

ב"ה
אין ליכט
פון תורה
ספר
לב טוב
אידיש

62

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק,
שנת תשל"ה לפ"ק

זה השער לה צדיקים יבואו בו

ספר

לב טוב

איר אלי מענטשין די בשעפניש פון גאט • וואס ער הט
בשאפן די וועלט און ייעני וועלט אז איר וועט ליענן
רם ספר וועט איר דרוגן גיפונן רם גאנצי יודשקייט • און
עס וועלן גרום הנאה האבן דיא ווס וועלן לערנן דרוגן •
דרונן שטייט דא הנקדה פון דעם מענטשין פון זיין יונגט
אן • און אויף פול דינים אויף הלכות שבת און יום טוב •
און אקץ ווס גיזליה איז היינטוגי צייטן • און דער וואס
וועט האלטן וואס דרוגען שטייט וועט ער זוכה זיין
צוא עולם הבא אמן :

נדפס מחדש

בעיה"ק **ירושלים** תובב"א

שנת תשל"ה

נדפס בלובלין בשנת תרס"ד

איר לִבְע לייט אײַך וועל אײַך מודיע זיין די סיבה וואס עס האט מיך גיבראכט דעם ספר צו מאַכן • דאס איז ווייל אײַך האב גיזעהן פיל מנהגים וואס גיפועלין סײַר נײַט • דען מיר האבן תהלה לאַל) אײַן גרויס גיבטי הורה וואס הקבײַה האט אונז גיגובן אױף דעם באַרג סיני דורך מײַשה רבינו עײַה פאר די אױגן פון כל ישׂראל • דער נאך האבן מתקן גיזעהן אונזערי גביאים און חכמים זייער גומי תקנות • וויא זענן בשידײַט אױן דר גמרא און פוסקים • אָבּר אַזענערט אױן אונזערי דורות און אױן אונזערי קהילות דס עם זענן גאר ווייניג לייט וואס פנען צו וויסן די רעכטי מנהגים און אייטלוקר מאכט זיך מנהגים וויא אױס גיפועלט : בפרט אױן שײַל זענן פאר האנדלן פיל לייט וואס זיצן צו קרײַשה און שמונה עשרה און מודים • אױך ריידן זייא אױן איר דברים פמלים • און קיינר אױז ניטא זייא צוא שפראפין • און אױב עס גיפונט זיך ערניץ אײַניר וואס וויל זייא זיא שפראפן • האט ער מורא אײַנס מען וועט אױס נײַט פאלנין ; שראכט ער זיך וואס נוצט מיין ריידן • דאס אנדרי אז ער וועט אן שרייאן אױף אײַנים וועט ער אױס גאך קולול זיין מיט פיל ביוזנות אױף אױז נײַט פיר האנדלן אױן דעם דור אײַן מענטש ער זאל אױן זיך האבן דרא גומט מרות פון לייסן צו שפראפין : דרום מאכט זיך איטלוקר אױן מנהג ווי אױס גיפועלט • אז וויא עס זענן פאר האנדלן פיל לייט וואס זענן אױן שײַל גאר אן פונה בשעת זייערי תפלות : אױך בשעת דר תון זאגט דיא הויכ שמונה עשרה טראן פיל לייט גלייך וויא זייא גיהערין נײַט דער צו : און זעצן זיך אנדיר אפיר צו קרײַשה און מודים און צו קרײַש און צום לייאנין • אױך קערט אױס אײַנר זיין פנים צום אנדערן און זעצן זיך אונטערן טיש און ווערין פריידיה פנאנדר • זעהט ווי די ושמעאלים טראן אױן זייער תפלה דאס וויא שטייאן אױן אױן שרעקלוקי מורא גלייך וויא פאר אױן סוף : גוא ספל שפן ווי זאלן סײַר נײַט שטיין אױן מורא פאר דעם לעברדיגן גאט גיזוכט אױז זיין נאמן דאס ער האט בשאפן הוכל און ערד און ער זעהט וואס גייא איטלוקן אױן הארצין טוט זיך • קער מען דאך פונדא שטיין אױן גרום מורא : נון ליבי לייט זעהט ווי סײַר האבן אױן מנהג ווען מיגענטשט מוזקן דא בענטשט אײַנר און דיא אנדרי הערין אױס נײַט צוא • אונד וויא ריידן דר ווייך דברים פמלים : אזו אױז ער דאך נײַט זיצא און מוז גאך אסאל בענטשין • אזו שרעפט זיך זעלטן אײַנר זאל גאך אסאל בענטשין • אזו אױך אױן שגד אױז קיינר נײַט זיצא קיין הורה תפלה איבד זייער גרוי עבירה פון דברים פמלים • און דאס אױז אסור אפילו אױן דר הם מכל שפן אױן דר הייזיגער שול • גאך מער אױס שבת גיזעהן אױף פיל עבירות אױן אונזרי הייזיר ווייל דו גני ברת ווייכן נײַט וואס מוקר אױז און וואס אסור אױז • דרום האב אױך גמאכט דעם ספר אױף מייקש • און האב אױס גיזופן (לב טוב) דען דר וואס האט אױן נײַט הארץ דער קען באדר קוכן צוא אלי גומי מרות פון דער וועלט : אז וויא מיר לערנין אױן פרק רבי יוחנן בן זכאי האט גיזאגט צוא זייער פנעף קעספליבי תלמידים דאס איטלוקר פון זייא זאל זיך בטרראכטן און זאל זאנין וועלכים עס אױז דוא בעסטי מדה וואס דר מענטש זאל זיך אױז אױס בהעפסין זאגט רבי אליעזר אױן נײַט אױז אױז דו בעסטי מדה • דען ער פאר גינט איטלוקן דאס זייעני • רבי יהושע זאגט אױן גוסר הכר : דען פון אױן גושן חכר לערוינט מען פיל גוסס • רבי יוסי זאגט אױן גוסר שכן : דען ער וועט זעהן פון אױס פיל גושט און וועט אױס נאך טיין • רבי שמעון זאגט דיא בעסטי מדה אױז אז דר מענטש פנעקט זיך וואס עס וועט זיין • רבי אליעזר בן ערך זאגט אױן גיט הארץ אױז דיא בעסטי מדה : דא זאגט צו וויא רבי יוחנן סײַר גיפועלט דאס רבי אליעזר בן ערך האט בעסיר גיזאגט פון אױך אלי : דען אױן זייער רייד זענן אױן פלל אנו אייערי רייד אױך : דען דר וואס האט אױן גיט הארץ דער קען גרונג קוסן צו אלי גומי מרות : ער נעמט אן שפראפן פון אנדרי : און אױך שפראפט ער זיך זעלפערט : ער האט ליב דוא לייט און האט אױן גומט אױז ער פאר גומט איטלוקן אל דאס גומט : און בענערט נײַט קיין פקעפדס : אױך ווער עס וועט אױן דעם ספער לייאנין וועט ער גיפונען פיל גומי מרות צוא קוסן דורך זייא צוא אױן גיט הארץ • גאר דיא עצה וועל אױך גיבן דעם מענטשין וואס פנעקט צוא האבן אױן גיט הארץ דאס ער מוז אױף זיך קראד

הקדמה

נעמין היא מדה פון עגנה • אז וויא עם שטייט אין פרק פון עגנה דען דער עגיו קען גרונג במוסד
 איין גוט הארץ: איך דעם בעל נאנה איז עם שווער: אויך אלי דו גומר גרות העגנין אין עגנה •
 אויך הייסט דיא תורה לב טוב • דען ויא הייבט זיך אן מיט איין ב פראשית • און לאזט זיך
 אום מיט איין ל (לעניני כל ישראל) דס מאכט לב • אויך הייסט זי טוב ווי דער פסוק זאגט (פר
 לקח טוב נתתי לכם התורה) נוא זעהן מיר אז דוא תורה הייסט (לב טוב) • דורך
 דעם וועלן מיר וזכה זיין אין היילונג לאנד אריין צוא קוסן אמן :

יצחק בן לאיא מוהררד אליקום זצ"ל מקק פוזנא :

הלכות בית הכנסת פרק ראשון

כל מה שברא המביה בעולמו לא בראו אלא לכבודו שנאמר כל הנקרא בשמי לכבודי בראתיו
 יצרתיו ואף עשיתיו :

דער פסק איז אזו שטייטש הקביה הט דרום בשאפן דוא וועלט פון וועגין ער האט גיוואלט זיין
 אפלק דען אפלק אן פאלק איז קיין מקד ניש דרום האט ער בשאפן דו הוקל און ערד און
 אלץ וואס איז אף ווי (כל מה שברא הקביה לכבודו) אלץ ווס גאט הט בשאפן איז פון זיין קבוד
 וועגין דיא הוקלען און דו ערד און אלץ וואס איז אויפן הוקל און אף דער ערד און אלץ ווס איז
 איין וואסער הונטר דער ערד אלדונג הט הקביה בשאפן מיט רחמנות פון זיין קבוד וועגין אויבען
 אויפן הוקל הט ער בשאפן דוא מלאכים אמטיל פון וואסער אמטיל פון פייער אמטיל ווינד אמטיל
 זעגין האלב וואסער האלב פייער און ווייל איז זיין איז ניש פאר האנדלן קיין בלוט און פלייש דרום
 האבן זיין אויך קיין יצר הרע ניש דען דס אייני הענגט אין דעם אנדרון זיי טראגן ניש קיין שום זאך
 נאר זיין לובן הקביה טאג און נאכט זיי ווען ניש זיין שלאפן ניש זיי עסין ניש זיי טרונקן ניש נאר
 טאג און נאכט טראגן זיין נאר געטליכי זאכן צו דעם שלחיות וואס זיי זענען בשאפן גווארן דרום
 האבן זיין קיין שבר ניש ווייל זיי האבן קיין יצר הרע ניש • נוא קעגן זיין קיין ביזו ניש טאג נאר
 געטליכי זאכן • דר נאך הט הקביה בשאפן דיא בהמות און חיות און עופות און דוא פיש אין
 וואסער דו אלי זענען נאר אמטיל בלוט און פלייש דרום זענען זיין אמטיל יצר הרע דרום קענען זיין
 מיין ניש טון נאר אמטיל מענטשליכי זאכן עסן און טרונקן און שלאפן און צום ווייב בהעפטן
 און אלץ וואס צום יצר הרע גיהעי • דרום האבן זיין אויך קיין עניש ניש ווייל זיי זענען אמטיל יצר
 הרע • נוא זעהן מיר דאך אז דיא מלאכים און דוא בהמות האבן מיין שבר און קיין עניש ניש
 ווייל זיין קענען מיין ניש טון נאר צו דעם וואס זיין זענען בשאפן גווארן • נאך דעם אז אלץ איז
 שון בשאפן גווארן און אויך דר גיהנם און גן עדן הט דוא חכמה מיט גינטן אז מיזאל בשאפן
 דעם מענטשין דען ווען ניש דר מענטש צוא וואס נוצט דאס אלץ • איז דאס דען דער קבוד
 הקביה אז דער גיהנם אונגן עדן זאל אום ווקט בשאפן זיין • אזו האט הקביה גשאן איין סלאף
 אין איין בהמה דס מיינט קען דוא היילונג נשמה איז איין סלאף אמטיל יצר טוב • אין דעם גוף
 וואס איז בלוט און פלייש אמטיל יצר הרע • דער מיט האט ער בשאפן איין מענטשון • דרום
 האט ער דעם מענטשון גינגין דוא אמטיל יצר הרע • דער מיט האט ער גיטוט וויא ער זאל זיך
 נוהג זיין נאך צו זיין נאך דער נשמה און ניש נאך דעם יצר הרע און אף האט ער אום גיוויזן
 דעם רעקטן וועג וויא ער קען קוסן אין גן עדן: יאנ אויב חיו פאר קערט קוסט ער אין גיהנם
 דרום אז דער מענטש מוט געטליכי זאכן: און בצווינגט דעם יצר הרע און אלי זיינו מענטשליכי
 זאכן נאר זיין פונקט איז מיט אלים פון נאמס וועגן קמשל ער עקט און טרונקט פדי ער זאל
 שטארק זיין צו דער דונקט פון הקביה ער שלאפט פרי זיין קאפ זאל אים זיין אפ גרויט וועט ער
 קענין

קענען שאן גאמט דוקט קיט קלארקייט נוא אז דר קענעמל איז זיך אזו נהג אזו איז דער גוף
 איין קענעמל צו דעם הער דוא נשקה אזו ברענגט דער הער דעם קענעמל אין גו ערן אריין : דען
 וויא אהרן דער הער גייט מוז דר קענעמל נאך גיין אזו איז דר נעלבגער קענעמל בעסיר פון אמלאה
 דען דר מלאה הט קיין שוכר גיט אונ דער קענעמל האט יוא אגרוסן שוכר אונ חזק לעולם הבא
 אָבד דוד פאר קערט אויב דער קענעמל גייט נאך דעם גוף אונ יצד הקדע דאס זיין פונעם איז מיט
 אלים וזה אן צו טראן תענגים אזו איז דר גוף דער הער אונ דוא נשקה דער קענעמל . זיא מוז נאך
 צוהן דעם גוף אין גיהנם אריין נוא ווערט גיפונן אז דר קענעמל איז נאך ארגיר פון איין ביהמה .
 דען דוא ביהמה האט קיין שכל גיט דרום קוקט ווא גיט אין גיהנם אריין אָבד דער קענעמל הט יוא
 שכל אונ פו דאָרפן זיין שכל דרום קוקט ער יוא אין גיהנם אריין :

דא וועל איה איה פשיידן אלץ וואס איז בשאפן גינארון פון דעם קענעמל וועגן עש איז איין
 משל איין סלה מאכט אפערה פאר זיין פריינד צום ערשטן רובט ער אונם צוא איין שיינים
 פאליץ דאס ער זאל דרונען מאכט דוא סעדה . דר נאך ציגט ער אן ליכט . דער נאך בשמעלט
 ער סארוורס ווס זאלין דונן צום מיט דר נאך שמעלט ער דארטן שיינו ביימיר : וונ בשמים דר
 נאך שמעלט ער אריין דו ליכט איז לייכטער . דר נאך ברייט ער אן צו עסן פלייש אונ אהויליא
 פייגער אונ גומי שפייז . דר נאך רופט ער זיין גוטן פריינד ער זאל קוסן אוף דער סעדה ווס ער
 האט גימאכט פון זיינט וועגן . אזו איז דו זאך אויף . צום ערשטן הט נאט ביה צו גריכט פאליץ
 דאס איז דוא וועלט . דר נאך האט ער אן גיצונדן אליכט . דאס מיינט מען דעם אור וואס נאט
 האט בשאפן אין ערשטן טאג . דר נאך הט ער בשאפן דו סלאָבס רס וועגן דוא סארוורס .
 דער נאך דוא ביימיר אונ אליקרייא קרייטן צער . דר נאך הט ער גישמעלט דו ליכט רס איז דו זון
 אונ דו לכה אוף דעם לאכטער רס איז דו הוכס : רס זיין זאלין לייכטן אוף דער ערד . דער
 נאך הט ער בשאפן אלוקרייא בהמות אונ פייגל אונ פוש . נאך אלים הט ער בשאפן דעם קענעמל .
 נוא ווערט מען דאך אז דאס אלץ איז בשאפן גינארן פונים קענעמל וועגן : נון ווייל דער
 קענעמל האט גיט גיקענט זיין אן עסן אונ סרוקטן אונ שקלאפן אונ אגדרו מעגלויכי זאכטן . דרום
 האט אים נאט גינגן דו תורה אונ מצות . צוא ווייוון וויא ער זאל זיך נהג זיין וועקטס מוצר אונ
 וועלכס אסור איז דען ווען גיט וואלט דר קענעמל גטאן אלי זיינו זאכטן פון תענגו התוף וועגן : אונ
 וואלט זיך אן גיטא וואל טאג אונ וואלט זיך גטאכט יום טוב אלי טאג דאס וויל גאט גיט האבן ער
 זאל פאר דאָרפן זיין נשמה . אדרבה ער וויל האבן מינאל דעם גוף נאך ציהן נאך דר נשמה . דרום
 שרייבט אן דוא הייליגי תורה קדושים תהיו ביקדוש אגט איר זאלט זיין הייליג דען איה בין אוף
 הייליג רס מייטשן דו חקמים דו זאלט זיך הייליגן מיט וואס מותר איז . דו זאלט גיט איבעריג
 עסן אונ סרוקטן אונ אלי זיינו מעשים זאלין זיין לשם שמים דאס ער זאל גיזונדן זיין צו גאמט דוקט .
 דען ווען דער קענעמל איז שוואך קען ער גיט רעכט גאט דונן . אונ ארי זיינו עסקים אונ הענדיל
 פון דר וועלט זאל אלץ זיין לשם שמים . אָבד ווען דער קענעמל טוט דאס אלץ פון זיין גוט לופט
 וועגן . אזו איז ער ענגער פון דר ביהמה . דען דו ביהמה הט קיין יצר טוב גיט אזו מוז זיא טאן אלץ
 ווס גיהער צו איר גוף אָבד דר קענעמל הט ביי זיך דעם יצר טוב דאס איז דוא הייליג נשמה . אונ
 לאָט זיא אָרפוטן צו דעם גוף . דרום איז קאוי אז אימלוקר קענעמל זאל וועהן גיט צוא פאר אונ
 היינגקן זיין הייליגי נשמה מיט וואל טעג . אונ דר גוף זאל זיין משועבד צו איר . דען אימלוקער
 ווייכט וואל וויא דר הער גייט מוז דר קענעמל נאך גיין אזו וועט זיא קענען קוסן צו דעם אורט וויא
 זיא איז גינגן גינארון דונטר דעם פסא הכבוד אונ זאל גיט לאזן דוא הייליגי נשמה נאך גיין דעם
 גוף צו דער ערד . איה דאָרף גיט פיר סאָרדף זיין . נון ווייל גאט האט אריין גיטאן דוא נשמה אין
 גוף אריין דרום האט ער דער צו בשאפן צוויי פלים איין פלי צום גוף דאס איז דער (וושט) ער נעכט
 איז זיך אריין אלץ ווס ער עקט אונ סרוקט אונ איין פלי צו דר נשמה רס איז דר (קנה) : ער
 צוהט אריים דס קול . אונ נעכט גיט אריין אין זיך קיין שום זאך . נאר רס וואס ער פאנגט אריין

הלכות בית הכנסת פרק ראשון

טוב

אנן ארזים דעם אמוס כדי דס דו נ'טמה זאל קענען ב'שטיין בייא דעם גוף : נוא ווען דער מענטש איז ש'טעפד דעם ווייטט אויף צו דר נ'טמה . דס ער טוט נאר אמיל געטלויכ זאכן . אזו ווי איה האב ג'שרובן . דא איז ראוי ער זאל בעסער ויין פון אמלאך . דען דר סלאך הט נוט קיין פלי ווס גיהער צום גוף : אנן דר מענטש האט יא אנן איז עס פארט משעבד צו דר נ'טמה . אבר חו ווען ער איז דעם קנה אויף ש'טעפד צום גוף . אנן פר אום ריינונג ויין נטי פלי . אזו איז ראוי ער זאל ג'גור ויין אז דו ב'הקה דען דוא ב'הקה הט ניש דו פלי ווס גיהער צו דר נ'טמה . אבר דר מענטש קט יוא אנן פאר דארקט ווא . אנן אזו וויא דר ווייטט דוא פלי וואס גיהער צום גוף איז פאר באטן גיארן פון צו עסן טריפות אנן גבילות אנן אלץ ווס טמא איז . דהיינו תויר אנן בלוט אנן חלב : דען דר טיט פאר אום ריינונג ער ויין פלי וואס גיהער צום גוף . אזו אויף דער קנה דיא פלי וואס גיהער צו דר נ'טמה איז אויף פאר באטן ג'ווארן פון צו ריינין בייזו רייד . דהיינו (שבועות) אנן (קללות) (לשון דרע רבילות גיבול פה) . דען דער טיט פאר דארקט ער ויין נטי פלי וואס גיהער צו דר נ'טמה . אזו וויא ער דארקט ניש . עסן אנן טרונקן אנן ווי וואקסאן אן מואן נאר צוא דער האלטן ויין גונד . ווי אויבן שטייט אזו אויף דארקט ער ניש ריידן קיין איבערזיג רייד נאר צו ויין ב'דעקנש . אז וויא איה וועל דא נאה קעסיר בשיינין :

אויף דעם האט רבי שמעון גיזאנט אין פ'קים אלי מיינפאן בין איה גיצונג גווארן צווישן תלמידי חכמים האב איה ניש גיפנן קיין ב'עקרי טרה אז שווייגן דאס מיינט ער מ'זאל שווייגן אין וועלטליכ זאכן אנן דברים בטלים . אבר ניש חו אין דברי תורה אנן סודות אזו אויף האט שלמה המלך גיזאנט נאט איז אין הוכל אנן דו ביקט אויף דר ערד : דרום זאלן ריינו רייד ווי ציג ויין דען אימלקס ווארט וואס דר מענטש רעט גוטס אויך בייז ווערט אקט איין ג'שרובן דען אימלקס ווארט ווס דר מענטש לאזט ארום פון ויין טאך אנ'ספאנגט עס איין סלאך אנן ב'רענגט עס פאר נאט : איז עס איין ניש ווארט אנ'ספאנגט עס איין גוסר סלאך אנן ב'רענגט עס פאר נאט : אנן עס ווערט איין ג'שרובן אין גוטן בוד . איז עס אבר איין שלעכט ווארט אנ'ספאנגט עס איין בייז סלאך אנן ב'רענגט עס ניש פאר הקביה : נאר ער אליין שרייבט עס איין אין שלעכטן בוד : דען הקביה האט ניש צו טאן טיט בייז לייט : נאר ער גוט זיי אפ צו דיא בייז סלאכים מלאכי תבלה רל : אז דר פסוק זאגט (אר תתן את פיה לתמוא את ב'שורה ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה קצוף אלהים וגו') דס איז מיינט דו זאקסט ניש וזנדונן טיט ריין מול . דוא זאלסט ניש ריידן אנעלכי רייד ווס טיט זייא מאכסטו וזנדונן ריין לייב : אנן זאקסט ניש דארפן זאגן פארין סלאך ווס אנ'ספאנגט ריינו רייד עס איז איין שונג בלוטר ניש ב'רצון האב איה עס ג'רעט : ווארום זאקסטו דער צערנו נאט איבר ריין שטום : אנן עס וועט פאר דארבן ווערן דיא ווערק פון ריינו הענט : פון דאגן איז ג'דרונגן אז אימליקס ווארט אנ'ספאנגט עס איין סלאך אנן ער ווערט דרובר ג'שטראפט אנן ליידיג גיהנם : דרום ווען עס איז יא אזו איז ראוי צו בשיידן דו רייד ווס עסן קעג יוא ריידן . אנן ווס עסן ב'דארף ניש ריידן אויף ווס עס איז איין חייב צו ריידן : עס איז פיל צו שרייבן . עס זענען דרום ג'שרובן פול ספרים אנן ספרים : אבר איה וועל עס ב'קיצור בשיידן : דען עסן ב'נעקט ניש אין לאנג ד'שנות : עס שטייט אמעשה אין ספר חסידים עס איז ג'ען איין חסיד ווס פלעגט תמיד שווייגן : אנן ווינציג ריידן אין וועלטליכ זאכן : האפן אים דיא חכמים ג'שענגט ווארום איז דס : דס ער געפערט איה וועל אייך זאגן איר ליבי חכמים דיא רייד פון דר וועלט זענען ג'שייקט אויף צעקן חלקים : דרייא חלקים פון דיא צעקן רייד איה יא אנן ניש דיא אברייג זיבן דרום זענען מיינו רייד ווינציג דס זענען די דריי ארלייא ניש עסן זאל ריידן ג'טורה תוכחה : תפלת צורכי הברית איז דס זענען די זיבן ווס עסן זאל ניש ריידן (שבועות קללות לשון הרע רבילות ב'יפות גיבול פה ל'צנות דברים בטלים) נון וועל איה זיי קורץ בשיידן אנן ב'גרייפן : דען עס וועט אמיל וויך ג'שרובן ווערן הינטן אין דעם פ'ק : אנן איר וועט וואול פאר שטייגן : די ערלייא ווס עסן דארף אנן מ'רעיב צו ריידן דס זענען דיא רייד אין דר תורה : דס איז די רעכטו רייד .

לב הלכות בית הכנסת פרק ראשון טוב ד ז

דען און דעם איז דר קענטש פשאפן נונארין עד זאלריידין אין דר תורה : אונ פון דיא מצות ווי אזו זאל מען זיך מיט זיי נהג זיין : אונ נום עם איז אסור אודר מותר מריפה אודר פשר : אין דעם פלל איז מען זאל שטרקאפן די לייט וום טון גיט רעכט . ווען ער זעהט : איין ויהדי אודר איין יודני איין עבירה טאן : איז ער מחוייב זיי צו שטרקאפן מיט גוטו רייד . אונ גיט חי' זיי מבייל ציא זיין פאר לייטון . אפילו ביו הנהדרט מאל ביסטו מחוייב אים צו שטרקאפן : איז ער אפר אנעלכר וום אקט גיט קיין שטרקאפ ביסטו מחוייב אים אן צו שרייבן אפילו פאר לייטון אזו לאנג ביו פר שייד זיך אפ פון זיינו בייזו פעשלים : אונ ווען דו ווייסט אז ער וויל זיך גיט אפ שיידין דער פון ביסטו מחוייב צו גיין פאר די (ראשים) אודר (דוינים) אודר פאר איין (רב) אודר פאר איין (מנהיג) איז ער אפר אנעלכר וום מרייבט גישפעט פון דיין שטרקאפ : אונ זאגט צו דיר דוא ביסט נאך עקנר פון מיר דו האסט דם אונ דם גיטאן לאז אים בלייבן אונ רייד אים גיט מין : דען ער איז גיט ווערט סען זאל אים שטרקאפן : און אים הט שלמה המלך גזאגט (אל תוכח לך פן ישנאף) זאלסט גיט שטרקאפן קיין שפעטיר טאמור וועט ער זיך פיינד ראבין : (הזכח דחכם ויאהבה) שטרקאפ דעם תכם וועט ער זיך לזון : און שטייט פריד אין פסוק (יוכיח ללך לזכח קלון ומכיה לרשע מוכו) דר וום שטרקאפט איין שפעטור דר בוקמט שאנד : אונ דר וום שטרקאפט איין רשע ווארפט אים אוס דר רשע אלז מוסים וום נפגנט זיך אין אים זעלבסט . און זאגט דער פסוק (באזני כסיל אל תדבר כי יבזז לשכל מילך (כסיל) איז טייטש איין נאר אודר איין רשע : דם מיינט דר פסוק דו זאלסט זיינו שטרקאפ רייד גיט ריידן אין די אנערין פון אנאר אודר ארשע . דען ער פאר שעקט זיינו קונו רייד דם איז אלס אין כלל פון דברי תורה : דם אנדרי איז די רייד אין דר תפלה וואס מען איז מתפלל פר הקב"ה אונ דו תתנות אונ לזב פון גאט דם איז און אחיב . נאך איז פאר האנדון אנעלכר רייד זום זענען מותר אפר גיט קיין חויב : דם הייבט (צרכי הבית) וום מען פרארף צו ריידן אין זיין הזו פון צרכי הבית וועגן : אין דעם פלל איז און וום מען פרארף צו ריידן אין הענדל פון פרנסה וועגן צו קופן אודר פאר קופן : דם מאג מען וואל ריידן : אפר גיט איפריגי רייד :

דא וועל איך אייך פשיידן דו זיבן ארלייא רייד וום מען פרארף גיט ציא ריידן : האמשונעם וועט ויכר שטיין דר פון איין דו הונטרשטו פרקים : דאך קאן איך זיך גיט און האלטן פון ציא שרייבן : ווייל איך טוא דרוגן גיט אן ווערן : טאמור וועט זיך איסנצ' דר צו קערן דרום וועל איך גיט קוקן און מין מדיקה אונ וועל עם און שרייבן : ווייל דוא וועלט ווערן זיער גישטרקאלט דרוגן דם ערשטו איז שבועת) דם מיינט מען (שבועת שוא) פאלש שווערונג : אודר (שבועת תנם) אום וקט שווערינג דיא בייזו זענן פאר באטון אין דו עשרת הדברות : דו עבירה פון שבועות איז הארביר פון אלז עבירות אין דר וועלט : ער שווערט הונדרט מאל אין טאג אונ האט דער פון קיין הנאה גיט : אונ דר יצר הרע רעט אים נאר גיט אן דר צו (דען דער יצר הרע רעט מין גיט אן נאר צו אזו איין עבירה וום איז פר האנדון אין איר הנאה) . נאר פאר זיין גרוס בייזו מדה וועגן וום ער הט קיין מורא גיט פאר דו גיבאט פון גאט . זענן זייא בייא אים גיט גיאכט . דרום איז זיין עונש זיער גרום . אין דעם פלל איז און ווער עם מאכט איין ברכה לבטלה . אין דעם פלל איז און דו סענמשין וום זאגן נאך דו ברכה מוטען חזן : ווייל זיא האבן דאך שון פרוז גיזאגט דוא ברכה הייבט עם איין ברכה לבטלה . אזו איז ער עזבר און (לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא) . אונ ווען איינר מאכט אפר אפר איין פרי אונ דר נאך פאלט וו ארום פון זיין האנט און איין מיאום אונט . דא איז ער מחוייב צו זאגן (ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד) און דר ערשטר ברכה . נון זעהט אור וואל דו הארבה עבירה פון (שבועת תנם) האמשונעם זיין פוננה איז דאך גווען מיט דער ברכה איפר דער פרי גאט ציא רובן : דאך ווייל עם איז אום גערון ארום גיפאלן פון זיין האנט ווערט ער גשטרקאפט דריבר ווארום ער האט רוא פרי גיט גיהיט . אונ ער מוז זאגן (ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד) . מכלש ווען איינר דר מאנט איין שם אודר איין שבועה לבטלה וויא נאר גרוס איז זיין עונש . דם איז דאך ריעע אז דו היילוגו מלאכים טארן גיט גידענקן דעם היילוגן שם ציא

הזכות בית הכנסת פרק ראשון

טוב

לזבון הקביה ביו נאה דרייא ווערמ (קדוש קדוש קדוש ה' צבאות) . און ישׂראל מענו אום גידענקן
 נאה צווייא ווערמ (שׂמע ישׂראל ה' גור) . אודר ברך אַתָּה ה' . אַבְרָ דער רשע וואס שׂוערמ אום
 זוקט גידענקט דעם שם צום ערשטן מאל און פאר שעקט אים דאס טוט ער אוקט אלו מאן . דאס
 זענן די רעכטו רשעים ווס פֿר שׂעסן זיין דיילוגן נאמון דס זיי גידענקן אום נאה אף איין אום
 ניין אוקט . דס סאר מען ברוּדִי נים טון . אוף דעם זאגט דו גמרא ווער עם הערמ איין יהודי דר
 מאנט דעם שם אום זוקט זאל ער זאגן (ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד) . אודר (ברוך הוא וברוך
 שמו) . און זאל דעם יהודי סוּרִים זיין . ער זאל אים זאגן דו ביקט מנדה . דו ביקט אין חרם . און
 באלד זאל ער אום סתיר זיין און זאגן סוּרִי קף . זוקט ווערמ דו וועלט גשׂמחִיכִילט דריבֿר . דעקט
 גלייכן איז ער סוּרִיב זיין חבֿר יִרְדִי צו זיין אוף דעם אלוס ווס שׂמיט אובן אום גירעכנט דאס
 עם איז אין קלל פון (שׂבוּעת חנם)

נאך איז אין דעם קלל ווער עם מאכט אַבְרָה און פֿונֿה נאר זיין פֿונֿה איז אוף עפֿים אַנְדֿרש דאס
 איז אוף ניט רעכט . ווי וואלט געווען איינר זאל ביידן מיט איין שר אונ ער זאל סראכטן אוף
 עפֿים אַנְדֿרש . און דר שר זאל עם וואל מאַרְקִן אז ער סראכט אוף עפֿים אַנְדֿרש וויא וואלט
 עם מיט אים גינאגן . סׂכל שׂפֿן פאר איין סלה בְּשׂוֹר ודס וואלט אים נאה אַרְגֿוּר געווען . נון סׂכל
 שׂפֿן פאר דעם (סלה סלבי סלביים הקביה) . עם איז פול דער פון צו שׂרייבן . עם איז דרום גימאכט
 גינארן פול ספרים אף שׂרייב אַבְרָ נאר בקיצור און ווייט און פֿרִיקים וועט ווייטער שׂמיטן דר פון
 דאס אַנְדֿר ווס מען בראַרף נים ריידן דס זענן קללות וואס איינר שׂעלט זיין חבֿר . בייא איין
 סאן סייא איין ווייב סאר מען נים שׂעלטן . און אַפֿילו זיין אייגן קינד . און אַפֿידו זיך ועלפֿרט
 אוף נים . עם איז איין לאו אין דר תורה גלייך ווען איינר עקט חויר . אַנְדֿרָה דס איז נאה פול
 אַנְדֿרָה עבֿרָה פון חויר עסן דס וועל אף ווייזן און וואל בִּישׂידן . איין מעם פון חויר עסן איז
 האַמְשֵׁ פאר האַנְדֿין הנאה . אַבְר פון קללות איז נִטְמָא קיין הנאה נוא טוט ער דאך דיא עבֿרָה
 האַמְשֵׁ דר יצר הרע רעט אים נים און דר צו ווי אובן שׂמיט . דר אַנְדֿרָה מעם איז דר ווס עקט
 חויר איז נאר סמטא ויין גוף און די פֿלי ווס גיהער צום גוף דאס איז דר (חשט) . אַבְר דער וואס
 קאנט ארום קללות פון זיין מול דער איז סמטא זיין נִשְׁמָה און איר גוּפִי פֿלי דעם (קנה) . דס איז
 פול ערגער וויא מען איז דעם גוף סמטא . דר דרוטער מעם ווער עם עקט חויר קאן ער תשובה סאן
 פאר השם יתברך איז ער אים סׂכֿל און ער הט אַכְפֿרָה . אַבְר דער ווס פֿלוקט אודר שׂעלט העלקט
 אים קיין תשובה נים און ער האט קיין כְּפֿרָה נים . ביו ער סוז אויבֿר בעטן זיין חבֿר ווס ער הט
 אים גישאלטן . און אַפֿילו ער שׂעקט זיין אייגן קינד סוז ער אים אוף אויבֿר בעטן . דאס איז
 אוף איינס דער פון וואס דר גלות דר לענגערט זיך . אין דעם קלל איז ווען איינר זאגט אוב עם
 איז נים איז און אזו זאל אוף מיר קיפֿן דיא קללה . דאס איז אוף זייער שׂעקט . און עם איז אין
 קלל פון לאו (לא תקלל) . אז וויא מיר נפֿונֿן בייא יהודה ער הט גזאנט צו זיין פאטור גוב מיר דעם
 יוגֿ בְּנִימִן . און אוב אף וועל אים נים צריק ברענגן און שׂעלטן פאר דיר זאל אף זיין גינדיגט
 פֿר דיר אלו סייג טען . פון דעם ווארט וועגן האבן זיינו ביינר קיין רוא נים געקענט האבן אין
 קבֿר ביו משה ביינו עיה הט זימזוט תפֿלה טאן פֿר אים הט אים גאט מוחל געווען קורץ פון דר זאך
 אומלוקר מענטש זאל זיך הוסן עם זאל נים ארום גיין קיין שׂבוּעה און קיין קללה פון זיין מול . און
 אוב ער איז דרוגן סׂרְגֿל גינארן און קען זיך נים אפֿ גינויינן דר פון שׂמיט שׂון אין ספרים וויא ער
 זאל טאן . דאס ער זאל זיך איין קנס סאכין . אז ווען ער וועט ארום לאזן איין שׂבוּעה אודר איין
 קללה פון זיין מול . זאל ער געבן דעם ועלפֿיגן קנס צו ענינים . אזו ווערמ זיין עבֿרָה צו אַכְפֿרָה
 נים מער ער סוז יעננס אויבֿר בעטן און חרטה האבן אוף זיינו זונד :

און בפרט ווייל אומלעבס ווארט ווס דר מענטש לאזט ארום פון זיין מול ווערמ איין גשׂוּבֿן למעלה .
 דרום זאל ער זיך פֿרייר נטם בפרטאמון איינר ער רעט . אין ספר ראשית חכמה שׂרייבט ער און
 סונאל בעסער געלט אום געבן איינר איין ווארט צו ביידן . דען דאס געלט קען מען ווייז גינען

הרכות בית הכנסת פרק ראשון

אָבֵר דָּס וואָרט אַזו שְׁוֹעֵר צוריק צוא חאפֿן ווייל עס ווערט איין גישוּרֶפֿען לְמַעַלָּה מיידן מיט גרויס
 הַשׁוּבָה . אין דעם פֿלל אַזו און ווען אײַנער איז מְבִינֵשׁ זײַן חֵבֵר . אונדער אַזו און אַים מוציא
 שֵׁם רַע . אונדער אַזו זוף מְחַבֵּד מִשְׁעַן חֵבֵרָם שְׁאֵנֵד . דָּס זענן די אַרְבָּסָמוּ עֲבִיּוֹת אַזו ווי
 דא שְׁטײט אין דוא פֿרָקִים ווען אײַנער איז מְבִינֵשׁ זײַן חֵבֵר הַט , ער נישט מײַן חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא .
 עס אַזו גְּלִיף־מִט אײַן קָלָה . אונדער מיט אַנאַנְדֵר וואָרט אַזו ער אַים גְּלִיף־מְבִינֵשׁ . זעה דאָך
 ווען אײַנער זעהט זײַן חֵבֵר אײַן עֲבִירָה מֵאֵן . דא אַזו ער אַים מְחַיִּיב צו שְׁמֵרָאפֿון . אָבֵר ער
 דאָך אום נישט מְבִינֵשׁ זײַן פֿר לײט מיט זײַן שְׁמֵרָאפֿ . דען ער וועט זוף דרוֹף מְצַעֵר זײַן . מְבִישׁ
 אַז ער טאר אַים נישט מְבִינֵשׁ זײַן מִט זײַן אָן שְׁרײַאן . און דעם זאָגט מְקַלֵּת (דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּנֵחַת
 גִּשְׁתָּעִים מְנַעֲקַת מוֹשֵׁל בְּפִסְיֹלִים) דָּס אַזו מײַשֵׁשׁ די שְׁמֵרָאפֿ רײד פּוֹנֵעַם חֵבֵם ווען שְׁטוֹלֵר הַיִּיד
 אונט פּאַמְלֵף־דְרוֹם ווערן זײ גְּהַעֵרֵט . אָבֵר דָּר נאר שְׁרײַאט אַן און די כײט אַזו ווערן זײנע רײד
 נישט אָךן זענען־ען . אין דעם פֿלל פּוֹן מוציא שֵׁם רַע אַזו און ווען אײַנער הַט אַצוּגאַמֵן וואָס ער
 שְׁעָה־מִט זוף מיט אַים זאַלְטָמוּ אַים נישט רופֿען מיט דעם צו נאַפֿן . דען דָּר מיט בּוֹקָמוּ אַים מְבִינֵשׁ .
 אונדער דָּר וואָס אַזו זוף מְחַבֵּד מוֹטָען חֵבֵעֵרָם שְׁאֵנֵד . דאָס אַזו ער פּרוּקֵט זוף אַךּ בײַן פֿעסֵד אונט
 גֵרעסֵד פּוֹן מײַן חֵבֵר . אונדער ער פּרוּקֵט זוף אַךּ הַאב מײַן חֵבֵר מַטְבוֹת גִּטָאן דָּס אַזו אַלץ אונט
 דעם פֿלל וואָס אַךּ הַאב גִּישוּרֶפֿון :

לְשׁוֹן הַרַע סײַגט מען דָּר וּם פֿרעט דוא כײט סײַא צוא רַעֵכֵט אונדער צו אום רַעֵכֵט . דְּהִינְעֵר
 זאָגט אונט דעם הַזײ עֵפֶט מען וואָל אַלץ טאָג דָּר הַט שײַנע־קְלִידֵר . דָּר הַט דָּס גִּטָאן . דָּר
 הַט עֵנִשׁ גִּטָאן . אונט זײַן פּוֹנֵה אַזו צו בײַן בְּכִידֵן דָּס הַיִּיקֵט (לְשׁוֹן הַרַע) בערה פּוֹן דער עֲבִירָה
 ווערן ווערט די גאַנצוֹ וועלט גִּישוּרֶיִכְלֵט . הַפֿרט אום שַׁבַּת און דער עוֹלָם שְׁטײַאן אין מֵאָרֶךְ דא
 רַעט אײַנער פּוֹן דעם אַנְדֵרֶעֶרן . אונט וועלכער עס קען אַשְׁמוּעָה זאָגן און אַנאַנְדֵרֶעֶרן אַשְׁאֵנֵד אונדער
 אונדער אונדער ווען אײַנער זאָגט עפֿים אַשְׁאֵנֵד אונדער אונדער און דער אַזו שְׁפֵעַט . דא שְׁרײַאן זוף דוא
 אַנְדֵרֵי דאָס אַזו אַלץ אונט פֿלל פּוֹן לְשׁוֹן הַרַע . דָּר פּוֹן קוֹכֵט (שְׁנֵאֵת חֵבֵם) : אונט בערה אונדער בית
 הַמִּקְדָּשׁ אַזו תְּרִיב גִּיטֵרֵאון אונדער שְׁנֵאֵת חֵבֵם די עֲבִירָה ווערט בערה אַלץ טאַל גִּטָעֵרֵט דְרוֹם לֵאז
 אײַך מײַן חִידוּשׁ נישט זײַן וּם מײַן זענן אַזו לֵאנֵג אונט גְלוֹת דָּס קוֹכֵט אַלץ פּוֹן לײַדִּיג אַרום גײַן .
 דָּר וּם הַט נישט צו טאָן שְׁטַעֲלֵט זוף און דער גאָס אונט מֵאָכֵט אַרְעֵל אַרום זוף אונט מְרִיבֵט גֵלְפֵעַט
 אום דוא לײט . אונט פֿרעט זײ אונט מֵאָכֵט זײַא לֵאבֵן . די כײט וּם זײַנע אונט גִּיטֵרֵלֵבֵן דוא מוֹזָן נישט
 אַנְדֵרֵשׁ נאר פּוֹן פֿרעסֵדֵי רײַדן . אונט פֿרעט אַים שַׁבַּת אַזו דוא עֲבִירָה נאָך גֵרעסֵר . דען ער אַזו
 דָּר מיט מְחַלֵּל שַׁבַּת דָּר צוֹנֵט אַן אַזו אַפֿיִיאַר וּם דָּר הוֹצֵט די כײט בְּנאַנְדֵר . אונט מֵאָכֵט שְׁנֵאֵת
 חֵבֵם אַזו זײַא אַךּ וועל דא גאָך בעסֵר בְּשײַדֵן :

אין דעם פֿלל אַזו און רְכִילוֹת דער וּם גײט פּוֹן אײַנעם צום אַנְדֵרֶעֶן אונט מְרִיבֵט רְכִילוֹת אונט זאָגט
 וּם זענער הַט גִּטָאן אונדער גֵרעט . און אַים . אונדער און אַנאַנְדֵרֶעֶן . דער פּוֹן קוֹכֵט רְצִיחוֹת .
 אַפֿילו עס אַזו אַפֿט הַיִּיקֵט עס און רְכִילוֹת אַךּ דאָך דָּר פּוֹן נישט מֵאָרֶה זײַן ווייל אַיִסְלֹבֵךְ ווייקֵט
 וואָל וּם רְכִילוֹת אַזו . אונט דָּר וּם נעֵכֵט אָן רְכִילוֹת הַט אַזו נישט אײַן עֲבִירָה אונט עוֹנֵשׁ זײַא דער
 וּם זאָגט רְכִילוֹת . דָּר פּוֹן קוֹכֵט לְשׁוֹן הַרַע) אונט (שְׁנֵאֵת חֵבֵם) . תְּנִיפוֹת דָּס אַזו ווער עס תְּנִפֵּט
 צו אַרְשֵׁעֵן ווען ער זעהט אַים טוֹן אום רַעֵכֵט אונט ער זאָגט אַים די הַאָסֵט רַעֵכֵט גִּטָאן ער מֵאָכֵט דָּס
 דִּיקִשֵׁע הַט נישט תְּרַסָּה און זײַנע בײַזו מְעִשִׂים אונט שְׁמֵרָאפֵט אַים נאָך . און ווער עס תְּנִפֵּט אַרְשֵׁע
 פּוֹן זײַן הַנָּהָה ווערן . דָּס ער ווייך בײַ אַים עפֿיש בּוֹמֵן דְרוֹם שְׁמֵרָאפֵט ער אַים נישט דָּס הַיִּיקֵט און
 תְּנִיפוֹת ווי עס וועט בעסֵר בְּשײַדֵט ווערן :

גיבול פֿה דָּס אַזו דָּר וּם רַעֵט שְׁעֵנְדֹלֵכֵע רײד פֿר לײטוּן . דעם מֵאָכֵט מען אַפֿיִי גִיהֵם . (אִימְלֹכֵךְ
 ווייקֵט וואָל וואָס גִיבול פֿה אַזו) . אַפֿילו דער וואָס הַעֵרֵט צו גִיבול פֿה) מוֹן און עוֹנֵשׁ
 לײַדן . אַז ווי די גִּטָאן זאָגט אַיִסְלֹבֵךְ ווייקֵט וואָרום דוא תִּתֵן פֿלֵה גִיִיאן בְּנאַנְדֵר הוֹנֵטֵר דער
 תּוֹפֵה . נאר דָּר וּם רַעֵט גִיבול־פֿה דָּר הַט מײַן חֵלֶק נישט לְעוֹלָם הַבָּא . זײַל ער פֿאַר נאַרְבֵּט זײַן

הלכות בית הכנסת פרק ראשון

נטע כלי און האט דער פון קיין הנאה ניש אזוי איז דוא עבירה נאך גרעסר . דרום זאל אונקלעך גווארנט זיין דרוען :

ליצנות דאס איז ווער עם שפעט פון לייטן און מאכט די לייט לאכן דס קוקט מןמט זיין חולל טאג און נאָה . דס עם דאכט ווה אים ער איז העכור פון אלי דרום שפעט ער פון אימלונג . דעם ועלפונן זאל מען ניש שמראפון דען ער נעמט ניש אן דו שמראף . אז וויא שלמה הקלף עיה הט גימנט דוא זאלקט ניש שמראפון אשפעטור דען ער פרייבט גשפעט דרום . און הט דוה פיינט דרוגבר . נאר דו זאלקט שמראפון אהבס וועט ער דיה לוב האבון . אונדעם כלל פון ליצנות איז אדוה דברים בטלים . דהיינו ער רעט פון מלחמות אודר שבועות דר פון קוקט קיין גוסס ניש ארויס און ער פר דארבט ווה זיין גוטע כלי . נאך ערגור דר פון איז פר האנדן דו בייד וס דר כענטש רעט מיט צארן . עם איז פיר דר פון צו שרייבון . אָבד איה וועל עם קורן בשרייבון וייד עם וועט דר נאך בשרייט ווערן . דר ראשית תבמה שרייבט אין פֿק שמיש דער וואס ווערט באלד דער צערוגט . און איז ניש באלד צוא בוילונג דר הייבט ארשע . אדוה שמיש אין קהלת (פעס בחיק בטלים ינוח) דר צארן רואט און דעם שוים פון דו גארן דוא משוגעים . אודר (בטלים) דו רשעים . דרום זאגן דו תבמים דר וס איז צארונדג איז ער גלייך אז וויא איין משוגע . ער רעט וויא איין משוגע . ער שרייט ווי אמשוגע . ער מוט ווי אמשוגע . דרום שמיש ניש אן קיין תבם צוא זיין צארונדג . אז ווי סיר גיפונן אין דר גסרא אז הלל איז קיין מאל ניש צארונג גוען . אדוה גיפונן סיר און דר תורה דריי מאל איז משה צארונג גוען דרום הט ער ווה טועה גוען . האמשו ער איז דאך גוען אגביא אובער אלי גביאים . האמשו ער איז רעכט צארונג גוען דאס ער האט גשטרפט דוא ישראל . אזוי האט ער עם דאך גמאן פון מידוש השם ווען . פון דעכט ווען שרייבט אונז פאן דו תורה אז ער הט ווה טועה גינען איבך זיין צארן . דען ער הט ווי געבנט שמראפון אן צארן . מביש נקל ודוסר אז אנגדערור איז צארונדג פון נארשקייט וועגן . איז ער ווה בונדאי טועה אין אלי זיינע עסקים . דרום האבון אום דוא תבמים גרוען משוגע . סה דאך אז איינר איז צארונדיג פון געלט וועגן פאלרט ער זיין שלכל בפרט דו בייד וס ווערן גרעם אין צארן זיי שאטון בונדאי צו דר נאנצור וועלט נאט זאל אונז הוסן . אז ווי עם וועט דא נאך בעסור בשרייט ווערן . דען ווען איינר איז צארונדיג שפעלין ווה לעבין אין פול מלאכי תבלה און אנטפאנגן זיינע ביזווי בייד וס ער לאזט ארום פון זיין מיל . און דו ועלבתי מלאכי תבלה ויזן אלץ פאר טולונגן וס זיי בנענגן ריל . ווען ניש הקבדה ועלבסט וואלט זיין אדוה גיראלטן און זאנט צוא זיין וואס וועגן דוא אנדערד לייט שולדג אז דר נאר איז צארונדג און ווערט משוגע פון דברים בטלים און פון געלט וועגן . ווצט איר שטייל איה וועל אים זיין שפר אליין בצאלון אזוי פיר תלאים און סכורים וועלן אדוה אים קוסן און דר נאך אלי דוא גיהנם וס איה האב בשאפון וועלן גוועקסן אין אים . אזוי גיין אונעק דו מלאכי תבלה און שרייבן אדוה אלי זיינו ווערטור און אבדוה אָבד אויב ער צוא רייסט אודר ער צו פרעכט עפס אזאד אין זיין צארן . אזוי גיין זיין ניש אונעק . און זיי זאגן דר איז אונגעווער . ער גמאן קיין תשובה ניש טאן ער וועט נאך פער זונדענן . וייל ער לאזט אזויא גוועקסן אדוה ווה דעם יצר הרע און זיין היצען אים אן ער זאל אפירי עבודת פובכים ומזלות דונן . דרום איז זיינער גרום דוא עבירה פון דעם וואס רעט ביזווי בייד מיט צארן אודר ער ווארפט עפס אזאד פון זיין האנט אין צארן :

דיא תבמים וד גנייכו דעם צארן צו די ארבי עבירות . דער צארן און פעס קוקט פון נאָה . און דר וס איז בעל נאָה איז גלייך ווי מען דונט עבודת פובכים ומזלות . דען ער פר לייקנט אין דעם (תידי) איינציגן נאט . און הקבדה הט פיינד דוא צארונדגע לייט מביש דו בעלי נאָה און בפרט ווען איינר שווערט אין צארען . אודער ער שעקט און שלאגט זיין חבער אפילו זיין קונד . האמשו ער וייל אים לערנן צוא גוטען איז אדוה איין אויסור . און זיין זונד איז זיינער גרויס דאס עם העלקט אים קיין תשובה ניש ווי אויבן שמיש . דרום האבן דו תבמים גימנט אז ווען איינער וויד

אמורא מאכין אף ויין הוה גונגד אודר איין אב בית דין אודר ראש הקהל וסו ויל אמורא מאכין ויין
 אזו זאל ער טאן : זאל ער זיך מאכין גלייך וויא ער איז צארונדעגן . אָבֵר בְּאֶסְתָּ וְזָל עַד נִיט ויין איין
 צאָרן . דער זעלבונדן קענמלש וס טוט אזו המ ער בּוֹדְאֵי מוֹדָא פֿר גַּאט . אונ גאַמט האַם לִיב .
 אָבֵר איין רַגְוֹן דֵר המ גיט איין זיך גאַסס פאַרְבֵּט . אז וויא אובן שְׁמִיטִים . דען אז קען שְׁמִרְאָפֵס
 אים איז ער נאָך קער צאָרונדג אונ רעט נאָך קער בִּינְיֵי רִיד . ער המ קיין מוֹדָא גיט פֿר קִינְיָם .
 ער לאַזט ויין צאָרן פֿרזר גיין אונ גידענקט גיט אז ער פֿאַר דאַרְבֵּט זיין גוֹטִי פֿלי . אונ פֿאַר אַים
 בִּינְיָגִם זיין היקעני גִשְׁקָה . אונ עס טאַר אַים קִינְעֵר גיט רִיידן און צאָרן . אזו און שְׁמִיטִים און
 פֿרַק דוא ואַלֶסֶט זיין חֶבֶר גיט אַיבֵר בַּעֲטוֹן בְּשַׁעֲת פֿעס . אונ קיין קענמלש טאַר אַים קיין וואַרְט
 גיט רִיידען . דען ער ווערט נאָך קער אַיין פֿעס :

על איז אַפֿאל גיווען אַהסיד האַט ער גלאַזט צוֹנָאָה זיין זון דס ער זאל גיט צערונן . אונ אַיין
 קיין שוּם ווען זאל ער גיט צאָרונג ווערן . אונ אויב עס וועיז זיך אַים מְרַעפּוֹן דס ער וועט
 גיט קענען אוף האַלְטוֹן זיין צאָרן . זאל ער אום האַמלש גאַר אוף האַלְטוֹן אַיין שַׁעֲה אונ זאל גיט
 רִיידן אונ קיין שוּם מַעֲשֵׂה גיט טאן . ער המ דרויף גִשְׁוואַרְן זיין פֿאַמיר אז ער וועט זיין צוֹנָאָה
 גיט פֿרַעכִין . דער חסיד איז גִשְׁמִיטִיבֵּן אונ זיין זון איז גיווען אַנְדֶרְסער סוּחֵר . אונ האַט גִינְטֶען
 אַווייב אַפֿרופֿי וידעני אַפֿאל איז ער גַפֿאַרן האַנְדֶלֵן אַפֿון נם אונ המ זיך גוֹאָמט אויפֿן ווען פּוֹפֿצוֹן
 יאַר . אונ איז אַהיים גִיבֶקֶן מיט גוֹיִם עֲשִׂירוֹת אונ ער איז אַהיים גִבֶקֶען בִּיַּא נַאָבֵט . איז ער
 דוֹרֶךְ גִינְאָנֵן בִּי דֵר קאַכֶר וס זיין ווייב לונגט דרוֹגן . זעקט ער דאַם אַבְחֹר לונגט בִּי זיין ווייב .
 אזו איז ער זייער צאָרונגִיג גוואַרן אונ המ זיי בִּיידו גוואַלט דֵר שְׁלֶאָנֵן און קעט האַט ער זיך
 דֵר מַאָמט אַיין זיין פֿאַמירש צוֹנָאָה אונ המ אוף גִיהאַלְטוֹן זיין צאָרין בִּי אַשְׁעֶה . המ ער גוֹאָרְבֵּט
 הַנְּסַעֵר דער סוּר ווי זייא רִיידען בִּנְאָבֶדֶר . אונ ער הערט וויא זיין ווייב זאָגט פֿיין לובֶער זון די
 וויילי איז מיר גוֹיִם בִּי זיין פֿאַפֿר וועט אַהיים קִבֶּן . עס איז שוין צייט דיר אַווייב צו גוֹבֶן .
 גאַר אויב ער לעבט וועט ער בּוֹדְאֵי קִבֶּן . אַיך האַב אַים שוין גיט גִינְעוֹן וויפל דוא בִּיסט
 אַלֶט . אז דער סוּחֵר האַט דאַם דער הערט איז ער אַרְיִין גִינְאָנְען מיט גוֹיִם פֿרייד . אונ האַט
 גִיבֶנְטִישֵׁט זיין פֿאַמיר מיט בְּרִכוֹת אַיין קֶבֶר נון קענט איר וואַל גִידענקוֹן וואַס עס קען קִבֶּען פֿון
 צאָרן . דֵר פֿון קִבֶּט אַיך היכול השֵׁם . אונ דֵר צאָרן איז פֿון דער סוּחֵר פֿון גוֹאָה . וס פֿון איר
 קִבֶּען אַלי בִּינְיֵי מוֹדָא וואַ איז דער קִבֶּר פֿון אַלי מוֹדָא . אונ הקבִּיה האַט אוף פֿינְדֵר דעם בעל
 גוֹאָה . דען הקבִּיה זאָגט אַיך אונ הער קענען מיר בִּנְאָבֶדֶר גיט וואַנען אַיין וועלט . און נעמט
 ער קיין שְׁפִרְאָפֵס גיט און פֿון קיין שוּם קענמלשן . דען אַים דאַבֵּט זיך ער איז בַּעֲסֵר פֿון דעם וואַס
 שְׁמִרְאָפֵס אַים . ער הייסט אַיין גוֹאָתֵן . אוף אַיין (גִּרְגוֹ) דאַם עס פֿאַר דרוֹסֵט אַים אַלֶץ וואַס
 יעניר טוט דען ער מִינֵט יעניר טוט אַים דֵר ווידֵר זיין בָּבֹד . עס פֿאַר דרוֹסֵט אַים וואַס יעניר
 רעט . ער המ קיין טאַר קיין דוא גיט אוף זיין האַרצוֹן . אַלֶץ וס מען רעט אונ מען טוט אַיז בִּיַּא
 אַים צו אַיין גוֹאָה . אונ דו מוֹבּוֹת וס מען טוט אַים אַיז בִּי אַים אַלֶץ קאַרְג . דען ער מִינֵט ער
 איז נאָך פֿיל פֿיין ווערט . ער הייסט אַיין (גִּרְגוֹ) דס איז אַיין קאַלְמֶר אַיין קִפֿלֶר אודר אַבְעִפֿלֶר .
 אַלי צו נאַכִין זענען אַים קאַרְג פֿאַר זיין בִּינְיֵי מוֹדָא :

נון איר לובִי לייט זעקט דאָך וויפל בִּינְיֵי זאָבן הענגן אונ דעם וס רעט אַיין צאָרן ער איז מַטְמָא זיין
 נטוּו בִּי דו גִשְׁקָה דס זענען דו בִּיזוּ רִיד וואַס דֵר חֶסֶד האַט גיט גִוואַלֶט רִיידן . אונ דוא
 זעלבונדי לייט וס רִיידן יוא דוא רִיד האַט זיי גאַט זייער פֿינֵט . אונ עס איז אום מִיאוּם פֿאַר וועלכי
 לייט . מְכֵר שֶׁבֶן דס זיין תְּפִלָּה ווערט גיט גוֹהֶרֶט אונ גִבְרַאָבֵט פֿאַר השי׳ עס איז אַבְשֵׁל אַיין מִלֶּךְ
 המ אַשִׁינְעֵב בִּי וס ער מוֹרְבֶּקֶט דֵר פֿון תְּמִיד . אזו נעמט אַינֵר דו בִּלִּי אונ וואַלְעֶרְט וואַ אַיין מִינְוֶה
 אונ קיט אונ שְׁוועֶנְבֶּקֶט וז גיט רעכט אַיִם . אונ בְּרַעֲנָם וז פֿאַרן סִבֶּה ער זאל דער פֿון מוֹרְבֶּקֶט .
 קען ער דאָך אַפֿילו וואַ גיט און זעקן . ווייל מִיהַאֵשׁ וואַ אַיין גִשְׁבּוּרֵט פֿאַר ווייע אונ . אונ עס איז
 מִיאוּם בִּיַּא אַים אונ מען טאַר עס אַפֿילו גיט בְּרַעֲנָם פֿאַר אַים . מִבִּישׁ דער סִבֶּה מִלְכֵי הַמִּלְכִּים
 הקבִּיה

הקביה עד זעהמ אלץ וויא דר סענטש הט פר אום ציינגנט זיין נטע פלי מיט צייזר רייד נוא וויא אז זאל זיין תפלה דר הערט וערן אוצר ועד טאר ווא ברענגן פר הקביה. דרום וערנט זיין תפלה אנעק גלעטסען. אונ ער מאכט דאס ווייני צייזר קעשים וערין גראכט. אזו וויא עס וערט גיט גלעקענט דעם וואס ברענגט פארין סלה איין אום רייני פלי אונ גיט אים דרויש טרוקן. אונ וערן אפילו דר מענטש זאל שון אפילו דוא פלי רעכט אים שווענקען בוז עס זאל שון אוף איר גיט בלייבען קיין שפרענקלי. דאך אז דער סלה נרענקט זיך דוא פלי איז גינען אין קויט איז אים נאך קיאווס צו טרוקן. בוז מען מוז די פלי איפר נייאס מאכן. אזו אויך אפילו דר מענטש טוט תשובה גאר דוא תשובה איז גיט רעכט העקפט גיט. סיידן ער מאכט זיך איין נייאו סחשבה אונ נעקט אוף זיך קיין קאל גיט צוא ריידן דוא ביזו רייד. אזו וערט זיין גוטע פלי גיטאכט איפר נייאס. דענקמאקט וערט זיין תפלה דער הערט. דען ער איז שון גיט דער ערשטער מענטש. פרוז איז ער גווען אוונקער. אונ דיינט אפעל תשובה. פרוז הט אים השי פינד גיהאט אונ היינט האט ער אים ליב. פרוז איז זיין תפלה קיאווס גווען פאר השי אצונד גלוקט ער צו איר ווייל ער האט אפ גלאזט פון ווייני ביזו רייד אונ אויב ער נעקט אוף זיך אז ער רעט עפיים גיט מיט וירלן גיט ער אקנס דוא דערמי לייט דא נעקט זיין עברה צו אמציה. אונ זיין תפלה וערט דר הערט. השי הט רוב אנעלכי לייט אונ גלוקט צוא זייערי תפלות. דרום זאל אימלובער סענטש לייאונן אין דוא ספרים וואס שרייבן דר פון. אין ספר המדות אונ דאס ספר מוסר אונ דער בראנד שפינד ער איז גנופען גיווארן אויס דוא ספרים אונ אין דעם ראשית הקמה אונ אנדערזו ספרים שרייבן אוף פיל דער פון אונ ברענגן דרוף פיל פסוקים. עס איז צו לאנג דר פון צו שרייבן. אונ עס קומט זייער פול צו זיין אונ אוונקערי דורות. אפר איך האב דרוגען גיט גוואלט מארדן זיין ווייל עס וועט ווידער פאר סעלט וערן הענטן אונ דר פראים. דרום וויל איך עס לאזן בלייבן. אונ ועל אן הייבן צוא שרייבן וויא מען זאל זיך נודו זיין אין שול ווייל עס איז מיר עמלובע זאכן גיט גפעלין דס זייא זענן אום רעכט דרום ועל איך עס קערץ בגרייפן אונ בלייבן :

הנהגת בית הכנסת

דא ועל איך אייך. ארויס שרייבן פון דעם אוצר תיים אונ אויס דעם ספר מוסר: אונ אויס אנדערי ספרים וויא מינאד זיך נודו זיין איידר מינייט אונ דר היילוגר שול אריין. אונ ווי מען זאל זיך נודו זיין אין שול. דר ווס וועט דס לייאונן וועט גיפונגן דעם אקט דאס איך האב עס גיט גישרובן פון מיין קאפ. גאר אלץ וערט גפונגן אין ספרים. גאנץ פרוז אז דער סענטש וואכט זיך אוף זאל ער אוף שמיין גלשווינד צו דונן דעם סלה מלכי המלכים הקביה ווס ער הט ווידר גגונן זיין גשמה ווס ער הט אים גיגנן בהאלטון איפר נאכט. אונ דר מענטש בקומט זוא פיל בעסור פון פרוז. דען בשעת ער האט זוא גיגנן בהאלטון אין האנט פון הקביה. אונ האט גזאנט גבירה אפקיד רוח) אין דייין האנט בהאקט איך מיין זייל. דענקמאקט איז זוא גווען מיד אונ אום גארבוט: אונ אצונד בקומט ער זוא וואל אום גיראמט. דרום דארף ער אים רובן אונ באקנן. אוף זאל ער זיך במראכטון וויא וואקט גינען ער זאל וויסן עפיים געלט צו פר דונן. אנדער אסלה אנדער אשר אנדער אסודר זאל אים זאגן נייא בייא מיר קארנן גאנץ פרוז. וואלט ער זיך בודראי גיט פר שלאפון אונ וואקט גשווינד אוף גלשמאנן. דען ער וואקט מורא גיהאט פארין סלה אוצר ער וועט דס געלט און וערן. מכל ששן דס ער דארף זיך אונ גשווינד אוף שמיין פר דעם סלה מלכי המלכים הקביה: דר נאך זאל ער זיך וואל ריינגן. אונ זאל אום רוכן זיין מיסט אונ אום פלייט. דס ער זאל דר מיט גיט קימן פר השי: דר נאך זאל ער וואשן זייני הענט דריי קאל מיט ריין וואסר. אז גייט פון אים אנעק דר רוח המטקאה ווס הט ביי אים גרואט ביי נאכט. אונ ווסט גייט ער גיט אונעק. אונ איידר ער וואקט זיך פאר ער גיט אן רוכן מוט זייני הענט קיין עסין שפיין. אוף גיט אונ ווייני זאגן אונ זיין מול אונ זיין גאו אונ זייני אוהערן: דען עס איז אספקנה פון וועגן דעם

דוח רעה ווס רואם אוף זיי . אונ נאך דעם וואסוון זאל ער מאכונ דוא ברכה על נמיילת ידים אונ דוא ברכה אשר יצר :

אמיייל זענן זוף נהג צוא מאכונ דוא ברכה על נמיילת ידים אין שול . דען עס איז בעסור מיט קהל . אונ ער זאל דוא ברכה זאגונ מיט גרוס פוננה דעם ערשטונ היילונגן שם . האמטו אלי די זמנות מוזין האבין פוננה . אבר דר ערשטור שם דארף נאך קער וויא איף וועל עס וואל בשיידין . עס איז אמשל ווען איינר גייט פר אמקלך בשור ודם . ווען ער רופט דם מלך בייא זיין נאכט צום ערשטונ סאך הט ער גרוס פארקט אונ צוטרניש . אז ער קימט מיט אים אריין אין ריידן אזו הט ער שון גיט אזו אנרוסי פארקט . אזו אוף פר דם מלך מלכי המלכים הקב"ה : אונ ווען ער זאגט (ברוך אפה ה') זאל ער דעם (שם המיוחד) שארף ארום ריידן (אדני) מיט גרוס פוננה אונ פארקט אונ ציטרניש אונ דר שרקיניש . אונ זאל גרענקען אין זיין ריידן (אדני) וואו ער איז גילקרוכן מיט דר י אונ מיט דר ה אונ מיט דר ו אונ ויידר מיט דר ה : דאס פטייט (היה הוה ויהיה) דם איז מייטש ער איז גווען איידר די וועלט איז בשאפן גינוארן . אונ איז אצונד אוף דער וועלט . אונ נועט זיין נאך דר וועלט . אונ מוז אוף איין פוננה האבין (אדני) איז מייטש איין האר איבר דר גאנצור וועלט . אונ אוף דוא מלאכים אונ איבר דם הופל אונ הונטר דר ערד . אונ אוף אלי זייטן . דם איז זעקס ארלייא אובן אונ דונטן . אונ צוא מורח אונ צו פערב אונ צוא צפון אונ צו דרום אונ ווען ער זאגט (אלהינו) אודר (ולוהים) אודרנאל זאל ער ככוין זיין ער איז אשטארק אונ מעכטניג גאט ער קען בווייזן זיין סאכט אונ קראפט אלי צייט ווען ער וויל . אונ ער גוועלטומט איבר אלי עולמות ווי ער וויל אונ ווען ער וויל . אונ הט בפת די וועלט הרוב מאכונ אונ ויידר צוא בוויאן ווי עס גפעלט אים . אונ ווען ער וויל לערנן אודר התנות זאגן אונ דר היים איידר ער גייט אין שול אריין . זאל ער זאגן ברכת התורה . דאס איז (אשר קדשנו לעסוק ברכי תורה) אוף דעקט גלייכונ ווען ער וויר זאגן אונ שול התנות אודר סליחות זאל ער זאגן דוא ברכה פון דר תורה דען וויל מען זאגט פיר פסוקים דרום איז גיט רעכט מיזאל זאגן אן אברכה :

אמיייל זענן זוף נהג צו זאגן די ברכה דר נאך מיטן חזון . אבר עס איז פיל בעסור מיזאל זאגן פר די פסוקים . בפרט דר ווס לערוגט פר טאן . אבר דר ווס זאגט די ברכה אין דר היים אודר אין שול פר התנות אודר סליחות טאר ער דר נאך מיטן חזון נאך אכאל גיט זאגן . דען עס הייסט אברכה לבטלה חס ולגלוס . אונ גלייך וויא אייניר שווערט אום וקסט . אונ איידר ער גייט אונ שור זאל ער ריינגונן זיין גוף אונ נשקה . אונ זאל גיט לויפן אונ גאסס הוז אריין מיט אום ריינקייט . אונ זאל זיין מאכונ זיין גופי כלי ווס ער הט פרוז איין גיודולט אין קויט . דאס זיין תפלה זאל גיט זיין פון איין אום רייני כלי . דען ווי אזו קען ער אזו אבשטורטי כלי ברענגן פר דעם מלכי המלכים הקב"ה . עס איז פול בעסור ער זאל אין דר היים גלייבין . וויא אזו זאל ער ריינגון זיין גופי כלי דוא נשקה . ער זאל זוף שטעלין איך איין אורט אליין אונ זאל זוף במראכטון ווס פר ווגד ער הט גיטאן . סייא מיט מעשלים סייא מיט בייוז רייד . אונ זאל הרטה האבין אונ ווייניג אוף דעם ווס ער הט בשטורט זיין גופי כלי . אונ הט ווא בודולט אין קויט . אונ זאל זוף גרענקען וויא קאן איך אוף הייבן מיין פנים . וויא קאן איך קוכן הונטר דעם פנים פון השיית תפקה צוא טאן . ווייל איך בין אזו אחוטא . אונ האב דוא אונ די עבירה גיטאן . אונ גרעט בייוז רייד . אונ האב מיין גאט ית דער צערונט מיט דר אונ דר עבירה . איך וועל ווייל מיין לעבין וועט זיין אזעלכע עבירות גיט טאן : דרום גאט ית וויא מיר מוחל מיני עבירות . אונ מעק אום סיינו ווגד פון דעם בויה וואס זייא זענן דרוגין איין גיטרוגין גינוארן . דען איך ווייס וואל דם אלי מיני ווגד זענן איין גיטרוגין גינוארן דא האב איך הרטה אויף אלי סיינו ווגד ווס איך האב גיטאן פון מיין יונגט ביו אצונד . אונ איך וועל שוין קיין סאל גיט ריידן אזעלכע בייוז רייד אונ טאן אזעלכע בייוז מעשלים . אונ איך וועל נוגין קנס אויב איך וועל ריידן בשוגג אשעלעכט ווארט . גאט תיברך היט מיין מול עס זאג דר פון גיט ארום גיין קיין בייו ווארט . אונ גאט תיברך ברוט סוף פר עבירות . אונ העלף מיר דר

הלכות בית הנסות פרק ראשון

טוב

צוא איך זאל זיך קענען רוקן דר פון : דען אימלוכר וואס פֿגֿרֿט זיך צו ריינגונג העלפֿטו אים דר צו . אונ נון אוף אַלֿי דו בייזו רייד אונ מעשֿים וואס איך האב גטאן איך הרֿטה . אונ פֿון אוף קיר מקבל תשובה אונ קנס צוא ענינים . אזו באלד אזו ער פֿארמאכט זיך אזו . אודער ער רעט אזו אריין אין אוינקבל מיט גאנצן הארצו . אזו באלד איז ער גילובט אונ דו אונגן פֿון השי . אזו קענען ער גיין אונ שול אריין תפלה צו טאן פֿר דעם מלכי המלכים הקבֿיה . דען דאז זיך דער סענאט אין זין אריין נעמען וויא וואלט גווען אז ער זאל גיין פֿר אפֿלעך פֿער יום . אודר פֿאר אשד . אודר אפֿילו פֿר אפֿריץ . אונ דר מלך אודר דר שר ווייסט אז ער הט קונן אום גונדונט וואקט ער דאך נישט גקענט קינסו פֿר דעם מלך אודר דר שר ביז ער זאל שוקן לייט אים איפֿר צוא בעטון אונ וויידר צו קערן צו גינאר . מביש פֿאר דעם מלכי המלכים הקבֿיה . אבאר ער דאך קיין אודר מענטשטון נישט שוקן פֿר אום תפלה צו טאן . נאר ער אליין זאל פֿאר זיך מתפלל זיין . דען דר מלכי המלכים הקבֿיה פֿנערט נישט קען זאל צו אים שוקן פֿעקסי לייט אז ווי פֿר אפֿרד פֿער יום . אוף פֿנערט ער נישט קיין געלט אונ גוטס . נאר ווידי אונ הרטה אוף דעם ביז וואס ער הט גטאן . ער מוז אונ זיין זין אריין נעמן קער נישט צו טאן . דס היינט הרטה :

נרא ווען דר מענטש טוט דס אלץ איז ער גלייה ווי אנטיאר סענאט . דען פֿרוד איז ער גווען איין חוטא . אצונד איז ער אפֿרוכר מאן . פֿרוד איז ער גווען ארשע . אצונד איז ער אצדיק . דען אלי זייני עבירות ווערן אים אלי אן גשורון פֿר מצות . אז ווי עס וועט שטיין אין הלכות תשובה . פֿרוד איז ער גפיינט גווען אין נאטס אונגן אצונד איז ער גלובט . דען הקבֿיה איז איין רחמן . אונ דר בארוקט זיך תיפֿף אונד זייני לייט . דרום זאל אימלוכר זאגן וידי מיט גוויין אונ זאל הרטה האבן אוף זיינו בייזו מעשֿים . אזו דר בארוקט זיך הקבֿיה איפֿר אים . דען ער האפט אוף דר תפלה פֿון ועלובי לייט . אונ דר סענאט איז מער גלובט בייא הקבֿיה פֿון אצדיק אונ זיין חלק עולם תבא איז גרעסור ווי דר חק פֿונם צדיק . דען דו צדיקים קענען נישט שטייאן אין דעם גבול ווי דו בעלי תשובה שטיין . אונ ווייסור אונ הלכות תשובה וועט שטיין וואס דא תשובה איז אוף אימלוכר עבירה . אונ אז דר סענאט איז אוף זיך מקבל דא תשובה איידר ער גייט אונ שול אריין . דער נאך איז זיין תפלה אן גנומן . עס זענען דרוף פֿיל פֿסקים נאר איך וועל נאר ברענגן אפֿייל פֿון זיין :

דער פֿסק זאגט (מוצה ועוזב ירהם) דר ווס בקענט זיינו ונד אונ פֿר לאזט זיין ווערט ער דר בארוקט . אונ עס שטייט אוף אין דר הייליגר תורה מיט זיין מויל אונ הארצו קענעמן תשובה טאן . אוף זאגט דר פֿסק (עוזב לשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל ה' וירחמה ואז אלתינו כי רבה למלות) לאז דר לשע פֿר לאזן זיינו בייזו ווען אונ דר אום רעכטור סענאט זיינו בייזו מתשבות אונ זאל ויידר קערן צו נאט וועט ער אים דר בארסון . אונ צו אונזער נאט : דען ער מערט צו פֿר גובן . דרום זאל אימלוכר סענאט זייער גוואונט זיין צו ריינגונג זיין גוף : מביש זיין נשמה אז וויא איך האב דא גשורון דאס ער זאל נישט לויפֿן אין נאטס היז וויא אפֿויאר לויפט אונ ביר היז . אונ ווען ער גייט אין שול אריין זאל ער גוף לויפֿן גלייה אז ווי איינר לויפט נאך אפֿציה . אונ בשעת ער גייט פֿון דר שול זאל ער גיין באמלד . עס זאל דו גיט גלייה זיין וויא ער האט גיפאטורט פֿון זיך איין משא . אז וויא איך וועל נאך מער דר פֿון שרייבן : אונ ווען ער גייט אין שול אריין זאל ער נעהן צו זיין דער ערשטור אין שול . אונ אונ גיט זאל ער האטשע ועהן צו זיין פֿון דו ערשטו צעהן . דען דא ערשטו צעהן האבן אזו פֿול שֿכר אז ווי דס גאנצו קהל . אונ אונ ער קען דס אוף נישט אום פֿירן זאל ער נעהן קיין שום ארביט נישט צו טון פֿארן דאוונגן דען אימלוכר איז שיקרונג צו בעטון פֿאר נאט אוף זיין לייב אונ האב אונ גוטס . אונ אוף זיין הייליג נשמה . אונ פֿר קל ישראל . אז וויא אונדרי תפלות זענען שוין גמאכט גווארן נרא וויא זאל ער טון זיינו זאכן אודר אנדרד זאכן פֿר נאטס זאכן . אונ ווען ער גייט אין שול אריין זאל אוף אים פֿאלן איין מורא אונ ציטרניש . ווען ער וואלט גאנגען פֿאר איין מלך פֿער

דעם וואקט דאך אוף אים גפאלן איין טורא . מכל שכן וקו פאר דעם קלף מלכי המלכים הקב"ה
 און ער זאל גיין מיט שטער גימוט מיט גילעכטור אונד מיט עזות קייט און גיט מיט פאמילישטון.
 נאר ער זאל אריין גיין מיט גרום פארקט און ציטויגנש : אז דר פסוק זאגט (ואני ברוב הסדקה
 אבוא ביתך אשתחית אל היכל קדשך ביראתך) און איה מיט דיין גרום גינאד קום איה אין דיין
 הוז : איה ביק סיה צדדיין היילונג היכל מיט גרום פארקט . דער נאך זאל ער גיין אין שוה
 אריין און ווייט היא צוויי טורן ברייט : אונד ער זאל ווסן אזו לאנג דס ער וואלט גיקענט גיין
 צוויי טורן ברייט : דער נאך זאל ער זיך בוקן פאר דעם קלף מלכי המלכים . הקב"ה . דער
 נאך זאל ער זיך אונדד זעצן און זאל גילשט ריידן און זאגן . נאר ער זאל זיך פארקאמון וער גיין
 איה קס איה זאל וזכה זיין תפלה צו טאן פאר דעם קלף מלכי המלכים הקב"ה פאר אזו איין
 גרוסן הער . איה בין דאך איין וינדור קענטש . און האב אופט דער צערונט הקב"ה מיט מיינו
 בייוו קעשלים און בייוו וערטור . און איה בין אייטל ברוט און פיליש אייטל יצר הרע . איה בין
 גיט וערט און ראוי צו גענקן זיין היילונג נאכט . מכל שכן דס איה זאל תפלה טאן . און זאל
 אזו אופט ריידן דיין היילונג נאכטן מיט מין מול . וויא קען איה אוף הייבן מין פנים קונן אים
 ווייל איה האב אים אזו אופט דר וויךד גטאן . אָבד פון וועגן זיין גרום חסד און בארים
 הארציקייט . ווס ער דער בארומט זיך אונד זיינו לייטן ווס קערן זיך צוא אים מיט דו זאכטן ווס
 אובן שטיין . מיט דעם קום איה פר אים :

דר נאך זאל ער אוף שטיין און זאל זאגן (מה טובו אזהלך יעקב) . און ארון עולם און גיךל . און
 אוף אלו דו ברכות ווס שטיין פאר אים מיט גרום בונה . און אוב ער האט שון גינאנט עטליכ
 ברכות אין דר היים טאר ער זיי נאך אפאל גיט זאגן אין שוה ריידן ער הט דר ווייל זיין צורף
 גיטאן אונד ער הט משתין געזען . דא איז ער מדוייב נאך אפאל צו זאגן דוא ברכה (אשר יצר)
 און ער זאל זאגן אייטלי ברכה מיט גרום בונה . און זאל זיך פריד וואול פארקאמון . און זאל
 גיט לאזן ארום פאלן דוא הייליג ברכה מיטן שם אן בונה און פארקאמון . ער זאל תמיד
 גענקן ער שטייט פאר אפלה בשל דעם . און ווען ער וואלט אים גלופט אן בונגן . וואלט ער זיך
 בונדא גשפראפט גווארן . מכל ש פאר דעם קלף מלכי המלכים הקב"ה . און זאל זיך פארקאמון מיט
 דעם בין איה בעסור פון אמלאך . דען דער מלאך טאר גיט גענקן דעם שם טיידן נאך דרייא
 וערטור . און אפילו אזו איה גיט אזו גוט אז ווי איה . דרום זאל אוסרובר זיך פראד וואול פארקאמון
 איידר ער לאזט ארום דעם גרוסן שם . און ער זאל אזו זאגן וצונג בון קטורת . און זאל וויךד
 אוף שטיין . דען דס איז אוף דעם אירט פון דעם קרבן . און אז מיהאט מקריב געווען דעם קרבן הט
 מען גטונט שטיין . דער נאך מעג ער וויךד ווען ביו ברוך שאמר . און פר ברוך שאמר טאג ער
 זאגן תחינות זיי פול ער וויל . אוף מעג ער לייגן דעם שלית און תפילין ווי ער וויל . אפילו לייט
 לייגן זיי פר עטר ישאל בתפארה . אפילו לייגן וויא פר קטורת . אפילו פר ברוך שאמר . נאך
 ברוך שאמר הייבט זיך אן דוא דעקטו תפלה . אז וויא איה וועל דא נאך בעסור בשיידן . און דר
 ווס איז געוויינטליך צו זאגן תהנות אלו טאג זאל ער זיי זאגן פאר ברוך שאמר . אונד נאך דעם
 דאווינון . אָבד צווישין די תפלות טאר מען שון גיט זאגן קיין תהנות :

אפיווייך לייט זאגן פר ויברך דוד די לוב פון הקב"ה דהיינו (אתה הוא אלהינו בשמים ובארץ) .
 און איה (האדרת והאמונה) אָבד קיין תהנות טאר מען גיט זאגן גשעת תפלות . בפרט
 אין דר קהל תפלה . דס הייסט פון ברוך שאמר ביו נאך שמונה עשרה . ביו נאך דעם הונטרשטון
 קדוש טאר מען קיין ווארט גיט ריידן . און אפילו נאך דעם הונטרשטון קדוש טאר מען אוף קיין
 שום ווארט גיט ריידן נאר דעם שבת פון הקב"ה . דען ווייל מען רופט אום מצות דרום טאר מען
 קיין דברים בטלים גיט ריידן ביידן דברי תורה אונד תהנות און מעשיות אָבד גשעת דר חזן
 זאגט שמונה עשרה טאר מען גיט ריידן אפילו קיין דברי תורה און תהנות . נאר אוסלובר איז
 קהויב צו הערן אוסלובר ברכה פונם חזן . און זאל בונדן האבן אוף איר . און זאל נאך זאגן

הלכות בית הכנסת פרק ראשון

ברכה הוא וברוך שמו) אורך (ברוך הוא ושמו) . און זאל זאגן זאגן און אונקדער ברכה . און
 נועל דא די זאך בשיידון מיט איין משל . ווען ער זאל שטיין פראמלה פאר דעם און זאל ריידן מיט
 אים אין מוטון דרוגן זאל ער דעם מלה אונעק לאזן . און אן טייבן ריידן מיט אנאנדן . וואלט
 ער איהם בנדאי גברות . מפל שפן פאר דעם מלה מלכי המלכים הקב"ה . דרום זאל אונלוקר
 זייער גווארנט זיין דס . ער זאל ניט ריידן קיין שום גארט בשעת דאוונן . און זאל און קיין אנדער
 מהשקה ניט האבן גאר צו הקב"ה :

פאר צייטן אז מיר זענן געזעסן און אונזר גאנץ און גאנץ ווען דאס ווערט האבן סתקת
 גהאלטן מיט דאס אומות . איז געווען איין (בפן משונה סתקת) ער איז גזאלבט געווען צווא
 סתקת . דס ער אזו אים גלישונגן דר ווס הט איין עבירה גיטאן זאל זוף אום קערן אהיים . דאס
 ער זאל חזי ניט גהרג ווערן פון זיין עבירה וועגן . און ווען איינער האט גיטאט און זוף דאס עבירה .
 דס ער הט גרעט פון ברה שאמר ביו לשתבח . דס ער זוף און גיטאט אום קערן פון דר סתקת :
 דען דר עבירה איז זייער גרום . סכל שפן ווען ער הט גרעט צווישן דא ברכות פון קיש . בפרט
 בשעת דר חזון זאגט דא שמונה עשרה איז זיין עבירה גאר גרעס . עס מאר קיינער קיין שום
 זאקט ניט ריידן גאר שפתה אפידו קיין דברי תורה ביו דר חזון לאנט אום דא שמונה עשרה ביו
 גאר קדיש . און אונלוקר מוז שטיין און צו הערן אונלוקי ברכה פונום חזון און זאל גאר זאגן
 אמן . און ווען דר חזון זאגט (ברוך אתה ה') זאל ער זאגן (ברוך הוא וברוך שמו) . אונד (ברוך
 הוא ושמו) . דר גאר זאל ער זאגן אמן . און זאל דעם אמן ניט אונעק האפן . און זאל אים אזו
 לאנג מארדן זיין פאר ער זאל גרענקן עס איז אקט ווס ער זאגט . און און גלייב עס . דען דר וואס
 זאגט גאר אמן איז חשוכר פון דעם ווס מאקט דא ברכה . און זיין סצנה איז בעסר . אז וויא און
 וועל דא בשיידון :

דרום זאל ער ניט טאן אזו ווי אמיל לייט טאן . דאס זיי זאגן תהנות ווייל דר חזון זאגט שמונה
 עשרה . עס איז מויוונט מאר בעסור ער זאל גאר ניט זאגן . און עס וואלט בעסור געווען
 ער זאל ניט גיין און שול אריין דען ער הערט ניט צו דעם חזון און זאגט ניט גאר אמן . און אפילו
 ער זאגט גאר אמן אזו טוט ער ערשט דר מיט איין עבירה . דען ער וויקט ניט און וועלכי ברכה
 ער זאגט דס הייקט איין (אמן ותקוה) . און זיין עונש איז דר פאר דס זיינו קונדן ווערן פאר וויקט
 און ותקוה . מרה כנגד מרה . אזו ווי דר יתום קען ניט זיין פאטער און מוטער . אזו און דר אמן
 קען און ניט זיין ברכה . און ווען איינער זאגט גאר אמן במונה אז וויא און האב אובן גארבון .
 אפילו עס איז אים בשערט שלעכטס פאר זוכצו יאר איז ער דר מיט מכתל דו ועלבוני גוהה :

נון איר לופו לייט איר זאקט ניט ריידן און שול אפילו ניט בשעת דאוונן דען עס איז אונד
 עבירה צו ריידן אין גאטס הויז פון הענדל . עס איז גלייך אז ווי איינער שטייט אין איין תדר
 פון אמת פאר דס . און דעם פרעמד זאכן . אזו ווערט ער דאך דר פאר זייער הארט געטראפט .
 מביש און דעם תדר פון דעם מלה סככי המלכים הקב"ה מאר פוען בנדאי ניט ריידן קיין דברים
 בטלים . אפילו אין זיין היים איז דאך אונד עבירה צו ריידן דברים בטלים אזו ווי דו גמרא זאגט
 (דברים כם ולא דברים בטלים) אין דר תורה דארפסטו ריידן . אפר ניט קיין דברים בטלים . גוא
 זעהן מיר דאך אז דר ועלפגור מענקש וואס רעט יא דברים בטלים איז עובר און איין עשה . מביש
 אין דר היילונג שוד פאר דר היילונג שכינה . נון ווייטער מביש וקל וחומר דר וואס רעט בשעת
 דאוונן פון ברה שאמר ביו דעם קדיש גאר שמונה עשרה . אזו איז זיין עבירה פאר גרעסור און
 אר פור . דאס ער און ניט אין הקב"ה און זיין שכינה און אין זיינע היילונג תפלות . און ער שטייט
 זוף ניט פאר אום און פאר דר היילונג תורה ווס שטייט אין ארון קודש . און דר ווס הט קיין סוכא ניט
 פאר דעם מלה סככי המלכים הקב"ה איז ער דאך בנדאי אונד ערות פנים . און עס שטייט (עזרת
 פנים לגיהנם) . דאס האבן מיר דאך בקב"ה אז פאר צייטן איז געווען אין אלי לענדיר ווי יהודים
 האבן געניגט זייער שיינע שולן און שיינע הייזר . און גרום עולאר און כבוד . איז דאס אלץ פאר

שְׁטַעַרְמַן גִּינוּרָהוּ פֹּה וְנִעְנַן וַיֵּאָהֵב גִּרְעַט דְּבָרִים בְּמִלִּים אֹהֵב קִרְוָה אֹהֵב זִיעָרוֹ שְׁוֹלֵן • אֹהֵב שֶׁאֵין זֵיט נִזְהָג כְּבוֹד גִּינוּעַן • אֹהֵב אֹהֵב דֵּם הִיילִיגִי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הֵמָּה אֹהֵב לֹאמֹר יִתְבָּרַךְ דְּרוֹם פֶּה שְׁטַעַרְמַן וַיִּיל וַיִּי הָאֵבֶן דַּעַם נִיט נִזְהָג כְּבוֹד גִּינוּעַן • אֹהֵב וַיֵּאָהֵב עִם שְׁטִיטִים בְּשִׁיידִלִיךְ אֵיין פֶּסוּקִים :

אָרִיךְ שְׁטִיטִים אֵיין דֵּר הַתּוֹרָה צִוּיִיא מֵאֵל דֵּר פֶּסוּק וְאֵת שְׁבֻתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשֵׁי תִירְאוּ מִיִּין שֶׁפֶר זְאֵלְט אֵיר הַרוֹמָן • אֹהֵב פֶּאָר מִיִּין בְּדַמִּיק זְאֵלְט אֵיר זִיךְ פֶּאָרְבֶּטוֹן • אֵיין מֵאֵל שְׁטִיטִים אֵי (קִדוּשִׁים) • דֵּם אָנְדֵרֵוּ מֵאֵל אֵיין (בְּהַר) דֵּם דִּרְשָׁה דוּ גִּבְרָא אֹהֵב וַיִּי מֵעַן אֵיין מְחֻיב שְׁבֻת צוֹ הַאֲלֵמוֹ סִיִּיא בְּשַׁעַת דֵּר בְּהַמִּיק אֵיין גִּשְׁטאַנֶּן • אֹהֵב סִיִּיא אָצוֹנֵד אֹהֵב דֵּר בְּהַמִּיק אֵיין שְׁוֹן תְּרוּב • אֹהֵב אֵי מֵעַן כְּחֻיבֵב זִיךְ צוֹ פֶּאָרְבֶּטוֹן פֶּר דַּעַם בְּהַמִּיק אֵפִירֵו אָצוֹנֵד אֹהֵב אֵיר תְּרוּב • דֵּם מֵיִינוֹן זֵי מֵעַן אֵי כְּחֻיבֵב מוֹרָא צוֹ הַאֲפוֹן פֶּר אֹנְדֵרֵוּ שְׁוֹלֵן אֹהֵב בְּמִי כְּדִרְשִׁים • זֵי זֵעֲנָן אֹהֵב דַּעַם אֹרְט פֶּנָּם בֵּיר הַמִּקְדָּשׁ • אֹהֵב דְּרוֹם שְׁטִיטִים דֵּר פֶּסוּק צִוּיִיא מֵאֵל • דֵּם וַיִּיטֵשׁ אֹהֵב • אֹהֵב וַיֵּאָהֵב בִּיִּיא שְׁבֻת דֶּאָרְף מַעַן כּוֹסִיף זֵיין מִחוּל עַל הַקִּדוּשׁ • דֵּם מֵעַן דֶּאָרְף מְקַבֵּל שְׁבֻת זֵיין גֵּאָה פֶּר נֵאכְטִי אֹהֵב דֵּר גֵּאָה נִיט אֹנְעַק צוֹ לֹאוֹן אֵיים בִּזוֹ שְׁטַעַרְמַן שְׁטִיטִים • אֹהֵב אֹהֵב דִּיא מוֹרָא פֹּה דֵּר שְׁוֹל דֶּאָרְף זֵיין סִיִּיא פֶּאָרֵה דִּיאויִנֵגֶר בִּיִּיא אָהֵב דַּעַם דִּיאויִנֵגֶר • דֵּאָס מֵינְאָל נִיט רִיידִן דִּרוֹגֵן מִיִּין דְּבָרִים בְּמִלִּים • מֵעַן מֵאֵל נִיט אֵרִיין זֵיין אָהֵב שׁוֹל אֵרִיין מִיט אֲשׁוֹעֶרֶד זִיךְ צוֹ שְׁפִאצוֹרִין • אֹהֵב אֹהֵב נִיט מִיט אֹהֵב מִיט זֵיִינִי שֶׁפֶר אֹהֵב נִיט מִיט פֶּלַעקֶנְדִּיגִי גֵלִיידֶר • מִיט אֵלִי זֹאכֹון זְאֵל עַר דוֹשׁוֹל הַאֲלֵמוֹן אֵיין כְּבוֹד • גֵּלִיף אֹהֵב וַיֵּאָהֵב עַר גֵּיטִים פֶּר אֵמְקֶה בְּשֶׁר וְדֵם • אֹהֵב אֹהֵב דַּעַם כֶּלֶה מְלִכֵי הַמְּלָכִים הַקְּבִיָּה • אֹהֵב דֵּר פֶּסוּק זֹאגֵט (הַכּוֹן לְקִרְאָת אֲלֵהֶיךָ) דִּיא זְאֵלְטֵט זִיךְ שִׁיין אָן בְּרִיטוֹן כְּהֵנֵן דִּיין גֵּאָט • דִּיא זְאֵלְטֵט זִיךְ צִירִין גֵּלִיף אֹהֵב וַיֵּאָהֵב פֶּאָר אֵמְקֶה בְּשֶׁר וְדֵם • תֵּאמְרֵטוּ עִם אֵיין נִיט גֵּלִיף צוֹ אֲנֵאָנְדֶר (הַמְּבַרֵּל בֵּין קִדְשׁ לְחֹד) פֹּה דַּעַסֵט וְנִעְנַן הַאֲבִיין דוֹ הַמְּלָכִים נִיט גִּינוּאֵלְט הַאֲרַבֶּר מֵאֲכֹון • הַלְלוּ וְהַאֲלֵמוֹן מִיר אֹהֵב פֶּר מוֹרָא גֵּאָט פֶּר הַקְּבִיָּה וַיֵּאָהֵב פֶּר אֵמְקֶה בְּשֶׁר וְדֵם • מִיר זַעֲהֵן דֶּאָךְ אֹהֵב דֵּר שׁוֹל אֵיין פֶּר הַאֲנֵדֶרֶר דִּיא הִיילִיגִי תּוֹרָה וְאָס גֵּאָט הַאָס אֹהֵב גִּנוּבֵן אֹפּוֹן פֶּאָרֵג סִינֵי דוֹרְךְ מִשָּׁה רִבִּינוֹ עִיה • אֹהֵב אֵיין שׁוֹר רוֹט זֵיין הִיילִיגִי שְׁכִינָה • מִיר הַאֲבִיין גֵּאָט לֵאנֵד אֹהֵב לִיִּים • אֹהֵב דֵּם בַּעַסְטוֹ לֵאנֵד אֹהֵב דֵּר וְעַלְטֵט אֹהֵב מְלָכִים אֹהֵב שְׁרִים אֹהֵב גִּבְיָאִים אֹהֵב סִנְהֶדְרִין • פֹּה אֵלִי דִיא מוֹבוֹת הַאֲבִיין מִיר נִיט גֵּאָט דֵּר הִיילִיגִי כֶּפֶר הַתּוֹרָה • נִוא וְעַר עִם שְׁיִיאֵט זִיךְ נִיט פֶּאָר אֵיר אֹהֵב רַעַט דְּבָרִים בְּמִלִּים • מִזֵּן עַר בְּוֹדֵאִי אֲנֵדֶרֶסוֹר עֲזוֹת פְּנִים זֵיין • דֵּם עַר זְאֵל נִיט גִּדְעֶנְקֵן אֵיין דֵּר שְׁכִינָה נִיט רוֹט אֹהֵב אֲנֵדֶרֶסוֹר הִיילִיגִי שׁוֹדֵן אֹהֵב אָכְט נִיט דִּיא הִיילִיגִי תּוֹרָה וְדֵם הַקְּבִיָּה זַעֲלֶבֶט הֵמָּה גִּשְׁרוּבֵן מִיט זֵיין רַעַכְטִי הַאָסֵט • מִיט שְׁוֹאֲרֵךְ פִּיִּיאָר אֹהֵב וַיֵּיטֵשׁ פִּיִּיאָר אֹהֵב וַיֵּאָהֵב דִּיא תּוֹרָה וְדֵם הַקְּבִיָּה מִיר הַאֲבִיין • נִיט אֲוֹאֲרֵט מִעַר אֹהֵב נִיט וַיִּיטֵנֵגֶר • נִוא וַיֵּאָהֵב זֵאָךְ דַּעַם מַעַנְטֵשׁוֹן מִיִּין מוֹרָא נִיט אָן הַאֲפוֹן אֹהֵב עַר זַעֲהֵט דוֹ הִיילִיגִי תּוֹרָה אֵיין אֲרֹן הַקִּדְשׁ • אֹהֵב עַר זְאֵל רִיידִן דְּבָרִים בְּמִלִּים אֹרְדֶר גֵּאָךְ אֲנֵדֶרֶר רִיידֶר • אֹהֵב אֵיין דֶּאָךְ זֵיין כְּוֹנֵה צוֹא פֶּר מְרִיבֵן דִּיא הִיילִיגִי שְׁכִינָה אֵיים דַּעַר שׁוֹל :

עִם אֵיין אָכְשֵׁל אֵיִינֵדֶר גֵּיטִים אֹהֵב בַּעַט אֵמְקֶה בְּשֶׁר וְדֵם אֹהֵב דֵּר סַעֲדֵה וְאָכְשֵׁל עַר הַאָס אֵיים גִּבְמֵאכְט אֹהֵב עַר בַּעַט אֵיים זֵיעֵרֶר אֹהֵב זֵיעֵרֶר אֹהֵב עַר דֵּר כֶּהָה זַעַטֵט זִיךְ בִּי אֹהֵב הַגִּשְׁטֵרֵן מִיט • דֵּא לֵאמֹר אֹהֵב אֹנְעֵק דֵּר זַעֲלֶבֶטֶר שְׁלַעַמְטֶר מַעַנְטֵט • אֹהֵב נִיטִים הַעֲרוֹן אֲנֵדֶרֶי שְׁמוֹעוֹת מִיט אֲנֵדֶרֶי לִיִּים אֹרְדֶרֶר קִרְוָתֵט זִיךְ מִיט זֵיין הוֹז גִּוֹנֵדֶר • דֵּר גֵּאָךְ גֵּיטִים עַר אֹהֵב בְּרַעַנְטֵט פֶּאָרֵן כֶּהָה שְׁמוֹעוֹתֵט זֹאכֹון • אֹהֵב דֵּר כֶּלֶה זַעֲהֵט דֵּאָס אֵלִין צוֹ • דֵּא וְעַרְטֵט עַר דֶּאךְ זֵיעֵרֶר בְּרוּנֵן אֹהֵב אֵיים אֹהֵב זֹאגֵט דֵּר עֲזוֹת פְּנִים הֵמָּה מִיךְ נִיט גִּינוּאֵלְט אָפֵל לֹאוֹן בִּזוֹ אֵיךְ בֵּין גִּבְמֵאכְט צוֹ אֵיים • אָצוֹנֵד מִיט עַר מִיר אָן אֲנֵעֶלֶכִי יִסְרִים אֹהֵב זֵאָךְ פֶּאָר מִיר מִיִּין מוֹרָא נִיט • אֹהֵב אֵיין אֲוִיזֶר זֵאָךְ אֹהֵב • דַּעַן גֵּאָר אֲוִיזֶר תְּפִלָּה אֵיין דִּיא שְׁכִינָה זֵאָךְ רֹאזֵן צוֹוִישׁוֹן אֹהֵב • אֹהֵב מִיר זֹאֲלוֹן אֵיים כּוֹבֵן • אֹהֵב עַר זֵאָךְ צוֹ הַעֲרוֹן אֲוִיזֶר תְּפִלּוֹת • דֵּם אֵיין פֶּכַעַט אֵלִי אֲוִיזֶרֶר תְּפִלּוֹת • אֹהֵב דֵּר עֲזוֹת פְּנִים לֵאמֹר אֹנְעֵק דוֹ שְׁכִינָה אֹהֵב דַּעַם כֶּהָה מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּבִיָּה אֹהֵב מִיט גֵּאָר אֲנֵדֶרֶר זֹאכֹון • אֹהֵב בְּשַׁעַת דִּיאויִנֵגֶר רַעַט עַר מִיטוֹן מוֹיֵל • אֹהֵב דֵּם הַאֲרֵץ מְרֵאכְט גֵּאָר עִפִּים אֲנֵדֶרֶס אֹהֵב הַעֲנִדוֹל אֲוִיזֶר אֲנֵדֶרֶר נִארִישְׁקִיט • אֹהֵב אֲפֶשֶׁר גֵּאָךְ אֹהֵב אֵיין עֲבִירָה • דֵּם אֵיין גֵּלִיף וַיִּי נִעֲנֵדֶר וְאָס מְרֵאכְט

שמתקדמו ואכן פארן מלך • פון דעם קען זיך אומצוקער אמוסר נעמן ויאל עס איז הארב דס
ביידן און שול • ווי דס ער דר צערנט ניין הייליגין נאמן • און ער פאכט דאס דוא הייליגני שול
ווערט תרוב חו • און פאכט דס ישראל ווערין פר מרובין חו נאט זאל אונז חטון • דרום זאל
זיך אומלכור נעקבורט שטראפן • און זאל גידענקן פאר וועסן ער שטייט • און זאל האבין נאמס
פארקט • און ער זאל גיט פר זונדן זיך און פל ישראל חו :

גון ווער איך פשיידן וויא מען דארף שטיין פישעת דאוויגן • און וויא מען מעג ווצין • דר ראשית
הכמה שרייבט פון דעם זיך וועגן דס אומלכור איז קהיב צו שטיין ביי דוא הייליגני זאכן •
דס הייבט דאס וואס איין הייד ציינן טאר עס גיט זאגן • נאר מיט איין מנין • דהיינו קדושה און
ברכו און קדוש • דס מוז דר חזון זאגן במנין • און דס קהל זאלן שטיין און נאך זאגן • נאך זענן
פר האנדונס קיין הייד טאר זיין גיט זאגן • דהיינו איבך חזון דוא שמונה עשרה • אודר צוא
לייאגן אויס דר ספר תורה מיט אברכה • אודר צו זאגן שלש עשרה מרות • דס טאר מען גיט
זאגן סיידן בקהל נאך זענן עמלוכי זאכן וואס מען פלעגט שטיין פון מנהג וועגן • צו אדון עולם
און גידל פון וועגן דס איז דר גרוסר שבת פון הקב"ה • צוא קמולת וייל עס איז אוף דעם אורט
פנים קרבן • צו ברך שאמר וייל עס איז דר ערשטור שבה פון פסוקי דזמרה • דס פיינט מען
דיא הלכות • אז מען זאגט (ישמחו השמים ותגל הארץ) וייל דוא רית זענן דר עש (היחה) • צוא
(פוחה את ידיך) וייל מען דארף פונגה האבין דאס ער שפיינט גרוס און קליין אפילו חו ווערין אין
דר ער • צו (והברך רוד) ביו נאקה ה' לברך) דס זעלבדיג איז בקבלה • פון לשבת ביו נאך ברכו •
פון (הנהלות לאל עליון) ביו נאך שמונה עשרה • און אוף בייא לאנג (חוא רחום) איז מען נאך מיין
מחויב צו שטיין אז ווי ביי שמונה עשרה און ווען דר חזון זיאגט אום דר ספר תורה • וייל עס איז
איין דבר קדושה און עס מוז זיין במנין • און אז מען עפנט דעם ארון קודש זאל מען אוף שטיין •
און ווער עס שטייט זאל גוואונט ניין דס ויין פנים זאל ויין צו מורה • און גיט ווי אטייל לייט זענן
גיט מקפיד דרוף און קערן זיך אום קיין מערב אודר קיין צפון • אודר מיין דרום • דס ווייזט חו אז
ער הט אנאנדל גלויבין • בפרט דוא לייט ווס קערן אום זייער רובן צום ארון הקודש • וייל זענן
בנודאי מחלה השם • אז דר פסוק זאגט נאט הט גוואנט צום גבויא תקולאל וטאחוריהם אל היכל ה'
אטייל לייט פון ישראל זענן רשעים און שטעלין זיך מיטען רובן צום היבך פון נאט • און השני
איז זייער צארוגונג גיוען איבך דוא לייט :

דרום איטלכור ווס וייל רעכט רוען נאט יהברך שמו זאל ער אום קערן זיין פנים צו מורה ווען ער
שטייט • און גיט צוא קיין אנדר זייט • אבר בשעת ער זיצט מעג ער אום קערן זיין פנים
ווי ארום ער וייל דס איז קיין עבירה גיט • וייל זיין שטאט נוס ער זיצט דרוף איז אזו נאכט גווארן •
אבר אין אטייל ערמור זענן גימאכט גווארן אלי שטעט צום ארון קודש • אבר אין אונזער קהלות
איז דר מנהג אז וייל איך האב דא גשרובן • נאך ארגינס דר פון קאן ארום קובן אז דער מענטש
קערט גיט אום זיין פנים קיין מורה • דען אפאל קובין אום צווייא לייט איינר אקונג אנדערין •
אזו האבין זיין נאר אנדערין סתשבות אודר ער רעט מיט אום פאשטשון פישעת דאוויגן • אזו קושט
דער פון איין חילול השם וייל אובן שטייט • דען ווען אימלכור זאל אום קערן זיין פנים קיין מורה
וואלט ער בודאי גיט גיהאט קיין אנדערין סתשבות ווען ער וואלט גיזען דעם ארון קודש און דוא
הייליגני ספר תורה • און אוף דוא פסקים ווס שטיין גשרובן אייפן ארון קודש • דהיינו דר פסוק
(שיתוי ה' לנגדי תמיד) • און אנדר פסקים • דס דר וועקט אים בודאי זיין פונגה צו נאט ביה •
אבר דר ווס קערט זיך אים צו אנאנדער וייל דר בנערט גיט זיין פונגה זאל דר וועקט ווערין • לאו
זיך איטלכר נעמין אכשל ווען איינר שטייט פר איין מלך בשור ווס קערט ער זיך דאך בודאי גיט
אום זיין ויקן צו אים • בפרט ווען ער האט עפס איין מושפט פארן מנהג וועט ער דאך בודאי שטיין
אין בלויז צושטייג און אנקסט • מכל שכן ווען דער מושפט ריכט אן און זיין גוף אודער אין זיך
זעלט וועט ער דאך בודאי נאך מער צימרגלש און אנקסט האבין • און וועט בודאי קלאר צו

הערות דו רייד פונים פליץ פונים סוף . דס ער זאל אים גיט . פֿר געסן צו זאגן זייני נְכוּת . נָן סבֿיש פאר דעם סוף מלך הקלבים הקב"ה דר משפט הוּרָט דאָ בְּנוֹרָאי אָהן אונ זיין גוף אונ געלט נוא ווי זאל ער גיט רעכט צוא הערן דו רייד פונים תוּן וּם ער איז דר פליץ צווישן הקב"ה אונ ישראל :

ארייך דוא לייט וּם לערנן זוך אָן . אונדרי וייא לייגן זוך אומן שטענדרו . אונדרי ויי שאַקלן זוך אויפן שטענדרו בשעת דר תוּן זאָנט שמונה עשרה ווי אזו וועלן זיי זוך קענען פֿר געפֿהרן פֿר הקב"ה זיי פֿר שוועבן דאָה נאָטס דונקט אונ גידענקן גיט פֿר וועמון זיי שטיין . אונ לאזן זוך קיין פֿארקט גיט אָן זיין . אונ פֿראַכטון גאר אוף דָררים בְּטָלים . אוף פֿר זויטון זיי דרובֿר אָסן נאָה צו זאָגן אוף איטלכור בְּרָכה אונדרי ווי קען איינר דאָס האָבן זיין פֿנים דאָס ער זאל אום קערן זיין אַהור צום אַרֶן קדוּשׁ . אונדרי ער זאל זוך אָן לייזגון אונ אַוויגט אונדרי אונ אַשטענדר . סבֿיש דר וּם שאַקלט זוך אוף אַשטענדרו אונ " מאַקט זוך איין שפֿילוכן אין שול גלייך וויא ער וואַלט געזען אין דר היים . ווען ער גייט דאָה אונ אַנדער הויז שטעמט ער זוך דאָה צו שאַקלן אונדרי אַנדער וועפֿות סרייבן . אונ אין דר הייליגער שול שטייט ער זוך גיט פֿר נאָט אונ פֿר לייט :

דער קלל איז אנטלובן מענטשן זאל זיך דאָכטן גלייך וויא ער האַט עפֿים אַמשפֿט פֿאר אַקלף בֿשֶׁר וּם . אונ דר משפט הוּרָט אָן אין זיין גוף אונ געלט . מיט אזו איין מורא זאל ער שטיין פֿאר השי . האַטשן דר משפט פֿון השי איז פֿול טוּהנד מאל קער אונ גרעסור דען דער סוף בֿשֶׁר וּם קען בייא דור סיין גיט געמון גאר דס געלט אָבֿר גיט דו נְשָׁמָה . אָבֿר דער סוף סלפי הקלבים הקב"ה קען בייא דור אַלס אַוועק געמון אַפֿילו דו נְשָׁמָה . אונ אוך דוא וועלט אונ זיענו וועלט נוא וויא זאל דעם מענטשן קיין מורא גיט אָן האָפֿן . וויא זאל ער ריידן מיט זיין מוז אונ דס האַרץ איז גיט דר בייא . אונדרי וויא זאל ער גיט צו הערן דוא רייד פונים סליץ אונדרי וויא זאל ער פֿאר שטעמון דוא גרוסר מצוה פֿון אָסן נאָה צו זאָגן דס קאָסט דאָה אים גאר קיין געלט גיט . נון קענט איר דאָה וואול פֿר שטייאָן וויא האַרב דוא עבֿירה איז פֿון דעם וּם קערט אום זיין אַהור צום אַרֶן הקדוּשׁ . אונדרי ער הערט גיט צו דוא תּפֿלה פֿונם תּוּן . אונדרי ער זאָנט גיט נאָה אָסן אוף איטלכור בְּרָכה . אונדרי דר וּם רעם דָררים בְּטָלים אין שול אונ ווייל דוא מצוה איז זייער גרוס צו הערן דעם תּוּן . דרום זאל קיין שום מענטש דרינגן גיט העלפֿן דעם תּוּן . אונ מיט אים נאָה זינגן אַפֿילו ער וועט גיט זאָגן דעם שם . דען סיינעט גיט וויסן וועמון צו צו הערן צו אים צו דעם תּוּן . דרום איז זיין עוּלש זייער גרום . אוף זאל איטלכור זעהן צו זאָגן זיין תּפֿלה מיטן קהל . דען אזו ווערט זיא גיכער אָן זינגן . אז דר פֿסוק זאָנט (הן אל בכיר לא יקאם) נון גאט יתברך פֿאר שטעמט גיט דוא תּפֿלה פֿון פֿול לייט . אָבֿר דוא תּפֿלה פֿון איין יחיד ווערט באלד פֿאר שטעמט פֿון זיינו זונד וועגן . אז וויא איה האָב אובון גישריבן דס זיין תּפֿלה ווערט גיט אָן זינגן ווען עס קומט אים אריין איין פֿעקדו מחשבה בשעת דאוויגן . דס איז גלייך אז וויא איינר לאַזט דעם סוף זיץ אונ גייט זיך שפֿאצירן . אונ זיינו זונד ווערן גיראָט . דען ער זאָנט (השויבנו) אונדרי (סלח לנו) מאַה סוף רעכט תּשובה מאַן אונ פֿר גיב מיינו זונד . אונ דס גיט תּקנא אוף זיינו זונד . דס ער מוט זיין נאָה אַמאל . אונדרי ער זאָנט (סלח לנו) אונ וויך האָבן דס הקב"ה זאל אים פֿאר גובן זיינו זונד אָן תּשובה דס קען דאָה גיט זיין . אז וויא עס וועט שטיין אין הלכות תּשובה אונדרי ער זאָנט (רפּאנו) דס איז טייטש הייל סוף פֿון סיינו מכות אונ פֿון סיינו זונד אונ דס האַט נאָה קיין תּשובה גיט זימאן . נוא מאַכט ער דאָה דס זיינו זונד ווערן גיראָט . אָבֿר ווען איינר מוט זיין תּפֿלה מיט קהל בנאָנד זענן דאָה בְּנוֹרָאי פֿר האַנדן צווישן זיין לייט וּם האָבן זיא תּשובה זימאן . אזו ווערן אַפֿילו דו תּפֿלות פֿון דו אַיבויג לייט אוף אָן זינגן . אז וויא דר פֿסוק זאָנט (הן אל בכיר לא יקאם) גאט . יתברך פֿאר שטעמט גיט דו תּפֿלה פֿון פֿול לייט . נאָה דעם אז ער האַט שון אָפּ גיזאָנט ישתבח אונ ברוך ה' הקבוכך קעלום (גדו) זאל ער זיך זענן מיט גרום פֿארקט . גלייך וויא ער זיצט פֿאר איין סוף בֿשֶׁר וּם ער זאל זיך גיט

גיש און זייענדיג און זאל גיט לייגן זיין האנט אופן שטענדיג . נאר ער זאל זיין מיט גרוס פארקט זיינע פוס זאל ער האלטן בנאנד . זיינע הענט און זיין פריקט . דעם קאפ אראפ גילאנט . דס ער זאל גיט זעהן ווער עס זיצט אין זיינע פוס איינז . און זאל גרוס פונגה האבן . דס דיא ווערטר פון זיין סוד נאלין גיט ארום פליהן חזו און פונגה . און אימלויכן שם זאל ער שארף ארום היידן און זאל אים גיט אונעק האפן . ווען ער וואלט גירעט פאר איין סלף בשור דס וואלט ער זיך בנדראי זיינע רייד גיט אונעק גיראפט . מביש פאר דעם סלף מלכי המלכים הקבדה . און זאל גירענקון דס השיי איז (היה הנה ויהיה) . און איז אהער איבער דר גאנצער וועלט ווען ער זאנט (אל) אודר (אלהינו) אודר (אלהים) זאל ער גירענקון דס ער הט די קראפט און סאכט איבער דר גאנצער וועלט און אופר אונז . און און אלו פיר זייטן פקרט אין קיש זאל ער זאגן דיא הייליגע שמוט מיט גרוס פונגה . בשעת ער זאנט שטעטלעך זאל ער מיט זיינע אונגן ארום קוקן . דען (שמע) איז די רית . (שאו קרום עיניכם) הייבט און קוגן הוכל אייערו אונגן . און ווי פאלד ער זאנט דעם הייליגן שם זאל ער צו מאכן די אונגן און דס פנים אראפ האלטן . כדי ער זאל פונגה האבן אופן שם . און עס זאל אים גיט אריין קומן קיין אנדר סחשקה חזו . ער זאל דיא הייליגע שמוט זאגן מיט גרוס פארקט און ציטרנדיג און אנקסט און דר שרעקליש . און מיט שווייס און מיט גרוס קבוד :

בשעת ער זאנט (ה' אלהינו ה') זאל ער כמיון זיין דס ער איז אצנד אנדער נאנט . און גיט אזו וויא דיא ישמעאלים האלטן אים גיט פרא איין נאנט . ער וועט זיין (ה' אהר) איין נאנט . און זאל מכיון זיין דיא (א) פון אהר בטייט ער איז איין נאנט . דיא (ח) בטייט דס ער איז איינר און די וובן הוכל און און דר ערד . די (ד) בטייט דס ער איז איינר און און פור זייטן פון דער וועלט . מען טאר דיא (א) גיט לאנג סאריה זיין דיא (ח) אביסול לענגר . דיא (ד) נאך לענגר . דעם סאכט זאנט מען גאנץ הוף . כדי זיין פונגה זאל גאנץ זיין . (ברוך שם כבוד סכותו) זאל מען גיט הוף זאגן . און זאל אביסל שטול שווייגן צווישן (עדר) און (ואהבה) . דער נאך זאל ער זאגן (ואהבה) את ה' אלהיה בכל רבבה ובכל בששה ובכל סאודה . און זאל זיך גירענקון דאס ער וויד מקדש השם זיין און עס וואלט גיקומן איינר און וואלט בייא אים גיראפט אונעק נעמן זיין לייב און נעקט און גוסס וואלט ער גיט דר ווידר גיטאן נאט יתברך . און וואלט מקדש השם גיטען גלייה אז וויא עס שטייט און אפרוסן יודן . דען ווען ער נעמט זיך אזו אין זיין סחשקה אריין דאס ער וויל רוב האבן נאט מיט גאנצן הערצן און מיט גאנצן לייב און מיט גאר זיין גוסס . אזו איז גלייה אז וויא ער וואלט אלו סאג מקדש השם גיטען ער זאל זאגן ווארט ביי ווארט . און זאל קיין טום ווארט גיט אונעק האפן . ווען איין ווארט לאזט זיך אום אז וויא דס אנדער הייבט זיך אן דריינע (בכל לבבה) אנדר (עשב בשלחה) און ווען איין ווארט לאזט זיך אויש מיט איין (ט) און דס אנדער הייבט זיך אן מיט איין (א) . זאל ער אביסול ספסיק זיין צווישן דיא ווערט . אזו און צווישן (נשבע) און דעם שם :

מען מען זיצן בשעת קיש און אירי ברכות ווס פריד און דר נאך ביו (תהלות לאל עליה) . דר נאך זאל ער און שטיין און זאל זיך צוא גרייטן גלייה אזו וויא ער וואלט אריין גינאנגן פאר אן סלף בשור דס און זאל זיך שטעלן זיין פנים קיין סוכה . זיינע פוס בנאנד גלייה אז וויא דיא מלאכים שטייט . ער זאל זיך גיט אן לייאנין גיט און קיין וואנט . און גיט און קיין שטענדיג . זיינע ביידי הענט זאל ער האלטן און זיין הארצן . זיין רעכטע האנט און זיין לונקר האנט . זיין קאפ זאל זיין גיבוקט גיט און גיריכט . זיינע אונגן זאל ער אראפ האלטן דס ער זאל קיינעם גיט זעהן זאילד און דר וואנט . זיין הארץ זאל ער האלטן אופר זיך . זיין פונגה זאל ער האבן צו נאט אללין גיט חזו צו קיין סלף און גיט חזו אפיו צו דר שכינה . און ער זאל מכיון זיין בשעת ער זאנט דעם שם הקיוד . אז וויא אובן איז גשטאנן . ער זאל שטיין מיט גרוס פארקט און אנקסט און ציטרנדיג און זיין שרעקליך הארץ . גלייה וויא ער שטייט פאר איין סלף בשור דס און בעט בייא אים

פאר זיין לעבן • עם טאר קיינר נישט אום שפייאן אין מיטן שמונה עשרה • אונ אויב עם קומט אים אריין שפייאדן אין זיין מול זאל ער עם אראפ שלונגן • אונ ווער עם מיאקט זיך זאל ער שפייאן אין איין טיף • דעם ער קיין טיף נישט זאל ער זיך אום קערן צוא דר לונקר וייט אונ זאל הונקט זיך אום שפייאן • עם טאר קיינר נישט היקמן אונ דוא נאז שנייצן אונ מוטן שמונה עשרה • אין שמונה עשרה אונ קיש זאל ער זיך אביסל שאקלן דאס ער זאל לובן גאט מיט זיין גאנצן לייב • אז דר פסק זאגט (כל עצמותי תלמדה הו) דס איז טייטש אלס מינו בינינו מואן זאגן דיין לוב גאט ויתברך: דא וועל איך אייך שרייבן ווי פול מאל מען ברארף זיך בוקון אונ וויא מען ברארף זיך בוקון: האטשו עם וועט נאך אקאל בשייטס ווערן אין הלכות תפלה איסלוכר איז כהויב זיך צוא ביקון פונף מאל אין שיע • נישט מער נישט וויינגער • אז ער הייבט אן (ברוך אתה זאל ער זיך בוקון אונ צום שם זאל ער זיך ווידר אוף רוכמן • דס אנדריי מאל אין סוף פון דר ברךה • צו (ברוך אתה) זאל ער זיך בוקון • צו (הו) מנן אבריהם) זאל ער זיך אוף רוכמן דס דרושו מאל צו מודים מוז ער זיך בוקן צו (אתה הו) אלהינו) אונ צום שם זאל ער זיך ווידר אוף רוכמן דס פערדו מאל אוף אזו • צו (באי הטוב שקנה וכה להורות) • דס פונפטו מאל סוף שיע זאל ער זיך בוקון • אונ זאל זיין דרייא טויט הונקט זיך אזו גבוקט מיט דעם לונקן פוס פרו • דר נאך זאל ער זיך אים קערן צו דר לונקר וייט • אונ זאל זאגן (עושה שלום בקרומו) דר נאך אוף דר רעכטער וייט אונ זאל זאגן (הוא ועשה שלום עלינו) דער נאך זאל ער זיך בוקן פאר זיך אונ זאל זאגן (על כל ישראל ואמרו אמן) • דס אלס איז גירעכנט פו איין בוקן: ווייל ער מוז אזו היקט זיך זיין איין גבונן • אונ ער טאר זיך נישט אוף רוכמן ביז ער הט גאנט זמן • דר נאך זאל ער זאגן ויהי רצון וי לאגן ער וויל • אונ זאל אזו בלייבן שטיין ביז דר חון הייבט אן שמונה עשרה • אודר ביז קדושה • דר נאך זאל ער ווידר זיין אוף זיין אורט אונ זאל זיך ווידר בוקן • גלייך אז ער קומט ווידר פאר דעם מכה • אונ עם טאר קיינר זיך נישט ארום קוקן אין שמונה עשרה • ביז ער קומט ווידר אוף זיין אורט נאך (עושה שלום) מכל שפן דאס ער טאר זיך נישט ארום קוקן אז דער חון זאגט שמונה עשרה • אונ אז ער נייט אום (עושה שלום) זאל ער בלייבן שטיין אוף זיין אורט איין ווייל גלייך אז וויא איינר נוס ווארט אוף איין ענטפער • אונ אויב נישט איז גלייך אז וויא אהונט וואס האט זיך במייקט אונ פערעקט ווידר דאס מייקט איז דאך דאס זייער מיאום • אזו איז אוף דר פענגט נוס לזכר גשוירד צריק אום זיין אורט:

אונטלוקר זאל גווארנט זיין צו זאגן אמן אוף אונטלוקר ברךה • אונ זאל נישט צו הערן די ברךה נוס דער חון לאזט אום • דען אויב נישט איז זיין אמן נוס ער זאגט אוף דר ברךה איין נאמן יתקומו: אונ די קדושה זאל ער זאגן מיט גרום פארקט • אונ זאל אזו גרענקן איך זאג קדושה אזו ווי די מלאכים אין הויטל • צו (מודים) זאל ער זיך בוקן • אבר ווען דר חון זאגט (מודים) זאל ער זיך נישט שטארק בוקן • גאר ביז עם זאל ווערן איין שפאלט ביי דעם הארץ גרובל • אונ ווער עם ביקט זיך שטארק איז דס איין גאנה • אוה זאל ער זיך נישט צו שטארק בוקן ביז זיין פנים זאל אום קוקן פו זיין ערה • אונ ווייל ער איז אזו איין גבונן זאל ער זאגן (מודים) דרגנו) אונטלכן זאל זיך רוכמן ער איז פון די צעהן נוס ראפון צו הערן דעם חון • דען ווען נישט עם איז פו האנגן צעהן נוס הערן צו דעם חון אונ זאגן אמן • איז עם איין ברךה לבטלה חו אבר כי לייט נוס זאגן אונ זאגן נאך דעם חון אז ער זאגט שמונה עשרה אודר ער לייאנט אין דר תורה • וואקט פו זייא פעטער גווען אין דער היים צו בלייבן דען מיר דארפן אלס זיין אין איין קשר • אונ דארפן טאן אונזר תפלות פנאנד • פרי וויא זאלן אן גניסן ווערן • אבר די נוס שריידן זיך אפ פונם מהל: אזו איז עם אנרוסו עכירה • איך וועל אייך דא שרייבן דער פון • אמייך דר פון שטייט שון אויבן: דען דר נוס מוט זיין תפלה בונקט ווערט זיא נישט דר הערש • פארט אז ווען דס קול דאוונן סאכט ער זיך איין בונקט תפלה: דס איז גלייך אז וויא ער בויאט איין (מכה): דס מיינט מען דר וואס ברענגט נישט ווייני קרבנות קיין ירושלים: אונ האט זיך גיבויאט אבונקט מופת: (מכה) הייסט

הלכות בית הכנסת פרק ראשון

אין הויבט עבירה • דען אונזר תפלות זענען אוף דעם אויפן פון דא קרבנות: און דער גייט אין שול אריין אונטן זיין תפלה בוינדן: דרום זאל איינזוכן גזר זיין דס עד זאל דאוויינין מוטן קהל: און זאל צו הערן דעם חזן אונזר מליץ: און זאל זאגן זמן אוף איינזוכן ברכה • און זאל אזו שטיין אין פארבט גלייך וויא זיין מליץ וואלט גירעט פארן מלך • און ער האט אין משפט נוס דרש אן אין זיין גוף און געלט אזו וואלט ער זיך בונדא גישטאנט אין גרום פארבט • און וואלט גיט צו גהערט דעם מליץ דס עד זאל זיך גיט מועה זיין • אונד ער זאל אום גיט פר געסן זיינו זכיות • און וועט זיך בונדא גוים גיט אנדר זעצן • אויך וועט ער דאך בונדא זיין פנים גיט אום קערן פונם מלך • און וועט זיך גיט אן לענן אין איין וואנט אונד אופן מוש • אויך וועט ער זיך גיט שאקלן אויף איין שטענדר • און וועט בונדא קיין אנדר ווארט גיט ביידין נוס גייער גיט צו זיין משפט • אויך וועט ער מיט קיין אנדרין גיט ביידין פארן מלך • נוא ווען דס איז מלך פאר איין מלך בשל דם • נוס היינט לעבט ער און סארטן איז ער אין קבר • מביש פר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה נוס ער לעבט אייבונג • און זיין גבורה מיט סוף גיט (ברוך הוא וברוך שמו): און אויך זעהט ער אלו הערצור • און פריבט אלו מושבות • קער מען דאך בונדא שטייטן פאר אים אין ציטונג • בפרט ווען אונזר מליץ דער חזן דאווינט וויא זאל דר מענטש טון אעלכו בייוו מעשים • דאס ער זאל אום קערן זיין אהרן צום ארון קודש צו דער הייליגער ספר התורה • אונד דס ער זאל זיך שאקלן אויף איין שטענדר • אונד ער זאל זיך אן לענן אין איין וואנט • און אלו דו בייוו מעשים • דרום איר ליבה לייט נעמט איהן אין אייער הערצור גלייך וויא איר שטייט פאר אקלך בשל דם • אין זיין חדר • און ער זעהט אלו אייער מעשים אונד ביידי • און מיט אלו זאכן זאל זיך איהן באקטן גלייך וויא איר שטייט פאר אקלך בשל דם מכל שפן דס איר וויקט דאך דס דו הייליגן שכינה איז אין אונזר שול • אין השי זעהט און וויקט אים נוס אזו אין דעם הארץ פונם מענטש און אין זיינו מושבות • נוא וויא זאל אויף אים קיין מורא גיט פאלן: לאמיר זעהן דר מענטש איז דאך מחוייב צו גירענען אין דעם נאמן פון הקב"ה אפילו אין זיין חדר • דס ער זאל גיט זאגן ווער זעהט מיך גיארט עס זאל זיך אים באקטן דאס הקב"ה שטייט קעגן אום און זעהט אלו זיינו מעשים • אז דר פסוק זאגט (מלא כל הארץ כבודו • עס איז דו נאנצו וועקט פול פון זיין כבוד • אויך זאגט דר פסוק • (שיתיה' לנגדי תמיד) • איה האב גיטאן גאט יתברך קעגן כיר תמיד • אויך זאגט דר פסוק (בכל דרכיך דעהו) אין אלו זיינו זאכן זאלקטו גירענען אין הקב"ה און עס זאל זיך דיר תמיד באקטן דו שטייט קעגן הקב"ה מכל שפן אז ער איז מחוייב צו גירענען אין גאט און גאטס הזו אין דער הייליגן שול • וואס דארטן איז דו הייליגן שכינה און הייליגן תורה • קער ער דאך נאך מיין מורא האבן • אזו וויא דער מענטש נוס שטייט פאר איין משפט פארן מלך האט ער דאך קער מורא וויא אין זיין הזו • דער זעלבונדן מנהג איז אין דער הייליגן שול:

בשעת מיואנט קדושה זאל איינזוכן מענטש זיינו אונזר ארויף האקטן אז ער זאגט קדוש קדוש קדוש • און דר נאך צום שם זאל ער וויא אראפ האלטן: צוא דער (ברכה ירושלים) זאל ער אביסל איין בייגן זיין קאפ און זאל אים באלד אויף ריכטן • נאך דעם אז ער האט אום גיהערט אלו ברכות פונם חזן • כאטש ער זאגן (אמן ואמן) אויף דער הינטערשטן ברכה (המברכה את עמו בשלום) • דער נאך זאל ער צו דעקן זיין פנים מיט דער לונקר האנט און זאל זאגן (רחום וחנון) דס היינט התוונות דס איז גירעט גיטארן פאר נאכט אז ער האט גיט קיין תפילין אויף זיין לונקר האנט און אין דר פרי זאל ער פאלן אויף זיין רעכטן האנט: און זאל אויך בייגן זיין קאפ צוא דער לונקר זייט: און ווען דער חזן הייבט אן (קדיש) זאל ער ווידר אויף שטיין און צו אשתי וביא דציון כאטש ער זיצן אונד שטיין וויא ער וויל • און עס איז בעסער צו ווען • דען דער אורה היינט שטייבט מען מיו אונדו בנות האבן צו דער קדושה פון (ובא לציון) און ווערונג קען מען קער בנות האבן • אז וויא דער דין איז בייא קיש • צו קדיש מו ער ווידר אויף שטיין • קורץ פון דער

ואף אלס וואס מען טאר נישט זאגן נאר ב'מנין דארף מען עס זאגן שטייאנדיג . און דס וואס יין ויידר אליין מאג עס אהן זאגן מען ער עס זאגן זיצנדיג ; נאר שמונה עשרה און גאנג נרהאר יום האטשע מען מען עס זאגן ביהירות דארף מען פארט שטייאן דער בייא . דען מען האט אזו מתקן גווען :

ווער עס איז איין אונס דס ער קען נישט שטיין אודר ער פארט אהן איין וואגן מאג ער אפילו בייא שמונה עשרה אהן ווען אבר ער זאל נישט ווען אן גידעקנט . נייארט אז וויא דער דין איז בייא קיש ; און ווען דער תון לייאנט אום דער ספר תורה דארף מען אהן צו שטיין און ער טאר זיין פנים נישט אנועק קערן פון דער ספר תורה . און זאל צו הערן דעם תון וואס לייאנט ; און טאר אים נישט העלפן . צווישן דעם אהן רופן פון איינס צום אנדערן מאג מען ווען ; ב'שעת דער תון זאנט קדוש דעקט מען דאך צו דוא ספר תורה ; אזו מוז מען זיך אום קערן פון דער ספר תורה מיט דעם פנים קיין מורה ווייל דו ספר תורה איז צו גידעקט ; נאך קדוש זאל מען זיך ויידר אום קערן צו דער ספר תורה . ווען מען זאנט הלל דארף מען אהן שטיין . (ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו) זאל ער זאגן מיט אפרייליך הארע ; גלייך אז וויא איינר נוס גייט אום אהן אים זיין משפט צו פאר ברענגן און עס זאל קיכן איין מלך און זאל אים מציל זיין אין נאך גבון גרוסו שררה . ווארט ער דאך גווען אין גרום לשקחה ; אזו אהן זאל ער פרייליך זיין דס השיי האט אונז אפ גלישידט פון דוא עוברי פוכבים ומלות . און האט אונז גינגן איין גוט גלייבן ; דער מיט ווערן מיר בהושט פון דעם פיארא פונם גיהנם ; און גיט אונז דוא גרום שררה דעם גן עדן ; דרום זאל איטלוקר נעהן נישט צו פאר זינגען דוא שררה מיט זיינע בייזו מעשלים . אודר בייזו רייד ; וויא אובן שטייט :

צו מנחה צייט זאל איטלוקר גיטארונט זיין צו זיין גישווינד אין שול אריין . און זאל אנועק ווארפן זיינע הענדל . אהן זאל ער גיטארונט זיין נישט צו זיין אהן אקסעדה צו מנחה צייט . אהן זאל ער נישט אן הייבן קיין שום מלאכה האטשען ער ווייקט ער וועט זוא קאנטשון פאר מנחה ; און ער זאל זעהן צוא דאוויטן מנחה בקהל . און ער זאל וייער גיטארונט זיין נישט עובר מנחה צוא זיין . דען דוא תפלה פון מנחה איז אן גיטוקן בייא הקב"ה מער פון אלו תפלות . דען עס איז בייא טאג און ער ווארפט אנועק אלו זיינע הענדלון און גייט לובן גאט . דס איז ביי גאט זייער רוב . פאר מנחה מוז מען אהן ביינגון זיין גוף און נשמה . און מיט שטיין און ווען איז דער דין וויא צו שחרית . מעריב צו (ברוך ה' לעולם אמן ואמן) און צו עלינו מוז ער אהן שטיין . צוא מארגונט פריא איז דר דין וויא אובן שטייט ב'שעת ער וויל ארום זיין פון דער שול זאל ער זיך אביסל אנניד זעצן און זאל נישט גיין איילינגען און זאל זיך פרייאן אין זיין הארץ דס השיי האט אים מנחה גווען תפלה צו טאן פאר אים מער אז ארו עוברי פוכבים ; דאס ווי טאן זייער תפלה צו איין אב גאט אבר איהן שוא מיין תפלה צו דעם לעברונגן גאט ית"ש . נוס ער דער הערט דוא תפלות פון אלו מייקיר נוס רופן אים אן מיט גאנצן הערצן ; אבר ער זאל זיך נישט גידעקען עס איז ראוי השיי זאל אן נעמן מיין תפלה ווייל ווא איז מיט גרום פונדה . דען ער גידעקט נישט אין זיינע עבירות און בייזו רייד . און דאס ער האט מסמא גווען זיין גוטי פלי און דוא עבירות וואס ער האט גיטאן מיט זיינע בייזו מחשבות און הט נאך דרוף קיין תשובה ווען זיטאן און וויל האבן דס זיין תפלה זאל דער הערט ווערן ; און דר נוס גידעקט זיך יא אזו דער מוט גרוסו זונד און מאכט דאס זיינע וונד ווערן גידאכט . און ער ווערט גימשפט דו צום גיהנם . נאר ער זאל זיך אזווא גידעקען מיין לובר גאט דוא שופט דאך גינאר און בארים הארציקייט מיט מיר וונדנדן מענטש . איהן האב פול וונד גיטאן מיט אלו מיינע כבוד . און האב דור דער ויידר גטאן און דאך שטער איהן מיד פאר רייד און שוא תפלה גלייך וויא איהן וואלט נישט גיזונדנט . נאר איהן האף צוא זיין דר בארומקייט און הערליכקייט און זיין געטלוק גינאר דס דו וועקט פאר דור נעמן מיין תשובה און וועקט מיר שותל זיין אלו מיינע וונד . כרי מיין תפלה זאל דער הערט ווערן דאס זאל זיך

הרכות בית הכנסת פרק ראשון

אימלוכר מענקטש גיקענקון פארן דאווינין און נאך דעם דאווינין :

אוך זאל זיך דער מענקטש במראבטון ווען איד וואלט גירעט פאר זיין מלך בשר ודם און מיין הארץ זאל גיט זיין דר בייא אונד איה נאל סחשבה האבן און עפיים אנדקש . וואלט עס אים בונדאי פאר דראסון . אזו אוך וויא קען איינר תפלה טאן פר הקביה און דס הארץ זאל גיט וויסן ונס ער קעט . און דעם האט נשענה הנביא גישטראקט דוא ישקאל און גזאנט נאט יתברך הט גזאנט דאס פאלק ישקאל גינענן תפלה צו טאן מיט וינער מול און לזבון מיט וייערו לעבצון און דס הארץ אז ווייט רער פון . וייא טראן נאר וייער גוואנקייט דאס מול רעט און דאס הארץ ווייטט גיט דער פון נון ליבי לויט וויא זאל זיין תפלה דער הערט ויערון אז זיין סחשבה איז און עפיים אנדקש . ווען הקביה וועט אים ענטפערן אלס ונס דוא בעקעט ונעל איה דיר גיבן וואס וועט ער קענן ענטפערן דער ער ווייטט , דאך נעקבסט גיט ונס זיין בנער אזי . דרום זאל אימלוכר מענקטש זיין תפלה וואז פר שטיין און זאל וויסן וואס , ער רעט און בעקעט פון הקביה . און ווער עס פאר שטייט גיט בייין לשון קודש : זאל ער זיין תפלה טאן מיט וואס פאר איין לשון ער פאר שטייט . און דר ונס דאווינט בבונה אפילו אביסל אזי עס פיל בעסור פון דעם ונס אזי סאריף אין דאווינין אן פונה :

אצונד ונעל איה אייך שרייבן פון דוא לייטן ונס זאגן פור תהנות אונד מעסדות אונד יצרות אונד בעקבות אונד סחור אונד קלחות און פאר שטייטן עס גיט . איז פול בעסיר אז וייא זאלן , גאר גיט זאגן : האקשו ויין פונה איז דאך דער מיט גאט צו דגן . אכר ער ווייטט דאך גיט וויא אונד וואס ער דוגט . עס איז פול דער פון צו שרייבן . דאס איז דאך ידוע אז דוא תפקה וואס מיר זענן סחוייב צו דאווינין אזו טאג איז בעסור פון אזו תפלות פון דר ונעלט . דס מיינט מען קריאת שמע און שמונה עשרה . דס האבן מתקן גוען דוא אנשי בנסת הגדולה און דוא סנהדרין . און צווישן זייא איז גוען הגדרש מיט צוואנצוג נביאים . און (חגי וברכה וסלצבי) און אנדרי פרומי כייט וואס האבן גיקענט (כל התורה בחד) . וייא האבן אונדו תפלות מתקן גוען מיט גרום פונה . און גרום סודות וואס איז גיט צו דער גרינקוין דאס ווייטט אימלוכר ונעלוג זיין שכל און ונס ער האט בקבכה . און אצונד איז גאר וינציג לייט פאר האנדן וואס זאלן וויסן דוא הקכה דער פון . פון דעסט ונענן זענן זייא דאך יוצא דער מיט . דען וואלטן דו אנשי בנסת הגדולה גוואלט האבן מען זאל עס וויסן . אזו וואלטן וייא עס גיט גישריבן בסוד און פאר דעקט . דרום אפילו דער גימיינר מאן ונס ווייטט גיט דוא סודות איז ער דאך יוצא . אכר דוא טייטש פון דוא ונעטור טוז אימלוכר וואז פר שטיין און דרוף פונה האבן אוך שטייט טוב מעט פונה סהרה שלא בפונה) עס איז בעסור וינציג תפקה מיט פונה איידר פול אן פונה . גוא אז ער ווייטט גיט דוא טייטש פון דוא ונעטור וייא אזו קען ער סכוין זיין . און דאס איז דאך אוך ידוע אז אונדרי תפלות זענן גימאקט גווארון און דעם אורש פון דוא קרבנות . גוא ווען איינר זאל בקענגן איין קרבן און זאל גיט סכוין זיין און וואס ער איז מבפר און צו וואס ער נוצט . אז איז ער דאך טיב מיתה . דען עס הייקט חולין בעורה . אוך איז דער דין גוען בייא דעם קרבן איין עולש האט גיבראקט איין אוקס . דער מושלער מענקטש האט גיבראקט איין שא . איין ארומאן האט גיבראקט איין מויב . און דר וואס איז גאנץ ארום האט גיבראקט אביסול נעכול מעל צו איין קרבן . שטייט דרוף איין דר תורה (ריח ניחוח לה) דוא מנהה דער קרבן פונם ארומאן איז אן גיטן בייא הקביה גלייך אז וויא דער קרבן פונם עולש : אנדבה עס איז נאך מער אן גיטן . דען עס שטייט דער בייא (נפש פי תקריב) מיט דעם ביסול מעל ונס ער בעקענט איז בייא הקביה אן זינפן גלייך וויא ער וואלט בקריב גוען זיין נפש אוב זיין הארץ איז גאר גיט דער צו :

דיא גמרא זאנט (אחד הסרבה ואחד הממעיט ובלבד שזכוין לבו לשמים) עס איז גלייך ביי הקביה דר ונס בעקענט פול קרבנות און דר ונס בעקענט וינציג קרבנות . גאר ער דאך סכוין זיין זיין הארץ צו הקביה נון ונען ויא אינערו תפלות זענן און דעם אורש פונם קרבן . דרום אז פול

בעבור דר וס דאויניקט אבוסול מוט פונקא אונ וויקט דו טייטש פון דו ווערטור פון דעס וס דאויניקט פול אן כונקא אונ פר שטייט גיט דוא טייטש פון דו ווערטור • דרום דר וואס וויל זא פול תפלות זאגן זאל ער זאגן מיט דעם לשון וואס ער פר שטייט • דען ווען איינר זאל אפילו זאגן אנאנצן טאג דורך אנאנר אוב ער וויקט גיט וס זיין פנער איז צוא וס נוצט זיין זאגן אדרבה ער איז נאך מחקך ופנער מיט עטלוי ווערטור וס ער זאגט גיט נעקט • דס איז דאך אנרוסי עבירה • דען דוא תפלות זענן נאר גמאקט גווארן פר דו לייט וס פר שטייאן זיי • דרום זאל זוך אימלוכר הוטון גיט צו זאגן דו תפלות וס ער פר שטייט זיי גוט • אונ אימלוכר איז מהויב צו לערנן דו טייטש פון דעס דאויניקט פון אלי טאג אונ אוב גיט זאל ער עם זאגן מיט דעם לשון וס ער פר שטייט :

פאר צייטו פלעגט גיט שכיח זיין קיין כחודים אודר קלוחות אונ שול • נאר איין מחור פון דעם חודש וועגן • אזו פלעגט קיינר גיט זאגן נאר דער חוון אליין • דען ער האט גימקט וואל פאר שטיין דוא טייטש דער פון • דען מען פלעגט נעמן חונים פון (האשי ישיבות) • אונ מען הט גיט גיקוקט אוף זיין קול • אז ווי מיר טואין בערה דאס ווען ער האט נאר אשיין קול איז שוין גינג • אָכר פר צייטן פלעגט מען נעמן חונים צדיקים אונ חסידים • אז ווי דר דין איז • אונ אויך אַנדערי לייט וס האָפן פאר שטאָפן דו טייטש פון דוא ווערטור האָפן נאך גזאנט מיטן חוון • אָכר ווייטור האָפן קיינר גיט גזאנט נאר דוא תפלה פון אלי טאג • אויך דו יוצרות אונ דו מערבית פלעגט נאר דער חוון אליין זאגן אונ ווייטור קיינר גיט • אָכר אַצינד האָפן אימלוכר איין מחור אונ איין קליקה • דס מאַקט ווייך דו דרוק איז אוף גיקומן • אונ אימלוכר שרייט נאך העכר פון חוון גלייך ווי ער פר שטייט עם וואל • אוף זיי זאגט דר פסוק (תגנו עלי קולם על פן שגאנת) איר הט אנדוס גשריי גשרונן אין אייער בהמ' דס האב איך פיינט זאגט נאט • אויך זאגט דר פסוק (למה לי רוב זכיתם כו) (מי בקש זאת מידתם רמוס הצדי כו' לא תוסיפו הביא מנתה שוא מותרת תועבה) דס איז טייטש צו וס גיזון מיר אייער קרובות ווער פנעקט דס פון אייך איר זאלט מערען אין מיין הויף זאגט נאט איר זאלט גיט מערן פנענגן פאלשו מנחות • אונ אום ווערדני מותר • אויך זאגט ווייטור דר פסוק • (גם פי תרבו תפלה איני שומע בקדש מלאו) אפילו איר וועט מערן תפלה וועל איך גיט הערין ווייל אייערי הענט זענן פול מיט בלוט • אודר (דמים) אייער הענט זענן פול מיט נעקט דס בשעת איר דאויניקט איז אייער פושקה אויפן געלט • גוא אזו וואל אז איינר ברענגט איין קרבן אודר מותר אונ זיין פונקא איז אוף גפוס אנדרש איז דאך עם אים ווערדן • אזו אויך ביי תפלה • דרום זאגט דר נאך דר פסוק (רחצו הכפו הסירו רוע מעלליכם מנגד עיני חללו הכעלקדו היטב • אם יקהו מאַפּים בשנים פלשג לבינו אם יאריכו פתולע פצמר יהיו) דס איז טייטש וויקט אונ לייטורט אייך אונ טוט אפ אייער • ביזו ווערקפון קונטמיני אונן פר מייד דס ביזו אזו ווען אייער וונד זען רויט ווי ארויכר פאריט וועלן זיי ווייס ווערן אזו ווי שניי אונ אויב זיי זענן אזו רוט ווי אַנערימל ניד וועלן זייא זיין אז וויא ווייס וואהל דרום לערנט אייך צו פאר שטיין אייער תפלות אזו וועלן זיי אן גיטסן ווערן אוב איר וועט נאר טון ווי דר נביא זאגט • פון דעם קען מען אפ לערנן אז עם איז גיט גיט דר וס דאויניקט אונ וויקט גיט דו טייטש דר פון אודר זיין פונקא איז אוף גפוס אנדרוס • דס קומט אלץ פון וועגן גרום גאווה • דרום נעקט ער זוך אנראפן מחור אונ קליקה אונ אנדוסן סידור אונ שרייט מוטון חוון אודר נאך העכר גלייך ווי ער וואלט גויקט דרוון • דס איז גלייך ווי אפזונגל שרייט אונ וויקט גיט וס ער שרייט • אודר אזו ווי איין דויקט וס בולט אונ וויקט גיט וס ער בולט • דס קומט אלץ פון גאווה • דס אַנאָן יאר נעקט ער גיט קיין קליקה אונ קיין מחור אין דרוון צו לערנן • אונ אז עם קומט יום אודר אנטון שבת דא שרייט ער דרוון גלייך וויא ער האט עם אַנאָן יאר גלערנט :

גון איר לופי לייט ווי זאל עם הקבירה וואל גפענן דס איז אייניק פון דו זאכטן וואס דר גלות דער לענגער זוך בערה • אונ אונערד גרויסו לייט שטוסן זוך נאר דרום גיט דס זיי זאגן וויסן דס זעלבניגן מענטשן צו שטרופן דרום זאל זוך אימלוכר אליין שטרופן אונ זאל גוט זאגן אנעלם תפלות

הלכות בית הכנסת פרק ראשון

תפלות וּסְ עַד פֶּר שְׂמִיטָה נִיט אֹנ דַּאס דַּאוּוֹינֶן פֿון אַלי טאַג זאַל ער לערנן דאַ שְׂמִיטָה דֶר פֿון . אֹנ אֹיב נִיט זאַל ער פֿרפֿלל זיין מיט דעם לשון קֹס ער פֿאַר שְׂמִיטָה אֹיף שְׂמִיטָה גִישְׁרֹבֶן (תּפֿלָה בְּבֹנֶה בְּנֹנָה בְּלֹא בְּשִׁמְהָ) וְעַן אִיין גּוֹף אִיו אַן אַלְשִׁמְהָ וְהַאֲסֵט דָּאָךְ בְּעֶסֶר נִוְעַן פֿאַר אִים עַד זאַל נִיט גִיבֶאַרן וְעֶרֶן . אַזוּ אֹיף דֶער וַוּאַס דַּאוּוֹינֶט אַן בְּנֹנָה אִיו בְּעֶסֶר עַד זאַל נִיט דַּאוּוֹינֶן . וְעָהָט אִיר לִבִּי לִימֵי וַיִּי דֶער וְעֵלֶט זַענן נִיט בְּלֹנְדֶר אֹנ דֶר זאַף אֹנ אַז קַען פֿרעַגֵט אִינֶם וַיִּיסָטוּ וַיִּיסֵט דוּ הַאָסֵט גִידֶאוּוֹינֶט שְׁפַעֵט עַד דֶרוּים אֹנ זאַגֵט צוּם מַעַנְטִישֵׁן וַוּאַס פֿרעַגֵט דוּא וַיִּיסֵט דֶען אַלֶץ אֹנ לֹאקֵט פֿון דעם גְּלִיף וַיִּי עַד דַּאַרף נִיט וַיִּיסֵן . דֶס זַענן דוּ כַעֲסוּ נִיט אֹנ דֶס קַען פֿאַר נִיטָה נִיט שְׁמִרָאָפֿון . אַז וַיִּיעַס וְעַט בְּעֶסֶר בְּשִׁיחֵט וְעֶרֶן . אֹנ דַּאס אִיו דֶר עִיקֶר אֶפֿיִלֹד דֶר מַעַנְטִישֵׁ וַיִּיסֵט וְזאַל אֹנ הֵט בְּנֹנָה דֶרוּף אֹנ טוֹט תְּשׁוּבָה פֿאַרן דַּאוּוֹינֶן אֹנ אַלֶץ וַוּאַס אֹיבֹן שְׂמִיטָה . דָּאָךְ זאַל ער זױף מְרַאָבֵטוּן אֹנ פֿאַרְכַּטוּן טאַמֶר הֵאָב אִיף נָאָךְ נִיט וַיִּצֵא נִוְעַן וַיִּי אִיף בֵּין שׁוֹלֵדֹת . אֹיף טאַמֶר הֵאָב אִיף פֿר נַעֲסוֹן מִתְּנִיחָה זיין אֹיף עַמְלֹכִי וַוִּי . אַזְדֶּר טאַמֶר הֵאָב אִיף אַזוּ פֿיל נִיטָה דֶר צֶעֶרְנֶט דַּאס עַד וַיִּי מִיר נִיט מוֹחֵל וַיִּי . אֹנ עַד זאַל שְׁמִיטָה מִיט גֶרוּם פֿאַרְכַּט אֹנ מִיט אִיין צוּ בְּרַאָבֹן הַאַרְץ אֹנ מִיט עֲנִיחֹת מִיט אַנְקֵט אֹנ פֿאַרְכַּט אֹנ צוּסְפֶרְנִישֵׁ פֿר דעם מְקָה מְלִכֵי הַמְּלָכִים הַקְּבִיָּה אֹנ זאַל אַזוּ גֶדְעֶנְקֶן אֹנ זיין הַאַרְצוֹן הַקְּבִיָּה אִיו דֶר פֿאַרמוֹג אֹפֶר זיין פֿאַלֶק יִשְׂרָאֵל אֹנ גִּלְבָּט צו וַיִּיעֶרֶוּ תּפֿלוֹת מַעַר אַז פֿון אַלי פֿעַקֶקֶר פֿון דֶר וְעֵלֶט דֶרוּם מִיין לִבֶּר הַעַר נִיטָה מִיין גִּיטָה פֿר דעם מִיין גִּבְעֵט . אֹנ דֶר הַעַר מִיין תּפֿלָה פֿון וְעַנֵּן דעם זְכוֹת פֿון מִינֵי עֲלִטוֹרֶן אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב אֶבְרָהָם נִיט פֿון מִיין זְכוֹת וְעַנֵּן דֶען אִיף בֵּין אַזְוִיגֶר . אֹנ אִיף בֵּין נִיט וְעֵרֶט דַּאס אִיף זאַל שְׁמִיטָה פֿר דעם מְקָה מְלִכֵי הַמְּלָכִים הַקְּבִיָּה . נִיט פֿון וְעַנֵּן זיין גֶרוּם דֶר פֿאַרמוֹקֵיט אִיבֶר זיין פֿאַלֶק יִשְׂרָאֵל . אֶבְרָ עַד זאַל וַיִּי נִיט גֶדְעֶנְקֶן וְעַן אִיף הֵאָב שׁוֹן תְּשׁוּבָה גִטָּאן אֹנ תְּרִפָּה גִהֵאָט אֹיף מִינֵי עֲבִירֹת . אַזוּ אִיו רַאָי מִיין תּפֿלָה זאַל דֶר הַעֲרֵט וְעֶרֶן . דֶען דֶר וַוּס גֶדְעֶנְקֵט אַזוּ טאַכֵט עַד דַּאס מַעַן גֶדְעֶנְקֵט נִיט עֲבִירֹת אֹנ מִיזאַנֵט דֶער הַקְּדוּשׁ וַיִּיל הֵאָבֶן דַּאס זיין תּפֿלָה זאַל זיין אַן גִּטָּאן פֿון זיין תְּשׁוּבָה וְעַנֵּן : אֹנ עַד הֵט דָּאָךְ גִטָּאן דוּ אֹנ דוּ עֲבִירָה . אֹנ בְּאִמְתָּה הֵאָט עַד דָּאָךְ נִיט תְּרִפָּה גִהֵאָט דֶרוּף . אֹנ עַד וְעֵרֶט פֿר שְׂמִיטָה אֹנ זיין תּפֿלָה וְעֵרֶט פֿר שְׂעֵהֶט :

דַּאס זאַל זױף אִימְלֹכִיבֹר מַעַנְטִישֵׁ בְּמִרְאָבֵטוּן וְעַן אִיף זאַל אֶפֿיִלֹד וַיִּצוֹן טַאָג אֹנ נֹאכֵט אֹנ זאַל דֶער צִיִּילֹן דוּ גִיבֶאַר וַוּס הַשִּׁי הֵט גִטָּאן מִיט מִיר וַוִיגֶרֶר מַעַנְטִישֵׁ אֹנ בְּפֶרֶט מוֹט מִינֵי עֲלִטוֹרֶן . אֹנ טוֹט נָאָךְ אַצוֹנֶד אֹיף גִטָּאן . וַוּאַלֵט אִיף דָּאָךְ נִיט גִקֶּעֶט אִים דֶר צִיִּילֹן אֶפֿיִלֹד מִיין מוֹחֵטֵט הַלֶק פֿון זיין לֹב אֹנ אַכְפֹּרֶקֵיט אֹנ פֿון זיין גֶרוּם נִיטָים וַוּס עַד הֵאָט גִטָּאן מִיט זיין פֿאַלֶק יִשְׂרָאֵל . אֹנ טוֹט נָאָךְ הִינֵט אִלי נַעַ . דֶרוּם זאַל זױף מִיין שׁוּם מַעַנְטִישֵׁ נִיט גֶרוּם הֵאָלֶטוּן מִיט זיין תּוֹרָה קֶעֶרנֶן אֹדֶר מוֹט זיין עֲדָקָה אֹדֶר מוֹט זינֵי גוֹטוּ מַעֲשִׂים . דֶען דֶר מַעַנְטִישֵׁ אִיו נִיט דֶרוּף בִּשְׂאָפֿון גִוִּיֶאַרֹן מִכֵּשׁ דַּאס אַמַעַנְטִישֵׁ מַאָר זױף נִיט פֿאַרמוֹן מוֹט זינֵי גוֹטוּ מַעֲשִׂים . אַז וַיִּיאַ עַם שְׂמִיטָה אֹנ פֿרָקִיֹם (אִם לְמִדַּת תּוֹרָה הִרְבֵּה אַל תּחִינֵק טוֹבָה לַעֲצָמָךְ בִּי לְפָנֶי נוֹצֶרֶת) . דוּא זאַלֵט זױף נִיט אַבְרָם נַעֲמָן מוֹט דִיין תּוֹרָה לֶעֶרֶנֶן דֶען דוּ בּוֹקֵט דֶרוּף בִּשְׂאָפֿון נִוִּיֶאַרֹן . נִוּן אִיף זאַל וְעֵלֶן אַרוּם שְׂרִיבֹן אִלי מִצֹּת פֿון דֶר תּוֹרָה אִיו אֹם מִינְלֹף צוּא דֶר שְׂרִיבֹן דֶען עַם , זַענן וְעַקֵס הַנְּדֶרֶט מוֹט דֶרִיזְעֵן מִצֹּת . אֹנ אִימְלֹכִיבֹר מַעַנְטִישֵׁ זאַל אַרוּם קִיקֹן אַז עַם זאַל אִים צוּא קוֹבוֹן אַבְצָרָה . גִּלְיָף וַיִּי עַד קוֹבֵט אַרוּם עַפִּים אֹיף אַזַּף . אֹנ וְעֵר עַם בְּמִרְאָבֵט זױף נִיט דֶס עַד אִיו אֹיף זױף מַקְבֵּל אִלי מִצֹּת דֶר טוֹט נִיט רַעַבֵט . אִיף דֶר מַעַנְטִישֵׁ וַוּאַס אַכֵט נִיט אִין אִמְרִיל מִצֹּת אֹנ טוֹט נִיט אֹדֶר אִין אִמְרִיל עֲבִירֹת אֹנ טוֹט זיִי יוּא . אֶפֿיִלֹד עַם אִיו דוּא גֶרונְטֶטוּ זאַף פֿון דֶר תּוֹרָה אִיו עַד אִין כָּל פֿון (אִירֹן אֶשֶׁר לֹא יִקֹם אֵת דְּכִבִּי הַתּוֹרָה הַזֹּאת) . דַּאס אִיו דֶר גֶרוֹסֶר תְּרַם פֿון מִשָּׁה רַבִּינוּ עִיָה נִיט זאַל אֹיִנוּ וְטוֹן . מִיָּא עַד זאַגֵט מִשָּׁה רַבִּינוּ הֵאָט נִיט אַזוּ גִמְיֶנט אֹדֶר עַד הֵט נִיט אֹיָא גִידֶאַכֵט . אֹדֶר עַד זאַגֵט אִיף דַּאַרף דֶר פֿר מִיין עוֹגֵשׁ נִיט לִידֶון . אֹדֶר מִינֵי וְעַט פֿאַר מִיר נִיט לִידֶון . נַמְצֵא הֵאָלֶט עַד זױף עַם פֿר מִיין עֲבִירָה נִיט אֹדֶר פֿון מִיין מִצְוָה נִיט . אַזוּ אִיו עַד אַלֶץ אִין כָּל פֿון דעם (אֶרֶר) . אֶבְרָ דֶר מַעַנְטִישֵׁ וַוּס טוֹט אִיין עֲבִירָה בִּשְׁנַיִם . אֹדֶר אֶפֿיִלֹד בְּמִדַּת מִיט דעם

אין כייצון פונים יצד הרע • דר איו ניש אין קלל פון דעם חרם • דוא מצות פון דר תורה וענון ועקם
הונדרט מיט דרייצן • דרונון איו דריי הונדרט אונ פונף אין ועכציג לאוין וואס מיטאר ניש טאן
קונן די טעג פונם יאר • אונ אומלוכור טאן זאגט צום מענטשן איה בעט דיה טוא אונ מיר קיין
עבירה ניש • אונ ווייטור וענון דרונון צוויי הונדרט מיט אכט אונ פערציג מצות עשה וס טען איו
סחויב צו טאן קייגן דו אכרים פונם מענטשן • און זאגט אומלוכור אכר צום מענטשן איה בעט
דיך טוא מיט מיר אמצה • און איו סך הכל ועקם הונדרט מיט דרייצעקן :

אמייר מצות וענון נאר נוהג אין ארץ ישראל דהיינו הרוסה אונ מעשר אונ דו מצות וס וענון
נוהג אין בהסיק • דהיינו קרבנות) אונ (בגדי בהונה) • אמיל קימן ניש צוא אמילכן
מענטשן דהיינו תליצה אודער גיטן • אמיי מצות וענון נאר ניש נוהג אונ דוא דורות דהיינו
(שמיטה) אונ יובל) אונ (עבר עברי) • נאך וענון פר האנדון עטלוכו מצות וס וענון ניש נוהג ביי
אומלוכונ סאנזבל אונ אשה • עס איו פיל דר פון צו שרייבן • נאר איה וועל שרייבן דו מצות וס
וענון אצונד נוגה אונ אונורו הייזר אונ קהילות אונ אונורו דורות • אונ וועל פאר מיר נעסן
דעם ספר המוסר • אונ וועל דו זאכן ברענגן אונ צוואנציג פרקים • אמיל וועל איה ברענגן פון
ספרים • אונ דס וס ניצונ איו וועל איה צום ערשטן שרייבן דען דר סדר איו פון דר וועלט דס ניי
לייאונג נאר פארונט אונ אספר אונ הונטן לאזן נייא בלייבן דרום וועל איה אן הייבן שרייבן
הלכות תפלה אונ הלכות תשובה אונ הלכות צדקה • וויא עס שטייט (תשובה תפלה וצדקה
מעברין את רוע התיורה) • דר נאך וועל איה שרייבן אמיל פון הלכות שבת אונ פון הלכות יום
טוב אונ פון הלכות חול המועד • דר נאך הלכות כהן ארץ • האמשו דס שטייט צום הונטשטון
אין ספר המוסר • דען אונ זיינו צייטו איו מער כהן ארץ גוען ווי אין אונורי צייטן דרום איו ניש
עס זאל שטיין פון פארונט • דען דס איו נוהג ביי אומלוכונ מענטשן וס וויל אן נעסן שטרף •
אז וויא אצונד איו דר סנהג • אונ דרום וועל איה ניש מאריה זיין דרונון • דען דר וואס קערט זיך
ניש צו שטרף וועט אים קיין פיל שטרף איה ניש העקפן • אונ דר וס קערט זיך יוא דעם איו
נינוג ווינצונ שטרף • אונ אים איו לייכט צוא שטרף • אונ אין אים איו בלויז קימן ברכה • און
ער איו איין פן עולם הקא :

הלכות תפלות פרק שני

את ה' אלהיך תירא ואורו תעבוד ובו תדבק ובשמו תשבוע) פר גאט זאלסטו זיך פארקטן אונ
זאלסט אים דונן • אונ אין אים זאלסטו זיך בהעפטן ווען דו האסט אונ דיר דוא אלי מרות
אז מענטשן שווערין ביי זיין נאמן • דו גמרא דרשות און (את ה' אלהיך תירא) איו דאך דאס
ווארט (את) איבריג דס קומט מרבה צו זיין דו בוקט זיך איה סחויב צו פארקטן פר איין תלמיד
הכם • (ואורו תעבוד) דס מיינט טען צו אים זאלסטו דיין תפלה טאן (ובו תדבק) אין אים זאלסטו
זיך בהעפטן • דו גמרא פרעגט ווי איו דס מיגליך זיך צו בהעפטן אין גאט • ער איו דאך בלויז
פייאר וס פר ברענט אנדר פייאר נאר דאס מיינט טען דו זאלסט זיך בהעפטן צו תלמידי חכמים
אונ זאלסט זיך אפ קערנן וויצרי גופי וענון און איו גלייך ווי דו זאלסט זיך בהעפטן אין הקב"ה דס
וענון דו גופי וענון דו זאלסט זיך פירן אין ווי • דס דוא זאלסט זיין איין רחמן אונ אנומל חסד
אונ צו שפייזן דו נאנצי וועלט אים זוקט • אונ זאלסט פגערין תשובה אונ זאלסט מוחל זיין דעם וס
הט דיר דר וויזר גיטאן • אונ זאלסט מאכין דו לייט תשובה טאן • אונ זאלסט פנוטענין דעם גוטען
מענטשן סייא דעם שלעכטן מענטשן • אונ דו איבערונו גופי וענון מיט אלים זאלסטו זיך אפ
לערנן פון הקב"ה אונ און ווי ער פנעט מיזאל פר אים תפלה טאן מיטן נאנצן הארצין אונ בעקט
דו תפלה פון דו צדיקים • און איה זאלסטו פר אים תפלה טאן מיט דיין נאנצן הארצין אונ לייב :
אונ זאלסט זיין אצדיק • כדי ער זאל גלוסטן צו דיין תפלה • וויא דר מענטש דארף זיך נוהג זיין
פארין ראוונטן שוין אונ אין הלכות בית הבנסת • דר קלל איו מיט אלים זאל זיך אים דוקמן
גלייך

הלכות תפלות פרק שני

טוב

גלייה וי' ער גייט אודר ער שטייט פר אַמלך בְּשֵׁר דָּם • אונג איידער ער גייט אין שול אַרײַן זאל ער זיך צו ריקטן מיט אלי זאכן גלייה וויא ער וואלט גיגאנגן פּר אַמלך בְּשֵׁר דָּם • דס זיינע קליידר זאלן זיין ריין ניט איין גירובט • ניט בפּעדיג • אוף זיין באַרד אונ דו האר פון זיין קאפּ זאלן ניט זיין מיט פּעדרון האַמישע דוואָ און ניט גלייה • דען אַמלך בְּשֵׁר דָּם היינט לעבט ער מאַרגן איז ער אין קבר • אָבּר הקב"ה לעבט דאָ אַייביג • נא דאָרף מען זוף אים פול מויוונט סאל מיין פּבּוּח און מואין • דאָ האבן דו חקמים קיין חילוק ניט גימאכט • אונג זאגן הלואי וואלט דו גיסיגיר מאן האמטשע און זיך גהאלטן • אָבּר בערה איז פּר האַנדן אַזעלכע לייט ווס האבן פּר אַמלך בְּשֵׁר דָּם קער מוכא ווי פאר הקב"ה • אונג מואין אים אן קער פּבּוּד • דרום זאל אַיטלכער זייער גיוויגט זיין דאס זיינע קליידר זאלן ריין זיין • אונג אויך זיין נְשִׁמָּה :

אונג אזו וויא איינער וויל גיין פּר איין מלך בְּשֵׁר דָּם צום מלשט אונג ער וויקט דס דר מלך איז פּרוּגן אוף אים אונג האט אים פּר ווערט אַרײַן צו קומן פּאר אים • אזו מוז ער אים דאָ פּרוד אונבּר בעטן • אזו אוף ווען איינער וויל זיך שטעלן פּר גאט אונג ער וויקט דאָ דס גאט מיט איין שַׁנְאָה אוף אים פון וועגן זיינע וונד • דרום מוז ער פּרוד השוכה סאן אונג זאל ניט זאגן דס חו השית וויקט מיך ניט • דען דר ווס הט בשאפן דו אונג אונג דו אוערן איז דען מוגלעך דס ער זאל ניט זעקן אונג הערן אלו זאכן פון דעם מענטשן • אויך זאלסטו דו נוס מיינן דס ער האט פּר געסן אודר דו דארפסט דר פּר קיין עניש ניט ליידין דס איז נאך פול ערגער • דרום איז אַיטלכער מחויב אַקטונג צו געבן אויף זיינע קליידר אונג שוף דס עס זאל אויף זיי ניט זיין קיין אפּריינגייט • אונג אויך אזו ווי איינער גייט צום מלשט פּר איין מלך בְּשֵׁר דָּם אין זיין חדר גייט ער דאָ מיט מוכא אונג מיט צופריגיש אן געקטור אונג פּר געסט זיינע נארשקייט גאר ער מראכט זיינע טענות • אזו אויך זאל ער גיין אין שול אין דעם חדר פון גאט דען ווען איינער גייט אין שול אַרײַן מיט פּאָמטשטן אודר מיט גלעקטור היקט עס איין קלות ראש אונג דאס איז זייער פּר גאטן פּר אַנדוסן אַיסור בשעת סען גייט אין שול אַרײַן אונג בשעת דאוויגן • דען ווען איינער זאל גיין מיט פּאָמטשטן אונג גלעקטור פּר איין מלך בְּשֵׁר דָּם אזו איז דס דאָ אים קיין פּבּוּד ניט אונג ער ווערט בשׂאָראַסט • דרום איז אין אַיטלכער שול איין פּאָרוש דאס מען זאל זיך דאַרמין וואול צו גרייטן איידר מען קומט פּר דעם סוף פלכי המלכים הקב"ה דיא חקמים ופּן דעם פּאָרוש (פּרוּדור) איין פיר הוז • אזו אויך שטייט גיין פּרמים גרייט דוף אן אין (פּרוּדור) איידר דו גייסט אין חדר פון דעם מלך מלך שפּן דס דר סענטש איז זיך מחויב צו גרייטן איידר ער גייט פּר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה אונג וויא אזו ער זאל ריינגען זיין גוף אונג נְשִׁמָּה שטייט שון אובן אין הלכות בית הכנסת :

דער סדר פּרעגט אויך דעם פּסוק (שומע תפלה עדיך כל בְּשֵׁר יבוא כו) דו דער העקט דוא תפלות פון ישׂראל • עס וואלט געקערט שטייט (תפלות) לעזן רבים • ניט תפלה לשון יחיד • ענפּט ער ווייל כל ישׂראל מואן ניט זייער תפלות אין איין צייט נאר איין קהל פּר דעם אַנדריין אונג ווען דס הונטרשט קהל האבן שון גאטן זייער תפלה דא קומט איין מלך ווס איז סמונה דרובּר אונג געסט אלו דו תפלות אונג מאכט פון זיי איין קרן אויף דעם קאפּ פון הקב"ה • דס איז איין חירוש • דר אַנדער חירוש איז אַמענטש קען ניט אום הערין קיין צווייא זאכן אָבּר הקב"ה דער העקט אלו תפלות מיט אַמאל גלייה וויא איין תפלה • דר דרוטר חירוש איז לאסער זעקן דער סדר איז פון איין מלך בְּשֵׁר דָּם אזו ווען עס קומט פּאר אים בעטן איין אַרומאן מיט מואסע קליידר • אזו לאנט ער אים גאר ניט אָבּר אז עס קומט פּר אים איין עניש אודר איין שר שיין אן גלייד לאנט ער אים באלד צו אונג בעקט צו זיין געט אָבּר הקב"ה איז ניט אזו ער געסט אן איז תפלות גלייה אפילו אין מיאסי קליידר אוב עס איז גאר מיט פינות הלב אַרְבָּה הקב"ה הט בעקט רוב דו תפלה פון דעם אַרומאן אזו ווי פון דעם רייכטן • דען ער איז געבוף איין עניו • אָבּר איין רייכער האלט זיך גאַנז אונג גאט הט דאָ פּינט גאַה פון דאנן איז גדרונגן אז הקב"ה בעקט אין תפלה • אז דער פּסוק זאגט (קחו עמכם רברים לשבוע אל ה') געסט מיט אייך רייד

פון תפלה און געקט ווירד צו נאט • און פון וואנאן איז גדרונגן אז דיא תפלה פון דעם ארומאן
(ועקט פרוור אן גנומן • אזו וויא דר פסוק זאגט (לב נשבר ונדכה אלהים לא תבוה) דס צו בראכן
און צוא שמוסן הארץ מוט גאט גיט מכנה ויין :

דאס איז דאך ודוע אז אומלובר פון די דריי אבות (אברהם יצחק ויעקב) איז איין ס'מן אוף די
גלותן פון זייער קונדר • אברהם איז געווען איין ס'מן אוף גלות מצרים • אזו וויא ער האט
גצונן קיין מצרים פון וועגן דעם הונגר וס איז געווען אין ארץ ישראל • דר נאך הט פדעה גנומן
וויין ווייב אזו הט אים גאט גשלאגן מיט גרוסי מכות אונ ער הט זיא גמוסן ווירד געבין מיט גרוס
נטס אונ געט אזו אוך האבין זיינו קונדר גצונן קיין מצרים מיט יעקב אבינו פון וועגן הונגר
דר נאך הט ער זיי גנומן אונ הט גארבוט מיט זיי איז ער גשלאגן גווארין מיט גרוסי שלעק אונ
דר נאך זענען ווי אוך ארום גנאנגן מיט גרוס גוטס אונ געלט • יצחק איז געווען איין ס'מן צו גלות
בבל ער איז אוך פר מרובן גווארין פון אביסלעך דר נאך איז אביסלעך ווירד גקסן מיט זיין הוכסט
קגעקט אונ הט אים אבר געטען אונ שלום גמאכט • אזו אוך אין גלות בבל זענען די ישראל אוך
השטוב געווען אין די אונן פון דעם סלעך אונ די שרים • און אזו וויא דס אביל גיין פון יצחק האט
גיט לאנג גווערט אזו אוך דר גלות בבל הט מיין גיט גווערט גאר ודצונג יאר • יעקב איז אס'מן
צו היינטען שווערין בושרין לאנגין גלות • אזו וויא יעקב הט פול צרות גהאט פון זיין ברודר עשו
און פון לבן הארטי • דר נאך ווירד עשו • דר נאך הט ער גהאט איין אום גלוק מיט דינה • דער
גאך מיט יוסף אונ שמעון אונ בנימין • די אלו צרות האט ער אום גנומן • דר נאך איז ער פרייא
אונ דר פרייאט גווארין פון אלו זיינו צרות • אזו אוך האפין מיר דאס מיר וועלין באלד דר לייזט
ווערין אונ ווירד דר פרייאט ווערין פון אלו אונזרי צרות זמן :

דיא דרייא אבות האבין אונו גמקן געווען די דרייא תפלות קענען די דרייא גלותן • אברהם האט
גמקן געווען די תפלה פון שחרית • אזו ווי דר פסוק זאגט (וישכם אברהם בבוקר) אברהם
הט זיך גפעדערט זאגן פריא אונ הט גבראוינט תפלת שחרית • (מנחה) הט מתקן געווען יצחק אזו
וויא דער פסוק זאגט (ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב) יצחק איז ארום גינאנגען תפלה טאן
אין פעלד פאר נאכט : דס איז תפלת מנחה • יעקב האט מתקן געווען תפלת ערבית • אז וויא דער
פסוק זאגט (ויפגע פסקום ויגלן שם כי בא השמש) ער האט תפלה גיטאן אוף דעם אורט אונ האט
דארטן גינעקטנט ווירד די זון איז שון גיהאט הונטר גינאנגען דס איז תפלת ערבית • קענען דעם
גלות מצרים וס הט גווערט פור הונדרט יאר • איז דוא תפלת שחרית מיר שעה אופן טאג • אזו
וויא איך וועל דא בעסיר בשיידון • מנחה איז דיא צייט זיבן שעה אופן טאג • קענען דעם גלות
בבל וס האט גווערט זיבצונג יאר • און אזו וויא דענצמאלט אז מען הט אן זיהובין צו בוואן דעם
בית המקדש האט מען אים גיט גיטארט עס קענטשין ביו נאך צווייא אונ צוואנצונג יאר • אזו אוך
איז די צייט פון מנחה צווייא אונ צוואנצונג שעה אופן מעת לעת דס הייסט צווייא שעה פאר
נאכט : און אזו וויא דער היינטער גלות איז זייער לאנג • אזו איז אוך די צייט פון מעריב זאנאצו
נאכט : דען דס גלות איז גינלייכן צו דער נאכט :

אונ אזו אוך דס אנדרו אות פון (אברהם) איז דוא (ב) דאס מאכט (בוקר) • דוא פרוה תפלה :
דס אנדרו אות פון יצחק איז די (צ) דס מאכט (צהרים) נאך מיטאג תפלה : דס אנדרו אות פון
יעקב איז דוא (ע) דס מאכט ערבית : דס איז תפלת מעריב • דער נאך האבן זייערו קונדר גהאקט
דוא תפלות אין מצרים • און אין דר סדר אונ דר נאך אין ארץ ישראל : אבר דער נאך אז דער
בית המקדש איז גיבויאט גווארן האבן וויא נאך מוסיה געווען מתפלל צוא ויין אז דאס בית המקדש
אונ דס (מלכות בית דוד) זאלן אקום האבן : אזו אוך אונזר טון מיר אויך אזו תפלה דס דר בית
המקדש זאל עקד גבויאט ווערן אונ משיח בן דוד זאל קומן בבייא • גמקא זענען דוא תפלות פון
אייבונג אן • נאך גלות בבל איז אוך גינאנגען עזרא מיט וויינג לייט מיט פערצונ טוונט • און האבן
דס בית המקדש ווירד גבויאט אין אייטל אונ ציטרנש פאר דוא שונאים וואס האבן זייא גיט

הלכות תפלות פרק שני

גילאום בואן דענצמאלט זענען זיך צום און גיגאנגען דוא (אנשי כנסת הגדולה) הגדרתם און צוואנצט זקנים • און צווישן זייא (תני זכריה ומקאכי) • און סדרכי ווס שטייט אין דר כנילה זייא האבן ערשט עקטם סתקן גווען דו תפלות וואס מיר האבן און האבן גיצוילט די אותיות און ווערטור • דאס עם זאל ניש זיין קיין אויפגאנג און און ווינצאנג איין אות • און האבן עם גימאכט קענען פסוקים • און האבן דרוין גימאכט גרוס סודות אין פונות ווס איז ניש צוא דער שרייבן און האבן וואל אום גימאכט דו צאל פון דו ווערטור פון אימלוכר ברכה און דס איין ברכה הענגט אין דער אנדרר • דוא ערשטו און דו אונטערשטו דרייא ברכות זענען קענען דו דרייא אבות אברהם יצחק ויעקב • דוא מיטקסטו ברכות קענען דוא צוועלף שכתים נאר איין ברכה האט מען מתקן גווען אין דער ישיבה פון (בגדה) קענען דוא (מינים) און אנדרו שלעכטו לייט • ווא איז קענען דעם דרייצענטן שכת • דען יוסף הצדיק איז גירעכונט פאר צווייא שכתים (אפרים ומנשה) אזו איז סוף הכל אין שמונה עשרה גינצען ברכות • דוא ערשטו דרייא ברכות זענען גלייך אז וייא איינר ווס קומט פאר איין סוף גוט ער אום אפ צום ערשטן איין גוט מארגען און אנאנד ברכה • דו מיטקסטו זענען גלייך אז וייא איינר פנעם עפוס פנעם סוף • דוא אונטערשטו דרייא ברכות זענען אייטל לוב און דאנק גלייך אזו ווי איינר דאנקט דעם סוף און דעם ווס ער הט אים גישפאן זיך פנער דער נאך גייט מען אום (עושוו) שלום) דרייא סרוט אונטער זיך • גלייך אז וייא איינר גייט אונעם פנעם סוף אזו קערט ער זיך דאך גוט אום צו אום מיטען רוקען און זאל בלייבן שטיין איין זיילד און דעם אורט ווס איז ארזן אום גיגאנגען ווערלוג מען קען גיין פאר איילוד • גלייך אז ווי איינר ווארט און איין ענטפראנג רשות פנעם סוף • און דר ווס גייט באלד צירק און זיין אורט גלייכען אום דוא תכמים צו איין הונט ווס האט זיך במייקעט • און עקט ויידר זיין מייקעק • און צום בעקסטן איז ער זאל בלייבן שטיין ביז דער תון הייבט אן דוא הזכי שמונה עשרה • און ביז קדושה • נקצא אז דוא דרייא תפלות זענען גימאכט גווארן קענען דוא דרייא אבות • און קענען דוא דרייא גלות מצרים און גלות בבל און היינטער פוטר גלות ארזם • און אזו וייא מיר זענען דער לייט גינארן פון יענע צווייא גלותן אזו האבן מיר און אזו מיר וועלן נעך און באלד דער לייט ווערן פון דעם פוטרן גלות אמן :

און זענען דוא תפלות גימאכט גווארן קענען דוא קרבנות ווס אוינדו עקטרן פלענען ברענגען אין בית המקדש (תפלת שחרית) איז קענען דעם (תמיד של שחר) דאס קרבן וואס מיהאט גיבראכט גאנץ פרוה • (תפלת מנחה) • איז קענען דעם קרבן וואס מען האט גיבראכט צו מנחה • (תפלת ערבית) איז קענען דוא קרבנות ווס האבן גיברענט אנאנצו נאכט אופן מנחת • אז דער בית המקדש איז גישטאנען ווען איינר האט איין עבירה גיטאן • אזו האט ער גבראכט איין קרבן (הטאת) און איין (אשם) און איין עזרה • און איין שלמים • ווערלוג זיין עבירה איז גווען • און האט גיזאנט צום פון דאס ברענג און פאר איין (תטאת) און איין (אשם) אזו האט ער אים שון ניש גידארפט זאגן וואס זיין עבירה איז • גיארט ער האט זיא סתירה גווען שטולר הייד קיינער זאל אום גוט הערן • דרום איז דס און גווען איינס פון דוא צעהן ניסים וואס זענען גווען אין בית המקדש • דס האטש וייא זענען דאך גישטאנען הענג און און זיא האבן זיך גיבראכט און מתודה גווען זייערן עבירות זענען זייא גווען זייט פיר איינר איינר פון דעם אנדרון • דס איינר זאל גיש הערן דוא וירדי און תשובה פון זיין חקר און הקביה האט אים מחיל גווען • און איינר מיר אבותים האבן מיר גיש קיין בית המקדש און גיש קיין פון • און און גיש קיין קרבן מיט וואס ווערן פאר גופין אנדרו עבירות :

דרום זאנט דער גביא און פנער גיש אייערן קרבנות נאר איר זאלט זיין פרום אין גדרוג גימוט אז דר פסוק זאנט (וכי אלהים רוח גשפה) כב גשפר תדהה אלהים לא תבהה) די קרבנות פון נאט איז דיא צו ברעכונג גימיט • דאס צו בראכין און צו שטוסן הארץ טוט נאט גיש שפען און זאנט דר פסוק (קרו עמכם הרים ושובו אל ה') נעמט מיט אייך בייד פון תפלה און קערט ויידר צו נאט :

בין ווען דיא תפלה איז יוא אוף דעם אורט פון דיא קרבנות דרום ווען איין מענטש טוט זיין תפלה פאר הקב"ה מיט גאנצען הארצען און לייב און זאגט ווירדו יאנו האט תרקה אויף זיינו ביזו מעשיות און סראקט אין זיין הארצען דאס ער זאל קיין כאל נישט טואן אזעלכי ביזו מעשיות • אזו דר הערש גאט זיין תפלה און איז אים מוחל אזוי דיא עבירות ווס זענן צווישן גאט און צווישן דעם זעלבדיגן מענטשן אפר די עבירות ווס זענן צווישן אים און זיין חכר איז אים הקב"ה נישט מוחל ביז ער מוז איפר בעטן זיין חבר אז דער פסוק זאגט דער נביא זאגט פון גאטס וועגן (שבו בנים שובבים ארפא קשובותיכם) טוט השוכה אור ווילרו קונטר • דאס מיינט מען זונדנו לייט אזו וועל איך איך היילן פון אייער וויקדוקייט דס איך וועל אייך מוחל זיין אייערו זונד • און ווען אייגר וויינט בשעת דאוויטן אוף זיינו זונד דס דרובר קען נישט גיבויאט ווערן דער בית המקדש • און אובר דוא זונד פון זיינו עלטרון ווס דרובר אין דר ביהמ"ק הרוב גווארון • אזו איז עס באלד אן גיטן פאר הקב"ה • דען הקב"ה איז איין רחמן און דר בארוקט זיך אובר אום דען דער זעלבנר מענטש האט בונדאי תרקה און געמט אוף זיך נישט צו טאן קיין כאל קיין עבירה • אף דעקט גלייכו זאגט דער פסוק (קרעו לבבכם ואל בגדיכם) דס מיינט מען צו רייקט אייערו הערצור דורך השוכה • אזו וועלן חזו נישט שטארבן אייערו קונטר אובר אייערו זונד • און איר וועט נישט דארפן צו רייסן אובר זייא אייערו קליידר • אוף זאגט דער פסוק (שבו עדי נאום ה' בצום ובבכי כו) קערט ווידר צו מיר מיט פאסטן און גיוויין • אזו וועט דער הערש ווערן אייער תפלה נאך איין פירוש איז אוף דעם פסוק (קרעו לבבכם כו) צו רייקט אייערו הערצור דס איר זאלט נישט זיין בעלי גאווה • גיארט ענינים • דען הקב"ה האט פיינט דוא תפלה פון דוא האפידונו לייט • אזו וויא מיר גיפנט דוא הקמים האבן אמאל גוזר תענית געוען אוף רעגן און האבן דוא תעניתים גיהאלטן מיט אלז זאכן גלייך וויא יום כיפור דט זיך רבי אליעזר נישטעלט פארו עמוד און האט גידאוונט פור און צוואנגאז ברכות אין זיין תפלה איז נישט דר הערש גווארון • דא דט זיך רבי עקיבא נישטעקט פארו עמוד און האט תפלה גטאן • און האט גיזאגט (אבינו מקבנו הטאנו לקניה) • אזו איז באלד גיקופן איין גוסר רעגן • איז אראפ גיזאנגן איין בת קול פונם המקל און האט גיזאגט איר זאלט נישט מייטן אז רבי עקיבא איז פרוקר פון רבי אליעזר • גיארט ווייל דער איז איין עניו דרום איז זיין תפלה דער הערש גווארון • אפר רבי אליעזר אין איין בעל גאווה און דט נישט אישכולן מוחל גיווען • דער נאך זאגט ווייטר דוא גקרא עס איז נאך אמאל קיין רעגן נישט גיווען • האט רבי אליעזר גוזר גוען דרייצען תעניתים • און עס איז נישט גיקופן קיין רעגן • צום הונטרשטון האט רבי אליעזר גיזאגט צו דוא ישאל גייט און גראקט אייך אייטלוקר איין קבר און לייגט זיך אריין דרום איידר אור זאלט שטארבן פאר הונטר • אזו האבן פל ישאל אן גיהובן צו ווייטן און האבן תפלה גיטאן איז באלד גיקופן איין רעגן • נוא זענן מיר דאך אז דער וואס סאקט זיך הונטר טעגן קעגן הקב"ה • און טוט תפלה מיט גיוויין • אזו ווערט ווא באלד אן גיטן :

אויך האבן גיזאגט דוא תכמים זל דער וואס טוט תפלה אין דר צייט איז ער זוכה צוא דר וועלט און צו זיענער וועלט • אזו וויא דער פסוק זאגט (נהללו ה' דרשיו וחי לבבכם ערו) דו ווס לובן גאט אוף דער וועלט וועלן לעבן אייבוג אוף זיענער וועלט • און פון וועגן דעם זכות פון תפלה ווערט דער מענטש בהוש פאר איין מיתה משונה • און זיינו קונטר ווערן בהוש פאר יסורים און פאר מיתות רעות • דער (ספר המוסר) גרענט דרוף פול מענטשן זענן זיערו קונטר בשוקט גווארון פון יסורים פון וועגן דעם זכות פון תפלה • איך וויל נישט מאריך זיין דרום • דר ווס טוט תפלה איז שול מיט דעם קהל ווערט זיין תפלה פול פרוז אן גנטן פון דעם וואס טוט תפלה ביהירות • אז ווי דער פסוק זאגט (הן אל כבוד לא יקאם) כו נאט פר שעמט נישט די תפלה פון פול לייט • דרום זאל אישכולר תפלה טואן בקהל :

רבי שמעון פן קרש זאגט דער ווס דט איין שול אין שטאט און גייט נישט אין איר דאוויטן ווערט ער

הלכות תפלות פרק שני

טוב

ער גרופן איין שכן רע . און מאכט דם זיינו קונטר ווערן פֿר טרופן . און וויאָד דר פֿסוק זאָגט
 (כה אָמר ה' ער גל לִשְׁכַּנְתִּי הַרְעִים הַגְּבִי נוֹחַשִׁים מִעַל אֲדָמָתָם) דר נביא זאָגט אזא זאָגט נאָט ווייא
 גשׁוּרָגן אָזף מיינו שְׁכַעְכַּמוּ שְׁכַבְתִּים וּס קומן ניט תּפִּלָּה טאן אין זאָמט דוּ . נון אַיך וועל זייא פֿר
 שְׁמִטָּן פֿון זייער לאַנד . (רב) זאָגט ווער עס גייט אַזו טאג אין שול אַרײַן . און איין מאל גייט ער
 גיט פֿרענט זאָט אָזף אים וואָרום אַז דער (פֿלוּג) גיט גקומן אין שול אַרײַן זאָגט הקבִּיה אַז ער
 אַנדערש גיט גקומן אַזפֿר איין מִצְוָה נִגְוָה לו) זאל אים די מִצְוָה לייכטן לַעֲלֹם הַבָּא אַז ער אָפֿר
 גיט גקומן אַזפֿר זיין האַנדל . און ווערט פֿונצערט זיין ווען פֿלומר ער ווערט גשְׁמַרְאָמֵט וואָרום ער
 הט זיך גיט פֿר זוכרט אין זאָט . דס ער קען אים וואָל מַמְלֵא זיין דעם הַיּוֹם וואָס ער וואָלט פֿאר
 וּמְטָם . רבי יצחק וועגן ווען דיא יִשְׂרָאֵל דאווען אין זייער שול און בית הַסֵּדֶרֶשׁ
 רואַט די שְׁכִינָה אָזף דרוין :

אַיִך זאָגט רב הַגָּאָה פֿון רבי יצחק וועגן די שְׁכִינָה רואַט אין די שולן און בְּתֵי מִדְרָשׁוֹת אַז ווי
 דער פֿסוק זאָגט (וְאָדוּ לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מַעֲמֵכֹר) און אַיך וועל זיין צו יִשְׂרָאֵל אין גְּלוּת אין זייער
 שולן צו איין גְּלוּת בית הַמִּקְדָּשׁ . אַז ווי די שְׁכִינָה האַט גרואַט אין גְּרוּסן בית הַמִּקְדָּשׁ און רואַט
 זיא אַזף אין אַזוּרֵי שולן . דס הייסט דס קמין בית הַמִּקְדָּשׁ . נוא אַז פֿון דאַן גְּרוּגֵן אַז די שְׁכִינָה
 רואַט אין אַזוּרֵי שולן . דער פֿסוק זאָגט (הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב וְהַיּוֹדִים יְדִי עֲשׂוּ) דס דִּשְׁשֵׁת דיא גְּמֵרָא
 ווען עס ווערט גהערט דס קול פֿון יַעֲקֹב אין די שולן און בְּתֵי מִדְרָשׁוֹת דס די יִשְׂרָאֵל דאווען און
 לערנן דרוין . אַז קען זיי קינד קיין שְׁלֵעֲכַמֵּץ גיט מאַן . און אַזב גיט האַפֿן חזי די אַזבֵּת פֿון זייא
 שְׁלֵעֲכַמֵּץ צו טאן און ווען יִשְׂרָאֵל זאָמלן זיך איין אין זייער שולן און לערנן און דאווען מיט בְּהִנָּחַת
 (לִשְׁמֵי שָׁמַיִם) . און גרענטקט הקבִּיה אין דעם חוּרְבָן פֿונם בית הַמִּקְדָּשׁ . און דס יִשְׂרָאֵל זענען פֿר
 שְׁפִיכִים צווישן די אַזבֵּת . און אַז זיך מַצְעֵר דרויבֿר און דר בִּארְמֵט זיך אַזפֿר זיי . אַז ווי דר
 גְּמֵרָא זאָגט דס אַמאל אַז רבי יוסי פֿון מַסְמָא אַרײַן גַּמְאָגֵן אין איין חוּרְבָה תּפִּלָּה צו טאן . אַז
 אַלְהֵי הַנְּבִיא) גקומן און הט גוואַרט אָזף דר מור בִּז ער אַז אַרום גַּמְאָגֵי הט ער גַּמְאָט צו אים
 (שְׁלֹם עֲלֵיךָ רַבִּי וְמוֹרִי) האַט (אַלְהֵי הַנְּבִיא) אים גְּפִרְעֵט מײַן זון וּס האַסמֵט גהערט אין דיין תּפִּלָּה .
 האַט ער אים געפֿערט אַיך האַב גיטהערט איין בת קול וּס האַט גיפֿרענט וויא איין טויב . און הט
 אַז גיזאָגט ווי דס אַיך האַב פֿר וויקט מײַן הויז און האַב פֿר בְּרַעַמֵּט מײַן בית הַמִּקְדָּשׁ . ווייא
 דס אַיך האַב פֿר טרופן מיינו קונטר צווישן דיא פֿעלקער . האַט (אַלְהֵי הַנְּבִיא) צו אים גיזאָגט מײַן
 זון אַיך שְׁנוּעַר בײַא מײַן קאַפֿ און בײַא מײַן אײַבוג לעבן דאַס גיט אַזפֿר אַלײַן האַט הקבִּיה גילאָט
 אום גיין איין קול . נאר אַזו טאג ווען דיא יִשְׂרָאֵל גיזאָגן אין זייער שולן און זאָגן (אַן נְהָא שְׁמִיָּה
 רַבָּא גַר) מיט גרום בְּהִנָּחָה . און שְׁאֵמְקֵמֵט הקבִּיה מיט זיין קאַפֿ און זאָגט וואָל צוא דעם מַךְ דאַס
 מען לֹדֶבֶט אים אַזו אין זיין הויז און ווייא צו דעם פֿאַטור דאַס זיינו קונטר זענען פֿאר מַרְיִבּוּן . און
 זייא צו דיא קונטר דס זייא זענען פֿאר טרופן גיזאָרן פֿונם פֿאַטֶרס טויש . נון דער וואָס גייט אַזו
 פֿרוא און אַזבֵּת אין שול אַרײַן תּפִּלָּה צו טאן . דער לעבֵּט לאַנג :

אַיִך זאָגט דיא גְּמֵרָא רבי יהושע פֿון לוי האַט גיזאָגט צו זיינו תּלְמִידִים פֿעֲדֵקֵט אַיִך און שְׁפַעֲמוּג
 אַיִך אין שול . פֿלומר איר זאָלט גיזאָגן אין שול אַרײַן אין דער פֿרוא און פֿאר נאַכט פֿרי איר
 זאָלט מאַרײַך זיין . רבי אַתָּא בר הַגָּאָה בְּרַעַמֵּט דרוה אַפֿסוק . עס שְׁמִיט (אַשְׁרֵי אָדָם שׁוֹמֵעַ
 לִי לִשְׁקוֹר עַל דְּבַרְתֵּי יוֹם וּס לִשְׁמֹר מוֹדוֹת פִּתְרֵי) . וואָל דעם מענטשן וּס הערט מײַך צו . צוא
 קלאַפֿן אָזף מיינו טון אַזו טאג . צו העפֿן דיא מוֹדוֹת פֿון מיינו טון . שְׁמִיט ווייטֿר (פֿי מוֹדֵאֵי
 מַצָּא חַיִּים הַנֶּפֶק רְצוֹן מֵה) דען דער וּס גיפֿונט מײַך טוט גיפֿונט לעבן און צוהט אום איין ווייזן פֿון
 זאָט . פֿון דיא פֿסוקים אַז גיזאָגן אַז ווער עס פֿעֲדֵקֵט זיך פֿרוא און פֿאר נאַכט אין שול אַרײַן
 אַיִיך דער טון הייסט אַז דאווען . דער לעבֵּט לאַנג (אַבָּא בְּגִמְיָן) זאָגט קיין שום תּפִּלָּה אַז
 גיט אַז אַן גיזאָגן אַז וויא די תּפִּלָּה פֿון קהל אין שול אַזו וויא דער פֿאָב זאָגט (לְשִׁמְעֵי אֵל דְּרַנְהָ וְאֵל
 הַתּפִּלָּה) אָזף דעם אָרַט וויא מען פֿלעגט לובן מיט גיזאָגן . דאַס מיינט מען אין שול דאַרט אַז אַן

נענשן דוא תפלה רבין בר אדא זאגט פון וועגן רבי יצחק פון וואנגן איז גיירדינגן דס הקב"ה איז צווייגןקלוק אין שול . עם שטייט אפטיק נאגליים נצב בעברת אל הקב"ה שטייט פלוסר זיין שכינה דואט צווייגן דר ערה נס זאמלן זיך איין תפלה טאן צו גאט . נוא זעהן מיר דאך וואו דס הקב"ה לאזט רוצן זיין שכינה און אנגורו שולן נון אור לובו לייט ווי זאל דס מענטשן קיין מוכא גיט אן האפן אז ער גייט אין שול צוויין . לאז זיך אום דוכטן ער גייט פאר איין סלף בשר ודם אודר פאר איין שר . אודר פאר איין שופט . אודר אפילו פאר איין פריץ אוף איין עצה . אודר פאר איין שרייבר . הלואי וואלט ער גינאנגן אין שול אריין האטשן מיט העלפט מוכא דער פון אזו . וואלט ער בודאי גיט גינאנגן מיט (קלות ראש) און מיט פאטשטון און גלעכטור . און וואלט זיך בודאי פרוה צו גיברייט אין פאליש . גלייך וויא איינר גרייט זיך צו איידר ער קומט פאר אמלקה בשר ודם . דרום זאל איינר דעם אנדרון מוהיר זיין און דער מאנין דרוף . דאס ער זאל זיין אין נאמס הוז אריין שיט גרום מוכא . דא וועל איך אייך שרייבן אזו איין זאך ווס אביסול דער פון שטייט שון אובן . נאר ווייל דער (ספר המוסר) שרייבט עס : דרום טוז איך עם נאך אמאל אויבר חזרון :

ווען דער מענטש וואכט אוף פון זיין שלאף איז ער מחוייב צו לובן און צו דאנקן השי' דס ער האט ווירד גגעבן זיין נשמה . דס ער איז גיט טוט גיבלובן אין שלאף . און השי' האט זיא אים נאך בעסור אפ גגעבן איידר וויא פרוה בשעת ער האט זיא גינעבן בהאלטן . דען פרוה איז זיא גינען מיר און אום גיארביט . אצורד בקומט ער זיא אום גיראט . דרום זאל אימלוכר מענטש גידענקן אין דעם חסד ווס השי' טוט . אזו וועט אים באלד אן פאלן איין פחד און מוכא . און זאל באלד ארום שפרונגן פון זיין בעט . גלייך אז וויא איינר וואס האט עפיים איין משפט פאר איין סלף אודר פאר איין שר . אזו וועט ער דאך בודאי גיט פאר שלאפן . און וועט גישווינד אוף שטיין פון זיין בעט מביש פר דס סלף מלכי המלכים הקב"ה . און ער זאל דרפצן און זיין בודאגט . און זאל זיך בלענקן וויא קען איך פאר געסן דעם גרוסן חסד וואס הקב"ה האט מיר גיטאן . ווען איך זאגט אפילו לעבן צווייא מאל צווייא טוונגט יאר . און זאל טאן און נאכט בעד גיט טאן נאר רובן און האנקן הקב"ה אוף דיא גרום גינאר וואס ער האט מיט מיר אילין נטאן . איז דאך אוף גיט גינג . מביש דוא גרום חסדים און גיסים ווס ער האט גיטאן מיט אונגרי עקשרון . דען עס איז דאך אום סוגלוק צו דער ציילן . זיינו גיסים ונפלאות . ווען ער רעט זיך אזו בלענקן וועט אום בודאי איין מוכא אן חאפן :

און ווען דר יצר הרע וועט דיך אן רייצן עם איז נאך פרוה אוף צו שטיין . דוא וועסט נאך בצייטן קומן אין שול אריין גאט יתברך . אודר ער וועט דור זאגן דוא קעלט איז זייער גרום . אודר אום ניכר וועט ער דיר זאגן דוא נאכט איז נאר קליין . עם איז נאך צייט צוא שלאפן . אז וויא דער סדר איז פונם יצר הרע : דאס ער קען פאר פירן דעם מענטשן מיט טענות . דא זאל ער דעם יצר הרע אקעגען זיין און נאך אים ענפרון אין זיינו גידאנקן זייא אונזער דוא יצר הרע ווען עס זאל מיה רופן איין סלף איינר איין שר . עפיים צו פאר רופן וואלט איך דאך בודאי גישווינד אוף גישטאנגן פון מיין בעט מיט גרום לוסט מביש תפלה צו טון פר דס סלף מלכי המלכים הקב"ה דס איז דאך אנרום פאר דונקט . און אוב גיט איז עם איין גרום אן ווערונג . דען דאס דורט אן אין זיין לייב און נוסים . אין דער נשמה . און אין דער וועלט און יענער וועלט . און ווען דער מענטש זאל זיך בלענקן אין דיא גינאר און בארוההרצוקייט און גיסים ונפלאות וואס הקב"ה טוט מיט אום אזו ישעה און אזו רגע וואס ער זעלעסט וויקט נאר דער פון גיט און דס ער האט אים גישפייט פון זיין וועלט ביה אצורד . און האט אים בשערומט פאר אזו בייוו בגעגינגלש און פאר אזו בייוו צוא קוכניש ריר . און זאל אוף גידענקן אין זיינו פול חסאים נוא וויא וואלט ער גינאנט איין לוגן און זאל גיט אוף שטיין צו לובן דעם הערון ווס האט אים אזו פול נוסים גיטאן און טוט אים נאך היינט אוך . דרום הייבט אן דער נאורה היים) און זאגט אזו רבי יהודא בן תיבא זאגט וויא אזו שטארק וויא איין לעמפרט . און אזו גרינג וויא איין אדליר און אזו שטארק וויא

הלכות תפלת פרק שני

אין לייב • און אזו גשווינד וויא אין הירש • צו טאן דאס ווילן פון השי ער האט דרום גיזאנט דו פיר ארלייא דען דרוגן הענגט אלו דוא מעשים פונם מענטשן ער הייבט אן זייא אזו שטארק וויא אלעספירט • אז וויא דר לעספירט אז אין עזות פנים • דאס אז ער פיר צוקט אברהמה העקם ער ויא בפרהסיא פיר אלי לויט • און שייאט זיך גיט פיר ביינום • אזו זאלקטו זיך אויך גיט שייאין פיר דוא שפעטערס ווען דו האסט גטאן עפום גומץ • אויך דו ווילקסט טאן עפום גומץ • און טוה דס ווילן פון השי • דר נאך זאגט ער זיי אזו גרונג אז ווי אין אקליר • דס ער פלוקט גאר גשווינד אזו זאלקטו אויך זיין גשווינד אין גאטס דונקט • און זאלקט גיט פאנגן דעם יצר הרע • אז וויא אויבן שטייט • דר נאך זאגט ער זיי אזו גשווינד וויא אהייךש דס סיינט מען דו זאלקט גשווינד לופן צו אין מצוה און זאלקט גיט פול זיין דרוגן • עס זאל זיין בייא דיר גלייך ווי דוא וואלסט גלאפון נאך אין מצוה אויך אנאנדער היות • דר נאך זאגט ער זיי אזו שטארק וויא אלייב • דס מינט מען אוב דער יצר הרע וועט דיר אפ ריידן פון גאטס דונקט און וועט זאגן עס איז קאקט אדער אין רענון אויך דער יצר הרע וועט דיר אפ ריידן ער וועט דיר זאגן ווי קענטו פאסטו דו וועסט חיו קראנק ווערן אויך ער וועט זאגן ווי קאנטו צדקה גופין היינט קונטר זענון בילקר • דו האסט דאך זעלפירט גיט דין גנוג • אז טאן • אז ווי דר סדר איז פונם יצר הרע • דרום זאגט ער זייא אזו שטארק ווי אין לייב • דס ער קיין טוהא גיט פיר ביינום און זאלט זיך גיט אפ ריידן ווען ער פיר צוקט עפום • אזו זאלקטו זיך אויך גיט לאזן אפ ריידן דעם יצר הרע מיט זיינו בייזו מענות • און זאלקט זיין גפרושט און גרונג און שטארק אין גאטס דונקט ביי טאן און ביי נאכט • און זאלקט דרוגן גאט ית' מיט דין גאנצן און הארצן און מיט דין גאנצן לייב :

און איינדר ער הייבט אן צו טאן גאטס דונקט זאך ער פרוי זיין צורך טאן • דס ער זאך גיט גיין צו גאטס דונקט מיט סינף און אבריינגקייט • דר נאך זאל ער וואשן זיינו הענט • דס ער זאל אויך גיטן אויף זיי פון אין פלי • און אוב ער וואשט זיך פון אין פאם • זאל ער אויך עפונן דעם צאפן און גיטן אויף זיינו הענט און ווייך פאר מאכין • און ווייך עפונן און ווייך פאר מאכין ביו הייבא מאל • דען דר רוח הקדש ווס רואט אויף זיינו הענט אין שקאף • ער גייט גיט אונעק ביו מען גוקט אויף וואסער אויף דוא הענט דרייא מאל און איינדר ער וואשט זיך זאל ער גיט אן רובן אין מול אויך אין די אונטן • אויך אין דר נאז • אויך אין די אויערן • דען עס איז אסכנה נאך דעם וואשן זאל ער מאכן דוא ברכה (על נשיות דלים) און (אשר יצר) • און ווען ער וויל פרוי לערנן איינדר ער גיט אין שול אריין זאל ער מאכין די (ברכת התורה) • און וויא מיןאל זיך נוהג זיין איינדר מען גייט אין שול אריין און אז מען איז אין שול • און וויא מיןאל היינגן דעם גוף און מביש די נשמה און דס מיטאר גיט ריידן אין שול קיין דברים בטלים דס שטייט אלס אובן אין הלכות בית הכנסת • און דער ספר המסר שרייבט אויך פול פון דוא לייטן ווס ריידן אין שול :

אין סדרש שטייט אפעשה רבי יוסי זאגט אסאל בין אייך גינגאנן אין וועג האב אייך בגענוט (אלטו הגביא) • און ער דס מיט זיך גיהאט פיר קעקלון אן גילדני • האב איך אים גפרענט מיט ווס האסטו דוא קעקליך אויף גלאדין • דס ער מיר גענפירט מיט בלוזו מלאכי הבלה ווס הייבט (אף) און (חסה) דא פרעג אייך אים פון וועטים וועגן האסטו דס אן גלאדין • און ווי אהין פירקטו צו • זאגט ער אייך פיר עס אין גיהנם אריין צו בצאלין די לייט ווס ריידן אין שול בשעת דאווענן • פון (ברוך שאמר) ביו נאך שמונה עשרה • און נאך דעם קדיש ווס נאך (כחום ותנו) • אויך דוא הפלה פון דעם זעלבדיגן מענטשן ווערט גיט דר הערט • און ער איז אין עזות פנים דאס ער שייט זיך גיט פיר דר הייליגער שכינה און פאר דוא הייליג (ספרי תורות) ווס זעגן אין שול • דר רשית חכמה שרייבט אויך פול דר פון אונ דס דר זעלבדיגן מענטש פאר וונדירט זיך און אויך דוא הייליג שול און כל ישראל חיו • אזו ווי אויבן שטייט אין הלכות בית הכנסת • דרום איז דר דין ווען מען שרייט אן אויף דעם ווס רעט אין שול • און ער קערט זיך גיט דרוגן • מאג מען אים זאגן עזות פנים זייא ארויס און פיר וונדיר גיט דו שול און כל ישראל חיו • דס דס גפקיות (מהו לייב יצוי) דער

בעל גור ארנה דל • נון וועל איה אייך שרייבין פון דעם (ראשית הקב"ה) וועגן פון וואגין דם קוקט זיך פון לייט ריידן אין שו"א און גרענקען ניט אין דעם גרוסן עונש דר פון • דאס קוקט ווייל דוא זעלבדיג לייט האבן אין זיך ניט נאמט פארקט • איינר זעהט עס פונם אנדערן און שרייט אים נומ אן אנדערע ער הערט נאך איה צו • דען ער מיינט עס שאט אים גאר נישט • און ער וויקט ניט אז עס איז גלייך דר עונש פון דעם ווי הערט צו ריידן ווי דר וויס דעם אליין • דען ווען ער וואלט אים ניט צו גיהערט וואלט זייענדיג ניט גרעט • וואלט ער זיך גפארקטן פון נאט וואקט ער יענעם ניט צוא גיהערט • מכל שכן דם ער וואלט אליין ניט גרעט • דם קוקט אלץ פון דעם וויס דו לייטן קערין אום דם פנים איינר צום אנדערן • און זעצין זיך ארום טיש גלייך ווי איה אקעדה • און זעהן אלץ וויס מוט זיך אין שול • ווער עס גייט אריין און ווער עס גייט ארויס • וואלטן זייא מורא גהאט פאר נאט וואלט זיך איםלוך אום גערט זיין פנים צו דר וואקט ווי דר דין איז • דאס איםלוך זאל זיינע אויבן האלטן אראפ • און דם הארץ ארום צו הקב"ה • אפילו ווען איינר וועקט איז דר דין דם ער זאל ניט קוקן ווער עס שטייט און גייט אין זיינע פיר זייקין • דרום פאכין צוא בלויז לייט זייער אויבן בשעת ק"ש און (שמונה עשרה) • דרום ווער עס וויל אין זיך דעמין נאמט פארקט זאלאום זיין פנים צו דר וואקט בפרט בשעת דר הוון זאנט שמונה עשרה • פרי ער זאל קענען מבין זיין נאך צו זאגן אמן אויף א מלוך ברכה • אז ווי אויבן שטייט • און זאל מבין זיין פון וועסן ער שטייט און מוט זיין תפלה • און מיט וועסן ער רעט • און זאל גרענקען דו מורא וואס ער וואלט נישטאמן פאר איין מלה בש"ך ודס • מביש וכל וחוקר פאר דעם מלה מלכי הקב"ה • און ווען איינר קוקט אומפן אנדערן פון גייט אים זיין מורא :

בעקמט אייך אמשל פון דו וישמעאלים וויא זיי שטיין אן בלויז מורא פון זייער גלויבן • גלייך אז ווי פון אקלה • און קוקן זיך ניט ארום • נון וויס זאלן מיר טאן מיר שטיין דאך פון אויבן נאט וויס לעקט אייביג • און איז תורה וזה הנהגה • און זענען מיר אהיליג פאלק (בני ברית) דוא קונדר פון (אברהם יצחק ויעקב) • מיר האבן אונאר הפסגון נאט • און אונאר הפסגו תורה אונזר אכונה איז אמת אונזר הנפקה איז אמת • נוא ווארום זאלן מיר נוט טוונטן מאל פרוסור זיין פון זייא מוט אונזר גלובן • דרום זאל איםלוך שטיין און בלויז מורא און זאל טראקטן איין תקנה דם זיין תפלה זאל זיין מיט בניה :

ווער עס גייט פאר טאג אין שול אריין דארף ער מיין שלית גיט לייגן • (ארבע כנפות) דארף זיא אין טאג אן אברכה • און ווען ער מוט אן אין שול דעם גרוסן שלית זאל ער און זונן האבן יוצא זיין מיט דר ברכה אוף דעם (ארבע כנפות אוף • און בשעת ער מוט אן דעם שלית אויער (ארבע כנפות) זאל ער מבין זיין דם ער וויל מקיים זיין דוא מצוה פון ציצית אז וויא עס שטייט אין דר תורה (ויעשו להם ציצית על בנפי בגדיהם) • און זאל אזו זאגן דא בין אייך מקיים דו מצוה פון ציצית • דם אייך וויל זיין גצייכונט מיט דר גרוסר הייליגן מצוה וויס הקב"ה הא אונן גנובן זיא איז גוואונן קבנו כל התורה • אז ווי עס וועט דא נאך בעסור בש"י"ט ווערן • און בשעת ער ליינט תפילין זאל ער זאגן דא בין אייך מקיים דו גרוסי מצוה פון תפילין • דם אייך וויל זיין גצייכונט מיט דעם צייכן פון הקב"ה אז ווי דר פסוק זאנט (וקשרתם לזאת על ידיה ותיי למשפוח בין עיניה) • און דרוטן איז גשוברן דו פיר פרשיות (כרש • ויהי פי יב"א ששע ויהי אם שמוע) • און בשעת ער זאנט דוא ברכה זאל ער זיא זאגן מיט גרום פונה • און זאל אוף זיך מקבל זיין (עוד מלכות שמים) דעם נאך פון הקב"ה • און דם איז איין עדות אז מיר זענן זיין פאלק און ער איז אונזר נאט • אזו ווי אקלה הענגט אן זיינע קנעקט איין חותם דם זיי זאלן אים קענען אזו אוף דו ציצית און תפילין איז דר חותם פון הקב"ה • דרום איז איםלוך מחויב צו האלטן דו תפילין תייליג און כיון • מיטאר ניט שלאפן אין דו תפילין מיטאר מיט זיי ניט גיין אוף איין אום ריין אויב • אוף טאר קען אין זייא ניט ריידן מיין דברים בפלים ער מוז תמיד און זונן האבן אוף דיא תפילין דר הייליגן שם (הקדוש והנורא) • קען טאר אפילו מיין רגע אין זייא ניט פון געסן :

הרכות תפלות פרק שני

טוב

ואנן חייב מיר קענין וזה גיט האלטן אנאנצן טאג הייליג אנג ריין • דרום האבן דו הקמים ונאמם
 דם מינאל גאר אן טון תפילין בלשעת (קריאת שמע) אונ (שמונה עשרה) ביו נאך (ובא
 לציון) • דען דו וויילי קען מען זיי האלטן הייליג אנג ריין • אונ במונא אונ זאל תמיד גרענקן
 אין דעם שם (המיוחד בדרגה הנכבד והנורא ברוח שבו הגדול) ווס ער האט אוף זיך • אונ זאל קבל
 הפחות האבן אין זיך נאמץ פארקט דו וויילי דם ער זאל גיט ריידן אין דו תפילין • אבך דו ציצית
 זענן גיט אזו הייליג ווי תפילין דען אין תפילין שטייט גישרובן דר שם • ויפל מאל אבך גיט אין
 ציצית • דרום מעג מען וואל גיין מיט זיי אפילו אין בית הכסא אריין • אויך טאר קיינער גיט גיין
 סיד איילין אן ציצית • דען דו מצוה איז ויער גרום • אונ איז גרעכנט קעגן אלי תריג מצות דען
 דם ווארט ציצית במרעפט זעקס הונדערט • אונ אבט פאדים אונ פינג קניפין • איז סך הכל זעקס
 הונדערט מיט דרייצעהן • אונ זיי הענגן אוף פיר עקן • דם בטייט אוף דו פיר עקן פון דער
 וועלט • ווי דו פיקט מחויב צוא האלטן דוא תריג מצות • זעה יוסף הצדיק איז גווען אין דוא
 הענט פון דו מצוהים אונ הט פארט גהאלטן אלי מצות אוף זאגט דר פסוק (וראיתם אותה וזכרתם
 את כל מצות ה' וגו' ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וגו') • אין דעם פסוק איז צוא פארענין
 פול קשיות אונ דוא נקרא שרייבט פיל דער פון • גאר איך וועל קורץ בשרייבן :

דיא נקרא פרענט ווארום שטייט (וראיתם אותה • בלשון יחיד עם וואלט גקענט שטיין וראיתם
 אותם) • בלשון רבים דען עם גייט דאך אוף די ציצית • דרום זאגט דו נקרא פון באגן לערנין
 מיר ווער עם האלט רעכט דו מצות איז ער זוכה צו זעהן די שכינה זעלען פארט • אונ אוף דר ווס איז
 גינארקט אין דר מצוה פון ציצית • דר הט ארום זיך פיל שוקרים ווס האטן אונ פראלים ביוון •
 אונ ווערט בשיורקט פון דעם יצר הרע • אויך גיפונן מיר איין מעשה אין דר נקרא • עם איז גווען
 אפענמיש ווס פלענט ויער נזהר זיין אין דר מצוה פון ציצית • אמאל הט ער גהערט ווי עם איז פרא
 האנדן אין איין שמאט אשייני זונה • אונ זוא איז בייא קיינים גיט גילגנין סיידן ער הט איר געגבן
 פיר הונדערט גולדן • דר מענטש הט גישוקט צו איר פיר הונדערט גולדן • אונ זוא הט אים אפ
 גישוקעלט אציט ווען ער זאל צו איר קומן • ער איז אהין גיקומן צו איר אוף דר צייט • אונ ער הט
 זיך גזעצט אוף איר מיר • איז אריין גיגאנגן איר מויד • הט ער איר גוויזן דוא פריב ווס דו זונה
 הט צו אים גישוקט • ווא הט דם דר ציילט דר זונה • הט זוא אים גהייסן אריין קומן • אונ זוא הט
 אויס גיבעט זובן בעטן פון בלוזי זולבך אונ נאך אבעט פון בלוזי גאלד • אונ ביי איסקובין בעט
 איז גווען אזולבך גיידט לייטור • אונ ביי דעם גילדעניס בעט אנגילדיגער לייטור • זוא איז ארום גיגאנגן
 אונ הט זיך גזעצט אופן גילדעניס בעט • אונ ער האט זיך גזעצט אקייגן איר • אין דעם קומען
 זייני פיר ציצית אונ שלאגן אים אוף זיין פנים • אזו גייט ער אראפ אונ זעצט זיך אוף דער ערד •
 גייט זוא אוף אראפ אונ זעצט זיך לעבן אים • אונ פארענט אים וואס פאר איין אונ ווערדקייט
 האטמו גיפונן אין מיר • דם דו וויקט ביי מיר גיט לוגין • דא שווערט ער איר איך האב מיין סאל
 קיין שטענדרון סענמישין גיט גזעצט פון דיר • גאר איך וועל דיר זאגן ווארום איך וויל ביי דיר גיט
 לוגין • גאט הט אונ גיגבן דוא מצוה פון ציצית שטייט דר ביי צווייא מאל (אני ה' אלהיכם) דאס
 בטייט אזו ווי איך שמוקראף דעם ווס אבט גיט דוא מצוה • אזו אוף גיב איך שכר דעם וואס אבט
 זוא דו מצוה • אונ אצונד זענן מיר אקענון גיקובן אלי פיר ציצית אזו ווי פיר ערות ווס ווילן ערות
 זאגן דם איך טוא מיט דיר דוא עבירה • דרום בין איך פון דיר אנועס גיגאנגן • איך וועל לאזן
 פרא פאלן דוא פיר הונדערט גולדן • אונ וויל מיט דיר גיט ווידרונג • דא זאגט זוא איך וועל דיר
 גיט אנועס לאזן ביי דו זאלסט מיר אוף שרייבן וויא דו הייסט אונ פון וואנען דו פיקט • אונ צוא
 וועלכין רבי גייסט אין בית המדרש אריין • ער הט איר דאס אלץ אוף גישרובן • אונ לאזט איר
 דם געלט אונ גייט אהיים • אזו באלד איז דו זונה גיגאנגן אונ הט צו שטיילט איר געלט אוף דריי
 תלמים • אשקיש הט זוא אפ גיגבן דעם סקף וואס זוא האט דארטן גוואנט • אין שליש דוא
 ארום לייט • אונ איין שליש הט זוא מיט זיך גומען • אונ זוא איז גקומן פרא רבי זילא אונ זאגט

זייא

ימים מיה קנייך . איה חיל וערוך איודני . זאנט ער צוא איר טאמיר האקטו גיגובון דייני אזינן איה אבחר . דס דו האקט לוקט צו אים אונ בוקט ביי אים גילוגין דרום ווילקטו ינה קנייך זיין . זאנט ווא גיין מיין רופר רבי אזו אונ אזו איז דו מעשה גיווען . אונ ווא ווייזט אים דוא ברוב וואס דר מענטש הט איר גנובן . דא זאנט רבי הניא צו דעם זעלבונגן מאן אונ צוא דר זעלבונגן פרוא גייט אונ נעקט זוף . בנאנדר . אונ איר זאקט האבן כול . אונ ברקה בנאנדר . אונ דו בעט נוס איר הט דרוף גוואלט רויגן באיסור לונט אצונד ברויטר דעם שפך האקטו במוקטען אוף דר וועלט אונ דעם דעקטון שפך וועקטו האבן אוף זיענער וועלט . דר הט גאר קיין שיעור גוט . דרום זאך אימלובור גווארונט זיין אין דו מצוה פון ציצית אונ זאל זיי בודק זיין פאר דר ברקה אויב עס זענען גאנץ אלו אקט פעדים אויפוקט הייקט עס אברקה לבטלה :

אונ ווען איינר וויל אן טראן זיינע ציצית באקד ווי ער שטייט אוף פון זיין בעט דאס ער וויל גוט זיין פור איילוך אן ציצית זאל ער זיי אן טראן אן אברקה . אונ נאך דעם וואשן זאל ער זיי בודק זיין אונ זאל טאכן דו ברקה . אונ ווען ער גייט אונ שול אריין אונ טוט אן דעם טלית דארף ער נאך אטאל אברקה מאכן אונד ער זאל איר דר היים קיין ברקה גוט מאכן גאר ער זאל אין זון האבן ויצא צו זיין מיט דר ברקה פון דעם טלית אוף ביידו אזו אוף ווען איינר טוט אן בינאנד צעקן קליידר מיט ציצית זאל ער מאכן איין ברקה אויב אדו אבר או ער טוט זיי גוט אן דרוף אטאנדר אונד ער באטראקט ינה נאך דר ברקה נאך קליידר אן צו טאן דארף ער אויב דו איברונע אויב גייאס אברקה מאכן . אוף אום שבת אונ אום יום טוב איז גוט מען זאל אוף אוסלובן בונדער אברקה טאכן . דען אין דו טעג איז גוט מען זאל פול ברכות טאכן :

דריי אלגענע זאנט דר נוס הט ביי ינה ציצית אונ תפילין אונ מוזהות אין זיינע טורון דס זענען דרייא גשווינדי קעמטוונ אונ גרוס מצות . דער קוקט גוט באלד צו קיין עבירה דען דר גיב דרע הט קיין מאכט גוט אין דס פענעמלשן נוס איז ארום גירונגילט מיט מצות רבא זאנט דר נוס טוט אן דעם טלית אונ גיינט תפילין אונ לייאנט קריאת שמע מיט פונקט אזו ער פיר וברכת אז ער איז איין בן עולם הקבא : אפי' זאנט איה בין אים ערב אז דס גיהנם וועט גוט שולט זיין אין אים רב פפא זאנט איה בין אים ערב אז דס הקב"ה איז אים מוהל אזו זיינע עבירות דרובר . דרום ווייז דו רבנים זענען אזו ערב זאל אימלובור גיווארונט זיין צו לייגן טלית אונ תפילין מיט פונקט אונ זאל אוף מכוון זיין דס מיר זענען דאס פאלק פון הקב"ה אונ מיר וועלן טראגן אוף זיך זיין חותם . אונ דר מיט נעמען מיר אוף ינה דעם נאך פון זיינע מצות צו טאן זייא מיט דעם נאנצן הארצן אונ לייב . אימלובור זאל גווארונט זיין צוא זיין אין שול פון דו עקשמו צעקן . דען דיא תקנים זאנען אז דר זעלבונגן מענטש במוקט אזו פול שפך וויפול דס גאנצע קהל :

דיא צייט נוס מען טעג שון אברקה מאכן אויב דיא ציצית איז ווען מען קען דער קענען צווישן היים אונ בלאוואל אבר דער וואס טוט אן דעם אברע פנפות פרור שאר ער קיין ברקה גוט טאכן . גאר אז עס קוקט די צייט זאך ער בודק זיין די ציצית אונ זאל אברקה מאכן אונד ער זאל אן טאן אונדער קלייד מיט ציצית אונ זאל אין זון האבן ויצא זיין מיט דר ברקה אוף יענעם אוף . אונ דו צייט וואס מען טעג שון אברקה טאכן אייב דיא תפילין איז ווען עס איז שון אזו טאן דס ער דר קענט פיר איידען הייט דס פנים פון זיין חבר נוס איז גוט גוויינגלעך ביי אים אבר פרוה גיט . אבר ווען איינר וויל ארום זיין אין פעלד אריין פון טאג זאל ער זיי לייגן אן אברקה . אונ אז עס ווערט טאג זאך ער גרייפן אין זיי אונ זאל אברקה טאכן . אבר האקטו ער איז אין פעלד דארף ער דיא תפילין ביין האקטין . דס ער זאל דיו קיין גפיתח גוט לאזן אוף גוט משותין זיין אונ אוף דן זען ער הט די תפילין אוף זיך טו ער זייא אין זון האבן אוף שאר ער אין זייא גיט ביידן קיין דברים בשמים גלייך ווא ער גייט אין זיי אונ שול ווייל ער האט אוף זיך דעם נוס הגדול אונ די גייט נוס גייאן אזו אהיים מיט טלית אונ תפילין . אונד זיי שפאצורון זיך אין זייא אונ זיידן פאשטשמן אונ דברים בשמים אונד אטילו זיענען עסקים דו וועלן פוהאי ענש לידך

ליום תרין • אמיל לייט לייגן דו תפילין אין דר היים איינר זיי גיטאן אין שול אריין • כדי דס זיי זאגן ארום גרונגלט זיין מיט דריי גרוסו מצות ציצית אונד תפילין אונד מצוה • עס איז זייער גוט ווער עס קען דס טאן אָבֶר די לייט ווס גיטאן אונזעק אין שול אריין נאך פֿר טאג קענען זיי דס גיט טאן : אָמײַד לייט לייגן דו תפילין פֿר (ברוך שאמר) אמיל פֿר קמורת אמיר צו (עומר ושקאל בתפארה) אומלוכוד האט זיך זיין פֿונד אונד עס איז אַלס גוט • אונד אישזכר סענאָש זאל רופֿן אונד שול אריין גשוניד • אונד פֿון דר שול זאל ער גיין באַמעלד • אונד גשעת ער גייט אריין אין שול זאל ער אריין גיין ווערלוג צווייט טורן ברייט • אונד ער זאל נישט טאן פֿון ער זעצט זיך אונד אונד גקענט זיין צוויי טורן ברייט דר נאך זאל ער זיך פֿוקן אונד זאל נישט טאן פֿון ער זעצט זיך אונד אונד ויא באַלד ער זעצט זיך זאל ער זיך פֿרטעקן ווער פֿין אַיִך • פֿון וואָנן פֿין אַיִך ארום נקומן אונד ווי קאן אַיִך אוף הייבן מיין פֿנים קענען דעם גרוסין דער וואס אַיִך האב קענין אים זונדניגט אונד האבן אים אָפֿט דער ווידר גטאן דאָך פֿון זיינע גרוסי גטאד אונד בארום האַרצוקייט ווס ער טוט מיט זיינע לייט • דער מיט קום אַיִך וזנדנער סענאָש תפלה טאן פֿאר דעם סוף סקמי תפלים הקביה • דר נאך זאל ער אוף שטיין אונד זאל זאגן (מה טובה) אונד זאל זאגן אלו די פֿרכות דוּךֶּ אָנאָד ווי זיי שטיין פֿר אים • אונד קמורת אונד אַיִדוּ אונד ברוך שאמר מנאור לתורה • אשכּי הליתוּ וּבְרַךְ הוּד ויִשַׁע וישתבח אונד פֿרכו אונד קריאת שמע אונד אָמֵת ויציב • אונד שמונה עשרה אונד מיט זיין אונד שטיין אונד שטייט זשן אונד :

דיא צייט פֿון דר תפלה פֿון שחרית איז זונט עס ווערט טאג פֿון דרייא שעה אונד אונד טאג • דס איז די לעכט צייט • אָבֶר דר עיקר מצוה איז אונד ווי די פֿרום לייט האבן גטאן אין דרושלים דאס ויא האבן אָן גרובו קריאת שמע איינר ויא זון איז אוף גטאָנן אונד האבן פֿאלד אָן גרובן (סמונה עשרה) • זיי זענן געווען חכמים אונד האבן גקענט פֿרעפֿין די זעלביגע רגע אָבֶר פֿיר ווייסן גיט די הקמה • דרום איז דיא צייט פֿון דרייא שעה אוף דעם טאג • אונד אונד ער האט גיט גקענט דאוויגן אין דיא ערשטו דרייא שעה האבן אים דו חכמים געבין נאך אשעה צייט פֿון פֿיר שעה אונד טאג • אָבֶר דר ווס דאוויגט דר נאך איז די צייט פֿר זוכט אונד ער נעמט אונד איין גרוסן שֶׁבֶר ויא דר ווס דאוויגט אין דר צייט אָבֶר דר ווס פֿר זוכט די תפלת שחרית פֿון נאך מיטאג • דאס וואס ער צו מנחה צווייט טאג דאוויגן • קיין סענאָש טאג גיט זיין צוא זיין חקר אים אָפֿ צו געבין אונד סאָנדיגן איינר ער האט זיין תפלה גטאן פֿר הסביה • אָבֶר אז ער פֿגעניגט אים אוף דר גאס טאג ער אים וואול זאגן אונט קאָרנין • ווייל ער פֿלייסט זיך גיט צו זיין צוא אים אהיים • אוף טאג קיינער קיין שום פֿוקן גיט עסן פֿר דעם דאוויגן • אָבֶר וואָסער פֿעג ער ויא טרונקן אונד ער וויל גאר איין טרונק טאן :

זייען איינר קיבט שפעט אין שול אריין אז דס קהל האַלטן זשון אָן מוסן דאוויגן • אונד ער איז דאָך מחויב צו דאוויגן קהל דס זיין תפלה זאג בעסר מקובל זיין • ויא זאל ער טאן זאל ער אָן הייבן פֿארנט אונד זאל אָבֶר רובן (אחרונה) • אונד זאל ווייטער דאוויגן בקהל פֿסר • אונד נאך דעם דאוויגן זאל ער זאגן (אחרונה) אונד אונד ער קומט אָן נאך שפעטער זאל ער (הודו) אוף אָבֶר רובן אונד ווען ער קומט אָן נאך שפעטער זאל ער אָן הייבן פֿון (ברוך שאמר) • קיבט ער אָבֶר אָן אז דס קהל זאגן פֿרכו זאל ער מיט ויא דאוויגן פֿסר • דר נאך זאל ער אָן הייבן פֿארניגט • אָבֶר פֿרכת התורה דארף ער זשון גיט זאגן ווייל ער הט זשון יצא געווען מיט פֿרכת (אֶהְיֶה רַבָּה) דאס ויא איז אוף אָבֶר אונד דר תורה • אונד אוף (ברוך שאמר) אונד (ישתבח) זאל ער זאגן די פֿרכה אָן איין שם דאס ער זאל זאגן (ברוך סוף מהלל בתשבוה) אונד צו (ישתבח) (ברוך אַל סוף גדול בתשבוה) (כו) • אָבֶר ויא איינר פֿרכות דאָךֶּ ער ויא זאגן :

דיא גטרא זאגט אין פרק (אין עומדיו) דס קיינר טאג זיך גיט שפעטן שמונה עשרה ווען ער הט גרעט רייד אשילו דברי תורה סיורין ער מאַכט זיך פֿרוד אלוטריי מחשבה מכיש דוּךֶּ אייטל גלעכער דוּךֶּ דס הייסט קלות ראש • גיטאָרש דוּךֶּ גרום פֿונד • ער זאל זיך געקען פֿר וועמין ער

שְׁמַעְלֵם זֶה צו ביידין זיינו כייד הרום הט מען מַתְּקוּן גווען מען זאל פֿרוד דאוונטן (ברוך שְׁאֵמַר
אונ הַלְלוּת אונ יִשְׁתַּבַּח אונ קריאת שְׁמַע כְּדִי אֵז דער מַעֲנֵשׁ וועט קיפּן אָן צו הייבן שְׁמִיעַ
וועט ער שוין זיין אִין אַלֹּטְרִי פּוֹנָה . דרום די ערשטו חסידים אונ צדיקים אונ אַנְדֵרֵי גוטי לייט
פון פֿר צייטן פֿלעגן וואָסן אִיין עֲשֶׂה אֵינדר זיי האָבן אָן גהוּבן שְׁמוּנָה עֲשֶׂה . דס זיי האָבן פון
זיך אַראָפּ גוואַרפֿן די אַנְדֵרֵי מַהֲשׁוּבוֹת אונ האָבן אָן גהוּבן שְׁמוּנָה עֲשֶׂה גַפְּלִיט מיט גרום בּוֹנָה
ווען מען הט אָפּילו פּיּאָר גלייט אָף זייער לייב בְּשַׁעַת שְׁמוּנָה עֲשֶׂה האָבן זיי אָף גיט גַפְּלֵם .
אז דיא גִבְרָא בְּרַעֲנַט אָף דרוף פּול מַעֲשִׂוֹת . דס עס זענען גווען פּול צדיקים אונ חסידים וואָס
אז זיי צו גיבן פּול סְכּוּת בְּשַׁעַת שְׁמוּנָה עֲשֶׂה אונ זיי האָבן גיט מַפְסִיק גווען . אֵימְלוּכֵר אִז
מַהֲיָב זיינו פּול גלייך צו האַקטוּן בְּשַׁעַת שְׁמוּנָה עֲשֶׂה . אזו ווי דו מַלְאָכִים שְׁפִיּאָן ווי דר פּסוק
זאָגט וְהַגְּלִיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל . דיא מַלְאָכִים שְׁפִיּאָן גלייך גַפְּלִיט מיט זייער פּול . אונ זאל אונס
קערן זיין פֿנים צו דר וואָנט פון מוֹרָה אזו ווי דר פּסוק זאָגט וְעַסֵּב הַחֲקֵהוּ פִּנּוּ אֶל הַקּוֹרָה הַחֲקֵהָ
הט אונ געקעט זיין פֿנים צו דר וואָנט אונ האַט תּפִּלָּה גוואָן . אונ אָפּילו ער שְׁמִיעַ ביי אַנְאָנְדֵרֵי
זייט גיט ביי מוֹרָה זאל ער דאָך אונס קערן זיין פֿנים צו דר וואָנט :

אויף זאל מען צו האַלטן דוא אונטן בְּשַׁעַת קריאת שְׁמַע אונ שְׁמוּנָה עֲשֶׂה כְּדִי זיי זאלן גוט
קיפּן בְּשַׁעַת דאוונטן אָף קיין שום זאָך נוס אִז מַבְטֵל זייער פּוֹנָה . אונ אז דר תּוֹן זאָגט
די הוֹבֵ שְׁמוּנָה עֲשֶׂה זאל ער אָך אונס קערן זיין פֿנים צו דר וואָנט פון מוֹרָה אונ אָפּילו דו לייט
נוס האָבן שְׁמִיעַ זאלן אָך אונס קערן זיין פֿנים צו דר וואָנט דס זיי זאלן גוט זעהן נוס עס טוט
זיך אִין זייער פּיר אַיילן . אונ סייא ער וועט סייא ער שְׁמִיעַ טאר ער גיט קיפּן נוס עס טוט זיך
אִין זיינו פּיר אַיילן . אֵימְלוּכֵר אִז מַהֲיָב צו האַלטן זיינו אונטן אַראָפּ אונ דס האַרץ ארויף צוא
הקבִּיה . אונ ער טאר גיט קיפּן אָף דער וואָנט אָפּילו זיא אִז אִין זיינו פּיר אַיילן . ווען ער אִז
אָף אזו אִין אָרֶט דס ער ווייסט גוט ווי מוֹרָה אִז . זאל ער זיך שְׁמַעֵלן וויא אִים דאָכט זיך צום
בְּעַסְטוֹן . אונ זאל זיין האַרץ האָבן צו הקבִּיה . אֵימְלוּכֵר זאל זיך דאָכטן ער רעט מיט הקבִּיה .
אזו וועט אִים בּוֹרָא אָן טאַפּן אִין מוֹרָה אונ פּחד . אונ זאל גענעקן מיט וועכטן ער רעט אונ
פּר וועטן ער שְׁמִיעַ . עס טאר קיינר גיט אונ שְׁפִיּאָן אִין מוֹפֵן שְׁמוּנָה עֲשֶׂה . אונ ווען עס
קיבט אִים אָן שְׁפִיּאָק אִין זיין מול זאל ער שְׁפִיּאָן אִין אִין טוֹף . אונד אִין קאַפּטִין . אונ אַז
גיט זאל ער אונס קערן זיין פֿנים הַגְּבֵר זיך צו דער לונקֵר זייט אונ זאל אונס שְׁפִיּאָן . אָך גיט
אָף זיין רעקטו זייט . מַכִּישׁ דס פּר זיך . אונ זאל אַוּיילֵע שְׁמוּל שְׁוִינִין פּר דעם שְׁפִיּאָן אונ
גאָך דעם שְׁפִיּאָן . דס ער זאל די צייט קיין שום גוט זאָגן חיי . דען עס אִז גלייך אזו ווי אַינֵר
רעט מיט אִין מוֹלָך אונ שְׁפִיּאָט אִים אונ זיין פֿנים :

ווען אַינֵר דאוונטן פּר דעם קהל אִז עס אָף אִין אַיסור אונ אָפּילו ווען אַינֵר דאוונטן אִין דער
היים זאל ער זיך פֿלייסן צו דאוונטן אִין דר זעלבִּיקר צייט נוס דס קהל דאוונטן דען דענקאָקט
אִין זיין תּפִּלָּה מער אָן גוּמָן אונ פּוֹלִיגט פּר השּׁרִית . אזו ווי דר פּסוק זאָגט (וַאֲנִי תּפִּלְתִּי לָךְ הִיא
עַת רִצּוֹן) דר תּפִּלָּה זאָגט אָך טואַ סײַן תּפִּלָּה צו דיר גאָט אִין דר צייט אָן דאָס קהל טואַ זייער
תּפִּלָּה . דען דו זענענדיג צייט אִז דו תּפִּלָּה אָן גוּמָן אונ פּוֹלִיגט פּאר דיר גאָט . אֵימְלוּכֵר אִז
מַהֲיָב צו זעהן ער זאל האָבן אַשְׁמַטָּא אִין שׁוּל . גיט היינט זאל ער דאוונטן אָף דר שְׁמַטָּא אונ
קאַרען אָף אַנְאָנְדֵרֵי שְׁמַטָּא . רב הוֹנָא זאָגט ווער עס הט אִין שְׁמַטָּא צו זיין תּפִּלָּה אִז דער גאָט
פּון אַבְרָהָם אִין זיין הוֹלָף :

אֵימְלוּכֵר אִז מַהֲיָב צו האָבן בּוֹנְדֵרֵי גלייך צום דאוונטן דס זיי זאלן ביי זיין . די צדיקים
אונ חסידים אונ אַנְדֵרֵי גרוסו לייט זענען זייער גוֹרֵר דרוונטן . ער זאל שְׁמִיעַ בְּשַׁעַת
דאוונטן אזו ווי אַבְרָהָם שְׁמִיעַ פּר זיין הערן . אונ אזו ווי אַינֵר שְׁמִיעַ פּר אַמְלָך אונד פּר אִין
שׁוּר אִז הט פּר אִים אזו אַבְרָהָם וואָס רָרַט אָן אִין זיין גוף אונ געקעט . ער זאל שְׁמִיעַן מיט זיינו
אונטן אַראָפּ אונ זיין האַרץ ארויף צו השּׁרִית זיינו הענט אָף דעם האַרץ . דו לונקו האַנט אִין דער

הלכות תפלות פרק שני

שוב

רעמור • און זיין קאפ ואל זיין איין גבוהן ניט מיט גאָה • אימלוכור איז מחויב צו צו העקן זיין קאפ • ניט צו זיין מיט רעם הולץ קאפ און און ארום צו גארמטן זיך מיט אנארמור • דאס ער זאל סאכן איין צווישן שויד צווישן זיין הארץ און די ערנה • דאס זיין הארץ זאל ניט זעהן די ערנה : און זוכט טאר ער קיין שום גיט זאגן • און זאל אימלוכור זיך וואל ריין מאכן פו רעם דאוונען • ער זאל זיך פרום אויס היסקן און אום לעניצן די גאז • ווען איינס בייסן אום פליט בלשעת דאוונען טאר ער זיין ניט אראפ נעמן מיט דיא הענט גאר דורך אקבלבל • ווען איינס פאלט אראפ זיין מאנטול אונד זיין טלית בלשעת דאוונען זאל ער ניט מבייטן זיין די פונד אים אן צו טאן גאר ער זאל ווייטער דאוונען דען דר וום דאווינט מיט פונד זאגט אוף אים דר פסוק (תכין לבם תקשיב אנהו) דיא וואס בייטען אן ויערו הערצור בלשעת דאוונען פו נעמט הקב"ה זיער תפלה • און אוב ניט ווערט זיין תפלה ניט דר הערט אזו ווי דר פסוק זאגט (בפיו ושפתיו בפרני ולבם רחוק ממני וזהו ירהאם אזתי סצות אנשים כלומדה) מיט זיער מול און לעפצן הערלכען זיין און זיער הארץ איז נויט פון מיר און זיער פארקמט פו מיר איז גאר אזו וויא איינר שוט זיין גוויינטליך קויט פלומר דס מינט קען אן פונד • און זאגט דר פסוק (קרב אתה בפייהם ורחוק מקליותם) ווי זענן גארענט מיט זיער מול און ווייט מיט זיערו גראנקן • און זאגט דר פסוק (ונפתחה בפייהם ובשונם וכבו לו ולבם לא גבו עמו) זיי רייכן אים אויב מיט זיער מול און זיער זונג לייקענן זיין גאר צו אנאנד דר מחשבה • דען זיין הארץ איז ניט אן גרעמט צו הקב"ה • און זאגט דר פסוק גאט ביה זאגט (ולא אזתי קראת לעקב) ניט מיד האסטו גרופן יעקב ביינט קען ישראך דס זיער פונד איז ניט צו גאט : גרא זעהן מיר דאך אז דער וום שוט תפלה אן פונד ווערט זיא ניט דר הערט • און ווען ער קען קיין פונד ניט האבן איז בעסר ער זאל גאר ניט דאוונען • דען תפלה אן פונד איז אזו וויא אונד אן אנשמה • אמיל זאגן ווער עס הט גדאווינט אן פונד דארף ער אויב בייאס דאוונען • און אמיל זאגן וום וועט עס אים העקפן • ער וועט דאך דס אנדרו סאל און קיין פונד ניט האבן • אזו איז דאך עס גאך אנרעסרי עכירה • דרום האבן די הקמים מבטל גווען די זאך מאסור וועט ער דאס אנדרו מאל און ניט סכוין זיין • אָב ווען ער הט ניט סכוין גווען אין די ערשטו דרייא ברכות • דארף ער זיי גאך אמאל זאגן מיט פונד • אמיל זאגן אן אמיל די ערשטו דרייא ברכות זאל קען און גאך אמאל ניט דאוונען • נון קענט איר וואל פו שטייאן וויא גוט די עכירה איז דר פון • אויבן איז און פול גשרובין דר פון און איז אימלוכר מחויב דו ווערמור שארף ארום צו ריידן מיט די לעפצן • דס דיא אנערין זאלן הערן וום דס מול רעט • אָב ער זאל חזי ניט הוך שרייאן • דען ער איז חזי (מקמני אמננה) דאס ער גלייבט גוט דאס הקב"ה דר הערט דו תפלה וום קען דאווינט שטולד הייד :

ווען איינער איז אזו שייכר דס ער וואלט שוין גיט גמארט ריידן פו אסקה • טאר ער ניט דאוונען • און ווען ער דאווינט ווא איז זיין תפלה אום ווערדג • כלומר הקב"ה איז מסאס זיין תפלה גאר ער זאל ווארמין ביז ער ניקטמט זיך אום דער גאך זאל ער דאוונען • אָב אפילו איז ער האט גדאווינט בלשעת שפלות היקט עס אויף אהתפלה דאס ער דארף גיט גאך אמאל דאוונען • אָב אנרעמור שייכר איז זיין תפלה גאר גיט • ער מוז גאך אמאל דאוונען • ווען איינר הט פו זוכט דו צייט פון שמונה עשרה זאל ער בצאין צו דר אנדרו תפלה וום ער דאווינט דר גאך • אז וויא עס וועט בשידין ווערן און טאר קיינר ניט זוכען אין תברים פיר אילין בלשעת דער חבר שטייט שמונה עשרה • אפילו ער דאווינט און • ווען איינער האט שוין גדאווינט שמונה עשרה • און קימט אין שיל אריין בלשעת דס קהל דאוונען שמונה עשרה • אויב ער קען עפויס סתדש זיין אין זיין תפלה וום ער הט עס פרום גיט סתפלל גווען • קמשל ער וויל זאגן איין יהי רצון פאר אבראמין אין דר ברכה פון (קאמינו) • אונד וידיז אין דר ברכה (כלח לנו) אונד עפויס אנאנד תירוש אונד ער הט פרום גדאווינט אן פונד מע ער גאך אמאל באונען מיט קהל • און זוכט גיט • און וום ער זאל בכוונען בלשעת שמונה עשרה און פרום און דער גאך שטייט שוין אויבן • קיינר זאל זיך גיט

איבר

הלכות תפלות פרק שני

איבר נעסין מיט זיין תורה און מעשים טובים אונדער מיט זיין פונדא . דס ער וועט זאגן דרויבן
 איז ראוי זיין תפלה זאל אן גנוסן ווערן . דען ער באקט נאך זיין תפלה צו איין עבירה חס ושלום .
 נאר ער זאל תפלה טאן זייל השני אוי ארבען אין דר בארוקט זיך אייבן דוא וואס ורפן אים און
 מיט גאנצן הארצן און לייב :

גון וועל איך שרייבן וויא מען מעג כחדש זיין אונ שמונה עשרה . אונ ווי מען טאר ניט אין דוא
 ערשט און דוא הונטשטמו דרייא ברכות טאר קיין זייד ניט כחדש זיין . אָבֵר אונ דו מוסקסטו
 דרייצען מעג מען זיא כחדש זיין . ווען איינר וויל מתפלל זיין נאט זאל אים נגון זאל קעגן לערנן
 ער זאל אונט הארץ האבן זאל ער זאגן זיין ויהי רצון אין דר בִּרְכָה פון אַתָּה חַנּוּן . ווען איינר
 וויל מתפלל זיין דער יצר הרע זאל אים ניט אָפּ זיידן פון השגחה זאל ער זאגן זיין יהי רצון אונ דר
 בִּרְכָה פון הַשִּׁבְנוּ . וויל ער זאגן ווידוי זאל ער זאגן אין דר בִּרְכָה פון סִלַח לָנוּ . וויל ער מתפלל
 זיין פֶּר אַבְרָאָמֹן זאל ער זאגן זיין ויהי רצון אין (רפאנו) . וויל ער מתפלל זיין אוף פֶּרְנָסָה אונ
 שְׁפִיזוּ . זאל ער זאגן זיין ויהי רצון אין בִּרְךָ עֲלֵינוּ אַמִּייל זאגן אין דר בִּרְכָה פון רַחֵם נָא בְּעַנְיֵינוּ .
 אין דר בִּרְכָה פון (שְׁמַע קוֹלֵנוּ) מעג ער מתפלל זיין וואס ער וויל . דען ווא איז דר בַּלּ פון אַלֵּי
 בְּרוּכוֹת . ווי ער זאך וזך בוקן אין שמונה עשרה שְׁמִיט אויבן אין הלכות בית הכנסת :

ווען איינר הט זוף טועה גווען אונ שמונה עשרה אין דוא ערשטו דריי ברכות מוז ער נאך אמאל
 אן הייבן פונעם אן הייב . הט ער זיך טועה גווען אין דו הונטשטמי דריי ברכות דארף ער
 זיך אום קערן צו רצה . אָבֵר אז ער הט זיך טועה גווען אין דו מוסקסטו ברכות זאל ער זיך אום
 קערן צו דר בִּרְכָה ווס , ער הט זוף טועה גווען . ווען איינער הט גזאנט (משלב הרות) אום וויסער
 זאל ער נאך אמאל אן הייבן פון (אתה גבור) . אָבֵר אז ער האט שוין אויס גילאט דוא בִּרְכָה פון
 כַּחֲנֶה סתים) מוז ער אן הייבן פונם אן הייב . אזוי איז אויך דר דין אז ער הט פאר געסין צוא זאגן
 (משלב הרות) אום וויקער . אָבֵר אז ער הט פר געסן צו זאגן (אל וקטר) איז אנאנד דין . דר סאנט
 ער זיך פר רצה . זאל ער עס זאגן אין דר בִּרְכָה (שְׁמַע קוֹלֵנוּ) . דער סאנט ער זיך אָבֵר נאך רצה
 אפילו פאר (עושה שחום) זאל ער זיך אום קערן צו (בִּרְךָ עֲלֵינוּ) . אָבֵר אז ער דר סאנט זיך אז ער
 איז שוין אויס גינאנגן (עושה שלום) מוז ער וויקער אן הייבן פונם אן הייב . אונ מוז דאווינן אייבן
 גיטאם שמונה עשרה . ווען איינר האט פאר געסין צו זאגן יַעֲלֶה יוֹבֵא אום ראש חודש אונד חול
 המועד . איז דר דין אזוי . הט ער פר געסין צו שחרית אונד צו מנחה דארף ער נאך אָבֵר דאווינן
 שע . אָבֵר ניט צו מעריב . אונ ווען ער דר סאנט זיך פר עושה שלום זאל ער אן הייבן פון רצה .
 אונ ווען איינר הט פר געסין צו זאגן על הגיסים אים (תנופה) אונד (פגרים) דארף ער זיך ניט אום
 קערן . ווען איינר הט גזאנט דוא וואכנדיג שמונה עשרה אים שבת אונ האט זיך דר סאנט אונ
 מיטען אָבֵרְכָה . זאל ער נאמר זיין דוא בִּרְכָה . אונ זאל אן הייבן פון שבת . דער נאך זאל ער
 זאגן רצה ביו סוף . דא וועל איך בשיריין ווען איינר הט פר וויקט איין תפלה ווי זאל ער טאן :

ווען איינר הט פר געסין צו דאווינן כנחה . אונד ער איז גווען איין אונס . אונ האט ניט גקענט
 דאווינן . דארף ער דאווינן כנחה . אונד ער איז גווען איין אונס . אונ האט נאך מעריב זאל ער
 אן הייבן (אשרי) אונ דאווינן כנחה . הט ער פר געסין דאווענן מעריב זאל ער דאווינן צו שחרית
 צוויי מאל שמונה עשרה . הט ער פר געסין צוא דאווינן שחרית . זאל ער דאווינן צו כנחה צוויי
 מאל שמונה עשרה . אָבֵר דו תפלה פון דר זעלבנר צייט זאל ער פרוד דאווינן . דר נאך דאס
 בצאלונג . דען ער קען ניט בצאמין קיין אלטן חוב איידר ער בצאלט דעם ניאָם חוב . אונ ווען
 ער הט פר געסין צו דאווענן כנחה אום ערב שבת זאל ער דאווינן צו מעריב צוויי שמונה עשרה
 פון שבת . דעקט גלייכין אז ער האט פאר געסין כנחה פון שבת . זאל ער דאווינן מוצאי שבת
 צוויי וואכנדיג שמונה עשרה . אָבֵר ער דארף ניט זאגן (אתה חוננתנו) אין דר אנדער שמונה
 עשרה . אונ אויב ער הט יוא גזאנט אין בידי איז ער אויך ויצא . אָבֵר אז ער הט אין דר ערשט
 ניט גזאנט . אונ אין דר אנדער יוא . גוא וויל ער נאך האבן דו ערשטי פֶּר כַּנְחָה אונ דו אָבֵרִי

פר מערב • דרום איז ער ניש יוצא • און כוון נאך אפאל דאן ווען איין שמונה עשרה פון מנחה : און ווען איינער וויל בצאלין איין שמונה עשרה מיט דעם דם ער וועט צוה הערין דעם הון • און נאך זאגן ווארט בייא ווארט איז ער אויף יוצא • גאר ער זאל זעהן ניש צוה פאר העקן קיין שום ווארט און זאל נאך זאגן אמן אויף איםלכך ברכה • און אויב ניש איז ער ניש יוצא • אזוי איז אויף דר דין מיט יעלה ובלא • און ווי איז דם נירעט אז עס העלפט בצאלין נאך אשמונה עשרה • דאס איז גאר אז ער הט פון נעסין • אודר ער איז גיווען איין אונס • דס ער הט גהאט אשקפט פון איין שר און הט ניש צייט גהאט • אודר עס הט אים זיך גיטראפן אפנה • אודר ער הט גיפניט עס איז נאך פריא איה וועל נאך צייט האפן צו דאוונן • אבר דר ווס הט אין מוסקן פון זויקט דו צייט אויף אים זאגט דר פסוק (מערת לא יוכל לתקן) דער פאר קרוקטר קען ניש בצאלין • אבר פון דעקט ווענין אז ער וויל נאך אפאל דאוונן בתורת נדבה ניש בתורת חובה קאגן ער דאוונן און דארף גאר ניש מחדש זיין • און ווי ער זאל זאגן אמן שמיטט שון אובן אפיקל דר פון •

דיא חכמים זאגן עס איז מער מזהה דר ווס זאגט נאך אמן פון דעם ווס זאגט דו ברכה דען דער וואס זאגט דו ברכה איז גלייך אז ווי איינער דר צייט עפנים אודר ער ווייזט אשטר אן ערות אזו קאן זיין אז עס איז איין שקר • אבר אז ער הט ערות דרוף מאכן וויא אים פון איין ווארהפניגן מענטשין • אזו אויך דר ווס זאגט נאך אמן איז גלייך אז וויא איין ערות • נון ווען ווא עס איז אזו אנרוסי זאך • דרום זאל איטובך גוארנט זיין דרונן • אז ווי איה וועל דא בשיידן • איטובך איז כחויב נאך צו זאגן אמן מיט גרויס פונק • דס ער זאל גלייבן אין דר ברכה ווס דר חוון זאגט אז עס איז אזו גווען • און עס וועט אזו זיין • און זאל אזו לאנג מאריף זיין מיטען אמן פון ער זאל דס כוונן זיין • ניש מער און ניש ווינצונג דוא גמרא זאגט ווער עס זאגט נאך אמן מיט דער נאנצור פונק אפילו עס איז אויף אים נגור גוארון ביזו חו פון וזבצוג יאר • איז ער עש דער מיט כמטל • עס איז פון האנדן פול פונות אויף דעם אליים ווס שמיטט דא • אבר דס איז דר עיקר פונק ווס דר מענטש זאל האבן בשעת ער זאגט אמן דרום זאגט דוא גמרא עס זאל קיינר ניש זאגן מיין אמן (חסופה) • דס הט אין זיך צוויי מייטשן • דס ער זאל ניש זאגן מיט איין פתח (אמן) אודר אים : גאר ער זאל זאגן (אמן) • נאך אפייטש איז (הטופה) פון צוקט • דס ער זאגט אמן איידר וועניר לאזט אויס דו ברכה • דרום זאגט בן עזאי ווער עס זאגט איין (אמן חטופה) ווערין פון צוקט זייני יאר חו • דר נאך זאגט דוא גמרא ווער עס זאגט איין אמן (חטופה) איילונדיג און פאר צוקט אן פונק • ווערין זייני יאר איילונדיג פון צוקט • און דר וואס זאגט איין (אמן חטופה) כלומר ער וויקט ניש אויף וועלכר ברכה ער זאגט דעם אמן • איז זיין עונש דס זייני קונדר ווערין חטופים • אבר דר ווס איז מאריף אזו לאנג ווי איה היב אויבן גשרובן דר ליינגרט מען אים זייני יאר :

דער וואס זאגט אמן מיט דר נאנצור פונק עפינט מען אים דעם מויער פינגס גערן • אז וויא דר פסוק זאגט (ויבוא גוי צדיק שוכר אמונים) עס זאל אריין קומן דר צדיק ווס ווארט מיטען אמן ביז וועניר לאזט אים דוא ברכה און זאגט עס מיט גרום פונק • בשעת דער חוון האקט (מודים) איז איטובך כחויב זיך צו בוקן • און זאל זאגן (מודים דרבנן) און זאל אים לאזן ברוך אל ההודאות אן אשם • און זאל זיך ניש צו שטארק בוקן • דס זיין פנים זאל ניש אום קוקן קגון דר עתה • דוא לייט ווס שטיין ניש אויף צו (מודים) • און בוקן זיך ניש • דס איז איין עכירה אין דו אנדרו • איינס ער וזצט בשעת דר חוון זאגט דו שמונה עשרה • דס אנדרי ער בוקט זיך ניש צו (מודים) • דוא גמרא זאגט ווער עס בוקט זיך ניש צו מודים ווערט פון זיין (שדרה) נאך זיין מוים איין שלאנג • דען איז דר דין ער זאל זיך בוקן גישווינד • און זאל זיך באפעליך אויף הייבן אזו וויא דוא שלאנג טוט און ער טוט דס ניש • דרום ווערט ער אשלאנג ווען איינער האלט אים מיטען שמונה עשרה • און דר חוון הט אן גרויבן צו זאגן קדושה • זאל ער שטול שתיינגן • און גאר צוה הערין אין הארצן • אזו איז אויך דר דין ביי מודים • זאל ער צוה הערין אין הארצן • און טאר זיך ניש בוקן • קייא ער האקט אין מוסען אברכה • אודר תהלת אודר סוף פון דו ברכות ווס מיידארף זיך ניש בוקן • אפילו זאגן

ואנן מיטאד ניט צוא הערין אין הארצון אוף * גאר ער זאל דאנון קסדר :

נאך שמונה עשרה זאל ער אום גיין (עושה שלום) אז ווי אויבן שטייט אין הלכות בית הקנסת * דר נאך זאל מען זאגן תהנון * פאר גאכט זאל מען פאלן אוף דער ליגער האנט * אין דר פרוה אוף דר רעכטער אז וויא אויבן שטייט * דר נאך זאל מען זאגן (אשכנזי למצות וכו' לציון) :

מען ברארף גרוס כונה האבן צו דר קדושה פון וכו' לציון * דען עס איז אוף תרגום לשון * אוף שרייבט דר טור אורה היים רבי שמעון פון גמליאל זאגט פון רבי יהושע פון לוי וועגן זינט דס בית המקדש איז הרוב גווארון ווערט אלי טאג געשריט פלויז קללות * און עס נידער ניט קיין טויא פון ברכה פונם דוקל : אוף וואס דען שטייט דו וועלט * אוף דעם ווס קיזאגט וכו' לציון * און אוף דעם (אמן יהא שפיה רבא) ווס קיזאגט נאך דר דרשה * דס איז זייער ארוסי מצוה * דרום טון מען עס זאגן מיט גרוס כונה * און אז ער קוקט צוא (ברוך אלהינו שבראנו לכבודו) זאל ער זיך פרייאן מיטען נאנצין הארצון * אז וויא אויבן שטייט דער קשול דר פון * דר נאך זאל דער היין זאגן גאנץ קדיש * דער נאך (ענינו) און קדיש יתום * און ער זאל ניט פאלד ארום גיין פון דער שול אז וויא איין אישה טוט * דען עס איז גלויב וויא ער פאטורט אראפ פון זיך אמשא חזי * גאר ער זאל זיצן אביסול * און דאס איז אויך ארוסי מצוה * אז וויא דר פסוק זאגט (אשכנזי וישבי ביתך עוד והללוה סלה) * אום מאנטיג און דאנערשטונ זאגט מען לאנג (והוא רחום) און די אללי (שדאל) דען דס זעגן דו צווייטע ווס הקב"ה האט מחיל גיווען צו דוא ישראל אוף דעם תסא (עגל) דען אז ווי האבן דר נאך תשובה גיפאן דס גאט ביה גיזאגט צו משה גייא אוף צוא מיר אויפן פארך סיני וועל איך דיר שרייבן אנדערע לוחות אוף דעם אויף פון דו ערשטונ ווס דו האסט צו בראכן * דא איז משה ארוף גיגאנגן און דאנערשטונ און האט זיך דארטן גזוקט פערציג טאג און פערציג נעכט * און איז ווידר אראפ גקומן אום מאנטיג * דא אים הקב"ה אפשורה טובה גיזאגט סלקתי בך בריה) איך האב פו גובן אז ווי דו האסט געטון דו אלי פערציג טעג און אוף נעכט מען אום דו ספר תורה * און מען ליעגט צעקן פסוקים און דר פרשה פון דר וואך * אפר מיין הפסורה זאגט מען ניט ווייל * דס פאלק איילין זיך צוא זייער מלאכה און העגדיל :

אויך דעקט גלייכן אום ראש הודש זאגט מען אויך קיין הפסורה ניט פון דעם טעם וועגן * אפר שבת און יום טוב זאגט מען יא איין הפסורה * פגענית צוא מנהג זאגט מען אוף איין הפסורה ווייל דענמאלט איינין זיך ניט דאס פאלק צו זייער ארביט * און אמטיל ערטער זאגט מען יא ארף אפנים) אום מאנטיג און דאנערשטונ * און שבת צו מנהג און אין איין פגענית רופט מען קיין ניט אוף גאר דרייא און אום ראש הודש רופט מען אויף פיר * און אום יום טוב פיניף * און אים יום ביפור נעקס * און אום שבת זיבן * גשעת ליענען טון זיין אפגן און אויב עס איז מער גיפא גאר גיין האמטשי עס זענען פו האנדן ווייביר און קונדר ווס זענען נאך ניט האקט דרייצן יאר טאר מען ניט ליעגן מיט אברכה * אוף אז דער מינן זענען און צוויי דרייסן טאר מען אוף ניט ליעגן מיט אברכה * סיידן דר חזן שטייט אוף דר מיר ווס פון איין סדר און אנדרן * דעם ווס מען רופט אוף טאר ער ניט פאכן דוא ברכה ביו דר חזן ווייזט אים ווי מיוועט אים ליעגן און ער זאל זיך אום קערן אוף אויט אויך ער זאל צוא מאכן דא ספר תורה גשעת ער מאכט דו ברכה * פרי מיזאל ניט מינין אז דו ברכה שטייט און דר ספר תורה * אזו איז אוף דער דין ביי דר אנדרער ברכה ווס נאך דעם ליענען * און מיזאל דוא מענטשן דרך אנאנד אוף רופען * און דעם וואס מען רופט אוף צום דונערשטונ זאל בלייבן שטיין אויפן גלעמיר ביו מען הייבט אוף דוא ספר תורה און זאל זיא בלייטן אז ווי דר בעל גלילה * דס פיל לייט זאלין זיא בלייטן * און טון איר כבוד * נאך דעם ליענען הייבט מען אוף דו סת און מען ווייזט דאס פתב איינזוכען מענטשן דרום גייט דער בעל תורה אויף אלי זייטן אזו וויא דר סדר איז * אמטיל קהילות זאגן תהנות און יהי רצון) און אמטיל זאגן (אב רחמים) נאך דעם ליענען * איינזוכי שטאט ווי איר מנהג איז * דער נאך זאגט מען (אשכנזי וכו' לציון) :

הלכות תפלת מנחה פרק שני

דיא צייט פון מנחה איז נאך זעקס שעה מיט אהאלב אופן טאג. און מיר רעכנין המיד דעם טאג פאר צוועלף שעה. און אוף דוא נאכט פאר צוועלף שעה. סייא אום זימ סייא אום זינער. און דוא צייט פון מנחה איז דרייא שעה. דהיינו ביז גיין שעה. מיט אהאלב אופן טאג. דס הייבט מנחה גדולה. כפי הודא זאגט דוא צייט איז ביז עלף שעה מיט אפערטול אופן טאג דס איז דרייא פערטול שעה פאר נאכט. און וויא אימלוקר וויל זאל ער טאג. נאר ער זאל זעקן גיט צו פאר זומן דוא צייט. דרום זאל זיך אימלוקר אין זון אריין נעמען גיט צוא פאר זומן דוא צייט פון מנחה. דען דיא תפלת מנחה איז סער אן גיטןן בייא הקב"ה פון אלו תפלות. אזו וויא מיר גפונן אוך בייא אליהו דס זיין תפלת מנחה איז דער הערש גיטארון אונ עם איז אראפ גיטןן אפיאך פונם הויכט פאר דוא אונטן פון כל ישראל אונ דס איז דער טעם דרום איז דוא תפלת מנחה סער אן גיטןן. ווייל דענקאלט האט דר מענטש זיינו רעכטו עסקים. אונ ער בצווייגט זיין יצר הרע איז גיט אונ שום תפלה פאר הקב"ה. דען הקב"ה האט לוב דוא לייט וואס בצווייגן דעם יצר הרע. אונ האט פייגט דוא לייט וס צוהן אים נאך. דרום האבן דוא חקמים פאר גיטןן דס מיינר זאל זיך גיט זעצן עסון אונד אן הייבן אמלאכה פאר מנחה אפילו ער וועט זוא קאנטשן פאר מנחה. ביז ער זאל פרוז דאוויינן מנחה. אונ ווען איינר האט אן גיהובן איין קלאכה אונד דר האט זיך גינעצט צו איין סעודה איז ער מחוייב אנועק צו ווארפן אונ דאוונן מנחה. דען דו תפלת מנחה איז חשובר בייא הקב"ה פון דוא קטורת אונ קרבנות. אז וויא דער פסוק זאגט עם זאלן אן גיטןן ווערן מיינו תפלות מער פון דוא קטורת אונ סער וויא איך וואלט אוף גיהובן מיינו טענור צו ברענגן קרבנות דאס מיינט מען תפלת מנחה:

אין איין תענית מוז מען מיין פונח האבן צוא מנחה איידער אנאנדרט מאל. דען דענקאלט איז מען הונגרוג אונ מיר. אונ דאס לייב איז דער שכלאנן. אז וויא דער פסוק זאגט (תפלה קעני כי נעמוף) דאס מיינט מען דוא תפלה פון איין עני וואס ווענד זיך ארום מיט אן מכשקייט ער פאר גיטט זיין תפלה פאר נאט מיט פונח. אימלוקר איז מחוייב זיינו הענט צו וואשן איידר ער קומט אין שול אריין. אפילו איינר וועצט אויךר אין ספר אונ לערנט טאר ער. דער נאך גיט דאוויינן ביז ער מוז פרוז דוא הענט וואשן. ווען איינר האט אפך קיין וואסור גיט איז ער מחוייב צו גיין איין טייל וועקס ווייטר פון וואסור וועגן. אונ צריק איז ער גאר מחוייב גיין אהיום שבת. אונ סער גיט. אפך אונ עם שון שפעט דס ער וועט מיט זיין גיין עובר זיין דעם זון תפלה: אונד עם איז אום מוגלדיך וואסר צו קרוגן. זאל ער אפ רייפן זיינו הענט אין דר וואנט:

מען דארף זאגן (אשרי) פאר שמונה עשרה אז וויא דוא גמרא זאגט דער וואס זאגט אשרי דרייא מאל אלו טאג דער איז בונדיא איין בן עולם הבא. דער טעם איז ווייל דרוגן שפויט. קצון זכאי ונעשה זאת שנתם: ישמע וישמע) הקב"ה שוט דס וולד פון זיינו פארקטור אונ דער הערש זייער גיטרייא אונ העלקט זייא. אזו וועט ער דר נאך דאוויינן שמונה עשרה מיט אפרייליך גימיט. דו גמרא זאגט עם זאל מיינר גיט שטעלן שמונה עשרה. (בקלות ראש) דס מיינט מען אז ער רעט פרוז פאמטשטון. אונד מביש דברים בטלים. אונד ער איז אין צארון. גיאאט דורך פריידן אונ פארקט אונ זאל אביסור ווארטן פאר שמונה עשרה אונ נאך שמונה עשרה אזו וויא בייא שבת גיטןן מחוייב מוסוף צו זיין (מחול על הקודש) פרוז. אונ דר נאך: אזו אוף גיטןן מחוייב בכבוד האלמון אונדו שגון וואס זיי זענען אוף דעם אונד פונם בית המקדש פארוז דאוויינן אונ דער נאך. אוף זאגט דיא גמרא אפילו איין חרובי שול גיטןן אוף מחוייב נוהג כבוד זיין. אז וויא דר פסוק זאגט (הישבותי את מקדשיכם) איך וועל פר וויטמן אייער בית המקדש. נוא ווערט עם נאך גירופן בית המקדש האמשע סאיז שון וויקט אונ די קדושה איז נאך דרוף ווען איינר גייט אין שול אונדו זעצן אונ זאל זאגן עטלכע פסוקים ווייל די שכינה דאט דרוגן. אונ אויב ער קען קיין פסוק גיט זאל ער זאגן (אשרי יושבי ביתך עוד יהלכוה סלה) קאן ער דס אוף נט זאל

עד אזה בלייבון וזמן אין נויילד . און זאל זיך געדענקן ווען ער וואקט גנאנגן פון אפליך בישור ודמ
אין זיין חדר אזו וואלט ער דאך גנאנגן מיט גרום מורא . מביש פון דעם קלך מלכי הכלכים
הקבדה . און גיש אזו ווי אטייל לייט מאכט אנשקרייא נאך דעם דאווינגן ווי אין אביר הוו און
אוקט קרונן זיי נך אין שול . דס איז איין הארבר עבירה צו די ועלפונג לייט וום טואן אנעלכו
במקרי עבירות אין די לובו שול :

נך אין לובו לייט איך וועל אייך לערנען וום איר זאלט טאן אז עס זאל אוף אייך פאלן די מורא
פון גאט . איר זאלט זיך אום קערן מיטן פנים צו די וואנט דאס איר זאלט קיינעם גיש
זעהן אין דוא פון אייכוו בשעת דאווינגן און טראכטן פון וועמען איר שטעלט זיך צו ריידן; וועט אייך
פונדך איין מורא און דר וום הט גיט קיין שטאמט צו דר וואנט זאל ער אראפ האלטן
זיינו זונגן און זאל אוף קיינעם גיט קוקן און ווער עס פגעקט דאס צו טאן העלקט אים הקבדה
דער צו : אז וויא דיא גמרא זאגט (הבא למהר כסיועין לו) ווער עס קומט זיך ריינגען העלקט
מען אים פונם הוסל . (הבא לטמא כו) און ווער עס קומט זיך כטמא זיין מיט זיינו ביירו פהיחשבות
בקיטמט אוף זיין פנער . דרום זאל אוטלוכר אוף זיך נעמען די מורא פון גאט . דר כענטש
דארף גאר אן הייבן . אז ווי די גמרא זאגט נכר התקלות קשות) אלי אן זייבינס אין שווער .
אפי' דר נאך קומט עס אים גרונג אן . איר לובו לייט לאז אייך דוא נראה) קיין קיינו ואך
גיט זיין . דען די וועלט און זיינו וועלט הענגט דרוגן אז וויא דר פסוק זאגט (ועתה ישאל מה
ה' אלוקיך שואל מעסקה כי אם ליראה את ה' אלוקיך בכל לבבך וכל נפשך) משה רבינו עיה דמ
גאגט צו ישאל נון וום פגעקט השי פון דיר נאר די זאלקט זיך פארקטון פון גאט זיין גאט מיט
זיין נאכען הארצון און לייב נון זעהן מיר אז אונד גלייבן הענגט אין נאכט פארקט דען דער
זעלבנר מענטש וום פארקט זיך פון גאט טוט גיט באדן קיין עבירה . און אלי מצות קוכן אים
גרונג אן און ער הט דיא וועלט אין זענו וועלט און דר כענטש וום פארקט זיך גיט פאר גאט איי
פיי אים אלס פאר קערט . אונער איז אז ווי איין גוף אן אנשמה אז וויא עס וועט נאך בעסור
בשייךט ווערן אין פרק(ענין המצות) :

דער וום גייט אנדד ער פארט אין וועג אדור ער רייט אוף איין פערד . און עס קומט די צייט
צו דאוונען זאל ער אזו דאווינגן גיארונד און זויגונד אדור רייטונד אפילו ער קומט גיט
אום מיט זיין פנים קיין מורה דען אז ער וועט זיך אנדור שטעלן וועט ער קיין פונגה גיט קענען
האבן נוייל ער איילט צו זיין וועג . אטייל לייט זענען זיך יוא נוהג אנדור שטעלן צו דעם ערשטן
פסוק פון קריאת שמע דס איז (שמע ישראל) און צוא דוא הינטרשטו דרייא ברכות פון שמונה
עשרה . בריי זיא זאלן קענען אוס גיין (עושה שלום) . דס איז אוף רעקט . און דער וואס דאווינט
שמונה עשרה רייטונד אופן פערד . זאל ער עס פוררן דרייא טרוט אונטן זיך צוא עושה שלום
דרום אוף ווער עס פארט אין איין וואגן אנדד אין אשוה אוב ער קען זיך שטעלן איז וייער גוט
פון עושה שלום וועגן . ווען איינר איז אין וועג אין איין מקום ספגה דאס ער קען גיש זיין תפלה
טאן : זאל ער זאגן דוא קורצו תפכה וום שטייט אין (אורח חיים סימן קי) . און איטלוכר זאל
זיך אוף שרייבן דוא (תפלת הדרך) . און זאל עס זאגן באדן אז ער גייט ארום פון זיין הוו ;
און עכפ זאל קיין מענטש . גיט גיין קיין סייד אן (תפלת הדרך) . און אז ער האט פאר נעסן
זאל ער עס נאך זאגן ביו איין תרום שבת פון דער שטאמט וואס ער וויל דארט בלייבן געכטונגן
איטלוכר איז מחוייב גיט ארום און צו לייאנען קריאת שמע אוף זיין בעט . אזו ווערט ער
בשעקמנט פאר רוחות רעות און פאר אלו מויקים רל . און ער זאל אזו לאנג לייאנען קריאת
שמע ביו ער ווערט אנטשלאפן . אזו וועט אים גיט צוא קוכן קיין ביירו דלומות דוא זעלבונג
נאכט וויי ער איז אנטשלאפן גיטארן פון דברי תורה :

אדך זאל איטלוכר גיטארונט זיין דאס ער זאל זיין בצניעות אין זיין קאסור . און זאל זיין העסד
גיט אום טאן ביו ער ליינט זיך אין בעט אריין . אוף אין דער פרהא זאל ער עס אן טאן
בצניעות

הלכות תפלת מנחה פרק שני

טוב

בצניעות דאם דוא פאר ווענט זאמון גיט זעקן זיין בלויז לייב . דער פלל פון דער זאך איסקורבד זאל גייענדיק (מלא כל הארץ כבודו) אז דער כבוד פון הקב"ה איז אויך דער נאנצער וועלט און דוא קענט זיך גיט פאר בארגן פאר אים : דער צדיק ווס הט נאמס פארקט אין זיך איז ער גוים בקרבק אין אלו ויינו פנעשים און עס דאכט זיך אום תמיד ער שטייט פאר הקב"ה . אזו וויא דוד הקלף עיה האט גיזאנט (שתייה ה' לנגדי תמיד) איך טוא גאט ויקרבך צו קענען סיר תמיד : אויך האט ער זיין זון שלמה צוהאן גילאנט נבכר דרכיה דעהו) אין אלו זיינו וועגן און פנעשים גידענק אום . און לאז זיך דוד דאכטן דוא שטייט פאר הקב"ה . אין דוא צווייא פסוקים הענטש נבל התורה פולה) . און דער זעלבנער קענטש וואס האט נאמס פארקט אין זיך גידענקט ער אין דוא פסוקים און ער וועט פונדאן קיין עבירות גיט טראן און דוא מנזות קימן אים גרונג . אן . און איז אנטעטור צדיק און תמיד . אָבד דער וואס איז גיט קיין נאמס פארקטור העלפט אים גיט אפילו קיין הונדערט פסוקים : דען ער קערט זיך גיט דרוגן און גיט נאך דעם יצר הרע . און ער איז שר דוא רעכטו לשעשים וואס הקב"ה האט פיינט און ויער תפלה ווערט גיט דער הערט . אָבד דוא תפלה פון צדיקים איז גרויבט אין נאמס אונן און ער גרויבט דער צוא :

סדיק הלכות תפלה : בעזיות האל אשר לו נאה תהלה :
 אייךר איך וועל שרייבן דעם אנדרון פרק וועל איך שרייבן איין הגיה :

דיא (יראה) און (אֲהַבָה) פון הקב"ה איז גיטילט אוף צווייאן . עס איז פאר האנדון איין סענטש וואס פארקט זיך פאר הקב"ה . דס ער וועט אים שטרופן אין זיין לייב און גיטס . אויך ער פארקט זיך פארום גיהנם : דוא זעלבנער יראה איז ויער גוט דאס ער פארקט זיך תמיד פאר הקב"ה : אז דער פסוק וואנט (למען תדעה יראתי על פניכם לבלתי תחטאו) דרום זאל זיין דוא פארקט פון גאט אוף אייך כדי איר זאלט גיט וונדונן . אָבד עס איז נאך פאר האנדון אנטעטור יראה דער פון דס איין סענטש פארקט זיך פאר הקב"ה ווייל ער איז אנדורסר הער און הט אין זיך ויער פיר מעלות גדולות . דער זעלבנער וואלט זיך גיפארקטן פאר הקב"ה ווען אפילו עס זאל קיין עינט גיט זיין . דאס איז דוא רעכטו יראה . אוף דעם הט משה רבינו עיה גיזאנט וואס פנעקט הקב"ה פון אייך גיט מער נאר איר זאלט זיך פארקטן פאר אים דער ווס האט רוא מדה אין זיך וואול צו אים אָבד דער וואס פארקט זיך פאר עונש איז עס גיט קיין רעכטו יראה . דען ווען גיט דער עונש וואלט ער עובר גווען אוף אלו עבירות און וואלט נאך גיזאנט דעם יצר הרע . אוף דעם זעלבנער וואנט דר פסוק (ויראתו תאלתיה אני ה') זאלט זיך פארקטן פאר דיין גאט : דען איך פין גאט וואס קען שטרופן :

דיא (אֲהַבָה) איז אויך גיטילט צווייאן קליקים . עס איז פאר האנדון אנטענטש וואס האט לוב הקב"ה פון שפר וועגן . דהיינו דאס ער האט אים גיגעבן עונש און כבוד . אויך ער זאל אים נעבן גן ען . אויך פון עזים הבא וועגן עס איז וואול גוט דאס ער האט זיין בשהון אוף הקב"ה : אָבד עס איז גיט דוא רעכטו (אֲהַבָה) דען ווען גיט דאס וואלט ער אונעק גילאנט דוא (אֲהַבָה) . דוא אנדורו איז דוא רעכטו (אֲהַבָה) דאס איין סענטש האט לוב הקב"ה גיט פון שפר וועגן נאר ער בענעט תמיד צו דונן צו זיין היילונג נאמון און צו מאן זיין רצון פון לובשאפט וועגן גלייך אזו וויא איין קונד וואס האט לוב זיין פאטר אזו וויא (אֲבָרְחָם אַבְיָנוּ) האט גיטאן דאס ער האט זיך גילאנט אין פייאר אריון ווארפן פון קידוש השם וועגן : און אזו אוף (חנניה מישאל ועזריה) און נאך פול צדיקים און חסידים האפן מקדש השם גווען . און האבן ויער לייב און גיטס גיט גיאכט קעגן דר ליבשאפט פון הקב"ה : וואול צו דעם בענטשן ווס איז זוכה צו קימן צו דר מדה וואול צו זיינו עלטרון . און זיינו קונד און קונדס קונד דורי דורות גוטס זיין נכות :
 דר פרק דעם פון תשובה וויא מיןאן תשובה טאן :

שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל עַד ה' אֱלֹהֵיהָ כִּי פָשְׁטָהּ בַּעֲוֹנָהּ דַּר נָבִיא שְׁמִרָא פִּטְרַל אֲוֹן זֶאֱמַר מִדַּ תְּשׁוּבָה
 צוֹ נֶאֱמַר דִּין נֶאֱמַר דַּעַן רַד בּוֹסֵט וְיַעֲרֵר גְּשִׁמְרוֹכּוֹלֵט אִין דִּינָא וְזִדְרָ * (רַבִּי לִוִּי) זֶאֱמַר דִּי תְּשׁוּבָה
 אִזּוֹ אֲגִרוֹסוֹ זֶאֱמַר דַּסּ וְיִאֲרָבֵט בִּין אִין דַּעַם פְּסָא הַבְּבוּר * וְיִדְעַר פְּסוֹק זֶאֱמַר (שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל עַד
 ה' אֱלֹהֵיהָ) דָּאֵס מִיִּנְטָם בִּין אִין דַּעַם פְּסָא הַבְּבוּר * אֲוֹף זֶאֱמַר דַּר פְּסוֹק (אֵם תְּשׁוּב יִשְׂרָאֵל אֵלֵי תְּשׁוּב) וְעַן
 אִירִי אִירִי יִשְׂרָאֵל וְעַם תְּשׁוּבָה מֵאֵן וְעַם אִיעִיר תְּשׁוּבָה גְּבוּיָכוֹן בִּין צוֹ מִיר צוֹ מִין פְּסָא הַבְּבוּר *
 רַבִּי יְהוּדָא בַר סִימּוֹן זֶאֱמַר טוֹט תְּשׁוּבָה יִשְׂרָאֵל וְעַן אֲפִילוֹ אִיר הַט פֶּאֶר לִיקוּמָה אֲזֵאֵן נֶאֱמַר הִוֵּדַס
 אִזּוֹ דִּיאָף דִּי אֲרָבֶסְמוֹ עֵבִירָה דַּעֲרֶפֶט פֶּאֶרְט תְּשׁוּבָה * אִזּוֹ וְיִי מִיר גִּפּוּגְוֹן דָּאֵס דִּיאָר יִשְׂרָאֵל הַאֲבֹן
 עֲמֻלּוֹכִי קֵאל עֲבוּדַת פּוֹכְבִים גְּדוּגְט * אֲוֹן הַקְּבִירָה הַט וְיִי אֲוֹבֵר גַּעֲפֶרֶט צוֹ דִּי פִינְטָם אִין דִּי הַעֲנִט
 אֲרִיין דַּר נֶאֱמַר אִזּוֹ וְיִי הַאֲבֹן תְּשׁוּבָה נִסְאֵן הַאֵט נֶאֱמַר וְיִתְבַּרַךְ וְיִאֲזֵן גַּנְגַּמֵן אֲוֹן הַט וְיִיאֲנֶשְׁקֵט אִין
 נְבִיאָה אֲוֹן עַר הַאֵט וְיִיאֲנֶשְׁקֵט פּוֹן וְיִיעֲרוּ פִּינְד * אֲוֹן הַאֲבֹן נִסְאֵן נְקִיבוֹת אִין וְיִיעֲרוּ פִּינְד * פּוֹן
 דַּעַם לַעֲרֵנָן מִיר אִזּוֹ הִיא תְּשׁוּבָה דַּעֲרֶפֶט אֲוֹף אֵלֹף עֵבִירוֹת אִין דַּעַר וְעֵלֶט * אִזּוֹ וְיִיאֲ עַם וְעַם דָּא
 נֶאֱמַר בַּעֲבוּר בְּשִׁירֵט דַּעֲרוֹן * רַבִּי אֶלְעָזָר זֶאֱמַר דַּר מִבְּנֵה אִזּוֹ אִזּוֹ אִין מַעֲמַלֵּשׁ אִזּוֹ מְבוּה וְיִין חֲבֵר *
 פֶּאֶר לִיִּט אִזּוֹ דַּר נֶאֱמַר פֶּעַט עַר אִים אֲוֹבֵר זֶאֱמַר עַר צוֹ אִים פֶּעַט מִיָּף אֲוֹבֵר פֶּר לִיִּט וְעַל אִיָּף דַּר
 מוֹחֵל וְיִין אֲבֵר אֲלִיין וְיִיל אִיָּף דַּר גִּיט מוֹחֵל וְיִין * אֲבֵר הַקְּבִירָה אִזּוֹ גִּיט אֲזֵאֵן וְעַן אֲוִיבֵר טוֹט אִין
 עֵבִירָה פֶּר לִיִּטֵּן אֲוִיבֵר עַר שְׁעֵט אֲוֹן אִזּוֹ מְבוּה פֶּר לִיִּטֵּן * דַּר נֶאֱמַר אִזּוֹ עַר שְׁמַעֲלֵט וְיָף אִין וְיִין הַחֵר
 אֲלִיין אֲוֹן וְיִינְטָם אֲוֹן פֶּאֶסֶט אֲוֹן טוֹט תְּשׁוּבָה אֲוֹן פֶּעַט מוֹחֵלֵה פּוֹן הַקְּבִירָה דָּא אִזּוֹ עַר אִים מוֹחֵל *
 אֲוֹן הַקְּבִירָה הַאֲלֵט אֲוֹף וְיִין צָאֲרוֹן * אֲוֹן הַאֲפֵט אֲוֹף דַּר תְּשׁוּבָה פּוֹן דִּי רֶשְׁעִים * אִזּוֹ וְיִי מִיר גְּבוּגְוֹן
 גִּפּוּגְוֹן בִּין מִשָּׁה רַבִּינֵי עַר אִזּוֹ עַר אִיר אֲרוֹף גְּקוּבָן אֲוֹפֵן הוֹסֵל הַט עַר גִּעֲעוֹן דַּס הַקְּבִירָה הַאֵט
 גִּיִּשְׁרֻבֵן (דִּי אֶרֶךְ אֲפִסִּים) נֶאֱמַר יֵת הַאֲלֵט אֲוֹף וְיִין צָאֲרוֹן טֹאמְבוֹר וְעַם עַר תְּשׁוּבָה מֵאֵן * הַאֵט אִים
 מִשָּׁה רַבִּינֵי עַר גִּיִּפְרַעֲטָם פֶּאֶר וְעַמּוֹן שְׁרִיבֶסְמוֹ דָּאֵס * הַאֵט אִים הַקְּבִירָה גִּעֲפֶרֶט פֶּאֶר דִּיא
 צְרִיקִים אֲוֹן פֶּאֶר דִּיא רֶשְׁעִים * הַאֵט מִשָּׁה רַבִּינֵי גִיִּזֶאֱמַר דִּיא רֶשְׁעִים לֶאֱזוֹן בֶּאֱדֵר פֶּלֶאֲרוֹן וְעַרוֹן *
 אֲוֹן וְיִיא דִּין מִיט בִּין צָאֲרוֹן * הַאֵט הַקְּבִירָה גִיִּזֶאֱמַר מִשָּׁה דִּיא וְעַסֵּט נֶאֱמַר קוּבָן דַּעַר צוֹ * אֲוֹן אִזּוֹ
 דִּיא יִשְׂרָאֵל הַאֲבֹן גִּיִּזֶאֱמַר מוֹטֵן עֵנֵל אֲוֹן מְרַנְגִים הַאֵט מִשָּׁה גִיִּעַמּוֹן (ה' אֶרֶךְ אֲפִסִּים) * הַאֵט אִים
 הַקְּבִירָה גִּעֲפֶרֶט מִשָּׁה דִּיא הַאֲסֵט דִּיא גִיִּזֶאֱמַר דִּיא רֶשְׁעִים לֶאֱזוֹן פֶּלֶאֲרוֹן וְעַרוֹן הַאֵט מִשָּׁה אֵן
 גִּיִּזֶאֱמַר אֲוֹן גִּיִּזֶאֱמַר וְעַתָּה גִיִּרֵד נֶאֱפֵחַ ה' בְּאֶשֶׁר דְּבַרְתָּ קֶאֱמַר) אֲצוּרָה לֵאמֹר וְיָף דַּעַר גִּרִיסוֹן דַּעַר פֶּחַ
 פּוֹן נֶאֱמַר וְיִיא דִּיא הַאֲסֵט גִיִּרֵט צוֹ זֶאֱמַר דָּאֵס דִּיא דַּעַר לַעֲנִיבִקֵּט בִּין צָאֲרוֹן צוֹ דִּיא רֶשְׁעִים * הַאֵט
 הַקְּבִירָה גִיִּזֶאֱמַר יִיא אִיָּף וְעַל אֲוֹף הַאֲלֵטֵן מִין צָאֲרוֹן אֲוִבֵי וְיִיא וְעַלֵן תְּשׁוּבָה מֵאֵן * אֲוֹף אִירִי דִּיא
 עֵבִירוֹת הַאֲקֵט אֲוֹף הַקְּבִירָה וְיִין צָאֲרוֹן * אֲבֵר גִּיט אֲוֹף דַּעַר עֵבִירָה פּוֹן זִבּוֹת * דַּעַן פּוֹן וְעַנְגֵן זִבּוֹת
 קוּבָט אִין אֲוֹם קוּבַעֲנֵשׁ אֲוֹף דַּעַר וְעַלֵט רַכ * אִזּוֹ וְיִיא עַם אִזּוֹ וְיִישׁוּבִלִיָּה עַם אִזּוֹ אֲגִרוֹסוֹ זֶאֱמַר דִּיא
 תְּשׁוּבָה * אֲוֹן וְעַן מֵעַן זֶאל כַּעֲבֵט תְּשׁוּבָה מֵאֵן וְאֵלֶט פֶּאֶרֵד גִּיִּקוּבָן דִּיא גִּיִּזֶאֱמַר *
 דִּיא מְבִירָה זֶאֱמַר אִזּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַלֵן תְּשׁוּבָה מֵאֵן וְעַלֵן וְיִיא אִים גִּיִּזִיִּט וְעַרוֹן פּוֹנְגֵס גִּלוֹת * אֲוֹן אֲוִב
 גִּיט וְעַלֵן וְיִיא הִוֵּדַס אֲוִם גִּיִּזִיִּט וְעַרוֹן * אִזּוֹ זֶאֱמַר רַבִּי אֶלְעָזָר * רַבִּי יְהוֹשׁוּעַ זֶאֱמַר אֲפִילוֹ וְיִי
 וְעַלֵן בִּין תְּשׁוּבָה גִיט מֵאֵן וְעַלֵן וְיִיא אֲוֹף דַּעַר לִיִּטֵּן וְעַרוֹן * אֲוֹן וְעַן דִּיא צִיִּים וְעַם קִיבֵן פִּינְגֵס
 קִיבֵן וְעַם הַקְּבִירָה אֲוֹף שְׁמַעֲלֵן אִין שְׁלַעֲבֵטוֹן מִלָּף וְיִיא (הַבֵּן) עַר וְעַם מֵאֲבוֹן פּוֹל בִּימֵד גִּיִּזֵעֵן אֲוֹן
 גִּיִּירוֹת * דָּא וְעַלֵן יִשְׂרָאֵל מוֹטֵן תְּשׁוּבָה מֵאֵן * אִזּוֹ וְעַם וְיִין דִּיא גִּיִּזֶאֱמַר * אֲוֹן מִשָּׁה רַבִּינֵי עַר הַאֵט
 אֲוִבֵי דַּרְוֵף פֶּאֶר זִזְקֵט וְעַן מִיר וְעַלֵן תְּשׁוּבָה מֵאֵן וְעַם הַקְּבִירָה מְקַבֵּל וְיִין אֲוִבֵי תְּשׁוּבָה * אֲוֹן וְעַם
 אֲוִבֵי דַּעַר לִיִּזוֹן פּוֹנְגֵס גִּלוֹת * אִזּוֹ וְיִיא דַּעַר פְּסִיק זֶאֱמַר (לְשִׁבְתָּ עַד ה' אֱלֹהֵיךָ לְשִׁמְעַת בְּקוֹל גּוֹר) * אִזּוֹ
 וְיִיא עַם וְעַם גִּיִּזֶאֱמַר בַּעֲבוּר בְּשִׁירֵט וְעַרוֹן אִין פֶּרַךְ פּוֹן דַּעַר גִּיִּזֶאֱמַר * רַבִּי יְהוֹשׁוּעַ בֵּן לִי זֶאֱמַר דִּיא
 תְּשׁוּבָה אִזּוֹ אֲגִרוֹסוֹ זֶאֱמַר * דָּאֵס אֲפִילוֹ דִּיא עֵבִירוֹת וְעַרוֹן אִים גִּיִּרֵטֵנְטָם פֶּאֶר מְצוֹת * אִזּוֹ דִּיא
 תְּשׁוּבָה דַּעַר לַעֲנֵגְרֵט אִים וְיִין לַעֲבֹן אֲוֹף דַּר וְעַלֵט אֲוֹן אֲוִבֵי עֵנֵר וְעַם * אִזּוֹ וְיִי דַּעַר פְּסוֹק זֶאֱמַר
 זִבְשׁוֹב רֶשַׁע מְרַשְׁעוֹ וְעֵשָׂה מִשְׁפַּח וְצַדִּיקָה הִיוּ יְהוּדָה אִזּוֹ דַּעַר רֶשַׁע קַעֲרֵט וְיִירֵד פּוֹן וְיִין שְׁלַעֲבֵט
 עַם טוֹט מִשְׁפַּח אֲוֹן צְדִיקָה דַּעַר לַעֲנֵגְרֵט אִים הַקְּבִירָה וְיִין לַעֲבֹן אֲוֹף דַּעַר וְעַלֵט * אֲוֹן אֲוִבֵי יַעֲנֵד

הלכות תשובה פרק שרישי

טוב

ועלמט . (רבי קמא בר חנינא) זאגט דו תשובה איז זייער גרוס דאס זיא ב'רענגט ארפואה אוף דר ועלמט . אזו וויא דער פסוק זאגט לשבו בגים שובבים ארפא משבותיכם) טוט תשובה איז זונדנו לייט ועל איך אייך שוקן איין רפואה אוף דער ועלמט :

רבי אריעזר זאגט קום אונ זעה וויא איין גרוס זאך איז דוא תשגבה . הקב"ה איז גיט וויא איין פענקש . דען אז איין פענקש דער צערונט דעם אנדרון . דער באך ווייך ער איז אויבן פעטון . אזו איז אים אפסק אוב ער נעמט אים מוחל ויין אונ אוב גיט . אוף איז אים אפסק פאמאד דארף ער צו אים שוקן לייט . אויך ער זאל אים אויבן פעטון מיט געלט . אבן הקב"ה איז גיט אזו . ער בערש גיט מען זאל צו אים שוקן לייט אונ אוף קיין געלט . נאר ווערמור אונ אונט הארץ . אזו וויא דער פסוק זאגט (קחו עקבם דברים לשונו אל ה') נעמט מיט אייך כיד אונ קערט ויידר צו גאט . אזו נעמט אור פוקמן אל דאס גוטס . אוף זאגט דער פסוק (מדה ועוזב ירוחם) דער וואס בעקנט זיינו זונד אונ פאר לאגט וייא ווערט ער דער בארוכט . אונ ניין רייד אונ ויודי וואס ער זאגט פאר הקב"ה איז גלייך אז ער וואלט ניבראכט אלז קרענות פון דער ועלמט . אונ ווען גיט תשובה וואלט דוא ועלמט קיין קיום גיט גיהאט . אוף הקב"ה האט גיט גיוואלט בשאפן דוא ועלמט ביז ער האט פרור בשאפן דוא תשובה . אונ דאס איז איינס פון דוא זונדן זאכונ וואס זענען בשאפן גיווארן איידר דוא ועלמט איז בשאפן גיווארן . דען הקב"ה האט גיוויסט דאס דר פענקש ווערט בשאפן מיטן גצר דרע . אזו נעמט ער פ'ודאי זונדנן . נוא ווען הקב"ה זאל אים משפטין באך זיינו מעשים נאך אזו וואלט דוא ועלמט קיין קיום גיט גיהאט . דרום האט הקב"ה בשאפן דוא תשובה . אונ ער האלט אוף זיין צארן אונ דער בארוכנט זיך אויבן דעם וואס טוט תשובה . אזו וויא מיר גיפונן אין פסוקים דאס הקב"ה איז מקבל תשובה אוף דוא גרעסטו עבירות איז דער ועלמט . אזו וויא אייך וועל בעסור בשירדון . הקב"ה האט אן גינאמן דוא תשובה פון קין אונ פון אדם הראשון אונ פון ראובן אונ יהודה . אונ פון (אהאב מלך ישראל) . אוף מנשה האט פול ארבי עבירות גיטאן ווס זענען פאר באטון אין דר תורה . האט דאך הקב"ה מקבל גיווען זיין תשובה אונ אוף דוא תשובה פון דער שטאט גינה . אונ פון דור הקף :

נרן זעהן מיר דאך אז סייא דו תשובה פון איהיד סייא דו תשובה פון רבים . סייא פון דעם ווס הט גטאן ארבי עבירות סייא פון דעם גיט האט גיטאן גרוני עבירות . סייא פון אמלה איז דאך הקב"ה אלץ מקבל . דרום הט הקב"ה אן גשרופן דו עבירה פונם עגל . פר ווס זאל אייסקר נט טון תשובה בעייטונ איידר ער גייט אנועק פון דר ועלמט . דען אלי שעה דאך דר פענקש מורא האבין פארן טויט . אונ דר באך העלפט אים קיין תשובה גיט . אז ווי מיר גיפונן אין דר גמרא (רבי שמעון בן לקיש) הט גיהאט צוויי חברים דס זיי פלענין פנאנד גינגון אונ גינאן . אקאל הט (רבי יוחנן) זוך גבארין אין מייך . אונ רבי שמעון בן לקיש) איז אריב גינאנגן דעם בריק אונ הט אים דר זעהן אזו הט ער פאלד תשובה גטאן אונ איז גינאנגון אבינט אונ סארגין אין שיל אונ אין בית המדרש צריין . אונ הט גיטאן כדוי מעשים טובים . אמיל זאגין רבי יוחנן הט איהם גיוואלט גיבן זיין שוועסטער פר צווייב הט ער זוא גיט גיוואלט נעמין . דס מיתאד גיט זאגן ער הט דרום הורה גלערונט פון אשיין וייב ווענין . אונ אמיל זאגן ער הט זוא יא גינאמן . דס ער הט גיוואלט זיין רבי יוחנן אשוואגיר . דעם טאג ווס (רבי שמעון בן לקיש) איז גישטארבן זענין זייני חברים אוף גישטארבן . דעם רבי שמעון זענין אהינן גינאנגון פיל סתאקים אונ פיל צדיקים אונ חסידים . אונ האבן אים נאר שיין אנטפאנגון . אונ האבן אים גיבראכט הונטר דעם פסא הכבוד ווי דו אנדרי צדיקים ורצן . אונ צו זייני צוויי חברים זענן אקנין יקשן סלאכי חפלה . אונ האבן זייא גיווארן אין יהודס פונם גיהנס . האבן זייא גיברענט ווארס טוט מען אז דעם רבי שמעון אזו אנרוסון כבוד . ער איז דאך געווען אויגער חבר . דוא אונ דר עבירה הט ער מיט אונ גטאן . הט מען זיי געפערט ער הט תשובה גטאן . וואלט איר אויך תשובה גטאן וואלט איר אויך גיהאט דעם כבוד . האבן זיי גינאנט מיר וועלן נאך טיין תשובה טאן פון אים . הט מען זיי געפערט

עם העלפמט נים קיין תשובה נאף דעב מויט • נאר פאר זיין לעבין :

אזוי אויף הט לשכחה הולקף ניקאנט ווילקמו תשובה טאן מוא תשובה פר דיין לעבין • דען איין דם גרוב ווס דו וויקסט אהין איז קיין תשובה נים פר האנדן • דרום זאל ווה אימלוכר ברענקון און זאל תשובה טאן בצירטון איידר ער שטארבט • און עם זאל קיינר נים ווארטן אוף דער לעצטער זעה • דען אליי זעה איז דר מענטש נים זיכר פארום מויט • דרום זאל אימלוכר מענטש מיט ווה ברענגן תורה און מעשים טובים • דם איז דאס צורונג אוף יענער וועלט • עם איז אפסל איינער זעצט ווה און אשוף און פארט אויפן ים אז ער נעקט נים מיט ווה קיין שפיוו שטארבט ער דאף איז שייף פר הונגר • דען אויפן ים בקוקט ער נים קיין עסין אזוי דם אוף ווער עם נעקט ווה נים מיט קיין שפיוו אוף יענער וועלט • דאס מיינט מען דוא תשובה און מעשים טובים • העלפמט אום שון דארט קיין תשובה נים • דרום זאל אימלוכר תשובה און מעשים טובים טאן און זיין יונג • דען אוף דר עלטער איז אים שון גאר שווער • צום ערשטן איז דר מענטש מחוייב צו וויסן דוא פיר זאכן ווס איך ווער דא שרייבן :

ווען איינר הט עובר גווען אוף איין (מצות עשה) דאס איז אזוי אמצוה וואס הקב"ה הט גיבאטן ווא זוא צוא טאן • דהיינו ער ליינט איין טאג קיין תפילין נים • אויך ער וועט נים אין סוכה • אויך ער עסט אים גיוואשין • אויך ער ברענטשט נים קיין אהרונג • אויך אנדערע מצות עשה פון די מצוות הנהדרט און אכט און פערציג מצות עשה • דר נאף הט ער הרטה און טוט תשובה • איז אים באלד הקב"ה מוחל • אבר ווען איינער איז עובר אוף איין מצות לא תעשה דם איז איין (לאו) • דהיינו ער עסט חזיר איידר ער טרונקט (נסף אויך ער גיט אין שעטנו אויך דו איבריג לאוי) • דר נאף אז ער טוט תשובה דרום איז אים הקב"ה נים מוחל ביי נאף (יום כיפור) • אבר אז ער טוט אזוי איין ארבי דהיינו ווס ער איז חייב מיתה אויך ברת • העלפמט אים קיין תשובה און קיין (יום כיפור) אויף נים ביי ער מוז אויף זוף נאף מקבל זיין יסורים און תעניתים • דעמאלט ווערט עם אים ערשט פר גויבין • אבר אז איינר טוט איין עבירה ווס הענגט דרום חילול השם • דהיינו ער טוט איין עבירה בפרהסיא פר אמנין לייט • אויך ער שווערט שבעת שוא • אויך שבעת שקר • אויך שבעת חנם דר מיט איז דאף ביי אים גאר נים גיאכט דר כבוד פון (השם יתברך) • אויך ער קאכט דם דוא אומות זאגן אז אונזער גלייפן איז חס ושלום נים רעכט • אויך ער איז מחלל השם מיט זייני בייזע מעשים • אויך אמתקיד חכם ווס איז ווה נים נהג ווי מען דארף • דר מיט ברענגט ער דם דו עמי הארצים פר שעטקו דו הורה • אויך איין תלמיד חכם ווס טוט איין אום רעכט • און ער טאכט דם דו לייט מון עם אים נאף • דעם זעלבונג העלפמט נים ביי ער מוז האבין דוא סיר • תשובה און יום כיפור • און תענית • דר נאף אז ער שטארבט ווערט עם אים פר גוין • דוא פיר איירלייא תשובה דארף וויסען אימלוכר בעל תשובה :

נאף זענן פר האנדן זוכן זאכן ווס אימלוכר בעל תשובה דארף זיי וויסען • דם ערשט ער מוז כידון גיהנם פון ווענין זייני וונד • און מוז השבון אפגובן אוף זייני מעשים ווס ער הט גיטאן ביי זיין לעבין ער זאל חזי זוף נים גיראנקן עם איז נים פר האנדן • קיין דין וכלשפט אוף יענער וועלט • דרום טאן איך טאן וואס מיין הארץ גלוקט • ווארום זאל איך פאקטין איך וועל בעסיר לעבין אין וואל טעג • דר ווס ברענקט ווה אזוי און טוט קיין תשובה נים • זאל ער וויסן דאס הקב"ה וועט אים ברענגן צום דין און משפט • ווי דר פסוק זאגט (על כל מעשיה וביאה אליהם למשפט) • אוף אלי דייני זאכן וועט דוה נאט ברענגן צום משפט סייא אוף דו גויט סייא אוף דוא שלעכטי • און אפיו דו פר הולמו זאכן ווס דו מיינסט עם איז שוין לאנג פר געסן און דוא וועסט גיצאלט ווערן נאף דייני מעשים נאף • אזוי ווי דר פסוק זאגט (כי אתה תשלם לאלהים כמעשיהו) דען דו נאט בצאלקט אימלוכונ נאף זייני מעשים נאף • דרום זאל ער זוף גירענקן אז ער וועט תשובה טאן אין תידי זאנין וועט ווה נאט כרתם זיין איבר אום און וועט אים מוחל זיין • אז ווי דר פסוק זאגט (כבסה

הלכות תשובה פרק שלישי

פְּלִטָּתוֹ לֹא יִצְלִית) דר ונאם פאר היילט זייני זינד • נועט מיט בגלוק • אָבֵר דר נוס בקענט זייני זינד
ווערט דער בארוקט :

דאס אָנדרו ער מוז זיך גרענקן און בשראקטן נוס פּר עבירות ער הט גיטאן • און מוז זיך פּסיד
צום האַרצן נעמן אז ער איז אַחוּטא • אזו נועט ער תשובה טאן דרויף • אזו ווי דר פּסוק
זאָגט (אָהֲרֵי שׁוּבֵי נַחֲמֵתִי וְאֶחְרֵי הַדּוֹעֵי סַפְּקֵתִי עַד יְרֵךְ וְגו') גאָה מיין ווידער קערן האב איך
סוף גראַכט נוס פאר עבירות איך האב גיטאן • און גאָה דעם אז איך בין גיטאר גיטארן פון מיני
זינד האב איך מיך גינקלאַפט אופ דו זייטן און אופן האַרץ און האב ווידוי גיזאָגט • דס דרויטע
ער מוז וויסן דעם גרוסן שָכר נוס ער נועט האָבן אז ער נועט רעכט תשובה טאן • אז ווי דר פּסוק
זאָגט (עֲזוּב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאַיֵשׁ אֵן מַחְשָׁבוֹתָיו וְשׁוּב אֵל ה' וּרְחַמֵהוּ וְאֵל גְּלוּהֵנוּ כִּי יִרְבֵה לַסּוֹדָח)
לאז דר רשע פּר לאַזן זיין בייזן נעג • און דר אום רעכטור מענטש זייני בייזו תשובות • און זאל
ווידר קערן צו גאט מיט תשובה • אזו נועט זיך הקב"ה דר בארוקטן איבֵר אים און צו אונזער גאט
דען ער מערט צוא פאר געבן • און אז ער נועט מיט גרענקן און דעם שָכר נועט ער פּוּדאָן ביי
תשובה גיט טאן • דאס פּירי • ער מוז גרענקן אז אלי זייני עבירות ווערן אפּין גישרובען און
גיחַקט אופ אלי זייני גלוּד נוס ער הט מיט זיי גיזונדט • אז ווי דר פּסוק זאָגט (וּבְיַד כָּל הָאָדָם
יִהְיֶה לְדַעַת כָּל אִישׁ מַעֲשָׂיו) און דר האַנט פון אַיטלויבן מענטשן און גיחַקט צו וויסן אַיטלויב
מענטש זייני מעשים • און הקב"ה גרענקט אלי דוא מעשים • אז וויא דר פּסוק זאָגט (הֲלֹא הוּא
כְּמוֹ עַמְדֵי הַתִּים בְּאַוְצְרוֹתֵי לִי נֶגְסוּ וְשָׁלַם גו') פאר וואַר אַיערדי שלעכטו • מעשים זענן פאר
הַחַקֵת אין מיין אוצר איך וועל מיה נגס זיין און וועל בצאלין גאָה זיין פאר דוּקט גאָה • נוא ווען
ער נועט דרויטע גרענקן נועט ער פּוּדאָן רעכט תשובה טאן :

דאס פּופטו ער מוז וויסן דס זייני זינד ווערן אים פּר גיבן און הקב"ה איז אים מוּחַל דוּרף רעכטו
תשובה • אז ווי דר פּסוק זאָגט דו ישראֵל האָבן גיזאָגט צום גבאיאָל פּלעיענו אַקנו וְהַטְאִתֵנוּ
עלינו נבם אַנרנו נמוקים וְאַיך נקרה) אלי אונזער שולד זענן מיט אונז • און אונזער זינד אופ אונז •
און דוּרף זיי וועלן מיר מוזן צוגיין אין גיהנם ווי קענן מיר האַפּן דס אייביג לעבן הט נוי דער
גבאי גענפּוּרט אזו הט גאט גיזאָגט (וְחֵ אֲנִי נֹאָם ה') אַלְהֵיכֶם אַם אַחַפּוּץ כְּמוֹת הַרְשָׁע כִּי אַם בְּשׁוֹבוֹ
מִדְרָכֵי וְחַדָה) איך שווער בייא מיין אייביג לעבן זאָגט גאט אַיער גאט אויב איך וויל און דעם מוּיט
פינס רשע דס ער זאל קוקן אין גיהנם • גאר ער זאל תשובה טאן אופ זייני בייזו מעשים נועט ער
בּוּקטן דאס אייביג לעבן :

דאס זעקסטו אַיטלויבֵר זאל זיך צום האַרצן נעמן און זאל וויסן נוס השׁי הט אים גיטאן ער הט
אים בּשׂאפּן מיט אלי זייני גלוּד • און הט אים גיבֵראַכט אופ דר וועלט • און הט אים גיבן
אין האַרץ צו פּרוּבן און צו פּר שטויין אַזאָה • און אויגן צו זעהן • און אויערין צו הערן • און דוא
אַיבֵריג גלוּד ער זאל מיט זיי דען הקב"ה און טאן זיין ווילן פּיר ער זאל זוכה זיין צו עולם הבא •
און ער הט גיזונדנט קיגן אים מיט אלי זייני גלוּד • און אויב ער נועט פּוּדאָן גיט גרענקן נועט
ער מיין תשובה גיט טאן דרום איז אַיטלויבֵר בעל תשובה מהייב צוא ווענן מיט זיין שָכר דעם
שָכר קיגן דעם עוֹנֵשׁ און זאל גיזייטן תשובה טאן :

דאס זוכטו ער זאל ליידין דעם גאָה פון דער תשובה • און זאל זיך אַפּ שיידין פון אלי עבירות
נוס ער פּלעקט צוא טאן • און אז דר יצֵר הרע נועט אים אָן ביידין צו עבירות זאל ער אום
בּוּזיגן • און זאָר בעסור סאָלגן דעם יצֵר טוב • און זאל גיט קוקן אופ דעם נוס איז אים שווער
און שלעכט אַנעק צוא וואַרפּן זיין גיזאָלגלויבֵר ער זאל זיך גרענקן אזו ווי אין קראַנקן גיט
סען אַפּטערי גיטראַנק און רסיאות • קריער זאל גיזונד ווערן און לעבן גלייבן • נוא וויפּל איז
לען גאר דס לעבן פּונם מענטשן גאר זיבֵציג יאר : מַלְ שָׁן וְכָל יוֹמָר דס איינר זאל זיך ווייא
טון דס זיין נשמה זאל גיזונד ווערן און זאל בּוּקטן דס אייביג לעבן דען אזו ווי דר קראַנק איז קראַנק
און ניי נפּיֵ אזו איז דר חוטא קראַנק אין זיין נשמה אז ווי דר פּסוק זאָגט וְשׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים אַרְפָּא
מִשׁוֹבוֹתֵיכֶם

משובתיכם) קערט ווידר איר וויקדי קונד נעל איך היילין פון אייער ווידרוקייט און ווידר • אויך
שטייט (ויעב נרפא לו) לאז אר ווידר קערן וועט אים גאט היילן אויך שטייט (הסולח לכל עוונתי
דרופא לכל תהלוואיכי) גאט פו גיט אוף אלי אייערו ווידר אונ היילט אלי אייער ווייטאג • נוא זעהן
סיר דאך אז עס שטייט דס לשון רפואה ביי תשובה • דרום אייטוואך וואס וויל תשובה טאן
סיטן גאנצן הארצן זאל ער גרענקן אין דוא ונבן זאכונ • און אויב גיט וועט ער וויל זיין לעבין
ועט זיין קיין תשובה גיט טאן • און אויב אפילו ער וועט זיא תשובה טאן וועט זוא גיט זיין סיטן
גאנצן הארצן •

אויך דוא תשובה הט סיר פקלים • און אייטוואך כלל האט סינף פרטים • אז ווי איך וועל דא
בשידדן איה • דר ערשטור כלל איז ער זאל וך גרענקן אוף זיינו ווידר און בייוו כעששים דאס
אנדרו ער זאל זיי פראוון • דס דרויט ער זאל גרענקן הקביה מיט זיין תשובה • דס פערדו ער
זאל גרענקן דעם גרוסן שכר פונם בעל תשובה • אייטוואך וועל איך בשידדן דוא סינף פרטים פונעם
ערשטן כלל • דר ערשטור פרט איז ער זאל פאלד תשובה טאן • און זאל וך פארטון מאמר וועט
ער שטארבן איידר ער וועט תשובה טאן • אודר מאמר וועט אים הקביה פאלד שטראפן אויך
דר וועלט ווי דר פסוק זאגט ותנו כבוד לה אלהיכם בתרם יחשיה) גיט כבוד צוא אייער גאט איידר
עס ווערט פונצט אייער ליכט • אויך זאגט דר פסוק (ובדור את בורכה בימי בחרותיה עד אשר
לא יבואו ימי הרעה) גרענק דיין בשעפר • און זיינו יונגע טעג איידר עס וועלן קומן דוא בייוו
טעג • בלאזר מוא תשובה אין דיין יונגט • דען אוף דר עלטור וועט דיר שווער און קומן • דר אנדרר
פרט ער זאל הונטר טעניג זיין פו הקביה פון ווענן זיינו ווידר ווי דר פסוק זאגט (ותבעו עמי אשר
נקרא שמי עליהם • ויזא זאלו הונטר טעניג זיין מיין פאלק בדי עס זאל גרוסן ווערן מיין גאמן אוף
זיזא • אוך שטייט וכהכניעו שוב תרוץ אף ה' סננו) דער וואס איז וך סכנעו קינען גאט קערט ער
ווידר זיין צארין פון אים :

דער דרוטר פרט איז דר נוס וויל זיין ארעכט בעל תשובה זאל ער פו ענדרן זיינו מליידר און
עסן און טרונקן און זיינו כיידי • דען אבעל תשובה דארף טאן אייטל טעשים טובים • און
זאל גיין אין ארעכט פארטונן וועג • אויך זאל ער זיך זעצן אוף אנאנד אורט ווא ער פלעגט
פרור צו ווען • סייד אין שול סייד אין דר היים • אוך זאל ער וואנדלויין פון איין שטאט אין דער
אנדור • און דאס איז זייער סכפר דען צוויילן פרעמדו ווערט מען זייער הונטר טעניג • און זאל
זיך פארטון פו דע גבירות נוסער פלעגט צו טאן • דרויט דס ער ווונדנט מיט איין אשה זאל ער
מיט קיין שום אשה גיט כיידין און גיט סופון און פו סופון איר • סייד מיט אלמנות סייד מיט
בתולות • און זאל תמיד וזפצן און וויינן און שרייאן ווייא אויבך טיינו ווידר • ונס איך האב גטאן
און זאל בעטן פון הקביה ער זאל אים מוחל זיין • און זאל סכבל זיין זיין תשובה • אזו וויא דער
פסוק זאגט (קרעו לבבכם ואל בגדיכם) צו רייסט אייערו הערצור מיט וויינן • אזו וועט איר גיט
צו כייסן אייערו קליידר אויבך אייערו קונד • דען פון דו ווידר ווענין שטארבן דו קונד רל •
דר נאך זאגט דר פסוק (תשובה אל ה' אלהיכם) און טוט תשובה צו גאט אייער גאט • אוך זאגט
דר פסוק (על זאת הנרו שלקים וספרו ותיללו) אוף דעם דאוונן נורט און זעק און קלאגט און וויינט
אויך שטייט (הלכוף באמון ראשו נלש ואפר יציעו ויתכסו שלים הארם והתקמה לשבו אך ה')
בוקט אייער קאפ אזו וויא איין מלערעטור • און טוט זנאק און אש אוף אייער קאפ • לאזן זיך
פרעקן מיט זעק דו מענטשן און פהמות • דס מיינט מען די זעלעכטו לייט זענן ווי דו פהמות
און טוט תשובה דען זיא גרייכט פיו אין דעם סכא הכבוד פון גאט :

דער פערדור פרט ער זאל זיך פו וואונדערן אוף דעם נוס ער הט גטאן אונעלויב גרוסע ירות •
און זאל וויינן און וזפען און טרווארן דרוף • ווי דר פסוק זאגט (פלגי סים ירדו עיני על
לא שטרם תורתיה) טאכונ מיט וואסיר האבן גרונן טיינו אונן אויבך די לייט ונס הונטר גיט היין
הורה • דר פוסטר פרט איז ער זאל תמיד אזו זאגן ווייא צו סיר דאס אויך האב זיך גיט געשעט
אונעלויב

הדכות תשובה פרק שרישי

אנעלויב עבירות צו טאן • וויא האב איך גקענט אזוי דר צעקען מיין לויבן גאט יתברך או ער וועט זיך אזוי איין ריידן וועט ער בנדאי תשובה טאן • ווי דר פסוק זאגט (פי אכרי שובי נחמתי ואתרי הירעי פקמתי על גרף בולשתי וגם נקמתי וגו') נאך מיין תשובה האב איך מיה בראכט • און נאך דעם אז איך בין גוואר גווארן פון מיין וויך האב איך מיה גשעקט • דא וועל איך שרייבן די פונף פרטים פון דעם אנדרון כלל :

דער ערשטער פרט איז ער זאל פיר לאזן זיינע בייוו מעשים • און זאל טאן אייטל מצות אונד דעם ווילן פון הקב"ה בון דובשאפט וועגן • וויא דר פסוק זאגט (שנאו רע ואתבו טוב) האט מיינט בייוו אונד דעם לוב גוטס • אויך שטייט (אלש הנה שגא ד' ושבוע תועבת נפשו • עינים כמות • וקשון שקר • וידים שופכות דם נקי • לב חורש מחשבות און • רגלים מספרות לרוח קרעה • ופייה קובים עד שקר • ופשלח סגנים בין אחים) זעקס זעגן ווס הקב"ה דעם פיינט • און דעם וויבט פיר אים ווערדונט זיין לייב • דו וזוכו אונט • דעם פיינט טען בייוו אונט ווס פיר גונט גיט דו לייטן • און די פאלשו צינג • און די הענט ווס פיר גוטן אונד שוידרונג בלוט • דעם פיינט טען דר ווס פיר שעקט זיין חבר דא פיר גוטט ער זיין בלוט און דעם הארץ סראכט אונד רעקט • און דו פוס ווס לופן צו בייוו • און דר ווס זאגט פאלש עדות • און דר ווס טאכט קרוג צווישן איינעם און זיין חבר • אויך שטייט (שומר ירו מעשות כל רע) ער זאל ווטן זיינע הענט פון צו טאן אלז דאס בייוו • אויך שטייט (נעזב השע דרכו ואיש און מחשבותיו וילשוב אל ד' וירחמהו ואל אלהינו פי ירבה חסדו) לאז דר לשע פיר לאזן זיין בייוו וועגן • און דר אונד רעקטור טענקש זיינע בייוו מחשבות • און זאל ווידר קערן צו גאט וועט ער זיך דער פארטן אויב אים • און צו אונדן גאט דען ער מעקט צו פאר געבן • למשל ער זאל גיט קוקן אויף איין אשה ווס איז אסור צו אים • אויך אויף איין עבודת פובקים • דער אנדרוד פירט איז ווען עס קומט אים אריין אשעלעכטו סחשבת זאל ער סראכטן אמקנה צו טאן אויך צעהק צו געבן אזוי ווי דר פסוק זאגט (ולא תתורו אחרי לבבכם ואתרי עיניכם) און איר זאלט גיט אפ קערן נאך אייער הערצור און אונטן בייוו צו טאן :

דער דוויטער פרט איז ער זאל פאר לאזן דוא עבירות פון זיין תשובה וועגן • און פון גאטס פארקט וועגן • אזוי וויא דער פסוק זאגט (כסר מפתחה בשורי ומשפמיה גראתי) עס האט גיגורקט פאר זיין סחר מיין לייב • און פאר זיינע משפמים טוא איך מיה פארקטן און נאך שטייט (יראה ורעד ובלא פי ותכני פלצות) פארקט אונד שרעקנוש איז גיקוקן אין סיר אונד עס האט מיה ביעקט צוטרנש דער פערדור פירט איז ער זאל פאר לאזן דוא עבירות פון וועגן גאטס פארקט • גיט ער זאל ווייזן פאר לייטן אז ער איז פרום • אונד דעם הארץ איז גאר אנרש אז וויא דער פסוק זאגט (ותהי וראתם אותי מצות אגשים סגורה) גאט האט גיזאגט צום נביא דוא פארקט פון ישראל פאר סיר איז גאר וויא דוא טענקשטן וואס טוין זייער גייוואונקלובקייט • למשל ער איז גוואינט צווא גיין אונד שויד אריין • און טוט עס גוט פון מצוה וועגן • אויך ער דאווינט אן פונגה • דאס מול רעט און דאס הארץ ווייקט גיט וואס • איין בעל תשובה דארף זיך דער ווייטרון דעם פון • גאר ער זאל זיין פונגה האבן צו גאט יתברך :

דער דריטער פרט איז ער זאל פאר לאזן זיינע עבירות • און זאל אויף זיך נעסן ער זאל ווייל זיין לעבן וועט זיין קיין בייוו מעשים גיט צו טאן : אזוי וויא דר פסוק זאגט (ולא נאסר עוד אלהינו למעשה ידנו סיר וועלן גיט זאגן גאט צו אונדן מעשים • בלוט סיר וועלן גיט זאגן צו דער עבודת פובקים דו ביקט אונדן גאט אויך זאגט דר פסוק ואם פעלתי און לא אוסיף אוב איך האב גוועיקט אונד רעקט • וועל איך שון גיט מערן צו טאן אנעלכום • דא וועל איך שרייבן די פונף פרטים פונם דרוטן כלל :

דער ערשטער פרט איז דעם בעל תשובה זאל זיך באכטן זיינע עבירות זעגן זייער גרום • און אפילו ער דעם גיטן קליינע עבירה פאר לודמ ער אויך פיר גוטס • אזוי וויא דער פסוק זאגט (דוסיא אתר יאכר טובה תרבה) פון וועגן איין חטא וועט ער פאלרן פול גוטס • דער אנדרר פירט

אזי עם זאך וזך אום דאכטון דוא עבירה שמיט פאר אים אזו וויא דער פסוק זאגט (והטאתי
 פגרי המיד) מיין זונד איז קעגן סיד תמיד דער דרוטר פרט איז ער זאל אוף שמיטין פאר מאג און זאל
 תפסקה טאן צו גאט אז ער זאל סקבל ויין זיין תשובה • אזו וויא דער פסוק זאגט (קמי רוגי בלילה
 לראש אשמורת) שמיט אוף אונ טוא תפלה בייא נאכט אין אן הייב פון דער דרוטר (אשמורת)
 דען דוא נאכט איז נמיטלט אוף דרייא (משמורת) דאס איז חלקים • און זאל זאגן וידידי און תחנונ
 דען דוא זעלבונג צייט גידענקט הקב"ה אין זיין בית המקדש וואס איז חרוב געווארן • און דאס
 זיינע קנדר זענען פאר מרובין געווארן צווישן דוא אומות • און גידענקט אין זיינע צדיקים און חסידים
 וואס לאזן זיך אום ברענגן פון קידוש השם זענען • דרום איז דוא זעלבונג צייט מרובה פאר גאט:
 דער פערדור פרט איז ער זאל זאגן וידידי • און זאל בקענען זיינע זונד פאר גאט גיט פאר לייט:
 אז וויא דער פסוק זאגט (תמתי אודיעה ועזי לא פסיתי) מיינע זונד האב איך פאר דור
 גימאכט וויסן און גיט פאר לייטון • און מיינע זונד האב איך גיט פאר הלוען • דער פופטער פרט
 זענען דער בעל תשובה זעהט איפעצן איין עבירה טאן זאל ער אום זאגן וואס עס ברענגט אים צו
 דער עבירה • און דעם גרוסן עזש וואס ער וועט מוזן לידן אויב דער עבירה • און דעם שני
 וואס ער וועט האבן אז ער וועט תשובה טאן • און זאל אים לערנען וויא אזו ער זאל תשובה טאן •
 אז ווי דער פסוק זאגט (אלמדה פושעים דרכיה ותמאים אליה לשבו) איך מוז לערנען דוא וזונדונג
 זיינע זענען • און וויא אזו זיין זאלן צו דור תשובה טאן • דא וועל איך שרייבן דוא פונעם פירטים
 פונעם פערדון פלל:

דער ערשטער פרט איז ער זאל גידענקן אז דער וואס פאר לאזט דוא עבירה און קומט גיט אוף
 דער הגאה פון איר • דען דוא זעלבונג הגאה גינעקט גיט לאנג • דער בוקמט דאס אייבונג
 לעבן צו דער רעכטער רוא און צו דעם גרוסן שני פון עולם הבא אז וויא דער פסוק זאגט (וראיתם
 יושבי לבבכם) איר וועט זעהן דאס עם וועט זיך פרייאן אייער הארץ • און אייערן ביינער וועט
 קלייבן אז וויא איין גראו דענקלט וועט איר געווארן ווערן דאס דוא האגט פון גאט תרבה אין מיט
 זיינע קנעכט • און ער איז זייער צארונג אוף זיינע פינגר • און דער וואס ליבט דוא הגאה פון דער
 עבירה אוף דער וועלט זאל ער וויסן אז זיין עזש לעולם הבא הט גאר קיין סוף גיט אז ער שטאמקמ
 אן תשובה • אזו וויא דער פסוק זאגט (ויצאו וראו בפגרי האנשים) דא צדיקים וועלן אום גיין
 פון ורשלים • אנדר פונעם גן עזן • און וועלן זעהן אין דוא לייבור וואס האבן גישוידענט אין סיד:
 זייערן ווערן וועלן גיט פינגרן • און זייער פינגר ווערן גיט פאר לאשון • פלוגי זייערן יסורים
 בייבן אוף זאנגען צייט • דער אנדר פרט איז ער זאל גידענקן אז ער וועט גיט באלד תשובה
 טאן • טאמער וועט ער פלוצלונג פאר גיין • און טאמער וועט אוף אים קומן דער גרום צארונג פון
 גאט • און ער וועט נומ קענען שמיטין • אז וויא דר פסוק זאגט (מי בכלכל את ים בואו ווער קען
 אום לידן דעם טאג פון זיין קומן • און ווער וועט קענען שמיטין ווען ער וועט זיין גרום צארונג
 שוקן דער דרוטר פרט אזו ער זאל דער קענען דאס הקב"ה האט אים פאל מאכות גיטאן פון ווענען
 ער זאל אים דענן מיט גאנצן הארצן און ליב • אזו וויא דער פסוק זאגט • (כי מעודם שברתי עולת
 ונר) דען פאר צייטן פון אייבונג יארן האב איך צו בראכטן דיין איך • און האב פאר רוקם זיינע
 פונד רוקן • דער פערדור פרט איז ער זאל אפ געבן אלע גיבנות און גיילות: אזו וויא דער פסוק
 זאגט (אם און בידה דרחיקו) אוב עס איז אום רעכט געלט אין דיין חאנקט דער ווייטער דיר דער
 פון • און נוב עם אפ צו וועמען עס גיהער:

דער פופטער פרט איז זאל זיך זענען צום הארצן דאס ער האט פאר קרוכט זיין גלייכן וועט
 און האט בציאקט שלעכטן פונעם גוטס • וויא דער פסוק זאגט (והדי תמלכו זאת) אוב צו גאט
 זאלט איר דעם בצאלון • אויך זאגט דר פסוק (שתת לו לא) דר וואס פאר דארבט ויך מיט עבירות
 מיט ער עם זיך • און צו הקב"ה מיט ער גאר גיט • דרום ווען איין מענטש געמט זיך צום הארצן
 די פיר קללים מיט איר פירטים • און טאכט זיך איין סקנה באלד תשובה צו טאן • אזו וועלן

וייגע מעשים און גנובן פאר נאט. און זיין תשובה איז צווינגט און השיי איז אים בודאי סתם און זיינע עבירות. עם זענען פאר האנדלן פון צוואנציג וואס האלטן און פון דער תשובה. פון דער פון זענען דאס דא עבירה איז זייער גרוס ביי דער לאזט אים גיט קיין תשובה טאן דאס ערשטער פון מאכט פול זייט ווירדן. און דעם גלל איז און דער וואס דער לאזט נאט דא לייט טעות טאן. דעם אנדערע ווער עם רעט און זיין חבר צו שאלעכטן. דאס דרוטו ער זעהט זיין זון זייט ארום (לתרבות רעה) און ווערט אים גיט. דען ווייל ער האט אים בפת צוא ווערן און ווערט אים גיט איז גלייך אזוי ווי ער זעלבסט גייט ארום (לתרבות רעה). און דעם גלל איז און ווער עם קען דא לייט ווערן אז זייא זאלן גיט ווירדן און ווערט זייא גיט; דאס פערדו דער וואס זאגט און וועל איין עבירה טאן. און דער גאון וועל און תשובה טאן. און דעם זיס פופט וועט מיר מכפר זיין. און דער זאגט און האב גאון ארום פאר מיר. דער מיט איז ער זיך צווייא מאל טועה. איינס דא חופה איז גיט מכפר סיידן דורך תשובה. דאס אנדערע חבירה איז גיט סתם פלעט דער חופה דעם וואס האט גיגענט תשובה טאן. און האט גיט תשובה גאון. דאס זענען דא ארבע פון עבירות וואס האלטן און פון דער תשובה:

גאון זענען פאר האנדלן פונק זאכן פון דא פיר און צוואנציג וואס האלטן און און דעם מענטשן פון תשובה. און דא ערשטער פון זענען ארבער דער פון דאס ערשטער ווער עם שייך זיך אפ פונם קהל זען זייא טאן תשובה. און דאס קהל האבן גאון תענית גווען. און ער שייך זיך אפ דר פון. אזוי איז ער גיט זיך צו זען זיין זייער נחמה. און ער הט קיין חלק גיט אין זייער נחמה). דעם אנדערע דר ווס קרונט און די ביי ד פון די חכמים. דר פון קומט דעם ער גייט גיט צו זייא. און לערנט זיך גיט פון זיי דעם זענען פון תשובה. דעם דרוטו ווען איינער זעהט זיין חבר אמתו טאן שפעט ער און לאזט פון אים. דעם פערדו ווער עם איז מבוה זיינע רבנים; און רעט און זיי שאלעכט ביי ד. דעם פופט דער ווס הט פיינט שטראף דעם ער זאגט צו זיין חבר עם דאן מיר מיינד גיט שטראפן צוא דיר זעלבסט בייא זיין נאט. דעם מיינט מען שטראף דיר זעלבסט און קרונט זיך מיט אים. דער זעלבונד בייקט איין לך און איין (פסיל) דעם האט אין זיך צווייא שייטטן. (פסיל) איז איין נאר. און דער איין רשע. שטמה המקו עיה הט און זאגט מוזא קיין לך און קיין פסיל גיט שטראפן. דרובר קען ער און קיין תשובה גיט טאן דען ער האלט זיך פאר איין פרושן טאן און און דער רב און דרשון פון דר שטאט קומט שטראפט די לייט קומט ער גיט צו דר דרשה. און אפילו ער קומט שון יוא הערט ער גיט צו און קערט זיך גיט דר צו דען זיינע מעשים געעלן אים זייער וואו:

גאון זענען פאר האנדלן. פונק זאכן פון די פון און צוואנציג וואס דרובר קען דר מענטש קיין תשובה גיט טאן סיידן דורך שוועקייט. דעם ערשטער דר וואס שפעט פיל לייט דעם ווען איינער שעלט איין מענטשן קען ער אים און בעטן. און אז ער איז אים סתם. איז אים חבירה און סתם. און פול לייט זייקט ער גיט וועמן צו בעטן. דרום קען ער גיט תשובה טאן סיידן דורך שוועקייט. דעם אנדערע ווער עם שוילט זיין מיט אנגב. דר גנב זעלבסט קען בעסור תשובה טאן פון אים. דען ער ווייסט ביי וועמן ער הט גנבות איז קערט עם אים אים. און דער ער בעט אים ער זאל סתם זיין און דר זעלבונד מענטש העקט דאך דעם גנב. און ער מאכט אים מער גנבן. און ער ווייסט גיט דאך וועמן אפ צו גנבן און דר פון וועמן ער זאל בעטן מוזא אים סתם זיין. דרום איז זיין תשובה דורך שוועקייט דאס דרוטו ווער עם גפנת עפום און לאזט גיט אים רופן. דעם פערדו ווער עם גולת עניים און אלמנות. דאס פופט דער זיין וואס געטט שוחר איינס צו צו פאסקונן דאס איז און ארום עבירה ווייל ער ווייסט גיט וויפול געלט ער האט זענען אים גבראכט מיט דעם ווס ער הט דעם צו גפנת:

גאון זענען פון האנדלן פונק עבירות פון די פיר און צוואנציג דעם און און דעם ער גיט תשובה טאן ווייל זייא זענען ביי אים רונג. און גיט נאכט אין זיינע אונדן דעם ערשטער ווער עם עקט

קטט איין בעל הבית • אונ דר בעל הבית ועלפרט הט גיט נגנז צו עסן האמשער דער הט אים אף נבעטן עסן • דייקט עס דאך איין (אָבָק גוֹל) דאס אַנדער ווער עס לייאט נעקט איין אַרומאן און אזו איין משכּוּן ווס דר אַרומאן האט זיין פרנסה דער פון • דהיינו איין האק אודר איין עג • אונ גר נוצט דר מיט • דס ער טראַכט ווס שאַט עס דר פּלי • דס איז און איין אָבָק גוֹל • דו דרום ווער עס קקט און דיא ווייביר ווס ווענן אַסר צו אים אונ הט הנאה דער פון • דס איז ווף איין ארבי עבירה • דען ער טראַכט אף האב מיט זיי תּלילה קיין עבירה גיט גטאן אזו טוונ ער קיין תשובה דרוף גיט • אז וויא דער פּסוק זאגט (ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם) איר זאָלט גיט אפ קערן נאה אייערו הערצור אונ אייערו אונגן • דס מיינט מען איר זאָלט גיט גלוקטן מיט אייערו הערצור אונ אונגן ווס אַסר איז דס פּעקרו ווער עס איז זיך (מתכבד) מיט דר שאַנד פונם חבר דס מיינט מען ער האַקט זיך חשוב אונ דר מיט איז ער מבזה זיין חבר אונ שאַנד אים אַפּילו דר חבר איז גיט דר ביי איז עס און אַנדאָ עבירה דער טוט און קיין תשובה גיט דען ער טראַכט זיך וואס האב אף ייענים גטאן • דס פּופט ווער עס איז דוּשד (פּבשדים) איין ערלובן טאן אז ער האט אים רעכט גטאן • דער טוט און קיין תשובה גיט • דען ער טראַכט זיך וואס האב אף ייענום גטאן :

נאך ווענן פאר האַנדן פונם האַרבי עבירות פון די פור אונ צוואַנג ווס דער מענטש קען זיך גיט אפ גוויינן פון זייא • אז וויא די גמרא זאגט ווער עס טוט איין עבירה צווייא דריי טאל איז ווא בייא אים שוין גלייה ויא איין היתר • דרום טוט ער דרוף קיין תשובה גיט • דרום טוונ ערלובן זייער אונ זייער גוואַרונט זיין אונעק צו וואַרפן דיא שלעכטן מרות • דאס ערשטן איז רביות אונ לשון הרע • דאס אַנדער איז איין כּוּזן • דאס דרום איז דר וואס פּלוקט איין חכם אודר אפילו זיין אינגן קינד אונד אפילו זיך ועלפרט דס פּעקרו ווער עס שווערט פאָלשע שבעות אודר אום וקטו שבעות • דס פּופט ווער עס טראַכט שלעכטן מהשבות אונ דר ווס בהעפּט זיך צו קשעים דען ער לערונט זיך פון זיי קיין גוטס גיט די אלו טוואן קיין תשובה גיט • דען ווייל זיי זענן גוואונט דרוגן איי עס בייא זייא קיין עבירה גיט • נון דובו לייט דאס זענן דיא פור אונ צוואַנג זאבן ווס דר לאוון גיט דעם מענטשן תשובה צו טאן • דאך ווען ער טוט יוא תשובה דרוף דייקט ער און איין בעל תשובה • אונ הט און איין חלק לעולם הבא :

בזמן שפירת המקדש היה קיים) אין דר צייט אז דס בית המקדש איז געשטאנן ווען איינר האט איין עבירה גטאן • אונ האט דרוף תשובה גטאן • אז עס איז גקובן יום כיפור האט מען גנומן איין צוקד אונ מיהאט עס אונעק לשוקט (לעזאזאל) אין דר סדר אריון • דיא הט דס זעקבונ צוקלו מיט זיך גנומן אלו די עבירות פון כּוּ ושראל אין דר סדר אריון אבד אצונד בעריה האבן איר קיין בית המקדש גיט • אָבָר די תשובה איז נאה גבובון • אונ אפילו ווען איינער איז גווען ארטיע אלו זיינן טעג אונ טוט תשובה איידר ער שטאַרפט • אזו ווערן אים פאר גובן אלו זיינן עבירות • אונ עס ווערט אים גיט גראַכט קיין שום עבירה • אַנדער זיי ווערן אים נאה גרעכונט פר מצות • אז וויא דער פּסוק זאגט (וּשְׁעַתוּ לֹא יִכָּשֶׁל בְּהַיּוֹם שֶׁבוּ מִדְּשַׁעְתוֹ) • אונ זיין שלעכץ פונם רשע ווערט ער גיט געמורכעלט אין דעם טאג ווען ער טוט תשובה דרוף • (אינדו היא תשובה גמורה) ועלכּוּם איז דיא רעכט תשובה ווס גאט וויל האבן פונם מענטשן • אונ זא איז גלוקט אין זיינן אונגן • דס איז ווען דער מענטש טוט סייא איין גרונגן סייא איין ארבי עבירה אונ האט תּרטה דרוף • אונ זאגט וידוי • אונ דר נאך קוקט אים ווידר דיא עבירה צו דיא הענט אונ ער הט זיא פּכה צו טאן אונ טוט זוא גיט למשל ווען ער האט עפּוס גנבנות אונ טוט תשובה דרום אונ דר נאך קוקט אים ווידר צו די הענט דס ער וואַלט ווידר געענט גנבונ אונ קיין מענטש וואַלט גיט גוואַרן דר פון אודר ווען איינר הט מונה געווען מיט איין אשה • אונ טוט תשובה דרוף דר נאך קוקט די אשה ווידר צו אים אונ ער טוט גיט די עבירה • דס איז די רעכט תשובה ווס גאט וויל האבן • אז וויא דר פּסוק זאגט (וּכְזָר אֶת בּוֹרְאָהּ בְּיַמֵּי בְּחַרְתִּיהָ) גרענק ביין ביעער אין

הלכות תשובה פרק שלישי טוב

זיין ויגמל אז דו האקט נאך כפח די עבירה צו טאן לאז ווא אונזעק פון וועגן דיין בלשעפור ויס קום דרך בשאפון . און ווער עס טוט תשובה , ערשט אנה דר עלטור . האמטש ווא איז גיט אזוי גוט זיין דא דוס ויס טוט תשובה אין דר ויגמל ווערט ער דאך גרעכונגט פו אריין פעל תשובה . און זעפולו ער איז געווען איין רשע גמור אלו זיינו מעג נאר דעם טאג פארן טוט טוט ער תשובה און שטארקט אין דר תשובה ווערוי אים אנה פו געבן אלו זיינו עבירות אז ווי עס שטייט אין פרק (שוב) יום אחר לפני מיתתה) טאג האמטש תשובה אטאג פארן טוט אזוי הייבט עס אנה איין תשובה :

אויף זאגט דר פסוק (תשוב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם) הקב"ה ברענגט יסורים אנה דעם סענעטשון דס ער זאל תשובה טאן איידר זיין נשמה גייט אים אים . און דס איז אים אנה גרעכונגט פו אריין תשובה . און זיינו עבירות ווערן אים פו געבן . אויף זאגט דר פסוק אין אייב (ותקרב קשתה נפש וגו') איידר עס געהענגט צו דר גרוב זיין לייב דס איידר זיין נשמה גייט אים אים . און ער בעט צו נאט מיט תשובה און וידוי . אזוי איז עס אנה פוילונגט צו נאט . אזוי ווי סיר געפון און דר נקרא עס אזוי געווען איידר ווס דס געייסן כפי אלעזר פו דר דר דר . ער האט אלו זיינו מעג אייטל גוה גמורין . און דס דרוגן פו בראקט נאר דס געלט נוס איז אים געלונגן וירושא פון זיין פאטור . אקאל דס ער געהערט עס איז פו האנדלן אשיינו זוכה אין יום . אזוי האט ער מיט זיך געקען איין זאק געלט און איז געאנגן אויבר זיבן וואסרן פון ער איז צוא איר געקומן . האט ער איר געגעבן דעם זאק געלט און דס מיט איר מונה געווען אזוי דס ער איין (קפוח) גמאן . און דס געהערט אקאל דס גמאגט אזוי ווי דו גפיקה קומט גיט ויידר אויף איר אורט . אזוי וועט אנה דו נשמה גיט קיפן אנה איר אורט . און דו תשובה פון דיר אלעזר וועט מען גיט קעפל זיין . דר נאך אז ער דס דאס קול אום געהערט האט ער גמיינט עס איז איין בת קול . אזוי איז ער געאנגן און האט זיך געעצט צווישן צוויי בערג . און דס גלייבט זיין קאפ צווישן דו קנאן און האט גוויינט אזוי לאנג פו זיין נשמה איז אים אים געאנגן מיט וידוי . דער נאך האט ער געהערט ארעכט בת קול רבי אלעזר דס איין חלק לעולם הבא . דא האבן דו תבסים זייער גוויינט און גמאגט סיר לערנן תורה טאג און נאכט און הוטן זיך פו עבירות . ווייסן סיר גיט אוב מיר זענען זוכה צו עולם הבא . און דער אלעזר דס אלו זיינו מעג אייטל עבירות גמאן און איין שעה האט ער זיך געקומט עולם הבא . און דס בקיפן דס מען רוקט אים רבי אלעזר . נא זעקן סיר דאך ווער עס איז ארשע אלו זיינו בען . און איין שעה פאר זיין מיט טוט ער תשובה . אזוי איז זיא אן גענוגן . און ער האט עולם הבא :

און דר תנא זאגט אנה אין פרק קקט דר אריס בעייטשן דו זאקסט גיט זומן דעם טאג פארין טוט אן תשובה . דרום איז אייטל וכוונת מענטש מתייב אלו טאג תשובה צו טאן . ווייל ער ווייסט דאך גיט ווען ער וועט שטארבן . דרום הייסט הקב"ה (נורא) דען ער וועט גפארקט . וואקט ער גיט מוחל געווען דו עבירות . דא וואלט אייטל וכוונת פארט עבירות גמאן און וואלט זיך גיט גפארקטן פו הקב"ה . אנה ווייט הקב"ה איז ווא מוחל דו עבירות . אזוי דס אייטל וכוונת פו הקב"ה און טוט תשובה פרי ער זאל אים מוחל זיין דו עבירות . דען עס איז אמשל אמשל ווס דס לוב אמשל שרים . און זיי זענען זייער חשוב און הויך גיאכט אין זיינו זאגן . אקאל האקטן דו שרים צווישן זיך איין עצה און גיאן ביי נאכט און עפונגן אנה ודעם מלכות אוצר . און גאנגען נאך און וויכר און אכנים מכות און דר פרא שטייט ער אנה און געפונגט דס זיין אוצר איז אומן און עס איז אים ארום גאנגבות . דא גביט דר מלה זיינו קעכט דס זיי זאלן נאך קלערן ווער עס דס דיא מעשה גמאן . די קעכט זענען גוואר גווארן . און גיאן צום סוף און זאגן צו אים ווייסט איר ווער עס דס דס גמאן איינער רובי שרים ווס איר האלט זיי און חשוב . זיי האבן אייך ביי גאנגבות . אזוי איז זיך דער מלה זייער מצער אנה זיינו שרים סער וויא אנה זיין גוטס . און ער וואלט זיא געקין בלשערוקט פון דעם פאלק וואס ווילן אין זייער נקמה . אזוי תייבט ער אן צוא זאגן צו זיינו קעכט מ איר זענט לונגער גייט און ברענגט זיי פו מיר וועל אייך זען אוב זיי האבן עס גמאן אויך גוט

אזו ער שוקט שטולדז הייד צו זיי איין גמרייאן קנעקט ער זאל זיי זאגן ווארפט אריין דו גניבה אין ים אריין . דען כויר גייט נישט אין געלט . איך האב נאך פול אוצרות . און דוא עבירה איז נישט גיאקט אין מינו אונזן קענען אילער דוגלשאפט . אזו האבן אלע אריין גווארפן דו גניבה אין ים אריין . נאר איינר הט ניד גפונן ווס הט פרהאלטן זיין גניבה . נון זיי קומט פארן קלד לעמעלט ער זיך קענען זיי זייער צארונג און הייסט זיי בוזוכן : און הייסט זיי אום שוואן זייערד קליינד . און גפונט ביי קיינעם נישט נאר ביי דעם איינעם . אזו ווערט ער זייער פרוג אוף אים . און זאגט דו אנדרו עבירה ווס דו האפט גמאן איז ערטר פון דר ערשטו . דען פרוה האב איך זך גיטראקט עס איז קיין הידוש נישט דען עס קען זיין דער ניצר דער האט דיה אן געט . דרום האב איך דיר גלאזט ווערדן דו זאלסט דו גניבה אין ים אריין ווארפן . און דו האפט מינו רייד נישט פון נאכן . און היינט חברים האבן מיך יוא גפאקט . נון זעה איך דיין ביי הארץ . אזו ועל איך דיר דיין שוטר געבן . און הט אים גהייסן אן טאן גרוסו וסורים . און דו אנדרו הט ער אהיים גשוקט מיט גוסמן מיד . און דר רשע מוז וסורים לידן פר זיי אלע . אזו איז דאס אוף הקב"ה הט גשוקט זיינט גערייאן משרתים הט זעגן דו גבאים . און הט זיי גווארונט אוף דר תשובה . און זייא זאלן פון זיך אפ ווארפן דו זונדאיינר זיי קובען צום משפט און דר רשע וויל נישט זיינו זונד אראפ ווארפן און האלט זיי ביי זיך . דס איז ערטר פון דעם ווס ער הט די עבירה גמאן . דען פרוה הט אים דר ניצר הרע געזויגן . אָבֿר דא זעהט ער דאך זיין מוט פר זיינו אונזן . און האלט פארט ביי זיך דו עבירות . און קערט זיך נישט צו דו רייד פון דו גבאים וואס האבן גזאנט מיט תשובה איר קונדר ישראל אזו וועט איר האבן דס אייבונג לעבן . און אזב נישט וועט איר פלוצלונג עטמארבן און וועט פר לודין אייער עולם הקא . אָבֿר דער ווס מוט תשובה אפילו אשעה פר דעם מוט האט ער אהלך לעולם הקא אזו זיי מיד זעהן וויא עס איז גזאנגן מיט רבי אליעזר בן דוד ראי :

אזו איך זאגט דער פסוק (טוב לשם משקן טוב כו) עס איז בעסער איין לשם טוב פון אזו דוא שמעקונדינגו איל . אזו איז אוף בעכר דער טאג ויאס דער מענטש לשמארקט אין אזו מיט תשובה איידר דר טאג וואס ער איז גבארן גווארן . דען אז דר מענטש ווערט גבארן איז אספק אויב ער וועט לשמארבן מיט תשובה און אזב נישט . אָבֿר ווען ער איז שוין גשמארבן מיט תשובה דא איז נישט זיין חק אוף יענער וועלט צוא עולם הקא . דרום זאל אוטלובר בציטון תשובה טאן איידר זיין וון זייט הונטר . דאס מיינט מען איידר עס קומט דו צייט ער זאל לשמארבן . נון ועל איך פליידן וועלכום עס הייסט ארעכטו תשובה . דס ערשטו ער מוז פר לאזן זיינו עבירות וייא נישט צו טאן . דס אנדרו ער זאל אין זיין מהשבה האבן ער וויל דו עבירות שוין נישט טאן . דס דרושו ער זאל זיך תמיד בדעקן . און זאל תרטה האפן אוף דעם ווס איז אים גשעהן און זאל זיך דרוף זייער מצער זיין . דס פערדו ער מוז זיין מהשבה לומר מאכן . ביי דס הקב"ה זעלבירט וועט אוף אים עדות זאגן דס ער הט שוין די עבירות נישט גוואלט טאן . דס פופטו ער מוז ווירי זאגן . און בקענען זיינו זונד פר הקב"ה . און אין זיין ווירי זאל ער פונדע האבן נישט צו טאן די עבירות . און זאל זיך מצער זיין . און אזב ער איז דס נישט סכין איז זיין תשובה און ווירי נאר נישט געכונט . נישט אזו זיי עטלוכר לייט זאגן ווירי אן פונדע . און ווייסן נישט ווס זיי זאגן . דס זעקסנדו ער מוז ארום ריידן מיט דעם מול אוטלוכר עבירה בוזנדר און דרוף בקענען און תרטה האבן פר הקב"ה : און ער זאל זאגן זיין ווירי שטולדז הייד . דאס קיינר זאל אים נישט הערן . ארנה עס איז אין עזרת קייט יער עס בקענט זיינו זונד פר לייטן . דרום איז דס אוף גווען איינעס פון דו נוסים ווס זענען גווען אין בית המקדש . דס בשעת זיי זענען גשטאנן זענען זיי גשטאנן זייער ענג . און בשעת זיי האבן זיך גבוקט איז גווען נייט איינר פון דעם אנדרן פיר איינן . דאס מיינר זאל נישט הערן דו ווירי פון זיין חקר . דס איז אלס גרעט גווארן ביי דו עבירות ווס צווישן אים און צווישן הקב"ה . אָבֿר ווען איינר הט אריין אום רעכט גמאן קענען זיין חקר . סייא מיט זעקט אויך מיט אנאנדער זאך . איז זיין תשובה ער זאל זאגן פר לייטן . לופו כמותי איך האב מין חקר אום רעכט

הלכות תשובה פרק שלישי

גמאן • אצטרק בעטמ איה פרוז מרילה פון הקב"ה דר נאך פון מיין תבר איה האב נאדרגמט צו נאט
 לתברך דר נאך צו מיין תבר • דיינט האב איה תרטה אונ בין אוף סדר מקבל תשובה דם איה ויעל
 אים שון קיין קאל קיין אום רעקט גיט טראן • אונ אוף גיט קיין אנדרון • דאס איז דוא רעקמו
 תשובה • אוף זאל איטלובור מענטש ווסן דם זום כפור איז גיט מוחל דורך תשובה נאר דר עבירות
 ווס צווישן אים אונ צווישן הקב"ה דיינט ווען איינר הט גוהרגמט מיט אוינה • אנדר ער הט געקסר
 מרופות אונר גבירות • אונר ער הט גטרונקן נסך אונר רעקט גלייבן אנדר עבירות דרוף כארף
 ער זיינע עבירות גיט בקענן פר לייטן נייאָרט ער זאל פר רעקמון גיט פאקטון אונ תרטה אונ וידי
 אונ תשובה אָבֵר דיא עבירות ווס ווענן צווישן אים אונ זיין תבר • טוז ער פרוז זיין תבר אונר
 בעטון אזו וויא אובן שטייט :

אזו אוף אפילו ער הט זיין תבר נאר דר צערוגט מיט רייד טוז ער אים אונר בעטון • וויל ער עס
 אים גיט מוחל זיין • זאל ער אים אונר בעטון פר דריי לייט • וויל ער אים נאך גיט מוחל זיין
 זאל ער וינדר געטון אנדרו דרייא לייט אזו ביז דרייא קאל • אָבֵר אז ער וויל אים נאך רעס אלום
 נאך גיט מוחל זיין זאל ער אים לאזן זיין • אונ דיא עבירה איז אוף אים • וויל ער איז אזו אום
 דר באַרמג אונ וויל אים די עבירה גיט מוחל זיין • וויא זאל אים רען נאט זיינע וונד מוחל זיין •
 אונ דר וואס איז גרוג צו דר צערנן • אונ איז שטער צו פוילוגן דר איז גיט פון דו קונדר פון
 אַבְרָהָם אָבֵנִי • דרום זאל איטלובור פאלד מוחל זיין בדי נאט זאל אים אוף פאלד מוחל זיין אוף
 דר ווס וויל גיט מוחל זיין ווערט זיין תפלה גיט דר הערט • אַבְרָהָם ער מאַכט דם זיינע וונד ווערן
 גדאכט • רען קען זאגט ווי אזו נאך אים גאט מוחל זיין זיינע וונד • ער הט דאך רענט גיט גוואַקט
 מוחל זיין • דרום ווערט זיין תפלה פר שמוסן • אונ ווערט גיט דר הערט • אונ ווען זיין תבר איז
 גשטאַרבן איינר ער הט אים אונר גבעטון • זאל ער געמון צעהן לייט • אונ זאל זיך שטעלן אוף
 זיין תבר • אונ זאל זאגן איה האב גוהרגמט צו גאט ישראל אונ צו רעס (פלוני) וואס לוגט דא אַין
 רעס תבר • אונ אזו ער איז רעס מת עפוס שולדיג גבלונ זאל ער עס אָפֵּ געבון זיינע יודשים • אונ
 אוב עס איז גיט דא קיין יודשים זאל ער עס אָפֵּ געבון רעס בית דין • דר בעל תשובה זאל זיך גיט
 אריין געבון דם הקב"ה הט אים פיינט פון ווענן זיינע עבירות ווס ער הט גמאן פר זיין תשובה
 עס איז גיט אזו • אַבְרָהָם ער איז נאך גלוקט אין דו אונן פון הקב"ה גלייך ווי ער איז ערשט גיט
 גבאָרן • אונ נאך טער זיינע וונד ווערן אים גרעכונט פר מצות • ווייל פרוז הט ער הנאָה גהאט
 פון דר עבירה • אונ אצטרק לאַזט ער אונעק דו הנאָה אונ זיא איז אים מיאום אונ פצווינגט זיין יצר
 הרע • אונ פר לאַזט זיינע בייזו מעשים :

דיא תכמים זאגן אפילו דו רעקמו צדיקים קענן גיט שטיין אוף רעס אורט וויא די בעלי תשובה
 שטיינן לעוהב • איה וועק דא קורץ פשיידון דו זאך • איין בעל תשובה האט פר זינט דוא
 הנאָה פון עבירות • אונ פר לאַזט עס פון זיין תשובה ווענן • אָבֵר דר צדיק הט גיט פר וינט דוא
 הנאָה • אזו קען זיין אַשֶׁר אוב עו וואַלט זיא יוא פר וינט וואַלט ער זיא גיט אָפֵּ גלאַט • נון ווערט
 ווס פר אנרום מעלה דר בעל תשובה האט • פרוז איז ער גפיינט גווען אין גאטס אונן • אצטרק
 איז ער גלוקט • פרוז איז ער אָפֵּ נשייד גווען פון הקב"ה • אצטרק איז ער פהעקט אין אים • אונ איז
 ביי אים טשאַחן • פרוז איז זיין תפלה גיט דער הערט גווען • אצטרק איז זיא יוא דר הערט • אונ
 ער ווערט גענוקט אוף אלז זיינע בקשות • אונ גיט דם אליין הקב"ה גלוקט נאך צו זיין תפלה •
 דר בעל תשובה זאל זיך אזו גוהב זיין • ער זאל זיין איין עני • אונ ווען איינר שפּעט פון אים אונ
 זאגט צו אים ווס האַקטו דיה אזו פרום דו האַקט דאך דו אונ דו עבירה גמאן • אזו זאל אים דם
 גיט האַרן • אַבְרָהָם ער זאל שטייגן אונ זאל זיך פרייאָן רען דר געקט ביי אים אראפ זיינע עבירות
 אונ דר ווס וואַקט אים דם אום איז ער אנאר אונ ארשע • אונ ער טוז דרוך עונש לידן גלייך
 ווי ער וואַלט זעקעקט דו עבירה גמאן • דרום זאל איטלובור גוהרגמט זיין גיט צו שפעטן פון אפעל
 תשובה רען ער פאר ווהרגמט זיך פאלד אין אים :

אזו אזה זאגט דו גקרא ווען דו זעהסט איינעם איין עבירה טאן זאלסטו אים גיט אום ווארפן נאר
שטראף אים שטולד הייד. און ווען דוא זעהסט איין תלמיד חכם איין עבירה טאן זאלסטו
אים דרובר גיט שפיל האלטן. דען ער הט בודאי דרוף תשובה גטאן. אזו אזה דעסט גלייכן איין
אגרון טאקסטו אזו גיט אום ווארפן. דען טאמיר הט ער דרוף תשובה גטאן. דו תשובה פון
אחיד איז גיט אזו וויא דו תשובה פון אקהל. דען דו תשובה פון אקהל ווערט תמיד אן גנוסן.
אזו וויא דו פסקו זאגט (הן אל פביר לא יקאם) גון גאט פר שעקט גיט דו תפלה און תשובה פון
פול לייט. אזה זאגט דו פסקו וסיגו גרזל אשר לו אלהים כו) ווער איז אזו אזה פאלק וס גאט
איז גאהונט צו זיי און אלז צייט ווען זיי דופן אים ענפערט ער זיי און נעמט אן זייער תשובה און
תפלה. אפר דו תשובה פון אחיד איז גיט אזו גוט נאר עס איז פר האגרון צייטן דרוף דהיינו
אום עשורת ימי תשובה און מער אן גנוסן וי אנאנדרט מאל. אזו ווי דו פסקו זאגט (דרשו את ה'
בהמצאו קראוהו בקויתו קרוב וגו') פארשט גאט אין דער צייט אז איר גפנט אים. רופט אים
אין דו צייט אז ער איז גאהונט צו אייך. זאגן דו חקמים אז דאס גייט אזה עשורת ימי תשובה.
אזה זאגט דו פסקו ובקשתם משם את ה' אלהיך כו) איר זאלט זוכן פון דארטן פון דעם גלות
גאט ריין גאט. און דוא וועסט אים גפונן אוב דוא וועסט צו אים תשובה טאן מיט דעם גאנצן
האגרון און לייב. זאגן דו חקמים אז דס גייט אזה אזה דו עשורת ימי תשובה. דען הקב"ה האט
אום דער וויילט אין דעם חודש תשרי קער איינר אין אלדו חקשים וייל ער איז דו וזבטור. אזו
אזה הט גאט אום דו וויילט דעם וזבטון טאן צו מאכן שבת. און דס וזבטו נאר צו מאכן שמיטה
דו וזבטו שמיטה צוא מאכן (ויבל). אזו אזה דאס וזבטו טוהונט נאר איז נאר הייליג. אזו וויא
עס וועט בשירי ווערן אין הלכות שבת. אזה האט זיך הקב"ה אום דו וויילט אין דעם וזבטון
הזמל וס הייבט (ערכות). אזה דו וזבטו שעה איז דו גשמה אריין געבון גוארן אין אדם הראשון
דס וזבטן דוד פון אדם הראשון איז חנוך לעבודתו הייד אין הוסל אריין. דס וזבטו דוד פון
אברהם אבינו איז גוען משה רבינו עה. דו וזבטו זון פון ישי איז דוד הקהל עה. דו וזבטו
זון פון דוד איז שקמה הסלה עה. דרום איז אזה דוא תשובה אין דעם חודש תשרי קער גלובט
אין גאטס אוגן. אפר באקט איז דו תשובה אנאנין נאר גוט אפר גיט אזו ווי אין חודש תשרי:
אזרר דרום איז אין דעם חודש תשרי מיין אן גנוסן דו תשובה. וייל אדם הראשון איז בשאפן
גוארן אום ראש השנה. און אין דעם זעלבונן טאן הט ער גוהנדנט. אזו איז הקב"ה זיער
צארונג גיוען אפר אים. און זאגט צו אים איין מצוה האב איך דיר גטאטן. און דוא קאסט זוא
גיט גקענט האלטן. ווי וועלין דייני קונדר טון אז איך וועל זיי גופין זעקס הונדרט מיט דרייצן
מצות. אז אדם הראשון הט דס דו הערט הט ער תרטה גיהאט. און הט תשובה גטאן. אזו
הט אים הקב"ה מוחל גוען. און הט אים דו לייגונט זייני נאר. און קט צוא אים זאגט דוא
זאלסט ויין אסיקן צו דייני קונדר. דס ווען זיי וועלין תשובה טאן וועל איך זיי אזה זייערו זונד פר
ידי אז ווי איך האב דיר פר גופין. דו גקרא פקענט ווארום הט דו תורה אן ישראל אזה ישראל
דו גרוסי עבירה פונם עגל. הקב"ה הט זיי דאך מוחל גוען דרוף. אזו איך ווארום הט דוא תורה
אן ישראל דו ארבי עבירה פון דוד הקהל עה הקב"ה הט אים דאך מוחל גוען דרוף. און אזה
עס איז דאך פר האגרון אנדרו חקמים וס האפן גרעסורי עבירות גטאן. (אמון) הט מצוה גוען
מיט זיין כוסר. איינר האט מצוה גיוען מיט זיין שועקטר. און איינר מיט זיין טאקטר. ווארום
הט דס דו תורה גיט בשייך לך אן ישראל. ענפרט דוא גמרא דאס קוסט צוא ווייזן אז ווען אקהל
אזרר אפילו אחיד וועט איין עבירה טון. אזו זאלן זיי תשובה טון וועט זיי גאט מוחל זיין.
און זעקס אירלייא מעלות און צייטן איז פר האגרון אזה דו תשובה אייני ערגיר פון דו אנדרר
דו ערשטו מעלה איז ווער עס טוט תשובה און דו ווננט אז דו יצה איז נאך שטארק ביי אים.
און ער בייזונט אים אזה דעם הט גאנט דו נביא (השליכו מעליכם את כל פלעעכם וגו') ווארפט
פון אייך אראס אייערו זונד און מאכט אפריש הארץ און נייא וכוט. דס איר זאגט נאך זיין דעם

יער טוב . אזה זמנט דער פסקו (זכור את בוראך בימי בחרותיה) גידענק ניין ב'שעפר און טיא תשובה און דייני וינגי טעג . דוא אנדרי מעלה איז אויף ווער עם טוט תשובה און דער יונג . אבער ניין תשובה מוקט דרום ווייל ער קען שוין ניט קיכן צו דר עבירה . דס איז אזה ניט אבער ניט אז ווי דו ערשטי דו דרומו מעלה איז ווער עם טוט תשובה דרום ווייל ער פארקט זוף פאר יסורים און עונש פון זיין זונד ווענין . דוא פערדו מעלה איז ווער עם טוט תשובה דרום ווייל עם הט אים גימראפון יסורים אודר אנאנדרא ואך . דו פוקטו מעלה ווער עם טוט תשובה אזה דר עקטור אז ער ווערט אלי מאל שלאפיר . און קאן שוין ניט טון אעלכו עבירות ווי ער פלענט צוא טון . דו זעקסטו מעלה איז ווער עם טוט תשובה אז ער קונט שוין קראנק פארון מיט . דרום ווייל עם איז יוא אזו אז איין תשובה איז בעסור פון דער אנדערור . זאל קיינר ניט פר זיכון פון זיין תשובה . און וויא פאלד איינר ווערט קראנק זאל ער הייבן וידידי זאגן . און זאל ניט ווארטן ביז דוא קראנקהייט וועט זיין שווער אוף אים - מאכור וועט ער דו דר נאך ניט קענין וידידי זאגן . אודר סאמיר וועט ער חו פון זונן קיכן . און דו מענטשן נוס זענן ביי דעם קראנקן זענן מהויב אים צו דר מאנן ער זאל וידידי זאגן און זאלן צו אים זאגן עם זענן נאך פר האנדן פיל מענטשן נוס האבן שוין וידידי גיזאנט . און אצנד גיזאן זייא ארום אופן מארק . דען דו וידידי איז ארפואה . און עם זענן פר האנדן פיל לייט ווס האבן ניט גוואלט זאגן קיין וידידי . און זענן אזו גישטארקן אן וידידי אפר מען טאר אים ניט זאגן דו רייד פר זיין ווייב און קינדן דס ווארן זיי וועלן זיינין און וועלן אים שווער מאכונ זיין הארץ מיזאל אים אויף און אפילו דוא מענטשן נוס זיין ארום אויפן מארק זענן אויף ניט זוכר פארון מיט דרום וועט דיר ניט שאטן אז דו וועסט וידידי זאגן :

על איז פר האנדן אפענקש וואס פוט איין עבירה . און ווערט אוף איר מער גישטארפט ווי זיין חבר ווערט אוף איר גישטארפט דהיינו אז איין תלמיד חכם טוט איין עבירה האט ער מער עונש פון איין עם הארץ ווס טוט איין עבירה . אזו אויף איין אלטור אז ער טוט איין עבירה הט ער מער עונש פון איינגי . אז איין רייכר נגבת האט ער מער עונש וויא איין ארפור נגבת און ווען אשעלעכטור מענקש האלט זזה בגארה הט ער מער עונש ווי אגרורסר מאן האלט זוף בגארה . און דר נוס נולדט איין ארוימאן הט ער מער עונש ווי ער גווקט איין רייכר . אזו אויף ווען ער טוט אשארדן צו אצדיק אודר צו איין האלטן מאן . אודר ער איז אים מצער . האט ער מער עונש ווי ער וואלט עם אנאנדריי גמאן . אז ווי דו נקרא זאנט (הכל לפי המבייש והמתבייש) דר עונש איז אלץ ווערליג דעם ווס פר שעהקט און ווערט פר שעהקט אוף דר נוס טוט איין עבירה אום שבת אודר אום נוס טוב אודר אין איין תענית איז זיין עונש גרעסיר ווי אנאנדערט מאל . אויף זענן פר האנדן אטייל זכיות ווס זענן בעסור פון דו אנדערור דהיינו דו תפלה פון אצדיק איז בעסור פון דר תפלה פון ארשע און ווען איינגער דונט גאט מיטען גאנצין הארצון . איז בעסור איינר ווי איין אלטור טוט דאס און ווען איין ארעסיר האנדולט באמנה איז פול בעסור איידר וויא ארייכור האנדולט באמנה דעקט גדייכונ פר קערט קונן עונש . און ווען איין גרוסר מאן איז איין עניו איז ער מער גלופט און גאטס זאגן וויא איין שלעכטור מאן איז איין עניו :

איר דופי לייט זייט וויסען דאס דו וועלט איז גיגדוכונ צו איין ים ווס שמוקטט דורך זיין שמוקטס ווינד . אזו גפנען זוף פיל לייט ווס ווילן פארט ארויבן זיין . און ווערין דר סרוקנן און דו טיפי וואכור . דו אנדרי זען אזו דו זענין דר סרוקנן גיווארון . און גיזאן זיי פארט נאך . און ווערין אויף דר סרוקנן . דר נאך קיכן נאך מער לייט און זען דס ייעני זענן דער סרוקנן . און קערען זוף ניט דרוקען און גיין אויף אריין און ווערין אויף דער סרוקנען . איין דעם קוקט צוא גיין איין חכם און במראקט זוף מיט כל המצאות . און מאקט זוף אשוף מיט אענעל בוים . און מיט גראבי שפריק . און דוננט זוף רודער וואס זאלן אים רודען דוא שוף . אזו פארט ער בישלום אייבן דעם ים . אזו איז אויף דו וועלט . דו לייט לופן נאך ניער הענדיל . און דוא לייט ווס ווערן דרוקן דר סרוקנן דאס זענן דו רשעים . זיי טראכטון גיט אוף עולם הבא . און פאלן אין גיהנם . און דר חכם דס איז

דר בעל השו"ב • דר שו"פ איז דו תשובה • און דו נידר דס זענען דוא פגעשליס טובים • פאקטמן און
 צדקה און הפדה • אזו ווי דו רודער האבן גרויס מיה • אזו דס דר בעל תשובה אויך גרויס מיה מיט
 זיין תשובה • און דר זענלי בוים דס זענען דו מצות פפונה • דען אזו ווי מיקען ניט פארן אן דעם
 זענלי בוים • אזו אויך דו מצות אן בויה זענן נישט גרעכונט און דוא גראבי שטימיק דס זענען דוא
 תפלות דס דורך זיי ווערט דר מענטש אן גיקניפט און הקב"ה און ווערט גיבראקט לעולם הבא •
 פינף צייטן איז פר האנדן וס דר מענטש דס צייט תשובה צו טאן • דו ערשט צייט איז תיבה
 דעם טאן אז ער טוט דו עבירה • עס איז גלייך אזו ווי עס קומט אפלקע אויך אמלבוש • אז
 מען זעקט אים תיבה ארויס איז ניט • און אויב ניט איז ניט גוט • אזו אויך מיט דר עבירה פאקט
 ער אפלקע אן זיין גשמה • אזו אז ער טוט פאלד תשובה גייט ארויס דר פלעק • און אויב ניט גייט
 ער ניט ארויס • דס אנדרי ווער עס פאר ווקט דעם טאג אבר ער טוט נאך תשובה אין זיין יונגט •
 דס דרום ווער עס מיט ערשט תשובה אויך דר עקטור • דס פערדו ווער עס טוט ערשט תשובה
 אז ער ליגט גראנק אויפן מיט פערט דס פוקט ווער עס שטארקט גאר אן הלכה • און בלייבט
 און זיין פיינקייט • דס איז אכשל צו פונף ביותות וס פארן אין איין שו"פ אויפן ים • דא קומט אן
 שטורם וויגט און ווארפט זייער שייף טאג און נאכט • און זיי קענען ניט קומן צו קיין געשעה • אכא
 דס זיי דר וויגט פר טראגן צו איין איינזאג אן מיטען ים • דו לייט גיין ארויס אויפן איינזאל און פונק
 דארטן גוטי פירות און נישט קרייטקער און אסורדייא פייגור און פרכות און קנואלן מאכט • און
 אלץ וס זייער הארץ פגערט • דוא ערשטו פיתה זאגט מיר וועלן ניט ארום גיין פון דער שו"פ פון
 אונזר וואל טאג וועגען • דען טאמור וועט קוקן אלשטונדס וויגד און וועט פר טראגן דו שייף • אזו
 וועלן מיר מונען שטארבן אויך דעם אונזל • און אנדער האב און גומץ וועט אלץ פאר לארין
 ווערן • דו אנדו פיתה זיין ווא ארויס און עסין פון דו באבליים און געמון מיט זיך אין שו"פ אריין
 אבר זיי גערען זוף אום פאלד און שייף אריין דו דרום פיתה גיין ארום און בלייבן פון דרויטון •
 און גיין נאך נאך וואל טעג • און עכט און טראגקען און פאנין זוף שייף הייזר און טון זוף אן
 גרויס פגעגא אופן אונזל • ביז עס קומט אנויגט און דו רידער הייבן אן צו רודערן דו שו"פ • און
 מען הייבט אן צו טרויטערן אזו לויפן זיי פאלד אין שו"פ אריין און גפונן דאס דא אנדערלייט
 זיפן אויך זייער שטעט • און זיי מונען זוף שו"פ זעצן אין איינישלאפט • דוא פערדו פיתה זאגט מיר
 וועלן נאך קומן און שו"פ אריין דו רודר וועלן ערשט עסן און וועלן ערשט אויך שטעלן דעם
 זענלי בוים • און זיי וויסן זוף אויפן אונזל און גיין נאך נאך פגעגנים • און זיי טייגן זיין וועלן
 נאך קומן צו דר שו"פ • אין דעם הייבט אן דו שו"פ צו גיין • אזו דר שו"פ זיי זוף • און דוא שו"פ
 איז אבר שו"פ ווייט אונזען פון זיין • אזו מונען זיין שוויפן און גיין ביז און האלז און וואכט ביז זיין
 גרייכטן צוא דר שו"פ • אבר זיין מונן נאך פיל הענגיר זיפן פון דר דרושה פיתה • דוא פוקט פיתה
 בלייבן אופן אונזל און קערן זוף דרגן וס דוא שו"פ פארט אונזען • און זיי מיינן זיי וועלן זייערד
 טעג אזו פר ברענגן אין פגעגא אויך דעם אונזל • דר נאך קומט דר וויגט און דו ביימך ווערן פאר
 דארט און עס קומט דו קעלט און שטייט און רעגן • און זיי האבן ניט צו עסין און טראגן און מונן
 זוף נאך פראקטון און זייער הייזר פר דו תיות רעות • און זיי ווייגן און שרייבן און קיינור קען
 זיי ניט העלפן • און זיי מונן דארט שטארבן פר הונג • אזר זיי ווערן צוא רופן פון דו תיות רעות •
 אזו איז אויך דר מענטש • דו ועלט איז גלייך צוא איין איינזאל און דוא פגעשליס טובים זענען גלייך
 ווי אשיף • דען ווען איין מענטש גייט און גלייכט ווען • און דנט השי און לאזט זוף ניט פצויגן
 פון דעם יצר הרע אזו גייט ער ארום אויך דר ועלט בשלום און קומט אויך קעולם • האב בשלום און
 גן עדן אריין • דו ערשטו פיתה דס זענען דו רעכטו צדיקים • זיי וועלן נוס נאך גיין גאנזאל טעג און
 הענגט • דו אנדו פיתה איז דו וס טון עבירות אבר זיין • זיי וועלן טון פאלד תשובה דרוף • זיי קומן וויגד
 אויך זייער אורט און גן עדן אריין • און זייען גרויס • דו דרום פיתה איז דו וס טון פיל עבירות און
 מונען קיין תשובה ניט ביז אויך דר עלמור • האמש דאס הייסט דאך אויך איין תשובה • אבר עס

הלכות תשובה פרק שרישי

אין גיט אין גיט ווי דו ערשטו ביהמה דו פערדו ביהמה אין דו נוס טון ערשט תשובה פארן טויט • דרום האבן זיי גאר איין ענג אורט און גן עדן • ווייל זייא האבן פרו זוכט מיט זייער תשובה • און זענן פרוז נאך גינאנגן נאך הענגיגים דוא פופטו ביהמה זענן דוא רעכטו רשעים נוס טון גאר קיין תשובה גיט זיי גלייבן און ניהגם ווייל זיי האבן גיט גרענקט און זייער שופ דס אין דו תורה און מעשים טובים • און דו חיות רעות צו גייסן זיי • דאס מיינט מען דו מלאכי הבלה רל • זייא נוארפון אים און דעם אפ גרנד פונם ניהגם און אימלוכר זאל וזה דעם משל און מוח אריין געסן און זאל גיט פרו ווימון מיט זיין תשובה :

פיר קללים זענן פרו האנדון און דר תשובה איינס ער מוז וזה פדענקו און אימלוכר עבירה נוס ער הט גטאן • דס אנדרו ער מוז זייא פרו לאזן גאר נוס טאן דס דרומו ער דארף ווידו זאגן • דס פערדו ער דארף און וזה מקבל זיין קיין קאל קיין עבירה גיט טאן און דארף און זאגן רבון כל העולמים און האב גיווגדנט דו און דו עבירה האב און גטאן • און און וועל עס שוין קיין קאל גיט טון • און האב תרטה דרוף (דמאתי עיתי פשעתי וכו') און זענן פאר האנדון פיר אירלייא תשובות (תשובת התשוב) דס מיינט מען ער זאל נעהן און דר תורה נוס פרו אין עונש עס שטייט און אין איין עבירה וויא ער האט גטאן • אין דער עונש הארב אין זיין תשובה און הארב • און (תשובות המשקל) ער זאל וועגן דו הגהא פון דר עבירה קונן דעם צער נוס ער וועט ליידו דרוף • און ווידר (תשובת התרטה) דס ער מוז תרטה האבן און זייגן עבירות • אין הייסט עס קיין תשובה גיט • און עס אין גלייך אז וויא איינר טוכת וזה און האלט אשך און זיין האנט • הקב"ה האט גוואונט דו ישראל און דר תשובה אז ווי אונזן שטייט דס ער בערנט גיט און דעם טויט פונעב רשע • גאר ער זאל תשובה טון וועט ער לעפן דס אייבונג לעבן און הט זיי און גוואונט דרוף דויה משה רבינו ע"ה • אז ווי עס שטייט (אחס נצבים) און און דרוף אנדרו נביאים • דרום זאל קיינר וזה גיט פראקטון און בין נאך זיגן און האב נאך קיין עבירות גיט גטאן • און דארף קיין תשובה גיט • קיין עס אין גיט אז אימלוכר פרארף תשובה • און דר נוס נעמט וזה מיט דו עבירות און יענער וועלט וויא צוא אים :

נאך דעם אז ער הט תשובה גטאן זאל ער מאכן אנדרו און תשובה טאן אז ווי דו גמרא זאגט דר נוס קאן שטראפן דו לייט און שטראפט זייא גיט ; ווערט ער גשטראפט דרוף דרום אין כחויב אימלוכר קהל צו האבן איין (בעל דרשן) נוס זאל שטראפן דוא לייט אז און איין (בעל הבית) וואס שטראפט גיט זיין הויז גיונד מוז ער עונש ליידו איינר זיי און דר נוס מאכט יוא דוא לייט תשובה טון הט זיין שחר גאר קיין שיעור גיט • אז ווי דר פסוק זאגט (בשלוש ובמישור הלך אחי ורבים השיב מעון) מיט שלום און גלייכקייט אין ער גינאנגן מיט סיד • און פול לייט הט ער ווידר גיקערט פון זיגד • און זאגט דוא גמרא מינאל גיוען שטראפן איינר דעם אנדרו וואלט דער בהמק גיט חרוב גווארון • און דאס שטייט דאך שוין אונזן דאס דר מענטש אין כחויב צוא שטראפן זיין חבר צוויי דריי קאל און אז ער קערט וזה גיט דר צוא הייסט ער איין גאר • אבער דר נוס נעמט יא אן שטראף הייסט ער אצריק און אהם • דרוף זאגט דער פסוק (אל תוכיח לך פן ישנאך הוכיח לחכם והאבהך) וילקט גיט שטראפן קיין שפעטור טאמור וועט ער דוה פיינט האבן • שטראף צו אהם וועט ער דוה לוב האבן • און זאגט דר פסוק (באזני כסיל אל תדרב) און דו אויעקרין פון גאאר זאקטו גיט ריידן • און זאגט דר פסוק (אזון שומעת תוכחת חיים בין תכמים תלין) דר אויער וואס הערט צוא שטראף דער פוקט דס אייבונג לעבן • און צווישן דוא תלמידי הכמים וועט ער איינער נעכטאגן און דער וואס הט פיינט שטראף אין פיל עריגן פון אבהך • און ווערט גיט גרעכנט צווישן דו לייט • ווי דר פסוק זאגט (שונא תוכחת בער) דר נוס האט פיינט שטראף אין איין גאר • און אין אויס גלעהרט פון דער וועלט און פון יענער וועלט • דרום זאל אימלוכר אן נעמן דו שטראף • אפילו דר נוס אין איין אלטור טאן און איין תלמיד חכם •

אז ווי עס שטייט דרוף פיל געשיזות אונז דר גמרא • אונז דר ווס מאכט די ליט תשובה טאן איז ער מקרב דוא גאולה :

פון ועננו דר תשובה איז דר מענטש זוכה צו פור זאכן • איינס הקב"ה איז אים מוחל אלו זיינו עבירות אונז ווי וערן אים גרעכנט פאר מצות • דאס אונדזר ער וערט גהילט פון זיינו ווי דא אונז פון אלו קראנקהייט • אז וויא דר פסוק ואנט נהרופא לכל תהלאכיזי דאס דרוטו ער וערט בשורקט פונם גיהנם • אונז קוקט אין גן עדן • אז וויא דר פסוק זאנט (הנאל משחת חייכי) ער לייזט אום פונם גיהנם דיין לעבן דס פערדו הקב"ה גיינט אוף אים תן אונז חסד אונז דר בארוקטייט וויא דר פסוק זיינט (המעטריכי חסד ורחמים) גאט מאכט דיק קריינון גנאד אונז דר בארוקטייט • אונז דרום ווייל הקב"ה הט לוב די וישראל מער פון אלו אומות דרום הט ער אונז גיגנן די תשובה דס אייבגו לעבן אונז זאנט דר פסוק (כי חסיד אני) הקב"ה זאנט אפילו איינר טוט מיר שלעקטן טוא אייך אים גוטס • אונז וען איר ועט תשובה טאן ועל אייך אייך מוחל זיין אייערו וונז • את זוכה דר תשובה ועלן מיר זוכה זיין צו דר גאולה במקרה גיטיט אמן :

מסיק היכות תשובה :

הלכות צדקה פרק רביעי

דער פרק רעט וויא מיזאל צדקה גיבן • אונז וען מיזאל צדקה גיבין אונז ועמון מיזאל צדקה גיבין • אונז וויא דיא צדקה זאל זיין :

דר פסוק זאנט (ורעו לכם צדקה וקצרו לפי חסד) דיא פסוקים וענון אזו פאר מייטש איר זאנט וויאן דיא צדקה גליק וויא איינר זייאט קארון • אונז ווייך רא ועט איר אפ שניידן (חסד) • אונז וען איינר זייאט קארון אונז ווייך • אזו ווייכט ער גיט אוב עם ועט וואקסן • אונז אוב ער ועט עם אפ שניידן • דען עם קען זיין דר האגז ועט עם אום שלאגן אפ דר וואס זייאט צדקה ועט ער בייזוי שניידן • אונז אזו וויא פון אקרון וואקסן אום פול קארונס אזו אונז פאר איין שולנגר צדקה וערט קען גבענטשט מיט אלפי אקקים אונז דאס איז דאז דיע אז (גמילות חסד) איז פול בעסור אונז השובר פון צדקה • דען צדקה איז גאר פאר ענינים • אונז גמילות חסד איז פאר עשירים אויף • צדקה איז גאר פאר איין קעבונדונג • אונז גמילות חסד קאן זיין מיט דעם טומון אויף • צדקה גיט קען גאר געלט • אפ (גמילות חסד) איז מיט זיין לייב אונז גוטס • דרום זאנט דר גביא זייאט אייך צדקה ועט איר אפ שניידן חסד • אונז דרום אונז זאנט ער דאס לשון זייאן ביי צדקה • דען אזווא וויא איינר זייאט קארון בהאלט ער עם אין דר ערד • אזו אונז איז צום בעסטן צדקה צו גיבן שמואל הייד • אז ווי אייך ועל עם דא בעסור בשירון • אויף זאנט דר פסוק גירו לכם גיר ועת לקרוש את ה) אקורט אייז אקור • דס מיינט קען אזו וויא אז איינר וייל אקרון איין פעלד קדושת ער זיך אום אזו איין פעלד • ווס זאל דרוף גוט וואקסן אזו אויף זאל קען זעהן צדקה גיבן צו פרוכז לייט • אונז צוא דעם וואס לערונט תורה • אונז גיט צו שלעקטן • אונז אזו דוא ועסט ועלן זאגן וויא קען קען ווסן אז דר איז אנטער אונז דר איז אשלעקטער • דרום זאנט דר גביא ועת קרוש את ה) עם איז איין צייט צו פארשטן גאט בלוכר אפילו דר ווייכט גיט דס מענטשטן גיב אים פארש צדקה • אונז האלט אים פאר פרום ביי אקרוז הנביא ועט אונז ווייזן ועמון קען זאל צדקה גיבן • דר אונז זאנט דר גביא (אשריכם וורעי על כל בים) וואול צוא אייך דאס איר זייאט אויף אלו וואקרון דאס מיינט קען גוט אייער צדקה צו דיא ווס לערנן תורה וואס דיא איז גילוכין צו וואסער אונז זוא בלייבט גאר ביי די נדרונג לייט אונז גיט ביי די בעלי גאון :

דער פסיק (בבאבזר זרע ורעה ולערכ אל תהי ידה) דס מייטשוי דר חכמים וען די האקט צדקה גיבנן צו איין עני זאלקטו צוא אים גיט זאגין אייך האב שון היינט גיגנן קום גאנדרקט קאל • זייאנט דר זאלקט אים גיט אנוועק לאזן ליידיג • דען אין דעם זכות פון צדקה איז קען זוכה צום לעבן אויף דר ועלט אונז אויף זייענר ועלט • אונז דר ווס גוט צדקה וויא רעכט איז וויא עם

הלכות זדקה פרק רביעי

סב

נועם דא ווייטור בשיירט וערק . דר איז זוכה אוף צוא שטיי צוא (תחית המתים) : און איז זוכה צו קומין צו דר מתיצת) פון הקב"ה . אונער וועט הנאה האבן פון דעם לומדקייט פון דר שטייגה . און דיא צדקה גייט פארן מענטשן אוף דר וועלט און אוף יענער וועלט דרוף זענן פון האנדלן פול פסקוקים . גאר איך וויל דרוגן גיט מאריה זיין . ווער עס וויל דס גיט גמייבונ זאל זיך נעמן דעם (ספר המוסר) וועט ער גיפונן בשיידוקף . אוף פהוט אים די צדקה פאר מיתה משונה און פון דעם גיהנם . און דערענט אים צוא עולם הבא . און זיא גייט פאר אים און ווייזט אים דעם וועג אין גן עדן אריין . און ווא איז זיין מליץ און מענות פאר אים בייא דעם גרוסן משפט אוף האבן דיא חכמים ז"ל גזאנט ווען דו האסט בייא דיין טוש ענינים זאלסטו זיך פרייאן אויף דעם ווס דו האסט די הונגערט זאט גמאכט . כדי דו זאלסט לאנג לעבן אוף דער וועלט און וועסט אויף בקימון דס אייבונג לעבן . אז ווי דר פסק זאנט (אשכנזי משפיל אל דל ביום רעה ומלטהר ה) וואו דעם מענטשן ווס מונט צום ארומאן . אין דעם ביזון פאן וועט אים נאט מציד זיין פריענט די זקרא ווס הייבט גקלונט צו איין ארומאן : גאר מיינט מען ער בקלערט מיט זיין חכמה צו העקלן דעם ארומאן מיט כל המצאות : מיט זייאן . אויך מיט אנאנדראדף (גיוס רעה ומלטהו ה) דר ווס טוט אזו וועט אים קיין גייו גיט קומן :

ווען איין ארומאן קומט צו איין עושר און פנערט פון אים צדקה אויך ער זאל אים לייאן . דא שוקט נאט איין מלאך און שטעלט זיך לעבן דעם ארומאן . און זעהט און הערט אלק ווס ער רעט מיט דעם עושר . און ווס דר עושר ענפרט אים . דען נאט ביה פרוכט אוב ער איז זיך נוהג מיט זיין צדקה ווי עס קער צו זיין . אוב ער גוט ווא מיט גוטן מיט און מיט עסקה אויך מיט איין סרארג פנים : און אוב ער גוט ווא בשתיקה אויך בפסקיא . אוף פרוכט ער דעם ארומאן אוב ער לאזט זיך בנגון מיט דעם ווס מען גיט אים : און אוב ער רעט גיט קיין שלעכטו בייד קנין דעם עושר . אויך אוב ער איז גיט מתרעם אוף נאט צו זאגן ווארום הט ער ייענעם גינגון פול געלט און עשירות און אים גיט . דען מיט די בייד טוט ער ארום עבירה . דר ווס גוט גיט קיין צדקה ווערדט זיין עשירות ווערט אים זיין עשירות בהאלטן צו ביזון ער ווערט פאלארום פון דר וועלט און יענער וועלט . און זיין עשירות ווערט אוף פלארן . אזו אוף דר ארומאן ווס לאזט זיך בנגון מיט ווס מען גיט אים און ער רעט גיט קיין שלעכטו בייד וואס זענן דר ווייך נאט און לייט חי . און נעמט אן זיין ארוקייט פאר ליב . דס וויא נאט הט מיט אים גמאכט איז אלס רעכט . דר בקומט זיין שכר פול בפניו אוף יענער וועלט . און זיין שכר איז גרעסור פון דעם וואס גוט צדקה . דען ער זאנט צו הקב"ה ליכר נאט האסטו מיר אוף גיזאלט גיבן נעקט ואלט איך אוף צדקה גיגעבן . פון רעכט וועגן זאל דר ארומאן אוף צדקה גיבן פון דעם ביסול ווס ער הט :

אויך זאל אומלוקר וויסן אז דר ארומאן ווס נעמט צדקה ביי דעם עושר טוט ער מיט אים פול מער גוטס . וויא דר עושר טוט מיט אים . דען דר עושר גוט אים געלט אויך עסן און סדונקן : אויך ער מאכט אים איין מקבולש . אכר ער בקומט דרוף אים טאונט מאל מער . דאס נאט גוט אים מול און ברכה און לאנג לעבן . און אלס ווס אובן שטייט אים גרעכונט . אוף זאל אומלוקר וויסן אז דר ווס גיט זיין חכר צדקה גיבן . האט ער מיין שכר פון דעם וואס גוט צדקה . דען דר טוט גוטס מיט דעם ארומאן . און נאך מער גוטס מיט דעם עושר וואס ווערט גיגייט . און אויך דר ווס גייט זיין חכר צו צדקה איז ער דאך בקיאי אוף איין בעל צדקה . אזו איז זיין שכר זייער גרום עס שטייט אין פרק (יובי בן יעור) זאנט דיין טור זאל תמי אפון שמיין און עס זאגן זיין ארומו לייט אין דיין הו בשעת דא עקט . אויך ווען דיא האסט עפוס צו ארומאן זאלסטו עס גיבן צו ענינים . כדי זיי זאלן זיך פאר דיין אוף פרנסה . נאך איין פשט איז דיין טור זאל תמיד האפון זיין דס די אורחים זאלן אריין גיין . דען אז די טור איז צו שעמן זיי זיך אן צו קלאפן . אויך מאמור קומט איין הונגערט אורח . און אייך דו וועסט אים עפונן וועט ער זאלן

לב הלכות צדקה פרק רביעי מוב לג 65

טאר דר טור דרו • און דר עלמר פון הנקטת אורחים איז גרעסור פון צדקה און זיין גרוסר שוכר הט נאר מיין שיעור ניש • אזו הט אוף נטאן אברהם אבינו עיה • און דר ווס איז איין ככנים אורה איז ער מצד אברהם אבינו • און ווען דר אורה קוקט אין דיין שמוצ אריין זאלקטו אים צו נעמן מיט ליבשאפט • און זאלקט אים תיקף גובן עסן טאמור איז ער הונקריג און זאלקט אים ניש פריעגן אוב ער וויל עסו • דען טאמור שעקט ער זיך פאר דיר און וועט זאגן ניין • אזו ווי מיר גיפונג דרוף פול מעשיות איין דר זכרא דס אמיל לייט זענן דרובר גשטארבן • דרום זאל מען אים תוקף גובן און זאל מיט אים ניש כירדן קיין פאטשטון ביז ער עקט אפ :

און אזו דו נקט אים עסן זאלקטו אים גובן מיט אפרילוף פנים און זאלקט עס אים פר גונג און זאלקט וזה שטעלן קונגן אים גלייך ווי דו האקט גונג אום ככבר צו זיין • און זאלקט אום גונערן מער נטאן • און זאלקט וזה דרוף מצער זיין • און זיזא אים ככבר מיט דעם בעקסטן עסן און טרוקן • און דס בעקט גילענור • און דו בוקט אים כחוייב איין צוא כירדן ער זאל וזה ניש שעקן עסן • און בשעת דער אורה איז ביי אים טאר ער ניש ווייזן קיין שום רונגה אוף זיינו (כני בית) • דען ער וועט מיינן דו רונגה איז אבר אים • אזו וועט ער דר שראקן ווערן • און וועט זיך שעקטן צו עסן • אויך טאר אים דר בעל הבית ניש דר ציילן פון זיינו תוקיות און בלפוליס • אדרבה ער זאל אים מרייקטן מיט גוט כירד • ער זאל צו אים זאגן מיין לוב האבור עס און טרוקן און זארג ניש • אצור בוקטו ביזא מיין טיש • עס קען נאך וואל זיין אויך זאל ביי דיר איין אורה זיין • אויך האב גלובט אין נאט גונג צוא געבין עסן פר זעלובו אורחים • אויך וואקט גערן דו זאלקט צו מיר נאך אורחים אריין ברענגן • ליבר נאקט עס אויך פר גון דיר עס מיטן גאנצן הארצן עס ווייקט מיינר ניש ווי נאט קען מיט אום פורן • און ער זאל וזה דרוף מצער זיין נוס ער קען אים ניש מער כבוד אן טאן • דס אלץ איז כחוייב צו טאן צו אטולוכן אורה אפילו צו איין עס הארץ • כביש צו אטמלד חכם • אויך איז דר בעל הבית כחוייב צוא שטיין ביי דעם טיש און זאל אועק נעמן און דר לאנגן אלץ ווס מען דארף • אז ווי אברהם אבינו עיה הט נטאן אז דו רחי סלאכים זענען צו אים גיקומן • און משה רבינו עיה פאר זיין שווער :

גון קענט איר וואל פר שטיין וויא גרויס דו טנהה איז דר פון דען אברהם אבינו הט נאך גיהאט פול משותפים און איז פארט זעלבסט משמש גוען ביי דעם מוש • און דר בעל הבית ווס איז ניש מקיים דס אלץ ווס אויבן שטייט ווי צו אים • דען ער מאכט זיין מצוה צו איין עכירה אוף טאר דר בעל הבית ניש דר מאגן דעם עני זיין אום גליק דאס ער זאל ניש טרויארוג ווערן • אז וויא שקמה המקנהט גיזאנט שוב ארוחה ירק יארהבת שם משור אבוס ושנאת לשם אים בעקר אבונגל קרויט מיט ליבשאפט איינר איין פעטור אויבס מיט פינד שאפט • דר מרש שרבייבט אוף דעם הט שלמה הקלה נאנט דעם פסוק • אז דר אלשמדאי הט אים אוארף גיגובן אוף פיר הונקרט מייל • איז ער ארום גינאנגן אין אלי רענד • אטאל איז ער אריין גיקומן צו איין בעל הבית • און ער האט אים דר קענט אז ער איז שלמה הקלה • דא הט ער אים זייער ככבר גוען • און הט אים גישקט אפעטן אוקס • בשעת ער הט גינעסן הט דר בעל הבית אים אן גיבן פריעגן • מיין לובר שלמה ווי אזו איז דס גיקומן דאס איר זענט אזו פאר שטויסן פון אייער מלוקה • אויך גרענק דס איר האט גישעקט פיר טרוינט אוקסן און איין טאג • עס איז דאך ניש גוען אוף דער גאנצער וועלט אזוי איין סלה ווי איר זענט • הט שלמה הקלה אן גיהויבן צו וויינן און הט ניש גקענט עסן • אזו איז ער פון דארט אינען גינאנגן און איז גיקומן צו אנאנד בעל הבית • און דר איז גוען ארום : און האט אים גיגובן צו עסן קרויט און פמיש • בשעת עסן זאנט ער צו אים מיין לובר שלמה נעקט אלץ אן פיר ליב • און ווערט גטרייקט • דען דעם ווס נאט הט ליב שטראפט ער • אזו ווי דר פסוק זאנט (את אשר יאהבה יחיה) • דרום מיין לובר שלמה איר וועט איה וידער צוא אייער גולה קרין • עקט און טרויקט מיט מיר ווס נאט ביה האט בשערט • אויך פר גון עס אויך מיטען גאנצן הארצן • איר וועט שון פאלד זיין און דר היים איר האט שון גוט פול ארום צוא וואנדערן • אזו איז

שכמה הסקה ויער פריילך גתארון אוף זיינע רייד . און איז זייער ברוריז גווען אוף דעם ערשטן
בעל הבית אז ער איז ווידר אהיים גקומן צו זיין מקוהה הט עד גזאגט דעם פסוק (טוב ארונה ירכ
וגו') עם איז בעסוד דו קרויט פון דעם ארוסמן . דס ער הט מיר בוויזן לויבשאפט דר ביי . פון דעם
פעטמן אלקס פונם עושר . דס ער הט מיר דר מאגט מיין אויס קליג :

אויך זאל דר אורח גיט איין שטיין ביי אקמזון . דען ער פאר שעהט זוף ועלבדט . און בשעת
ער עקט מיט אים פון גונט ער עם אים גיט . און מען העקט אים זיין בלוט און פלייש . אוף
דעם זאגט דר פסוק (אל תלחם לחם רע ענין) זאלסט גיט עסון קיין ברויט מיט אקמזון . עם און
טרונקט זאגט ער צו דר . און זיין הארץ איז גיט דר בייא . ער פון גונט דיר גיט . אפילו דאס
טרונקן ברויש . מכיש דו אנדרדו שפייו . און אויב דו פוקט הונקריג שטעק בעסוד זעמסיר צווישן
דייע ציין איידר דו זאלסט מיט אים עסון . ער איז בלוז דען און פאלש . אוף זאגט דער פסוק
ווען דו העקט זיין ברויט וועקט עם סוזון אים מייקונן . און עם ווערן פון דארבן דייע גוט שפייו
וואס דוא האקט מיט אים גינעסון . און אנוטער בעל הבית זאל נאך גיין נאך אורחים . און אז ער
בקמט זיי זאל עם ביי אים גלייך זיין ווי ער וואלט גפונן איין סציאה . און אז דר אורח בלייבט ביי
אים איבער געקמטן זאל ער אים גוט אפגעט מיט אונטער זאל גלענד . דען דס איז ביי אים לויב ווי עסן
און טרונקען . און אז ער גייט אונטע זאל ער אים מיט גונטן אויסן וועג אשטוב ברויש . דען מיר
גפונן דס פיל רציחות און שטריוקלונג איז גישעהן פון אשטיק ברויש וועגן . איך וויל דרדען גיט
סאריק זיין . און ער איז אים סחויב צו בלייטן . און זאל אים נאך זאגן (ברכת פתנים) . און זאל
בלייבן שטיין אזוי לאנג ביז ער זעהט אים שוין גישט . ווער עם איז דוא מצוה רעכט מקנים איז ער
בזויא מורע אברהם אבינו . און זיין שרר האט קיין שיעור גיט . דוא גמרא זאגט מינאל אימהובן
אורח סבדר זיין גלייך ווי ער וואלט גווען רבן גמליאל אפר דו זאלסט פאר אים גיט פאר טרויארון
קיין שום זאך טאמור איז ער איין גנב :

דוא צדקה וואס דוא ווייביר גובן איז סער בוילונט און אן גינפן פון דר צדקה פון מאנגליין . דען
דר סאנזבול גיט אים געלט אזוי דארף ער ערשט קויפן וואס ער דארף . אפר דו ווייביר גובן
ברויט און שפייו . דס זיי מענן עם באלד עסון . אזוי ווי מיר גפונן און דר גמרא (מר עוקבא) מיט
זיין ווייב פלעגן גיין אלי סארגון פרוא און שרר אריין . און עם האט גוואנט איין ארוסמן און זייער
שכונות פלעגן זיין אים אלי און דר פרוא הונטער ווארפן פיר גראשן הונטער דר מיר . און דער
ארוסמן פלעגט זיין גיפונן און דס גקויפט פון זיין קונטר אמאל זאגט דר ארוסמן איך
זאלט גינערן גיוויסט ווער עם ווארפט מיר אלץ הונטער דוא פיר גראשין . אזוי הט ער זוף גישטעלט
הונטער דר מיר . ווי סר עוקבא מיט זיין ווייב זענן גיקומן און האבן זוף איין גיבונגן אים הונטער צו
ווארפן דו פיר גראשין . אזוי הט דר ארוסמן אוף געפונט דו מיר צו זעהן ווער עם איז . אזוי זענן
זיי אונטע גלאפן . און ער איז זיי נאך גלאפן ביז זיי זענן אהיים גיקומן . אזוי איז גווען אים גהייצט
דער אויבן צו פאקן ברויש . און ער איז גינען זייער הייס . אזוי האבן זיי אוף זוף גנוסן בעשר
פון ברענט צו ווערן איידר מבניש צו זיין דעם ארוסמן . און זיי זענן אריין גיקלאפן און אויבן
אריין און האבן זוף דארטן אנטר גינעצט . כדי דר ארוסמן זאל זיי גיט זעהן וויא זיין ווען אזוי
זאגט (מר עוקבא) צו זיין ווייב מיני פים ברענין מיר זאגט זוא צו אים לויג זיי . אויף מיני פים .
דס פיער הט זוף אלי קאר קער דר היצט . און עם הט זיי נאר גיט גישאט דר נאך אז זיין
זענן ארים גינאנגן דא זאגט (מר עוקבא) צו זיין ווייב דו פוקט פרויבן פון מיר זאגט וו צו אים דו
גוקט דעם ארוסמן געלט האט ער ערשט מיר דר פאר צו קויפן שפייו . אפר איך גיב אים גייט
שפייו דס ער קען עם באלד עסון :

אויך שטייט איין מעשה (רוחה המענה) מיט זיין ווייב פלעגן תמיד תפלת מאן אויף רעגן . און
ער איז גווען אנרויסר צדיק . אמאל האבן דו חקמים צו אים גישקט ער זאל תפלה מאן
פאר כל ישראל אזוי ער ארויף גינאנגן מיט זיין ווייב אויסן בויכס . און ער הט זוף גשטעלט

אנו איין וינגל • אנו ווא אנו אנדרון וינגל • אנו האבון תפלה גיטאן • דא איז גיטאן • אנו אקא
 צו רענגן אוף איר וינגל • האבון דו חכמים גיפּרענט ווארום איז דאס • האבן זיי אים נענטערט
 ווייל ווא גוט דו ארום לייט גרייט זיפייז אויך ער טוט אוקס תפלה דו רשעים זאלן שטארבן •
 אבר ווא הט תפלה גיטאן גאט זאל זיי שטארקן נייער הארץ דער מיט איז ווא אוף פרוכר גיטען
 פון אים • דס איז אויך איינס פון דו צעהן תקנות ווס עזרא הט מתקן גועז בשעת דו ישראל זענען
 אויף גיטאנגן פון בבל ביין ארץ ישראל • דס אימלוכי אשה זאל אויף שטיין גאנץ פרוא • אנו זאל
 באקון גרויט • דס דו ארום לייט זאלן גיטאן פרויט צו עסן • דו פון זעהן מיר אז דו צדקה
 פון דו ווייבור איז קער אן גיטאן פון דו צדקה פון מאנזעלן דען דו אשה איז תפיד אין דער היים
 אויף ווען דוא אשה גיט עפּים דעם ארוסאן זאל ווא עס אים גיטאן מיטען גאנצען הארצען • אנו מיט
 גוט רייד • דס ווא זאל אים גיט מבייש ניין • אנו דו וואס דו בארוקט זוף איבר איין ארוסאן
 דו בארוקט זוף גאט איבר אים אנו דו הערט זיין תפלה • אנו וויא קער ער גיט צדקה ווערט ער
 אלו קאל רייכור • אז ווי דו פסוק זאגט (יש פסוק ונוסח עוד) עס איז פו האנדין איינר וואס פאר
 שפרייט זיין געלט אויף צדקה • אנו ווערט גאד גיטערט מיט עשירות :

דער פסוק זאגט (מלך יה הוצן דל) דו ווס דו בארוקט זוף איבר דעם ארוסאן אנו גיט אים צדקה
 אנטלייטט ער עס גאט • אויך זאגט דו פסוק (נוהן קלש אין מחסור) דו ווס גיט צדקה צום
 ארוסאן ווערט אים גיט גיטאנט פון זיין געלט • אבר דו ווס וייל גיט צדקה גיבן דו ווערט ארום •
 אנו דו ווס פו הילט זייני אונטן פונם ארוסאן גלייך ווי ער זעהט אים גיט קיפן אוף אים פיל קללות
 אנו זיין געלט ווערט גיטאנט איז מחוייב מעשור צו גיטאן פון זיין געלט סייא פון רחשה •
 סייא פון מתנות סייא פו קציואות אנו אוף פון זיין פאר ארבוטונג • אנו ווען ער האט גאר רוחים
 וויינגר פון צעהן שילונגיר אז קען ער דאך דער פון ביין מעשור גיט גיבן זאל ער עס האלטן אנו
 גיט אן רויך פו עש וועט אים גאד רוחים צו קיפן אזו וועט ער גיטאן מעשור פנאנד • אנו ווען ער
 הט פאר דונט קער פון צעהן שילונגיר זאל ער פון צעהן גיבן מעשור • אנו דאס איברוי זאל ער
 האלטן פו עס וועט אים צו קיפן גאד רוחים • ווער עס וייל זוף רעכט גוהג זיין מיט דעם מעשור
 גיבן • זאל ער זיינין זיין געלט אנו דרייא פלים אויף איין הארט זאל ער אוף שרייבן (טבח) דס איז
 גאד גיט גיטעשרט אוף דו אנדרור (מעשור) דס איז דאס מעשור געלט זעלבסט • אוף דו דדושר זאל
 ער אוף שרייבן (תולין) דס הייבט שוין גיטעשרט • אנו מיט דעם מאג ער טו ווס ער וייל • גאר
 צדקה איז ער מחוייב דו פון צו גיבן • גיט פון דעם אום גיטעשרת געלט :

דאס מעשור געלט זאל ער אנועק גיטאן ארום לייט תלמודי חכמים • אונדער אפראקטמן ארוסאן איז
 ער אוף יוצא • ער מעג עס גיטאן זייני ארום קרוכים אפילו זיין ארום זון • אונדער זיין טאכטור
 אונדער זיין ברודר אונדער זיין ארום שוועסטור • אטייל לייט קויפן דו פאר ספרים אונדער מצות • אנו
 זענען ככבד לייט אנו זוף אויף מיט דעם מעשור געלט דס איז איין איסור • דען ער הט גאר דרוגן
 דו (טובת הנאה) צו גיטאן וועסן ער וייל אבר גיט דו הנאה זעלבסט דס איז אוף איין צדקה • אבר
 עס זענען פו האנדין געטלויך הילוקים צווישן צדקה אנו מעשור • איינס צדקה מעג ער גיטאן וויפ ל
 ער וייל • אבר מעשור איז גיט וויינגר אז איינס פון צעהן • דאס אנדרי צדקה איז מען מחוייב צו
 מיטן אפילו הדרגת קאל אנו איין טאג • דאס מיטאר ביין ארוסאן גיט ליידיג אנועק לאוין • אבער
 מעשור דארף מען גאר גיטאן פון רייה דס דרוסור דו ווס הט גאר נעלדיג ווי עסן איז ער פסור פו
 צדקה • אבר מעשור איז ער חייב • דס פערדי זיין מעשור מעג ער גיטאן וועסן ער וייל אבר צדקה
 איז זיין קרוב פילוכר אנו מעשור הט אויף איין קצבה וויפול ער זאל גיטאן אימלוכונ ארוסאן • אז
 ווי אף וועל עס בשידון דרום דו לייט ווס לייגן פו גאנדר מעשור אנו צדקה געלט זאלן זיין פרוי
 אהנאי אים נעמן דאס זיין זענן עס פון דעקט וועגן מנד • עס זאל האבן אנו זוף דעם דין פון
 מעשור צו גיטאן וועסן ער וייל :

דיא זכרא גרענטט איין מעשור (רבי יוחנן בן זבאי) איז גפארן פון ירושלים • אנו זיין תלמידים
 זענין

הלכות צדקה פרק רביעי

וענו אים נאך גנאנגן . הט ער זעקן איינז פרא הט נקלובן געשטאן פון דו הונטר דו ברהמות פון עובדי פוכבים . אז ויא הט דר זעקן (רבי יוחנן) אזי ויא אים אקעגן גלאפן אונ זאגט רבי שפיזי כיה . גוב מיר עפוס עסון . פרענט ער ויא ווער פיקטו ווער איז דיין פאמור . זאגט ויא מיין פאמור הט גהייסן (נקרימון בן גרין) . פרענט ער ויא ויא איז אהין נקומן דיין פאמורס געלט ער הט נאך גהאט פול געלט אונ נטר . זאגט ויא רבי דט איר דען גיט גהערט דעס משל זאגן אין ירושלים ווער עס וויל זיין געלט איין זאלצן עס זאל אקוים האבן . זאל ער געבן דער פון טעשר אונ צדקה . אונ אזוב גיט פאר גייט דאס געלט . דרום איז מיין פאמורס געלט נאר אונ גאנצן אריין נקומן צו דו כתיים איך דו הענט אריין . פרענט ויא רבי יוחנן ויא איז דיין שווערס געלט . ענפארט ויא עס איז צום אוף נקומן גנאנדר איז עס אוף פול לודן גווארק . דר נאך זאגט ויא רבי געענקט איר גיט אז איר זענט גהקמת אוף מיין בתובה . זאגט ער צו זיינו תלמידים איך געענק דס איך בין גהקמת אוף איר בתובה . אונ ויא איז נועט גשרובן אוף טוונט קאל טוונט גאלד גולדן ווס ויא הט גהאט פון איר גין . הרץ ווס דר מאן דט איר נאך מער פר שרובן . דא הייבט אן (רבי יוחנן) צו וויינן אונ זאגט וואול אייך זענאל ווען איך זענט פרום אונ טוט דס ווילן פון הקביה דא קאן אייך קיין שום אוקה קיין שלעכע גיט טאן . אפער ווייל ויא זענן גיט פרום נוען זענן ויא גפארט אין דו הענט פון דו עובדי פוכבים . אונ גיט אזו אין זיערד הענט אליין . אפילו אין דו הענט פון זיערד ברהמות דס ויא הט נקלובן געשטאן פון דו הונטר דו ברהמות :

פרענט דו נקרא הט דען דר נקרימון בן גרין קיין צדקה גיט געעפן . ער הט נאך פול צדקה געעפן . אונ נאך מער אז ער איז גנאנגן פון זיין הוז אין בית המדרש אריין . האט מען הונטר גליינט זיינו פוס מאמט אונ זידנו קליידר . דר נאך זענן נקומן דו ארוכט לייט אונ האבן זיך צו טיילט . אזו אוף אז ער איז גנאנגן פון דעם בית המדרש . ענפארט דו נקרא ויא ער הט פול צדקה געעפן אבר וועלדן זיין עלשירות איז עס קארג נוען . דרום איז זיין געלט פאר לארן גווארן . אפילו זאגן ער הט ויא געעפן גנוג צדקה וועלדן זיין געלט . נאר דרום איז ער זשפראפט גווארן ווייל ער האט געעפן בפרהסיא כדי דו לייט זאלן אים רופן . גיט פון גאטס וועגן דרום זאל איטלכער פון אים אמשל געבן דס זיין פוננה זאל זיין מיט דר צדקה (לשם שמים) אזו וועט זיין עלשירות אקוים האבן אונ ער וועט האבן דו וועלט אונ לענו וועלט :

נאך איין פעעשה פרענט דו נקרא עס איז נוען איין פרייך סך ער הט גהייסן (מוניב) אכאל איז גווען אין זיינו צייטן אגרוקר הונגר . אונ דו ארוכט לייט האבן גיט גהאט וואס צוא עסון . הט ער אוף געפונט זיינו אוצרות אונ דו אוצרות פון זיינו עלטרן אונ הט גנומן נאך אונ זולבר אונ הט צו טיילט דו ארוכט לייט . זיי זאלן זיך קופן עבן . זענן נקומן צו אים זיינו פרייך אונ אונ קרובים אונ האבן גאנט צוא אים וואס טוקטו דיינו עלטרן דאס לאנג איין גנאמלט אונ האבן גמאכט אוצרות : אונ האבן עס גהאלטן טאכור וועט אפאר זיין אפלקה אזו וועלן זייא עס דארפן . אונ דו פר ברענגסט דס אלץ אין איין יאר . אונ לא די דו פערסט גיט דרוף דו פר ברענגסט עס נאך . זאגט ער צו זייא איך וועל אייך זאגן מיינו עלטרן האבן גמאכט אוצרות אוף דר ענד אונ איך מאך אוצרות אוף דעם הוסול . מיינו עלטרן האבן גמאכט אעלכו אוצרות וואס דר פענקט קען זייא אום ברענגן . אונ מיינו אוצרות קען קיין שום פענקט גיט אום ברענגן מיינו עלטרן האבן גמאכט אעלכו אוצרות וואס קענן זיך גיט פערן . אפער מיינו אוצרות פערן זיך פון זיך זעלבסט . זיערד אוצרות זענן פון אייטל גאלד אונ זולפער אפער מיינו אוצרות זענן פון אייטל נפשות . מיינו עלטרן האבן גמאכט אוצרות פאר אגערן לייט . אפער איך מאך אוצרות פאר מיר זעלבסט . אזו ויא דער פוסק זאגט . (הקד לפניה צדקה) עס וועט גיין פר דר דיין צדקה . אונ וועט זיין דיין פליץ ישר אוף זענר וועלט . אונ דו צדקה איז איין פלי פון הקביה אזו ווי דר פוסק זאגט (לה ה' הצדקה) . דען קיין פענקט קאן דאס קיין צדקה גיט געבן ביו גאט גוט אים פרוך עלשירות פון זיין סגידו האנט . אזו ווי דר פוסק זאגט

העלש

והעושר והכבוד מלפניו) דאם עשירות און כבוד איז פון פאר דיר :

אויף זאגט דר פסקי (לי הפספ ולי הוהב אמר ד' צבאות) צו מיר איז דאס גאלד און וולבר זאגט
 גאט ב'ה' און זאגט דר פסקי דור המלה עיה קט גזאגט (כי מקפה הכל ומידה נתנו לה) פון
 דיר איז אלס • און פון דיינר האגט גובן מיר דיר • דס מיינט מען דס ווס מיר גובן די ארומו לייט
 איז גלייך וויא מען גוט עם גאט • אזו וויא דר פסקי זאגט (מלה ה' חזון כל) דר ווס דר בארומט זיך
 אובר דעם ארומאן מיט צדקה אנמליאט ער עם גאט • און פביכול הקביה איז אים מוהיב צוא
 בפאלאן • אזו וויא דר פסקי זאגט (עבר לנה לאיש מלה) דר וואס קט אים גלוגן • פביכול מיטאר
 עם גיט ריידן • דס גאט ב'ה' איז איין פשוטער אים צו בפאלאן • דר פון זעקט איר און לובו לייט
 וויא גרוס די צדקה איז • דרום זאל אימליכר זעקן זיין צדקה רעכט צו גובן אין דר רעכטור צייט
 ווערלוג עם איז ראוי פון זיין עשירות • אזו וועט אים הקביה ויידער געבו עושר און כבוד און
 לעבן • און אוב ער גוט גיט רעכט ווערט זיין עושר פר דרום • אזו וויא דער פסקי זאגט (ואבר
 העושר ההוא) עם וועט פר דרום ווערן דר זעלבנער עושר פון דעם ווס גוט גיט לעם שמים •
 גאר פרי גייט זאלן אים רובן • און זאגט דר פסקי (עושר שמו לרעהו) דאס עשירות ווערט
 אים גהוט צוא ביזן • און זאגט דער פסקי (התעורף בו ואינגו) ער גוט איין פלאז אין עשירות
 פליהט עם אנטעק :

אבר דר ווס גוט צדקה וויא רעכט איז פענטשון אים די לייט • אזו וויא דר פסקי זאגט (טוב
 עין יבורה) דס גוטו און און צדקה ווערט גפענטשט (וכי מלכבו נתן לרד) ווייל ער האט
 פון זיין ברות געבן צום ארומאן • און זאגט דר פסקי (בגלל הדבר הזה יברכה ה') פון וועגן
 דר צדקה וועט דיר פענטשון גאט זיין גאט • און דעם האבן די רבנים גזאגט ווען איינס גיט
 וואל זאל ער צדקה געבן • פרי זיין עשירות זאל אקיום האבן אזו און ווען איינס ווערט אזו
 כאל גמנהט זיין געלט זאל ער זען צדקה געבן איידר ער ווערט ארום • דען דר גאך וועט ער
 גיט קעגן געבן אפילו ער וועט וועלן • עם איז אפאל געוען אהסיד ווען איין ארומאן פלעגט קומן
 פר זיין טור קט ער גזאגט צו זיין טייב מיין רוב וייב דר בארום דיר אובר די ארומו לייט • פרי
 די לייט זאלן זיך און דר בארומן אובר אונזר קונדר • האט זיא צו אים גזאגט ווארום עפונקטו
 זיין טול צו ריידן אזעלכע שפעקטו רייד • האט ער גזאגט עם איז דאך גוייניקטקייט דיא זאך אפילו
 איינר איז רייד זענן זיינו קונדר ארום • און אוב זיינו קונדר זענן און רייד זענן זיינו אייניקטקייט
 ארום • אזו וויא דר פסקי זאגט (ולא יחל אביון מקרב הארע) דען עם ווערט גיט פר מיטין זיין
 ארומאן פינס לאנד • (רבי אביעזר הקפרי) זאגט איטיוכר זאל תפלה טאן ער זאל גיט ארום ווערן
 דען אפילו ער איז רייד זענן זיינו קונדר אויך זיינו אייניקטקייט ארום • דען דס איז איין (גלגל חזון
 בעולם) איין ראד ווס דרייט זיך ארום און דער וועלט • היינט איז דר רייד און דר ארום מארגן
 מען זיין פר קערט :

דיא רבנים האבן גזאגט אונרום זאך דר ווס פר הולט זיינו אונגן פון דר צדקה • אויך דר וואס
 האט גיט צו געבן מטייקט אפילו גיט דעם ארומאן מיט גוטו רייד • איז גלייך אז ער וואס
 גרנט עבודת פוקבים • זיי לענגן דס אפ פון פסקים • אבר דר ווס גוט צדקה ווי ראוי איז דר וואס
 קקרב דיא נאולה • וויא דער פסקי זאגט (שכרו משפט ועשו צדקה כי קרובה לשעתי לבוא) הוט
 משפט און טוט צדקה דען מיין הוהף איז גאהונט צו קומן (וצדקתו להגלות) און מיין צדקה וועט
 זיך אפפלעקן • און זאגט די קטרא ירושלים וועט גיט גבואט ווערן און די ישראל וועלן גיט אום
 גלייט ווערן ביז זיי וועלן האבן אין זיך דעם זכות פון צדקה • אזו ווי דר פסקי זאגט (ציון במשפט
 תפדה וגו') ציון וועט דר לייט ווערן מיט משפט • און די ישראל מיט צדקה • און די צדקה איז
 אן גנוגן פיי גאט געבט פון אלז קרבנות • אזו ווי דר פסקי זאגט דר ווס טוט משפט און צדקה
 איז עם השיבר איידר אזו קרבנות און דר ווס פר שעפט איין ארומאן טוט ער אונרום עכריה •
 אזו ווי דר פסקי זאגט ווער עם שעפט פון איין ארומאן דר שעפט פון זיין פשעפר • ארובה אימליכר

דאָרף ערלוק האַלטן דז אַרובֿ לייט . אַזוי איז עס גלייך ווי ער האַלט ערלוק הקבֿי"ה אַזוי וויאָ דער פֿסטק זאָגט ווער עס וויל ערלוק האַלטן . זאל ער דו אַרובֿ לייט ערלוק האַלטן דען דר וואָס איז מִבְּיַתָּה דעם אַרומבאָן ווייזט ער דס הקבֿי"ה הט חזו גיט בִּפְנֵי אִימ רייע צו פֿאַרמין . דען דער אַרומבאָן מיט דעם עווער נענטן דאָך בייִדו בִּשְׂמֵחָה פֿון גאָט . גאָר דער האַט נעקט אונ דער האַט גיט . וואָס וואָרעם זאל מען אים מִבְּיַתָּה זיין פֿאַר זיין אַרומקייט . דער אַרומבֿר קאָן דאָך בייִד ווערן . אונ דער בייִכור קאָן דאָך אַרומ ווערן :

עס איז איין משל צו איין בן סלף ווס הט דר צערוגט זיין פֿאַטור . אונ דר פֿאַטור הט גונד גייען און אים ער קאר פֿר אים גיט קומן אין זיין הוז . אַפֿאַל פֿאַקט דר סלף אַפֿענדע אונ ער זייקט דאָך וואָול דס זיין זון איז זייער הונגרוג . דאָ זאָגט ער ווער עס וועט מיין זון גיבן עסן וועל איך אים בִּצְאֵלוֹן כֶּפֶל כֶּפֶל לייט . הט אים איינר גנוקן צו זיך אונ הט אים גנובן עסן אונ פֿרוקטן . אַזוי אַז דאָך וואָול צו דעם זעלבֿיגן . דען אלס ווס דר סלף האַט איז דאָך דעם זונס . אַזוי איז דאָס און דר אַרומבאָן איז דר זון פֿון הקבֿי"ה . אונ ווער עס גיט אים עסן הט ער בִּנְדוּאֵי גרוס שִׁכָּר לעולם הָבָא . בן עקנט איר וואָול פֿאַר שטיין דס גרוסקייט פֿון דר מִצְוָה פֿון צִדְקָה . ווען דו זעקסט איין בעל הבית ווס איז גפֿאַלן פֿון זיין גוטס : זאָלסטו אים גיט שפֿל האַלטן אַרְכָּבָה האַלט אים בִּכְבוֹד אַח זאָלסט גרענקן דאָס גאָט האַט אים גשטראַפֿט פֿון זיין טובֿה וועגן אַז וויאָ דר פֿסטק זאָגט (אַתְּ אֲשֶׁר יִאָהֵב ה' ויִכְרֹחַ) וועמען גאָט הט לובֿ שטראַפֿט ער און דר וועקט . אַפֿר וועמען ער האַט פֿיניט דעם גוט ער אַפֿ זיין שִׁכָּר און דר וועלט . דס ער האַט וואָול שטען אונ פֿענגיג . אַז וויאָ דר פֿסטק זאָגט (לא יִאָחַר לְשׂוֹקָאִיךָ גאָט ביה פֿאַר וזקט גיט דעם שִׁכָּר פֿונם לשע און זיינו מִצְוֹת .) (על פֿניו לְשִׁלְמוֹ) ער בִּצְאֵלוֹן אים זיין שִׁכָּר און דר וועלט . אַפֿר דר שִׁכָּר פֿונם צדיק דעם אַרומבאָן בִּהֲאֵלֶּכָה גאָט און זייענר וועלט . אַז ווי דר פֿסטק זאָגט (וַיִּהְיֶעָתָ כִּי ה' אֱלֹהֵיךָ הוּא הַאֱלֹהִים וכו') משה רבינו ע"ה זאָגט צו יִשְׂרָאֵל דו זאָלסט וויסן אַז גאָט דיין גאָט איז איין גאָט אַפֿר אַלֹּ מִלְאֲכִים . אונ אַפֿר דר גאַנצער וועלט . אונ ער איז גבֿלייבט מקנים צו זיין אַלס ווס ער זאָגט צו . אונ ער וועט גיבן איין גוטן שִׁכָּר צו די ווס האַלטן זיין תּוֹרָה אונ מִצְוֹת . אונ זיינו קינד אונ קינדס קינד ביז טוונטן רודות וועלן גנוסן אין זיין זכות דרום זאָלסטו דווען און דר וועלט די מִצְוֹת וואָס שטייט אין דר תּוֹרָה . אַזאָ וועקסטו בוקטן דיין גוטן שִׁכָּר לעולם הָבָא . דרום שטראַפֿט ער דעם צדיק מיט אַרומקייט און דר וועלט וואָס וואָ איז גאָר איין ווייני קבי ער זאל אים גיבן זיין גוטן שִׁכָּר און זייענר וועלט ווס גוועקט אַפֿר אונ אַייבונ . אונ דעם לשע גיט ער אַפֿ זיין שִׁכָּר און דר וועלט בדי ער זאל גשטראַפֿט ווערן און זייענר וועלט . אונ זיין שטראַפֿה הט קיין סוף גיט . דרום זאָגט ער דו זאָלסט דעם אַרומבאָן גיט שפֿל האַלטן פֿון וועגן זיין אַרומקייט אַרְכָּבָה זאָלסט אים ערלוק האַלטן פֿון וועגן זיין גרוסן שִׁכָּר און עולם הָבָא :

דרום זאל ווה אונטליכר אין זון אריין נעמען אונ זאל זאָרען פֿאַטור האַט אים הקבֿי"ה אַפֿ גיגדין זיין שִׁכָּר און דר וועלט מיט דעם עשירות . אונ דאָס ער וועט חזו און זייענר וועלט עונש מיידין . אונ זאל ווה בִּמְרַאבֿטוֹן ווס פֿאַר עבירות ער האַט גטאָן . אונ זאל דרוף באַד תּוֹשִׁבָה קאָן וויאָ אובן שטייט אין הלכות תּוֹשִׁבָה . בִּפְרָט דר ווס פֿאַר שטעמט די אַרומבאָן לייט אונ וואָרפט אים פֿור זיין זלות . איז בִּנְדוּאֵי זיין עונש זייער גרוס . דר אַרומבאָן האַט דאָך גנוג דאָס ער לייט אַזעלכו יסורים און דר וועקט . אונ דיאָ גמרא זאָגט און ווען איינר הט יסורים . אונ זיין חִבֵּר וואָרפט עס אים אום . איז ער עובר און (לא הוונ) דאָס איז איין לאָ און דר תּוֹרָה גלייך מיט תּוֹרַת עֶסֶן . אונ נאָך אַרְבִּיר . אַז וויאָ אובן איז גשטאָנן . איר זאָלט גיט פֿייגן אַז דס אַרומקייט איז קלייני יסורים . גיין ווען אַפֿיור מִזְּאֵל לייגן אַלֹּ יסורים פֿון דר וועלט אין איין וואָג זאָל . אונ דיאָ יסורים פֿון עניות אין דר אַנְדֵּרר וואָג זאָל . וואָלטן דיאָ יסורים פֿון עניות אַפֿר גוואָונן : דיאָ גמרא זאָגט און . גאָט הט גזאָנט צו איוב ווס ווילסטו בַּעֲסוֹר צו דעם זלות . אַזר אַנְדֵּרר יסורים . האַט ער גיעפֿט (רבונו של עולם) הער פֿון דר גאַנצער וועלט . איר וויל דוּבֵר הַאֲבִיבֵי

אלו יסורים פון דר וועלט איינדר דעם בלות. נאך דעם אז עס זענען און אים גקומען די יסורים האט ער זייער גוויינט און גקלאגט. האבן זיינע חברים צו אים גזאגט ווארום ווייגסטו דו האקסט דאך זעלבסט און דיר גנוגן די יסורים? דא זעהן מיר דאך אז דאס עניות איז ארגור פון אלו יסורים אין דר וועלט. און דס איז דאך און דיעזע אז דר וועלט גיחם און דר וועלט. דאך ער זען נישט ליידיג און זייער וועלט. און עניות איז דאך דר גרעסטער גיחם. און קענט איר וואול פו שטייטן וויא נאר תשובה איז דר ארוםאן לעולם הבא. און נאר ער גייט אין רעכט פארטאגן וועג און איז מקבל און זיך גאטס שמראף פו לוב וואול דעם זעלבונג פטענטשן:

נו ווער איר בשיידן וויא מיזאל צדקה גובן? און צדקה נעמען דרוף זענען אכט פרקים. און אין אומלוכה פרק ווערט בשיידט אנגער דיין:

דר ערשמד פרק דעם ווער זענען די לייט ווס זענען מחוייב צדקה צו גובן:

אומלוכר איז מחוייב צדקה צו גובן. אפילו דר ארוםאן ווס נעמט צדקה איז און מחוייב צו גובן צדקה פון דעם וואס ער נעמט אומלוכר נאך זיין פאר מעג נאך. און ווען איין ארוםאן נישט צדקה פון זיין ארוםקייט. וועט ער זוכה זיין צו גובן פון עשרות. גרבי זכריה בן רבי יהושע בן לוי האט צדקה גינגען. און ער האט עס נישט בארפט האבן. די לייט זייער גרעט און אים. אז ער איז נשטארבן איז מען גיאר גווארן אז ער האט עס צו טיילט אנדרו ארום לייט און זאגט די נקרא (רבי חמא) איז גווען איין ארוםאן. און האט גארפט צדקה נעמען. און אז מיהאט אים גינגען האט ער עס צו טיילט אנדרו ארום לייט און האט זיך אויב גלאזט נאר וויינג דר פון. און דר ווס דארט נישט נעמען און נעמט יא שטארפט ער נישט ביז ער דיירף יא דר צו. דען ער בנולות די ארום לייט. און דר ווס בהעלפט זיך מיט זיין בלות און קאזט זיך בנגון: און וויל קיין צדקה נישט נעמען און אים איז גזאגט גווארן דר פסק (ברוך הגבר אשר יקטובו ויהיה ה' מקטבו) וואול דעם מענטשן ווס פו זוכרט זיך אין גאט. און וויל קיין צדקה נישט נעמען און גאט וועט זיין זיין פאר זוכרונג. און דר ווס ליד גרום דחוק און צרות. און וויל קיין צדקה נישט נעמען פון גאנה ווענען: דס דיא לייט זאלן אים לובן ער ליד גרום דחוק און וויל קיין צדקה נישט נעמען. דר איז איין רוצח. גאט האט אים נישט גיחיסן ער זאל זיך זעלבסט אום ברענגן:

דר אנדרדר פרק דעם ויפול מיזאל צדקה גובן

אומלוכר זאל גובן צדקה נאך זיין פאר מעג נאך. און וויא זיין הארץ בוילגט. און הקב"ה האט אונז גבאטן מיר זאלן תמיד דיא האנט אפון האלטן צו צדקה צו גובן. אז וויא דר פסק זאגט (פתוח תפתח את ידך) דיא זאקסט עפונגן דיין האנט צו גיבן צדקה כדי גאט דיין גאט זאל דיך בענטשן: קיין שום מען: ש איז קיין קאל נישט ארום גווארן פון דעם וואס האט צו פול צדקה געבן. און עס קומט נישט קיין שלעכטן פון צדקה נאר איינול גוט. אז ווי דר פסק זאגט (והיה כעשה צדקה שלום) דיין מען אים ווס קומן פון צדקה זאלן זיין אייפל שלום. און תמיד ווען ער טוט תפלה פו הקב"ה זאל ער געענקן איר בעגער מיין שפייו פון הקב"ה. און איר וואלט געווען דס הקב"ה. זאל דר הערן מיין תפלה: אזו און אזו דר ארוםאן קומט צו אים און בעגערט פון אים שפייו זאל ער אים גובן און זאל געענקן איר וועל אים צדקה גובן איידר איר זאל חזו און ארום ווערן. און און זאל ער געענקן דאס ער איז איין שליח פון הקב"ה צו גובן דעם ארוםאן. און אז ער וועט נישט טון רעכט זיין שלוחות וועט הקב"ה בייא אים דס זעמט אונען נעמען און וועט עס גיבן אנאנדערן. און ביי צדקה גובן איז דר דיין אזו: ווער עס איז זייער מולד און האט הארץ זאל ער גובן ויפול די ארום לייט בארפטן. און ווער עס פאר קאנט נישט אונד ווער עס וויל נישט גובן צו פול אונד צו וויינג נאר וויא עס קומט זאל ער צום ערשטן גובן איין פופט חלק פון זיין קון דר נאך זאל ער גובן איין פופט חלק פון ריוח. און מער פון איין פופט חלק טאר ער נישט גובן. סיידן אז ער לומט קראנק און שרייבט איין צוואה מען ער פאר שרייבן איר צדקה מער פון איין פופט חלק. און גובן דרייט קאר ער נישט גובן מער פון איין פופט חלק דען טאמיר האט

הלכות צדקה פרק רביעי

עד אז איין עבירה נסמן וסם דרדבר סו' ער ארום ווערן אזו וועט ער אן הענגן זיין ארוםקייט קיסט אויבן דר צדקה . און דר ווס וויל גוט גובין קיין פופט חלק איז ער עכס כחויב צו גובין איין צעהנטול פון קרן און ריוח גוט וויינגר . און דר גרעסטער ארוסאן אין דר וועלט זאל גוט וויינגר גובין יודוקה דעם יאר וויא איין שליש פון (אשקול) . דאס פטרעפט אנדר האלבון פולשו גולדין און אוב גוט איז ער גוט פקנים די מצוה :

דער וואס וויל קיין צדקה גוט גובין ווערלוג גאף זיין פאר קעגנ גאף אזו זאל אים דס ביד גייטן קיט אלס ווס זיי האבן וכולת . יתומים דארפן אוף צדקה גובין . אבן סקאן זייא גוט גייטן . סייא קען טוט עס פון זייער פארטם פבוד וועגן . אויך דער ארוסאן איז זייער קרוב אזו איז עס דאף זייא איין שאנד צוא פאר לאזן זייער קרובים . דא נאלן דיא אפטרופקים נעבן פון זייערש וועגן :

דר דרוטר פרק רעט ווס די צדקה זאל זיין .

דיא צדקה איז דרייא ארלייא זאכן . איין צדקה איז ווס קען גייט אלז טאג אום נעסון אלוקלייא עסון שפיוו . דאס הייסט (תמחוי) שופל צדקה און קען צו טיילט עס פאלד דיא אכמו לייט . און סייא דר צדקה איז דר פרעמדור ארוסאן קיטון הייסושון גלייה דס אנדרו הייסט (קופה של צדקה) דס קען גייט ארום אלז ערב שבת און קען נעמט אום געלט און עסון שפיוו . דיא צדקה גוט קען גאר דיא הייסשו ארומו לייט . סידון דר סנהג איז אין דר דאווגר שטאט צו גובין דיא פרעמדור אוף דאס דרושו איז וואס די גבאים גיין ארום . דאס הייסט סתם צדקה . דיא גבאים קעגן עס גובין וויא אהין זייא וויכן צום שאל אויך בית הדינים ווס קען דארף דר צו סתמן זיין :

דר פערדור פרק רעט ווער עס קען נעמן צדקה .

דיא חכמים דל האבון גנאנט ווער עס דס זיין אייגענס צווייא הונדרט גולדן אפילו ער האנדלט גיט דר מיט אויך ער האט וויינגר פון צווייא הונדרט גולדן גאר ער האנדלט און דער נערט זיף דר פון טאר ער קיין צדקה גיט נעמן . אבן דר וואס האט וויינגר פון צווייא הונדרט גולדן און האנדלט גיט דר מיט קעגן ערווא נעמן . דר מיטן איז (צדקה) פטרעפט צוויי הונדרט אן איינס . און אפילו ער האט גאר איין גולדן וויינגר און קען גוט טוונט גולדן מיט אטאל קעגן ער נעמן אין די צווייא הונדרט גולדן רעכנט קען גוט זיין גיפעס וואס ער דארף צו זיין טויש אפילו זייא נעמן גולדנו אויך זוגפרנו פלים . און אוף זיינע קליידר און זיין ווייב און קינדערס קליידר ווייל ער דארף דס האבין צו זיין לייב :

דר פופטר פרק רעט וועסן טיזאל גובין צדקה .

צום ערשטן איז ער כחויב זיף נעלפטר צוא דר נערן . דר גאף זיין ווייב . דר גאף זיין פאטור און סוטר . דר גאף זיינע קינדער . דר גאף זיינע ברודר און שוועסטער . דר גאף זיינע פעטערס און סומים דר גאף זיינע גשוועסטער קינדער . דר גאף די אנדרו קרובים . דר גאף דיא ארומו לייט ווס וואנן אין זיין שטאט . דר גאף די פרעמדור און זיין רבי איז פרור פון אלז אפילו פון זיין פאטור סידון זיין פאטור איז אפולמור חכם . אזוא איז אוף דר דין אז זייא ווען אין דר תפיסה זאל ער פרור אלס דעם נאהנטרון קרוב אום ליוון :

דר נעקסטער פרק רעט וויא טיזאל גובה זיין די צדקה .

עס טאר גוט ארום גיין גובה זיין צדקה איינור אליין . גאר צוויי און זייא טארן גיט גיין ווייט איינר פונם אנדרון . דס די לייט זאלן אים גיט חושך זיין . און ווען איינר גופנט עפוס איין מצויה בשעת זייא גיין ארום טאר ער עס גיט אריין ליוון אין זיין ביטול אריין דס טיזאל אים גיט חושך זיין . גאר ער זאל עס אריין לייגן צוויישן דר צדקה . און אז ער קומט אהיים קעגן ער עס ארום נעמן . דען אומלוכר איז זיף כחויב צו הוסן פאר איין חושך . דען ער פאכט דיא וועלט זוגרונן . דיא פרוטי און ערלוכט ווייביר פלעגן זיף טאכין (גבאימות) . און פלעגן ארום גיין גובה צדקה זיין און האבן עס צו טיילט דיא ארומו לייט . אויך ארומו ווייביר אויך קראנקי .

אנן פלעגן אכטונג געבן אוף אַרומ ליט . און ווען איין אַשה גוט צדקה פון איר אַרבעט אונד פון איר ריזת דס איז אַרבעט צדקה דר מיט בשרקט זיא איר מאן און קינד פונם גיהנם און פונם טוט . אז וויא דר פסק זאגט נעצקה תציל ממות) צדקה איז מציל פונם טוט . און ווען זיא זעהט איר מאן איז פאר טראגן אין הענדל זאל זיא אים דר מאנגן ער זאל צדקה גיבן . און דאס ער זאל האמטשן איין שעה אונד צווייא עפום תורה לערנן . אונד ער זאל זיך אלו מאן מאכן איין צייט אוף צו לערנן . אוף זאל זיא אים דר מאנגן מעשים טובים צו מאן . דיא היסט איין פרומ אשה און איין זענעה און חכמה . אז וויא דר פסק זאגט פיה פתחה בהקמה ותורת חסד על לשונה) איר מול טוט זיא עפונן מיט חכמה . און דו רייד פון תורה און נמילות חסד איז תמיד אויף איר צונג . דס זיא זאל דר מאנגן איר מאן און קינד :

דר וובנטר פרק לעט ויפול מיזאל גיבין צדקה סייא די פרעמדו סייא די היימיש .
 קיין גבאי צדקה טאר ניש אליין צו טיילן דאס צדקה געלט . דען עס מוזן זיין דר ביי דכיי קרוסי און קעסטלכו לוקרים . ווס וייסן אלו דיא דינים פון צדקה . אַבר גיש עמי הארצים . און דרייא דינים מוזן ווען און שפוטן וועטן מיזאל גיבן פול אונד וויינג . דס עקשמו דר ארוסאן ווס שעקט זיך ניש ארום צו גיין אוף די טארן . גיש מען אים נאר אשמוק ברומ . אונד אשלינגר . דס אונד דר ארום מאן ווס וואנדט ארום פון שטאט צו שטאט דעם גוט מען זיין צערונג וואס ער דארף איבער נאכט און אז ער בלייבט שבת האלמן גוט מען אים געלט אונד שפיי אוף דכיי קעדות . דס דרוש איז ווען איין ותוקה דארף בתורה האבן גוט מען איר פופצונ גולדן . דס פופט איין יתום ווס וויל תהנה האבן . דארף מען אים גיבן איין דיכה אונד די תנינה און איין בעט . און נפעס ווס ער דארף האבן צום טוש . און זיינג קליידר ווס ער דארף דס פופט ווען עס קומט איין ארוסאן ווס ער איז פון גרוס ליט אונד פון עשירים . זאל מען אים גיבן ווס ער דארף צו דעם נעלבונגן מאג . אפילו איין פערד דרוף צו רייסן דס נעקסטו איין ארוסאן ווס שעקט זיך צדקה נעסן זאל מען אים לייאן . דר נאך זאל מען אים שייקן . וויל ער אזו אוף ניש לייאן זאל מען צו אים זאגן ברענג טיר דין משכון וועט מען דיר לייאן . און מיזאל מיט אים ניש סדקת ציין . און מיזאל אים באלר לייאן . דס וובנטש ווען איין תלמיד חכם איז ארום . זאל מען אכטונג גיבן אוף זיין קבוד . דס מיזאל אים גיבן דרף אזו איין אופן ער זאל ניש פאר שעקט ווערן . און אזו ער וויל קיין צדקה ניש נעמן זאל מען אים ניש לאזן קיין דחק לידן גייר מיזאל מיט אים עסקים האבן מיזאל אים וואלויל פו קופן . און ביי אים טייאר אפ קופן און אז ער וויקט ער אהענדל ווס קען דר פון גישפייט ווערן . זאגן אים לייאן געלט אונד סדקה . פרי ער זאל קבוד גישפייט ווערן . אוף דעם האבן דיא חכמים גאנגט ווער עס לייאט געלט איין תלמיד חכם אוף הענדל . אזו ער איין בן עולם הבא . און דר ווס וויל פו רונן רעכט עולם הבא . זאל ער נעקסט דאנדרן פו דעם תלמיד חכם . און זאל אים לאזן תורה לערנן . אזו העלפט ער אים דאך צו דר תורה . דרום האט ער אוף אהל קרונון :

אויך דיא בעלי בתים ווס קענן ניש תורה לערנן ווען זיי האלמן אים און גיבן תפקה דו זינגן און בחורים און תלמידים פון דר שטאט . דס איז גירעכט גלייך וויא זייא נעלבירט וואלמן תורה גילערנט . אז ווי דר פסק זאגט נעמח זבולן בצאתך גישקבן באהלך) ווען ניש זבולן) וואלט גישפייט זיין פרידער נישקבן) וואלט ער ניש ניקענט קיין תורה לערנן . דען זבולן האט גיהאנדלט מיט סהורה אַבר דעם ים . און הט זיך גטיילט דעם ריזת מיט זיין פריד גישקבן . דס ער זאל קענן בייא דעם לערנן בלייבן . דרום זאגט דיא תורה גלייא דוה זבולן) ווען דיא ציהסט נאך סתורה . ווייל נישקבן) וועט און דו גיצעלמן און לערנט תורה . און אפילו דיא תורה לויבט מיין זבולן) אז נישקבן) ווא ראיך ער שטייט דאך פאר נישקבן) און פסק . אויך זאגט דר פסק עין חיים היא למחויקים בה) דו תורה איז אבנים פון לעבן צו דו ווס העלמן צו איר . דרום זאל אפלוקר בעל הבית ווס קענן ניש לערנן דרוף אכטונג גיבן . און זאל העלפן דיא

הלכות צדקה פרק רביעי

ברורים אג וינגן ווס לערנן תורה מיט געלט • אונ מיט עסן און קליידור • אונד ליכט צו לערנן
 אונד ער זאל זיי לאזן ביי זיך אין שטוב לערנן • און אז עס גלייך ווי ער וואלט זעלבסט תהיך
 גלערנט • דס אכטי איז דו גבאים זאלן אכטונג גובן אויף דו ארום לייט ווס וואגן אונ שטאט •
 צו גובן איטלונגן נאך זיין מעלה נאך • דען דו ארום לייט האבן זיבן נעמן וכל הלך קיף עני רש
 מסכן אביזן (דל) איז זעלעכור וואס איז ריף גווען אונ איז ארום גווארן אז ווי דו פסוק זאגט
 (ודל מרעהו יפרש) • אונ דר רל איז אפ גשיידט פון זיין חבר • (ווארבי עשיר רבים) אָבֵר דר עשיר
 חט פול פריינט אונ קרובים ווס קוסן צו אים • דרום איז ראוי מיזאל רעם (דל) קער העלפן אז
 אנאנדערן • (הלף) דאס איז אמיטל מעסער • וואס בהעלפט זיך נעבויף מיט זיין דלות ווי ווייט ער
 קאן • אָבֵר זוען עס קוסט אויף איהם איין קריינג רל אונד עפס אנאנדער זאך קאן ער זיך שוין גיט
 בהעלפן • דעם איז ראוי מיזאל אים העלפן איידער ער ווערט נאר פאר ארוםט חז • דער (רש) איז
 אזעלכער ווס פלעגט זיך דר גערין מיט נאם אונ מיט פבוד • דעם איז אויף ראוי צו העלפן דס ער
 זאך זיך קענן ווינד דר גערין • דו (קף) איז אזעלכער ווס איז תמיד גווען איין ארוםטאן • דעם סוף
 מען פשיטא העלפן • דר (עני) טוט זיך אן ווינד אונ ווייט • אזי זיין טאג טוט ער פיין גיט נאר
 ער ארביט אונ קאן גיט פאר דונן אויף פרינקע • דער איז תמיד אונ בלוזי צער אונ ווייט טאג
 דרום זאך מען אים פשיטא העלפן • דר (מסכן) איז אזעלכער ווס וויל גיט ארבוטן • נאר ער קוקט
 ארום אויף לייטונגל נאכ • אונ דו לייט שפעטן פון אים אונ טייטן אים נאך מיט דו פינגר • אָפִילו
 יך קען לערנן איז זיין תורה פאר נישט גיאכט • אונ מיהאלט אים שפיל • דעם זאל מען אויף צדקה
 גיבן • דר (אביזן) איז אזעלכער וואס גלוסט צו אלי גוטי טפיוו • אונ קאן זיי גיט ביי קוסן • אונ
 ער קאן קיין שום פלאקה אונ קיין הענדלי ער קאן אָפִילו קיין צדקה גיט בעטן • אונ בעלעט ער
 קאן אָפִילו גיט רעכט ריידו מיט דו לייט • דעם זאל פשיטא אויף גובין :

דרום זאלן דו דריי גבאים השנה גובין וועלכער ארוםטאן עס איז פילכער צו גובין • אונ וועמין
 מיזאל פול געבן אונ וועמין ווייניגר • איטלונגן נאך זיין פבוד אונ זיין בערפניש נאך אונ
 וועמין מיזאל גובין עסן שפיו • אונ וועמין מיזאל גובן נעלמ וועמין מיזאל גובין אלי טאג • אונ
 וועמין מיזאל גובין אלי ערב שבת • אונ דו גבאים זענן מחוייב צו בעלערן דו ארום לייט אוב עש
 איז גיט פאר האנדלן קיין פאקלעקייט אין זיי • ווער עס קוסט אונ פנרט מיזאל אים גובין עסן לאז ער
 זיין ווער עס איז דאָרף מען אים אלץ גובין סיידן ער טוט איין עבירה בפריקא • אונ שייאט
 זיך גיט פאר נאם אונ פאר לייט • דס זאך מען נוט גובין • אונ אויב ער זוכט אונ דר תפיקה דאָרף
 מען אים אויף גיט אים זייון ביז ער טוט תשובה • איין עובר פדכים איין ארוםטאן ווס קוסט צווישן
 ארום לייט יהודים • אונ בערעט מיזאל אים גובין עסן • דאָרף מען אים אויף גובין • דוא תכמים
 האבן גיזאנט עס זאל זיין מיין חלק אונ גן ערן מיט דו ווס זענן גובה צדקה • אָבֵר גיט מיט דוא
 גבאים ווס מילין ארום דו צדקה • דען זיי גובן איינים צו ווייניג אונ דעם אָבֵר ערן צו פול • אויף
 גיט ער זיין קרוב מער ווי עס איז ראוי צו אים • אונ אויך זיין פינגר גיט ער ווייניגר ווי ער דאָרף •
 דאס איז איין הרבי עבירה חז • דרום זאל מען מאכן גבאים פרוסי פשרי לייט אונ לזקרים • אָבֵר
 גיט עמי הארצים • אונ אויב איין ארוםטאן זינדלט דעם גבאי • זאל עס אים גיט חארין • דען און
 איז זיין שכר גרעסער • אונ ער זאל אום גובין זיין קצבה אלי וואך ווי פרו • אונ זאל אויף אים גיט
 אן שרייבן • ער זאל גיבענקן מאמיר רעט ער עס פאר צרות • דרום זאל ער מיט אים זיידן מיט
 גומי רייד • אונ זאל אים וואל אום פארשטן אויב עס איז גיט פאר האנדלן אין אים עפס רכאות •
 אונ דר צדקה זענן פאר האנדלן אכט בעלות אייני בעסער פון דר אָבֵר דו ערשטו מעלה איז דער
 וואס גיט צדקה גיט גערין • אונד ער בארוסט זיך מיט זיין צדקה • און וואלט בעסער גווען ער זאל
 גיט גובין • דען זיין סעלה ווערט צו איין עבירה • דו אָבֵר דו מעלה איז דו ווס גיט יא גערן אונ מיט
 פריילוכקייט וויא דר דין איז • אָבֵר ער גיט גיט גינג ווי מען דאָרף גובין דעם ארוםטאן דוא רוימע
 מעלה איז ווער עס גיט גינג אויף אָבֵר ער גיט נוט ביז דר ארוםטאן מיט אים אן אונ איז מבייש זיין

פנים קבועים אים • דו פערדו מעלה אין ווער עם גיט דעם ארוסאן אין אזו איין אופן ער זאל גיט פאר
 לשעקסט ווערן • דס איז וייער וואל • אבר עם איז נאך פאר האנדן בעסורו מעלות דר פון • דוא
 פופטו מעלה איז אז ער ווייסט וועמין ער גיט • אבר דר ארוסאן ווייסט גיט ביי וועמין ער נעמט •
 אזו ווי דו חסידים און אנשי מעשה פלענין טון (מר עוקבא) האט הונטר גיוראפמן געלט דוא ארוסו
 לייט און זייערד הייזר • פרי ניין זאלין גיט וויסן ווער עם גיט ווי • דו נעקסטו מעלה איז אז דר
 ארוסאן ווייסט פון וועמין ער נעמט • אבר דר בעל הבית ווייסט גיט וועמין ער גיט • מי וויא פאר
 צייטן האבן אטייל חסידים און צדיקים איין גיקניפט געלט און זייער מאנטויל • דאס דוא ארוסו
 לייט זענען גיקומין און האבן עם גיטמן • אזו הט זוף דר ארוסאן גיט גישעקסט פראים • דו וזבעטו
 מעלה איז אז ווי ווייסן ביידו גיט • דר ווייסט גיט וועמין ער גיט • און דר ווייסט גיט ביי וועמין ער
 נעמט • דהיינו ער ווארפט אין (פמן פסתר) אריין • און דו גפאים זענען דאך רעכטי נאקנים • און
 ווייסן דו דענים פון דר צדקה • דו אכטי מעקה איז אבר אלי מעלות דס איז ווען איינר לייט ויין
 חבר • אודר ער העלפט אים צו זיין פרנסה • אודר ער מאכט חברותה מיט אים דס ער זאל בקומן
 ביתו אודער ער ווייזט אים איין פרנסה • אודר ער קערנט אים איין סלאכה • דאס ער זאל גיט
 דארפן צוא לייטענס נאב • דאס איז נעכער צדקה פון דוא פיר אירלייא (צדקות) וואס איך
 וועל דא בשוידין :

דאס ערשטי איז (פריון שבוים) דס מען זאל אויס לייזן הפוסים פון דו הענט פון פותים • דאס
 איז פרוז פראלי (צדקות) אין דר וועלט • דס הייסט (כפונה רבה) דו גרעסטו מצוה פון אלי
 מצות • דרום אפילו דס געלט ווס מען הט עם אפ גישוידט אויף צדקה אודר אויף אשיל בדיאן •
 אודר אפילו מיטאט שוין גיקויפט האלץ אויף אשול בויען • דארף מען עם פאר קויפן און פרויון
 שבוים) אויב עם איז גיט פאר האנדן ביין אנדר געלט • אבר אויף אנאנדד מצוה טאר מען גיט
 נעמין פון שיד געלט • דס אנדרו איז ארוסי בתולות חתונה צו טאכין • דס איז נאך בעסור פון
 (פריון שבוים) און דר פאר בקומט מען גרויס שכר לעולם הבא • דס דרוסו איז ווער עם גיט צו
 שטייגאר אויף אשול • אודר אויף אבית הסדרש צו בויען • אין דעם קלל איז ווער עם דער האלט
 דו ווס לערנען תורה • אודר ער לערנט איינעם אמלאכה • ער זאל דר פון פרנסה האבן • דס איז
 ארוסי צדקה ווס הט ביין שיעור גיט דאס פערדי ווער עם גוט צדקה ארוסי חוליים • אודר אלטו
 לייט ווס קענין זוף גיט דר נערן דס איז דו גרעסטו צדקה • ווען צווייא ארוסו לייט נעמן צדקה
 איינר דעם אנדרן זענען זיי יוצא מיט וייער צדקה :

איינ קבוצה ווס גייט ארום פון איין שטאט צו דר אנדרי מיט איין קיבוץ פריב • דס ער וויל זוף
 דר נערן • אודר ניין טאקטור אויס גיפן • דא דארף ער גיט בצאלין דר פון זייגי חובות •
 שוידען עם שטייט אין דר קיבוץ פריב אז זיין ארום גיין איז און חובות צו בצאלן • ווען איין
 בעל הבית קומט אין דר פרעמד און הט גיט צו עסין • מעג ער נעמין צדקה • און אז ער קומט
 אהיים דארף ער גיט בצאלן • ווייל דענטאלט איז ער גינען איין ארוסאן ווען מען גיט אים געלט
 און דעם וועג און עם איז פאר האנדן איבערנעם וויא ער דארף קער דאס אויף צוא אים
 און דר ארוסאן ווס קען זוף גיט בהעלפון פון דודים • מאן ער וואל נעמין פון עזבדי פוקבים • און
 אז ער ווערט רייה זאל ער עם אפ גרובן ארוסי לייט • ווען איין עזבד פוקבים בערש צדקה זאל
 קען אים גיפן פון דרפי שלום וועגן • אזו אויף דעם גלייכן אז איין סוף עזבד פוקבים אודר
 איין ער שיקט צדקה זאל קען ביי אים נעמין פון דרפי שלום וועגן :

דוא צדקה ווס מען איז סגור פאר דוא פתים פפרט אום שבת אודר יום טוב • דס העלפט זייא
 און יענער וועלט • דרום זאל איינלויבר מזכיר נשמות זיין זייגי קרובים • און זאל גיפן צדקה
 פון זייערע וועגן • איינלויבר זאל זוף זעהן בהעלפון ווי ווייט סיגליף איז • און זאל קיין צדקה גיט
 נעמן • אפילו אפלוסיר רבם זאל אטיאוי סלאכה טון • איידר ער זאל דארפן צו לייטן • און איין
 אלטור מאן אודר אקראנטור וואס קאן זוף גיט ספרנס זיין און וויל קיין צדקה גיט נעמין • איז גלייה

אזו ווי ער פיינט זוף זעקצורט • אָבֶר איין גיוונטער מאן נוס דאָרף געמיין זָדָקָה • אונז נעמט גיט • אונז
בַּהֶעלְפֵט זוף ווי ווייט מ'גלֵיף איז • דָּר שְׂטאַרְבֵּט גיט בײַז ער שְׁפִיטױט אַנְדְרִי לײט • אוף אײם זאַנט
דָּר פֿסק (פֿרוּף הַנֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בּוֹ) גִבְנִתְשֵׁט איז דָּר מַעֲנִיטְשׁ וואס פֿאַר זוכרט זוף אונז נאַט •

מליק הלכות צדקה

הלכות דרך ארץ פרק המישי

בְּכָל דְרֻכָּה רַעוּהוּ וְחֹאזׁ וְיִשָּׁר אֹרְחוֹתֶיהָ) סוּר הַאֲבֵן גִּילְעָרוֹנִט אונז דער סַסְקַת בְּרֻכּוֹת פֿרַק
הַרְזָאָה • (פֿר כַּפְרָא) הַט גִּדְרָשׁוֹת וְעֵלְכוּס אִיז אױז אײן פֿסוק נוס (כָּל הַתּוֹרָה פּוֹלָה) הַעֲנִיט
אונז אײם • דאס איז אײן פֿסוק אין מִשְׁלֵי • (בְּכָל דְרֻכָּה דַעְהוּ) אונז אַלי דײני וועגן אונז עַסְקִים
זאַלְקִטוּ וויסן אז נאַט יתְבַרֵךְ וְעָמַד אַלי דײני מַעֲשִׂים אונז הַעֲנִיִּי • אזו ווי דָּר פֿסק זאַנט (שׁוֹתִי
ד' לְגַדִּי תְסִיד) אִיף הַאֲבֵן נִטְאָנְאָט קִנְיֵן סוּר תְּסִיד אונז רַב גיט אַרְזִים גִּמְרַעֲמוֹן פֿון וײני גִּבְאֵט •
דָּר נֶאֱדָה זאַנט ווייטער דָּר פֿסוק (וְחֹאזׁ וְיִשָּׁר אֹרְחוֹתֶיהָ) אונז ער וועט גִּלְיֵף מַאֲכִין אַלי דײני וועגן •
דָּס מײנט מַעֲן ער וועט דײף לערנען דָּרף אַרְץ צו גײן אונז רַעֲבֵט פֿאַרְטוֹנֵן וועג • דָּר דָּרף אַרְץ אִיז
נֶאֱדָה גווען אין אַרְם הַרְאִשׁוֹנִם צײטוֹן • אזו ווי דָּר פֿסק זאַנט (לְשִׁמּוֹר אֶת דְרֻף עַץ הַחַיִּים) • זַעֲקֵס
אונז צוואַנציג דורות דָּר נֶאֱדָה • הַט נאַט גווענען דוּא הַזָּרָה צו מִשָּׁה רַבִּינוּ • אונז האט אײם גִּבְאֵטוֹן
צו הרשען דַעס דָּרף אַרְץ • דוּא חֲקִים דל זאַנין ווער עס איז גיוונארניט אונז דָּרף אַרְץ וועט ער
זוכה זײן צוּא זַעֲקוֹן אונז דער נַחְמָה פֿון ירושלים • אזו ווי דָּר פֿסק זאַנט (וְשֵׁם דְרֻף אַרְזָנוּ בְּיַשֵּׁע
אַלְתִּים) דָּר נוס טוט אונז זוף דַעס דָּרף אַרְץ וועט ער זַעֲקוֹן אונז דָּר הוֹלֵף פֿון נאַט :

דוּא נֶקְרָא זאַנט אונז סַסְקַת בְּרֻכּוֹת (רַבִּי כַאֲרִי) אִיז גיוויינטיקדף גיווען צו זאַנין דו זאַלְקֵט לערנען
הַזָּרָה מיט גאַנצען הַאֲרָצוֹן אונז לײב • אזו וועסטו דָּר מַעֲנֵן דַעס רַעֲבֵטוֹן וועג פֿון הַקְּבִיָּה •
דָּס אִיז דָּר דָּרף אַרְץ • אונז זאַלְקֵט וײן דָּר עֲרִשְׁמוֹר אונז דו טוֹרֵן פֿון דָּר שׁוּל אונז בֵּית הַמִּדְרָשׁ • אונז
הַיֵּט דו הַזָּרָה אונז דײן הַאֲרָצוֹן • דָּס דו זאַלְקֵט ווא גיט פֿאַר גַעֲסוֹן אונז דו פֿאַרְכָּט פֿון הַקְּבִיָּה •
אונז הַיֵּט דײן מויל פֿון זַלְעֲקֵטוּ רײד • אונז רײניג דײף פֿון אַלי דײני זונד • אזו וועט נאַט מיט דײר
זײן אַלי צײט • (אַבְרָה) אִיז גיוויינטיקדף גיווען צו זאַנען דו זאַלְקֵט תְּסִיד טִרְאָמֵטוֹן עֲרֻמוֹת אִין נֶאֱמָס
פֿאַרְכָּט • אונז זאַלְקֵט שְׁלוֹם מַאֲכֵן צווישן אײנעס אונז זײן חֶבֶר • אונז צווישן כַּאֲן אונז ווייב • אונז
זאַלְקֵט זוף גיט דָּר ווייטוֹנֵן פֿון דײני קרובים אונז שְׂבִינִים • אונז זאַלְקֵט זוף מיט קײניגס גיט קרוֹנֵן •
אונז זאַלְקֵט אִיטְלוֹכֵן אַפְּנוֹפֵן שְׁלוֹם אונז אַנְטוּ מַאֲרֵגִין • אַפִּיּוֹ אִיין עוֹבֵר פּוֹכְכִים אונז מַאֲרֵק אִיז
וועסטו זײן גלֹזְבֵט אונז נֶאֱמָס אײנען • אונז אִין לײטוֹנִם אײנען (רַב) אִיז גיוויינטיקדף גיווען צו זאַנען דָּר
תְּקִיָּת פֿון דָּר תְּקֵה אִיז דו תְּשׁוּבָה אונז מַעֲשִׂים טוֹבִים אָבֶר דָּר נוס פֿר בְּרַעֲנִיט זײן הַקְּבִיָּה אונז
וועלְמִלוּכֵי זאַכּוֹן אִיז ער קײן חֶכֶם גיט • דָּר נוס לערוֹנֵט הַזָּרָה אונז אִיז בּוֹעֵט אִין פֿאַמִּיר אונז מוֹטֵר
אונז אִין זײן רַבִּי • אונז אונז דַעס וואס אִיז עֲלִטוֹר אונז תְּשׁוּבָה פֿון אײם • דָּר אִיז אִיין נֶאֱרֵ אונז
אַרְשֵׁעִי אוף אײם זאַנט דָּר פֿסוק (רִאשִׁית חֲקִיָּה וְיֵאֵת ה') שְׁכָל טוֹב לְכָל עוֹשִׂיהֶם) דָּר אִין חַיִּים פֿון
דָּר חֲקָה אִיז דוּא פֿאַרְכָּט פֿון נאַט • דאס אִיז אַנְוִשֵׁר שְׁכָל צוּא אַלי מַעֲשִׂים • עס שְׁמײט גיט
(שְׁכָל לְקַדְרִיהָ) עס אִיז אַשְׁכָּל צו דוּא נוס לערנען הַזָּרָה נֶאֱרֵ (שְׁכָל טוֹב לְכָל עוֹשִׂיהֶם) דאס מײנט
מַעֲן צו דו נוס טוֹן דו מַעֲזוֹת אונז מַעֲשִׂים טוֹבִים לְשֵׁם שְׁמַיִם • אָבֶר גיט קְרִי דו לײט זאַנען אײם לובֵן •
אָבֶר דָּר וואס גִּלְעָרוֹנֵט הַזָּרָה פֿון כּוֹבֵד אונז פֿון גַעֲטֵט וועגען • אזו אִיז אײם בַּעֲסִיר אִז ער וואלְט

גיט בשאפן גיווארן :

דָּרוֹם זאַל אִיטְלוֹכֵר מַעֲנִיטְשׁ גוונארניט זײן צוּא הַאֲבֵן אונז זוף (וְיֵאֵת) אונז דָּרף אַרְץ • אונז ער זאַר
פֿאַכּוֹן דוּא לײט זאַלֵן אײם לײב הַאֲבֵן • אזו וועט אײם נאַט אײזף לײב הַאֲבֵן • אָבֶר דער
וואס בְּרַעֲנֵט אוף זוף דובִּשְׁאָפֵט דָּרף הַנִּיפּוֹת אונזר ווייל ער שְׁטִרְאָפֵט גיט דוּא לײט • דַעס האט
הַקְּבִיָּה פֿינֵט • אזו ווי דו גִּבְרָא זאַנט ווען דו זַעֲקֵט אַתְּלִמִּיד חֶכֶם וואס דו שְׁטאַט הַט אײם לוב
אִיז דאס דָּרוֹם ווייל ער שְׁטִרְאָפֵט נײ גיט • דַען ווען ער וואלְט זײא גִּשְׁמִרְאָפֵט וואלְט זוף גִּפְנוֹן

כב הלכות דרך ארץ פרק המישי מוב לסוד

אמר ונס ונאלטון אף אים בינו גרעם • און דס ונס שטייט ער זאל זעהן דוא לייט זאלן אים ליב האבן • מיינט מען דו פרומי לייט • גיט די שפעטער • וועד עם גינהנט וזה צו תכמים • איז מקבל זיערי שטרקאף רייד דר איז גיוולש אצדיק און אוב גיט איז ער בודאי אנשע • און הט גיט אין וזה קיין דראת שמים • און קיין דכה ארץ • אוף אים הט גיט נאנט שלמות המלה עיה • אל תוכח לץ פן ילנאך • זאלסט גיט שטרקאפן קיין שפעטער טאמאר וועט ער דך פיינט האבן • הכח להקם ויאהבה שטרקאף צו אהכם וועט ער דך ליב האבן • דר פון זעהט מען אויף אזי דיא פרומי לייט האבן לוב דעם פרוקן כאן • און דוא שלעכטו לייט דעם שלעכטו מאן :

דיא נמרא זאגט • (רבי זכאי) איז האלט גיווען העכר הוגדרט יאר האבן אים דו תלמידים נפרותם רבי מיט ווס הט איר זוכה גיווען צו זאגני יאר • הט ער צו זייא גיזאגט זענט איר דען זעדין איה זאל שטארבן • האבן זייא גיענפירט ניין לוכר רבי דס איז אוף תורה און דכה ארץ • דרום וילדן מיר עם זעדין פון איה • זאגט ער איה וועל אייה זאגני • איה בין וייל מיין לעבין גיט ברוגו גווען • און האב און קיין מענמשון גיט אן גישרונן • דען איה האב תמיד גראכט ער איז בעסער פון מיר איז ער עלטער גיווען האב איה מיר גראכט ער הט מער מצות גסאן פון מיר • איז ער וינגר גיווען האב איה מיר גראכט ער האט וינגזער עבירות גמאן פון מיר • און ווען עם איז אימצון גיט גוט גינאנגן האב איה מיה און מצער גיווען • מכל שכן דאס איה האב מיה גיט גיפרייגט און ויין אום גליק אויף האב איה קיין סאל קיין מענמשון גיט גירופן מיט און אכאמון ווס ער שעהקט וזה • דען ווען איינער פר ששקט דעם אנדערן הט ער גיט קיין חלק לעולם הבא • אז ווי מיר גיפונן דס המר הט גיט גוואלט מבייש ויין יהודא • און ווא הט וזה גראנט ווארפון אין פייאר אריין איידר וז זאל זאגן פון וועמין א מראקט • אוף זאגט דיא נמרא נאך עמלכי לייט האבן לאנג גלעבט האבן זיי אוף גוואנט עמלכו איך זיי זאגן • אזו ווי איה וועל דא בלשידן :

איינער האט גוואנט איה האב דרום לאנג גלעבט וייל איה האב זך גיט מתכבד גיווען מיט מיין הרים זאגט • און האב קיין סאל גיט גיקוקט קיין רשע אין ויין פנים • איינער האט גוואנט איה האב דרום לאנג גלעבט וייל איה בין תמיד גווען דער ערשטער אין שול • און האב קיין סאל גיט גיטלאפן אין שול • איינער הט גוואנט איה האב דרום לאנג גלעבט דס איה האב קיין סאל גיט פר פעלט קידוש צו סאכן איבר ויין • אכאד האב איה קיין געלט גיט גהאט • האט מיין מוסר פר כופט איר לעלייאר פונם קאפ און הט מיר גבראכט ויין אוף קידוש ברענגט ווייטער דיא נמרא אז דו זעלבונג ידני איז נשטארבן הט וז גראנט דריי הוגדרט פעסר ויין • און דר תכם האב גלאזט דריי מוזינט פעסר ויין • איינער הט גוואנט איה האב דרום לאנג גלעבט וייל איה האב גיט גהאט קיין אנדריי מתשקה אין שול • גאר אוף גאטס פארקט • און האב גיט גטרעט איבר קיין מענשטן • דס הט זך צוויי טייטשן • איינס דו פראקטי טייטש • דאס אנדערן סיינט מען איה האב קיין שדרה גיט גוואלט האבן איבר קיין מענמשון • האמטש איה בין דיה גווען איין אב בית דין אונד ראש הקהל • האב איה מיה דר מיט גיט איבר גטמן • דאס איז אלץ אין כלל פון דכה ארץ דך ארץ איז גטיילט אוף פיר תלקים איין חלק רעט ווי די תלמידי תכמים זאלן זך האקטן ברהר ארץ • דר אנדרר חלק רעט ווי די אלטי לייט זאלן זך האלטן ברהר ארץ • דר דריטער חלק רעט ווי די בעלי בתים און ברתים זאלן זך האלטן ברהר ארץ דר פעדערר חלק רעט ווי די ווייבר און פידן זאלן זך האלטן ברהר ארץ :

דער דרה ארץ פון תלמידי תכמים איז אזו ער דארף אין זך האבן אייטל גוטי מרות • און דארף זעדין תורה טאג און נאכט לשם שמים • ער זאל גיט האבן קיין פיל אנדערן עסקים און וויא באיד ער ווערט זיידוג פון זיינו עסקים זאל ער זך זעצון לערנן • און ער זאל זעהן גיט פר זוסון קיין מצוה • און זאל גיין פריא אין שול אריין און ער זאל זיין איין זכא שמים אין אלע זאכן • און זאך זך גיט אפ שייידן פונם קהל מיט אלז זאכן • סייא מיט תשובה און תעניתים און זאך תפלה טאן פארן קהל • און ער זאל זיי שטרקאפן • אוף דעם זאגט דיא נמרא ווער עם האט

בביתו של שמראפון היא לייט אונ שפראפאט וויא גיט ווערט ער נשפראפאט דרוף און וויא ער זאל
 שפראפאט און וועסן ער זאל שפראפאט און ווען ער זאל שפראפאט וועט זאך שטיין אין תלך פון
 תניפות • דר תלמיד חכם דארף זיך שוין פירן מיט זיין האנדל • אונ מיט זיינע קליידר • אונ עסן
 אונ שרוקן • אונ זאל זיינע תפלות און תחנונות זאגן זפוננה • אונ זאל ערקדן האנדלן • ער זאל
 קיינעם קיין אום רעכט ניש טראן • אפיצו אוף איין שילדנער • אונ זאל ניש זאגן קום אנאנדערט מאל
 וועל איך דיר זעאלן און ער זאל ניש פדקדק זיין מיט דיא לייט • ער זאל קיין פראעסרס ניש פנערן
 אפילו קיין סתנות אוף זאל ער מאכן דיא לייט זאלן אוף אים קיין שלעכץ ניש ביידן אונ אונ ניש
 איין ער פחלל השם חזי • אונ ער זאל רעדן פפעלעך מיט די לייט אזו ווי עס שטייט די בייד פון
 די חכמים זענן פפעלעך און ווערן ניהערט אפר דער נאר שרייאט אוף די לייט • אזו ווערן זיינע
 רייד ניש גהערט • אונ די לייט קערן זיך ניש דר צו :

דיא נקרא זאנט איין תלמיד חכם ווס לערנט לשם שמים • האנדלעט פאמנה • אונ רעט מיט
 דיא לייט פאפעלעך • ווס זאגן די לייט וואל דעם תלמיד חכם ועהט ווי ער לערנט תורה
 אונ ווי ער האנדלעט פאמנה • וואל זיין פאטור אונ שופר • אונ וואל זיין רבי ווס הט אים גלערנט
 תורה וויא האלט ער זיך בדרך ארץ • דס איז איין מידוש השם • דעם האבן לוב נאט אונ לייט •
 אוף אים זאנט דר פסוק נאט זאנט אוף אים דו ביסט מיין קעכט שראק וואס מיט דיר טוא איך
 סוף בארוקן • אפר דר ווסטוט ניש אזו אונ איז איין משונגער • אונ איז פדקדק מיט דיא לייט אוף
 איין פחות משנה פרוסה • אונ זעאלט אוף ניש ערקלך • ווס זאגן דיא לייט וויא צו אים אונ וויא
 צו זיין פאטור אונ שופר • אונ וויא זיין רבי ווס הט אים גלערנט תורה אונ ניש קיין דרך ארץ •
 דיא לייט ווס לערנן ניש קיין תורה האבן מיין דרך ארץ פון אים • ער האנדלעט ניש ערקדן אונ
 זעאלט ניש ערקלך • ער האט אין זיך שלעכטו מעשים • זס איז אנעקטור חילול השם • אוף אים
 זאנט דר פסוק זיי זענן נאטס פאלק אונ סתן ארום זיין פון זייער לאנד איפר זייערן בייזו מעשים
 אונ פון וועגן דו תלמידי חכמים ווס זענן זיך רעכט נוהג מיט דיא לייט ווס הקביה שלום אין
 דר וועלט • אזו ווי די נקרא זאנט רבי אליעזר זאנט פון וועגן רבי תנינא ותלמידי חכמים מרבים
 שלום בעולם זענאמר וכל בניה ליכודי ה' ורב שלום בניה • דיא תלמידי חכמים קערן שלום אוף
 דר וועלט • אזו וויא עס שטייט אין פסוק אלו בייט קנדר זענן דו לענגר פון גאט • דרום וועט
 שקון פול שלום צווישן דיר • אונ דרום שרייבט עס רבי אליעזר צו ווייזן אז איין תלמיד חכם זאל
 האבן פער דרך ארץ פון אנאנדערן • אונ זיין משא וסתן זאל זיין פאמנה :

דער תלמיד חכם דארף זיין מוטל מעסגי קליידר ניש צו גוט אונ ניש צוא שלעכטו נאר זיי זאלן
 ניש זיין צו רוקן אונ זשמוקט אונ ניש פראענט • ניש צו לאנג אונ ניש צו קורץ אונ זאל זיי
 שוין אום בערשקלון • דס מיזאל אוף זיי גיט גפונן קיין פערדור אונ קיין אום ריינוקייט • דאס דיא
 לייט זאלן ניש ריידן פון אים • אונ אז קען גפונט אוף זיי אלזוי • אזו ער תיב סיתה • דען נאט
 ויל האבן זיינע קעכט זאלן זיך ריין האלטן אונ עס זאל זיך אוף וויא ניש גפונען קיין לשם
 שפראעקול אזו וויא איין קעכט גייט פראמלך בשור ודם • דען איין תלמיד חכם איז זייער גאהנט
 צו גאט • דרום זאל ער זיך ריין האלטן מיט אדו זיינע זאכן • אוף זאל ער ניש זיין אין שפראכונדי
 קליידר וויא דו מנאפים גיין • אונ זאל ניש זיין אונ קיין צו רוסעני שוף • אונ זאל ניש האבן קיין
 פלעק אוף זיין פוס • דען דס זאך איז איין שאנד צו א תלמיד חכם • אוף זאל ער זיך רעכט נוהג
 זיין מיט זיין עסן • ער זאל ניש עסן מיט קיין עמי הארצים • אונ זאל ניש זיין אוף קיין סעירות נאר
 אוף איין סעודת מצוה • אוף זאל ער ניש פול עסן אונר שרוקן נאר וועלדן צו דער האלטן זיין
 לעבן • אוף זאל ער ניש עסן אזו איין שפייז וואס ער קען עס ניש פאלד פרא רייין • דען עס איז
 אים ספיק פון זיין תורה אונ מצות • אונ זאל ניש זיין מיט גאנה • נאר ער זאל האלטן זיין קאפ
 אראפ • דס ער זאל קיינעם ניש זעהן און זיינע פיר איילן • אוף ביי זיין מוש זאל ער זיך ריין האלטן
 סיכ וייטו טוש טורק אונ זאל ניש אפ בייטן מיט זיינע ציין • נאר ער זאל אפ שטייבן מיט אפעקט

אין נאל קיין גרוסו בוטחו גיט איין שלונגן אוף גיט קיין גרוסן קרוקן נעפין גאר אקס מיט דר קאט אוף קאר ער גיט זיין פיר איילון אן ציצית און זיין מהלשבה זאל תמיד סהרהר זיין אין דברי הורה סיידא ער וועט סיידא ער שטייט סיידא ער ליינט זיך • סיידא אז ער שטייט אויף • גאר אין פאר און אין בית הכסא אויך אוף אנדרוואס ריינו עקטר דארטן קאר פאר גיט סהרהר זיין אין דברי הורה • איין תלמיד תבס קאר זיך גיט זיין שפאצירן אוף קאר ער גיט זיין באפעלד • און וויא באקד ער ווערט ליידיג פון זיין האנדל • זאל ער אן הייבן צו לערנן אונד צו טאן מעשים טובים און צדקה און גמילות חסד • און קאר קיין שום שלעכט ווארט גיט ארום לאזן פון זיין מול אפילו קונן זיין עובר פונקטים און זאל גיט פול ריידן מיט קיין אשה אפילו מיט זיין אייגן ווייב • און אפילו גיט מיט זיין טאכטער אונד זיין שוועסטער • גאר וואס ער דארף צו ריידן • און זאל מיט קיין עפי הארצים קיין שום עסק גיט האבן • קורץ פון דר וואף איין תלמיד תבס זאל זיך האלטן פונדף ארץ זיי עם שטייט אים אן • אויך וואלט אפילו גיט גראפט זייריבון דעם דך ארץ פון תלמידי תבס ווייל וויא קענן דאך לערנן אין ספר מוסר • גאר אויך האב עס דרום גשרופן טאמער וועט זיך איין פראקטור אוף אזו וועלן נוהג זיין אזו איז וואל אים • דען דס איז דו בעקטו מרה פון ארו סרות • דר אנדרור תלק רעט פון דו אקטו לייט וויא זיי זאלן זיך נוהג זיין ברכה ארץ :

וויא באקד דר מענטש ווערט אקט זאל ער זיך ריכטן צו יענער וועלט דען ער איז קיין לעצה גיט זיך • דרום זאל ער גיט פר זומן זיין תשובה און נאל זיך גרענקן אויך גיט אלז פאר איין שטאפול אראפ • דרום זאל ער זיך בראקטן אלו לעצה ווס פר שלעכטו מעשים ער הט גטאן און זאל דרוף תשובה טאן • און דער אלטער זאל זיך אפ טאן פון יוגני לייט • ער זאל גיט ווען מיט זיי און זאל גיט ווען מיט עפי הארצים אוף אסערה אוף זאל ער גווארונט זיין גיט ארום צו לאזן קיין שום אום ריין ווארט פון זיין מול • און זאל גיט ריידן קיין דברים בטלים • און זאל זיך סתקרב זיין צו תלמידי תבס • און זאל צוא הערן זיערו רייד • און זאל זיך גיט קרונן מיט זייט און זאל זיי שטרופן זאגט אים איינר עפס איין שאנד זאל ער עם אים מוחל זיין • און אלז נאכט איינר ער ווערט אנשלאפן זאל ער זאגן אויך בין מוחל איטלונן ווס הט מיד סיצער גוען אויך זאל ער גיט אופט עסן • און זאל זיך גיט פר שיפורן • דען דס איז יוגני לייט אשאנד מבלש אלטו • אויך זאל ער תמיד פוקון זיין העסד און רייד אנדרו קליידר וויא זאלן ריין זיין • אונשנאל גיט פול ריידן מיט ווייבר • און זאל גווארונט זיין דו שול גיט צוא פאר זומן • און זאל אין זיך האבן מעשים טובים • און ער זאל גיט ווארטן מיט זיין תשובה און תפלה און צדקה • און זאל אלע טאג צוואה טאן • און וירדי זאגן :

קורץ פון דר וואף ער זאל תמיד גרענקן אז און אלעצה ארום וועט ער שטארבן • דרום זאל ער לובן און ראנגן גאט ית' דס ער הט אים סופה גוען אזו אלט צו ווערן • און זאל אגיי לייט בקבד האלטן • אזו וועט ער אויך בקבד גהאלטן ווערן • עם איז אפגנה און דר תורה סכבר צו זיין דוא אלטי לייט • אזו וויא דר פסק זאגט ויהדרת פני זקן? זאלטש בשיינן דס פנים פון איין אקטין טאן • (מפני שיקה תקים) פאר איין אלטן טאן זאלטש אוף שטיין • און סיר גפנין אופט אין דר תורה דאס הקב"ה ועלפרט האט סכבר גוען די אלטו לייט און צו עולם תבא וועט וויא הקב"ה וירד סכבר זיין • אזו ווי דר פסוק זאגט (ותפסה הלכה ובושה החסה פי סלף הד צבאות כהר ציון ויבירושלים נגד זקניו כבוד) זיי וועלן פר שפערט ווערן די ווס גלייבן און דר רבנה • און זיי וועלן פר שעמט ווערן דו ווס גלייבן און דר זון • דען גאט הט גיקונגט און בארנ ציון און אין ירושלים • און קענן דו אקטו לייט וועט ער זיין מיט כבוד • זיי וועלן אים סכבר זיין און ער וועט זייד סכבר זיין • אזו וויא עם שטייט (פי סכברי אבד) דוא וואס האקטן מיד עלרלה וועל אויך זיי אלו עלרלה האלטן :

גון נעקן סיר וואול אזו אפילו הקב"ה וועט סכבר זיין די אלטו לייט • מבלש אפענטש דר וואס ברארף איין עצה זאל ער פון וויא איין עצה נעמן דען זיערו רייד ווען מיט שלב און זיערו

עצה אין זייער גוט און גיט פון יונגי לייט • אפילו ווען דיא אלטו הייסן דיר גרעקן און דוא זינגי הייסן דיר באוין • זאלסטו פאלגן די אלטו • דען דוא עצה פון אלטו לייט הייסט גבואט און פון יונגי הייסט גבראכן • אזוי ווי מיר גפונן ביי רחבעם) דר זון פון שלמה המלך אז ער האט גנוסן די עצה פון דו יונגי און גיט פון די אלטו • אזוי איז ער גבראכן גווארן פון זיין מלוכה •

דער דרוסר חלק איז דר דרך ארץ פון דוא בעלי בתים • (בן עזאי) זאגט איטלעך בעל הבית זאל גרעקן און פרויף געקן תמיד דו פור זאכן • אזוי וועט ער גיט זינדען • איינס פון זאכן דו קומסט • דס אנדרוויי אהן דו וועסט גיין • דאס דרומי ווער איז ביי דנין • דאס פערדי פאר העמיין וועסטו דארפן אפ געבן דין און השבון • פון וואסן קוקסטו ארום פון אשטונקעדיגן מראפון • גוא ווארום זאלסטו זיך גנאנה האלטן • און וויא אהן וועסטו גיין און דעם פונקטן גרוב צו דוא ווערעם • און ווער איז ביי דנין הקב"ה איז דר דנין אסת • פו אים וועסטו מוון אפ געבן דין און השבון אוף אלי דינו מעשים און ביידי • דו רבמים זאגן איבער פור ארזיי זאכן ווערן ארום די בעלי בתים • דס ערשטו ווער עם בצאלט גיט די פועלים זייער פו דונסט • דס אנדרו ווער עם בצאלט גיט און דעם ועלפנין מאג ווס זיי האבן פו דונט דס דרומי ווער עם וייל קיין (מס) גיט גופין נאך זיין געלט נאך • דס פערדו ווער עם האלט זיך גנאנה מיט זיין געלט • עם זענן נאך פאר האנדן פור זאכן ווס פערענגן ארוקייט אוף דו בעלו בתים • דס ערשטו ווער עם סאכט נאך פאלשו ברוב און שטרוח • דס אנדרו ווער עם נעקט רוחים • דס דרומי ווער עם קאן שטראפן די לייט און שטראפט זיי גיט • דס פערדו • ווער עם איז מער צדקה און גוט גיט אפ דרום דר ווס וייל זיין געלט זאל ארום האבן זאל ער גוהר זיין אין דו פור זאכן • אוטלעך בעל הבית איז כרויב סבב צו זיין אוטקוין וואס קוקט אריין צו אים אין שטוב אריין און זאל אים לייטן אנטפאנגן • און זאל אים ברך הא אפ געבן מיט פריילוקייט • און זאל איטלעך שלום אפ גופין אפילו איין עובר סובבים אין סאקט מביש איין יהודי • און זאל אים ערלעך האלטן מיט ביידי און מיט פעשים :

דער דרך ארץ איז אזוי • ער זאל אוטלעך סבב זיין גלייך ווי ער וואלט גווען רבן נסליאך • אבער אין זיין העה זאל ער אים האלטן פו אנגב • און זאל פו אים נאר גיט פו מרואין • אוטלעך בעל הבית איז כרויב איטלעך סבב זיין • איז ער עלטר זאל ער גרעקן אז ער האט מער מצות גטאן פון אים • איז ער יונגר זאל ער גרעקן ער הט ווי צדקה עבירות גטאן פון אים • סאכט קען ער בעסר לערנן אויך ער האט אין זיך מער פעשים טובים פון אים • און אוף איז דער דרך ארץ זענס אפ צו עקסטרן שלום אויך אנטט קארען אויך אנוט אבונט • און אזוי גיט הייסט ער אנגלן • אזוי ווי דר פסוק זאגט (גולות העני גבתיכם) איר גולת דעם ארומאן אין אייערו הייור • דרשית די זמרא דס מיינט קען אז ווען איינר זאגט דעם אנטדן אנוט סארגן אויך גוט אבונט און ער ענקט אים גיט אפ מיט גטאן מיר הייסט ער אנגלן • אז צוויי פענקישן גיין זאל דער השוכר גיין אין דר רעקט ווייט • און ווען דריי גיין זאל דער השוכר גיין אין סומן • און דער אנדרר אין דער רעקט ווייט • און דר שפל אין דר לונקר ווייט • איטלעך פענקיש זאל גיט קוקן אוף זיין פבוד • און זאל אנדרו לייט סבב זיין • און זאל גיט ספיר זיין אפילו ער איצט גאנץ הונקן • דען דער פענקיש איז סבב די שטאט גיט די שטאט דעם פענקישן • אוף אז איינר מוט אים עפוס דר ויקר זאל ער גיט ספיר זיין • און זאל זיך גיט רונגן מיט די לייטן • און זאל ערלעך האנדלן דס עם זאל זיך אוף אים קיינר גיט קראגן אזוי ווערט ער גרופן איין ערלעך בעל הבית • אבער דר ווס הט גיט און זיך דיא זאכן • און וועקן ער איז שוודיג גוט ער גיט אפ • און אז ויער איז אים שוודיג לאוט ער אים גיט רואין • דר איז גיט קיין ערלעך בעל הבית :

אויך זאל קיין בעל הבית גיט גלוקסן צו זענומס געלט • נאר ער זאל זיך לאזן באנוגן מיט וואס נאט הט אים גנאן • סיי פול און סיי ווייניג • דען הקב"ה פרוכט דעם רייכן אזוי ער וועט בייז מון מיט זיין געלט • אזוי ער האלט זיך גנאנה דר מיט און אזוי ער איז אנטקען מיטן גבול •

אודר איין אום רעקט . אוב ער בעצאקט דעם נוס ער איז שולדיג . אוב ער קרונט זיך נישט איבער
ניין געלט . אוב ער קאנט זיך באנוגן אונ איז זיך משלם מיט דעם זיינוגן . נוס גאט דאס אים בשעת'ס
אוב ער האנדוקט ערדף . אונ אוב ער נומ רעקט מעשור אונ צדקה פון ניין געלט . אוב ער טוט דאס
אקס . וואס אים אונ וואול זיינו קונטר . וואול צו אים אונ דר נעלט אונ אונ וענר ועקט . דער
איז איין ערלוקר בעל הבית . אונ איז זוכה לחיו עולם הבא . אונ דר וואס טוט נישט אונ איז ער
איין אום ערלוקר בעל הבית . אונ גאט אונ ליט האבן אים פיינט . ער פר דארבט זיין עושר . אונ
הט נישט דיא וועקט אונ ועני ועקט :

אויף פרוקט גאט דעם ארוקאן אוב ער נעקט אן דעם בלות באהבה . אונ אקס וואס פירט זיך
מיט אים אויך דר וועלט . אונ אוב ער קוקט נישט אונ פול געלט . גאר צו דעם נוס ער קען
קוקן . די ועלבוני לייט הט גאט זייער רוב . אונ זייער תפלה וועקט דר העקט . אונ דר נוס פרייאט
זיך מיט זיינו יסורים איז ער ארעקטר צדיק . דען דו צדיקים וויסן אז דאס איז אפפרה אונ זייער
מעשים . אונ עס איז ביי זיי גרעכונט גלייך ווי אפציאה . עס איז אמשל צו איין מענטשען וואס
האט דעם מלה דר ויודר גאטן . איז זיין טעקט ארום גנאנגן ער זאל אום קוקן פון זיין נעקט אונ
גוס . אונ וקט ער דאך בודאי כל המצאות ער זאל קענן אפ קופן מיט אונרונג זאך . גא
אז מוואל אים נאר איין האנט אפ האקן אודר ער זאל מיט געלט אפ קוקן . וואלט ער דאך בודאי
זייער פריילה גוען . אז איז דאס אונ דר מענטש פו זונדונט זיין לייב אונ גוס דורך זיינו עבירות .
אונ אז ער קוקט אפ מיט יסורים דארף ער דאך בודאי זייער פריילה זיין דאס גאט דאס אים צוא
גשוקט אז איין חסד . דאס ער נעקט ביי אים די יסורים פון זיין גוף אונ געלט פו זיין נשמה נוס זו
הט גימזט לייך גיהנם . אונ ווער עס איז בועט אין די יסורים אונ געקט נוס אן פו ליב דאס חסד
פון הקב"ה . אזו ווערן אים די יסורים צו איימל עבירות . גלייך אזו ווי לער נוס מיהאט אים נפקות
ער זאל אים קופן פון זיין געלט אונ גוס . אונ דר מלה הט אים איין חסד גמאן ער זאל נשטראפט
ווערן מיט נוס גרונג איז . אז ער זאל מרייבן עוהקייט קעגן דעם מלה אונ זאל זיך בענר
נישט דין חסד . וויא וואלט עס מיט אים גנאנגן . אז איז דא אונ דר דרום זאל זיך אימלוקר משלם
זיין מיט יסורים ביי מיט קראנטיג אודר מיט תפיסות אודר מיט ארוקקייט . אודר דאס דו קונטר
לשארבן אים רל . אודר אנדרו יסורים זאל ער אלס נישט מתרעם זיין קעגן גאט . אונ זאל זיין
גוט אונ פרום . דען דורך דעם וועט ער האבן ועני ועקט . אבר אז עס גייט אים חסיד גוט זאל ער
זיך דרוף שטארק מצער זיין מאמר איז ער ארשע . אונ גאט נוס אים אפ זיין שוקר אונ דר וועקט .
די תקמים האבן אים איין עצה גנעבן דאס ער זאל גיבן צדקה אונ מעשור אונ זאל קאנן תורה לערנן
פאר זיין געלט . אונ זאל גיבן לוקט אונ צו לערנן אונ זאל זיך גוויינן אין דעם דרך ארץ וואס גהער
צו איין בעל הבית . אזו וועט ער זוכה זיין צו דר וועקט אונ צו לער ועקט אונ :

אויף איז דר דאך ארץ פון איין ערלוקר בעל הבית דאס ער זאל נישט ווארפן קיין אונרונג פארקט
אן זיין הוי . זוקט גיבן אים בודאי זיין הוי גוקר עסן מריפות . דען זיי פארקטן זיך פו
אים . דרום האבן זיך אטייל תקמים בארוקט דאס זייא זענין קיין סאל נישט צארונג גוען אין
זייער הוי . דרום זאל קיין בעל הבית נישט פלוצלונג אריין גיין און זיין שטוב אריין . דען מאמר וועט
ער נעהן פון זיין הוי גוקר איין אום העקט דא וועט ער גרונג ווערן . דו תקמים האבן גאנט רגון
לא עקתה בידו אלא רגונתו דר רגון באקוקט נישט מער גאר זיין צארון . כלומר ער גווינט נישט
פון דרוגן . גאר ער פאלוקט זיין שכל אונ נשמה . דען דער רונן קוקט פון גאנה . אונ דוא ביידי
מדות הט פיינט הקב"ה . דר דרך ארץ איז פון דוא בעלי בתים אזו ווען זיי זעהן און זייער הייזר
עפוס אום רעקט זאלן זיי עס זאנן מיט גוסן . קענן זיך נישט דר צו זיין הוי גוקר זאלן זיי זיך באבן
גלייך ווי זיי זענן און רונן . אזו ווי עס וועט שטיין און חלק רגון . אונ זאנן זייא לאנן ארום לייט
ארבונטן און זייער הייזר . פרי זייא זאלן געבן האבן פון וואנן צו לעבן . אונ זאלן זייא זיך
ענליך דאקטן און זייער הייזר . אונ זאנן נישט שרייאן איבער זייער הוי גוקר משי איבער אנדרון .

חלכות דרך ארץ פרק המישי

דען דר סדר איז פון איין עם הארץ • ער שרייבט אזו הוף ביז דו שטכניס דר הענין • אזו פרענן זיי
 נוער שרייאט עם ווי איין אייזיל • אזו זאלן זיך גוויינן צו ריינדן באמקעלעך אונד שמוך הייד מיט זייער
 הדו זונד אונד מביש מיט אפר עקדין • אזו נוערן זייער רייד גהערט • אזו אונטלוצר אזי כחיות
 צו שפראפון מיט גוטן קענן וויא זיך גיט דר צו זאל ער זיי שפראפן מיט דר רוס ווייל זיי זענן
 נאך קליין • אזו זיי עם וועט באשטייט ווערן אין פרק גידול בנים) • אזו ער זאל זיי גיט שלאגן אין
 זיין רוזן • גאר ער זאל ווארטן ביז דר רוזן גייט אים איבר • אזו וויא ער זאל שפראפן זיינו קונטר
 וועט אלס באשטייט ווערן אין פרק גידול בנים) :

קעשה אז רבי אלעזר בן עזריה) הט געלט שטארבן זענן צו אים אריין גאנגן זיינו תלמידים
 אזו זאגן צו אים אונד לוצר רבי לערנט אונד דעם רעכטן ווען וויא אזו מיר זאלן באקומן
 דס אייבויג לעבן • זאגט ער צו זיי איך וועל אייך לערנן דעם דרך ארץ • דר מיט וועט איר זוכה
 זיין צו עולם הבא • איר זאלט איינר דעם אנדרן בכבוד האלקס • אזו ווס אייך לוב אזו זאלט איר
 טאן אייער חברים • אזו וואס אייך פיינט איז זאלט איר זיין גיט שוואן • אזו אז איר שוט תפלה
 זאלט איר וויסן פר וועמן איר שטייט • עם זאל זיך אייך דוכטן איר שטייט פר אלקס בשר דמי
 אזו וועט איר זוכה זיין צו חיי עולם הבא • אוף זאל זיך איין בעל הבית מקרב זיין צו זיינו שטכניס
 אזו צו פרומי לייט • אזו זאל זיך גיט פרייאן אין נענוקס עולן • אזו זאל ער גיט פראוורן ווען
 אנדרו לייט פרייאן זיך • אזו זאל זארגן מיט אנדרו לייט אזו זאל זיך ראבן ווען אנדרו לייט ווייזן
 אזו זאל טון אלס ווס אנדרו לייט טאן • אזו וועט ער זוכה זיין אז חיי עולם הבא • אזו ווי דער
 פסוק זאגט (שמע בני יקח אברי וקרבו לה שנות חיים) פאר נעם מיין זון מיינט איר דא וועט
 זיך פערן זיין לעבן אוף דר וועקט • אזו וועקט זיך צו עולם הבא אוף דו זאלסט גיט קען
 אוף דעם געלט פון אנדרו לייט • אזו זאלסט גיט צו הערן קיין דברים בטלים אונד קיין לשון הרע •
 זיינו פוס זאלסטו פר מידון פון איין עבירה • אזו זאלסט גיט פר מידון צדקה צו גופין • זיינו
 זאלן ווס האבן גיט גקוקט אוף קיין פערער געקט וועלן זוכה זיין צו ווען דו שטייט אונד די גאולה •
 זיינו אוערן ווס האבן גיט צו גהערט קיין דברים בטלים אונד לשון הרע • וועלן זיי זוכה זיין צו
 הערן פול שלום אונד וועלן זוכה זיין לחיי עולם הבא • זיין מול וואס האט גיט גרעט קיין לשון
 הרע אונד דברים בטלים וועט זוכה זיין צו דר ציילן דיא לוב פון הקב"ה • אזו וועט אוף שטיין
 התנית הפתים • דאס מול שאס האט גלערונט הורה וועט זוכה זיין צו אלי מצבות איי ברכות ווס
 שטייט אין דר הורה :

רבי אלעזר הקפר זאגט אזו • דו זאלסט קיין פרעומט אונד קיין שטייט גיט טראגן אוף קיין פרושן
 קענטשן • דען דס איז אזו איין עבירה ווס ברענגט צו נאך עבירות צו לשון הרע אונד רבילות
 אונד קללות זאלסט לוב האבן זיין שטראפר • אזו זאלסט פיינט האבן דעם וואס לובט דך • דען
 זיין שטראפר ברענגט דך צו פער הורה ווג חכמה אונד פרוקקייט • אבר זיין לוצר ברענגט דך
 צו פול זונד • אזו זאלסט לוב האבן דו שוין אונד בתי מדרשים כדי דו זאלסט זוכה זיין זיין קונטר
 זאלן זיין צדיקים אונד חסידים • אזו זאלסט לוב האבן דו ארום אונד פרום לייט אונד צדיקים • אזו
 האב פיינט די רשעים • דען אז דו וועסט לוב האבן דיא שלן ווען זיין קונטר זיין צדיקים • אזו
 אז דו וועסט לוב האבן דאס בית המדרש וועלן זיין קונטר זיין לומדים • וועסטו לוב האבן דא
 ארום לייט וועלן זיין קונטר גיט זיין קיין ארום לייט • וועסטו לוב האבן דו פרום לייט וועסטו
 אום לעבן זיין ארון • וועסטו לוב האבן דא צדיקים דא פרוקסטו דך גיט פארקסט פארן סתף
 הקמת • וועסטו פיינט האבן דו רשעים • וועט דך הקב"ה גיט פיינט האבן :

זאלסטו ווארונט זיין אלי טאג צו זאגן קריאת שמע אונד שמונה עשרה בכונה • כדי דא זאלסט
 באשערוקט ווערן פונם גיהנם • אזו זאלסט נאך זאגן (אמן) וואס שמייה רבא) בכונה אוף
 אומלוצר ברכה • דר מיט בוסטו מבטל אבייוו גיורה ריל • זאלסט ויער ווארונט זיין אופן האלקס
 זיין מור בשעת עסין דאס דו ארום לייט זאלן קענן אריין גיין • אזו וועט זיין פרנסה גיט פערן

עיינו בזה וזו ענין דר' נאר גיט פעלן • און דיין קונדן ווען און גיט ארום ווען • זאלסט גוואונט זיין ערוך צו האלטן דיין עלטרן כדי דוא זאלסט האבן מזל און ברכה • זאלסט זיך פארירן זיין פון דעם קהל ווען • און זאלסט גיט זאגן איך בין דאך גיט ראש קהל ווס גייט עם סוף אן • און זאלסט גוטל חסד זיין מיט אומקובן • און זאלסט זיך גיט פון מידדן דר פון • און דעם זאגט דר פסיק (ברוך אתה בבוראך ברוך אתה בצאתך) גבענטשט וועסטו זיין אין זיין ארצין זיין און גבענטשט וועסטו זיין אין דיין ארום זיין • דס דרשות דו נכרא אזו ווי דו בוסט גקובן און דר וועלט אן עבירות • אזו וועסטו אום גיין פון דר וועלט אן עבירות דר וואס איז איין עזות פנים און שייאט זיך גיט פון דעם ווס איז עקטיר אודר ער לערנט בעסר פון אים דר מענטש ווערט קצורע אודר יסורים קובן און אים איבר זיינו בייו מעשים :

דער ווס לאזט אונעם אמרה • און גיט נאך נאך איין עבירה • איז זיין עזשט דס זיין ווייב שטארבט דורך אמנה ר"כ און אוב דו וועסט גיין פון אפלטוד הקם וועגן און וועסט אים פארזוכטן זיינו זאכן • וועסטו האבן פרוי קונדן • און אז דו וועסט גיין פון איין ארוסאן וועגן און וועסט אים פארזוכטן זיינו זאכן וועסטו האבן קונדן לוכדי הורה און בענין מצות • זאלסטו מלה זיין אמת • און זאלסט שדום מאכטן צווישן מאן און ווייב אודר צווישן אונדער לייט • אז איינר הט דיר אמנה גטאן זאלסטו אים אפ טאן אמנה • און זאלסט גיט מיינן ער האט מיר דו טובה גטאן פון זיין טובה וועגן דען טייל עס איז דיר און אמנה דארפסטו אים אפ טאן אמנה • אז איינר האט דיר אקליינט טובה גטאן • זאל עס ביי דיר זיין ווי גרום • און אז ער הט דיר ארוםי העה גטאן זאל עס ביי דיר ווי נישט זיין • זאלסט דיר לאזן פון שטעמן און זאלסט קיינום גיט פון שטעמן • זאלסט זיין איין ענין • און עס זאל דיר קיין שום ווארט גיט פון דרוסן • און זאלסט גיט מקבל זיין קיין לשון הרע • און זאלסט זאגן זיך גלייב עס גיט :

אונד אז עס קומט דיר אן אהרור פון איין עבירה זאלסטו אים באלד אונעק לאזן און זאלסט גרענקן אמנה צו טאן • און זאלסט קיין ליצנות גיט טרייבן • דיין רייד וואס דו רעדסט מיט די לייטן זאלן זיין באמעלדן • און זאלסט קיינום גיט מבייש זיין • זאלסט זיך באהעפטן צו איין גוטו חבורה און גיט צו קיין שלעכטן • און זאלסט לופן נאך זאליינו מצוה גלייך ווי נאך ארום און זאלסט זיך פאר מידדן פון אקליינע עבירה גלייך וויא פון ארום • אז דו האסט פיל הורה גלערנט און פיל מצות גטאן זאל זיך דיר דוכטן עס איז נאך קארג • דען דוא בוסט דרוף בשאפן גווארן • אז דו האסט ווינציג עבירות גטאן זאל זיך דיר דוכטן עס איז פול • און זאלסט דרוף בצייטן תשובה טאן • און ער זאל גיט זאגן איך האב פיל עבירות גטאן • דען עס טאר קיינאר און זיך גיט דר וועקן דעם מדת הקין • דר סוף פון דר נאך אלי דיין מעשים זאלן זיין ליטע שמום • און זאלסט גרענקן דו וועסט מונן אפ גובין דין און השבון און אלי דיין רייד דרום זאלסטו זיין נאמט פארקטונג אין אלו דיין זאכן :

דא וועל איך שרייבן איין הנה נוס דו נכרא דרשות און דעם פסיק ועל כל נעלם אם טוב ואם רע) דר פירוש פון דעם פסיק איז אזו • גאט יתברך גרענט אימרוך צום משפט און אלי זיינו מעשים סיי און גוטס סיי און בייו • פרענט דו נכרא און וואס פון אמשפט גרענט אים און גוטס זאגט איינר אחרון • אימרוך ווייט וואל ווארום דו חתן פכה גיטאן אונדער דר חופה נאר ווער עס רעט גיבט פה • האמשט ער טוט ארום מצוה דאס ער העלפט דוא פכה פון אונטר דר חפה • מו ער דאך עזשט לידדן פון זיינו בייו ווערטו וועגן דר אונדער זאגט אחרון ווען איינר שפייט אום פאר זיין חכם אונן • אודר ער טוט אונדער מיאומי זאכן פאר זיינו אונן מו ער דרוף עזשט לידדן • און ווערט גבראכט דרוף צום משפט (עד כאן הגדה פרק דרך ארץ פון בעלי בתים) : דער דרך ארץ פון בתורים און וועגן איז אזו אכחור זאל זיך בתרבות האלטן מיט זיין לערנט און מיט אלו זיינו מעשים • ער זאל גיט זיין קיין עזות פנים אפילו אין לערנט מבייש אי וועלמוכי זאכן • און זאל זיך גיט גיין שפארן • נאר ער זאל ווען יום וקלה און נאר לערנט דר

מיט קען ער קומן צו אנדזעה . אָבֶר אַתְּלִמּוּד טאַר ניט לערנען פֿון גִּדְּוָה אִינער פֿון הַקָּאָה וועגן אָבֶר אַבְחִיר הַט נאָך קיין פֿול פֿר שטאַנד ניט דאַפֿן אים דו תּקִימִים כּתִּיר גִּעוּען צו לערנען פֿון זיין הַקָּאָה וועגן . דָּס מוֹזָל אים גִּבּוּין פֿול גִּדּוּן אִינער ער זאל קומן צו אַנדִזעה . אונז אָז ער וועט אַלֵּט ווערען וועט ער אַלײן דר לערנען דעם סוד אונז זאל תּפִּילָה טאַן מיט פּוֹתֵה . אונז זאל ניט מְהַרְהֵר זיין אָזף אײן אִשָּׁה . דוּבֵר זאל ער מְהַרְהֵר זיין אײן דְּבָרִי הַתּוֹרָה אונז מִצֻּת . אונז זאל ניט גיין אײן חֲסִידִי כִּיִּידֵר . אונז זאל ניט טראָגן קיין גַּלְדֵּי אונז וּזְלָבֵר . דען דָּס אײז אים מְבַטֵּל פּוֹנֵס לערנען :

דער דרך ארץ איז פון יונגי אונז אַלְטוּ מִיִּידוּן אונז ווייבֵּרד ניט צו טאַן קיין מיאוסוּ זאָף פֿר גענוס אײן דו אונז . אזו ווי אונז אײז גְּשִׁמָּאנען אײן דר הַגְּהִיָה . אָזף ווען ער זעהט לִגְוֵן שְׂפִיִּי אַכְּז גַּיִיאָן . אזו וויא דר פּסוק זאָגט (וַיִּתֵּן הַקֹּדֶשׁ לָהּ עַל אֲזֵנֶיהָ וַיִּצְאָתָה חַיִּים וַחֲפָרָה וְכִסְיָהּ אֶת צִנְתָּהּ) אײן פֿלאַק זאל צו דיר זיין אָזף דײַן שְׁווערד אָזו אַז דווא וועסט אַרום גיין וועסטו אָן גִּראָפֿן ערד . אונז וועסט צו דעקן דײַן צוּאָה . נוא זעהן מיר דָּס הַקְּבִיעַ וויל האָפֿן מוואָל ניט לאָזן לִגְוֵן קיין מיאוסקײט . בְּפִרְט בײַ רעם טוש טאַר קען בּוֹדֵיאַי קיין מיאוסקײט ניט טאַן . אונז קען מוּר דרוף גִּשְׁשֵׁט ווערן אונז גיהנם לײדן . דָּס אײז דר דרך ארץ פֿון בַּחֲרִים . ווי אזו מוואָל דר צוהן אײן דרך ארץ דו קנִידֵר ווס האָפֿן נאָך קיין פֿר שְׁטאַנדֵר ניט וועט שְׂפִיִּי אײן פֿרָק (גידול בָּנִים) אונז דר דרך ארץ פֿון דו קנִידֵר ווס האָפֿן שוין ווא פֿר שְׁטאַנדֵר אײז אָזו . זײ זאַלן בְּתַרְבּוֹת זײַן אונז זאַלן אָפֿ שײיא האָפֿן פֿר זײַערֵי עֲלִטְרוֹן אונז פֿר אַנְדֵּרֵי אַלְטוּ לײט . אונז זאַלן צו הערן שְׂטֵרָאָף . אונז זאַלן זײַערֵי אונזן אַראָפֿ האַלְטוּן בְּשַׁעֲתָה קען שְׂטֵרָאָקט זײיא . אונז זאַלן זײַך קערן צו דר שְׂטֵרָאָף . דָּאָס מוואָל זײ ניט דאַרפֿן נאָך אַמאַל שְׂטֵרָאָפֿן . אונז זאַלן זײַך שַׁעֲמוֹן נאָך אַמאַל אַנְעֲלֵכוּ זאַכּוֹן צווא טוּאָן . אונז זאַכּוֹן ניט בײדן פֿר אַלְטוּ לײט . אונז זאַלן צו הערן דו בײד פֿון זײַערֵי עֲלִטְרוֹן . אונז זאַלן פֿון זײַ עפּוס חֲכָמָה מְבַטֵּל זײַן . מְבַטֵּל זײַ זאַלן ניט אײיין פּאַלֵּה אײן זײַערֵי בײד :

דָּאָס אײז בְּעַסְטוֹר דרך ארץ פֿון דו יונגן מוואָל זײ גוויינן אַבּוּנֵט אײן מאָרנען אײן שוּב אײיין גיין אונז זײַערֵי הַפּוֹלֵת טאַן בְּפִתּוּחַ נאָך זײַער שַׁכֵּךְ נאָך אונז זאַלן ניט בײדן קיין דְּבָרִים בְּפִטְיִם אײן שוּב . אונז זאַלן נאָך זאַגן אָמֵן אָף אִישׁוֹלֵכֵךְ בְּרַכָּה . אונז זאַלן אַנאַנְצוֹן טאַג זײַן אײן תּוֹרָה . אונז זײ זאַלן ניט אַרום לופֿן . דען דָּס בְּהַעֲנֵנִי עֲזוּתִי קײט . אונז דו וויל פֿר געסן זײ ווס זײ האָפֿן גלעוונט . זײ זאַלן אײבֵר הוֹרֵן זײַער לערנען בְּשַׁעֲתָה זײ זענען לײדוּג אונז דווא זײַנגן זאַיִן זײַך ניט שַׁעֲמוֹן . מְבַטֵּל דָּס זײ זאַלן זײַך ניט שְׁלֵאָנען אונז זאַלן ניט שְׂרײיאן . אונז אײַנֵר זאל לערנען דעם אַנְדֵּרֵי רעם וועג פֿון דרך ארץ דָּאָס זײ זאַלן זײַך שײיאן פֿר אַלְטוּ לײט מְבַטֵּל פֿאַר תּוֹמַדֵּי הַכּוֹסִים . אָזו ווי דר פּסוק אונז דר נֵבֵא זאָגט (וְאֵינִי נִעְרִים וְהַקָּדוֹשׁ) דווא זײַנגן האָפֿן מוּדֵר דר זעהן האָפֿן זײ זײַך בְּהַאֲלָטוֹן . פֿון דאַנגן אײז גִּדּוּנְגֵן דָּס דו זײַנגן זאַלן דרך ארץ האָפֿן פֿר דו עֲלִטְרוֹן אונז זאַלן ניט טאַן פֿר זײ זײַערֵי זײַנגלש זאַכּוֹן . דָּס אײז דר דרך ארץ פֿון זײַנגי לײט . מְבַטֵּל פֿון אַלְטוּ . מְבַטֵּל פֿון ווייבֵּר . אונז קײנֵר זאל ניט עסן אָף דר נאַם מְבַטֵּל אָף מַאֲרָק . אָזו ווי דו גִּמְרָא זאָגט ווער עס עקט אָף דר נאַם מְבַטֵּל אָף מַאֲרָק אײַז ער גִּלְיָד צו אַהוּנָם . אונז אָז פּסול לעדוּת . ווייל ער הַט קיין בּוֹשָׁה אונז דרך ארץ ניט פֿר לײטן . אָזו ווי דר הַנְּטִם . אָזו שײט ער זײַך ניט פּאַלש עֲדוּת זאַנג :

דער פֿעךדוֹר הַלֵּך אײז דר דרך ארץ פֿון מײדן אונז ווייבֵּר . אונזלובו אִשָּׁה זאל זײן אַפְּנֵעָה זונז פֿרום . אונז זאל זײַך גיט קרנען מיט אײר מאַן אונז קנִידֵר . אײנער מיט דו דונקט מײדן זיא זאל בְּוִילֵנִים זײן מיט אײר הוּי גוֹנֵד . אַז וויא אײַך וועל דא בְּשײדוֹן דר סִּפְרֵי הַסּוֹדֵר) בְּהַעֲנֵנִי דרוף פֿול פּסוקים אָבֶר אײַך וועל נאַר בְּרַעֲנֵנִי ווס גוּצוֹן אײז . אונזלובו אִשָּׁה זאל זײן אײן אַפְּנֵעָה אײן אײר הוּי . דָּאָס מײַנִט קען זיא זאל תּוֹמַדֵּי זענען אײן דר תּוֹמַדֵּי . אונז גיט גיין אָף דר נאַם . מְבַטֵּל שַׁכּוֹן זיא זאל זײַך גיט גײיאן שְׂפִאָעוֹרֵן בְּפִרְט צווישן מַאֲנֵקְלוֹ . דען אָזו אײז זיא מְהַרְהֵר אָף אײן עֲבִיבָה . אַיִדֵּר זיא בְּרַעֲנֵנִי אַנאַנְדֵּרֵן אָף אײר קוֹבֵרֵר צווא זײן . אונז אַ הַרְהוֹר עֲבִיבָה אײז

ארכיור פון דר עבירה ועלפכט • דען וען איער טוט איין עבירה בשונג אן היקרהר וונדונט נאר זיין גוף • אזו איז ניו פפרה דס עד ברענגט איין קרבו חטאת און דס פלייש ווערט געסן אז דס בלוט און הלב ווערט גשפריינגט אופן מובה • דר מיט הט עד לכפרה אבר דר ונאס טוט איין עבירה מיט הקהור • אודר אפילו ער איז נאר מהרהר אליין • און די עבירה ועלפכט טוט עד גיט • אזו איז ער מטמא ויין שכל און נשמה • וייל דר היקרהר איז אף פון דר נשמה • דרום איז זיין עונש פול ארכיור • און דרום טוז עד ברענגן אקרבן עולה • דאס איז נאר נקובן אופן מנחת די גדרום און פאנצן • קען אום גראשן נאנץ ריין און מיהאט עס פו ברענגט מיט דעס פלייש און קאפ און פנים • און עס קיינר דער פון גיט גטארט עסן • נוא זעהן פיר וואול אז דר היקרהר עבירה איז ארכיור פון דר עבירה ועלפכט • איף וועל נאך שרייבן דרוף פיל מעמים אין חלק פון קיום הטעות • דרום האפן דיא חקמים פאר באטון דיא וייבנר זאלו ווען אין דר היים • און ברענגן דרוף פיל פסוקים • נאר איף וועל עס קורץ בשרייבן :

דרטר דכה פון דיא וייבנר איז נוי זאכן ווען אונטווינג פון יענער זייט מוזה • ניש פון דרוסן דס זוא זאל קיינס ניש זעהן • און קיינר זאל זייא גיט זעהן • און אוב זייא וועצן זיך זוא פון דרויסן איז עס קיין צניעות גיט • און די וייבנר נוס ועצן זיך פו דר טור און זייגן זייערו קענדר און וייזן זייערו מיידן • דאס איז אגרום פריצות זוא מאכט דיא לייט ונדונן • און נעט מוזן אונ גיידן עונש זיידן • אף וועגן פאר האנדן אטייל וייבנר ונאס ועצן זיך אף דר נאס ארכיורן און גיידן און שפונן • דס איז אף אגרום פריצות • דס זוא ווייזט איר בלוט האנט • אודר אנדער עקטור נוס זוא דארפן גיט ווייון • און אף אופט ונגנט זיא און לאזט מאנגקלאז העדן איר פול • און זוא מוז דרוף עונש זיידן • דרום זאל איין אשה זייער נהק זיין דרוגן האטשו די לבנים פון אונזר דורות שרייבן אז אונזר קעגן דיא וייבנר גיט נהק זיין דרוגין • וייל זיי וועגן אף בעלי פריצות • און האנדלן מיט מאנגבלון • אבר דס נוס איז איין פריצות קען קיינר גיט כחיר זיין • אז ווי אטייל וייבנר טואן • דס זיי ווייון זייערו ברוסטן און זייערו האר און שרייאן אזו ביי דיא לבנים העדן זייער קול • און אף אף דר נאס העקט מע זייא שרייאן אודר וען זיי גיידן אין שול אריין • אודר ווען זיי ווען אף דר נאס לאזן זיי העקן זייער קול • דס איז אייטל פריצות • דרוף האפן די רבנים מיין היטר גיט גפונן :

מיר גיפינן אין דר תורה אין דר כהן הט לשמעלש די (מוטה) אין דעס הייליגן און גרוסן מדאר פון דר (עורה) פונם בית המקדש • דר ועלבויר מדאר האט גהייסן ושער ניקנור) • און פגעט כל ישראל וענו דארכטן גשטאנן בשעת ער הט זוא אן גטרייגקון • און דר כהן הט איר ארום גבוהין איין שטרך ארום איר האקז • און האט איר אפ גרוסין איר שליאר • און זיא איז אזו גשטאנן מיט דיא האר פאר כל ישראל • אף הט ער אף גרוסין אויב קליידר פון פארנט • דס זוא זאל אזו שטייאן מיט אויב ברקסטון פאר כל ישראל • דען הכביה האט גהייסן סינאל איר אזו טאן נכה פנגר מכה) • וייל זוא הט אף פול פריצות נטאן • דס זוא פלענט זיך שטעלן פו דר טור אונטובר זאל זוא זעהן • אזו הט מען זוא היינט אף גשמעלט • אין טוער פון דר ענה אז כל ישראל יאן זוא זעהן • און וייל זוא פלענט ווייון איר האר פאר מאנגקון • דרום הט איר היינט אף דר כהן אפ גרוסין איר שליאר • דס אנטוכר זאל זעהן אויב האר • און וייל זוא האט גוויזן איר האקז פאר דיא מאנגקון • דרום טוט מען אשטרוק ארום איר האלז • און וייל זוא האט גוויזן אויב ברקסטון פאר מאנגבלון • דרום הט איר דר כהן אף אנפלענט אויב ברקסטון • און וייל זוא האט גטרוקן ויין מיט איר נואף אום זוכברנו פלים • דרום טרוקנט זיא היינט בוטר ונאסור אין איין ערדן קרובל • דיא נפרא רעכנט נאך פול זאכן ונס מיהאט איר נטאן (מכה פנגר מכה) • האטשע אקאל איז דאך די מוטה גרעקט גבלובין • פון העקט וועגן האט פארט דיא תורה גהייסן מיט איר זיך אזו נכה צו זיין וייל זוא איז איין פרוצה ווען :

גון זעהט איר לחיי וייבנר דאס נאט יתקבה גפעלט גיט זייער דס פריצות • איף וייל גיט סאריף

הלכות דרך ארץ פרק חמישי

טוב

ויון דרוגין • גאר סיר האפין צו הקביה דם ער וועט אונז באלד שוקין קשיח און ער וועט אונז ויידר פירן אין אונזר לאנד אריין • אונז סיר וועלן ויידר האבן דיא סתנה פון דר (סוטה) אן סרוגין אונז פול אונדזר ווייבזר וועלן דם זעהן אונז וועלן אונזעק ווארפן זייער פריצות • אז וויא דר פסוק זאגט (הקדרי כל הנשים) זיי וועלן זיך לשקראפן אונז די ווייבזר • אונז וועלן זיך פארקובן פריצות צו טאן • אויך זאלן דיא ווייבזר האלמן זייערז טעכטער דיא מיידן און דר היים בייא טאג און ביי נאכט און זייא זאלן זיך בעצניעות האלמן אז וויא זייער מוסר • הען דם ברענגט זייא צו איין גוואונטקייט • דם דר נאך אז זיי וועלן האבן איין מאן וועלן זייא אויך אזו טון • אונז דר זעלבנד דרך ארץ וום גיהער צו דו ווייבזר גיהער אויך צוא די מיידן • זיט מער דר סתנה און פון ציימן דם די מיידן גייען מיט זייערז האר • אזו קען מען עס זיט ברעכטן און פריצות די תורה הט קיין תיזוק זיט נאכט צווישן ווייבזר אונז מיידן • און דיא בתולה וום און זאגט פארקובט אונז און דרוגן אויך וועט אויך איר פוקן פיר ברכות • אזו זאלן זיך די ווייבזר ברך ארץ האלמן מיט זייער עסן דם זייא זאלן זיט עסן קיין גרוס בייסן אונז זאל זיט עסן אויך דר גאס • מביש אויך מארק • זיט וויא אמיל ווייבזר מוזן דם זייא עסן זייאנדג אויך דר גאס • דאס איז איין מאנזבול פאר באטון דאס אז ער מוט אזו איז ער גינגלייכו צוא איין הונט • מביש איין אשה • אונז אז וויא בעוברת אונזר איין זינגן זאל וויא זיט עסן זעלכז שפייו וום שאמון צום קונד • אונז צוא דר סוף אויך זאל זיט אונזעקן אונזעקן וום שאמון צום קונד • אונז זאל זיך זיט אן שפרן אפילו איר טאן אז זיט ביי איר • האמשו אזו זייסט עס דאך זיט קיין פריצות און עס איז זיט קיין דרך ארץ • עס איז פאר אמאנזבול זיט שיון מביש פון איין אשה :

אויך איז דר דרך ארץ פון איין אשה ווא זאל זיך סתקרב זיין מיט אירז שפנים • אונז זאל זיי לייאן אונזעלכז בליס וום ווערן זיט אפ גינזט • און אונזעלכז וום ווערן זיא אפ גינזט טאר זיא זיט לייאן אן איר סאגט רשות • אונז זאל זיך זיט קרוגין מיט זיי • אונז אויב זיי זאגן איר עפום איין שאנד זאל זיא זיט אפ ענקפרן • אונז זאל פאלד מוחל זיין • הען נאט הט קיין שום זאך זיט אזו ליב ווי שלום • הען ווי שלום איז אייטול מל אונז ברכה אונז תלחה • אויך איז נוים דם הקביה הט קיינום זיט אזו פיינט ווי אונזר • ער קען זיט קיין און דר חתיצה פון הקביה • אז וויא דר פסוק זאגט ולא יבן דובר שגרים לנגד עיניו) עס וועט זיט אן גרוקט זיין קיין רוגר פון סיני אונז מביש דאס איין אשה טאר קיין לוגן זיט זאגן • און אז מען וויל שלום מאכט צווישן טאן אונז ווייב און צווישן אונזרז מען קען זיא איין לוגן זאגן • אזו פול האט נאט ליב דעם שלום • דרום זאלן דיא ווייבזר ערום האבן צווישן זיך אונז זאלן זיך זיט קרוגן • מביש דם זיי זאלן קיין קרוג זיט שטארקן אונז זאלן זיט מראגן קיין רכילות פון איינזם צום אונזר • אז ווי דיא צדיקת זאן בן פלת) ווייב הט זמאן דם זיא הט אונז גרעט איר טאן פון צו קרוגין מיט משה רבינו עיה • אונז ווא הט זיך אונז איר טאן אונז קונד בשוקט פונם טום • אונז פון דעם אייבגן גיהנם • און קרח ווייב הט אים נישטארקט זיין קרוג • אזו הט ווא פאר וונדעט זיך אונז איר מאן אונז קונד • דם זייא זענן איין גונגן גווארן און דעם אפ רוגר פונם גיהנם • הען איין פרוקי ווייב ברענגט איר טאן צו פריצות אונז צו נן ערן אונז אזו אויך פאר קערט • דרום לובט דר נביא (און בן פלת) ווייב • אונז שענד קרח ווייב מיטארק דרוגן זיט פול מאריה זיין :

אויך זאל ווא דר זעהן אונז קונד צו תורה אונז מעשים טובים און די אשה וום זוזם זיט און דר היים ויא קאן דם אלס זיט טאן • אונז דר מיט פאר דארקט זיא איר בעל הבית קייט • דאס עס זיט צו איר אז וויא איין שוק אן רוד • אונז זיא ברענגט זיך אום פון דר וועלט אונז יענער וועלט • דרום לובט דר נביא די פרוקי אשת וום בלייבט און דר היים • אונז שענד די פרויא וום איז אלופרין • אויך זאל זיא זיט דר ביידין • הען דם איז פון אמאנזבול קיין דרך ארץ זיט מביש פון איין אשה אז וויא דער פסוק זאגט והנה רנה היא סברת על לכה רק שלפתיא געות וקולה לא ישמע) אונז דיא צדיקת סתה הט גרעט צו איר הארץ • גאר אירי לעפזין האבן זיך גרוקט • און איר קול אזו זיט

גיהערט

זינעט גומארן . דען עס איז איין פריצות אז איין אישה הייבט אוף אהוך קול . אזו ווי דר זאג זאגט ביי דר פרוצה עיני פדרימי קולי) עס איז גווען אז איך האב אוף גווען מיין קול . אבר ב' דר צנועה שטייט ויא האט גרעט שמואל הייד אונ באפעלונג דרום זאל איין פרומי אישה זיך גיין זען אונ אוף איירי קונדר שמואל הייד צו ריידן . דס זייערד שבעים זאלן גיט הערן זייען קול :

אריף זאגט די גמרא (כפי אושר אף השולחית) די מישה רעכנט אויס אלו פרוצות דס יוקט זיין קיין כתובה גיט . זאגט רבי סאיר די וואס הייבט אוף אהוך קול קוקט אויך קיין כתובה גיט אין איין אישה ווס קט יוא אהוך קול כארף איר טאן פון איר גיט לידן . אונ די רייד ווס דו ווייבר ריידן באפעלונג מיט זייער הויז גוונד ווערט עס גהערט . אזו ווי דר פסוק זאגט (דברי תמים בנות נשקעים) די רייד פון די תמים זענן באפעלונג אזו ווערן זיי גהערט . אויך זאל זיי נוקד זיין לעבט צו דאוונן אונ בענטשן . אונ זאל איירי קונדר גוויינן אין נאטם פארבט . אונ זאל זיי פארן צום רבי אונ זאל זיי גוויינן בתרבות אונ דרף ארשאן זיא זאל אכטונג געבן זיי זאלן זיך גיט שלאגן . אויך שעלסטן אויך שווערין . אונ זאל זיין גוויינן שמואל הייד צו ריידן . אונ זאלן סורא אונ אפ שיין האבן פון זייערד עלטרין . אויך זעלכיי ווייבר ווס טוואן דאס אלס זאגט דר גביא נאשה יראת ה' היא התהלך די נאטם פארבט זי איז גלובט אונ איר טאן איז געבענטש . אונ טאן זיך וואול טיט איר בארוכן . דס ער קט בקומן אזו איין פרום ווייב . אונ איין צדיקה :

אויך זיך דר דרף ארץ פון איין אישה ווא זאל אכטונג גיבן אויף איר די פשעים פון אירי קונדר . אויך זייער עסן אונ טרוקן אונ שלאפן . אונ פערט ווען פערעדו לייט ווען בייא איר טוש זאל ווא אכטונג גיבן דיא קונדר זאלן ווען מיט דרף ארץ . אונ זאלן גיט טוואן ווס אונ בתרבות איז . אונ אז ווא דר צוהט אזו אירי קונדר זאגט אנטלוקר וואול דר טושר ווס קט זעלכיי קונדער גמרא אונ דר צונן . אונ אונ גיט זאגט אנטלוקר ווייא דר טושר ווס האט אירי קונדר אזו דר צונן . אן תרבות אונ דרף ארץ . דרום זאל אנטלוקר טאן אזו לערנן זיין ווייב . זיא זאל בלייבן אין דר היים בייא אירי קונדר אונ זאל זיי גוויינן אין יראת שמים . פערט דס זיין זאלן גיט עסן אונ טרוקן אן אברקה פרום אונ דר נאך ווס דר צו גהער . דען דס איז איין נאך ווס דרוגן הענגט יראת שמים . אז ווייא דיא תמים זי האבן גזאגט ווער עס וויל זיין איין חסיד אונ ירא שמים זאל ער זייער גומארנט זיין צו מאכן אברקה אויך אנטלוקר נאך מיט גרום כוונה . ווען איין אישה טוט דס אקס ווס דא שטייט גשרובן ווערט אויך איר גזאגט דר נאנצן ארץ בירת ווס שטייט אין ספר משלי נאשת חיל . תנו לה ספרי ידיה ויהללה בשערים מעשיה :

סליק הלכות דרך ארץ

דוא נקרא זאגט דער גביא שלמה האט גימאכט דעם ספר משלי בריח הקודש . אונ אופט מאל לובט ער זייער איין אישה חכמה . אונ שענט איין אישה רעה . אונ זאגט בשיינקלך איין אישה ווס בלייבט אין דר היים דס איז איין פרומו אישה . אונ דו ווס איז אלושרן איז איין שלעכטו אישה זאגן אמיל תמים דיא אישה חכמה סיינט ער דו תורה אונ מצות . אונ איין אישה רעה סיינט ער ווער עס גלייבט גיט רעכט אין תורת משה . עס זענן פול זיעות אין דר זאך . נאר דר סוף פון דר זאך איז אזו (מכה נקשה) ווי עס אונ נאך דעם פשוט פשט לויבט ער אלס איין גוט ווייב אונ שענט איין ביז ווייב . דרום זאלן זיך דו ווייבר דר צו קערן . אונ אונ ער סיינט דוא תורה אונ מצות זעהן סוד דאך אויך איין גוט ווייב איז גולובן צו דר תורה אונ מצות . אונ אישעכט ווייב איז גולובן צו דוא ווס לייקונג אין נאט אונ אין זיין תורה . דרום לאזט ער אונ דעם ספר התקפה מיט איין אליף בירת . אונ לובט דס פרומו ווייב מיט צווייא אונ צוואנצונ פסוקים . דער ערשטער פסוק הייבט זיך אן (נאשת חיל) אונ אזו דר נאנצור אליף בירת ביז צום דונטערשטן ק' ש' ה' (קטו בניה ויאשרה בענה ויהללה) (רבות בנות עשו חיל ואת עלית על בגדניה) (שקר הן וקבל חיפוי אישה יראת ה' היא תתהלל) (תנו לה ספרי ידיה ויהללה בשערים) :

גון זעקט איר לובו ווייבר וויא גוט איז אן דיא אישה בלייבט אין דער היים אונ דר צוהט איר

קונדער צוא תורה און מעשים טובים • וואל איר וואל צוא איר מאן און קונדער איר דער וועלט
 און איר ווענדער וועלט וואל ברענגט זיך און איר מאן און קונדער להני עולם הבא • און וואל וועט
 און שטיין התורה המצוות מיט די אנדרו צדיקים און צדיקות שורה רבקה הכל ללא חסן :

סליק הגהיה וחלם ראשון :

הקדמה להלק שני

גון ועל איד שרייבן דעם אנהערן חלק (הלכות שבת) און (הלכות יום טוב) און (הלכות חוד
 המועד) און (הלכות ראש חודש) דער רבינו יעקב בעל המורה שרייבט אזו (אם באתי וכו')
 ווען איד זאל נאך הלכות שבת אום שרייבן איר צו פול צו שרייבן דען עם וענון הלכות איר דוא
 גיין און דרייטג מלאכות און ויעודי התולדות וענון גאר פול אן שיעור • דרום ויל איר דרוגן מיט
 ספרה זיין • און ועל גאר שרייבן וום גייטג איר עכיל • אזו שרייבט ער אין זיין (אורח חיים •
 סימן סיא) : און איר וועל נאך קער מקצר זיין און ועל גאר שרייבן וום נוצט אין אונדו לענדור
 דאס אומלוכוד זאל וויסן וואס איז אסור אונדו מותר • און וואס מען מען מסלמך זיין • און ועל
 שרייבן מיט סימנים און אומלוכוד זיין • כדי עם זאל גרוגן זיין צו גפונן • און די וואס דארפן
 דער צו וועט פארשארן זוכן :

הלכות שבת סימן א פרק ששי

אין צעהן ערטר שטייט אין דר תורה אין ציווי צו די ושרא זא זיי זאלן רעכט האלטן דעם
 שבת דם ווייזט איז די מצוה פון שבת איז און גרום אזו וויא דוא אלע עשרת הדברות און כל
 התורה כולה • אבר דר וום האלט מיט גיין שבת דר זייקונט אין הקביה דם ער הט חו ניט פשאפן
 די וועלט • און דם ניט גראמט אום שבת • און עם איז גלייה ווי ער וואלט גלייקונט אין כל התורה
 כולה • דרום ועל איר שרייבן וויא מען זאל זיך נהגן זיין מיט דעם שבת די גמרא זאגט ווען
 ושראל וואלטן גאר שבת רעכט גהאלטן אין די מדבר וואלט גיין פייגט און זיי גיין שליטה ניט
 גהאט • אבר עם האבון אטייל סחלל שבת געווען מיט דעם פון קלויבון • און איר דר מקושש וום
 האט גקלובן און גהאקט האלץ אום שבת • נאך זאגט די גמרא וואלטן די ושראל גאר אין שבת
 רעכט גהאלטן וואלט משיח גקומן • דער נאך זאגט די גמרא ווען איינור הט אפילו עובר געווען
 און כל התורה כולה און הט און גרוגט עבודת פוכבים ; און ער האלט גאר רעכט שבת איז
 אים הקביה מחר • דרום איר רובד לייט זאקט איר ויער גוואונט זיין דעם שבת צו האלטן דען
 מיט דעם שבת קען מען זיך פול מער פון וונדונג וויא אין אונדור טאן • דען עם איז גרעסער
 דר עונש פון איין שור וום איז גאהנט צום סלה און וונדונט קיגן אים • איינר וויא אין פראסטור
 מענטש וום וונדונט קענען אים • אזו איז דם און דר וואכונ זענן מיר וויא פראקטו לייט דאס
 מיר וענון ניט גאהנט צו דעם סלה המלכים הקביה • אבר אום שבת זענן מיר גאהנט צו
 אים • אזו ווי דר פסוק זאגט (אות היא ביני וביניכם לדעת פי אני ה' מקדשכם) הקביה זאגט דער
 שבת איז אצייכונ צווישן מיר און צווישן ושראל אז איר פון דר גאט וום טיילונט איר :

און דר וום האלט רעכט שבת גוט אים הקביה איין נשמה ויתרה אום שבת • דם איז די גרעסט
 סעלה פון דר וועלט אזו וויא איר וועל דא בשיידן וויא גאט האט געענטשט דעם שבת מיט
 פול זאכן מיט עסן מיט טרונקן מיט לעכט מיט שיינו קליידור מיט שטיין מיט ויצון מיט לונגן
 מיט תפלה מיט זאל גיין מלאכה ניט טאן • מיזאל תורה לערנן • און מיטאר ניט טראגן אום דעם
 עירוב • און איר וום מוקצה איז • דם וועל איר אלס קורץ בשיידן די מעמים דר פון • גאר אין
 זאך וועל איר דא שרייבן • און ועל איר גבון פון שטיין • דר שבת איז גקלעכט צו עולם הבא •
 און די וועלט וועט גאר שטיין וועקט טוונגט יאר • און דער וואכטור טוונגט וועט זיי אייטל שבת •
 און די ושראל וום האבון רעכט שבת גהאלטן וועלן דענקאלט און שבת האלטן און וועלן גיין
 סלאכה ניט טאן • גאר זיי ווענן תורה לערנין און תפלה טאן • און אזו זיי לעולם הבא איז גיין

צער און קיין זאך נישט פרא האנדן • נאר אייטל תענוגים • דו צדקים ווען מיט זייער קרוב און קאפ און נענטן זיך קיפנדיק מיט דער שכינה • און אויך איז דאָרט נישט פאר האנדן קיין נאות און קיין דברים בטלים און קיין לשון הרע • אזו זאל אלס זיין אום שבת נאך מיין ווי אום דר קאבן און אזו ווי לעולם הבא טראן דו צדקים נאר אייטל געטלדיק זאכן • און דר יצור הרע וועט דעמאלט נישט זיין אזו זאל אויך זיין אום שבת • מוזאל נישט עסן און טרוקען און זאל אלס מאן לשם שמים נישט פון זיין הנהגה וועגן • נאר ווייל נאט יתברך הט אזו גבאטן פרי זיין נפשמה זאל פלייבן אין גוף • און אזו ער דר עולם הבא איז נאך היינט • און קיין עובר כוכבים וועט נישט זיין צווישן ישראל אזו זאל אויך זיין דער שבת :

און אזו ווי לעולם הבא איז קיין קנאה שנהגה נישט פרא האנדן • דאס אימלוך איז זיך משמח מיט זיין חלק • האמשו ער איז קלענער פון זיין חבר • אזו זאל זיך אויך אימלוך משמח זיין אום שבת מיט ווס נאט הט אים גרובן • און זאל קיין גרעסורי גדולה נישט פאנערן • דר ווס איז זיך אזו נהגה וואו צו אים • און דו וועלט איז גלייכן צו ערב שבת • אזו ווי דר ווס גרייט אן אום ערב שבת דר הט צו עסן אום שבת • אזו אויך ווער עס טוט פול מצות און מעשים טובים און טוט פול צדקה • דר קרוב אגרוס חלק אויך עולם הבא • און איה אין משיח צייטן וועלן מיר זוכה זיין נאך פול מוונט מאל מער מעשים גוואר צו ווערן ווארום דר שבת איז גלייכן צו עולם הבא • און אצונד ווייסן אויך דו חסידים און חכמים פול מעשים רחוק איינר מער פון דעם אנדערן • אָבד אין משיח צייטן וועלן ארו גלייך וויסן אזו ווי דער פסוק זאגט ויפקדה הארץ בעה פנים לים מכסים דו וועלט וועט פול זיין מיט וויסן שאפט אזו ווי דו וואסר ווס פּרעקן דעם ים : (א) עס איז אגרוסי מצות דם אימלוך זאל דער שבת גווייטלדיק זיין און זיין מול • און אזו עס מוכט אים צו גווי פירות אונד גווי שפייז זאל ער זאגן דם וועל איך האלטן אויף שבת • דען דער מיט ווס ער געדענקט אין שבת געדענקט ער אויך אין עולם הבא : (ב) עזרא הט מתקן גווען מוזאל וואשן גרעם אום דאנרשטאג נישט אום פרייטאג : (ג) אויך דו זאכן ווס ווערן נישט קאנד • זאל מען דאנרשטאג און גרייטן אויף שבת דער פּלל איז אלס ווס מקען טראן אום דאנרשטאג זאל מען נישט לאזן אויף פרייטאג • דען פארער וועט ער זיך פאר שפעטונגן : (ד) אטייל לייט זענן זיך אויך נהגה צו שערן און דא נעגל שניידן אום דאנרשטאג • עס איז נישט קיין קרוב • אָבד על כל פנים אזו יום טוב גפאלט אום פרייטאג זאל ער זיך שערן און דו נעגל שניידן אום ערב יום טוב :

גד) אימלוך פרוז איז מהויב חלה צווא געסן לכבוד שבת און דער שיעור איז וויא פול (חלה) פאטעקט דם איז איין טייג ווס איז דריי און פערצוג אייער גרוס איז מען מהויב אפ צו שניידן חלה דר פון מיט דר ברכה להפריש חלה • און אזו עס איז נישטא דער שיעור זאל מען חלה געסן אן אפּרעה : (ו) מוזאל מאכן דריי קובן צו דר ברכת המוציא צו דו דריי סעודות אטייל זענן זיך נהגה צו מאכן אפּערדן קובן אויף דר (מלה מלכה) • עס איז אויך רעכט מוזאל צו שלש סעודות האבן צוויי קובן אויף המוציא : (ז) עס איז אגרוסי מצוה דער פּלל הבית זאל זיך אליין מתעסק זיין לכבוד שבת אפילו ער הט פול קנעכט און דונקטן • אזו וויא מיר גפונן אטייל חכמים האבן גראקט האלץ לכבוד שבת אטייל האבן גמאכט פול אטייל האבן גיסקאווט איין קאפ אטייל האבן שוין אויף גרוט קבוב שבת • אויך זאגט דו גראט אטייל חכמים האבן מקסיס גווען פון זייער לענגן און האבן זיך גליין מתעסק גווען לכבוד שבת • און האבן זיך פארקוט דם זיי האבן זיך מתעסק גווען לכבוד שבת • דרום זאל זיך קיינער נישט חשוב האלטן און זאל אונעס לאזן זיינע עסקים און זאל זיך מתעסק זיין לכבוד שבת : (ח) עס איז אויך אמת צו שערן און דו געגל שניידן לכבוד שבת • און אזו זי זענן קליין זאל ער זיי אפּ שאבן מיט אפּעסור : (ט) מוזאל שארפן דו מעסר און אום צו פערזעלן דו קליינער און אום שמרן דו שוך קבוב שבת גלייך ווי ער וואלט אפּלעה אונד אפּלה אקעגן גנאגן :

(י) עם איז אהר אַבבד שבת איטלעך זאל אום געזען אלז דעררים און ווינקלען • גלייך וויא אַסלע מיט דער מלכה • אודר אהתן פלה וואלטען אין זיין הוז אריין גיפן • (יא) פרייטאג קאך ווארמט זאל מען גיין אין פאר אריין • און ווי עם איז נישטא קיין פאר זאל ער זיך אפ וואשן זיין קאפ און דס פנים און דו הענט און פום מיט ווארום וואסר קבבד שבת : (יב) דר נאך זאל ער אן טראן זיינע ווייסע שבת קליידר • אין אמיל קדינות זענען וויא זיך נהג אן צוא טון אַסלע קבבד שבת • דס איז אמסן ווי ער וועט גיין לעלם הפא אין אויסזון קוטל און איטלעך איז מחוייב צו האבן אנדרו קליידר קבבד שבת נאך זיין פאר מעגען נאך דר נאך זאל ער דעם שבת אַקענען גיין • און זאל זאגען קום לובע מלכה קום רובע פלה • דיין קומן זאל זיין מיט שלום • אהר איין אַשע זאל דס אהר זאגען נאך לוכט בענטשטן • נון וועל איה שרייבונ ווי איטלעך זאל זיך נהג זיין אום שבת מיט זיין עסן און מרניקען מיט לוכט און קליידר מיט גיין מיט שטיין מיט זיגען מיט רתן מיט תפלה טראן מיט אַקלאכה ניש צוא טראן מיט תורה לערנען מיט עירוב און מוקצה • און אנדרו דינים פון שבת : (יג) איטלעך זאל דעם שבת מכבד זיין נאך זיין פון מעגען נאך • אום דר וואכז עקט ער צווייא נרוכט • אַבר אים שבת זאל ער עסן דרייא : (טו) איטלעך זאל דעם שבת מכבד זיין מיט גוט און פעט פלייש און אלו נמי ואכז • און אַבאנצו וואך זאל ער שפארוו קבבד שבת : (טז) אַרזי זיינע וואכו זאל ער פארטונ מאכן פרייטאג פון נאכט • דרום האבן דו חקכים פון קאטן מוזאל היין מלאכה ניש טאן פרייטאג נאך ווארטום • און אַרזי בעלי מלאכות דארפן אונעק ווארפן אַרבוטן פרייטאג נאך ווארום • און קיינר טאר זיך ניש לאזן גיין פון דריי טייל אום ערב שבת • אַפילו ער ווייסט ער וועט קומן צו איין אַרברוג ווס איז דארטן פאר האנדן גרייט שפייז • און אלו זיינע זאכז זאל ער פארוכטן פון שבת • דס איז אלס גדי ער זאל ניש מרוארוג זיין אום שבת אז עם וועט אים עפום אַפ גיין • נאר ער זאל זיין אין שמיחה און גרום תענוג : (יז) מוזאל אן צונדן שיינע לוכט און שיינע לאכטור אין אלו דעררים ווס מען גייט אין זיי • דס ער זאל צו קיין מקשול ניש קומן אין דר פונדצער : (יח) עם איז אַמקצה דו ווייבד זאלען לוכט צינדן און מאכדו דו ברכה (להדליק נר קבבד שבת • און אום יום טוב קבבד (יום טוב) • דען (תורה) הש פון לאשין דו גרוס לוכט • דס בלשעת וו הט גונדנט מיט אַדס הראשון • וואלטען זיי חיו תיכף גנוען גשטאָרפן • נאר אַדס הראשון הט תפלה גטאן • אזו הט אים הקב"ה אן צונדן זיין לוכט דר לענגערט זיין לעבן און ער איז ניש תיכף זיין אַרברוג • דרום באַרפון דו ווייבד ויידר דוא לוכט אן צונדן : (יט) זיין מוש זאל זיין שוין צו נרוכט נאך זיין פון מעגען נאך • ער זאל לייגען אהר אים איין שיינע מושטונ און דרוף צוויי (חלות) • און זאל זיין וויכר צו דעקן מיט אַשין מושטונ • דאס איז זוכר ווי דר (מן) איז גלוגן צווישן דר מוא ווי צווישן צוויי שיינע מושטעכד • און אום שבת איז קיין (מן) ניש גפאלען • אזו האבן זייא אים גהאקטן צווישן צווייא שיינע מושטעכד • דרום באַרפן מיר אהר אז טאן :

(כ) בלשעת דר בעל הבית גייט פון דר שול באלייטן אים צוויי מלָאָכים פון צוא זיין הוז • איינר אונטער מלָאָך • און איינר אַביוור מלָאָך • דר גוטער מלָאָך שרייבט אן דו מצות ווס ער שוט בלשעת ער גייט אהיים פון דר שול • און דר ביוור מלָאָך שרייבט אהר זיינע עבירות דהיינו זיינע דברים פטלים און לשון הרע און רכילות ווס ער רעט אהיים גויאנגרונ דרום האבן דו חקכים גזאנט איטלעך זאל אילען אהיים צו דר סעודה פון שבת • און זאל ניש ריידן ביו ער קומט אהיים • און זי ער קומט אהיים און גפונט זיין מוש • צו גרעכט מיט אלום ווס קער צו דר סעודה און דוא לוכט גרענען • און זיין בעט איז שוין גפעט • דא זאנט דר גוטער מלָאָך עם זאל זיין דר ווילן פון הקב"ה דס דעם אנדרון שבת זאל אהר זיין אזו שוין און וירטלעך • און דר ביוור מלָאָך טון דרוף אמן זאגן איפּר דאָנק • און אוב חיו פון קערט דא זאנט דר ביינר מלָאָך עם זאל זיין דר ווילן פון הקב"ה אז דעם אנדרון שבת זאל אהר אזו צו גיין • און דער גוטער מלָאָך טון דרוף אמן זאגן אַיבד דאָנק : (כג) אז ער קומט אהיים זאל ער קומן מיט גוטי ווערטור דס ער זאל זאגען נאמ יתברך זאל

אייהו אדו נובין אגיש שבת אונ אגוש יאר • אוה זאלן דו פאמיר אונ מוטיר בענקשטון ויערע קונטר • אונ זאלן זאגן (וישיקה אלהים וכו') דר מעם איז ווייך דו ברכות פון שבת ויערין סער מרצה וויא אום דר וואכונ • נאך איין מעם איז ווייך אגאנצו וואך האבן זיי זייא גשאקטון דרום זאלן זיי וויא היינט בענקשטון אום פרייטאג צו נאכט אז דו וואך נאכט אום אונ שבת צו נאכט אז דו וואך היינט זיך אן • אונ דס איז זיין הלכות אוף דו עבירות ווס ער הט נטאן מיט זיין שעלטון :

(בג) ער זאל אונעק לאזן אלו אזוי אונ פונם הארצון אונ זאל ניט גרענקן אין קיין שום ארבות אונ האנדלעס זאל זיך אים דוקטן אז אלו זיינו זאכונ זענן שון פארמוג נאך זיין פנער נאך • אוך זאל ער ניט גרענקן אין זיינו חובות • אזו וויא לעולם הלא זארגט מען ניט אוף קיין שום זאך אזו זאל אוף זיין אום שבת : (כג) ער זאל ניט זוכן אונ זאל זיך פאלד זעצן צום פוש מיט פרייד גלייך ווי אסקנה אודר אפלה וואקט גיוצן ביי זיין פוש • אונ זאל ניט ריידן קיין דברים פלעים • אבר אז ער הט איין קבעעות תורה צו לערנן און דר צייט איז עם פרוי פו דר סעודה פון שבת : (כד) ער זאל וואשן זיינו הענט פאר קידוש • אונ זאל קיין שום ווארט ניט ריידן • אפילו זענן זיך נוהג צו וואשן נאך קידוש'ים זיי וויגין ניט מפסיק זיין צווישן וואשן אונ צווישן דר ברכת המוציא • דס איז איין עבירה אפילו אום דר וואכונ • אבר מיר זענן זיך נוהג צו וואשן פו קידוש • אבר ער טאר ניט ריידן ביו נאך דר המוציא • אונ אפילו נאך דער המוציא טאר ער ניט ריידן נאר וואס גהער צו דער סעודה ברענגט עסן אודר טרונקן • אוך זאל ער הייסן שווינגן איידר ער מאכט המוציא אלו דו קונטר ווס זיצן ארום פוש : (כה) ער זאל נעמן דעם פוס וויין אין זיין רעכטו האנד אונ זאל אן הייבן מיט עמקה (זום השלישי) • אונ זאל קוקן אוף דו לוכט ביו נאך (יכולה) צוא דר ברכה זאל ער אריין קוקן אין פוס • דר נאך זאל ער טרונקן איין רוב קוואטרל ווסט איז ער ניט יוצא • אונ זאל אפילו נובין צו טרונקן פון דעם פוס :

(כו) דער נאך זאל ער המוציא מאכונ איבר צוויי קוכין • אונ זאל זיין ביידו האלטן אין זיין האנט • אודר ער זאל זיי אוף הייבן נאך דער ברכת המוציא זאל ער ארוף לייגן ביידו הענט אוף דו קוכין • אונ זאל נעמן דעם אונטרשטן אונ זאל פון אים אפ שניידן ארום שמוק מער ווי ער פלעגט אפ צו שניידן אום דער וואכונ • אונ זאל אוך ארום טיילן גרוסו שמוק • דר מיט וויינט ער אז דס עסן פון שבת דארף זיין מער לקבוד דר (מקנה) אונ ווער עם שנייט אפ אזו איין גרוסו המוציא וואס ער האט נגון דר פון צו עסן איבר דר גאנצו סעודה איז זיין מקנה נאך גרעסר • אונ דרום לייגט מען ארזף דוא הענט אוף דו קוכין אפילו אום דר וואכונ • דרוף איז פאר האנדן פול מעמים • נאר איך וועל שרייבן אפילו פון זיי • איינע מיט דו צעהן פונגן ווס ער לייגט ארוף אוף דו קוכין וויינט ער אז עם זאל אין אונן מקוים ווערן דו צעהן ברכות ווס יעקב אבינו איז געגענטעט גווארוו פון זיין פאמיר יצחק • דאס אגרוו צעהן סלאכות זענן פאר האנדן איידר סיקאן דאס גרוט עסן • אקריין • זייאן שניידן • בגדון • אריין פון דרעשון • ווינט שובלין • סאלין קעטען באקן • אזו וויינט ער מיט זיינו צעהן פונגן אז ער לופט צו נאט ווס הט אים דס גרוט פאשערט אן מיא אונ ארבות דרום זענן אוף צעהן ווערטור אין דר ברכה פון (המוציא להם) • אונ זאל עסן מיט שלמה : (כז) ער זאל דו מלכה מכבד זיין מיט אלו לייא כיבודים וואס מוקנה איז : אונ אפילו דארף עסן אום שבת גרוט אונ פוש אונ פלייש • אונ טרונקן וויין • אונ אז ער פאר טאג איז ער קהויב צוא קופן גרוסו פוש אונ גוט פלייש אונ נוסן וויין • אונ ארץ דאס בעסטו ווס ער באקוקט אום דר וואכונ זאל ער עם בהאלקן אוף שבת :

(כח) אום ראש השנה ווערט גגור ווי פאל דו הוצאות אונ גשוקטעט זאל זיין פונם בענקשטון דרוף דעם גאנצונ יאר • אבר דו הוצאה פון שבת אונ שכר לימוד • דס הט קיין קצבה ניט • גוט ער פול גוט אים הקב"ה אפ אוף פול • אונ אזו אוך פו קערט אונ אזו נאנט הקב"ה איר לויבי קונטר גיטראוויט מיר אונ גוט אום פול נעלט אוף שבת אונ זום טוב אונ איך וועל איך אלס חידד גיבן אונ דר ווס הט ניט אום צו לייגן זאל ער אפילו אוף מיר אונ איך וועל אלס באזאלקן •

הזכות שבת פרק ששי

אזנ עם זאך אייך גאר ניט פעלן דוא גמרא ברענגט דרוף אפעשה פון (יוסף מוקיוו לשבת) ער הייסט דרום (מוקיר שבת) ווייל ער האט מייאר גהאלטן דעם שבת . ער איז תמיד גוויינגמאך גווען צו קופן דו בעסטע פיש אוף שבת . און לעבן אים הט גוואונט איין עובר פוכבים רשע . און ער האט גיהאט פיר געלט גאבן אים גאנט . דו שטערן זעהר וויא ויין שבת דער (יוסף) וועט אלראס טמם באקומן . איז דר רשע גגאנגן און הט פאר קופט ויין הוז און אלי ויינגומר . און הט אלס גמאכט צו נעקט און נקופט פו דעם אנרוקן און איין מייארן פערל און ליינט אים אריין אין ויין הוטל און גייט אנועק . איז ער גקומן אוף אברוק האט אים דר ווינט אראפ גוויאומט ויין הוטל אין וואסר אריין . אזו איז גסוכן אנרוקר פיש און האט עם איין גשלנגן מיט דעם פערדי : און איין פישר הט אום גהאפט און הט אים גבראכט ווי דר (יוסף מוקיר) וואונט . הט אים קיינר ניט גוואלט קופן ווייל ער איז צוא מייער גווען : גאר מיהאט דעם פישר גאנט דא איז פאר האנדן איין דודי ער הייסט (יוסף מוקיר) טראג צו אים דעם פיש ער וועט אים גווראי קופן לקבוד שבת . דען ויין סדר איז אפילו ער האט שון פול פיש אז עם טרעפט זיך אים נאך אנרעסרין קופט ער אים . דר פישר הט צו אים גבראכט . און ער הט אים גקופט . און אז ער הט אים אוף געפונט הט ער באקומן דעם פערדי :

נאך איין פפעשה ברענגט דו גמרא עם איז גווען אקצב וום הט גהאט פול גולדנו פלים . און אנולדנס פיש וום נעכצין פענטשון האבון אים גמוזט טראגן הט אים אהקם גברענט מיט וום האקטו וזקה גווען צו דעם געשרות . זאנט ער איך בין אקצב . און ווען איך האב באקומן אנוטי בהמה אודר אנאנדער גוטי ואך האב איך גוואנט דם גהער אוף שבת . און דר שבת איז סיר תמיד גוויינגמאך גווען אין סיון מול . גוא זעהן סיר דאס הקביה גוט אלס אפ בפל בפלים . דרום זאל קיינער ניט זארגן . דען דר בעל חוב איז באגלייבט צו פאצאלון . און דעם שבת דער פון לעולם הבא האט קיין שיעור ניט : (כט) נאך דעם עסן זאל מען אפ ריינגן דעם מוש . און זאל ברענגן גוטי פירות און זאל פאכטן אוף אימלוכר דו ברכה וום גהער דר צו . דען אום דער וואכטן איז אנרוסו עבירה צו עסן אן אברכה . מביש אום שבת . אבר דוא ברכה אחרונה דארף ער גיט פאכטן . ווייל ער הט גיט געענטשט : (ל) דער נאך זאל ער דעם פום ריין אום שוועקן אזו ווי פו אסקה . און דער בעל הבית נעלפרט זאל דעם פום אליין אן גוסן צום פענטשון מיט אזו גוויין וום איז גיט פום און זאל הוך פענטשון דם וייהו גוונד זאלן דרוף אפן זאנן און אז ער הט אמוכן ביי ויין מוש זאל ער גובין אנאנדערן צו פענטשון . דאס ער זאל דעם בעל הבית אברכה גובין . און דער וואס מען גוט אים צוא פענטשון זאל דעם פום דולף אנטפאנגן מיט גיידו הענט . דר נאך זאל ער אים געסן אין דר רעכטר האנט . און איבר דעם גאנצן פענטשון זאל ער קיין אין דעם פום אריין גיט ערגיץ אנדרש . און זאל פכיון ויין וואס ער רעט און פאר וועסן ער רעט . און ער זאל דעם פום האלטן איין (מפת) העכיר פונם מוש . און ער טאר אים גיט אונדער שטעלן . אוף גיט אונטר העקפן מיט דר כווקר האנט . מידן דר פום איז צו שווער פאג ער אונטר האלטן מיט ויין דווקר האנט דוא רעכטו האנט . אבר אז ער פענטשט אליין אן פוכן איז בעקר ער זאל דעם פום שטעלן אופן מוש . אבר ער סוז אוף קיין אין פום אריין גיט ערגיץ אנדרש . און אוף דו זאלו וואס ווצן ארום מוש זאלן ויערדו אונן גובין אופן פום און זאלן צו הערן אימלוכס ווארט . און זאלן נאך זאגן אפן אוף אימלוכר ברכה . און עם טאר אים קיינר גיט נאך זאגן גאר שטולר הייד :

און אוף דו אזו וום זענן אין דעם חדר טארן קיינר קיין שום ווארט גיט ריידן . דען וי זענן פכמל פונם פענטשון . איז דר וואס פו הערט איין ווארט איז ער גיט ויצא מיט דעם צוא דערין פענטשון . גאר ער סוז נאך אמאל פענטשון . דרום איז אימלוכר בעל הבית פחויב שטול צו האלטן ויין הוז גוונד פלשעט פענטשון גלייך אזו ווי אין שול דען ער רעט דאך מיט גאט ווען ער זאל ריידן אין ויין שטוב מיט אשור אודר פריץ אזו וואלטן דאך ויין הוז גוונד גשטאנן אין

גרום סוכה און מיט שטולקייט • בפרט פון דעם (מקד מלכי המלכים הקדושים ברוך הוא) • דוונן זאל אויסלוקר בעל הבית גזקה זיין גיט צו לאזן ביי דעם פרעמדן לייט בשעת ער בענטשט מיטש זיין הויז גיוונד • וויא קאן ער דאך מער שפן אפון וויא אנדער לייט • (לא) עס איז רעכט צו אונטן זקירות אים שבת אויסלוקר נאך זיין מנהג נאך • דען איר ווייסט דאך וואל או דער שבת איז גינלייכן צו עולם הבא • אזו וויא לעולם הבא איז אייטל לוב פון גאט און זקירות און השבתות • אזו דאך און זיין אום שבת • גיט מער אום ווינטר איז דוא נאכט גרום זאל מען זקירות זאגן בייא גאט • און אום זוסר בייא טאג ווייל דער טאג איז גרום • (לב) (עונה של תלמידי חכמים) פרייטאג צו אנאכט איז דוא צייט וואס דוא תלמידי חכמים זאלן זיך בהעפסין צוא זייערד ווייבר • אבר אנאנצו וואך לערנן זייא תורה • און אז איין פראסטור בעל הבית איז זיך און אזו נהג איז וואל צו אים • ער וועט פונדאיי האפן גומי קינד און תלמידי חכמים • און ער דאך גיט צוא זארגן זיין קינד זאל גיט ארום זיין קתרבות דעה חיו • און זיין הויז איז גיבענטשט מיט אדונג • דען דער מיט ווייזט אז דו שבת ווערט גירופן (מקבה פרה) עס איז פול דער פון צו שרייבן • (לג) שבת פריא זאל מען אפיקל שפעטער און שטיין וויא אנאנצו וואך • אזו וויא דער פסוק זאגט (וביום השבת) בייא טאג פון שבת • און בייא איין אנדר טאג שטייט (בוקר) אין דער פריא זאל מען פרענגן דעם קרבן תמיד און דיא ברכות ווס ער זאגט אום שבת דאך ער דרוף מער פוננה האבן • אפילו דוא ברכות ווס ער זאגט זייא אום דער וואכן און • און אויסלוקר דאך גינעקען אזו וויא לעולם הבא וועט ער גיט אנדרש טאן נאר גאט לובן מיט גרום פוננה • אזו זאל ער זיך און נהג זיין אום שבת • (לד) אום דער וואכן אבר צווייא זאכן וואס זייער ברכה איז גלייב דאך טען נאר אבר איינס אברכה מאכן • אזו פסות מען דאס אנדר • אבר אום שבת דאך ער און אויסלוקר בונדר אברכה מאכן • ווייל אום שבת דאך מען מערן ברכות • דרום אום דער וואכן טאכט מען אברכה אופן מלית איז מען שון יוצא אופן ארבע פנפות און • אבר אום שבת דאך מען און דעם ארבע פנפות אבונדר ברכה מאכן • אפילו ער טוט אן דעם מלית אין דער היים (לה) אויסלוקר איז מהייב דוא סדרה סעביר זיין צווייא טאל דעם פסוק און איין טאל תרגום • און איין טאל אין (פירוש רש"י) דרום איז דער מנהג מען זאל פרייטאג מעביר זיין איין טאל דעם פסוק און תרגום און רש"י • און אום שבת איז ער נאך אטאל משלים דעם פסוק טיטען הויז • אזו וויא און וועל עס בעסור בשידון • אבר אז ער האט גיט מעביר גינען אום ערב שבת האט ער צייט אנאנץ שבת • אפילו זאגן אז איז איין אונס גינען האט ער נאך צייט ביי סימן וואך נאך שבת :

הנהגת בית הכנסת בשבת

לו שבת פריא איז דער מנהג מארץ צו זיין דו ברכות מיט גינען • און בפרט (ברוך שאמר) • דס איז אנרום מצוה גאט צו לובן מיט שיינע גינען בפרט אום שבת נאר זיין פוננה זאל זיין לקבוד הקב"ה • און גיט כפי דוא לייט זאלן אום לובן • און אוב גיט איז בעסור ער זאל נאר גיט זינגן • דען הקב"ה ווייסט דאך דוא פוננה פון אלו העקצור • אזו איז און ווייא צו דעם זעלבן טענטשן דוא לייט וואס זינגן ברוך שאמר מיט גינען זאלן גינארונט זיין גיט ספסיק צוא זיין פון ברוך שאמר ביי נאך ושתבת • דען דאס איז אנרום עבירה פכיש גיט צו ביי דען קיין דברים בטלים • דען זייא טאכט וייער מצוה צו איין עבירה • דוא לייט וואס פלעגן זינגן תמיד ברוך שאמר מיט שיינע גינען לקבוד השי • און אצונד קיטן זייא אן אז דאס קהל האלט ברוך שאמר • נאר זייא (וילן נאך אהיים גיין און וילן נאך גיט דאונטן טאן זייא אזו זייא זינגן ברוך שאמר ביי ברוך אקבה ה') • דען נאך אז ווייא שטעלן זיך דאונטן הייבן זייא אויבר גינאם ברוך שאמר און דאונטן פסוד • זייער פוננה איז דער מיט כפי זייא זאלן גיט ספסיק זיין צווישן ברוך שאמר און ושתבת • אבר דוא לייט וואס בלייבן אין שול זאלן דאונטן פסוד אן הפסק ביי (גלגלטה

אז (ישתבח) אנו (קריאת שמו) אנו (שמונה עשרה) . אנו כל זמן דער תוך האט גאָר נישט גענוג
 דעם קריש גאָר שמונה עשרה טאר מיין נישט ריידן מיין דברים גמלים . דען דאס איז אים
 עבירה אום דר וואס אין שבת אום שבת אין שול גישעת דאוונט דס איז איין עבירה אין דר אַנדער
 (לו) דער סנהגה איז אַז שבת אין דער פריא נאנט מען (תבית השבת) אנו אום ראש חדש (ויבראשי
 תלשיכם) : שבת אנו יום טוב זאנט מען נישט מיין (מוסוד לתורה) . און נישט פון ערב
 פסח ביי גאָר אַקרו חג . און נישט אום ערב יום כיפור : (לח) עם אַזי אנוטר סנהגה דאס איין
 כּפּוּן זאל דאוונט פארן עמוד פון ברך שאַמר ביי (שוכן עד) ווייל דוא ברכות דארפן האבן
 גרוס פּוּנה . אנו איין עם האַרץ תייקט נישט מעיין צוא יין . און אַזי דער סנהגה צוא זענן דוא
 שבת ברכות אנו הלכות : (לט) עם אַזי איין גוטי תקנה אַז דער תוך וואס דאוונט דוא שמונה
 עשרה נאך עד זענן אלו דוא שבתות אנו הלכות : כּדי עד זאל מכיין זיין פון ברך שאַמר ביי
 גאָר שמונה עשרה . אנו אום נישט אַז עד נעמט חזי ריידן גאָר ברך שאַמר אַינד אַז עד שטעלט
 זיך פארן עמוד שיע דאס אַזי אנוטר עבירה חזי . אנו עם אַזי נישט גוש אַז הקב"ה זאל אנוטר
 מליץ זעלבסט פיינט האבן . דרום זאל דער תוך דען זייער גיטארנט זיין אַז עד דאוונט פון
 ברך שאַמר פארן עמוד . דאס עד זאל מיין שום ווארט נישט ריידן פון ברך שאַמר ביי גאָר
 זיין תפלה (ם) אום שבת מוז אומלוקר מער פּוּנה האבן אין קיש אנו שמונה עשרה וויא אַזי צו
 נאך . דען עם אַזי אנוטר תילוק פון דעם וואס אַזי נאהנט צום סוף צו דעם וואס אַזי ווייט
 אנו אום שבת זענן מיר נאהנט צו דעם (מקף מלכי תלמידי) הקב"ה . אַזי וויא אובן שמיים .
 (סא) און זאל אומלוקר גיטארנט זיין נישט גאָר צוא זענן מיט דעם תוך : דאס איז אום דער
 וואסן איין איסור פּרשט אום שבת : פּרשט דוא ברכות טאר עד פונדא נישט גאָר
 זאגן מיטען תוך . דען עם הייסט איין ברכה לבטלה חזי : אנו עם אַזי גלייך אלו (לשבעת תמים)
 וואס דאס שמיים פאר גאטן איין דוא עשרת הדרות : (סב) אום שבת זאל מען זיך גאָר מער
 דוסן פון עבירות וויא אום דער וואסן דען עם אַזי נישט גלייך נוער עם זינדנט קעגן סוף אין איין
 שטאט . אונד אין איין דארף . וויא דער וואס זינדנט קעגן סוף אין זיין תוך דען דער וואס
 זינדנט אין זיין תוך אַזי דאך זיין עניש גרעסור . אַזי און אום שבת זענן דוא ישאך גאר
 נאהנט צוא הקב"ה פּרשט דער שבת איז גייליכן צו הקב"ה . אנו מיט דעם שבת האט עד
 גימאקט איין צייכן אַז מיר זענן זיין פאלק אנו . עד אַזי אונד גאט . אַזי וויא דער פסוק זאנט
 (אות היא ביני וביניכם) דער שבת איז איין צייכן צווישן מיר אנו אַיך . דרום זאל מען זיך זייער
 דוסן פאר עבירות אנו טאן מצות מער וויא אום דער וואסן פּרשט אין שול גישעת דאוונט . דען
 דוא תפלות פון שבת זענן איין זכר צו עולם הקא . אנו נען איינר טוט יא איין עבירה שבת אין
 שול גישעת דאוונט . קענט אַזי דאך וואז פאר שמיין וויא הארב דאס אַזי . דרום זאל אומלוקר
 גיטאר זיין דען אנו זאל גיטענקן דעם גרוסן שער . אנו פאר קערט דעם גרוסן עניש וואס עד
 נעמט האבן קעולם הקא און דעם וואס עד האט נישט גיאקט דוא ליבלעדי סנהגה וואס גאט האט
 אנו גיגען דרום זאל זיך אומלוקר וואל פלייסן אין זיין תפלה . אנו זאל מיין אַנדער ממשלה
 גיט האבן . אנו זאל וויסן מיט נעסן עד דעם אנו פאר נעסן עד שמיים אנו זאל וויסן וואס עד
 דעם . נישט דאס מוז זאל ריידן אנו דאס הארץ זאל נישט וויסן דער פון :

(כז) און דעם שבת אנו יום טוב וום מיזאנט מחזור איז פאר האנדן דעות אוב מען מען פּרשט
 זיין צווישן דו ברכות פון קריאת שמו מחזור צו זאגן . אנו אומיל לענדור זאנט מען נישט
 אנו אין אונד לענדור אַזי דר סנהגה יא צוא זאגן . דרום דארף אומלוקר וויסן וום סתאל זאגן
 אנו וועד עם זאל זאגן . אַזי האב שון אובן גשרובן אין הלכות בית הכנסת אַז דר וום פּר שמיים
 נישט דו שטייט פון דו ווערטור טאר מיין מחזור נישט זאגן . דען עם אַזי איין וואונדלעדי זאל דאס
 אומלוקר לובו תפלות וום מיר האבן . זאגן מיר זיי אנועק האפון אַן פּוּנה אנו פּר שטאנד . דס
 מיר זאלן שרייאן אנו מיט הערן מיין ווארט פונם תוך . עם אַזי פּרשט מען זאל צו הערן אומלוקר

ווארט

וארץ פנים הן איז מען יוצא דען דר חזן ווייט בױדאױ די פונקע אונ (פירוש המלות) דער פון . אָבֵר דר נוס פר שטייט גיט אונ זאגט יוא בױסט עס בױדאױ איין הפסק צױלשן די ברכות קריאת שפיע אונ עס איז בױדאױ אַנרוס; עבירה . דרום איין ירא שמים ווס ער פר שטייט גיט זאל אזו סאן בשעת מיטאגט ויצרות צױלשן די ברכות פון שמונה עשרה זאל ער אריין קוקן אונ זאל צו הערן וויא הער הון זאגט . דען דר חזן פר שטייט דאך יוא די טייטש פון די ווערטור אונ דר וואס וועט הייט פנים הון אודר עס איז אַנרוס גשױיא דאס ער קען גיט צוא הערן פנים הון . זאל ער נאר אריין קוקן אין סחזור אזו איז ער שון יוצא . דען דער חזן איז דרוף גשפּעקט גווארו פון די לייט וועגן ווס פר שטייט גיט דס ויי זאלן אים צו הערן . אונ זאלן נאך זאגן אמן אוף אונטובור ברכה דר נוס טוט אזו איז גלייך וויא ער וואלט זעלברט גוואגט . אָבֵר דר נוס זאגט אונ ווייט גיט ווס ער זאגט דר טוט פול ביז איינס ער לופט נאט אונ ווייט גיט מיט וואס . דס אַנרױ טאבור וועט ער נאך זאגן איין נחילול השם) . דס דרושו ער איז גיט יוצא . דס פערדו ער איז מפסיק צױלשן דיא ברכות קריאת שפיע מיט אום נידלוב זאכונ . דרום זאל זיך קיינר גיט פר דאך פון דר מיט * אונ נן קענט איר וואול פר שטיין נוס בעסור איז :

(בר) דעם סחזור וואס מיטאגט או דס קהל האלטן נאך שמונה עשרה דס הייטט מין הפסק גיט אָבֵר עס איז אוף פול בעסור טיאל צו הערן דעם חזן . דען טאמור וועי ער היז מחבר

דבנרף ויין דס ער וועט זאגן איין (ה) פר איין (ח) אודר איין (ב) פר איין (כ) . אודר פר קערט אונ אופט קוקט דורך דעם אורט איין הירוף אונ גירוף . דרום איז בעסור מיטאל צו הערן דעם חזן אודר מיטאל זיך לערנן די טייטש אונ פונקע דר פון (טו) בשעת מען לייאגט אין דער ספר תורה זאל וקטובור שטיין . אזו וויא דיא ישך אל זענן גשטאנן בשעת פון תורה . אוף טאר מען גיט לייאגן מיט איין ברכה נאר בסטון . דען צו איין דבר קדושה דארף מען האבן אפגן אזו ווי אובן שטייט : (טו) אונטובור זאל אום קערן זיין פנים צו דעם ספר תורה פון כבוד דר ספר תורה וועגן אונ זאל צו הערן אונטובורס ווארט ווס מען לייאגט . אונ עס טאר קיינר גיט דוף נאך לייאגן סוטן חזן . דען מינועט דעם חזן גיט הערן . אָבֵר שטיינר הייד מען ער יוא . אוף טאר מען קיין שום ווארט גיט ביידן אפילו דברי תורה ונטן מען עפונט אויף דיא ספר תורה ביז מען טאכט זוא צו . דרום טאכט מען צו די ספר תורה אז מען הט שון איינום אָפּ גלייאנט : (טו) בשעת דר חזן דופט אויף טאג מען יוא לערנן דברי תורה . אָבֵר טיטאר גיט ביידן אין שול קיין דברים במלים חזו . אונ ווער עס דארף עפוס ביידן מיט זיין חבך זאל ער ארום גיין פון דער שול . אונ ווער עס רעט יוא אין שול איז ער מחלל השם אונ זיין הייליגו שבינה אונ די הייליגו ספר תורה ווס איז דארטן בפרט אום שבת איז זיין עניש גרעסר . דרום זאל אונטובור נידר זיין דרוגן אונ זאל דרוף שפראכן זיין חבר :

(מח) דיא רינים פון שמונה עשרה פון מוסף איז גלייך צו שבתית : (מט) שבת אין דר פרוא אזו ער גייט פון דר שול זאל זיין טוש צו גריקט זיין אזו וויא אוף דר נאכט . אָבֵר דר לעבט ארפון גיט צו זיין אונ אונטובור זאל באנד אריים גיין דס ער זאל גיט מחלל שבת זיין מיט דברים במלים דרום זאל ער איילן פון איין מצוה צו דר אַנרױר דאס איז די סעודה פון שבת אוף דארף ער קשנה זיין פון אום דר וואכונ . פלעגט ער קמיד פרוא עסן דארף ער שבת שפעטור עסן פלעגט ער קמיד שפעט עסן דארף ער שבת פרוא עסן . אונ זאל אלס סאן קבוד שבת : (ג) אונטובור בעל הבית זאל זיך זעצן צום טוש מיט איין פריילוד הארץ . מיט אלום ווי ער הט זאטן פרייטאג צו נאכט (קידוש חיים) דער קידוש פון אין דר פרוא ווערט גרופן אין דר נקרא (קידושא רבה) אונ מיט דעם פוס זאל ער זיך אוף נחה זיין וויא פרייטאג . צוא נאכט נאר פרייטאג צו נאכט מאכט מען המוציא אובר דעם הנוטלשטון קיכונ . אונ אין דר פרוא אובר דעם אייברשטון . נאר ער זאל אלס טיאן לקבול שבת : (נא) עס איז איין מצוה מיטאל אום שבת אפרכה מאכונ אובר פול פירות . קדי שפנים צו זיין די הונדרט ברכות וואס מען איז מהויב צו מאכונ אלע טאג . אָבֵר דער וואס עסט פירות אום שבת אן אפרכה פרוור אונ דער נאך . דר טוט צווייא עבירות דרום טאר מען גיט נובן קיין

הנהגת בית הכנסת בשבת

קצין פרי צו אַזעלעכן ווס מאכט קיין בְּרַכָּה גיט דען מען בְּרַעַנְט אים צו עבירות
 (גב) עם איז איין עונג שְׁבֵת מִזְאָל שְׁלֵאֵפֹן (שבת) אוז דו רית (שינה) בְּשֵׁבֶת תַּעֲנֵג שְׁלֵאֵף אום
 שְׁבֵת איז איין תַּעֲנֵג אונ מען דאַרף פֿרור עפּוס לערנען פֿארן שְׁלֵאֵף אָבֵר מען זאל
 גוואַרנט זיין גיט צו פֿאר שְׁלֵאֵפֹן דו דְּרֻשָׁה אונדֵר מִנְחָה : (ג) אומלכוכר איז מתייבב תּוֹרָה צו
 לערנען בְּפֶרֶט אום שְׁבֵת . דען דער שְׁבֵת איז נאָר גִּנְעֵבֹן גוואַרן צו תּוֹרָה . אז הקב"ה הט גִּנְעֵבֹן
 דו תּוֹרָה צו יִשְׂרָאֵל אופן פֿאַרן סיני . האט זיא גִּנְאָט צו הקב"ה עם איז גוט דאס דו גוכט מיך צו
 יִשְׂרָאֵל וייד זיי נענען איין דר מְדַבֵּר . דא האבן זיי גיט צו מאן . דא לערנען זיי תּוֹרָה טאג אונ נאכט
 דען זיי בְּדַאֲרֵפֹן קיין שום מְקַאָבָה גיט מאן . גיט אַקֶרֶן אונ ויזאן גיט צו פֿאַנְצֵנן . דענזיי האבן
 דעם (פון) אָבֵר אז זיי וועלן קומען אין ויער לאַנד אַרײַן אזו וועט אומלכוכר לופן צו זיינו עַקְסִים אונ
 מְלֵאכֹת אונ וועלן מיך פֿר שְׂרוֹסֹן אונ איין אַלְמֹר ויער וועט מיך לערנען . לֹבֵד גאט גיב מיך גיט
 צו יִשְׂרָאֵל . דען זיי וועלן מיך בְּמִטְל זיין . דא וועל איך בְּלִיַּיִבֹן אום גְּלֵרֹנְט . זאָגט גאט צו יעד
 תּוֹרָה איך האב גִּבְאֵט און דער תּוֹרָה איר זאָלט לערנען תּוֹרָה טאג אונ נאכט . מײַטְשֵׁן דו הַכְּסִים
 אַמִּיל פון דעם טאג אונ אַמִּיל פון דר נאכט . דס ער זאל זיינו עַקְסִים און טוֹאן פֿרי זיין תּוֹרָה
 זאל אַקִּים האַבֵּן איך האב זיי גִּנְעֵבֹן דעם שְׁבֵת אונ יום טוב . דענמאָלט טארן זיי גיט האַנדלֵן
 אונ קיין מְקַאָבָה גיט מאן . אזו וועלן זייא תּוֹרָה לערנען . נון זעקן מיר וואל אז דר שְׁבֵת איז נאָר
 גִּנְעֵבֹן גוואַרן און תּוֹרָה צו לערנען . בְּפֶרֶט דר ווס לערנען גיט אַנאַנְצו וואָף אונ גיט נאָך זיינו
 עַקְסִים . דר זעלבֿנר זאל פֿול לערנען אום שְׁבֵת אונ יום טוב אָבֵר דר ווס לערנען זיא אַנאַנְצו וואָף
 מען ער אום שְׁבֵת אונ יום טוב ווייגנר לערנען פון עונג נענען . אונ דר ווס קען גיט לערנען . זאל
 ער לערנען דו מײַטְשֵׁל פון דר סְדֵרָה . אונ זאל זיין צו דר דְּרֻשָׁה . דס הייסט און גְּלֵרֹנְט :

(גד) און אזו קהילות דאַרף זיין אַתְּבֵט ווס זאל דרשנען פון די עמי האֲרָצִים ווענען . אונ אומלכוכר
 זאל גוואַרנט זיין גיט צו שְׁלֵאֵפֹן בייא דר דְּרֻשָׁה . אונ אוב גיט איז פֿעסור ער זאל
 בְּלִיַּיִבֹן איין דר היים . זיא מְקַמְדֵי חֻקִּים ווס האַבֵּן גִּקְעֵט פֿעסור לערנען פון דעם בעל דְּרֻשָׁה
 פֿלענען און זיין צו דר דְּרֻשָׁה פון ווענען צווייא טעמים . איינס אז זייא וועלן גיט גיזאן וועלן זיא
 עמי האֲרָצִים און גיט זיין . מְחַמֵּה זייא וועלן זייד שְׁעֵבֹן אונדֵר זיי וועלן גיט האַקֵּן די דְּרֻשָׁה .
 דר אַנדֵרֹר טעם איז די מְקַמְדֵי חֻקִּים ווענען נהנה פון דברי תּוֹרָה . אַפִּילו זייא ווייסן שון קאַנג
 דר פון . און גפֿונן מיר און דר גִּמְרָא דס פֿול קעסלוכו חֻקִּים ווס האַבֵּן פֿול פֿעסור גְּלֵרֹנְט אונ
 פֿעסור גוויסט די פֿלִשְׁטִים פונם בעל דְּרֻשָׁה ווענען און גנאָנגען צו דר דְּרֻשָׁה . דען זייא האַבֵּן גוואָט
 (אין חִדּוּשׁ בלא חידוש) עם איז גיט פֿר האַנדֵרן קיין שום דְּרֻשָׁה עם זאל גיט זיין דרוגן קיין חידוש
 אונ קיין גוסר פֿשט אונדֵר איין גוטו בוֹנָה . (גה) איין אַמִּיל ערמור מאכט מען קען שְׁלֵשׁ סְעוּדֹת פֿאר
 מִנְחָה : אונ אין אַמִּיל ערמור מאכט מען נאָך מִנְחָה . אומלכו מדינה הט איר טעם לְשֵׁם שְׁמִים
 אָבֵר און אונדֵר לערנר מאכט מען שְׁלֵשׁ סְעוּדֹת נאָך מִנְחָה :

(נד) דיני מנחה של שבת

תּוֹפֵלֶת מִנְחָה דאווינט מען זיין שעה אופון טאג וייל די זון שטייט נאָך און דר נאָך איז שון
 פֿאר זומט זיא צייט דען דר נאָך הייסט שון (בין השקמות) . אונ אַמִּיל זאָנג מען מען
 דאוונען מִנְחָה ביי שְׁמֵעֵרֹן שְׁמִיטָאָן . אָבֵר מיר ווענען זיך גיט אזו זעה וייל מיר באבון שְׁלֵשׁ סְעוּדֹת
 נאָך מִנְחָה . אונ די צייט פון שְׁלֵשׁ סְעוּדֹת איז וייל די זון שטייט נאָך (גו) אום דר וואָבן זאָגט מען
 (אֲשֶׁרִי וְבֵא לְצִיּוֹן) צו שְׁחֵרִית אונ אים שְׁבֵת צו מִנְחָה . דען וישָׁאֵל ווייסן דס פֿלִשְׁטִי וועט גוט קומען
 אים שְׁבֵת און אום יום טוב . דרום טוֹאָן מיר תּוֹפֵלֶת סוף טאג אז מִשְׁתֵּי זאל קומען . אונ מען זיאָגט
 איין דר סיה איין פֿרֻשָׁה זעהן פֿסוקים גיט ווייגנר פון דר סְדֵרָה פון דר וואָף ווס וועט קומען . דר
 נאָך דאווינט מען שְׁמֵנָה עֲלוּרָה . (אָתָּה אֲחֵרֹת) אונ (צְדֻקְתָּךְ) . אונ אוב עם איז אזו איין טאג וואָס
 מײַטְשֵׁן גיט קיין מִתְּנֵן אונדֵר וועלען וועט ווִנְטָאָן גיט זאָגן קיין מִתְּנֵן זאָגט מען און גיט קיין (צְדֻקְתָּךְ)
 אונ אין אַמִּיל ערמור זאָגט מען נאָך מְדִישׁ (בְּרַכֵּי גִבְשִׁי) אונ אזו זיא (שיר המעלות) . אונ אום

אשר זאגט מען אין פרק פון די זעקס פרקים • (נה) גאך מנחה זאל ער באַלד אהיים גיין צוא (שליש קענדות) • דס זיין זאלן דר תייל גיט ריידן מיין דברים בְּפִלִים • גיארט מיזאל קומן פון איין מצוה צו דר אנדרו • מיטאר זיך אפילו גיט קובע זיין קיין צייט אוף תורה לערנן צווישן מנחה און גענויב מביש אז מיטאר גיט ריידן קיין שקעטו בייד • דרום דאך אומלוךר מטיים זיין די מצוה פון שלש קענדות :

דיני שלש קענדות

(גט) אומלוךר ישראל זאל גווארונט זיין צו מאכן שלש קענדות איינדר די זון גיט הונקער • און דר גאך האט ער שוין פאר זוכט די צייט • (ס) מען איז מהויב צו עסן שלש קענדות ברוט און פיש און פלייש און וויין טרונקן • אזו וויא בייא יענו קענדות • און דר וואס איז גיט הונקונג מען ער זיצא זיין שלש קענדות מיט פירות • אָבֵר אַחֲרֵיכֶם הוּשׁ זֶה גִּיט פֹּה צו עסן אין דר פריא • בְּרִי עַר זאל קענון עסן שלש קענדות • (סא) דיא לייט ווס מאכן זיך בנאגד איין חבורה צו עסן שלש קענדות לשם שמים איז עס אגרוסו מצוה • נאר זיי טארן זיך גיט אן שויבן • און זאלן ריידן דברי תורה אונדן מוש • דאס הייסט לשם שמים איך וועל זייך שרייבן איין מעשה • עס האבן גוואנט פיר בעלי בתים אין איין ישוב • דריי פון זייא פלעגן זיך תמיד בנאגד שלש קענדות מאכן : און איינר איז גווען איין קארגר און האט גיט גוואלט האקטן קיין שלש קענדות • גאך שבת פלעגט ער פון אייניס פון זיי פרעגן וויפול געלט האמטו פאר צערט אוף שלש קענדות • און פלעגט אזו פול געלט ציינן לייגן בונדן אין איין זאק אריין • עס הט אזו גווערט עטלוך יאר • אמאל זענן זייא אלו נסארן אוף איין יאריד צו האנדלן • הונקער וועגן זענן אן גפאלן גלגים און האבן גשלאגן דעם קארגן מכת אבן יות און האבן בייא אים אונק גינמן דעם זאק געלט וואס ער האט אפ גשפארט פון שלש קענדות • און יענו דרייא זענן גשלאס אהיים גקומן • פון דענקלט אן הט דר קארגר אוף זיך גנמן מיט זייא חבורה צו מאכן שלש קענדות :

(סב) דא וועל איך שרייבן אטייל פון דעם שקר פון שלש קענדות דר ווס פר פעלט גיט צו מאכן שלש קענדות צו דער רעקטור צייט ווערט ער בשערקט פר דרייא פורעניות • פון ווייא טאג • פון חבלי קשיח • און מלקמת (גוג וסגוג) • פון ריבוס הקבר • אטייל זאגן אז ער ווערט אוף בשערקט פונם גיהנם • און אומלוךר זאל זייער גווארונט זיין אין דר קעדה פון שלש קענדות מער וויא אין יענו צווייא קענדות • דען בייא יענו צווייא קענדות העסט ער פר הונקער • אָבֵר צו שלש קענדות איז ער דאך גיט הונקונג • אזו עקט ער נאר לשם מצוה • דרום איז זיין שקר גרעסר • (סג) אום ווינטער איז דיא קורצו טעג • אודר ווער עס פאר זוכט זיך אין שול • ביז זיין קעדה פון דר פריא צוהט זיך ביז מנחה צייט • איז בעסער ער זאל טיפף מאכן שלש קענדות תייל ער קאן נאך עסן אין זיין קאנטן איז נאך אפון דס ער זאל בענטשן • און זאל זיך נאך אמאל וואשן און זאל הוציא מאכן אונדן צווייא קוכין • און זאל נוסר זיין די קעדה • אָבֵר אז ער וועט נארקטן ביז נאך מנחה וועט ער שוין גיט קענון עסן • אָבֵר דר ווס פאלט אין זיך אז ער וועט נאך קענון עסן שלש קענדות מיט לוקט • זאל ער נארמון ביז נאך מנחה אוב דר שלש קענדות פר צוהט זיך אין דר נאכט דאך ער דאך זאגן רצה) אין בענטשן ווייל ער הט נאך גיט גזאנט קיין (אפה חונקונג) דען מיר רעכונין דאס אן הייבן פון דער קעדה און דענקאלט איז נאך גווען שבת :

מוציא שבת

(סד) דער מנהג איז שבת צו נאכט שפעט צו דאוונן מערב • ווייל די רשעים קומן גיט אין גיהנם ביז די הונקערשמו קהלה זאגן אפ ויהי נועם ואתה קדוש • דען אום פרייטאג צוא נאכט איז דס קהל זאגן ברוב קומט דר מלאך דוסה און זאגט רשעים גיט ארום פונם גיהנם דען ישראל מאכן שבת דא גיין זיי ארום אין איין גאך וואסער און קולין זיך • דרום טאר מען גיט טרונקן פונם טיף קיין וואסער שפעט פרייטאג צו נאכט • דרום קומט דר מנהג ווס מען זאגט

אז דר וס זיין פאטער און סופר זענען נישטאן און פאר ער דאס קיין וואסער ניט קרוקן אום שבת צווישן סנהא און פערט דען מינאט די זעלבונג צייט גיין ער אין וואסער אריין צו קוקן זיך פאר ווס דר בנהא איז וויל איה ניט שרייבן און נאך דעם אז ישאל האבן טון גאנץ (יהי נועם אתה קדוש) קוקט וויכר דר פלאך דוקא און שרייבט אום איר רשעים גייט וויכער אין גיהנם. דען בייא ישאל איז שון אום שבת און זיין פלייבן דארטן ביי דעם אנדרן שבת (סח) שבת צו נאכט זונגט מען (אלהי הנביא) הרוף זענען צווייא מעשים איינס אום שבת קוקט ניט קשית און (אלהי הנביא) דרום אז דר שבת איז אום זונגן מיר דם (אלהי הנביא) זאל קוקן און זאל אינו אפשוה זאגן אוף דר גאולה דען יעקב אבינו עיה האט אמלכון גינדיקן ביי (אלהי) דם ער זאל קוקן אינו אפשוה זאגן אוף דר גאולה דר אנדרן פעם איז (אלהי הנביא) זעט מיט פול טוונט פלאכים אום מוצאי שבת און שרייבט אוף אלו די ווס האבן רעכט שבת גהאלטן. אינ פאר קערט די ווס האבן חיו מחלל שבת גוען און דר זיי האבן זיך ניט גהאלטן וויא רעכט איז אום שבת. אינ זיין פרענגן דעם זעלבונג בוך פאר הקביה. אינ ער שרייבט אן דר ביי ווס פאר איין שבר זאלן האבן די צדיקים ווס האבן שבת גיהאלטן. אינ אוף דעם עזנט פון די רשעים ווס האבן מחלל שבת גוען. דרום בעטן מיר הקביה זאל אינו טקון אלהי הנביא ער זאל אינו אפשוה זאגן אוף דר גאולה. אינ זאל אינו אן שרייבן אין בוך פון צדיקים ווס האבן רעכט שבת גיהאלטן :

הלכות הברכה

(כז) עם איז דר דין הברכה צו מאכן אובר ויין און אז פוע קען קיין ויין ניט בקוקן מען מען מאכן אובר ביר אנדר מעד. און מינאל דעם בוס גוט ביין מאכן. און זאל אריין גוסין מעד פון אשיעור אז עם זאל אובר ביין און זאל זיך שטעלן מיט ויין פנים קיין סנהא. די ליט זענען זיך נוהג פר הברכה צו זאגן נופי פסוקים (תנה אל ושענית) דם איז אנער סימן צו דר פולר וואך. און זאל דעם בוס געמוז אין זיין רעכטו האנט. און דיא הברכה זאל מען האלטן ביי דעם בוס. אינ די לייט ווס ווילן ווצא ויין מיט יענעם הברכה דארפן זיי צו הערן אוטלוקס ווארט און זאלן אריין קוקן אין בוס איינד ער מאכט (בוי פרי הגפן) זאל ער אפסל אש גוסין פונם בוס אוף דר ערד דם איז אנער סימן אוף דר פילר וואך צו מזל אינ ברכה אבר נאך דער ברכה טאר ער ניט אום גוקן ביי נאך הברכה דר נאך זאל ער מאכן די ברכה (בוצא פרי הגפן) דער נאך (בוצא מיני בשמים) דם איז פון רעכט וועגן דם מיר זאל גלייבן אז אוטלוקר פון ישאל בקיט אום שבת נאך איין נשמה פון לוטר פרייז. דרום פרייאן מיר זיך דיא גאנצע וואך אוף דעם דובין שבת. אבר ווען דר לופר שבת גייט אונעק דא גייט אוף אונעק דיא (נשמה יתירה) פון אוטלוקי בזונדן ביי דעם אנדרן שבת. אזו זענען מיר מרואריג און דם איז גלייך אז וויא איינער פאקט חלשות דרום מאכן מיר הברכה און שפיקען בשמים :

דר נאך זאל ער זיינו הענט האקטו קיין דער לוקט צו גמאכט. דר נאך זאל ער זיין עפונן און זאל אין זיי אריין קוקן און מאכן (בוצא מאורי האש). דען מיטאר ניט קיין ברכה מאכן ביי מען סח הנאה האבן פון דר וואך און מיט דעם ווס ער עפונט זיינו הענט און זעקט אוף זיינו הענט הייקט איין הנאה אוף איז אסימן דם ער געקט אוף זיך אוף דר פילר וואך ויין האנט אופן האקטו צעהק צו גיפן. אזו טוט ער פול מצות פנאנד (הברכה בשמים מאורי האש צדקה בוצא פרי הגפן) נאך איין פעם איז דרום קוקט מען אוף די נעגל און פינגר בשעת הברכה. דען אז אדם און תוח האבון זונדרונט זענען זיי חלב מיתה גוען דען די בעשה איז גוען פרייאט דא דם דר שבת געקען פאר זיין. און האט גאנצט לופר נאט דו האקט נאך קיינעם ניט גמיט. און אין מיר וויקטו אן הייסן צו פרישן. און נאך מעד אז דר מענטש וועט ניט זיין ווער וועט דעם שבת האלטן האט הקביה וויכר גענפרט צום שבת דו זאנט רעכט פון דיינט וועגן וועל איה אים מוחל זיין. אזוא

בבא' (כי אדם הראשון אין גיהדון צו זאגן ומזמור שיר ליום השבת) דער מיט האט ער זוכה געווען
אזא אהר חנה דס אביר שבת אזי זיי אהר גוואקסן איין קלייד אביר דעם גאנצן לייב פון אייזל געניד
אזא אים שבת צו נאכט אזי אים דאס קלייד אראפ און הקב'ה הט אים גמאכט איין בעסור קלייד
פון לייבו וואל' דרום זעהן קיר אהר די נעגול צו גרענקן אין ריא ונד' פון אדם און חנה. דאס
קיר זאלן שון ניט פאלגין דעם יצד הרע:

גאון הברכה זאל ער זיך אנדרד זעצן און זאל טרונקן פון דעם בוס אז וויא דער שיעור פון קידוש:
דער נאך זאל ער אביכול אום יטן פון דעם בוס אופן מוש. און זאל דרינגן אום לעשון די
הברכה. דאס איז אהר אנוטר סימן אז ער וועט האבן אזא פול וויין ביז ער וועט מיט אים גילגל
אזעלכע זאכן וואס קענן נישטאן וערוך הורה וואסר (סו) דער נאך ווייל דער מוש איז נאך צוא
גערעכט זאל ער נעמן דעם פערדון קיין. און זאל זיך וואשן און זאל המוציא מאכן און זאל עסן
אפילו נאר אכורה איז ער אהר זיבא דער נאך זאל ער בענקלשין. דוא סעודה האבן דוא חכמים
גירופן (מלכה מלכה). ער בטיט דוא מלכה דאס איז שבת. דוא חכמים זל האבן גיזאנט עס
איז פאר האנדן איין גלד איין דעם סענקלשין. דאס האט קיין הנאה ניט פון קיין שום שפיו נאר
פון דער סעודה (מלכה מלכה) (סח) מיטאר קיין מלאכה ניט טאן ביז נאך הברכה. אונד ביז ער
זאנט אהר הונגנה אין שמונה עשרה. דרום אהר דוא ווייבר אונד יונגן אונד מידן טארזן
קיין לוכט ניט אן צונדן ביז וויא זאגן פרוד דוא ברכה פרוד אהר ה' אלהינו מקה העולם המבדיל
בין קודש לחול בין אור לחשיכה בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה פרוד
אהר ה' המבדיל בין קודש לחול):

נון וועל אהר אן הייבן צו שרייבן דוא דרייט וואס עס איז אסור אונד מותר צוא טאן אים שבת
און וואס עס איז אסור אום ערב שבת דאס וועל אהר אלס בקיצור שרייבן נאר ווס עס גיזט
אין אונד קהלות און אין אונד דרות. (סח) מיטאר קיין ערב פוקבים קיין בלי גיט לייא
נאהויט צו שבת מביש אום שבת. דען ער וועט גיזן מיט איר אום שבת. (ע) אהר איז אסור צו
פאר דונן צו אים איין בהמה. דען ער וועט ארביטן מיט איר אום שבת. און ווער עס פאר
דונט אים זיא זאל זיך אים ניט דוכטן אז עס איז גניג ער זאל מיט אים אום נעמן ער זאל מיט
איר ניט ארביטן אום שבת. דען דער ערב פוקבים איז ניט גנייקט דרוף. נאר ער זאל מיט
אום אום נעמן דאס פאר שבת זאל ער דוא בהמה אום אפ געבן. און אז ער גרענגט אים
זיא ניט אפ פאר שבת דא וויא אל עו טון. דא זאל ער זאגן פרייטאג פאר נאכט פאר דרייא
זייט אהר בין. קיר מיין בהמה וואס זיא איז בייא דעם ערב פוקבים. זיא איז שון גיט מיין.
אבר דאס האט ניט דעם דין אין זיך וויא אנדרד הקפר. דס קיינר טאר ניט זוכה זיין אין דער בהמה
ווייל זיין פונד איז נאר גיטען ער זאל גיט קומן צו קיין חיכל שבת חלילה. (עא) עס איז מותר
צו שוקן איין שריחות מיט איין ערב פוקבים אום ערב שבת. נאר ער זאל אנועט גיין נאך פאר
נאכט אבר מען טאר אים גיט דונגן ער זאל גיין אופן טאן. אהר טאר מען אים גיט אן זאגן ער
זאל גיין אום שבת (עב) אזא אהר: שוקן איין ערב פוקבים גיט משא איז אהר דער איינגר דין
דאס ער מוז דוא סחורה ארום נעמן פון זיין הוז נאך פאר נאכט אבר אום שבת מען טאר
גיט. און אז ער האט דוא סחורה אבר גיענקרט צום ערב פוקבים אים ערב שבת. און ער
אנט לאז עס לטן אהר וועל עס נעמן ווען אהר וועל ווערן זאגן אטייל לייט אז דוא סחורה לונט
אין איין ווינקל. און ער האט דעם ערב פוקבים דאס ווינקל אהר גילוגן דער צוא איז אים מותר
צו קאזן נעמן אפילו אום שבת: אבר ווער ער טוט דאס גיט זאל אהר אים קוקן פאר ברכות.
בפרט אין דער יתדשיר גאס איז עס פשיטא אסור (מפני מראית העין) עס זאל דער פון גיט ארום
קימן קיין חילול השם חזי:

(עג) אום ערב שבת זאל ער פאר פריא אן הייבן צו גרייטן אהר שבת. איין צו קופן אדם וואס
ער פברקה. און זאל גיט ווארטן שפעטער וועט וואלילר זיין. טאמור וועט ער עס אן
חזקת

הלכות שבת פרק שישי

וערוך • דען הקבזה בצאלט אלס • דרום וואס גיזט אים ווארטן אוף וועקוילודר אונ דער וואס
 ווארט יא אזי ער (קמטני אמונה) ער) עם אזי אסור צוא עסן פרייטאג בייא טאג • כדי ער זאל
 דרונדוג זיין צו דער קענדה פון שבת • אזו אזי אוף דער דין בייא איין סעודת מצוה איין בריית אודר
 איין פדיון הכן • דוא לייט וואס זענן קרבק אין מצות עסן נט קיין ווארום גיקעכץ אונ זענן גיט
 קובע קענדה אים פרייטאג • אונ דוא לייט וואס זענן זיך נוהג צוא פאסטן אום פרייטאג • זאלן
 זייא זען אז מיט דעם זאלן זייא גיט כבטל זיין דעם עזנג שבת דהיינו אזו וייא אמיל לייט וואס
 דער מענית איז זייא צו שווער • אזו אזי בעסר גיט צוא פאסטן • עם זענן גיווען צווייא משפחות
 אין ירושלים • איינו פלעגן זיך קובע קענדה זיין פרייטאג בייא טאג • אונ דוא אנדרו משפחה
 פלעגן זיך קובע קענדה זיין שבת בייא טאג בלשעת מען איז גינאנגן צוא דער דרשה זענן דוא
 משפחות צווייא אום גרוסקן גינאורן פון דער וועלט • אונ עם אזי קיינר גיט אובר גיבלונג פון זיי:
 (ער) ערב שבת אפילו פאר נאכט טאג מען געבן גרעם וואשן צו איין עבודת פוכבים • נאר זיא
 זאל עם צו זיך נעמן פאר שבת • אבר ער טאר גיט זאגן צו איין עובר פוכבים ער זאל אים
 אקלאכה טון אום שבת : (ער) עם איז אנרוסו מצוה מען זאל זיך אפ וואשן מיט ווארום וואסו אום
 ערב שבת אונ זיינו נעגול שניידן אלס וייא אובן שמיים • (ער) אימלובר בעל הבית איז מחוייב
 צו זאגן צו זיין הוז גינודר צונד אן לוקט בציטון איינר דוא זון גיט הונטר • אפילו ער וויקט זייא
 זענן זייער גינאורנט דרינגן דארף • ער זייא דאך דער טאגן דער צו : (ער) אז קיהאט פאר געסן
 דוא לוקט אן צונדן טאג מען הייסן איין עובר פוכבים זייא אן צונדן איינר עם איז נאך רעכט
 נאכט • אבר אז עם שטייאן זון שטערן טאר מען אים גיט הייסן אן צונדן • ווען איין עובר
 פוכבים האט אן גיצונדן איין לוקט אום שבת פון איין יהודי וועגן • טאר מען דער פון גיט נהנה
 זיין אבר אז עם ברענט נאך אנאנדר לוקט דער בייא טאג מען וואול נהנה זיין פון ביינו וייל דוא
 ערשטו לוקט ברענט נאך • אונ אז דוא לוקט גיט אום טאר מען ווייטר גיט נהנה זיין פון דער
 אנדרר לוקט • אבר דער וואס איז בייא אים אסעודת מצוה • אודר ער האט געקט בייא זיך טאג
 מען וואול גיזן בייא דער לוקט • דרום זענן דוא וועלט זייער סבל דרינגן אונ הייסן אפילו איין
 עובר פוכבים איין לוקט אן צונדן אום שבת דען זייא רעכנין עם פאר איין מצוה אבר ווער עם
 איי נהנה דרינגן תבא עקיו ברכה : (פא) דס משאלונט גרעטול דארף מען הייסן איין עובר פוכבים
 אוף רייסן • אונ אז עס איז גישט דא קיין עובר פוכבים זאל מען הייסן אזו איין קנדר וואס איז
 נאך גיט בר מצוה אונ אוב גיט מען זיך נעגן דעם זעלברט טאן :

איין אמיל ערטור איז מען זיך נוכח צרייך צו רגן דעם • משאלונט אין שטוב אובן אונ אז
 דער עובר פוכבים קומט שבת פריא איין צו הייצן געקט ער אים ארום • אונ שטעלט אים
 אומן אובן • דער נאך הייצט ער איין • אוף טעג מען הייסן איין עובר פוכבים קאלט גיקעכץ
 ארוף שטעלן אומן אובן איינר מען הייצט איין • אבר איין יהודי טאר דאס גיט טאן אונ אז דאס
 גיקעכץ וועט אוף דעם אובן זידונדוג ווערן טאר מען צו קיין עובר פוכבים גיט הייסן אראפ
 נעמן • (פב) עם איז אנרוסו מצוה אונ עזנג שבת טיזאל עסן ווארום גיקעכץ • דרום איז דער
 סנהג אין אינרו מדינות דאס מען רוקט משאלונט • כדי דאס גיקעכץ זאל זיין ווארום אונ ווער עם
 האלט דאס פאר איין איסור • אונ וייל גיט גלייבן אז דוא חכמים האבן דאס ספור גיווען אז
 ער איין (מין) אודר אפיקורס (פג) אומלובר זאל זיך בויקן אום שבת אוב ער טראנט גיט עפים בייא
 זיך • אפילו איין נאדל איז זיינו קליידר דען טאמור וועט ער פאר נעמן אונ וועט עם ארום מראגן
 רויץ קתחום (פר) אומלובר זאל גינאורנט זיין גיט אן צו צונדן קיין שאלעקטן אייל אן זיין הוז
 אום שבת • דען טאמור וועט ער קוקן צו איין חילוק שבת חזי • דאס מחבת עם וועט פינגטר
 ברענן וועט ער קוקן צו פאריקטן בשונג : (פה) אין אלד יודים ווס מען גיזט אן זייא אום שבת
 דארף מען דרינגן איין לוקט אן צונדן אונ דער וואס האט זיין אייגן חדר דארף ער דרינגן איין
 לוקט אן צונדן • אונ אוב גיט זאל ער נובין איין שילנדר דעם בעל הבית וואס דער חדר איז איין

זיין הוז ברי ער זאל אים מוציא זיין מיט זיינו רוקט . אונ ער זאל צו הערן דא ברכה אונ זאל דרוף אָסן זאגן : דוא ווייבך זענן זיך נהגב אָן צוהרן לוקט אונ וואָרפן זייא באַלד אַרום פון דער האַנט אונ זענן באַלד קקבל שבת . אָבך זייא מעגן אַהנאי אום געסן אז זייא וויקן אוף זיך גיט קקבל שבת זיין ביו נאָך ברכו :

(פו) דער ווס קוקט צו פארזן פון זיין הענדיל אונ דאס קהל זענין שון קקבל שבת זאל ער פון זוף אראפ וואָרפן וואס ער טראַגט ביי זוף אונ זאל מיט זייא קקבל שבת זיין : (פו) זען זיינער קוקט אונ שול אַרײַן . אונ דס קהל האַלטן שוין נאָך ברכו טאר ער גיט דאווינען קיין וואכונדיג שמונה עשרה . נאר נאָך פּעריב אונ ויכודו זאל ער זאגן אַשכּוּי אונ נאָך זיין שבתדיג שמונה עשרה . אָבך אז ער קוקט פאר ברכו טאג ער זוף שטעלן דאווינן זיין וואכונדיג שמונה עשרה אַפּילו ער וועט ווא גיט גופר זיין פר ברכו . ווייל ער הייבט אָן בְּהיקר . אונ ווען אַפּילו ער קוקט נאָך ברכו מען ער גלייבן שטיין אין פּאָליש אונ דאווענן אַוואכונדיג שמונה עשרה . אָבך וייא באַלד ער איז שון אַרײַן גיקומן אין שול כח ער שוין דאווענן זיין שבתדיג שמונה עשרה : (פה) ווען זיינער פּארט אין וועג אונ עס ווערט שבת . אונ ער טראַגט געלט בייא זוף . זאל ער אזו פון קט ער מיט זוף זיין עובר כּוּבָבִים זאל ער עס אָפּ גופין דעם עובר כּוּבָבִים צו טראַגן . אונ זאל עס גיט אַרוף לייגן אויף זיין פּעךד . דען עס זיין פּעךד איז אוף פר באַמין שבת צוא האַלטן אונ אז ער דט גיט קיין עובר כּוּבָבִים מען ער עס לייגן אויפן פּעךד . אונ אז ער שטעלט זוף אַניד זאל ער עס אראפ געבן . אונ אז ער דט קיין פּעךד אויך גיט כאַט ער עס גופין צוא אזו אַקנד ווס איז נאָך גיט בר כּוּבָבִים . אונ אז ער דט מיין קנד אַזו גיט זאל ער עס זיין טראַגן צוא וויינגר פון פיר אַילין אונ זאל עס וינד אַניד לייגן . ביו ער קוקט צו זיין אַרום וואס ער קען עס פּאוונגן . דס איז גרעט גוואָרן בייא זיין זייגן געלט אַזר זיין חבֶּרס געלט אונ ער איז אוף זיין קסופן אַבך אז ער איז אין בציאה . אַזר ער איז גיט אוף זיין חבֶּרס געלט אונ ער איז אוף גלייבן שטיין אוף זיין אַרום . אונ טאר עס גיט כּוּבָבִים זיין :

ווען זיינער דט בייא זוף פאר געסן זיין בייטול געלט איז ער אין זיין הויז כאַט ער אַרײַן זיין אין אַחַד אַרײַן אונ עס אַרום וואָרפן . איז ער אָבך אויף דער גאס זאל ער עס דאַרטן אַרום וואָרפן אונ זאל געסן זיין בּאָאָנטן עובר כּוּבָבִים ער זאל עס אים הוּטן . אָבך ער טאר אים עש גיט הייסן אַרײַן טראַגן . אונ אז דר עובר כּוּבָבִים טראַגט עס אַזיין אַרײַן איז אויך גיט קאַש . ווען זיינער גפונט געלט אין רשות דברים אום שבת טאר ער עס גיט אָן רודין אַפּילו ער דט כּוּבָבִים אַנאַנדער וועט עס צו געבן : (פט) מען מען וואל כּוּבָבִים אַבְלִים זיין אום שבת . אונ אויך כּוּבָבִים חולה זיין . נאר אום דער וואָרפן זאגט מען צום חולה והשם לשלח קה רפואה שקריה אָבך אום שבת זאגט מען אז שבת היום מלועז ורפואה קרובה לבוא עס איז היינט שבת טאר מען גיט זשרייאן . אונ דא רפואה איז נאהנט צו קופן (צ) עס איז אַסור צוא פּוֹסֵחַ אום שבת ביו זעקס עָעָה אַזוּסן טאג . אַפּילו ער איז פּאַרײַך זיין זיין חפּלה אַנדער ער לערנט הוּרה . כּוּבָבִים אז ער דעט דער ווייל פּאַקטשטן אונ דברים בְּטִלִים . איז בְּרוּךְ אֵי דער אַיסר זיינער גרום . אָבך ווער עס קאן גיט פּריא עסן כאַט ער וואל וואָרשטן אָבך זיין הוז זינדן זאלן גיט פּאַקטשטן דער ווייל : (צא) ווען זיינער קוקט אָן זיין גוויין אום שבת אונ אז ער וועט זיך זיין האַלטן גיט צו וויינן וועט עס אים זיין זיין צער . כאַט ער וויינן שטער הייד . דאס דוא זשכנים זאלן גיט הערן זיין קוד (צב) ווער עס איז גוויינטדיק צו פּאַקטשטן אַזו טאג . אונ אז ער וועט עסן בייא טאג שאַט עס אים . טאג ער וואל פּאַקטשטן אום שבת . אַזו האַבן אויך גיטאן פּוּל חסידים אונ צדיקים . אונ אויך רבי יהודה תּוּסִד (צב) זיין פּעניח חלום אום שבת זענען פאר האַנדלן פּוּל ריעות . אַפּילו זאגן ער מען פּאַקטשטן . אָבך ער בראַך זונטאג וינד פּאַקטשטן אוף דעם וואס ער האַט כּוּבָבִים גווען דעם עונן שבת . אונ אז עס איז אים צו שווער צו פּאַקטשטן צווייא טאג דורך אַנאַנד . זאל ער אַנאַנד טאג אָפּ פּאַקטשטן . אונ אַפּילו זאגן אז מיטאר גיט פּאַקטשטן סיידן דער חלום איז שון

הלכות שבת פרק ששי

טוב

צו אים נקפץ דרייא סאל . און אמײל זאגן אז אין אונזר דורות סאר מען נאר גיט פאקסין קיין מעניית הלום אום שבת . דען מיר ווייסן גיט וואס , ס הייקט אשלקטמור הלום אמײל זאגן און דו דרייא הלכות בארף מען פאקטן אפילו אום שבת דאס ערשטו דעם וואס דוקט זיך אין הלום אז עס איז יום כיפור . דס אנדער אז עס ראקט זיך אים אז אין סיח איז חו פר ברענט גווארן . דאס דרוטו אז עס ראקט זיך אים זיינו ציין זענן ארום גיפאלן . אבר אז עס ראקט אים זיינו קיין באקן זענן ארום גפאלן דאס איז אונטער הלום דס בטייט דאס זיינו פיינט וואס טראקטן און אים ביין ווערן פלארן ווערן . אמײל לייט זאגן ווער עס זעהט אין הלום אז ער זייאנט אום איין ספר תורה מען ער און פאקטן אום שבת . אמײל זאגן און ווער עס זעהט אין הלום אז ער קט איין ווייב גנטן . און דער וואס פאקט אום שבת זאל ער זאגן ענינו אין (אליזי נצור) פאר (יהי לרצון) . און סאג און זאגן דעם (רבן העלמים גלוי וירדע כו :

(צד) מען מען תפלה טאן און איין טראקטן וואס איז מסופן אין (אליזי נצור) פאר (יהי לרצון) און מען מען אים וואל לאזן בענטשן אום שבת גלייך וויא ספלטנט צו בענטשן אום דר וואכן . (צה) די בעזי בתים און סוכרים און בעלי סלכות האס לערנן גיט זאגאנצו וואך בארפון אום שבת מער לערנן פון דו תלמידי חכמים . אזו ווי אובן שטייט . דען דס איז דער עונש שבת פון דוא תלמידי חכמים זייא זאלן לענגר זיצן בייא דעם טוש זיז אלו טאג . און זאל זיך ספגן זיין מיט עסן און טרונגן : (צו) אום שבת זאל מען זיך מער הומן פר עבירות וויא זאגאנצו וואך . ככיל דס ער זאל גיט פר בארפון זיין גוטי פלי מיט דברים בטלים אום שבת וואס איז גלויבן צו עוהב דרום זאל זיך אימלקר , זעצן אבר אספר אום שבת און ווער עס קען גיט זאל לייאנטן מייטש ספרים . כדי ער זאל גיט קוקן צו דברים בטלים : (צו) עס איז אסור גשוונד צוא לופן אונד איין גרוסן שפאן צו טאן אום שבת . חוץ צו איין דבר מצוה אין שול אונד אין בית הסדר'ש אריין . אבר דיא וינגע בחורים מענן וואל לופן נאך זייער לערנן אונד זיך שפאצירן פון עונש שבת ווענן : (צו) דס וועל איך שרייבן דיא דגים וואס מען מען ארום טראגן אום דעם עירוב . און וואס מיטאר גיט . אזו איין מלבלש ווס ער איז בטוח אז עס וועט גיט אראפ פאלן פון אים . אונד ער וועט עס גיט אום טאן טאג ער עס טראגן חוץ לעירוב : (צט) קיין סאנובל און קיין אשה טארן גיט ארום גיין מיט איין שווערד אונד מיט איין פוקס . אונדער מיט איין שפיו . אונד גיט מיט איין פאנצור . אונד מיט תפילין אפילו ער גייט דרוגן אן גליליד . דען דס איז קיין מקבול גיט :

(ק) אייך זאל קיינר גיט ארום אום דעם עירוב מיט אזו איין שיק ווס איז און אים צוא גרום . אונד קליין . טאמור וועט ער אים אום טראגן און וועט אים טראגן . און מיט אשיך און דער אונדער פום בארוויס . דען דיא לייט ווערן שפעטן פון אים . וועט ער אים אום טאן און וועט אים טראגן מירן ער דס איין כבה אופן בארוויסן פיס דא וועט אימלקר זען : (קא) עס סאר קיינר גיט ארום גיין פון דעם עירוב און איין גארול אונד איין שפאקע שפעטן אין זיינע קליידר . אבר דו ווייבן קענן זיא ארום גיין מיט שפאקעס אופן שלייתא אבר דו שפאקעס ווס זענן איברג . דס דר שלייתא וועט זיך האקטן אן זיי טאר זוא גיט ארום טראגן אים דעם עירוב : (קב) איין מאנזבל סאר גיט ארום גיין אום דעם עירוב מיט איין תכשית פון איין אשה . אזו און איין אשה מיט דעם תכשית פון אטאנזבל . דרום וויא דער מנהג איז אז דוא סאנזבלן גייאן מיט איין פינגרול מיט אחוקם . און דו ווייבר אין איין פינגרול מיט אן אחותם . אז זיז פאר בייטן די פינגרליך טארין זיזא גיט ארום גיין אום דעם עירוב . דען דס הייקט איין תכשית פון אטאנזבל און דס איז איין תכשית פון איין אשה . אזו איז און דר דין מיט איין אבן טוב . אבר וויא דר מנהג איז אז מאנזבלן און ווייבער גייאן אין אקס איינז פינגרליך . מענן זיזא ארום גיין מיט זיי אום דעם עירוב : (קג) מען טאג ארום גיין מיט איין זולפרנס אונד קופרנס אונד אייזרנס שווקעל . אוב ער איז גיט בהעפט אין גארטיד : איין טוב) אונד איין (גדה) טארן גיט ארום גיין

מיט זינער בייטל וואס וויא טואן אן אז דא העמד זאל ניט פאר שמוקש וערום . סידון עם און גימאכט וויא איין מלבוש :

קח אימילכר מעג אום גיין מיט איין הוטל אופן קאפ פארדן רעגן . אָבּר מיטאר ניט ארוף לייגן ביין טיר אופן קאפ. אזו אוף אנאגדד זאך וואס איז ביין מלבוש ניט (קו) מען קאג אום גיין מיט איין פאנקאפול : אונ אוף האב ביין זאךג ניט צו האבן ווייל , עד איז גרונג אום צו קאן וועט ער אים אום טאן אונ וועט אים טראגן . דען מיטאר ניט גיין גאררויס אים שבת . ווער עם קען ניט גיין פור איילן אן אשטעקן קאג עד וואל אום גיין מיט זיין שטעקן אָבּר דער ווס קען יא דער טאר ניט אום גיין מיט זיין שטעקן אפילו עד איז איין הינקודגן אונד איין בלונדער אָבּר דער וואס גייט אין איינען רל קאג עד דער מיט אום גיין אום דעם עירוב (קח) אוף דא עקטור וואס מען גייט אוף , זאלען טארן וויא ניט אום גיין דער מיט . אוף ניט מיט איין צו גימשפעטו באַרד . (קט) מען קאג וואל זיך ארום דעקן מיט איין זאק פארן רעגן : גאר מען זאל אים פארונט צו בונדן מיט איין שניגל . דאס עד זאל ניט קענן אַראפ פאלן . מען קאג ארום גיין מיט איין בלאקטור . אוף איין ספה צו גיבונדן מיט איין טוף . אָבּר ניט מיט אשנוגל : (קו) מען טאר ניט אום גיין מיט איין פאמשלע אפילו וז איז אן גינקונט אין גארטל . סידון זיא איז צו א גייט צו זיין קלייד . (סיא) אז ער האט ניט קיין אָבּר זאקן בענדל אופן פוס קאג עד צו א בונדן מיט דער פאמשלע אונ אום גיין מיט אר : אָבּר אז ער גייט שוין צו א גיבונדן מיט אנאגדד זאקן בענדל טאר ער ניט צו בונדן דו פאמשלע דען מיטאר ניט אום גיין מיט צוויי זאקן בענדלדיק : (קיב) ווער עם גייט אין קרייטשצור פר איין קפיטע קאג עד דער מיט ארום גיין פון דעם עירוב . איין קפיטע ווס איז דרייא מאל גפרובט גוטארן דס הייסט איין רעכטו קפיטע . אונ מען קעג מיט איר ארום גיין . אונ אזב זיא איז ניט גפרובט גוטארן דרייא מאל . אונ עם דס זיא אויף ניט געבונן ביין גוויסן דאקטור טאר מען מיט איר ניט ארום גיין . אָבּער דא קפיטע פון איין גוויסן דאקטור דארף ניט האבן ביין דרייא מאל גפרובן . סייא איין גפרונג קפיטע סייא פון קרייטשצן אונד פון אנאגדד זאך . אונ סייא דר ווס טראגט זיא איז איין קראקור רל . אונד ער טראגט זיא ער זאל ניט קראנק ווערן איז אלס איין דין . אומילוכור דאקטור איז באגלייבט אז ער זאגט אויף ביי איין רעקטור דאקטור אונ דארף ביין עדות ניט האבן . אוף אומילוכור יהודי איז באגלייבט אז ער זאגט עם איז איין גוויסן קפיטע זיא איז שוין דרייא מאל גפרובט : (קיד) ווער עם גייט צו גבונדן אוף איין ספה מיט איין גראשן . אונד מיט איין גוס שאלדקן קאג עד דר מיט ארום גיין (קיד) מען טאר ניט ארוף לייגן אוף זיינע אַקסור ביין קאק אונד ביין סאנטל . אונ דר מיט ארום גיין אום דעם עירוב גאר ער מוז עם רעכט אן טואן . אוף רעסט גלייכין ווער עם וויל גיין אום דעם עירוב מיט זיין שלית דארף ער אים אן טואן וויא דר סנד איז . אונ דו עכטן ארוף לייגן אוף זיינע אַקסור אָבּר אזו ארוף קאן און דא אַקסור ניט אן גטאט איז אַסור ארום צו גיין . ווען איינער גייט אוף איין אום ביי אונט מעג ער אוף הייבן זיינע קליידר זיי זאלן ניט איין גשמוקש ווערן :

(קטו) ווען איינער טראגט ביי זיך געלט איין גבונדן אין זיין קבייד . אפילו עם איז געלעבט געלט דס ער מעג עם אין זיין הויז יא טראגן . אָבּר חוץ געירוב טאר ער עם ניט טראגן . ווען איינער וואנט אוף אזו איין אורט ווס זיין געלט איז ניט בנארונט פון גבובות . אונ ער האט עם איין גייט אין זיין קלייד . קאג עד עם ארום טראגן אין זיין הויז אָבּער ניט חוץ געירוב סידון ער דארף זייטונ גיין . אָבּר אז ער בראך ניט . אונד ער קען עם בנארונט . אונד איינעם צו געבן בראלטון טאר ער עם ניט ארום טראגן : (קטז) מען מעג ארום גיין אן קטאן אין צווייא קליידר . איין צווייא מאַקלון אונד ער צווייא העמדר אונד ער צווייא פאר הוונן צווייא פאר זאקן . אָבּר אין צווייא זאךקען טאר מען ניט . סידון ער בונד צו איינעם אוף דעם אָבּרן קלייד . אונ דעם אָבּרן אוף דעם אָבּרן קלייד : (קכו) מיטאר ניט ארום גיין איין הענטשקוס . דען טאמער נישט ער זייא אַראפ נעבן אונ וועט זיי טראגן סידון זיי זענן צו גייט צו דו אַרפול : (קכד) מיטאר ניט אן

הלכות שבת פרק ששי

טוב

טוואן אום שבת איין טלית אודער איין ארבע בנפות מיט פסולי ציצית • דען טאמאר וועט ער דער מיט ארויס גיין אום דעם עירוב • אונ דאס איז אסור : (קוט) ער טאר ניש גיין אין קיין מאפעלוש אום שבת אפילו אין זיין הויז און אזוי איין הוטול ווס קען ניש ארום און זיין קאפ טאר ער ניש דר מיט ארום גיין אום דעם עירוב דען טאמאר וועט עס אים דר ווינט אראפ ווייזן אזוי וועט ער עס טראגן סיידורס הוטול איז צו גיקנפט צו זיין האלו :

(קב) ווען זיינע קליידער זענען נאס געווארן מעג ער זיין זיין הויז און איה האב קיין טורא ניש ער וועט זיי אום קוועלשן • אָבֶר ער טאר זיי ניש און איה הענגן טרוקענען אונד אזוי טראגן און זיין אקבול אפילו זיי זענען נאר נאס פון שווייס • דען איה האב יא טורא ער וועט זיי אום קוועלשן • און טאר ער מיט זיי ניש ארום גיין אום דעם עירוב • דרום טאר קיינער ניש גיין אָנעלכו ערשט ווס זיינע קליידער קענען נאס ווערן : (קבא) קען מען וואשן די הענט אום שבת פון איין מייד • אָבֶר ער טאר מיט זיי ניש גיין נאס הייד פור איילון הויז לעירוב : (קבב) דר וואס האט איין גרוינדיגע קאפ מעג ער ארום גיין מיט זיין פלאקטור • אב ער הט אים פרוי גהאט איין לעגה אומן קאפ • און ווסט ניש דר ווס הט איין שלעכטו האנט אונד איין שלעכטו פוס אונד אפילו איין פונגן • און ער האט די ווינד ארום גבוהן מיט איין טוף מעג ער דער מיט ארום גיין אום דעם עירוב :

דיני ניקוי וקיפול בגדים

(קבג) מען טאר ניש אום טרייקלן אום שבת קיין שום מלבוש פון דעם טוויא אונד רעגין אונד שטויב ווס איז דרויף גיפאלן • אָבֶר מען מעג אפ קלובן פון דיא פעדלין • און ווער עס געקט אראפ פון איין טוף דיא פעדים און שפענדליך וואס לוגן דרום פון דר וואקטן אז ער קהלל שבת חזו • עס איז אסור צו נויה צו לייגן אום שבת איין מלית אונד אנאגדן מלבוש אָבֶר איין זייא העקסד ווס איז נאך ניש גיוואשן גינארין • און דר זעלביג קענטש האט ניש קיין אנדרי אן צו טראקן אז ער וויל עס אן טוואן דעם זעלביגן שבת איז אים סותף צום און צו רייגן • אָבֶר עס טאר אים קיינער ניש העלפין • און וויא באדך עס פעקט איינס פון דעם אלום ווס איז דא אום גרעכניט איז אסור אָבֶר ניש אין די ערשטי פאלבין איז סותף : (קבד) איין מלבוש אונד ווייס גרעט ווס לוגט אין פרעס טאר מען עס ניש ארום געמיין אום שבת דען דאס הייקט איין מקאכה ווייס גרעט ווס איז הארט מעג מען עס צו רייבן מיט די הענט פון עס וועקט ווייך • מיט איין האלץ איז אסור • דס איז דוקא ביי איין העקסד סייא פון איין מאגזובל סייא פון איין אשה • אָבֶר אנגדן גרעט איז אסור :

(קבה) ווען איינס הט זיך אן גקלעפט ליים אונד עקד אין זיין שוף • טאר ער אים ניש אפ רייבן און אום גפלאקטורט ערד • אָבֶר ער מעג אים אפ רייבן מיט אזוי איין שעקביל ווס מען קעג סמלטר זיין • אזוי ווי עס וועט ווייטער שטיין און ווען זיין שוף איז איין גשמרט גווארן סייא איין גיאר סייא איין אלמור • טאר ער אים ניש אפ רייבן מיט די הענט מביש ניש מיט איין קעסער • און ווען זיינע קליידער זענען איין גשמרט גווארן מיט ערד • אז עס איז דאר טאר ער עס ניש אפ רייבן • און אז עס איז נאך נאס מעג ער עס אפ ווישן מיט די פינגר • ווען זיינע שוף זענען דאר גווארן דאס ער קאן זיי ניש אן טוואן אונד זיי טוואן אים ווייא מעג ער און זיי גרסן וואסער • אָבֶר ער טאר זיי ניש רייבן מיט דיא הענט אונד איין שוף אין אנדערן אָבֶר מיטאר ניש גוסין קיין וואסער און איין קלייד אפילו ווייך צו מאכן • וויא דען זאל ער טוואן • ער זאל עס אפ וואשן באפעלעך מיט איין טובל • דאס ער נאל עס ניש אום קוועלשן : (קבז) ווען איינער הט זיך גוואשן זיינע הענט זאל ער זיי ניש אפ ווישן אין איין האנטוד דען ער וועט אים נאס פאכן נאר ער זאל צום און קעמין די הענט און זאל קאן דר וואסער אראפ לופן פון זיי • דער נאך מעג ער זיך אפ ווישן • און אפמלבוש ווס איז נאס גווארן מיט השתנה טאר ער ניש גוסין דרום קיין וואסער סבמל צו זיין דיא השתנה • ווען איינער איז פאשטירט גווארן זיינע הענט מיט אום רייטיקייט • טאר ער זיי ניש אפ ווישן און איין ווייך טובל • נאר אין איין הארט

הארקס • אודר אין איין ווידרל פון איין בהקה • איין פלי אודר איין פרי וואס זיא איז נאס טאר קען זיא ניט אוס ווישן מיט איין טובל :

(קבו) איין אשה טאר ניט גיין אום שבת מיט אייברוי שפיקוס אין שליאר • דען מאכט דעם זיין • אזעלכע קינד וואס מיהאט זיין גימאכט זיין לאף אין אויער אין מיהאט דרוין אריין געזען איין פאדים • מענין זיי וואול ארום גיין דר מיט אוס דעם עירוב (קבת) איין אשה אודר איין טויד טארנין ניט פארקין זייער פנים • אודר ניט צו צו קלעבן איין טייג צו די פאקין דר נאך געמיין זיי עס אראפ • אזו ווערין רומ דיא באקין דס איז אסור אום שבת • אודר טארנין זיי גיט צו פלעקמיין אודר אויף פלעקמיין זייערי האר אום שבת • נאר זיא מענין זיא אפ גלעמיין מיט דר האנט אָבד ניט מיט איין מעסור • אודר טאר זיא ניט קעמיין אודר בערשטעלן אודר האר • דען טאמער וועט זיא איינע פון זיין אוס רייסיין : (קבת) איין בהקה פון איין יהודי טאר אודר קיין מלאכה ניט טראן אונ ניט קראנין אום דעם עירוב אום שבת • אונ אודר וועל אייה פליידין די דינים דער פון • קיין פערד טאר זיין אום גיין מיט דר צום אונ האמיט • אָבד מיט איינע פון די צווייטא כאנג ער זיא אוס גיין • אודר טאר ער ניט אוס גיין מיט איין זאמל • אודר מיט איין קאמץ ווייל עס ווערט ניט גהוט דער מיט • אודר טאר קיין בהקה גיט ארום גיין מיט דעם צירונג ווס הענגט אויף איר האלז • אודר צווישן די אונן • דר כלל איז אזו איין זאך ווס זיא ווערט גיט גהוט דר מיט טאר זיא גיט דר מיט ארום גיין :

איין בהקה טאר גיט גיין אום שבת מיט איין קלאמלי אויף איר האלז • אָפידו אין דר היים דען זיא וועט דר מיט קלונגן • סיידן עס איז פו שטאפט ; דס עס קען גיט קלונגן • אָבד אויס דעם עירוב טאר זיא אזעלכעס גיט טראנין • אודר טאר זיא גיט אוס גיין מיט איין טול באנד אודר מיט פיקאווים • דען זיא וועט צו שמוסן די שטייגער מיט אירי פוס • אָבד אז זיא הט אשלעכטו פוס • אונ מיהאט זיא ארום גבונגן מיט לעשטישקיס אודער מיט איין טוף • דער מיט כאנג זיא ארום גיין • אודר טאר קיין פערד גיט ארום גיין מיט אשטרוק אופן האלז ווייל עס ווערט גיט גהוט דר מיט • אזו אודר קיין אנדרו בהקה דען זיא דארף קיין שטרוק גיט • אָבד איין קאלב כאנג זיא ארום גיין מיט איין שטרוק • ווייל עס ווערט גהוט דר מיט • קיין ווער טארנין גיט ארום גיין מיט אשנבל אופן פוס • קירץ פון דר זאך דר כלל פון דר זאך איז אולגלייא בהמות אונ חיות אונ עופות פון איין יהודי האבן איין דין אין זיך קענין דעם :

ענין רכיבה לא על הבהמה ולא על העגלה

(קל) עס איז אסור צו רייסן זאך איין בהקה • אודר צוא פארין אין איין וואגן אום שבת אפילו דיא בהקה איז פון איין עובר פוכבים • מפלש אז דיא בהקה איז פון איין יהודי • אזו טוט ער צווייא עבירות • זיין עבירה אונ די עבירה פון זיין בהקה • אָבד אז ער הט איין קנעכט איין עובר פוכבים כאנג ער אים קלאזן מיטן אויף איין בהקה צום וואסר זיא אן צוא שרוקן • אָבד ער זאל גווארונט זיין גיט צו לייגן אויף איר קיין שום פלי : (קלא) קען כאנג הייסן איין עובר פוכבים צו מעלקן איין בהקה אום שבת • פון איר טובה ווענין דאס דיא מילך טוט איר ווייא • אָבד קען דארף אים צאלן דר פר גלייך ווי ער קופט ביי אים די מולך • אונ ער טאר גיט די מילך גיין אין דעם וועלביגן שבת : (קבו) עס איז אסור צו געבין איין בהקה צו איין פאקטייע עובר פוכבים • אונ ער האט גיט זארג צו האבן אז ער וועט ארביטן מיט איר אום שבת • אודר ער וועט זיא ארום פירן הויך קלהום • נאר ער טאר אים גיט רייסיין • אונ אז ער ווערט אים ארביטן מיט איר אום שבת דארף ער אים ווערין :

(קלב) זיין הונט מעג ארום גיין מיט איין רונג אונ מיט איין האלז באנד • אודר זאל איטלבער גווארונט זיין ווען ער פורט איין בהקה אום דעם עירוב מיט איין צום זאל ער זעהן אז דר שטרוק זאל גיט אראפ הענגן פון זיין האנט איין טפח • אודר צווישן אים אונ דר בהקה זאל דר שטרוק

לשקרוק ניט אראפ הענגן גאהנגט צו דר ערד . עם איז פר האגדון עמלוכי זאכן וואס זענן אסור
האמשו עם איז קיין מלאכה ניט . גאר ווייל ער פלעגט אום דער וואכן און אזו צו טאן אזו ווי און
ועל עם בשויהו : (קלר) עם איז אסור צו זעהן אום שבת וואס זיינע פעלער אונד דאס גבייא ועלון
דארפן גאך שבת : און סאר קיינער ניט גיין סוף שבת אפילו אין תחום . כדי ער זאל גיין
אין מרחק אריין אונדער צווא רונגען פועלים נאך שבת . אבער אהיים צווא ברענגן זיין
בהמה מאג ער גיין ביז אין תחום שבת . אונ אז דיא בהמה קען ניט גיין ועקסט נאר ער סח זיא
מראגן . סאר ער ניט גיין קיין תחום שבת זיא אהיים צו ברענגן . ווייל דר דין איז דאך אז מען
סאר ניט מראגן אום שבת קיין (פעלי תים) גאר איין קונד . אזו וויא און ועל דיא נאך בעקער
בשויהו . ווען זיין בהמה שטייט ווייטער פון דעם תחום שבת קען ער זיא רופן דס זיא זאל צו אים
קומן און קען מען גיין ביז אין תחום שבת פון צרכי התן פלה אונד צרכי מת ווענן : (קלר) עם
איז אסור צו רונגען איין חזן איפר שבת . דען ער געמט שכר שבת . און און איין יאר אונד
און איין חזרש איז מותר :

(קלר) עם איז מותר צו רעכנען השבנות פון איין דבר מצהה אום שבת . דהיינו ויפול מען בראך
צו דר פלה . אונד שכר לימוד צו צאלן פר יונגען אונ נאך אונעלכו גלייכונ . און נוס עם
איז ניט קיין מצהה איז אסור צו רעכנען . דען און האב מוצא טאמור וועט ער דעם תשובון און
שכייבו . דרום מאג מען וואל רעכנען אונעלכום נוס ער דארף ניט און שרייפן . מען קען צדקה
מנד זיין אים שבת דרום מען זען זיך מאכן איין (מי שברך) אום שבת אונ סנד זיין צדקה און
דעם בית הפנסת און מען זען זעהן אלס נוס מען דארף פארקומען די ברוקן אונד די גאסן דאס
פול לייט זאלן דו צו קיין הויק ניט קומן . דער קלל איז אלס נוס עם איז צרכי רפים איז מותר
דרונען עוסק צו זיין אום שבת . און מאג מען שירובים מוזאן אים שבת . און סטאר ניט דער
מאגן קיין התחייבות פון געלט . און מאג מען פשטעלן איין מלמד פון אייניגס ווענן . און פון
קיין געלט טאר מען ניט דר מאגן און מען שפרעכען אום שבת . (קלר) עם איז אסור צו שוקן
איין עובר פוכבים אים שבת גאך איין מת קרובים דס זיי זאלן באלד קומן זיך פתעטק זיין מיט
זיין קבורה און נאך איין קראנקונג קרובים מען זיא שוקן אונ דר קראנקור פנעטס נאר דר
צו . ווען דר מלבוש פון איין עובר פוכבים לונט פמטפון ביי איין יהודי . אונ דער עובר פוכבים
ויל אום אום וועקסלן אום שבת מאג ער אים וואל גנבן . אונ ער מוט זיך און דרונען אונ וועט
עם ניט מראגן ריח לערוב . אונ אונ ניט איז אסור :

ווען עם איז ביי אייניגס עפים גנבית גיווארין מען ער וואוד אום רופן אום שבת . און סטאר
ניט אום רופן ווער גיט דס זכיות און דר אונ דר גבלה . און ניט ביי וועמן איז פאר
האגדון וויין אונד ביר צו פאר קומן . און אז מיהאט אייניגס מודיע ווענען זיין סטאר און
גנוסן גווארין צווישן עובדי פוכבים מאג ער מוזאן כל השתדלות אונ אפילו פארין נאך איר אום
שבת . אונ אז ער וויל ניט גיט מען אים דער צו . ווען איינער איז אין איין סנהה . שייא סנהת
הגוף מביש סנהת גשמה מאג מען אים מצוי זיין אום שבת מיט אלים נוס סקוליה איין . (קמא) עם
סאר קיינער ניט ריידן קיין דברים פסלים אום שבת . קאר דר וואס דס תענג דר פון דר מאג
זיא ריידן ריידשים אונ פאטשטמן . און צו ריידן פון רענטס וועגן ווייל ווענער האט תענג
דר פון סאר מען ניט :

עם איז אסור צו זאגן אום שבת מארגן ועל און די מלאכה מוזאן אונד די סדורה קופין און
איז אסור צו זאגן צו איין עובר פוכבים אום שבת ער זאל אים דינגען פלעלים אונ אפילו פון
שבת טאר ער צו אים ניט זאגן ער זאל אים אמלאכה טאן אום שבת . און עם איז מותר צווא
אים צו זאגן ווארום האסור מיר דאס ניט גמאן אום שבת . האמשו דר פותי מארקט זיך וואל
דרונען איז דאך מותר . ווייל ער זאגט אים ניט ארום פשוטש ער זאל אים אמלאכה מוזאן . עם
סאר קיינער ניט גנבין קיין געלט זיא איין עובר פוכבים פאר שבת ער זאל אים עפום קומן

אדם ששבת. אָבֵר עַר טָאָג אַיִם זָאָגן קוֹף דִּיר דָּם אָנֵן דָּאָם * אָנֵן אָז אַיִךְ וְעַל דִּאָרְפֵן וְעַל אַיִךְ
 בִּימָה דִּיר אָפֿ קוֹפֵן * אַיִךְ טָאָג מֵעַן אַיִם גּוֹבֵין קְלִיידֵר עַר זָאל זײ פֿר קוֹפֵן וְעוֹן עַר ווִיל * אָבֵער
 מִטָּאָר אַיִם גִּיש אַרוֹם רִירֵדן עַר זָאל זײ פֿר קוֹפֵין אָנֵם שֶׁבֶת * וְעוֹן אַיִנֵּר דּוֹנְגֵט אַיִן עוֹבֵד פּוֹכְבִים
 אַיִן פּוֹרְסָאָן זָאל עַר זְעָהן זײן סְחֹרְהָ זָאל אַרוֹם זײן פּוֹן זײן הוּז אָן גְּאֵרֵדן פֿאַר שֶׁבֶת * אָנֵן וְעַר
 עֵם לֵאמֹר גְּעֵמִין זײן סְחֹרְהָ פּוֹן זײן הוּז אָנֵם שֶׁבֶת * אַיִן עַר רֵאזִי צו גְּרוֹם קֵנֵם אָנֵן עוֹלָשִׁים * אַמִּיִּי-
 לֵיט זָאָגן אָז עַר הָט עוֹבֵד פּוֹכְבִים מִיִּיחַד גּוֹעֵן אַיִן חֶדֶר אֹדֶר אַיִן ווּיִקְלֵק מֵאָנ עַר זײ גְּעֵמִין
 אָפִילוֹ אָנֵם שֶׁבֶת * אָבֵר דִּאָרְט ווִי עֵם קוֹבֵט אַרוֹם דֶּר פּוֹן אֶרְיִלֵאל הַלֵּם אַיִן אָסוֹר * עֵם טָאָר קִינֵר
 גִּיש רַעֲכוּזִין אָנֵם שֶׁבֶת וּיִפֵּל עַר הָט אָס גּוֹבֵין * אֹדֶר עַר הָאָט אָס צו גּוֹבֵין רַעַן עַר וְעַט קוֹפֵין
 אָן צו שְׂרִיבֵן אָבֵר זײנֵן חוֹבוֹת וָס עַר הָט שֶׁלֹּן בְּפִאָלֵט מֵאָנ עַר וּוּאָל רַעֲכוּזִין אָנֵם שֶׁבֶת :

אִיִּךְ זָאל אַיִנֵּר גִּיש זָאָגן צו זײן חֶדֶר אַיִךְ וְעַל מֵאָרְנֵן גִּיש אַיִן וַיִּעֲנֵר שְׂטָאָם אַרְיִין גִּימָה אַיִךְ מִישׁ
 מִיר * וְעוֹן אַיִנֵּר ווִיל עָפּוֹם בְּאָרְנֵן בִּי זײן חֶבֶר אָנֵם שֶׁבֶת * אָנֵן ווִיל אַיִם גִּיש מְטָרֵוֹן מֵאָנ
 עַר אַיִן מִשְׁבֵּן אַנְדֵּר לֵיגֵן אָנֵם שֶׁבֶת * אֹבֵער עֵם אַיִן אָסוֹר צוּא זָאָגן גַּעַם דִּיר דַּעַם מִשְׁבֵּן אָנֵן
 בְּאָרְנֵן מִיר דְרוֹף אָנֵן אָז ווִימָה מִטָּאָר גִּיש לֵיִאִין אָנֵם שֶׁבֶת * אָזוֹ אַיִךְ טָאָר מֵעַן גִּיש בְּפִאָלֵט * וְעוֹן
 אַיִנֵּר הָט גְּמֵאָכֵט אַיִן סְעוּדָה אֹיף אֹרְחִים * אָנֵן עֵם אַיִן בִּימָה אַיִם פֿר שְׂרױבֵין וּיִפֵּל גְּרִיבֵט אָנֵן
 גְּקַעֲקֵצִין עַר הָאָט גְּמֵאָכֵט טָאָר עַר עֵם גִּיש לֵיִאִין אָנֵם שֶׁבֶת * אַיִךְ אַיִן אָסוֹר צו לֵיִאִין שְׂמִירֵי
 חוֹבוֹת אֹדֶר הַשְּׂבוֹנוֹת אֹדֶר אַנְדֵּרִי פֿרִיב * אָנֵן אָפִילוֹ אַרְיִין צו קוֹקֵן דְרוֹגֵין אַיִן אַיִךְ אָסוֹר וְעוֹן אַיִן
 עוֹבֵד פּוֹכְבִים בְּרַעֲנֵגֵט אַיִנֵם אַיִן פֿרִיב אָנֵם שֶׁבֶת טָאָר עַר ווּמָה גִּיש אָן רֹרוֹן * גָּאָר דֶּר עוֹבֵד
 פּוֹכְבִים זָאל זײ פֿרוֹר אַנְדֵּר לֵיגֵן * דֶּר גָּאָף מֵאָנ עַר זײ עָפּוֹזִין * אָנֵן טָאָר דְרוֹגֵן גִּיש לֵיִאִין *
 גָּאָר אָז דְרוֹגֵין אַרְיִין צו קוֹקֵן רַעַן טָאָמֵר אַיִן עֵם אַיִן דֶּבֶר כְּפִנֵה וָס מֵעַן דִּאָרְף עֵם טָאָן אָפִילוֹ
 אָנֵם שֶׁבֶת אָבֵר אָז עַר וּיִיטֵט וּוּאָל אָז עֵם שְׂמִיִּישׁ גִּיש דְרוֹגֵין קִיין דֶּבֶר כְּפִנֵה טָאָר עַר אָפִילוֹ גִּיש
 אַרְיִין קוֹקֵן דְרוֹגֵין * דִּיא מִיִּישׁ בִּיכֵר פּוֹן מְשֻׁלִים אֹדֶר מִלְחָמוֹת אֹדֶר אַנְדֵּרֵן שְׂפָרוּהָ וְעִרְטוֹר וְאָנֵם
 גְּאִרְיִישׁ קִישִׁיט זַעֲזִין * דָּם הִיִּיסֵט (דְּבִרֵי לִיצְנוֹת) אָנֵן מֵעַן טָאָר עֵם גִּיש לֵיִאִין אָפִילוֹ אָנֵם דֶּר וּוּאָכִין *
 אָנֵן וְעַר עֵם הָט דָּם גְּמֵאָכֵט מֵאָכֵט וּוּנְדִיגִין פִּיל לֵיִישׁ * אָבֵר אָז עֵם אַיִן גְּשׁוֹבֵין אֹדֶר גְּרוֹקֵט אַיִךְ
 לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ מֵאָנ מֵעַן עֵם וּוּאָל לֵיִאִין אָפִילוֹ אָנֵם שֶׁבֶת :

אָנֵם שֶׁבֶת אָנֵן יוֹם מוֹב טָאָר מֵעַן גִּיש לַעֲרֵנֵן גָּאָר אַיִן דְּבִרֵי הוֹרָה * אָבֵר גִּיש אַיִן אַנְדֵּרֵן הַכְּמוֹת
 אָבֵר (שְׂרִי גְלוֹחֹת) אֹדֶר (שְׂרִי בִף) דָּם אַיִן אָז עֵם אַיִן אַיִנֵם גִּישְׁעוֹן עֵפִים אַנְגִּיבָה דִּיא זַעֲזִין
 פֿאַר הַאֲנִדִין אַמִּייל לֵיִישׁ וָס בְּרַעֲנֵגִין דַּעַם גִּיש אַיִן אַיִן גְּלָאָ אֹדֶר אַיִן דֶּר הַאֲנֵט * דָּם מֵאָנ מֵעַן
 וּוּאָר מֵאָכִין אָפִילוֹ אָנֵם שֶׁבֶת * * וְעוֹן אַיִנֵם גְּשְׂטֵעֵט אַיִן שְׂאֵרִין אָנֵם שֶׁבֶת דָּם עֵם הָאָט אָן גַּחֲבֵן
 רַעֲנוּגִין אֹיף זײן סְחֹרְהָ * אֹדֶר דַּעַר וּיִין הָאָט אַיִם אָן גִּיהוֹבֵן צוּא רֹגֵין * מֵאָנ עַר וּוּאָל רֹפֵן אַיִן
 עוֹבֵד פּוֹכְבִים * הַאֲמִישׁוֹ עַר וְעַט זײ עֵם בְּדִיא פֿאַרוֹקֵטִין רַעַן בִּימָה אַיִן שְׂאֵרִין הַאָבֵן דֶּר תְּכִיסֵם
 מִתֵּיר גּוֹעֵן * אָבֵר טָאָר אַיִם גִּיש הִיִּיסֵן פֿאַרוֹקֵטִין * אַיִךְ אַיִן אָסוֹר צו זָאָגֵן צו אַיִן עוֹבֵד פּוֹכְבִים
 גַּעַם דִּיר דָּם פִּלִּישׁ אָנֵם קֵאָה דִיר עֵם אָנֵם שֶׁבֶת * אָפִילוֹ עַר אַיִן אַיִם גִּיש מוֹחֻזִיב עֵסֵן צו גּוֹבֵין
 מִבִּישׁ אָז עַר אַיִן אַיִם ווּאָ חוֹזִיב * סֵאִין מוֹתֵר צו הִיִּיסֵן אַיִן עוֹבֵד פּוֹכְבִים אָלֹכֵט אָן צוּנְדֵן פֿרִיִּישׁ
 צו נֵאָכֵט אַיִדֵר עֵם אַיִן גָּאָף רַעֲכֵט נֵאָכֵט * אַיִן יְהוּדִי וָאָם אַיִן עוֹבֵד פּוֹכְבִים אַיִן אַיִם שוֹלְדִיג
 גַּעֲלֵט * אָנֵן עַר בְּרַעֲנֵגֵט אַיִם תְּבוּאָה אָנֵם שֶׁבֶת פֿר זײן חוֹב * מֵאָנ עַר אַיִם גּוֹבֵין אַיִן שְׁלִיסוֹל דָּם
 עַר זָאל עֵם אָפֿ לֵיגֵן אַיִן אַיִן חֶדֶר * רַעַן וּיִיל עֵם אַיִן גָּאָף גִּיש גְּמֵאָכֵטִין אָז מוֹט דֶּר עוֹבֵד פּוֹכְבִים
 אַיִן קֵאָבָה אַיִן זײנוֹם * רַעֲמָה גְלוֹיִכִין אָז אַיִן עוֹבֵד פּוֹכְבִים מֵאָכֵט קַעֵז פּוֹן אַיִן יְהוּדִי וְעוֹן אָנֵן
 דֶּר יְהוּדִי וְעָהָט עֵם צו אָנֵם שֶׁבֶת אַיִן אֹיךְ מוֹתֵר * רַעַן דָּם קַעֵז אַיִן גָּאָף רַעַם עוֹבֵד פּוֹכְבִים בִּיז עַר
 גִּיש עֵם אָפֿ רַעַם יְהוּדִי * אָבֵר עֵם אַיִן אָסוֹר דַּעַם קַעֵז מִטְּמֵל צו זײן אָנֵם שֶׁבֶת מִחֲמַת (מְטוֹקְצָה) דָּם
 אַיִן שׂיטֵשׁ אָפֿ גִּישוּרֵי דֶּר פּוֹן :

קָמֵב) אַלֹּךְ דִּיא פִּלִּישׁ אָפִילוֹ אַנְדֵּרֵם פֿאַם מֵעַן מֵעַן מְטָלְטֵל זײן אָנֵם שֶׁבֶת * אָבֵר מִיִּיעֵד חֲשׁוּבֵי
 פִּלִּישׁ וָס דֶּר מֵעַנְטֵשׁ פֿאַרְקֵט זײ מִישׁ דַּעַם צו גִּישוֹת מִחֲמַת הַיֵּץ * דִּהִינֵן אַיִן שְׁעָכֵט
 מַעֲסֵר

הלכות שבת פרק ששי

קעסער און גאך זעלבן זאכן איין אסור מ'טקט צו זיין מ'קצת מ'קצה . אפילו עס ל'תן אין ש'יטור
 קיט גאך א'נדרו קעסער . אוף זיין מעש'נר לש'יטיל איז אוף מ'קצה . אל' די זאכן ווס מ'קצה
 איז אז ער דארף זיין נייטוג . אודר ער דארף צו זייער אורט קאג ער זיין מ'טלטל זיין . א'בר ב'י
 דיא ד'ש'ובי גלים איז אז אוף אסור . אז אז אוף דר דין בייא זיא ב'ים ווס מען דארף צו קר'נה
 ד'היינו זיין נואג שאר אודר נ'ויקט . אודר זיין אייל . זיין בלי ווס אום ש'בת איז אסור דער מיט
 צו שו'ן די מ'לאכה ווס , עס איז דרוף ג'טאקט ג'ווארין קאג מען עס מ'טקט זיין גיט צו זיין מ'לאכה .
 זאר צו א'נא'נדר זאך . ד'היינו זיין האסור אוף גים צו ק'לאפין . אודר זיין האק אוף פ'ליש צוא
 האקין . אזוב ער דארף נאר דר צו . אודר צו דעם אורט וויא די בלי ל'יגט . קאג ער זיא מ'טלטל
 זיין וויא אהין ער וויל אפילו אופן בודם א'בר ער טאר די בלי גיט מ'טלטל זיין פון איר מ'כה וועגן .
 אוף ווען די פלי ל'גט אויף אזויא זיין אורט וואס ער פאר'ט , זיך זא וועט ג'נבת אודר קאלי ווערן
 קאג מען זיא מ'טלטל זיין . און דיא זאכונ וואס מ'קצה איז אז עס ל'גט דרוף א'נא'נדר זאך גיט
 קיין מ'קצה מען ער דס א'ראפ נעמיין . א'בר דס מ'קצה טאר ער אפילו גיט א'נעק ר'קון פון דעם
 אורט א'בר ער קאג עס א'נעק ג'ראון מיטען א'טום . דען דס הייקט גיט קיין מ'קטול . ק'רים אודר
 אל' עסן שפיוז איז מותר מ'טלטל צו זיין אפילו מען דארף גיט דר צוא . א'בר מ'פילין און א'ף
 זיין שו'פר איז אסור מ'טלטל צו זיין מ'ידין מען דארף צו זייער אורט אודר צו זייער ב'רע'פניש . דס
 זיי זאלן גיט ג'נבת אודר קאלו ווערין :

א'פ'יור קייט זאנן אז אזוי זיין בלי וואס איז ג'מאקט ג'ווארין צו זעלבן זאכונ וואס איז אסור אום
 ש'בת טאר מען עס גיט מ'טקט זיין אפילו ער האט מ'רא . עס וועט קאלי ווערן . און
 אפילו ער דארף צו איר אורט . א'בר אז מען ל'יגט דרוף זיין זאך וואס גיט מ'קצה איז מען מען
 דאס מ'קצה אוף מ'טלטל זיין דער מיט . א'בר דער זעלב'נר דין איז נאר בייא זיין מ'ת . זיין פלי
 וואס איז צו ב'ראכונ ג'ווארין אפילו אום ש'בת . אז דוא ש'טק'ר נ'צן נאך צו עפ'ום איין זאך אודר עס
 איז צוא ב'נא'רונ מען זאל גיט ג'ווק ווערן דר'גן קאג מען זיין מ'טלטל זיין און א'נעק ר'ומן . א'בר
 א'נעק'ום וואס איז פ'רוז גיט קיין פלי ג'ווען . א'צונ'ד אז עס צו ב'ראכונ ג'ווארין טאר מען עס גיט
 מ'טלטל זיין אפילו עס ג'יצט נאך צו עפ'ום זאך . זיין זאך וואס איז גיט קיין בלי ד'היינו זיין האל'ן
 אודר זיין ש'מיין סייא ג'רום סייא מ'ליין טאר מען עס גיט מ'טלטל זיין אפילו ער דארף דער צוא .
 אודר צו דעם זעלב'נר אורט . זיין צו ב'ראכונ ג'אדול טאר מען אוף גיט מ'טלטל זיין . דו ש'טוק'ר
 פון זיין דעק קאג מען זיא מ'טלטל זיין אזוב עס טוג נאך צו עפ'ום . אום ריינו זאכונ אודר אל'ן
 וואס ער האט א'נעק ג'וואר'פון פאר ש'בת . טאר ער עס גיט מ'טלטל זיין אום ש'בת ווען עס הע'גט
 נויים ג'רעט אוף זיין ש'טאנג . טאר מען דוא ש'טאנג גיט דר'גן נאר מען דארף דאס ג'רעט א'ראפ
 ג'עמון זיין אז זיין אופ'ן מען זאך דוא ש'טאנג גיט מ'טלטל זיין . און ווען ג'רעט ל'גט זיין אזוי זיין
 בלי וואס איז אסור מ'טלטל צו זיין אום ש'בת . קאג מען עס א'רום נעמון ווייל עס איז דאך זיין בלי
 זיין פאנק וואס איז פון איר א'רום ג'פאדון זיין פ'ום . טאר מען ווא גיט מ'טלטל זיין . אוף גיט צוא
 ל'יגט אוף א'נא'נדר פאנק מ'ידין ער פ'לענט ג'אך פאר ש'בת אוף אזוי צוא ג'צן מיט דער פאנק . אוף
 מ'אר מען דוא פ'ום גיט ז'ריין ז'ימעל'ן . דען דאס הייקט ג'בו'אט :

ווען איינר האט אין זיין ה'ז א'נעק'ו צ'תל וואס ער פ'לענט דרוף צו זיין קאג ער זיין מ'טלטל זיין
 א'בר אז ער הט דוא צ'תל צום אוף ג'לייגט זיין אום דעם א'נדר'ן פ'ר ש'בת . דא איז דאך זיין
 דעה גיט צו ו'צן דרוף טאר ער זיי גיט מ'טלטל זיין ווען זיין ג'יגט זע'ה ל'תן זיין ה'ז אודר אוף דער
 גאס ש'טק'ר ג'לא אודר זיין ש'פ'וצוג האל'ן וואס מ'קען ג'ווק ווערין דר'גן קאג ער א'נעק ר'ומן זיין
 ל'יטור ווס מען דארף זיין ה'ז קאג מען מ'טלטל זיין צ'ווייגט פון ביי'ק'ר ווס ער האט זיין א'פ ג'רו'ן
 צו פ'ר ב'רע'נן איז אסור מ'טלטל צו זיין . א'בר אז ער האט זיין צו א'נא'נדר צום אוף ג'בו'נר'ן פאר
 ש'בת איז מותר דרוף צו ו'צן אום ש'בת . אזוי איז אוף דער דין מיט זיין ש'טיק האל'ן אודר מיט זיין
 ד'זכ'ן ש'טיין . עס איז אסור מ'טלטל צו זיין זיין ש'פאן אודר זיין ב'רע'טול אודר זיין ש'טיין אפילו ער

חל דער מיט צו דעקן איין פאס. אונד אריין צו שקלאנגן דער מיט איין צאפון. סידון ער המעס אן זיגרייט דרוף פר שבת איין רוט ווס מען המט אפ גרוסן פר שבת דער מיט אראפ צו סרייבונ דוא פלגן מאג מען עם מטלטיכ זיין אום שבת דען עם הייבט איין בלי. זיינע וואך ווס מען המט זיגרייגט אוף איין סכה פר שבת איז מותר מטלמל צו זיין. זיינע אוקסן פעל אפר ניש פדעמרו מאג מען מטלמל זיין. אפר פעל פון קליינע בהמות אפילו זיינע איז אסור מטלמל צו זיין פדעמור ווס איין פעל הבית המט אין זיין הוז מאג מען זיין מטלמל זיין. ווייל דער בעל הבית האט זיין דאך מביין זינען פר שבת צו ווס מיועט זיין דארפן. אפר דו פדעמור פון איין סמאליר איז אסור מטלמל צו זיין. סידון ער האט זיין דעה גיהאט פר שבת צו גיזן מיט זיי וואס ער וועט דארפן אום שבת : אזעלכע פייגל ווס זענען ראוי צו איין הויבט. אונד שלאובקץ וואס איז ראוי צו איין בהמה. אונ דוא פדעקלוק וואס גרייבונ אופן טוש מאג מען זיין אראפ שארון. אפר אז זיין זענען ניש ראוי צו איין הויבט אונד צו איין בהמה טאר מען ניש מטלמל זיין. נאר ער זאל דעם טוש אוף הייבונ אונ זאל זיין אראפ שאקלן : לויט אפר גרוט אופן טושטוה קאג ער צום אוף נעמען אלס מיט אנאגדר אונ אום פרייסקלן פונם טושטוה. דער גאך זאל ער דרוף ווינד לייגן דאס גרוט. נקמא אז ער איז עם מטלמל פון גרוט וועגן : בונד לשמרו וואס מיהאט אן זיגרייט צוא געבן צוא איין בהמה. קאג מען זיין אפילו זיין זענען זייער גרוס. איז אוף אלז זאכע וואס גרער צו געבן. סייא צו קענטשען סייא צו בהמות קאג מען עם מטלמל זיין. פול וואס זענען איין זיזאקצן. אונ מוקען זיין גאך געבן מיט דער זאלץ קאג מען זיין מטלמל זיין אפר אז מיקען זיין ניש געבן מיט דער זאלץ איז אסור מטלמל צו זיין אז איין זאך ווס איז איין גרעקט אין צואה אונד אין שפייאובקץ אונ עם לויט אוף אז איין אונד וואס מען דארף דרוף צו ווען אום שבת מאג מען עם נעמען אונ אזעק ווארפן אוף דעם מוקס. אפר אז עם לויט אוף אז איין אונד וואס מען דארף ניש דרוף צו ווען אום שבת מען זיין זען אום שבת טאר מען עם ניש מטלמל זיין. אונ אז ער האט מורא איין קינד וועט זיך דרוגן בשמרון קאג ער דרוף אונד דעקן איין בלי. איין טאפ מיט טינרף אונד הישקנה קאג מען ארום טראגן אום שבת. אונ עם טאר קיינר ניש אריין טראגן קיין מיואסי זאך אין זיין הוז אום שבת. אפר אז ער האט שון אריין זימראנגן קאג ער עם ארום טראגן. אז עם לויט טינרף אין חדר וואס ער וועט ניש דרוגן. אונ ער האט מורא עם זאל קיין שארון ניש סוקן דער פון. זאל ער אין דעם חדר אריין טראגן זיין טוש אונד בעט. דער גאך קאג ער עם אוף רומן :

אימקבך פעג זיך אן טראגן זאמט אונד אלש אונ זאל עם לייגן אין אוינקול צו זיין פדעמניש. אום דער וואכען. אונ מען דער מיט צו דעקן אלראס אונזיינגקייט אום שבת : אפר אז ער האט עם ניש זיגרייגט אין אוינקול טאר ער עם ניש מטלמל זיין. אוף אז ער האט פאר גראבונ פירות אונד (קרוח) אין דעם זאמט : קאג ער זיין ארום נעמען אום שבת. עם איז מותר צו שפעלן איין קארב פאר קליינע הונדלוק דאס זיין זאלן דרוף לופן ארוף אונ אראפ. אפר זייל דוא הונדלוק זענען אופן קארב טאר מען אים ניש מטלמל זיין. איין אשה קאג פונן איר קינד אין דער האנט אום דעם עירוב. אפר זוא טאר אים ניש טראגן. אטייל לייט זענען סתיר צוא שפילן מיט איין באלון אים שבת. אונ אטייל אסרן. איין מלבוש וואס איז שעמען זענען אטייל סתיר עם מטלמל צוא זיין אום שבת אונ אטייל אסרן דוא ווערעם וואס מען שפינט פון זיין זייד טאר מען זיין ניש טראגן בייא ניה אום שבת. איין פלעדור וויש קאג מען מטלמל זיין אונ אוף דער מיט אום קערען : דו זאכען וואס זענען מוקצה פאר איין וישר איז אוף מוקצה פאר איין אירובאן. עם איז קיין חילוק ניש אין דוא זאכען : דא וועל איך שרייבן וואס מען מעג מטלמל זיין דרוף אנאגדר זאך :

(קמנ) דאס איז דיגע אז איין שטיין איז מוקצה אונ איין קינד איז ניש מוקצה מטלמל צו זיין. אז נם קינד האלט איין שטיין אין דער האנט. טאר מען עם ניש מטלמל זיין דער

הלכות שבת פרק ששי

קיים . סידרו דאם קינד וועט חו קראנק ווערן אז ער וועט ניש האלטן דעם שמיין אין זיין האנט אָבֿר אז ער האלט איין גראשן אין זיין האנט טאר מען אים נאר ניש מטלמל זיין . אָבֿר מען מען אום פֿורן בייא דער האנט . איין קארב מיט איין לאף . וואס דוא לאף איז פֿר שטאפֿט גינארן מיט איין שטיין . מאג מען דעם קארב מטלמל זיין איין . עסוד פֿון זיין ברנזן וואס איז צוא גרונג אונ מען האט צו אים צו גיבנדרן איין שטיין ער זאל שווערדן זיין קאג מען מיט אים וואסוד שעפֿן אום שבת . אוב נאר דער שטיין איז צו גיבנדרן גינארן פֿאר שבת . איין קירב מיט אופֿס וואס לוגט דרונגן איין שטיין איז עס אזו איין אופֿס וואס ווערט ניש מיהאס אז מען שוטט עס אום . זאך ער דעם קארב איבֿר קערן עס זאל אלס ארום פֿאדן דער לאף מאג ער צריין לייגן דס אופֿס אָבֿר אז עס איז אזו איין אופֿס וואס ווערט מיהאס אז מען שוטט עס אום . מאג מען עס מטלמל זיין מוטען שטיין . ווען איינר האט פֿאר געסן געלט אונד אשטיין אופֿ איין טוש אונד אופֿ איין פֿעט אונד אופֿ איין קושען . אונד אופֿ איין גלי . אונד אופֿ איין מלבוש . מאג ער עס אראפֿ שאקלן . אָבֿר אז ער האט אין מוכסן גלייגט דרוף טאר ער עס ניש אראפֿ שאקלן : דען דוא זאך וואס מיהאג לוגט דרוף . איז עס ווי דאס מוכצה זעלבֿרט :

ווען איינר לייגט ארוף איין דבר מוכצה אפילו במזיד אופֿ איז איין זאך וואס איז ניש זיין . מאג עס וואל יענער אראפֿ שאקלן דען קיינר . קען ניש אכרין ווס ניש זיינס איז . אונ אוף אפילו דר ווס הט ארוף גלייגט דו מוכצה אז ער דארף צו דעם אופֿס מאג ער וואל צו געקסן דו זאך ווס דס מוכצה לוגט דרוף . קיין שום עסין שפייז איז ניש מוכצה . אפילו איינר האנדלט מיט עסין שפייז מאג ער דער פֿון נעמן צוא עסן אום שבת . אויף אפילו ווען איינר הט גלייגט זייך אונד קארן אונ . עס איז נאך ניש איין גינארצולט אונ דר ערד מען ער נעמן דער פֿון צו עסן . אויף מען מען ארויס נעמן דו אייער פֿון הונטר דו הינער אום שבת צו עסן אויף אזו איין אופֿס וואס ווערט ניש צייטיג בינעם ווערט צו גלענערט מאג מען עסין דר פֿון אום שבת אָבֿר אז מיהאט עס גילויגט טרוקנן . טאר מען עס אפילו ניש מטלמל זיין . אָבֿר אז דס אופֿס איז פֿון איין עובר פֿוכבים . דס ער הט זוף עס גלייגט צו טרוקנן מאג מען עס יוא עסין . אלי זאכונ ווס נענין מוכצה ווען מחלת שבת . איז עס אסוד אנאנץ שבת . אפילו עס איז דער נאך פֿארזוכט גינארן . מען טאר ניש שטעלן קיין כלי הונטר אָבֿר מוכצה . דען מיינעט דאך דו כלי אויף ניש טארן מטלמל זיין . אונ מיטאר ניש אכרין קיין כלי אום שבת . ווען איינר הט ארוף גלייגט געלט אויף אזו איין זאך וואש ניש מוכצה איז דיינואופֿ אמיש אונד אונ אנאק נקצא הט ער דאך דו זאך אן גינרייט צום געלט נוא איז עס מוכצה גלייף מוטען נעקט : איין פֿת איז מוכצה אונ מיטאר אים ניש מטלמל זיין : סידרו מען לייגט אופֿ אים איין קינד אונד אשטיק ברט . אוף קאג מען זאגן צו איין עובר פֿוכבים ער זאל אים מטלמל זיין . אונ דאס איז אלס גירעט גינארן אז דער פֿת ניש נאקוט . אָבֿר אז ער לוגט אין עפֿוס איין מלבוש . דיינו איין מילוך . אונד אנאנדר מלבוש קאג מען אים וואל זעקבֿסט מטלמל זיין אן איין שום זאך . דאס איז אלס בייא איין פֿת . אָבֿר אנאנדר מוכצה טאר מען ניש מטלמל זיין דרוף אזו איין זאך וואס ניש מוכצה איז . מען טאר ניש אן רורן אין קיין שום אָבֿר פֿון אמת אום שבת : דרום טאר מען אים ניש צו מאכן דוא אונג אונ דאס מול אָבֿר מען מען וואל הונטר בנדרן זיינו קון פֿאקן . אז דאס מול זאל זוף ניש ווייסר עפֿנן . ווען איינר האט אריין גלייגט זיך אין זאך . אונ עס איז נאך ניש איין גינארצולט גינארן קאג ער עס ארום צוהן אום שבת פֿיי דו בלעמור האטטו דו זאכד ווערט אראפֿ גילוש . נאר ער זאל ניש אן רורן אונ דער זאכד . שמרדיא ווס מיהאט ווא אריין גלייגט אונ אבעט פֿר שבת . מאג מען זוא אויס גלייכונ אום שבת אזעלכע שמרדיא ווס נענין מוכצה דיינו ווא איז ניש גילויגן אין אבעט . אז ער הט אונ דס שמרדיא אריין גלייגט אופֿס קאג ער עס וואל ארויס נעמן מיט דר האנט . אונ אויב מיט זיין ארויס נעמן וועט ער דו שמרדיא מטלמל זיין . ווי זאך ער טאן . זאל ער אריין מאן אכעסיר אונ דעם אופֿס אונ נאכעס דר מיט ארויס נעמן . אָבֿר אז דס אופֿס לוגט אונ דער עקד אונד אונ זאכד . אזו קען ער עס

עם נאה קיין קעטיר גיט ארויס נעמין • כאג ער עס וואל ארויס נעמין קיט דער האנט •
ער וויל דר קיט לייטן כקבד ניין :

ווען איינר וויל זיין צורק פאן אג ער קיט נעמין שטיינר אג זיין האנט זיך הונטר צו ווישען
דער קיט • אשטיק ערד נוס וואקסט דרוף גראו כאג מען זיך הונטר ווישן דר קיט • אג
איך האב קיין מוכא גיט ער נעט אים רייסיך דס גראו • דען אימליכר וויקט אז דס איז איין איכור •
אבר מען טאר זיך גיט הונטר ווישן אוף וועכי ערד • דען זוא ווערט צוא ברעקולט • קיט
איין שעקבל איז איין קבנה זיך הונטר צו ווישן דער קיט אפילו אג דער וואכונ מחמת פישוף •
אודר ער נעט זיך דרוגן אשניט געבון • מען כאג זיך וואול הונטר ווישן אוף גראו וואס וואקסט
נאך אוף דר ערד אבר מען זאל נהר זיין חו עס גיט אג צו רייסיך • ווען איינר קען גיט זיין
צורק טאן ביז ער מוז דאס (מקום הנקיה) עפונן קיט עפונן איין זאך זאך ער עס אום שבת
עפונן דורך איין שנינו גיט ווי ער פלעגט צו טראן אום דער וואכונ עס איז אכור זיין צורק צוא
טאן אוף איין גיאקורט פעלד אום שבת • דען ער מאכט איין גרוב • אג אוף איין יהודיש פעלד
טאר מען אום דער וואכונ אוף גיט • (מכור) איין מור אודר איין לארון וואס איז גיט צוא גיבורגון
נאר עס איז גימאכט גינארן צו פר שטעלן דער קיט אז ער האט דרוף אין זינען גיהאט אום דר
וואכונ • כאג ער וואול דער קיט פאר שטעלן אום שבת • אבר אוף איין רוגל הונטר צו שפין
העלפט גיט זיין מושבה פון אום דער וואכונ • ביז עס מוז פאר שנינעט זיין זיין שפין דס אימליכר
זאל וויקן אז דאס איז איין רוגל • אג וקט טאר ער עס גיט מלמל זיין אום שבת • אג אז דער
רוגל ווערט אריין גירוקט אין דער שטעל אריין העלפט קיין שפין אוף גיט • נאר ער מוז מאכונ
אנאגד נאך עס זאל דער קענט נוערן אז עס איז איין רוגל • אג אז דא שטעל איז ידרג ביז
דער רוגל קוקט אריין אין דער ער • מאר קיט אים גיט צו רוגלן אום שבת :

אייין טור נוס מען עפונט זוא גיט אוקט • דרייט איין אונטר טור אודר איין טור פון אגארמן אודר
פון איין הוף איז זיא איז נדרג צו דער ערד ביז אז מען עפונט זוא גראבט זי אין דר ערד
איז דער דין אזו אז ווא האט אנגלן פון אובן אג פון הונמן קען מען זוא עפונן אום שבת •
אג אוב גיט טאר מען זוא גיט עפונן אג גיט צו מאכונ • סידון זוא איז הוף פון דער ערד ביז
זי רוקט גיט אין איך דער ערד • ווען איין אנגול פאלט ארום טאר מען • אום גיט אריין זעצן אום
שבת • איין טור נוס איז גימאכט גינארן פון איין שמוק ברעט • אג הונמן האט זוא קיין שטעל
גיט אג אז מען עפונט זוא שלעפט זוא זיך נאך אוף דער ערד טאר מען זוא גיט עפונן אג צוא
מאכונ אום שבת • אבר אז זוא איז פון צווייא שמוק ברעטור אפילו זוא האט גיט קיין שטעל מאג
מען זוא זיא עפונן אג צו מאכונ • איין אלמיר אודר איין קאסטור אודר איין שאנק נוס איז גימאכט
גינארן קיט איין טור קיט אנגלן אז דער אונטרשטר אנגול איז אבוקל ארום מאג מען אום אריין
טאן אום שבת • אבר אז ער איז איין נאנען ארום אודר אז דער אייברשטור אנגול איז אפילו נאר
אבוקל ארום טאר מען אים גיט אריין טאן אים שבת • איין באנק בעטול נוס איז גימאכט גינארן
דרוף צו זינן טאר מען עס גיט איין שקאגון אודר אום שלאגן מען זאל קענען וויצן דרוף • דען
עס הייסט איין רעכטו קלאכה • איין בעכור נוס איז גימאכט גינארן קיט שרייפלוך טאר מען
גיט פר שרופון אג אוף שרופון אום שבת • ווען איין באלקון הייבט זיך אן איין צו ברעכען אום
שבת כאג מען אים אונטר שפארן קיט איין באנק ער זאל גיט וויטר איין ברעכען אבר אוף צו
הייבן אים טאר מען גיט • אג דו זאך נוס ער שטעלט דער קיט אונטר זאל ער עס שלאברוק
אונטר שטעלן • דס ער זאל עס קענען ארום נעמן אום שבת • אז עס איז ארום גיפאלן איין פוס
פון איין באנק טאר מען אים גיט אריין שטעלן אים שבת • אג אוף טאר מען דו באנק נוס לייגן
אוף אגאנד באנק • סידון אז דער פוס איז נאך ארום גיפאלן אום דער וואכונ • אג ער פלעגט
זוא פר שבת אוף ארום לייגן אוף אנאגד באנק דא מאג ער אום שבת אוף אזו טאן • איין קעסור
וואס שטעקט אין דער וואנט טאר מען עס גיט ארום נעמן אום שבת וויל דוא גיט וועט אראם

פארום אָבֵר פון איין באַנק כאַג קען אים יא אַרום נעמען . דער וואס לשטעקט אריין איין האַלץ אין אַנדערן איז עס איין רעכטער מלאכה . אונז עס איז אַסור אום שבת . איין הוף וואס איז נאס קען קען אוף לשפּרייטן לשטראַם אום שבת צו גיין דרום . אָבער ער זאל נישט טאן וויא אום דער וואבן דם ער זאל מראַנגן דו לשטראַם אין הוף אריין מיט איין אום ריינו פּלי :

לקחת עס איז אַסור צו מאכען איין לאַך אין איין פּאס אום שבת אַפילו ער דאַרף דר צו אָבֵר אַז עס איז לשון פּאר האַנדלן איין לאַך כאַג ער דרום אין צאפּן אונדן איין שפּיגל אריין לשטעקן . איין פּאס וואס האט לשון פון לאַנג איין לאַך . נאָר ווא איז פּאַר לשטאַפּט גיטאָרן פון דרא הייבן . איז דער דין אַז דרא הייבן נעמן גינדונד פון לאַך כאַג קען ווא וואו אום מאכען . אונז אַז די הייבן נעמן העכער פון דער לאַך טאר קען ווא נישט אום מאכען ווא שבת . און איין צאפּן וואס קען נישט אַרום פון דער פּאס כאַג קען אים אריין שלאַנגן מיט אַנאָדער צאפּן אַז ער ווערט אַן גיטען העכער פון דרא הייבן . אָבֵר אַז דרא הייבן נעמן העכער טאר קען נישט . ווען איינער האט פּלאַרן אונדן צו בראַכען איין לשטעקל פון איין חדר אונדן פון איין שאַפּע . אונז ער דאַרף דער ציא גייטוג אום שבת . נעמן אַפילו מותר ארום צו נעמען דרא מור פון אַנגלען אונז אַסור עס . דרום זאל קען עס הייסן טאן איין ענדער בוכבים איין מאַרב מיט אופּס וואס איז פּר קנפּט כאַג קען אַפילו אוף גינדונד דעם לשטעק אום שבת מיט איין מעסור . עס איז גלייך וויא איינער צו בראַכען דו לשטעקל פון איין נוס ער זאל קוקן צום אונזווייניגסטן . (מסו) עס איז אַסור צו מאכען איין גינדעל אום שבת דם ער וויל פּר לשפּרייטן איין טוף אונדן איין מאַטול אוף לשטעקן דאַלץ . דען עס הייסט גיבויט ; און קיין וואַנט טאר קען נישט מאכען פון קיין שום זאך . אָבֵר איין פּור האַנג פּר דעם ווינד אונדן פּאַר איין טור אונדן פּאַר איין פּענצטער כאַג קען יא מאכען :

דיני צידה בשבת

דר וואס יאָנט נאָך איין בַּהֲקָה אונדער איין חיה אונדער איין עוף אום שבת . אונדער ער מרייבט זיי אריין אין איין חדר אריין עס זאל גיפּאנגן ווערן . דם איז אַרעכטער מלאכה . אונז אַז ער טוט עס בְּכוֹר איז ער חייב מיתה אונז אַפילו ער רייצט נאָר אַן אַרוינט אוף זיי ער זאל זיי האפּן דם טאר קען אַפילו אום דער וואבן אוף נישט טאן בְּפֶרֶט אום שבת איז גלייך ווי ער זעלבסט וואלט עס גיטאן . איין פּליג טאר קען אוף נישט האפּן אום שבת . דרום טאר קען נישט צו מאכען קיין אַלמור . אונז קיין באַסטן ביי קען מרייבט ארום דרא פּלונן דם קיין שום פּלוג זאל דרום נישט פּאַר שלאַכען ווערן אונז אַפילו איין חיה אונדן איין עוף לופּט זעלבסט אריין אין זיין הוף אריין אונז ער מאַכט צו דו טור עס זאל גיפּאנגן ווערן . איז ער אוף הייבן מיתה בְּכִזִּיד . אונז אַפילו ער זעצט זיך פּאַר דער טור אונדן פּאַרן פּענצטער עס זאל נישט קענען ארום איז ער אוף חייב . אונז אַז איינער הט זיך גינעצט פּר דער טור זיי צו פּר לשטעלן . כאַג זיך לשון אַנאָדער ווערן קעבן אים אונז נאָר דער ערשטער איז חייב אונז אַפילו דער ערשטער גייט אַנוועק כאַג דר אַנדער בדייבן ווערן . ווען איינער האַפּט איין שלאַנג פון איין רפּואַה וועמן איז אַסור . אָבֵר בדי אַז ער זאל נישט בויס זיין די לייט איז מותר מיטאָר נישט האפּן קיין פּלויא אום שבת . אָבֵר אַז ווא איז אים קיצער כאַג ער ווא אַראַפּ וואַרפּן פון זיין לייב . אָבֵר ער טאר ווא נישט הרנגן . אוף טאר ער יא נישט רייבן מיט זיין האַנט אונדן איין דר וואַנט . דען מאַמער וועט ער וו הרנגן . אַלויז פּיגם מאַס כאַג קען הרנגן :

בְּיָדוֹ חיות אונדן שרצים נוס קען ווייכט גוויס אַז זיי נעמן מכות דו כייט . איז איין מַצְוָה זיי צו הרנגן אַפילו אום שבת אָבֵר אַז קען ווייכט נישט גוויס אַז זיי נעמן מכות דו לייט טאר קען זיי נישט הרנגן . סידדן זיי לופּט נאָך אַיבנען . אוף כאַג קען אוף זיי קרעמען אַן פּונד . אָבֵר לשפּון אונדן בייזע ווערעם אונז פּלונן דר נוס רבּוּחַ זיי אום שבת איז חייב מיתה . אוף דעקט גלייכען כאַג קען קרעמען סוּמָען שוּחַ אַן פּונד אוף לשפּיאַקן נוס לונג אוף דער ערד : אָבֵר פּר שרצים אַז עס אַסור סידדן עס לונג אוף גיטאָמער ערד . מיטאָר נישט פּאנגן אום שבת קיין דרום הוּך אונדן

נענו . אודר איין קאץ אודר איין הונט . אונ קייטאר גיט קמלמל זיין קיין שום בעל חי בפרט
 אועלכים ווס הט פענרון איז דו עבירה נאך גרעסר . דען טאמור וועט ער אום רייסון איין פעדור :
 (קמה) ווען איינר מאכט אום לשבת איין קניפ ער זאל אזו בלייבן אוף אייבונג אודר ער קניפט אוף
 אזו איין קניפ איז ער חייב . צוויי קניפן אדער אנאנד דייקט איין רעכטור קניפ אפילו
 עס איז גיט ויפאכט גינאררן אזו צו בלייבן . אונ דער וואס מאכט איין קניפ ער זאל אזו בלייבן
 אדער לשבת . אודר ער מאכט אפילו נאר איין קניפ אין איין שטריק אודר אין איין קנירל איז ער
 אוף חייב . אזו אוף איז ער חייב אופן אוף קניפן אזו ווי איין קניפ . איין קניפ מיט איין שליף אין
 צוויי שטריק איז מותר . אָבֿר אין איין שטריק איז אָסור . ווען איינס הט זיך פֿר קניפט דו העלמר
 קאנ ער זיא אוף קניפן . דען דס הייקט איין צער אז ער וועט עס גיט אוף קניפן : אזו אוף ווען
 איינס הט זיך ארו : ניצונן איין שטריק פון איין שוה קאנ ער עס אריין צוהן . אוב ער דארף
 קיין פול שטריק גיט האבן דר צו אָבֿר אז ער דארף זיא האבן פול שטריק דר צו זיא אָסור . דען
 טאמור וועט ער עס פֿר קניפן . אז דו וועשרון הט צום אוף גיקניפט ווייס גרעט קאנ מען עס אוף
 קניפן . אָבֿר אז עס איז נאך פון דר זייא אזו צום אוף גיקניפט פון דר זייטארון . אודר איין שוסימ
 ויס הט צום אוף גיקניפט איין פֿאר שוה טאר מען ווי גיט אוף קניפן . עס איז מותר אן צו
 קניפן איין העלמר מיט איין שטריק דר מיט וואסור צו לשעפן . אָבֿר גיט מיט איין גארטור אודר
 מיט איין שטריק . דען איך האב מורא טאמור וועט עס אזו בלייבן . אָבֿר מיט איין שקיף איז
 דר מיט אוף מותר .

דיני המבשל בשבת

(קכט) דר ווס קאכט אום לשבת טאר ער דר פון קיין הנאה גיט האבן . אזו ווי איך וועל דא
 בשירודן דר ווס קאכט אודר ער טוט אנאנד קלאכה אום לשבת (במזיד) מיט ווילן
 גערון . טאר ער דר פון קיין מאל קיין הנאה גיט האבן . אָבֿר אנדור לייט מענון דר פון הנאה
 האבן נאך לשבת . אָבֿר ווי דארפון ווארטון אזו לאנג ביז דא זאך וואלט שון גיקענט גיטאן ווערן
 נאך לשבת . טוט ער עס (בשוגג) דס ער האט פֿר געבון אז עס איז לשבת . אודר ער הט גיטימט דאס
 איין קיין קלאכה גיט . טאר קיינר דר פון קיין הנאה גיט האבן אום לשבת . אָבֿר נאך לשבת קאנ ער
 זעקבסט אוף הנאה האבן דר פון . נאר מען דארף ווארטון ווי אובן שטייט . אונ אפילו איינר הייקט
 איין עובד פוכבים איין קלאכה טון טאר מען אוף דר פון קיין הנאה גיט האבן ביז נאך לשבת .
 ווען איינר הט גיקולט איין הין פון אַקראַנקון וועגן קאנ איין גיוונטר אוף עסן דר פון . אָבֿר אז אפילו
 איין עובד פוכבים הט גיקאכט אודר ער הט אָפֿ גרוסן פירזת פון אַקראַנקון וועגן טאר קיין גיוונטר
 דר פון קיין הנאה גיט האבן . דען איך האב מורא טאמור וועט ער קער קאכן אודר אָפֿ רייסן
 פון זיינט וועגן . אונ אזו ווי מיטאר גיט קאכון ביי דעם פייאר . אזו אוף טאר מען גיט קאכון זייא
 דעס ווס איז דר הוצט גינאררן פון פייאר . קייטאר גיט אריין לייגן בראטן איין איי אין אהייסן מאפ
 אודר אין איין הייסן טוק . אפילו עס איז דר הוצט גינאררן פון דר זון אָבֿר אוף דר זון זעקבסט
 מען מען עס זיא בראטן אודר וואסור צו ווארטן : איין גיקעקן ווס איז קאלט גינאררן . איז עס אָסור
 צו שטעלן לעפן פייאר : ווייל עס וועט זיך בעסור איין פֿרעגלן . מידון אז עס איז שון פֿרד
 דעקט גיקאכט גינען אונ עס איז נאך אַבסול ווארום אונ עס איז קיין יאך אוף גיטא דרין : אזו וועט
 זעך דס פֿרעגלן אָרנר מאכן . דא איז עס מותר צו שטעלן פון ווייסן ביי דעם פייאר . אוף אזו
 איין אורט ווס זאל גיט קענען זוכן אָבֿר עס מען אזו הייס ווערן ביז מוזאל קיין פונגער גיט קענן איין
 האקטון דרין . אָבֿר וויא פאלך עס פֿר : איין זאך פון דעם אלטס איז אָסור . אוף טאר מען קיין
 הייס וואסור גיט גיטן אוף איין הארט עסן וואָרן אודר אוף גינאלענ הערונג . אוף ווען מען האט ציא
 קענען ברוט דרוף ארוף צו גיטן נאך טאר דו יאך גיט זיין אזו הייס אז מוזאל קיין פונגער דרין גיט
 קענן איין האקטון איין טאפ ווס שטייט אופן פייאר טאר מען אוף אים גיט ארוף שטעלן אנאנד
 טאפ מיט גיקעקן צו ווארטן . אָבֿר אז ער שטייט נאר לעפן פייאר קאנ מען אוף אים זיא ארוף

שְׁמַעְלִין אִזּוּ אִיין טאפּ מיט גַּקְעֶקֶץ וּס אִזּוּ נֶאָה גִּיט נֶאָר קאַלט גְּוֹוֹרְן . אַזּוּ אַנְיַקְעֶקֶץ וּס אִזּוּ נֶאָה
 הַיִּים אַזּוּ מִיקְעֶן קִיין פֿינגֶר גִּיט הַאָלְטוֹן דְּרִינגֶן טאַר מַעַן דְּרִינגֶן קִיין בְּשָׁמַיִם אִזּוּ קִיין זאַקֶךְ גִּיט אַרְיִין
 שְׁיִטן אױף טאַר מַעַן גִּיט אַרְיִין לִיגִין קִיין בְּשָׁמַיִם אױדער זאַלץ אױב אִיין שִׁיבֶל אַרְיִין . אױב דְּרוֹף
 אַרְיִיף צו גוֹסִין דָּס הַיִּסְי גַּקְעֶקֶץ :

אױף טאַר מַעַן גִּיט אַרְיִין גִּיסִין קִיין קאַלמִי וואַסִיר אִין וואַרְמִי עִם זַאל וואַרום ווערִין . אָבֶר וואַרְמִי
 אִין קאַלמִי אִזּוּ מוֹתֶר אַקְעֶסֶל וּס הַעֲנֵגֶט גִּיט אִיבֶר דָּעם פֿיאַר אױב ער אִזּוּ נֶאָה הַיִּים טאַג מַעַן אױב
 אִים אַרְיִין גִּיסוֹן פֿיל קאַלט וואַסֶר מיט אַמאַל . אָבֶר אַז ער הַעֲנֵגֶט אִיבֶר דָּעם פֿיאַר אִזּוּ אַסוֹר . ווען
 עִם שְׁמִיט וואַרום וואַסֶר אִין אַפֿלִי אױב עִם אִזּוּ גִיט דְּרִינגֶן וואַרוםט גְּוֹוֹרְן . טאַג מַעַן דְּרִינגֶן
 אַרְיִין שְׁמַעְלִין וויין אױדער בִּיר אױדער וואַסֶר עִם זַאל וואַרום ווערִין . אױף מַעַן קען שְׁמַעְלִין אִיין קאַלמִי
 גִּיסֶר אַנְבֶּק אױדער עסוֹן שְׁפִיזוּ בִּיאַ דָּעם פֿיאַר . אָבֶר ער טאַר עִם גִּיט שְׁמַעְלִין אױף אִזּוּ אִיין אױרֶט וּס
 קען הַאָרֶט הַיִּים ווערִין בִּזּוּ מוּוֹעֵט קִיין פֿינגֶר דְּרִינגֶן גִּיט קענען אִיין הַאָלְטוֹן . אַפֿילוֹ ער וויל עִם בַּאָלד
 אַוועק נֶעמֶן אױדער ער וויל אַכְמוּנֶג געבֶן עִם זַאל גִּיט הַיִּים ווערִין אִזּוּ דאַף אַסוֹר . דָּען אִיךְ הַאָב
 מוֹרַא טאַמֶר וועט ער פֿר נֶעסוֹן . אױדער ער וועט מְחַלֵּל שַׁבַּת ויין חַזִי דְרוּם טאַג מַעַן אַרְיִין שְׁמַעְלִין
 דָּעם שְׁמַעְלִיגֶט אִין אױבִין אַרְיִין צוואַ דער הַאָלְטִין ויין הַיִּץ . אָבֶר ער גִּיט אױף אַזּוּ אִיין אױרֶט וואַס
 וועט הַיִּסֶר ווערִין . אִיין פֿלאַדִין אַפֿילוֹ ער אִזּוּ שוֹן קאַלמִי טאַג מַעַן אִים שְׁמַעְלִין בִּיאַ דָּעם פֿיאַר
 ער זאַר אַבּוּסֶל דער וואַרוםט ווערִין . אָבֶר גִּיט אַזּוּ נֶאָהוּנֶט ער זאַר זִיךְ קענען באַקוֹן . אִיין גַּקְעֶקֶץ
 וּס אִזּוּ דְּרִינגֶן פֿאַר הַאָנְדִין וואָךְ שְׁמִיט דאַף אױבִין אַז עִם אִזּוּ אַסוֹר עִם צו שְׁמַעְלִין לעבִין פֿיאַר
 אָבֶר אַז ער הַאָט אױרֶהִים בִּיאַ זִיךְ אױדער אַנאַבֶּר דְּבֶר צוֹרֶךְ טאַג ער שְׁמַעְלִין לעבִין פֿיאַר בִּזּוּ עִם
 זַאל אִזּוּ הַיִּים ווערִין אַז מוּזאַל קִיין פֿינגֶר גִּיט קענען אִיין הַאָלְטִין דְּרִינגֶן . אִיין טאַפּ וּס שְׁמִיט בִּי
 דָּעם פֿיאַר טאַר מַעַן אױף אִים גִּיט אַרױף שְׁמַעְלִין קִיין אָבֶר טאַפּ מיט גַּקְעֶקֶץ אױב עִם קען אױף דָּעם
 אױרֶט אִזּוּ הַיִּים ווערִין אַז מוּזאַל קִיין פֿינגֶר גִּיט קענען אִיין הַאָלְטִין דְּרִינגֶן . אױב אױב גִּיט אִזּוּ מוֹתֶר .
 דֶּר וואַס מִשְׁט הוֹנְטֶר דאַס גַּקְעֶקֶץ אִין טאַפּ מיט אִיין לעפֿיל . אױב דֶּר טאַפּ אִזּוּ נֶאָה הַיִּים אִזּוּ גְּלִיחֶה
 ויִיא ער קאַכֶט . אױב דֶּר וּס מוֹט דאַס אִזּוּ חֵיב : דְרוּם טאַר מַעַן גִּיט אַרום נֶעמִין פֿון אִיין טאַפּ אױדער
 פֿון אִיין פֿאַן מיט אַלֶּפֶסֶל . נֶאָר ער מוֹט עִם אִין גאַנְצִין אױס גִּיסִין אִין שִׁיבֶל אַרְיִין : סִידִין עִם אִזּוּ
 קאַלט אױדער רַעכֶט גַקאַכֶט . דָּס מַעַן דאַרף עִם גִּיט הוֹנְטֶר מִשְׁן . אִיין גְּבֶר אַמּוֹנֶס אױדער אִיין פֿלאַדִין
 וּס שְׁמִיט בִּיאַ דָּעם פֿיאַר טאַר מַעַן אִים גִּיט שְׁמִיטֶן מיט שְׁמַאֲלֶע אַפֿילוֹ עִם אִזּוּ שוֹן גִּיט גְּבֶר אַמּוֹנֶס :

דין הבורר בשבת

קמטו' דער ווס קלובט אום די גומי עסוֹן שְׁפִיזוּ פֿון די שְׁלֶעכְטוֹ אױס שַׁבַּת אִזּוּ ער חֵיב מִיתָה .
 דְרוּם דֶּר וּס הַאָט פֿאַר זִיךְ צוּמִיאַ אַרְלִיאַ עסוֹן שְׁפִיזוּ טאַר ער גִּיט אױס קלױבֶן אִינֶם
 פֿון דָּעם אַנְדֶּרן . סִידִין ער וויל נֶאָר עסוֹן אִינֶם דֶּר פֿון אױף דֶּר זעבֶנְגֶר סעֶדְהָ אָבֶר עִם אִזּוּ אַסוֹר
 אױס צו קלױבֶן אױף אַנאַבֶּר סעֶדְהָ . ווען אַייגוֹר הַאָט פֿאַר זִיךְ צוּמִיאַ אַרְלִיאַ מִינִים גִּיט אױב
 טאַנְדֶּלן אױדער קאַרעִין אױדער באַרן אױדער צוּמִיאַ מִינִים אַנְדֶּרן אױב ער וואָלט גערוֹן נֶאָר אִיין מִין פֿון זִי
 גַּקְעֶסוֹן . טאַג ער וואוּל אִינֶם אַרום נֶעמִין מיט זִיין הַאָנט אױב זַאל עִם בַּאָלד עִסוֹן . צוּמִיאַ מִינִים אַפֿילוֹ
 זִי זענען אִיטֶל גְרוֹסִי שְׁטוּקֶר טאַר מַעַן אַלֶּס גִּיט אױס קלױבֶין סִידִין מיט דֶּר הַאָנט ויִיא שְׁטוּקֶר פֿיש
 אִזּוּ אַלֶּע אִיין מִין דְרוּם מַעַן קען וואוּל אױס קלױבֶין דֶּר גְרוֹסִי אױדער זִיאַ קִינֶגֶט שְׁטוּקֶר . דֶּר וּס קלױבֶט
 אױס אִיין מִין פֿון דָּעם אַנְדֶּרן . אױב ער וויל עִם הַאָלְטוֹן אױף דֶּר אַנְדֶּרן סעֶדְהָ . דֶּהיינֶג פֿון פֿרִיטאַג
 צו נאַכֶט אױף שַׁבַּת פֿרִיאַ אױדער פֿון שַׁבַּת פֿרִיאַ אױף שְׁלֶשׁ סעֶדוֹת אִזּוּ ער חֵיב . דֶּר וּס קלױבֶט
 אױס די שְׁלֶעכְטוֹ פֿון די גוּמִי אַפֿילוֹ דאַס גוּמִי אִזּוּ פּוּל אױב דָּס שְׁלֶעכְטוֹ אִזּוּ וּנְיַצוּג . נֶאָר אִזּוּ דַאָךְ
 אַנְדֶּרסִי טִירֶקִיאַ דאַס גוּמוֹ אַרום צו קלױבֶן אִזּוּ ער דַאָךְ חֵיב :

עִם אִזּוּ פֿאַר הַאָנְדִין אִיין מִין אַרְבּוּס וּס הַיִּיסֶט (הוֹרְמוֹסִין) . צוּוִישֶׁן דָּעם מִין אַרְבּוּס גִּפְנִים זִיךְ
 שְׁלֶעכְטוֹ וּס טאַכֶן גוּט אױב זױס ויִיא גוּמִי . פֿון דָּעם מִין טאַר מַעַן גִּיט אױס קלױבֶן ויִיא גוּמִי .
 דָּען וויל די שְׁלֶעכְטוֹ טאַכֶן זִי גוּט הַיִּיסֶט דָּס די שְׁלֶעכְטוֹ . נאַנְגֶן פֿון קאַרְיִין טאַר מַעַן גִּיט צוואַ

דייבון מיט דר גאנצער האנט וויא ער פלעגט טראגן אים דר וואכן גאר מיט צווייא פונקטן . אוף אים
 אסור אראפ צו נעמן דס גרינג פון די גיס . הייל מיטקאן זייא אזו עסן אום גשילמ . זאנגן וואס
 זענן צו רובן גווארון פאר שבת . מאר מען גיט ארום ווייזן ריא פלעטי אום שבת מיט איין פלי .
 גאר מיט דר האנט . עס איז אסור איין צו ווייקן ארבעט אום שבת אז די שלאליכץ זאל אראפ . איין
 טוף מיט הייבן נוס זייאט זיך נאך פון פר שבת מאר מען דרוף גיט ארוף גוסן נאך הייבן אום שבת
 אָבֿר מען מעג ארוף גוסן וואסער דס זיי זאלן לופט ווערן . ווען עס נפוגט זיך פדוליק אודר אנאנד
 זאך אין עפיים אטשקע כאנג מען עס אָבֿר ווייזן דורך איין זיפ אודר דורך איין טוף אום שבת . אָבֿר
 וואסער מאר מען גיט זייאין דורך איין טוף . דען ער וואשט זיא אום . אוף אזו איין משקה נוס מיטקאן
 זיא גיט טרונקן אָבֿר דר הייבן מאר מען זיא גיט אָבֿר ווייזן . אונ ווען ער זייאט עפיים אטשקע
 דורך איין טוף זאל ער גווארונט זיין קיין גרוב גיט צו מאכין אין דר טיף . גאר ער זאל ווייזן וועט זיך
 די גרוב מיטל כאכין . אונ אז ער זייאט דורך איין זיפ זאל ער גווארונט זיין זיא צוא האלטן איין
 (טפח) דוף פון דר כלי נוס ער זייאט דרוגן :

וויין אודר ביר נוס עס איז דרוגין פאר האנדן הייבן מאר מען עס גיט אָפֿ גוסין פון דר הייבן
 אום שבת . דען עס הייבט גקלובין גאר ער זאקעס אָפֿ גיסן באפעליך אונ זאל אָפֿיטל אָבֿר
 לאזן אין די הייבן . וואסער נוס עס איז דרוגין פאר האנדן ווערים כאנג מען זיא טרונקן דורך
 איין טוף . דען דס הייבט גיט גזייאט גיט מער דיא טיף האלט אוף די ווערים פון צו טוסין אין
 זיין טול אריין . דר נוס זלאנגט אום פיסט אום שבת איז ער רעייב דען ער קלובט אום דס זשלעכץ
 פונם גוסם . אוף מאר ער גיט אָן הייבן די סמעטי דאס ער וויל עסין דיא ווער טיף . גאר
 ער זאל אזו אראפ עסין די סמעטי פון אובין . אוף מאר מען גיט אראפגעמין דס פעטס פון
 דר נאך מיט איין לעפיד אודר אָפֿ צו גוסין אין אנאנד כלי סידין עס גלייבט אָבֿר אָפֿיטל אין דר
 זאך . עס איז אסור צו שפייזן אוף איין ווינט . דען דר ווינט פאר טראגט דס שפייזאָכץ . אזו
 איז גלייך וויא מען ווינט שובלט :

דיני סחימה בשבת

עכ איז אסור אום צו קועטשין אייל ביקט אודר וויין טרובין אום שבת . אונ אפילו דר וויין גיט
 פון זיך זעקערט . מאר מען דר פון גיט טרונקן דעס זעלבונן שבת . אפילו ער האט די פירות
 אָן גיגרייט צו עסין מאר ער אוף גיט טרונקן דעס וויין נוס איז אום גלאפין דער פון . ווייל עס
 איז דר סכר וויין טרובין אום צו קועטשן . אָבֿר אזעלכי פירות נוס איז גיט דר סכר זייא אום צו
 קועטשין דהיינו מילדונן אודר אָבֿר פירות איז מותר טרונקן דיא וואפט וואס גייט ארום דר פון
 אום שבת . אָבֿר מיטאר זיי גיט אום קועטשין גאר הונטר וויילוכס . אונ אזעלכי וויין טרובין וואס
 רונן נאך פון פאר שבת אפילו זיי רונן אוף אצונד אום שבת . סאנג מען דר פון טרונקן . ווייל
 אומלוכר טראפן נוס רונט ווערט כמט אין דעס פרודיגין . די אום גסועטשט וויין טרובין וואס
 מען וויינט זייא איין צו מאכין עפיים איין משקה דער פון . אונ עס נפוגט זיך דרוגן גאנצו עקדוליק
 אונ זיי רינגן אום אום שבת כאנג מען טרונקן דער פון . אוף איז סכר אום צו קועטשין וויין טרובן
 אין איין גקעכץ אריין אום שבת עס גיט צו מאכין . עס איז מותר אום צו קועטשין עפיים איין
 שפייז אוב ער דארף גוט די וואסער וואס גיט ארום דר פון . אָבֿר אז ער דארף דיא וואסער דר
 פון מאר ער עס גיט אום קועטשין סידין אין איין גקעכץ אריין שנייא אודר איין מאר מען גיט
 מאכין צו גיין מיט דר האנט . אוף גיט צו ברעכין אוף קלייט שטוקליך עס זאל צו גיין אָבֿר מיט איין
 כלי איז סכר צו ברעכין :

אוף מאר מען עס גיט לייגן אוף דר זיך אודר רעבין פיאר עס זאל צו גיין אונ ברעכער אז מיהאט
 זיא גליינט איז מותר צו טרונקן די וואסער דר פון . דר וואס וואשט זיך אום שבת אום ווייקער
 זאל ער גווארונט זיין גיט צו מאכין צוא גיין איין אודר שנייא מיט ווייט ווענט . אוף מאר גיט זיין
 קיין נאלץ אוף ווייט ווענט כשעת וואשין זיך . דען די וואסר וועט עס מאכין צו גיין . אוף מאר מען

מין כלי גיט אום וואשן אום שבת מיט קיין שום זאך • און דר יום וואשט זיא אום מיט זאלץ קט
 ער צווייא געבירות • אוף איז אסור משתין צו זיין אין שנייא אום שבת • דען ער מאכט אים צו
 זיין • עס איז אסור צווא פאר שטעקן איין פלעשיל מיט איין נאם סוכל • דען מען מאכט עס אויס
 קוועטשן • עס איז מותר אריין צו טאן זאפרין אין איין עסן עס זאל אשיינו פארב פוקמן • דר
 יום עקט רופי אודר שווארצי קערשין אום שבת און זיינע הענט ווערן גפארבט דר פון טאר ער
 מיט זיי קיין טוף גיט אן רירן • דען ער מאכט עס פארבן • אָבַר ברוט קאג ער אן רירן און קאג
 עס אפילו איין מונקין אין די קערשין האַטשט עס ווערט גפארבט :

כמה מיני דינים משבת תולש מוחן תיקוני מאכל מעבר אופה ולש :

(קנא) ווען איינר הט גבוגדן שפירוא אוף צו פר ברענן איז עס מוקצה • און מיטאר עס גיט מטלטל
 זיין אום שבת • אָבַר אז ער הט עס אן גגרייט פון פר שבת צו געבין עסין זיין פֿהקה
 איז עס גיט מוקצה • מיטאר גיט מאכין קיין זאלץ וואסר אום שבת • אוף איז אסור צו בואלצין
 עטלויכ שטוקלעך רעטיף בנאנד סידרן איינס רירט גיט אן דס אנדרי און ער וויל עס עסין צו דער
 ועקבונר סעודה • אוף איז אסור צו בואלצין גיקאכט פלייש אודר אייער סידרן ער וויל עס עסין
 צו דר ועקבונר סעודה • גזאטנים ארבים מאג מען יוא בואלצן אום שבת • עס איז אסור צו קלאפן
 זאלץ אודר פעפיר אין אשטייסיג אום שבת • אָבַר אין אשטל מיט אשטיל פון אקעסר אודר פון
 איין קעפיל איז מותר • עס איז מותר צו שניידן גקאכט אודר גבראטין פלייש אפילו אוף קליינע
 שטיקלעך מיט אקעסור • אָבַר גיט מיט אראק מעסור • אוף איז אסור צו רייבן קעז אודר ברוט
 אוף איין ריב אייזן • אָבַר מיט דר האנט איז מותר צו ברעקלן • ווען איינר האלט שמעקונדיג
 קרייטיקצן אין וואסור מען ער וואול הונטר נוסחן פרשוי וואסר אָבַר גיט גאר אנדרי וואסר אוף
 גאר מען גיט שניידן אום שבת מיון קרייטיקצן אודר פירות אודר רעטיף אוף קליינע שטיקלעך
 סידרן ער וויל עס עסין צו דר ועקבונר סעודה • אוף איז אסור צו נעסן רעס האניק פון רעס בין
 שטאק • אוף איז אסור צו קנעטן אום שבת • אוף איז אסור אריין צו גוסן וויין אודר עסיג אודר
 ביר אין צווא ריבונר קערנדלעך דען עס היקט גקנעטן • אָבַר אז מיהאט פאר שבת דרונין אריין
 גנאסין • מאג מען אום שבת ניה אריין גיסן • אוף מען מען אריין גיסן וויין אודר עסיג אין איין
 שיקל און דר נאך אריין צו ווארפן דרונין דאס קערנדיל און מאג עס הונטר מילשן מיטן פינגר •
 אָבַר גיט מיט איין מעסור אודר מיט אקעפיל • אוף איז מותר אין עסן שפיו צו מאכין אין איין
 שיקל • אָבַר גיט קיין פרי • אוף איז אסור צו שייקן קנאביל אודר ציבלים • סידרן ער וויל עס
 עסין צו דר ועקבונר סעודה :

דיני נולד בשבת

(קנב) איין איי וואס ווערט גבארן אום שבת אודר אום יום טוב איז עס מוקצה • און מיטאר עס
 גיט מטלטל זיין און אז רס איי איז פר מילשט גווארן אפילו צווישן סוויגט אייער זעני
 אלי מוקצה • אָבַר מען מעג עס צווא דעקן מיט איין כלי עס זאל גיט צו בראכן ווערן • גאר ער
 זאל גווארנט זיין עס גיט צו רירן פונם אורט • און אז יום טוב גיפאלט ערב שבת אודר וינסאג
 איז עס בייד מען אסור • און אז מען טוט עס אריין אין איין גקעכץ איז עס אסור צו עסן בייד
 מען • דס אופס ווס פאקט אראפ פונם בום אום שבת איז אוף און דר רין • קיין האלץ טאר מען
 גיט מטלטל זיין אפילו אקליין שפענדיג דיא ציין אום צו מאכין • אָבַר איין שפירוא איז מותר
 אוף שטעקונדיג האלץ מביש שמעקונדיג קרייטיקצן קאג מען וואול מטלטל זיין • און מען מעג
 אוף דר פון אפ ברעכן אודר אפ שניידן צו שמעקן דר פון אודר דר מיט אונעק צו סרייבן דיא
 קלינג • עס איז אסור גורל צו ווארפן אום שבת • און מיטאר אפילו קיין עזבד פוכבים אוף גיט
 לאזן גורל ווארפן פון איין יהודי וועני :

דין השאלה וקנין צרכי שבת והדחת כלי ותיקונין וטבירתן בשבת

(סג) עס איז אסור צו קומן און צו בר קופין אום שבת • דרום אז אייני קאט וויין אודר ביר
 פליגן

בייאר איין שטענדיג פאר אים דער שטענדיגער גיט דער מאנין קיין געלט . אונער טאר אים גיט דער מאנין קיין מאס . וויא דען זאל ער טאן . ער זאל זאגן צום שטענדיגער גיט מיר דיא קאן פיל אונדער האלב . אזו וועט ער זיך שטוסן . און פאר ער גיט זאגן צום און בייך שולדיג אונדער גיט מיר נאך פראנגלדין . אזו וועל איך דיר שולדיג זיין צווייא גולדן . אמטיל לייט זענן פריער צו דער מאנין איין מאס צום שטענדיגער . און דער עס איז דרוינין גולדן (תבוא עליי ברכה) עס איז מותר צו זאגן צום איין קרעמיר גיט מיר אזו פיל איינער אונדער עפיל אונדער גיט . און מותר גיט זאגן גולדניגט וויי צו מאנין אום שבת דורך איין שניני גיט אום דר וואכיין . עס איז מותר אום צו וואשיין דעם געסעס מיט ווארים וואקער וום זענן גיט גולדניגט גולדניגט אום שבת און מען עס וואשיין אפילו פון איין מענדיג און דר אונדער . לענג פליס מאן מען אונדערן מאן אום ווישן אום אום שטענדיג . עס איז אסור צו מולדן פליס אום שבת . און מען מען ווי מולדן דורך איין ערקסה . דעס ער זאל זיין מיט דר בלי איין מקרה אריין . און זאל די בלי אראפ שטופן אין דר וואקער און זאל זיין אן פילן מיט וואקער און זאל מיט דעם וואקער עפליס זיין האמטשוי דר הענט וואשן אונדער ער זאל די פריי אונדעק שטענדיג צו איין עובר פוכבים און שבת . אזו דאך עס קיין מולד גיט האפן ביי נאך שבת . עס איז און אסור איין פלי אום צום שטענדיגן מיט זאך אונדער מיט וואקער און גיט מיט איין טוף . דען ער מאכט זיא אום קוועטשין . און מיט שטורא אום מיט הייא איז מותר אום צום שטענדיגן :

דיני הכנת מאכל בהמה

קנה עס איז מותר צו טראגן פלעווי צו וויין ברהה אין איין אום שבת . האמטשוי עס זיפט זיך אום דעם מיסט דר פון ווייל ער איז זיך גיט מכוין דר צו . און בכוונה איז אסור . און איז אסור צו לייגן די פלעווי פון זיין ברהה אין דר הייך . פני דר ווינד זאל זיא ארום ווייאן . עס איז אסור צו סעקסן דעם גערשטן אונדער דעם האבן דעם ער שוט פון וויין ברהה . עס איז אסור צו שניינן גראו פון וויין ברהה . סיידן זיא קען עס אונדער גיט עסין . און איז אסור צום שטאפן עופות אונדער פרימות אום שבת . עס איז מותר איין ברהה צום שטענדיגן און גראו . און איך האב קיין מורא גיט ער וועט ארום רייסן מיט וויין האנט פון אונדער איר און וועט עס איר נובן צו עסין . און איז אסור צו נעסן עסין פון איין ברהה און צו שטופן פאר דער אונדער ברהה אום שבת . דען עס איז מייאום פון איר . און איז אסור איין זאליב ריין צו מאכן אום שבת :

כותי שעשה מלאכה בעד ישראל

קנה עס איז אסור צו גריפן עפליס איין נאך צו איין עובר פוכבים צו טראגן אום דעם עירוב אפילו עס איז ווייגס . דען דיא לייט וועלן מיינן עס איז פון דעם יהודי און איר אז עס קען זיין שנייד דער פון . אונדער דער עובר פוכבים איז איין תקיף מאן מען אים וואול זעבן . און איז מותר צו זעבן עסין שפייז צו איין עובר פוכבים און דעם הנגא ער זאל עס עסין אין וויין דעם אפילו ער טראגט עס אום דעם עירוב . איין גלייד פון איין עובר פוכבים וואס לונגט פוכשפון בייא איין ישראלי מאן מען אים אום ביישן און אונדער משכנן אום שבת אוב ער טוט עס אן . דאס פריער וום איין עובר פוכבים דעם נאכטן אום שבת אסרין עס אמטיל לייט . און אמטיל זענן עס מתיר דרום אז מיטען קיין אונדער ברוש גיט קריגן . און איין מענדעל פרייה איז עס מותר צו עסין . דאס אופס וום איין עובר פוכבים דעם אפ גרוסן אום שבת פון ווייגט וועניו איז עס אסור אפילו מסמל צו וויין און מען פרארף גיט ווארשן נאך שבת ביי מען וואלט עס גקענט אפ רייסן און און עס איז נאר אפילו איין ספק אוב ער האט אפ גרוסן פון איין יהודי וועניו און אפילו עס איז נאר איין ספק אוב ער האט עס גיט אפ גרוסן נאך פאר שבת דאך מען זיא וואקער אום שבת :

איין עובר פוכבים וואס האט גבראקט צו איין יהודי אום שבת אזו איין נאך וום און האב קיין מורא גיט דעם ער האט עס דייגט אפ גרוסן אונדער נאכטן נאר איך האב מורא מאמר דעם

עד גבראקט אום דעם תהום איז דר דין אזו האט ער עם גבראקט פון זיינע וועגן. אודר פון אנאנדער עובר פוכבים וועגן איז עם מותר צו עסן און אוב, עד האט עם גבראקט פון איין היטדי וועגן. טאר עם דר ועלפינר יהודי גיט, עסן ביו נאך שבת אזו לאנג אזו מען וואלט עם גקענט פקענען אום דעם תהום און אנאנדער יהודי מען עם עסן אפילו אום שבת און אוב עם איין פסק אוב עד האט עם גבראקט אום דעם תהום איז אדך אסור. דס איז אלס גרעט גווארן פון אזו איין עובר פוכבים ווס וואנט גיט מיט אים אין איין שטאט און דיא זאך איז אדך גיט צו קרוינען אין דר שטאט. אָבר אזו ער וואנט זא מיט אים אין איין שטאט און די זאך איז אדך צו קרוינען אין דר שטאט און ער וויקט אדך אזו ער הט די זאך גיט אפ גרוסן אודר נפאנגען אום שבת. איז עם מותר צו עסן. ווען איין עובר פוכבים פּרענט אום דעם עירוב, ברט אדער ביר אין אמיל קרינות האלט מען עם פאר איין איסור אָבר אין אונזרי מדינות האלט מען פּר איין היטדי אפילו אים עם צו הייסן פּרענען פון אדחים וועגן. אודר אדך אקערה. איין עובר פוכבים וואס טוט אפלאך אודר ער צונד אן אקט אום שבת פון איין יהודי וועגן. טאר ער דר פון קיין הנאה גיט האפן אָבר פון איין סעודת מצנה וועגן איז מותר. און סיד האלטן דיא סעודה פון שבת אדך פאר איין סעודת מצנה:

דיני רדיועה בשבת

(קנה) עם איז אסור אום שבת זיך צו פארן אודר צא גיטן אדך זיך ווארעם וואסר וואס ווען אפילו גווארנט גווארן פּר שבת. אָבר זיין פנים און הענט און פּוּם טאן מען זא אפ וואשן אין דר וואסר. און אין קאלט וואסר מען זיך זא פארן. און ווער עם פאר זיך איז טיף זאל ער גווארנט זיין גיט צו זיין פיר איילן פונם טיף ביו די וואסר ווערט אפ גבראקט פון אים. אין איין ווארום פאר ווס לופט אדך דר ערד איז זיך מותר צו פארן אָבר אין אונאנע איז אסור מביש אז עם שטייט אין איין חדר אודר אין הוז. אדך איז אסור אפילו אריין צו זיין אין שוויץ פאר אום שבת. דר וואס הט זיך פּראקטן מיט קאלט וואסר אודר ער הט זיך גוואשן טאר ער זיך גיט גווארנט לעבן פּראר אזו דר וואסר זאל ווארום ווערן אדך אים. אדך דר ווס הט זיינע הענט דר ווארנט ביי דעם פּראר טאר, ער אדך זיי גיט גוסן קיין קאלט וואסר. עם איז אסור צו וואשן דר הענט אום שבת מיט זיף אודר זאלע אודר חלב אודר מיט פעטע זאכטן אָבר מיט קלייאן איז מותר איין פאר וואס מיהאט זא גהייצט אום שבת פון עוברי פוכבים וועגן מאג איין יהודי אריין זיין דרונן תיקף נאך שבת. אָבר אז מיהאט זא אום גהייצט פון איין יהודי וועגן טו מען ווארנט נאך שבת ביו סוואלט זא גקענט אום הייצן:

דיני סיכה בשבת

(קנה) עם איז אסור זיך צו שמוך מיט אייל אודר מיט אלס וואס גהער צו איין רפואה. דען עם איז אסור איין רפואה צא טאן אום שבת סידרן צא איין כסופן. אזו ווא אדך וועל דא פשידון. ווען איינגט טוט עפּוּם וויא און ווייטער איז ער פרוש און גונד אין גאנצן נוף. טאר מען אפילו קיין עובר פוכבים גיט הייסן אים איין רפואה צו טאן. אָבר צו איין קראנק ווס איז כסופן דס אז מיועט אים די רפואה גיט טאן וועט ער שטארבן אודר ער וועט ענדער קראנט ווערן. איז אַרזסי מצנה אפילו סחלל שבת זיין אים רפואות צו טאן. און ווער עם איז דרונן גווארנט איז ער גלופט. און ווער עם טוט עם גיט אום גפרענט איז ער איין (מין). דס ער גלייבט גיט אין דעם ווס די חקמים האבן גשרופן. און ער טוט איין עבירה הונטער ווייניכס. און דיא נכרא זאנט אז דער ועלפינר מענטש איז גלייך וויא ער וואלט איין רציחה טאן. און דר רב וואס לאזט זיך פּרענען אזו איין זאך איז ער מונגה. דען ער דארף עם אופט דרשען אין אלי שולן ראם איטלדער זא וויקן אזו קרוינען דארף מען גיט ווארנט גאר איין יהודי זאל עם תיקף טאן. אדך זאל מען עם גיט לאזן טאן קיין שפי האנצים אודר ווייב אודר קנדר. דען זיי וועגן עם פּר לאזן. און וועלן גיט גלייבן

אין (אמנות חכמים) - נאר עם זאלן עם מאן קעסמלוכי לייט לומדים און תלמידי חכמים און אין זכר
 מאן זיך האלטן פאר אַתלמיר חכם אין דר זאך - אָבֵר אז אין דר וויילד וואס מען זעט רופֿן זעס
 עובר פּוכבים וועט ער ניט קראַנקר ווערן - דאָרף מען וואול וואַרשן - און אז דר יהודי די אָן
 גהרפֿן און עם אין נקפֿן איין עובר פּוכבים זאל ער אים לאָזן גובר זיין - און די מַצָּה איז גרעכונט
 אַפֿין יהודי - אַזי די חולאת וס אַמענש הט אַגענוינג אין זיין לייב אַפֿילו ציין ווייטת אזי - ער לִנְט
 נאר און בעט דאָרף מען ניט וואַרשען איה איה איה עובר פּוכבים - און מען דאָרף ניט פֿרעגן קיין
 דאָקטור אונד קיי גאר מען מען אים אלס מאן וויא אום דר זאכן - אָבֵר אז מען ווייטט דס ער זעט
 חו ניט קראַנקר ווערן ביז מײַנעט רופֿן איין עובר פּוכבים אונד ביז נאך שבת פֿאר מען ניט סחלל
 שבת זיין - און ווען ער האט איין אָסן ווייניקסטו קרענק - דאָרף מען פֿרעגן איין דאָקטור אונד
 אַזי ער זעלבסט זאָט איה בראַרף תּיכּף צו פֿרואות מען מען סחלל שבת זיין פון זיינעט ווענק
 ווען צווייא דאָקטורים זאָנן ער דאָרף באלד - און אַנדער דאָקטורים זאָנן ער דאָרף ניט
 אז מען דאך סחלל שבת פון זיינעט וועגן - דעו די רעה פון צווייא איז גלייך ווי פון דאָקטור און
 אז ער זעלבסט זאָט ער דאָרף באלד - אַפֿילו איין דאָקטור זאָט ער דאָרף ניט - אונד אז ער מיט
 איין דאָקטור זאָנן ער דאָרף באלד - און אַפֿילו אַנדער דאָקטורים זאָנן ער דאָרף ניט - אזי מען
 דאך סחלל שבת פון זיינעט וועגן - אָבער אז ער זעלבסט זאָט ער דאָרף באלד - און צווייא
 דאָקטורים זאָנן ער דאָרף ניט - זייט מען נאך דעס רוב נאך :

דערן איינר הט אין מכה אסין וויינג אופ זיין פּוס אונד ווען איינעס הט אין פּיס נטאן אַשְׁמֵנֵךְ
 הוּנֵט אונד איין שְׁלֵאנֵג - אזי מען אדך סחלל שבת פון זיינעט וועגן - ווען איינר איז גפּאָלן
 אום שבת און מען קען קיין עובר פּוכבים ניט קרונן מאן אים איין יהודי אָרעך לאָזן אדך ווען איינר
 האט בקוּשן איין ווינד פון אַיִנערד אונד פון אַנדֵר אייזון מאן מען אדך סחלל שבת זיין פון זיינעט
 וועגן - ווען איינעס טוּאָן ווייא די אונד אונד אַפֿילו איין און - און פֿר ווייטאָן רונט עם מיט איינער
 אונד פֿרוש - מאן מען סחלל שבת זיין פון זיינעט וועגן - קורץ פון דער זאך אז די קראַנקייטן
 ניט איין דאָקטור אַפֿילו ניט קיין גוֹסֵר - אונד אַפֿילו אַנאָנדֵר יהודי זאָט איה פֿר שְׁמייא וואול
 אז ער דאָרף באלד צוא איין פּוּאָה איז ער פּאָגליכט - ווען מען צווייגט איין יהודי ער זאך איין
 עבִידָה טאן אַפֿילו איין האַרפֿו עבִידָה טאר מען ניט סחלל שבת זיין פון זיינעט וועגן אָבֵר אז מען
 צווייגט אים צו דר שְׂמֵד חו מאן מען ויא סחלל שבת זיין פון זיינעט וועגן - איין קראַנקן וואס
 מיהאט אים זשאַצט אום שבת אז די פּוּאָה מוז מען אים טאן אָבֵר טאן דורך אַנאָנדֵר טאר מען
 ניט נארקן ביז נאך שבת - כדי מיזאל נאר איין שבת סחלל זיין - נאר עם איז אַפֿילו אַסְצוּה אָן צו
 הייבן אום שבת האַפֿשט מען וועט צווייא שבתים סחלל זיין - איין קראַנקר וואס קען ניט שְׁלֵאפֿן
 אָבֵר דר לוכט איז עם איין סְבִיבֵה או ער וועט ניט שְׁלֵאפֿן - כאַן מען זיא וואול פֿר קעשין און
 אַפֿילו וס איז גוֹאָרונט און גְשׁוּינד אין דר זאך הוּנֵט איין נוס איז ער גלִּבֵּט און גלִּבֵּט פֿר
 דר חכמים - און ער הט אַנרופֿן שְׂכֵר גְלִיחֵה ווי ער וואלט שבת גהאלטן מיט אלז זאכן :

אָבֵר אז מיט דער פּוּאָה טוט מען נאך אַנאָנדֵר קלאַכֵה דִּהְיוּנו ווען איינר איז חו אַרְיֵין גפּאָלן אין
 מוּיָה אַרְיֵין שבת - און מען וואַרשט איין געץ און מען האַפֿט מִיָּה אים ארום מיט אדך - שאַט
 עם ניט ווייל ער איז זיך ניט סְבִיבֵה דרוף - אדך אז מען זאָט דר קראַנקר דאָרף איין עפּאל - און
 עם רופֿן צעןן בנאָנדֵר און אַפֿיקר ברענגט - האַפֿן זיי דאך אלז איין שְׂכֵר - ווען איין קראַנקר
 דאָרף האַפֿן פֿלייש - און עם איז ניט צו קרונן נאר מַרְיפּות אונד חויר - כאַן מען וואול שְׁעֵבֵטן
 בְּשֵׁר פֿלייש - איידער סוּזאל אים געבן מַרְיפּות אָבֵר אז ער קען ניט וואַרשן ביז מײַנעט שְׁעֵבֵטן
 כאַן מען אים וואול געבן אַפֿילו חויר - איין קראַנקר וואס איז ניט סְבִיבֵה מאן מען וואול היסן
 איין עובר פּוכבים סחלל שבת זיין פון זיינעט וועגן - דרום מען מען וואול הייסן צוא איין עובר
 פּוכבים פּוּאָקנדס ווען טון אַפֿלאַכֵה דעןט איז ווי אַקראַנקר נוס איז ניט סְבִיבֵה אָבֵר קיין יהודי טאר
 ניט אַפֿילו איה האַב סוּזאַרס איין אָבֵר וועט אים קאלז ווערן סייזון ער טוט דורך איין שְׁנֵי ניט

ויהא אום דר וואכן אה אזו איין רפואה ווס איינקיין מלאכה גיט . אָבֵר וואס איין מלאכה איז טאר זיך אַפֿילו דר קראַנקער זעלבסט גיט טראַן . ווען איינער האט זיך צו אַריר גלאַזט . אונד דאס זיך פאר קולט אום שבת קאג מען אים איין הייצון אַפֿילו אין חודש תמוז . איין קראַנקער וואס איז גיט פֿוסקן קאג זעמן פון דעם ווס איין עובר פּוֹבֵבִים האט גקאכט אונד קיין ויהודי האט גיט אַכטונג געגעבן : אַלדו רפואות איז אַסור צו טאן צו אזו איין קראַנקער ווס איז גיט פֿוסקן . דרום טאר מען דאס אונד גיט זעמן אום שבת אַפֿילו מיט גיכטערן שפּייאויכץ פון איין רפואה וועגן . אָבֵר עס איז מאַרר איין צו נייקיין פֿלאַסטור אום עיש . אונד צו קיינן אופן אונד . אָבֵר אז עס וועט גיט איין גווייכט ווערן אום עיש איז עס אַסור צו טאן . ווען איינער האט איין ווינד טאר ער דרוף קיין גיט פֿלאַסטור גיט לייגן אום שבת . אַפֿילו עס איז נאר אַראַפּ גפאלן פון זיין ווינד און דר ערד טאר ער עס גיט ווינד ארום לייגן . אָבֵר אז עס איז גיט אַראַפּ גפאלן און דר ערד קאג ער וואול צו רעכט מאכן און זיין ווינד . אָבֵר איין עובר פּוֹבֵבִים קאג מען לאזן אַפֿילו איין גיט פֿלאַסטור דרוף ארום לייגן אונד אז עס רונט אייטער פון זיין ווינד . קאג ער און הייבן דעם פֿלאַסטור פון איין וויט אונד אָפּ ווילען אונד דר נאך זאל ער אים אַרױף לייגן אונד ווינד און הייבן דו אַנדער וויט אונד אָפּ ווילען אָבֵר דעם פֿלאַסטור טאר מען גיט אָפּ ווילען . ווען איינער האט איין מכה אונד האט גיט דרוף קיין פֿלאַסטור קאג ער דרוף צו לייגן גיט אונד הארט טוכר . אָבֵר גיט אַלסו אונד ווייכו טוכר דען עס הייכט איין רפואה . ווען איינער האט איין פֿר היילטו מכה . נאר פֿר פֿאַרְכַּט זיך זיא זאל אים גיט חיווינד און היימי . קאג ער דרוף צו לייגן איין פֿלאַסטור אום שבת . דען עס הייכט גיט קיין רפואה . ווען איינער עפונט אַבֿלאַטור אום שבת פֿרי ער זאל פֿר היילט ווערן . פֿבויר איז ער הייב מיטה . אָבֵר אז עפונט עס פונט אייטער וועגן דס ער טוט אים ווייא איז מותר . דס ווילד פֿלייש פון דיא פונגער טאר מען גיט אָפּ רייסן אונד אָפּ שניידן אום שבת . דעם וואס טראַן ווייא דיא זיין קאג ער זיי שטענקן מיט עסג . אָבֵר ער דארף אים אַראַפּ שרונגן . דעם וואס זיין האלו טוט ווייא קאג ער וואול אַראַפּ שרונגן פום אייל . אָבֵר גיט ווינד אום שפּייאון . דר ווס קעכעצט קאג ער וואול זייגן מכה פון איין מכה אום שבת . אָבֵר ער טאר זיא גיט מעלקן אונד די מכה מרונגן איין אַלשה קאר גיט אָפּ מעלקן מכה אין איין פֿרי אַריין פון איר קונדס וועגן . אָבֵר זיא קאג וואול אָפּ מעלקן און דר ער פֿרי דאס קונד זאל קעגן די ברוקט אָן נעמן . און טאר זיא גיט מעלקן און אַנאנדן פון רפואה וועגן . מען קאג וואול איין נעמן לאַקרוץ אַפּט אונד אַנדער וואכן פֿרי ער זאל אנטו קול האבן . עס איז אַסור זיך צו מאכן שפּייאון דורך קרייטוכצער אַפֿילו אום דר וואכן סיידן דאס עסן טוט אים ווייא . אָבֵר אום שבת איז אזו און אַסור אָבֵר ער מען זיך צו האַלמטן פֿיי דעם האַרז פֿרי ער שפּייאט אום . ווען איינעם טוט ווייא דר בוז קאג מען וואול שטעלן און זיין בוז איין פֿלי מיט לעבדך וואקר . ווען איינער האט זיך אונד גטרונקן קאג מען אים זעמן זייגן הענט אונד פום מיט אייל אונד מיט זאַלץ אום שבת . אזו איין פֿלי ווס מען קעג מַטְמֵט זיין אום שבת קאג מען זיא שטעלן און איין אונד צו קיין . ווען איינעם איז אַפֿיין ארום גרוקט גווארן קאג מען אים פארקמן אום שבת : ווען איינער האט זיך איין שונט גטאן פֿרי דס בלוט גיט טאר ער דרוף גיט לייגן קיין טוכל . דען עס ווערט פֿאַרְכַּט . וויאדען זאל ער טאן ער זאל פֿרוי דאס בלוט גוט אָפּ וואשן אונד שפּין וועב לייגן דרוף . אונד און דעם דאס טוכל :

על מי מחללין השבת

קבט אַרץ וואכן ווס הענט דרוין סקנות נפשות קאג מען דרוף כחלל שבת זיין אַפֿילו ווען עס איז אַפֿירפה חי אַפֿילו גיט אין זיין הויז קאג ער וואול קעשן אום שבת אז דס פֿיאַר זאל גיט נייטער גיין . אונד דר ווס העלפט דר צו זיא ער גלובט אין די אונגן פון די חכמים . איין הויז וואס איז איין גפאלן זאג זיט איז אַפֿט טאמער איז עמוציר ווען איינזינג . דארף מען כחלל שבת זיין עס אום צוא רובי . זיא אז מן נפונט גהרגותו לייט דארף מען וויטער רומן זעגן דאס הונטערשט און טוט . דארף מען רומן פֿרי זייערן קאג לעכער . קאמער איז נאך פֿר האַנדן עפונט אַפֿילו זי

אזו איז וויא האבן שוין קיין גאטום נישט קאר קען שוין ווייטער נישט ארבוטן. אוק אז עובדי פובקים זענען אן גפאלן אזו עס איז איין ספק מאמור זענען ניי אוסון אוק גפשות מאג מען וואוד קחלל שבת זיין. אָבד אז מען ווייסט נויס אז זיי זענען נאר אוסון אוק געלט קאר מען נישט קחלל שבת זיין ווען עובדי פובקים לופן נאך איין, יהודי אים צוא הרגנו קאנגן אנדרו; יהודים מחלל שבת זיין אזו אים פוציל זיין מיט כלי מלחמה אזו וויא קאנגו דו כלי מלחמה דער נאך; ויודר אהיים מראנגן אוס דעם תחום שבת מכלש אוס דעם עירוב דען אז מיועט זיי אקרן אהיים צו מראנגן וועלן זיי דאס אנדרו קאל נישט וועלן מיט זיך נעמן אנעלכו פלים. דעקט גלייכו ווען איינר איז אין אנדרו סגנה איז קען אים מחוייב פוציל צו זיין. אזו אפילו עס קענען אים פוציל זיין גמלוכו. אזו עס זענען מתעסק דר צו הנהגות קייט איז דאך די מצוה פון אלד זייער גרוס :

דיני יולדת בשבת

(קמ) איין קינדפוטארן איז גלייך וויא איין קראנקער וואס איז מסוכן. אזו מען איז מחוייב מחלל שבת זיין פון אירט ווענען צו אלד זאכונ וואס זיא פראקר. קען מען איר רופן איין באבד אפילו אוס דעם תחום. קען מען אן צוגרונן איין רוקט. אפילו זיא איז אבולודי. דען עס איז איר אענת רוח אז אנדרו וועלן זיך זען מתעסק צו זיין מיט איר. אָבד אלד זאכונ דאך קען טאן דורך אשינוי. אָבד אזו איין עובדת פובקים גייט צו קינד קאר מען נישט מחלל שבת זיין פון אירט ווענען. אפילו מיט אזו אַזאָה נישט איז נאר מדרבנן. עס זענען דרייא, ערלייא קינדפוטארונס. דס ערשטו אז זיא גייט צו קינד. דס אנדרו אזו דס גדה הייבט אן פון איר צו רונן. דס דרוטו אזו זיא קען נישט ארום זיין ביז מען מוז זיא מראנגן הונטר דר ארום. אוק איינס פון דו אלד איז מען מחלל שבת. דו ערשטו דרייא מאג פון איר גענען ווערן איז מען מחלל שבת פון אוקט ווענען אפילו זיא זאגט איה דאך עס גיט. פונם דרוטין ביז דעם וזבטן מאג אזו זיא זאגט איה דאך נישט איז מען נישט מחלל שבת. אָבד אזו זיא שווייגט איז מען נישט מחלל שבת. אָבד פונם זיבנטן ביז דעם דרייסיגטן מאג איז זיא אזו וויא אחולה וואס איז נישט מסוכן. אזו מען מען הייסן איין עובד פובקים צו טון אלי אורי ברך פניש איין קינד נישט איז גבארן גווארן צו זיין אוקר צו זוכן תרשים קאג מען מחלל שבת זיין פון זיינט ווענען אָבד אפילו עס איז אספק אוב עס איז גבארן אין אכטון חודש קאר מען נישט מחלל שבת זיין פון זיינט ווענען. אזו אז עס הט נישט קיין האר אזו קיין געגול קאר מען עס נישט מסלק זיין. אָבד די סוטר קען זיך נישט איין בייגונ אים צו גובן זייגן. דס די מולה זאל איר נישט ווייא טאן. זיך קאג זיא אפ מעלקן דר מולה אוב ווא טוט איר ווייא :

דיני מילה בשבת

(קכ) מען מען מחלל שבת זיין פון ווענען דעם ברית מילה מיט אלד זאכונ. אָבד אז עס איז אספק אוב ער איז נישט גבארן גווארן אוס קרייטוג דהיינו עס איז גבארן גווארן קרייטוג פון נאכט. אוקר עס איז אספק אוב עס איז אציטוט קינד איז מען עס ערשט מל אוס וזקאג. אזו מיטקאר נישט מחלל שבת זיין פון אספק ווענען. פון דר מילה קען מען גבארן דס קינד מיט ווארם וואסור נוס זענען גווארוכט גווארן אוס שבת. אָבד דס גבארן נוס נאך דר מילה דאך קען ווארקן ביז נאך שבת. אוב עס דאך נישט דר צו. ווען אפכהה איז חולי קען מען הייסן איין עובד פובקים איר קלות צו שלאנגן. (קכא) ווען מען פֿרענגט איינס אפאס מיט וויין אוקר ביד קאר ער עס נישט אראפ געמן פונם וואנגן אוס שבת. סיידין ער דאך עס צו אעשרת מצוה. אוקר פון אוקרים ווענען :

דיני דריקה בשבת

(קכב) ווען עס איז חיו אשריפה אוס שבת אזו עס הענגט דרונן אפילו נאר אספק סגנה איז אמצוה מחלל שבת צוא זיין צו לעשון אפילו דו שריפה איז ביי עובדי פובקים. קנד דס פייאר זאל גיט ווייטער זיין. אוקר דוא עובדי פובקים וועלן חיו ראבטיין דוא יהודים. אוקר אנדרו סגנות. אָבד אז מען ווייבט נויס אז עס הענגט דרונן נישט קיין סגנה קאר מען נישט לעשו אוס שבת אפילו צווישן יהודים. אזו דוקא צו לעשון קען מען מחלל שבת זיין. אָבד עס איז אסת

אוף דס ויינגי מחלל שבת זיין דהיינו מציל צו זיין זיינע קליידר און צירונג אונד דעקט גלייבן • און ווער עס הט מחלל שבת נוען צו אים דעקט מח' ער פאקטין פערצוג טעג (שני וחסוישי ושני) און זאל קיין פלייש ניש, עסק און קיין ווייץ ניש מרונקן נאך זיין פלעגות • און זאל נופין איז זקקה אריין אפצערן שולדיגער • און אז ער וויל זיך אויס לייזן זאל ער נעבן פאר איינלונגן פלעגות צוועליף שולדיגער :

(קסב) ווען איינר האט אים גשט אקארב מיט אופס און זיין הוז איז דאס אופס גפאלן אוף איין אורט מעג ער עס ווידר אריין לייגן אין קארב אריין • אָבֶר אז עס איז פאר שפרייט גוטארן • אונד עס איז גפאלן אוף אַדבר סקצה • טאר מען עס ניש צום אוף קלובן אין קארב אריין • נאר ער זאל עס אוף קלובן איינצוג נויס און תיקף אוף עסן :

(קסד) עס איז אסור ארוף צו קרוכן אוף אבוס אום שבת • און מיטער ניש נוצן מיט קיין שום זאך ווס איז באהעפט און דר ערד • ווען איינר האט עפוס גלייבט אוף אבוס ערב שבת • טאר מען עס ניש אראפ נעמן אום שבת : אפילו ער דארף דרוף ניש קרוכן • עס איז סותר צו זיין אום שבת אוף קראו אונד אוף קרייטוכצער • ווייל ער איז זיך דאך ניש מבין עס אום צו רייסן • דו רייט ווס, עסן אין גערטער אום שבת • זאלן זיי גוטארנט זיין ניש צוא נוסן קיין וואסער אוף דעם גראו אונד קרייטוכצער אָבֶר מען מעג וואול מעליטן זיין אוף דו קרייטוכצער • דען עס מאכט עס קאלד • סזאל גוטארנט זיין ניש צו ווארפן תבואה פר דו עזפות אוף אפייקט אורט אום שבת : דען עס וועט חז וואקסן • און זאל זיי מיין ניש ווארפן נאר וואס זייא קענען אוף, עסן דעם נעבונגן טאג : קרייטוכצער ווס וואקסן און אפלי טאר מען זיי אוף ניש אפ רייסן אום שבת • אפצווייג מיט אופס ווס מיהאט וז אפ נרוסן פר שבת • מעג מען וואול אָפֶר רייסן דאס אופס דר פון אום שבת • איין ריינע ווס איז פר שטאפט גוטארן • און עס גייט אָרעגן • און דס וואסער גייט איבן און מוט אים שאדין • און זיין הוז • מעג ער ווא אום טאכטן מוסן פוס אום שבת אָבֶר ניש מיט אהאלץ • עס איז אסור צו שמעקן דאס אופס וואס הענגט נאך אופן בום טאמער וועט ער עס חז אפ רייסן • עס איז אסור צו נוסן וואסער אוף אונאמן • וואול שמעקנדיג קרייטוכן ווס לונגן אין וואסער • מעג מען זייא ארום נעמן צוא שמעקן און ווידר אריין לייגן • אוף מעג מען הענטער נוסן נאך וואסער אָבֶר ניש נאר אָבֶר וואסער • דר ווס רייקט אָפֶר אופס פון אבוס וואס שטייט נאך אין דר ערד אפילו עס איז שוין דאר דס עס וואלט שוין ניש געקענט גלייבן אפילו אין זעה אופן בום איז ער דאך הייב מיתה עס איז סותר אבוס אן צו רוכן • אָבֶר ער זאל זייער און זייער גוטארנט זיין אים ניש צו שאקלן אָבֶר ווס איז זייער טוף מעג מען אריין קלעקערן וואסער אן צו זעפן • און איך האב קיין סוכא ניש טאמער וועט זיך דר ערד אָפֶר שטמן :

דין כיבוד הכית ודבר שאינו מתכוין

(קסה) אָלִי זאכטן ווס דר מענטש איז זיך ניש מבין דר צו איז סותר צו טאן אום שבת • דרום מעג מען וואול שלעפן אוף דער ערד אטולש אונד אַנאָנדֶר זאך אפילו מען מאכט דער מיט אַנרוב אין דר ערד דען מען איז זיך ניש מבין דר צו • עס איז סותר צו נוסן וואסער אוף דער ערד כדי דר שטוב זאל גלייבן לונגן • עס איז אסור אום צו קערן אהוז אונד אשטוב מיט אפיעזום אום שבת • אפילו עס איז גלאטמורט • אָבֶר איין עובר פובכים מעג מען וואול הייבן אום קערן • מיט אפילער וויש מעג איהודי אוף אום קערן • עס איז אסור צו וואשן אונד אום צו גלייבן דו ערד • און איז אסור צו קאטשן און דר ערד אשטוערו פאס דען וז פאר גלייבט דוא ערד • האמשו ער איז זיך דאך ניש מבין דרוף דען עס וועט פון זיי פאר גלייבן דרום איז אסור :

השמעת קול בשבת

(קסז) עס איז אסור צו לאזן הערן אקול אום שבת מיט אפלי זכר • אונד מיט אָלס וואס איז גמאכט גוטארן אוף אקול וועגן • דרום טאר מען ניש קלאפן אין אסור מיט אזו איין זייזן וואס איז דר צוא גמאכט גוטארן • אוף איז אסור קלונגן מיט אַנְגֶלאַק • און דר שמש טאר ניש

קראתו אין שיל ארין אום שבת מיט זיין האמיר אָבֶר עס איז מותר צו בְּשַׁמְעֵלוֹן איין עובר מוכיבם פאר שבת עד זאל שפּוֹלן און אַרְתוּבָה גאַנץ שבת • ווען עס קומט ביזא אייניקס אין הוז אומס אונד אפילו ווס מוקצה איז דרייני צוגל • אונ עס ווערט קאלד • מען ער עס וואו צו דעקן מיט אז אַזאַ וואס מען מען מְסַלֵּל זיין • ווען אייניקס רוקט ארין אין זיין הוז רעגן אונד שנייא מאג ער אונדער שפּעלען פליס • אונ אז וויא ווערן פול מען ער זיי אום נאָך • אונ וינד אונדער שפּעלען • (קסז) עס איז אָסור צו רייטן און אָפּערד • אונד צו פּאַרן אין אַנוואַגן אום שבת • און איז אָסור צו שווייטן אונ ארין צוא גיין אין אַשוף • אָבֶר אז ער איז שוין אין דער שוּף פון פאר שבת מען ער אין איר בלייבן אפילו וז פּאַרט אום שבת • עס איז אָסור צו מְשַׁמְעֵן מביש מלקות צו שְׁלֵאָנן אום שבת • אז עס איז אַהוּפָה אום פּרייטונ צו נאָכט זאך מען גווארונט זיין גיט מחלל שבת צו זיין פון גרום שפּוֹרָה דר ווס נעמט איין (אַלְמָנָה) אונד (אַגְרוּשָׁה) • מאַר ער גיט לונגן ביי איר דס ערשטו קאל אום שבת • אָבֶר איין ברטלה איז מותר • דו שפּענדלדיק וואס שווייטן אופן וואָס טאר מען זיי גיט וואָרפן אַרין אונ אַהער דו וואָס לומד צו מאַכן • אַשוף ווס שטייט און דר ערד • אונד אפילו וז שווייט אופן וואָס • גאר ווא איז אָן גקופט ביי דעם באַרג • מען מען ארין גיין אין איר אום שבת :

(קסו) דער ווס שערט אפ אונד ער רייקט אום אַהאַר אום שבת איז חייב מיתה • אונ דאס טאר מען אפילו אום דר נאָכן און גיט מאַן • דרום טאר מען זיך גיט קרייזלן אום שבת און בייך פּוֹרָה טאר זיך גיט קרייזלן מיט אַנאַדז אונד מיט אָסעסור • גאר מיט דו פּוֹנָר • און איז אָסור אָפּ צו שניידן אונד אָפּ צו רייטן דו נעגול פון זיינע הענט אונד פּוֹס אום שבת • דר וואס מעקט אום צווייא גשרובני אמתיות אום שבת איז ער חייב דרום איז אָסור און צוא רייסן אמתיות אונד אלץ ווס איז דרוף גשרובן • דען מיט דעם מאַכט ער אום מעקן • עס איז אָסור צוא שרייבן אפילו מיט וואָס אונד מיט וויין און אַשום זאך אפילו און דר ערד אָבֶר אין דער לופטן מען מען וואול שרייבן • מען מען וואול פּר צייכונג אַגריין מושן גאַנול צו פּאַרזוכן גאָד שבת ווען אייניקס איז גמאָכט גווארן זיין קאָסטן צו פּר בונדן מיט אַשנורל טאר ער גיט פּר בונדן אום שבת • דען עס הייבט ווי גייט • עס איז אָסור ארין צוא שוּטן פּעדרון אין איין קלישן צום ערשטן טאך אום שבת אָבֶר אז זיי נעגן ארום גפאלן מאַג ער זיי וינד ארין שוּטן • עס איז אָסור צוא געסן זאלץ פון דעם אורט וויא עס ווערט גמאָכט • און אַלדונג פון דעם אורט וויא עס וואָקט און איז אָסור צוא רייבן עפל אונד רובן אייניקס אין אַנדרון • עס איז אָסור צו ווייקן אַזאַמון פון פּלאַקש אונד לייאן אום שבת און איז אָסור צוא רייבן פּאַפּר • אונד עש צו נוף צוא קלעבן • און טאר מען קיין שערבול גיט צו ברייבן עפּוֹס צוא צו דעקן דר מיט :

עס איז אָסור מותר צו זיין אַנדר סיידן לַכּוֹד שבת • דמשל ווען איינר האט אַנדר גמאן צוא פּאַסטן אונד קיין פלייש גיט צו עסן • אונ קיין וויין גיט צו טרוֹנקן • אונד קיין קליידר גיט אָן צו מאַן • אונ אלץ ווס גהער לַכּוֹד שבת • מאַג מען אים מותר זיין • אָבֶר אַמאן זיין ווייב אונד אַפּאַט דוין טאַקטור מאַג מען וואול (מפר) זיין אום שבת אפילו אז אַנדר ווס גהער גיט לצדף שבת • דען אז ער וועט איר גיט (מפר) זיין אין דעם זעלבונגן מאַג וועט איר שוין קיין (הפּרָה) גיט העלפן • ווען איינר האט איין נדר גמאן צוא טאן עפּוֹס איין זאך • ביז אין דר צייט • אונ אַצונד איז דער אונדערשטער מאַג אום שבת : אונ ביז אַהער הט ער דו זאך גיט גקענט טאן מאַג מען אים וואול מותר זיין • דאס ער זאך גיט עובר זיין און זיין נדר : אַהרם מאַג מען וואל מותר זיין אום שבת • אלו זאבן וואס נעגן אָסור מדרבנן מאַג מען זיין אַנוואַגן פּרייטאָג (פיך השמשות) איידר עס ווערט רעקט נאָכט • איטלדך פּאַטור אונ מותר נעגן מחוייב צו לערנן זייער קונד אז זיי זאָן גיט מחלל שבת זיין הוי • און זיי צו ווערן זיי זאָלנדיג מְסַלֵּל זיין ווס מוקצה איז • פּרמט האַלץ אונד שמיניר • דש זיי נעגן דרוגן גוואָנט אין דער וויגנט • און דוא עבירות פון דר וויגנט האַמישו ער הט דוא עבירות גמאן בְּשׁוֹנֵג דאָך דאָך איטלדך דרוף און זיך איין :

תשובה מקבל זיין :

דיני עירוב בשבת

ווען צוויי יהודים וואונט אין איין הוף אודר אין איין גאס אַקרת איינר אופן אַנדערן צו טראגן און
 איין עירוב. ווען איין יהודי וואונט אין און אַשטאמט ווס וו האט איין עירוב איין קאוויר
 אודר אַצאם אודר אַנדאבין צעהן מפרטים סוף ארום און ארום. אזא איז גלייך און וויא דא
 גאנצע שטאט איז אין זיין רשות. דען דס וואונג פון עובדי פובקים איז ניט נאכט. אָבֿר און צווייא
 יהודים וואונט העלפט דר עירוב ניט ביז זיי מוזן אפ קופן דס וואונג פון די עובדי פובקים אין זייער
 רשות אפילו פראשולנגער דס זיי זאלן דר פולן דעם רשות. אַפילו עס איז מלכה העלפט עס
 און אז מען קופט דעם רשות פון דעם שלר אודר שופט איז גלייך ווי דו הייזער זענען אין די יודנס
 רשות. און ווען דיא יהודים דונגען דעם רשות פונם עובר פובקים אודר אפילו פון זיין קנעכט
 אודר דונקט. און דר עירוב העלפט ניט אַנדערש מיידן זיי וואנג אין אַגאס אודר אין אהוף און מיכן
 דעם טויזער צו מאכן ביי נאכט. אַפילו מען מאכט אים ניט צו העלפט און. אָבֿר און זיי וואונט
 אין איין אופט גאס העלפט דר עירוב און ניט ביז מען מוז לייגן אַבֿקסון אונד דר גאס פון אַוואַנט
 צו דר אַנדער און ביידו זיישן. און אַצונד דס מיר וואנג צווישן עובדי פובקים. און זיי וויזן
 ניט ליידן און אַבאקסון. דא שטעלט מען צוויי העלצער ביי דא ווענט פון די הייזער. און מען
 קנופט צו דרוף איין שניידל פון איין וואנט צו דר אַנדער. און ווייזט זיך עס וויא אַמור אפילו
 עס איז זייער הוף :

און דר עירוב מוז און גמאכט ווערן מען נעמט אום אַבֿוקל סעל פון אומלובן בעל הבית און
 מען באַמט דר פון אַברוט. און מען מאַכט אַבֿרקה (ברוך אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מלך העולם
 אַשר קדשנו בַּמצֻוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עִירֻב). און אז מיהאט פראגעסון צו מאכן די בֿרקה שאט
 עס און ניט. דר מנהג איז מען ליינט דעם עירוב אין שול אריין. דר (עירוב) מוז זיין איין גאנץ
 ברוט. און אז עס ווערט צו בראכן אודר פראשולט איז עס שון פסול. דרום איז דר מנהג דס
 מען מאַכט אַמֿצה אום ערב פסח. און מען הענגט זא און און אין שול. ווען איינער האט ניט גנוג
 צו דעם עירוב. דא אַקרת. ער און די אַנדער. בוז ער מוז מבטל זיין זיין רשות. דס ער זאל און
 זאגן דא ביי איהו מבטל מיין רשות. און שיינק איהו מיין הוף אונד שבת. דרום איז דער
 מנהג אין די גרוסע שטעט ווייל עס קומן צו אלו וואה ניאא דהרים. מאַכט מען אלו פרייטאג אין
 עירוב און דר נוס וויל אַרזוס מַצָּה טאן זאל ער אלו פרייטאג נעמן איין גאנץ ברוט. און זאל
 זאגן צו זיין חבר די (ראובן) אודר (שמעון) דא גב איהו דיר דס ברוט זיי עס זוכה פראל הקהל.
 דען מיט דעם ברוט בין איהו מַצָּה קל הקהל. זיי זאלן אלו דרינגן אַחֿלק האבן. און דס זאל זיין
 דר עירוב פראל. און ווי באַלד ער ניט עס אום אין דר האנט אריין. זאל ער מאכן די בֿרקה
 אהרים נוס קומן צו פארן און דרינגן זיך איין אַרְבֿוּגוּ אַסרן זיי ניט און דו בעלי בתים מיין זייא
 האבן בריעה דאָרטן צו בלייבן דרייטן טאג. אָבֿר די יהודים נוס פארן און אַרְיִיר. און דרינגן
 זיך אַרְבֿוּגוּ און אַנעלכעו ערטער נוס וואנג ניט קיין יהודים אַסרן זיי איינר אופן אַנדערן :

און אז מען מאַכט אלו שבת אַנייאָס עירוב איז אַמֿצה מיזאל שבת פראו דרובר אַבֿרקה מאַכן
 אַקראים אודר אַששוקד אַקרת און אפילו זיי גובן צום עירוב העלפט און ניט ביז מען מוז
 ביי זייא אפ קופן אודר דרינגן און אפילו זיי זענען נאר מבטל זייער רשות העלפט און. דר נוס איז
 מחלל שבת בַּפְּרִהָאָ אפילו מיט און אזאך ווס איז נאר אַסר מדרבנן. העלפט און ניט זיין עירוב
 אָבֿר אז ער מוז אפילו די אַרְבֿוּסְטֵי עבירה אין דר וועלט נאר ניט בַּפְּרִהָאָ העלפט זא זיין עירוב
 און ניט דיקא דר בעל הבית וועלפט דאָרף גובן צום עירוב אפילו אז עס גוט איינער פאָ בַּגִּי בִּית
 איז און נינג. מיזאל זייער גווארנט זיין אין די מצות נוס מדרבנן בפרט אין דר מַצָּה פון עירוב.
 די גבאָ זאגט אז שלמה מלך ישראל מיט די מנהגין האבן מתקן געווען דיא מַצָּה פון די הענט וואשן
 אין פון עירוב איז אום גאַנגען אַפֿת קול פונם הויטל (אס דעם בַּגִּי יִשְׁמַח לְבִי נִם אֲנִי) דס מיניט מען
 הקבֿיה האט מסכים געווען און זייערד קעמלובו תקנות : און די רבֿן זל האבן גואנט ווער עס איז
 עבר און די תקנות איז ער תיב סיטה דרום זאל מען זייער גווארנט זיין דרוגן און ניט גווגֿה דיקן

אָלֶם וּס אִיז אָסר אום שְׁבֵת אִיז אױף אָסר אום יום טוב • גאר אום יום טוב אִיז מױתֶר צו קאכן וּס מען דארף אױף דעם זעלבונג טאג • אונ אױף אִיז מױתֶר אַרום צו מײַסן פונם עירוב וּס מײַסן אױף • עס אִיז אָסר געפֿעס צו וואַשן אונ אָפּ צו קאכן פון אַמאָס יום טוב אױפן אַנדרן • אָבֶר מען מעג פֿיל אָן קאכן וּס עס גלײַבט אױבֶר קאג מען וואָל זעבן דעם אַנדרן טאג • אַלדט קאג מען וואָל אָן צוגרין בײַ טאג אױף בײַא נאָכט • אױב מען האַט דר פון בײַא קאג אױף הנאָה די לײט וּס זאָגן מיר וועלן פֿיל אָן קאכן • אױדֶר אָן באַקן בִּדִי עס זאל אױבֶר בִּלײַבן אױפן אַנדרן טאג יום טוב • אִיז עס גײט רעכט • אױף אִיז אָסר צו קאכן אַזשׁס זאָף פון יום טוב אױף שְׁבֵת • סײַדן מען מאַכט אײַן (עירוב תּבִלְשׁוּקִין) • ווען אײַנֶר וויל עפּוס קולן אום יום טוב אִיז ער מױבֶר אָן צו גרײטן פון פּאַרײַם טוב אַש צו קולן רױגן • אונ צו צו דעקן דאס בלוט • אונ אױף אײַן (חליף בודק וײן) • אָבֶר אַז ער האַט ער פֿר געסן קאג ער אִים בודק וײן אִים יום טוב • אָבֶר אַז ער גפּונט אִין אִים אַלְטִישְׁעֶרֶב טאָר ער אִים גײט אום שְׁלײַסן אום יום טוב • אױף אַז ער האַט פּאַר געסן אַש אָן צו גרײטן זאל ער געקן וואַרום אַש • אונ אַז ער האַט גײט קאג ער געכטן קאלט אַש ווען אײַנֶר קולט אײַן עוף אום יום טוב טאָר ער גײט אום רײסן די פּעֶדֶרן אַרום האָלן • דען עס אִיז אײַן מלאַכָה נאָר ער זאל צו געכטן די פּעֶדֶרן אײַנעם פּונם אַנדרן בִּדִי ער זאל קענן קולן • די טײַלֶה וּס אִיז גמאָלן גוואָרן אִים יום טוב טאָר מען זי גײט גרָצן דעם זעלבונג טאג • אָבֶר מען קאג זוא וואָל גרָצן דעם אַנדרן טאג • אָבֶר אַז יום טוב גפּאַלט אום פֿרײַטאָג אױדֶר אום זונטאָג טאָר מען אַפּילו גײט גרָצן די מולֶה פון יום טוב אױף שְׁבֵת • אױדֶר פון שְׁבֵת אױף יום טוב אִיז אִיז וּס אִיז גלײַכן גוואָרן אום שְׁבֵת אױדֶר אום יום טוב האַט עס אױף דעם דין אִין זױף • גײט מער דאס אִיז טאָר מען גײט מײַסל וײן • אונ די מולֶה קאג מען יאָ מײַסל וײן אונ אַז דאס אִיז אִיז פּאַר מױסן גוואָרן צוײַטן אַנדרן אײַער אַפּילו צוײַטן מוזונט זענן אַלד אָסר מײַסל צו וײן • אונ אַז מען מױס אַרײַן אײַנעם פון דײַא אײַער אִין אַנְקעֶכץ אַרײַן אִיז עס אָסר דעם זעלבונג טאג ווען מען קולט אַהרן אום יום טוב אונ מען גפּונט אִין אִיר אַפּילו אַפּאַרט אִיז טאָג מען עס וואָל גרָצן אַפּילו אום יום טוב נאָך שְׁבֵת • עס אִיז אָסר צו געטן אײַן עױבֶר בּוֹבֶכִים צו זױף זעבן אום יום טוב דען ער וועט בּוֹדֶרײַ מער קאכן פון וײַנען • אָבֶר אַז ער קומט אַז דאס עסן אִיז שׁוֹן פּאַרמױג קאג מען אִים וואָל לאָזן עסן • עס אִיז אױף מױתֶר אִים צו שׁוֹבֶן דױרף אַנאָנערע עױבֶר בּוֹבֶכִים :

דיני האש ביום טוב

נעש אִיז אָסר אַפּײַאר אױף צוא שְׁקאַנן אױדֶר צו פֿר לעשן אום יום טוב • אָבֶר מען קאג וואָל געסן אָבֶר ענדרױג לעמק האָלן פון אִיין אױרם אױפן אַנדרן • אױף אַז אַהאַלץ נוש האַט נאָך גײט אָן גרױבן צו פּאַסן טאָג מען עס אַוועק געמון פּונם פּײַאַר • אױף אִיז אָסר אַרום צו גרָסן אִייל פון אָבֶר ענדרױג טײַל אונ אַנדרן • דען ער מאַכט דעם ערלשטן אױם לעשן • אִיין באַק אױבן וּס מען דארף אִים אַפּײַסל צוא צו לעשן קאג מען וואָל אִיין געצח אַבֶּעוּים אונ אִים צוא לעשן אַפּילו עס ווערן אױף צו גקאַשן קולן • אָבֶר גײט מױס אַמײַד דען עס אִיז אָסר אַטוּד אִיין צו געצח אום יום טוב מאַכר וועט ער זוא אױם קוועטשן • אױף אִיז מױתֶר דעם אױבן אױם צוא קלעבן מױס לײם וּס אִיז נאָך אִיין גױוּקט גוואָרן פּאַר יום טוב • אָבֶר אום יום טוב אִיז אָסר אִיין צו וײַקן • אִיין גױַאר אױבן אױדֶר גױַאר טעפּ וּס זענן נאָך גײט אױם גזאַמטן גוואָרן פּאַר יום טוב טאָר מען רױגן גײט קאָפּן אױדֶר באַקן אום יום טוב • מעל אִיז אָסר צו ופּן אִים יום טוב • אָבֶר אַז וואָ אִיז שׁוֹן גױוּקט פון פֿר יום טוב • קאג מען זאָ נאָך אַמאָל ופּן אום יום טוב לשענר צוא מאַכן • אָבֶר דױרף אִיין שׁײַט • גײט ווײַא אום דער וואַכן • עס אִיז אָסר מעל צוא קעמטן אונ יום טוב :

ווען אִיין אַשה קענט אַמײַן אום יום טוב זאל זוא חלה געסן אונ זאל זוא האַלמון בײַן נאָך וּס טוב רען אִים יום טוב טאָר מען קײן חלה גײט פֿר בִּרְענן • אִיין אָן גפּײַקטן ווײן וּס אִיז צוא גײט

הלכות יום פרק ששי

גניית גיטות אפוארים • מאר סען אים גיט אפ שניידן אודר אפ רייסן אום יום טוב :
 אפר אפ צו ברענגן איז מותר • אויף איז אסור צו פלשרן אודר אויס צו גליקן איין מריפה פלי אום
 יום טוב • אפר אז מיהאט גיבראטן מרייף פלייש און אשפיו • כאג מען דו שפיו אויס גליקן דרוף
 מיכף ויידר צו ברטאטן ווייל ער איז נאך היים • אז עס איז קאלט כאג מען איין הייצון אום יום •
 עס איז אסור צו וואשן דס גיפעס מיט אטוה אום יום טוב • דען איה האב מורא מאמר ועט
 ער זוא אויס קועטשן • נאר מיט שטרויא אודר מיט הייא איז מוגר • ווען דס פייאר מאכט אים
 קלי זיין עסן דס דרובר שטונקט עס מיט רויה אונעס איז דר צו קיין אונר תקנה גיט פר האנדן
 סיידן צו פר לעשן • כאג ער עס אום לעשן און אויבן • אלאקט פון אייל מאר מען גיט אונעק
 צו ליגן דעס אייך פונם קנייטיל • אויף פאר מען דס קנייטיל גיט ארויס נעמן פון דר לאקס • אפילו
 צו ליגן און אנאנדור לאקס • אפר עס איז מותר נאך קנייטליך אריין צוא ליגן אין דעס אייל
 פדי עס זאל גיך אויס ברענגן • ווען איינר הט אן גיצונדן אונעקסן ליכט אונ ער הט (חס) זואל
 גיט און נאנצון אויס ברענגן • כאג ער וואל זוא ארום פונדן מיט אזו אונאף אז עס וועט קוסן דער
 צו וועט זוא פר לאשן ווערן • אויף כאג ער זוא שטעלן און אזו איין אורט וום דר ווינט איז
 גיט ווינטלעך צו ווייטן • אפר אז דר ווינר ווייט אונד אויף פאר מען עס דארטן גיט שטעלן :
 אום יום טוב צו מנחה כאג מען וואל אן צינדן ליכט אפילו און דער היים • האששו דאס ליכט
 גיטער און ביי נאכט • ווייל מען הט דאך אונד אויף הנאה דר פון • דו גינט פון יום טוב וענן
 זייער פיל • נאר איה האב גישרובן צום קערצטון וום גיציג איז און אונדער דיורר • אזו ועל
 איה אויף שרייבן אטייל דינים פון הלכות חול המועד וום גיציג איז און אונדער קהילות און
 דיורר : (קעב) אום יום טוב גיט מען שפעט און שול אריין • און מען וועט דארטן פון האלבין
 מאג • דען עס איז אפצוה צוא מיידין דעס טאג פון יום טוב • איין האלבין טאג תורה צוא לערנן און
 תפלה צו קאן • און דס אנדערן האלבין טאג צו עסן און מרוקן און משמח צו זיין מיט שפחת יום
 טוב • עס זאל מיינור גיט קארגן און יום טוב • און זאך אים מכבד זיין ווערנן זיין פר מען
 דען עס ווערט אים אקס פצאלט • עס איז אסור צו עסן פאר אשך בחר בנן) • פדי מיזאל פרייליך
 זיין אום יום טוב • אפר אז שבת נפאלט אים ערב יום טוב • כאג מען מקנים זיין שלש סעודות
 מיט אשטקל פרויט אפר גיט פיל • איטלוקר איז מווייב צו האבן וויין אויף קודש און צוויי קובן
 און (המוציא) אזוי אויס שבת • דו קליידר פון יום טוב זאלן אביסל בעסער זיין פון דוא קליידר
 פון שבת • עס איז קיין חויב גיט שלש סעודות צו מאכן אום יום טוב • איטלוקר סענטש איז
 מתיב משמח צו זיין אום יום טוב וזה און זיין ווייב און קינד און אלי דו וואש גיטערן צו זיין
 טיש • און ער זאך עסן גיט פלייש און גוטן וויין זיין ווייב זאל ער משמח זיין מיט שייני קליידר
 און צירונג • און ניינע קינדער מיט זוכי פירות • און זאל אויף משמח זיין דעס גר • און דעס
 יתום און אלקנה :

אויף איז ארויס מנחה משמח צו זיין דו ארוי ליט • דרוף זאגט דר פוסק ווען דו בוקס משמח
 דיני פיר • דאס איז דיין ווייב און קינדער און קענעט און דונקט מויד • דענקאלט בייטו
 אויף מווייב משמח צו זיין אנדרי פיר • דס איז דער (גר) און (יתום) און (אלמנה) און (עניים)
 אויף זאל ער חו גיט פרייליך זיין מיט נארשקייט נאר מיט נאמש פארקט • דס מיר וענן מווייב
 פריידן צו זיין ווייל גאט האט אונן אויס דר וויילט פון אלי פעקט צו זיין זיין פאלק און (חלק) און
 (נחלה) • און ער זאל זיין אונדור נאט • און דס מיר זאלין האלמן זיינע מצות מיט פרייד און גיט
 פון אונדור הנאה וענן • דוא (ראשים) און (בית דין) פון דער קהילה • וענן מווייב צוא שטעלן
 שפרייב אום יום טוב נייא זאלן אקטונג נעבין אז מאנדקלין מיט ווייבער זאלן זיך גיט בייא נאנד
 שפאצירן און זאלן מווייב זיין דוא לייט זייא זאלן זיך ערלעה האלמן • און זאלן זיין נאמס
 אקטונג • און אויף איטלוקר בעל הבית דארף אקטונג גובין און זיין הויז גיזנר זיין זאלן חו מיר
 עבירה גיט טאן • פדי אז קר ושראל זאלן זיין נאמס פארקטונג אפן :

וקעט) אדם חול המועד נענש אמילי קלאכות אסור צו טאן אונ אמילי נעגן מותר. דם שטייט ניש
 פפירוש און דר הנרה. נאר דו תבמים האבן עם בקבלה איינר פונעם אנדרן. ביז משח
 רבינו עיה הט עם מקבל גיווען פון הקב"ה אויפן בארג סיני. דר כלל דר פון איז אלי רוא מקאכות
 וואס קערן צו שמתת יום טוב איז מותר צו טאן אום חול המועד. מען קאן וואל האפן פ"ט אויך
 תיות אויך עזמות אוף יום טוב. אָבד אַנעץ מאכט דער צוא איז אסור: אוף איז מותר וויין צוא
 קעלערן. אָבד אַקטור מאכט דרויף איז אסור. אוף איז מותר צוא קאכין. אָבד גיט קיין
 טעפ צוא קאכין. מיטאר גיט בוואן אום חול המועד. אָבד און איין וואנט וואס וועט איין פאלין
 איבך יום טוב קאן מען זוא פארוקטן. אוף זוף גיט צו שערין. אוף גיט דו נעגיל שניידן גיט פון
 דו הענט אויך פון דוא פים. מיט אַקטור מיט אשער. אָבד אונג קונד וואס הט זוף
 נאך קיין מאל גיט גשווארין קאן מען וואל שערין. איין אשה ווס דארף טבילה האבן קאן זוף
 שניידן דוא גענול אום חול המועד: עם איז זוף מותר צוא בארון אונ צו קעסין האקטו מען
 בייקט אויס האר. אלי רפואות נעגן מותר צו טאן אום חול המועד אפילו צו אבקה. אזו איין
 עקין שפיו וואס וועט מייערר ווערן נאך יום טוב. קאן מען וואל קויפן אום חול המועד. אונ
 עם איז מותר איין צו זאלצן אפילו אוף נאדיום טוב: אזו זאך ווס וועט קאלו ווערן אז עם וועט
 אזו שטיין איבך יום טוב. קאן מען עם פארוקטן אום חול המועד. האנדלונ איז אסור אום חול
 המועד. אָבד און סתורה ווס ער וועט בוון אן ווערן פונם (קרן) נאך יום טוב קאן ער וואול
 פר קופן אום חול המועד. אָבד פון בינוה וועגן איז אסור. סיידן ער וויל דעם ריח אום געבן
 אוף שמתת יום טוב. אונ ער הט קיין אנדר נעלם גיט:

אזו אסחורה וואס וועט נאך יום טוב מייערר ווערן קאן מען זוא קופן אום חול המועד.
 אז זאיריד נפאקט אום חול המועד קאן מען וואל קופן אונ פר קופן. אָבד איז אסאך קאן
 איז אסור. דו קרעטר וואס פר קופן בשמים אויך אופס אונ אדוקלייא עסטן שפיו מאגן ויזא
 וואל פר קופן אום חול המועד. דען אימלוכר וייקט אז דאש איז פון יום טוב וועגן. עם איז
 אוף מותר חובות איין צו מאנגן אום חול המועד. עם איז מותר נעלם צו גיילאן אוף אוועקבז אום
 חול המועד. אוף איז אסור צו שרייבן אום חול המועד אפילו אונארט סיידן אז ער וועט פאר
 נעסן אָבד יום טוב. אוף אזו אַרבוט וואס טיקען זוא שרייבן נאך יום טוב. טאר מען
 זיא גיט שרייבן אום חול המועד. איין בעל מלאכה טאר גיט אַרבוטן אום חול המועד. סיידן אז
 ער הט גיט אוף יום טוב. קאן ער אַרבוטן שטאנד הייד. ווען איינר טוש זיא אַקלאך ואלן דש
 בית דין הפקר טאכט ויין אַרבוט ער זאל דר פון קיין הנאה גיט האבן. אונ אז ער אַרבוט אונאנד
 טענטשן. דא קאן מען דאך דו אַרבוט גיט הפקר מאכן. זאל מען אים מחרים זיין אונ מלקות שלאגן
 איין אַרבי רבים איז מותר צו טאן אים חול המועד. דאש זאל אימלוכר וייקן אז דר ווס איז מחל
 שבת איז ויין עונש (הקילה) אויך (פנת) ר"ל. אונ דר ווס איז מחלל יום טוב איז זיין עונש (מלקות)
 אָבד דר ווס איז מבוה חול המועד פפרהטיא איז זיין עונש (הרם) אונ (שקתא) אונ (מלקות). אונ
 דר ווס טוט אַקלאך אום חול המועד. דר הט קיין חלק גיט לעולם הבא. ווייל ער גלייבט גיט
 אין דו בייד פון דו תבמים. דס איז דו אַרבוטן עבירה אין דר נעלם:

מליק הלכות שבת

הלכות עונה פרק שביעי

דער פרק רעט פון נענה) אונ (אבהה)

עקב נענה וראת ה' עולש וקבדו ותים) רבי יהושע בן לוי זאגט דו בעסטו מדה אין דר נעלם
 איז דס דר טענטש וואל זוף גיט האלטן בגאנה. נאר ער זאל זיין איין עניו. אזו וויא דער
 פסוק זאגט (רחם אלמים עלי וכו'). דו נבואה פון נאט ית' איז אוף מיר דרום הט מיד נאט וואקט
 איה זאל אבשורה זאגן אוף דר נאולה צו דוא לייט וואס האלטן זוף בענינות. נוא זעקן מיר אז
 הקב"ה הט קיין שום זאך גיט אזו לזב וויא דוא מדה פון נענינות). אונ האט קיין שום זאך גיט אזו

הלכות עונה פרק שביעי

טוב

סייגט ווי די סדה פון גאון • אוף זאגט דר פסוק (עקב עונה יצאת ה) דר פון לערנן אונזרי חכמים
 פון דאש ענינות איז די גרעסטע און העכסטע מעלה פון אלי מעלות • דען דר פון קופן אלו די גומי
 סרות • און פון גאון קופן אלו די שלעכטע סרות • (ששה דברים) זעקס זאכן זענן גאונט גווארן
 אוף דעם מענטשן וואש איז איין עניו • דריי אוף דר ועלם • און דריי לעולם הבא • דס ערשט
 ער האט תמיד כוונה • ווארום ער איז זיך משמח מיט דעם ויש גאם הם אים בשערת • און איז
 קיינמס גיט סקנא אוף קיין שום זאך • דען דר וואש איז סקנא אוף זעלט אדער גלות • אזו ער בקיט
 זיין בגער • אזו פגערט ער אלי כאל נאה סער • אזו האט ער קיין סאך קיין רוא גיט ער שלאפט
 גיט און זיין הארץ איז מרוארג וייל דאש ער סראכט תמיד אוף רייקייט • און אפילו ער זאל
 עסן מעדני מלכים פגערט ער נאה סער • אזו ווי דער פסוק זאגט (נפטן לשעים תתסר) דער ביה
 פון די לשעים איז גמורט און קיין כאל גיט זאט • אפר דר עניו גלוקט גיט צו קיין וואל עסן און
 גומי וויינין • דען ער האלט זיך אוף דר ועלם פאר אגר • און ער עקט דרום זיין לעבן און גוונד
 זאך דר האלטן וערן • אזו ווי דר פסוק זאגט (צדיק אוכל לשובע נפשו) דר צדיק עקט זיך אן נאט
 וייל זיין פונק איז דר מיט זיין לעבן צו דר האלטן :

דאש אנדרי דר עניו איז אוף זיך אלץ סקבל באהבה פון גאט • און איז אוף זיך סצדיק דרין
 און איז זיך משמח מיט גאטס שטיקראף • דען ער גענוגט זיך ועל לידון שטיקראף אוף דער
 ועלם אידר אוף יעדן ועלם • דרום איז זיין לעבן אנוט לעבן • דאס דרוט ער איז גלוקט אין
 גאטס אונן און אין לייטונש אונן • און די לייט האבן הנאה פון זיין ענינות • ער פרייט זיך אז עס
 גייט וואול די לייטונ • און ויידר פר קערט איז ער זיך מצער • עס איז אפאל גווען אהכס הט ער
 גפרענט איין עניו ווי סקט עס דאש די פוקט אזו גלוקט ביי רוא לייטין • הט ער געגברט וייל זיך
 האב קיין סאך קיין שום מענטשין קיין שלעכטיץ גיט גאטן • און האב אימלובן מענטשן השובר
 האלטן פון זיך ועלעכט דר מענטש וס איז גווען אהכס האב זיך גראכט ער הט סער חלק עולם
 הבא פון מיר • און ער לערונט בעסר פון מיר • און דר וואש איז גווען אנאר האב זיך גראכט ער
 שוט אלו עבירות בשונג • דען ער ווייט גיט נוס ער שוט • אפר זיך טוא בטיור • דר מענטש וואש
 איז עלטר גווען פון מיר האב זיך גראכט ער האט פול סער סצות גאטן פון מיר • אוף טוה ער
 אגרום זכות האבן דאש ער איז אזו אקט גווארן • דער וואס איז יונג גווען פון מיר האב זיך
 גראכט ער הט וויינצונג עבירות גאטן פון מיר • דר מענטש וס איז גלייך גווען מיט מיר האב זיך
 גראכט קיינע עבירות ווייס זיך אפר גיט ויינו • אזו האב זיך אלו לייט סכבר גווען :

אזיך דעם זאגן די חכמים (הני הן את כל אדם לפי זכות) די זאלקט אימלובן מענטשן אום לייגן צו
 גומן • איפר דר סדה איז דר עניו גלוקט אין די לייטונש אונן • ער אנטפאנגט אימלובן זולקף
 און גאר שוין • ער גומט אימלובן שרום און אנוט סארטן • און גומט אבונט • אוף דעם האט זיך
 גארקט אהנא עס האט מיר קיינער גיט גפעדקט קיין שלום • דען אפילו איין עובר פוקבים אין
 סארק האב זיך אים פרוו שרום גיננבן • דאש זענן די דריי זאכן ויש דר עניו הט אוף דר ועלם •
 און ויידר האט ער דריי זאכן אוף יעדן ועלם דאש ערשט ער איז גאוונט צו הקב"ה • דען ער
 שוט זיין רצון • און ער באהעפט זיך צוא תלמידי חכמים • אזו לערונט ער פון זיי תורה און גומע
 מעשים • אזו ווי דר פסוק זאגט (תרוקן את חכמים חכם) דר וואש גיט מיט מלימדי חכמים וערש
 קלוג אוף זאגט דר פסוק (תרכך עינים במשפט) ער פורט די ענינים מיט משפט און לערונט זיי ויינו
 וענן • נוא דרובר איז דר עניו זוכה לתני עולם הבא • אפר דר גוונטן איז זיך פאר קערט נוהג • אזו
 ווי דר פסוק זאגט (רשע כגובה אפו כל ודרוש) דער רשע איפר זיין גרוסקייט פארשט ער גיט אן
 געטרוכי זאכן • דאס אגדרו ער איז זוכה לתני עולם הבא • דען ער איז תמיד משתבל גיט צו פאר
 זיפן קיין סגולה • און זיין סחשבה איז אלץ אוף מצות • אפר דער גוונטן לאזט אונעס איייל סצות
 וואס זענן אים דער ויידר זיין כבוד :

דאס דרוטי הקב"ה האט אים לוב און דער הערמ זיין תפלה • אזו ווי דר פסוק זאגט וכל נשבר

ונרבה

ח

נדרה אלהים. לא תבזהו) איין צו בראבון און צו שמוסן הארץ טוט גאט ניט פאר שעהמן . און ער איז זוכה צו עולם הנה . און עולם הבא . אזו ווי דר פסוק זאגט בענינים יחשו ארץ דו ענינים וועלן דרשונן . דו וועלט . (התענגו על רוב שלום) און וועלן זיך זענען פונען און פיל שלום און יענר וועלט אבר דעם גוהן הט גאט פיינט . אז ווי דר פסוק זאגט זעקס הט הקב"ה פיינט . און דס זוכט און איז אים אום ווערונג . איין בעד באנה און אלונגר וכו' מיט פונף זאכן ווערט דר ענין דר קענט דס ערשטער אז מוהל אונטערן ווס אים דר ויידר גטאן . אפייו ער הט בפת אים שלעכטץ אפ צו טאן . דאך קוקט ער גיט און זיין כבוד . דס אנדרו אפילו עס קומן און אים אלןלייא צרות פון דר וועלט רל איז ער אלס מקבל באהבה . און איז מצריק דעין און זיך . אז ווי דר פסוק זאגט בייא אהרן הכהן אז זיינו צווייא קעסטלעכו זון זענן געטארבן הט ער גשויוון און האט ניט גוויינט . און הט עס מקבל גזען באהבה . און זאגט דר פסוק (דום לה) ויהחולל לו) שוויג צוא גאט און האף צו אים . דס דרשנו אז מען איז אים מכבד האלט ער זיך גיט גרוס דר מיט ארבה ער האלט זיך גאך מער שפך דס פערדו ער ווערט דר קענט מיט זיין ריידן דס ער רעט באפעליך און שרייאט גיט און די לייט . אז ווי דר פסוק זאגט נדברי חכמים בנחת גשמיים סועקת מושל בקבילים) די רייד פון די חכמים זענן באפעליך . אזו ווערין געדו דער הערט פון דעם גשמייא פונם גוהן ווס שרייאט און די נארין :

און דר ענין אפילו ער איז נושא חן ביי דעם סוף אודר (שר) . דאס ער בקומט אשורה אודר איין נדחה . געקט ער זיך גיט אובר דר מיט . און שטראפט די לייט מיט שכל און מיט נדרונג גיט . אבר דר גוהן איז אלס פו קערט . דס פופט אז ער זעהט וסרים קומן און אים איז ער זיך משפיל און טוט תשובה . אז ווי מיר גפונן די הוכי און קעסטלעכע שרים וואס זענן גווען ביי עורא האבן תשובה גטאן . און האבן זיך משפיל גווען . דס זענן דיא פונף זאכן פון איין ענין . און דר היפה דר פון איז אנאחון . צעהן זאכן ברענגן דעם מענטשן צו עניוה מיט גוואלד . דס ערשטער אז איינר איז קראנק . און קען גיט עסן און טרונגן . און גאר זיין לייב טוט אים ווייא . אזו זעהט ער דס זיין גאנה ניקט גיט . אינ סוז ווערן איין ענין . דס אנדרו ווען איינר ווערט ארום און קוקט צו לייטונט ברעפניש . אזו ווערט און צו בראבון זיין גאנה . דס דרשנו אז דר מענטש ברענגט זיך אז ער איז גיט זוכר אפילו אשעה פו צרות רל :

דס פערדו ווען איינר איז טרויגן געלט און הט גיט צו בציוון . אזו סוז ער זיך מכניע זיין פאר זיינו בעלי חובות זיי זאלן אים גיט צוויינגן . דס פופט ווען איינר ווערט גהאפט אין איין תפיסה . און קען גיט ארום דס זעקסטו ווען איינר ווערט גהאפט פו איין קנעכט מיט גוואלד . אזו איז ער זיך מכניע און וויינט און שרייאט פו זיין הערן טאמיר וועט ער זיך דר בארמין אובר אים אז וויא אין פסוק שטייט אזו וויא די אונגן פון די קנעכט צו זייער הערן גוי . דס זוכט ווען איינעם קוקט צו פיל צרות . דס זיין לעבן איז אין ליידי רל אזו ווערט זיין הארץ הונטרט מענטש דס אכטט אז דר מענטש ברענגט זיך נוס פו עבירות ער הט גטאן . און ווי ער הט דער צערונט זיין בלשעפר פו דעם פול גוטס ווס ער טוט מיט אים . אזו איז ער זיך מכניע און שעקט זיך דרום אז וויא דר פסוק זאגט (אלהי בולשתי וגם נכבתי . להרים פני אלהי ה') מיין גאט איך שעם סוף און בין ווארן פו שעקט . דס איך קאן מיין פנים גיט און הייבן קען ריר גאט . דס גיינט ווען דר מענטש זאל גרענקן דעם גרוסן עזש ווס ער וועט סוזן ליידין אין גיהנם אובר זיינו ווייג . אזו וועט ער זיך ביראי מכניע זיין קען הקב"ה מיט תשובה און צדקה און תורה און מעשים טובים . דס צעהנטו ווען איינר ברענגט זיך אז דר מענטש איז נאר איין גאסט און דר וועלט . דען היינט לעפט ער און קארטן איז ער אין קבר . און ער דארף וואנדן אין אוויסווען זעג . אזו דארף ער מיט געמיין פון צערונג דס זענן די מעשים טובים . אבר דר ווס גרייט זיך גיט אן קיין צערונג אזו פאלט און אים גרום פארקט און אנקסט . דס ער הט קיין תשובה גיט גטאן און זיינו עבירות . נון ווען דר מענטש געסט זיך צום הארצן אונטער זאכן . און גרענקט זיין סוף און דאס דר מענטש

הלכות ענוה פרק שביעי

שוב

זו נאר ניט אוף דר וועלט . אזו איז ער זיך בנדאי מכניע . דרום זאל זיך אוימלכר מענטש צום הארצון נעמן . אז אפילו איין סלף און אשר איז ניט זוכר פארן טוט . דען מיר זעהן אז אוקס שטארבן אפילו קליינע און זינגן קונטרס . אונעם איז קיינער חיו ניט זוכר פו די אלי צעהן זאכן ווס זענן דא גשרובין . דען ער דמ קיין ערב ניט פו זיך . און אוימלכר זאך גרענקון ווס (עקבאי בן סהלאל) דמ זנאמט דו זאלסט גרענקון אין די דרייט זאכן וועסט ניט קומן צו קיי עבירה . פון זאנין דו קוסטט פון אשמונתקדוין מראפין . אונז ווי אהין וועסטו גיין אין דר ערד אריין צו די ווערים און זיידר פאר וועסין וועסטו דארפן אפ נובין דין און חשבון . פו דעם סלף מקי הקלים הקביה . נוא ווארום זאלסטו זיך בנאה האלטן . (רבי לויטס) פון דער שטאמט יבנה זאמט (מאוד מאור דני לשפל רוח בפני כל אדם שתקוות אנוש רימה) זייער אונ זייער זאלסטו זיין איין עניו דען דם האפונג פונם מענטשן איז נאר צו ווערים . אלו די מדות אין דר וועלט זענן דאך צו פיל ניט גוט . צו פרום איז ניט גוט . אז ווי דר פסוק זאמט (אל תהי צדיק הרבה) דו זאלסט ניט צו פול אצדיק זיין . דאס עס טאר קיי שום מענטש קיין גיאי מצות ניט מאכין ווס דיא רבמים האבן ניט גמאכט . אפר דיא מדה פון ענוה ווס מער איז בעסר :

אזו אויך גפונן מיר ביי משה רבינו עה ער דמ דאך גהאט אין זיך אלי די נומי מדות פון דר וועלט לובט אים דאך ניט די תורה נאר מיט דר מדה פון ענוה . אז ווי דר פסוק זאמט והאיש משה עניו מאוד בכל האדם אשר על פני הארצה) דר מענטש משה איז ווען מער עניו פון אלו מענטשין ווס אויך דר ערד . אויך אברהם אבינו דמ זיך אויך שפל גהאלטן . אז ווי ער דמ זנאמט איך קיין ערד און אלש . דוד המלך דמ אויך זנאמט איך קיין איין ווארים ניט קיין מענטש נוא וויא זאך זיך אונאנדער מענטש נומ בעניות האלטן . אויך איז דר מענטש גגלייכונ צום ליים אונ ערד . אונ צו אוינט . אונ צו נראו ווס ווערט פו דארט אויך דעם זענן פיל פסוקים די גאנה ברענגט צו פול בייוו מעלות און אויך צו גברעניש אונ שפלות . אונ די ענוה ברענגט צו פול נומי מעלות . אונ אויך צו כבוד . אז ווי דר פסוק זאמט (קני שבר גאון לפני כבוד ענוה) . פו גאנה קוסט גברעניש . אונ פאר עניות קוסט כבוד דרום דר ווס איז קלוג זאך זיך צום הארצון זעקן די אלי זאכן . אונ אויך מאכר וועט אויך אים קוכן אבראקייט . אויך אברבול . אויך אשארין . אויך טאמיר וועט אויך אים קוכן אברקייט . אויך אנדרו צרוח חיו . נוא ווארום זאך אמענטש אבעל גאנה זיין . זיין צייט איז דאך קורץ אויך דר וועלט . אונ ער וועט מוון זיין אין דר פונצטער גרוב אריין צו די ווערים :

נוא וויא זאל ער זיך מאכן במויד פו ארשע . אונ דם נאמ אונ לייט זאלן אים פיינט האבן ווארום זאך דער ווערמוג מענטש פו נעסן דעם שווערן בוטרום טאג אז ער וועט מוון אפ שידיון פון דר וועלט פון אלו זיינע נומי פריינד אונ ווייב אונ קונטרס . אונ פון זיין זעלט אונ נומים דענקמאלט וועט אים זיין פנים גשהנה אונ פו פונצטערט ווערן . זיינע גלודר וועלן אים צו פאלן אונ זיין בוד וועט צו שפרונגן ווערן . זיינע גרערום פונם בוד ווארפט מען אים אויך זיין פנים . אונ מיזאמט צו אים צו ווס האקטו איין גזאמלט אזו פול מיסט . אזצנד לאז עס זיין אויך זיין פנים . אונ אויך דם ער וועט מוון חיבוט הקבר זיידן . אונ זיין נשמה וועט קוכן אין גיהנם אריין . נוא איר לובע לייט אז דר ווגרונג מענטש נעקט זיך דאס אקס צום הארצון . וויא קאן ער זיך אויך האלטן ניט צו וויינן אונ שרייאן אויך זיינע גרום ווגר אונ גאנה . אונ דר מענטש ווס איז איין עניו . אונ שומ דרוך השוכה אונ מעשלים מוכים ער דארף זיך ניט פארקומן פאר דעם אלום . אדרבה דוא צדיקים פרייאן זיך מיט זייער טוט . דען זיי ווייטן דם זיי זענן זוכה לחיי עולם הקא . דרום זאך אומרוכר מענטש אין זיך האבן די נומי מדה פון ענוה . אונ זאך השוכה אונ מעשלים מוכים קאן פו הקביה . אזו וועט ער זוכה זיין צו חיי עולם הקא :

אז רבמים זאנן ווען איינר נומ איין ארוכאן אפילו אלו דוא מתנות פון דר וועלט מיט גאנה אונ מיט איין שלעקט פנים טוט ער נאך איין עבירה . דם ער איז אים מכניש . עס וואלט פול

בעסור גזעו ער זאל אים ניש געבין • אזו ווי עס שטייט אין הלכות זדקה • אָבֵר דר נוס אַנְסַפּאַנגַם דעם אַרומאן מיט אַלדּוּבְלִיָּה פֿנים אונ מיט ענינות • איז בעסור וויא ער וואָלט אים גגעבן אלי דא סתנות פון דער וועלט מיט גאָה • דרום זאל זיך אַימלוֹכֵר מענטש לשל האַמזון קענן אַימלוֹכֵר קענטשן אונ זאל גרענקן איך בין ערגער פון אלו • אזו וועט ער סתנה האבן אוף דר וועלט • אונ אוף אוף יענער וועלט • אוף דיא עגה איז בתקוה נוס פר זיך זעלבסט • דאס ער וועט זיך שעמען איין עבירה צו טאן • אונד בייזו פהשבות אונ דרהורים צו האבן • אונ ער וועט בודאי תשובה טאן • נמצא איז אין דעם ככל פון עגה אלו דו זכות אונ נטי מרות פון דר וועלט • אונ ויידר פר קערט אין דר גאָה זענן אלו דו בייזו מרות :

מעשה (רבי עקיבא ע"ה) הט נהאמ אשוינום אונ שייארן פערול צו פר קופן • דס איז געסען אין בית המדרש אגרומר עושר הגמון לעבון דוא ארובו לייט • אונ איז גינאנגען אין צו רוסענו קליידר ווי דר גרעסמור ארומאן פון דר וועלט • אז ער האט דר זעהן דעם פערול ביי רבי עקיבא הט ער אים אום גרונן ביי אים • אונ האט אים געעפן ער זאל מיט אים אהיים גיין וועט ער אים בצאלון • דא איז רבי עקיבא צו אים אהיים גנאנגן מיט זיינו תלמידים • אונטר וועגן איז דר יהודי פרוז ארועק גנאנגן • האבן זיי גסיינט ער גייט גיין צורף האבן אונד ער שפעט פון זייא • אז ער איז נקפן פר זיין הוז זענן זיינו קנעכט אים אקענן גנאנגן אונ האבן אים גפרט אין זיין הוז אונ האבן אים געזעט אוף אגלהני שטול • אונ האבן אים אפ גוואשן זיינו פום הט ער זיי גהייסן געלט דרענגן • אונ ער הט בצאלט רבי עקיבא פר זיין פערול • אונ זיינו קנעכט האבן גנוסן נאך זעקס פערקוף • אונ האבן דו זוכן פערקוף צו רובן • אונ האבן אים איין געבון אוף איין רפואה • אז רבי עקיבא הט דס דר זעהן הט ער זייער פר וואונדרט • דר נאך הט ער גהייסן גרייטן צום טויש • אונ הט געעפן רבי עקיבא מיט זיינו תלמידים זיי זאלן ביי אים עסן • נאך דעם עסן זאגט צו אים רבי עקיבא לוכר פריינד זאג מיר ווען זיא נאט הט דו געענטשט מיט גרום עשירות אונ סאורון מאכסטו זיך אזו לשפל אונ נודני • זאגט ער לוכר רבי דער פסוק זאגט (נאך דהבך דסה יסיו כצל עובר) דר מענטש איז צו נארשקייט גלובן • אונ זיינו טעג זענן וויא אשמתו ווס גייט אבן • אונ ער מיט זיין געלט האבן מיין קיום גיט • דרום האב איך מיר אפ גקלובן מיין שטאט געבון ארובו לייט • דס איך וויל זיך ניש בגאָה האלטן • אונ סאכר וועל איך ארום ווערן אזו וועל איך גיט דארפן פר עגדרון מיין שטאט • אונ נאך איינס איך גרענק דר עושר אונ דר ארומאן זענן בייזו נאמס בשעפגוש • אזו וויא דר פסוק זאגט (אב אחר לכילנ) איין פאטר איז צו אונז אלו • אונ נאך איינס איך פהעפט מיד צו ארובו לייט רען זייא זענן נאהונט צו גאט • אונ ער דר הערט זייער תפלה • אונ נאך איינס אין (ספר חסידים) איין העב האט גפרענט איין חסיד דו ביסט דאך איין עניו • אונ דר סדר איז דר עניו הט אפריילוך נכמו • דען ער זאקנט גיט מער נאר אוף זיינו זונד אונ דעם נלות • נוא זאג מיר ווען ביסטו צום פריילוכסן גוען זאגט ער איך בין אכאל נפאכן אין אשופן מיט עובדי פוכבים האבן זייא מיר גרום רשעת אן נטאן • דאס איך האב נכוסן זוכן אוף דעם שפרין פון דר שוף • דא איז גנאנגן אלשע אונ האט אוף מיר משתיין גוען • אונ עס הט מיד נאר גיט גהארט • דענקאלט בין איך צום פריילוכסן גוען • דס איך האב דר קענט אז איך בין איין עניו תל • דא הט אים דר חכם גלובט אונ פול ברכות געעפן :

עם שטייט אין די עשורת הדיברות • (כבוד את אביה ואת אמה למען יאריכון ימיה) זאלסט ערליך האלטן דיין פאטער און מוטער • פון ווענין די זאלסט לאנג לעבן • דרשית די גמרא דם מיינט קען עולם הבא • דם איז דם לאנג לעבן • דען עס הט גאר קיין סוף גיט אבר דם לעבן פון עה"ז הט יוא איין סוף • און ווידר ווי קען עס זיין אנעס גייטאוף עה"ז • מיר זעהן דאך אפט איינר איז מקיים כיבוד אב ואם און שטארקט יונגער הייד • און ווידר דר ווס איז גיט מקיים לעבט לאנג • דרום האבן די רבנים ול בקה"ה פון משה רבינו אז דם גייט אוף עולם הבא רביי לשמעון בן יוחאי זאגט גאט הט גבאטן צו הויסן כיבוד אב ואם מער פון נאמטס כבוד • אז ווי דר פסוק זאגט (כבוד את ה' מהונה) זאלסט ערלויבן דיין גאט פון זיין געלט מיט צדקה און מעשר • אבר דר ווס האט גיט דר קען גאט גיט ערלויבן פון זיין גוטק • אבר כיבוד אב ואם אפילו דוא האסט גיט ביקטור מחוייב צו גיין אוף די מדינה • און זיי כבוד צו זיין • אוף הט הקב"ה גלייבן די מורא פון פאטור און מוטער צו זיין מורא • דען עס שטייט אין דר תורה (את ה' אלהיך תירא) פר גאט דיין גאט זאלקסט וך פארקטן • און שטייט (איש אמו ואביו תירא) אונלויבן מענטש זאל זיך פארקטן פר זיין פאטער און מוטער • אוף אז איינר שעקט דעם שם ח"ו • אונדער זען שעלט פאטור און מוטער • קיבט גיט אלס קקליה אויך וועל דא בלשיידן ווארום דם איז אזו • דען דרייא שותפים זענן אין מענטשן הקב"ה און דר פאטור און מוטער • דען פאטער גוט פונק זאכן • דם פון זיין זרע ווס ווא איז ווייס ווערט בשאפן די ביינור • און אדרין און די גהירן • און די זעניל פון די הענט און פוס • און דם ווייסו פונם אוג • די מוטער גוט אוף פונק זאכן • דם פון איר זרע ווס ווא איז רזט ווערט בשאפן דם פלייש און הוט • און דם שווארצו פונם און • און די האר • און דם בלוט און הקב"ה גוט צעהן זאכן • דעם קראפט • און דעם אטום • און די נשמה • און דם לופוד גשטאלט אין פנים • און דם אן גווקט • און די גהירן • און די בייד • און לוסט • און סתשבות • און דר הקב"ה • און אז די צייט קיבט דר מענטש זאל שפארבן דא נעקט הקב"ה אנוועק זיין חלק • און פאטער און מוטערס חלק בלייבט לויגן :

דרום אז דר מענטש איז כבוד זיין פאטער און מוטער און הט מורא פר זיי • זאגט הקב"ה זען אזו כבוד מיין שכינה און הט מורא פר איר • און אוב זען הט גיט מורא פר זיי זאגט הקב"ה אויך האב רעכט גטאן דם מיין שכינה וואנט גיט מיט זיי הויסן • דען זיי וואלטן פר איר אוף קיין מורא גיט גהאט • עס איז קשה פר ווס ביי כיבוד שטייט (כבוד את אביה ואת אמה) פרוד דער פאטור און ביי מורא שטייט (איש אמו ואביו תירא) פרוד די מוטער גאר הקב"ה הט גוויסט דם אונלויבן קונד איז זיין מוטער מער כבוד אז דעם פאטור • דען זו איז אים מפינים מיט גוטו רייד דרום הט די תורה אן גשרובן דעם פאטור פרוד • אוף הט ער גוויסט דם אונלויבן קונד הט מיין מורא פארן פאטור וויא פר דר מוטער • דרום האט ער אן גשרובן די מוטער פרוד • דם מיט אלים זאלן זיי גלייך זיין • (תמשה דברים) פונק זאכן זענן דר עיקר כיבוד אב ואם • ער איז זיי מחוייב אן צו טאן זייערד קליידר • און אריין צו פירן • און ארום צו פירן • און עסן און טרונקן צו נוגן • מיט עסן איז דר דין אזו • האבן זיין פאטור און מוטער זייער אייגן געלט זאל ער זיי שפייזן דר פון • און אוב גיט איז ער מחוייב צו שפייזן פון זיין געלט • און אוב ער הט אוף גיט • איז ער מחוייב צו גיין אוף די מדינה און זיי צו שפייזן נאך זייער כבוד נאך • אוף איז ער זייא מחוייב צו נוגן קליידר און בעט גונאנט נאך זייער כבוד נאך • און דר ווס וויל גיט מקיים זיין כיבוד אב ואם גייט אים דרוף דם בית דין • אוף גייט קען אטאקטור ווס זו הט גיט אטאן אבר אז איר מאן וויל גיט ליידיג איז ווא פאטור • און איר מאן וועט דר פר מיין דרום עונש ליידיג • דיא קונד זענן מחוייב תמיד צו טראקטן וויא אזו צו טאן דם ווילן פון זייער פאטור און מוטער און זאגן זיי גיט דר צעקנן • אוף זאלן זיי מאכן דם זייער פאטור און מוטער זאגן מיט זיי שאפן • אז ווי דר פסוק זאגט (שם בני מוסר אביה) הער צו מיין זון דיא שמראף בייד פון דיין פאטער • און דם זאל אונלויבן זעקנן דם קיין שום פאטער און מוטער הייסן פראי גיט זייערד קונד ארום

רעכט טאן • נייארט מהמת זייער גרוס לויבשאפט פון זיי אין רעכט פארטונג וועג • דרום זאל אויטלוקר פאלגן זיין פאטער און מוטער און זיין השוב האלטן און גיט פון שיעקן זייער רייד • און זייער עצות • און זאל גיט ראקטן די עצות פון דיא אלטו גולטן שון גיט • דען אז ער וועט זיך פראקטן וועט ער זען בשיינפולקייט דס זייער עצה איז זייער גוט :

אויך דרום זענען די קונטר מחוייב עקלוק צו האלטן זייער פאטער און מוטער ווייל זיי לערנען מיט זיי תורה און מצות • און ווייזן זיי דעם וועג פון דקה ארץ און נאטקס פארקט • נאך מער דרום איז אויטלוקר מחוייב עקלוק צו האלטן זיין פאטער און מוטער ווייל זיי האבן אים גבראקט אויף דער וועלט צו טאן תורה און מצות און מעשים טובים און מיט זייער שטראפונ זענען זיי אים נכבד אויף דעם הקבא • דרום נאנט די גבראקט און מחוייב קבד צו זיין זיין שטראפונ און זיין רבי ווס לערונט מיט אים תורה מער אידר זיין פאטער און מוטער דען זיי האבן אים נכבד אויף דר וועלט און זיין רבי פרענגט אום צו עולם הקבא • נכבד אז די פאטער און מוטער ווס לערנען זעקבסט מיט זייער קונטר און שטראפונ זיי זענען די קונטר מחוייב זיי צווייא טאל אזו פול כבוד אן טראן פון די פאטער און מוטער ווס טראן דס גיט • און די פונד פון די קונטר זאל גיט זיין מיט דעם פונד און מורא אב ואם קדי זיי זאלן לאנג לעבן • נאר זייער פונד זאל זיין • ווייל נאטקט אזו גבאטן קאר מען אים גיט דר צערגן • דא ועל איך בשיידון ועלכום עס היינט פיבור אב ואם • מיטאר זיך גיט זעצן אויף זייער אורט • אויך גיט אריין צו פאלגן אין זייער רייד • אויך גיט פול צו היידן פון זיין דען דס איז אסור פון אנדרו קעסטלוקי לייט מכלש אז עס איז קיין כבוד גיט פון זיין פאטער און מוטער • אפילו זיי זענען זיך טועה אין זייער רייד טאר מען גיט זאגן גיט אזו טיין פאטער און מוטער • איך ווייס די נאך • דען איך בין דר ביי גענען • אפר אין דר תורה טאג זיך אזו ווא ספולל זיין מיט זיין פאטער :

אויך ווען מען זעקט זיי איין עבירה טראן טאר מען צו זיי גיט זאגן איר טוט אום רעכט דאס איז איין עבירה נאר טיאל נוי זאגן אזו שטייט אין דר תורה • אזו וועלן זיי זיך וואל מארקען און זעלן זיך אפ שידון דר פון • און ווען דר קענטשט הט צו טאן אנאנד קצנה און אויך מקיים צו זיין פיבור אב ואם • איז דר זיין אזו די מצוה קאן נטאן ווערן דרקה אנדרו איז מחוייב מקיים צו זיין פיבור אב ואם • און אזו גיט זאל ער פרוי די מצוה טאן • דר נאך זאל ער מקיים זיין פיבור אב ואם און בשעת מען לערנט תורה • אנדר זיי זענען מוחט אויף זייער כבוד איז מע פטור דר פון • עס טאר קיינער גיט מצעד זיין זיין פאטער און מוטער מיט קיין שום נאך איז נוי כיר גפונן ביי שאול הקלך ער זאגט צו זיין יונג נייא אהיים און זאג טיין פאטער ער זאל זיך גיט מצעד זיין פון אונזרט וועגן • סיר האבן גלערונט אין (מסקת סנהדרין) (רבי יהודה) זאגט פון (שמרא) וועגן די בני ישראל האבן גפרענט צו (רבי אלעזר) ווי גרום און ווייט גייט דר פיבור אב ואם • כלומר ויפול דארף דער שאידן זיין דס מען מוז דרוף שווייגען און מיטאר זיי נאר גיט זאגן • הט ער גואנט איך וועל אייך דר ציילן ווס דר עובר כוכבים (דמה בן נתינה) הט גטאן אין דר שטאט אשקלון אפאל האבן דיא ישראל בדארפט אפגים טובות צימחושין • און בייא אים זענען געווען • און ער האט דרוגן גקענט סרויח זיין זוכצוג קאל צעקן טוונגט גולן • (רב פהנא) זאגט אכצוג טאל צעקן טוונגט גולן • אז די חכמים זענען צו אים נקומן הט זיין פאטער גשקאפן • און דר שרוקל פון דעם געוועל איז גלוגן הונטר זיין קאפ • אזו הט ער גיט גואלט אויף וועקן זיין פאטער האבן די חכמים גקומט ביי אנאנד סורה • דס אנדרו יאר איז בייא דעם (דמה בן נתינה) גבארט גווארין אפכה ארומה • זענען דו חכמים צו אים נקומן דס אנדרו קאל צו קופון די פרה ארומה • זאגט ער איך ווייס וואו דס איז וועט סיר פאר איר גופן ויפול איך ועל וועלן • אפר איך פגען גיט מער נאר איר זאלט סיר גופן דעם שאידן ווס איך האב גיהאט פאר יארן • אז דיא חכמים האבן דער הערנט זיינו רייד • האבן נייא גואנט מה נאך דער עובר כוכבים ווס איז גיט גבאטן זיי ער אזו חכמים די מצוה פון פיבור אב • נוא מכל שכן איין יהודי :

הלכות כיבוד אב ואם פרק שמיני

שוב

א. רב דימי איז גקומן ביין ארץ ישראל הט ער דר ציילט ווס איין עובר פוכבים הט גטאן איז (אדם) . ער איז געטון הונקט דעם קרנינאל . דא איז ויין מוטר גקומן און הט אים גשלאגן אוף זיין קאפ . און גלשפונן אין ויין פנים און ער הט איר ביין ווארט גיט גרעט . אוף זאגט די קרא אכאל גפונט מען איינר איז סתירה ויין פאטור מיט שווער ארביט . און דורך דעם פקומט ער עולם הבא . און אכאל גפונט זיך איינר ווס גוט זיין פאטור עסן (בערני סליים) . און פר ווקרינט זיך אין אים און קומט דורבן אין גיהנם . אז ווי עס איז אכאל גווען איין ארוואס ער פלעגט זיך פר דוגנן צו ארבוטן . און זיין פאטור הט גערן עפס צו עסן איז ער הט אים גיט גהאט צו גיבין . אכאל האט ער גזאגט צו זיין פאטור ער זאל ארבוטן אוף זיין אורט און ער הט אים גזעהן צו גיבן עסן אז ער הט דר זעהן זיין פאטור ארביטן הט ער גוויינט און זאגט מיין לזכר פאטור ווייא איז מיר דס איך לאז דיך אזו ארבוטן . מיין לזכר פאטור ווייא מיר עס מוחל . דען הקב"ה ווייט דעם אמת אז איך וואקט גערן דיך סכבד גווען מיט ווס פיגלדף איז . אזו הט ער מיט די רייד הענגט אן גטאן זיין פאטור . אזו הט ער זוכה גווען צו עולם הבא :

און אכאל גפונט מיר איינר האלט ביי זיך איין אלטון פאטור . אז ער זעהט אים פריא עסן . אז וויא דר מיר איז פון אלטו לייט זאגט ער צו אים ווי קענטו עסן אזו פריא דו פוקט דאך ערשט אוף גלשאנן אויך עס איז ערשט טאג גווארן . און אז ער זעהט אים פול עסן . זאגט ער ווי עקט מיין פאטור אזו איין אכילה . און אז ער גערט עפוס זאגט ער ווי גלוקט מיין פאטור צו אלים אויך ער זאגט מיין פאטור גערט מיין גיט נאר אוף זיין עסן . און אז ער איז זאט מיינט ער אוטלזכר איז זאט אוף אזו דר פאטור פרעגט אים ווען וועלן מיר עסן . זאגט ער צו אים עס פאר דיר וואס פרענקטו אוף אויך עסן איך מוז דיר אלס אהיים ברענגן . און אז ער מאכט אים אכאל אפבלוש און ער פרעגט אים מיין זין וויפול קאקט עס . זאגט ער ווס פרענקטו איך מוז דאך פר דיר אלס זארגן . אויך ער זאגט אים מער וויפול עס קאקט . דס דער פאטור זאל מיינט ער הט פול אום גנבן פון זיינט וועגן . אויך ער טראכט ווען וועל איך פטור ווערין פונם אקטן . דס ער זאל שטארבן וועל איך רוא האבן אויך ער טראכט זיך ווי גרוס איז די לייט ווס ער מאכט מיר קונן מיין ווייב אויך ער טראכט זיך הלואי וואלט איך תגאה גהאט פון מיין פאטור ווי אנדרו האבין תגאה פון זייער פאטור . אויך איינס פון די אלי זאכונ פר לזכר ער עולם הבא . און קומט אין גיהנם . אוף דעקט גלייכו ווען איינר שפעט נאך אויף די רייד פון זיין אלטו פאטור . דס ער זאגט ער רעט שון ווי ער וואלט גווען (עובר במל) אויך ער הייסט אים שווייגן . אויך ער זאגט מיין פאטור מוז זיך אין אלז זאכונ מושן . אויך ער וואקסט ארויף אוף איינס פון זיינט בני בית . נאר זיין פונדף איז אוף זיין פאטור און מוטר . אויך ער הייבט אוף אהוד קול . און שייאט זיך גיט פר אים . אויך ער טוט אים אנגיד צער פר לזכר ער עולם הבא אפילו ער זאל אים גיבין די בעסטו שפייו און קליידר :

אייין תנא האט גזאגט פר רבי נחמן בר יצחק אין דר צייט ווען איינער איז מצער זיין פאטור אז מוטר זאגט נאט איך האב רעכט גטאן דאס איך וואן גיט ביי זיי הונקן דען זיי וואלשן סוף אוף מצער גווען . (רבי מרפון) הט גהאט איין אלטו מוטר . אז זיא פלעגט וועלן ארוף גיין אופן בעט . הט ער זיך איין גבוגן און זוא פלעגט זיך שטעלן אוף אים און ארוף גיין אופן בעט . אכאל האט ער זיך פרוקט אין בית המדרש ווי ער איז מקנים פיבוד אם האבון אים דו תבסים גזאגט דו האקט נאך גיט דאלב מקנים גווען וויא מען דארף . ווען דוא מוטר זאל דיר אריין ווארפן אבייטל מיט געלט אין ים אריין . אויך זיא וואלט דור אנגדור גרום שארין גטאן און דו וואקסט גשווייגן דאס איז דר רעכטור פיבוד . אכאל איז ויין מוטר גגאנגן אין הוז . הט זיך אויך גרוסן איר שוף האט ער איר הונקט גליינט זיין האנט און זיא איז אזו גגאנגן ביז אין איר בעט . אכאל איז דר רבי מרפון זייער קראנק גווען . זענן דו תבסים גקומן אים סכבד חולת זיין . הט זיין אלטו מוטר גזאגט צו זיי מוט תפלה פר מיין זון דען ער הט מיד זייער סכבד גווען . ער הט מער גטאן ווי ער איז סחוייב . האבן דו תבסים זוא נקדענט וועלכום איז דס . הט זיא זיי דר צייקט דעם פיבוד ווס ער הט זיא

אין נטמן האבון זיי איר גזאנט ער הט גאך ניש מקיים גוען האלב וויא קען דאך :
אויך זאגט דוא נקרא דוא מוטער פון (רבי ישמעאל בזהו גרזל) איז אמאל גקומט אין בית המדרש
 אריין . אונ האט אים צו גקלאגט פו דו תבמים דם ער איז ויא ניש מכבד . האבן זיך דוא
 תבמים ויער פו וואונדרט . אונ האבן ווא גפרעגט נים איז דם ' זאגט זיא אז ער איז אהיים גקומן
 פונם בית המדרש האב אויך גניסוח אונ האב אים גיוואקט אפ וואשן זיינו פום האט ער סוף ניש
 גוואלט לאזן האבן דו תבמים גזאגט צו אים דו דארקסט צו טאן איר ווילן . (רבי יוסף) אז ער הט
 גהערט זיין מוטער קיבט הט ער גזאגט אויך ווער אוף שטיין פו דו שכיבה (רבי אבהוה) זאגט סיין
 זון (אבימי) איז רעקט מקיים גיבור אב ואם . דען ער האט פונעף זון אונ אז אויך אונד זיין מוטער
 קלאפן אין זיין טור . לאזט ער ניש קיין שום זון עפונן . נאר ער זעלבסט עפונט אויך . אונ זאגט
 אלס סיין לובד פאטור אונד מוטער . הט גייא אויך עפונן זיין ער עפונט אוף :

תנו רבנן ריא רבנן האבן גלערוגט אומלוכוד איז מהויב מכבד צוא זיין פאטער אונ מוטער אפילו
 נאך זייער טויט . דאס ער גנעקט פו זיין תבד עפונט אפוא אפוא זיין תבד פון זיין פאטערס וועגן זאל ער
 טיינט וועגן נאר פון סיין פאטערס וועגן אז איינר זאגט איין פלשט פון זיין פאטערס וועגן זאל ער
 זאגן דם האב אויך גהערט פון סיין פאטור (הריני פכרת משכבו) אונ אז עס איז שון נאך דעם יאר
 פון זיין אבילות זאל ער נאר זאגן סיין פאטור (זכרונו לברכה) . איין טאכטער איז אויך מהויב מקיים
 צו זיין גיבור אב ואם . אויך דו גיבור אב זאל גרעסור זיין וויא דער גיבור אס . דען זיין מוטער איז
 אויך מהויב ערלעה צו האלטן איר כאן . מידון ער האט איר (נמ) גנעבן דעמאלט איז דער גיבור
 פון ביידו גלייך . דר פסוק זאגט (כבוד את אביה ואת אמה) . דם ווייבט איסלובור וואול דם קען
 טאר ניש זאגן עס איז פו האנדן אויך אייברג . אות אין דו תורה חזו : נוא נוס קיבט פו צו ווייזן
 צווייא מאל דם וואקט (את) . אונ דו (ואו) פון (ואת) . נאר מיר האבן גמקלה מסיני פון מרעה
 (את אביה) ווייזט מיר דו ביסט אויך מהויב מן התורה מכבד צוא זיין דיין לשופו מוטער בייא דיין
 פאטערס לעבן . אונ נאך דיין פאטערס טוט ביסטו מהויב ויא מכבד צו זיין מדרבנן . נאך קער
 ווייזט אונ דער פסוק קעו איז מהויב מכבד צוא זיין זיין פאטערס אונד זיין מוטערס ברויך אויך
 שוועסטור . אויך זיין עקטור מוטער . אבד דער גיבור אב איז פרוד פו אונ . אונ ווער עס איז מקיים
 אקס ווס אויבן שטייט . איז ער זוכה צו לאנג לעבן . אויך צום אייבונגן לעבן לעולם הבא . אז
 וויא דער פסוק זאגט (כבוד את אביה ואת אמה למען יאריכו וסיה וקפוען יושב דה) לעולם עבולו
 ארויך וטוב אמן סלה :

מליק הלכות כיבוד אב ואם

הלכות גידור בנים פרק תשיעי

דר ניינטער פרק העט וויא מיזאל דו קונד דר צוהן אונ זיי שטרקאפן :
בן (תבם מוטער אב זיך לא שפע גערה) איין קלונר זון מוטער זיין תבחה פון דעם ווייל ער האט צו
 גהערט דו שטרקאפ פון זיין פאטור אונ דר זון וואס איז אשפעטור קיבט עס ווייל ער הט ניש צו
 גהערט קיין גשטייא אונ שטרקאפ . דו תבמים זאגן ווען דו זעקסט איינר איז איתמיד תבם זאקסטו
 וויסן אז זיין פאטור האט אים גשטרקאפט אין זיין יונגט . אונ האט אים גוויזן דעם רעקט פארטונגן
 ווען . אזו וויא דער פסוק זאגט (בן תבם מוטער אב) . אונ ווען דו זעקסט איין רשע איין שפעטור .
 זאלסטו וויסן דם זיין פאטור הט אים ניש גשטרקאפט אונד ער הט זיך ניש גקערט צו זיין שטרקאפ .
 אזו וויא דר פסוק זאגט (ולץ לא ישמע גערה) . אונ ווייד דר פאטור ער אים פיינט גהאט דרום הט
 ער אים גזאגט גיין . אזו וויא דר פסוק זאגט (חושף שכתו שוניה בנו ואתהבי שחרו מוסר) וער עס
 פו מידט דו רומ פון זיין זון הט ער אים פיינט . אונ ווער עס הט לוב זיין קונד שטרקאפט ער אים .
 דר מדרש זאגט דם וואקט (חושף) הט אין זיך צווייא מייטשון . מיט דעם שמאל (חושף) איז מייטש
 ער פו מידט . אונ מיט דעם קיין (חושף) איז מייטש דם ער שלאגט זיין זון אין דר פינגער . אונ
 זעקט ניש וויא אהין ער מלעפט . אויך דעם האבן דוא תבמים גזאגט עס איז אסור איין קונד צוא
 שלאגן

הלכות גידול בנים פרק תשיעי

שלאגון אין רוצו • דען עס איז גלייך וויא ער שלאגט אים אין דר פונדאָר • דאס ער פֿרעגט ניש וויא ער פֿרעגט • גלייך וויא איינר שלאגט זיין פיינט • אזו וויא איה וועל דא בעסער פֿשיידן דו טעמס דר פון • אונ דס ווארט (שחרד) שייטשען דו חכמים לשמראף דיין קינד אין זיין יוגנט • דען דער נאך וועט אים קיין שמוראף ניש העלפן • אזו וויא דר פסוק זאגט הנחך לנער על פי דרכו גם פי תקין לא יסור ממנו זאלסט גוויינען דעס יוגן אין זיין יוגנט נאך זיין שלל נאך • אזו אז ער וועט אלט ווערן וועט ער ניש אפֿקערן דר פון :

בין זעהן סיר וואו דאס איטלנאָר פאָטער אונ מוסר זענן מחויבי צו שמוראפן זייער קינד אין דר יוגנט מיט גומי בייר ניש מיט רוצו • דער אנדרור טעם איז דר סרר איז האָף אז איינר שמוראפט זיין קינד זאגט ער צו אים דאס טוא אונ דס ניש • ווארום האַסטו דס גמאן • אָבֿר אז ער וועט אים שמוראפן מיט רוצו • וועט ער אים ניש קענען פיר זאגן דו כיד • אונ אפֿילו ער וועט אים שוין יא פיר זאגן וועט ער עס ניש וועלן מקבל זיין • דר דרושר טעם איז דען דאס איז דאך דיגע אז עס איז אַרויס אונ האַרבן עבירה צו זיין אין רוצו • דען אין רוצו קאן מען ניש גאט ריגן • אזו ווי עס וועט פֿשיידט ווערן אין פרק (לעזוב חכה) • אונ צו שמוראפן זיין קינד • איז דאך אַרויס מצוה • נוא וויא קען דו מצוה אָנגומען זיין אזו יא קומט פון איין עבירה • דר פֿערער טעם איז איין עובר ברכבים שמוראפט יא זיין קינד מיט רוצו • ווייל ער האט דאך קיין תורה ניש • איז פייא אים קיין עבירה ניש צו זיין אין רוצו • אויך שמוראפט ער אים ניש צו קיין תורה אונ מצוה • אָבֿר איין יהודי טאר דאך ניש זיין אין רוצו • אויף אז ער וועט אים שמוראפן מיט רוצו וועט ער אים ניש קענען רעכט שמוראפן צו תורה אונ מצוה • אזו איז עס אַרויס עבירה • דר פֿפֿטר טעם איז דר ווס שלאגט זיין קינד אין רוצו קען ער אים חוי אטוט מאכן • דרום זאגט דר פסוק (חושף שבטו וגו) אָבֿר דר ווס שמוראפט זיין קינד אין דר יוגנט הט ער זיך ניש צו פֿארבטן דאס ער וועט אים גיין לתרבות רעה חו • אזו ווי סיר נפֿאָן אַבֿרהם אָבינו עיה הט גשמוראפט זיין זון יצחק איז ער גוואָרן אַתלמיד חכם אונ אַבֿיז • אונ זיין זון ישמעאל האט ער ניש גשמוראפט איז ער אים גינאָנגן לתרבות רעה • אזו אויך יצחק אָבינו עיה הט גשמוראפט זיין זון יעקב איז ער גוואָרן איין תלמיד חכם אונ נביא אָבֿר זיין זון עשו הט אים גנאָרט מושן מול • דס ער האט גשיינט ער איז פֿרום אזו האט ער אים ניש גשמוראפט • איז ער אים גינאָנגן לתרבות רעה • אויף יעקב הט גישמוראפט זיינו צוועלף לעבטים זענן זייא אויף גוואָרן תלמידים חכמים • אויף דוד המלך עיה האט ניש גישמוראפט זיין זון אַבֿשום פֿר גרום לובשאפט איז ער אויך אים גינאָנגן צו תרבות רעה • אָבֿר זיין זון שלמה האט ער יא גשמוראפט • אונ אויף זיין מוסר בת שבע הט אים גשמוראפט נאך זיין פאָטער מוט • איז ער אויך גוואָרן אַנרוסר תלמיד חכם • אָבֿר דו אלו וואס זענן ניש גשמוראפט גוואָרן זענן אויס גנאָנגן צו תרבות רעה • דרום זאגט דר פסוק (ואהבו שחרד מוסר) • אויף זאגט דר פסוק (סר כנה כי יש תקנה ואל המיתו אל תשא נפשיה) שמוראף דיין זון אפֿילו ער איז אַצונד ניש דען עס איז פאר האַרדן אַהאפֿונג • אונ זאלסט ניש זאָרען ער איז אַשלאפֿיר יוגן ער וועט שמוראבן פון ביין שלאגן אויף זאגט דר פסוק (אל תמנע כנער מוסר כי תכנו בשבטם לא ימות) דו זאלסט ניש פר מיידן פון דיין יוגן קיין שמוראף ער וועט ניש שמוראבן אז דו וועסט אים שלאגן מיט דר רוט אונ אזו דו וועסט אים שמוראפן זיין יוגנט האַסטו ניש זאָר צו האַבן דס ער וועט דר תרנות ווערן דוקה דעם בית דין אובר זיינע עבירות • אונ אז ער וועט אלט ווערן וועט ער גלייבן ביי זיין גוואָזקייט אָבֿר אויף דר עלמור זיין אים שווער צו שמוראפן • אויף זאגט דר פסוק (אתה בשבטם תכנו ונפשו משאול תציל) דו זאלסט שלאגן דיין קינד מיט דר רוט אזו וועסטו אים מציל זיין פונם ניהקם :

נאך אפֿשט איז אויך דעם פסוק (הנחך לנער על פי דרכו גם פי תקין לא יסור ממנו) אזו דו וועסט גינאָנגן דעם יוגן נאך זיין סתּוה נאך ניש צו גיין אונ שול אריין דאווען אונ ניש צו לערנן אונ צו פֿאָלגן דעם יוצר הרע • אז ער וועט אַלט ווערן וועט ער אויף גלייבן דר פייא • דען זיין טעב ער אזו • אונ ער מיינט עס איז אַלט מוהר • אָבֿר אזו דוא וועסט אים שמוראפן מיט דער

רום אין זיין יונקט און נעקסט אים טייערן דעם וועג פון תורה און מצות • און דרך ארץ • אזו וועט
 ער אויך בלייבן ביים זיין גומי טבע • פינף זאכן איז איטלעכער סתויב צוא טאן זיין זון דס ערשטי
 ער דארף אים מל זיין • דס אנדרו אז ער איז אפבור דארף ער אים אויס לייזן פונם כהן • דס
 דרוטי ער דארף אים תורה לערנן : דס פערדי ער דארף אים אויב נגיין דס פונטי ער דארף
 אים לערנן אקלאקה • אויער אנאנדער פרנסה • אמטיל זאגן ער דארף אים אויך לערנן צוא
 שטייען און וואסד • דו גמרא ברענגט דרויף פיל סנסקים נאר איך וויל דרנגן גיט סארוק זיין •
 נאר דר כלל פון דר זאף איטלעכער פאטור ווס גיטיינט זיין קנוד צו תורה און מצות • איז ער וזקה
 צו עולם הזה און צו עולם הבא אזו ווי רבי יחקן הט גזאנט דרייא וענין במוט צו עולם הבא • דער
 וואס וואנט אין ארץ ישראל • און דר ווס גיטיינט זייגי קנוד צו תורה און מעשים טובים • און
 דר ווס הט נאר איין כוס ויין אוף קידוש • און ער טרונקט נאר אביסל דר פון און דאס אינגלי
 לאזט ער אוף דר הברלה דר האט אויך גוראי עולם הבא • ווייל ער איז אזו מוקדק אין מצות :
 דער ספר תחומא ברענגט אפעשה אמאל איז רבי עקיבא עיה גינאנגן אויפן (בית החיים)
 האט ער ברענגט איין סענקטש האט גיטראנגן איין בונד האלץ וואס קיין צווייא פערד
 וואלטון זוא גיט גיקענט טראגן • און ער איז דער מיט גישוונד גילאפן וויא אפערד • האט רבי
 עקיבא גוד גינען אוף אים ער זאל בלייבן שטיין • און זאנט צו אים מיין זון ביסטו אפגעקט וועל
 איך דיה אויס לייזן ביסטו איין ארומאן וועל איך דיר העלפן • זאנט ער מיין הער לאז טיה גיין •
 איך טאר גיט בלייבן שטיין • זאנט רע ביסטו אפגעקטש • אודר איין שד • אודר אפונק זאנט ער
 איך בין אשת • און אלי טאג מוז איך ועלבורט לויפן און ווארד אריין צו ברענגן הארץ • דער
 נאך מוז איך ועלב קט אן צינדן • און מוז טיה אריין ווארפן אין פייער פר ברענט צו ווערן •
 דר נאך מאקט טעו טיה וויידר גאנץ זאנט (רע) זאג מיר וואס פר עבירות האסטו גיטאן ביי דיין
 לעבין • זאנט ער איך בין גינען איין גבאי גובה מס צו זיין • אזו האב איך רעם עושר גרפת
 און האב בייא אים ווייניג גינען : און פון דוא ארומי לייט האב איך פיר גינען • און אויך
 האב איך סנה גינען מיט איין אשת איש אום יום גיפיר • זאנט רבי עקיבא) מיין זון האסט גיט
 גהערט פון דוא פונקים וואס נענן דיה בן אויב עס איז גיט פאר האנדן עפים אהקנה צוא דיר •
 זאנט ער מיין ליפר רבי האקט טיה גיט אוף • דוא פונקים וועלן אויפר טיר ברונות ווערן • נאר
 איך האב גיהערט פון זייא אז איך זאל האפן זון און ער זאל באווען פארני עמוד און זאגן קדיש
 און ברכו וואלט איך גקומן אין גן עדן אריין • אפר איך האב קיין זון גיט • נאר איך האב גלאזט
 מיין ווייב מעוכרת אזו טיים איך גיט אויב זוא הט גווינן אזון אוידר אטאקטר • און אויב אפילו זו
 הט גהאט איין הט קינר מיט אים גיט צו לערנן • פרענט אים (רבי עקיבא) ווי הייסטו • זאנט
 ער (עקיבא) און מיין ווייב הייסט (שושטירא) • און מיין שטאט הייסט (אלדקא) :

אזו הט זיק באלד (רבי עקיבא) סטריח גענען פון איין שטאט צו דר אנדרר ביי ער איז גקומן אין
 דר שטאט • הט ער נאך גפרענט ווי איז דס הוז און דס הוז פון דעם עקיבא ווס איז גשטארבן •
 האפן גזאנט אלז לייט ווס פרענט איר נאך אוף אזו ארשע יבח לשמו ווקרו • הט ער נאך גפרענט
 אוף זיין זון • האט טען אים גזאנט ער איז אפילו נאך גיט גימלות • און אנה לייט ווילן דרויפר
 מיט זיין ווייב קיין עסקים גיט האבן • איז ער גנאנגן אהון • און האט גנאמן דעם יונג און האט
 אים גימלות • און הט אים געעצט לעבון זיק • און הט מיט אים גערונט • הט ער גיט גיקענט
 סקבל זיין הט ור עקיבא) תפלה גטאן פון זיינע וועגן • און האט גיפאסט פונציג הענתיים •
 איז ארום גנאנגן אבת קול פון דעסט וועגן מוסמו תפלה און תענית • זאנט ער יוא • אזו האט
 ער אן גרובן מיט אים צו לערנן (אלף בית) • און בענקטשון און קריאת שבע און שמונה עשרה •
 און הט אים גשטעלט פארן עמוד • און ער האט גזאנט קריש און ברכו • אזו פארד איז זיין
 פאטר פטור גווארן ביום גיהנם • און איז גקומן אין גן עדן • און ער איז גקומן צו רבי עקיבא
 אין הלום און זאנט צו אים גאט זאל איך בצאלון אייער עבר בעולם הזה און בעולם הבא • זאנט

צוא אים רבי עקיבא) נא דעם פסוק וה' שקה לעולם ה' זכרה לזרז רזוח. נא זעון מיר וזאז דאש אזו קאן ברענגן זיין פאטער אין גן עדן אריין :

דרום זאל איטלזכר תמיד גייווינגן זיין זון צו תורה און מצות און מעשים טובים אין זיין יוגנט י און זאך אים לערנען ווערלוב זיין פאר שטאנד. און זיינו יארון ווי חיים ער קען דר ליינד איידר ער הייבט אן צו ריידן זאל ער אים לערנען ספרים קושן. אזו וועט ער גוואונט ווערן ספרים ערכה צו האלטן. דער נאך אז ער הייבט אן צו ריידן זאל ער אים לערנען צוא זאגן (תורה צוה לנו משה. און דעם עלשטן פסוק פון קריאת שבע. און אז ער וועט עלטר זאל ער אים לערנען (א"ב). דער נאך זאל ער אים דונגן ארבי צו לערנען תורה און תמיד זאל ער אים לערנען מיט הנפשות. צום ערשטן זאל ער אים גובין וזכי שפיו אורך אנטאשין. דער נאך זאל ער אים מאכען קליידר ווערלוב זיין פאר שטאנד און יארן דר נאך זאל ער אים זאגן לערן ערוינט וועט אין רב. און זאל אים אז לאנג לערנען בית ער וועט גוואר ווערן צו דוגן לשם שמים. און זאל אים גייווינגן אבונט און מארגן צו גיין אין שול אריין דאונען. און גיט צוא ריידן קיין דברים בטלים בפרט אין שול. און זאל אים גייווינגן צו ציצית און תפילין. און זאל גיט עסן און טונגן אן אברכה פיר און דר נאך. טון זאל בענעשען נאך דעם עסן. אזו אז ער וועט אלט ווערן וועט ער פלייבן דער ביי און זאל און אים גרום השנחה גובין ער זאל גיין אלי טאג צום רבי אין תרד אריין. און אז זיין פאטער דארף פראכטן און פרנסה אזי דו מוטר אים מחויב צוא גייווינגן צו דעם אים :

דרום זענען איטלזכי הקילה מחויב צו האקען קלמרים ווי פוז זיי דארפן. און דו הקילה וואס טונגן גיט אזו. דארף קען זיין סתרים זיין דען דוא וועלט שטייט גאר און דעם אטום פון דוא קונדד וואס לערנען תורה און אוב גיט וואקט ווא תרוב גווארן אזו ווי מיר גפונן און דאס זרשלים איי דרובר תרוב גווארן מחמת ביטול תורה. רבי יהושע בן לוי זאגט פון רבי יהודה הנשיא ווענן. און ער האט עס גאנט פון זיינו עלטער ווענן. און זיינו עלטערן פון זייער עלטערן ווענען דאס מיטאר גיט מבטל זיין דו קונדד פונם לערנען אפילו צוא דער גרעסט מצוה אין דער וועלט. און דו ווייבר זענען מחויב סדרה צו זיין זייער קונדד אין רעכטן וועג אפילו זיי דארפן דרוף גרום מייא האבן דען זייער שער אזו און זייער גרום. אזו ווי דוא גכרא זאגט אין פרבות. דוא רבנן האבן גאנט עס איז גרעסר דער בתרון פון גאט צו דוא ווייבר ווי צוא דוא מאנן. אזו ווי דער פסוק זאגט (נשים שאננות שבענה קולי וגו') איר פרוקי ווייבר הערמ צוא מיין שטום דר צוהמ אייער קונדד צו תורה און מעשים טובים. און דו ווייבר וואס פורן זייער קונדד צום רבי און ווארטן מוטן עסן ביי זייערן מאנן קוכן אהיים פונם בית המדרש. וואול צו דו ווייבר. און צוא זייערן מאנן און קונדד :

דער וואס לערנט אפילו מיט זיין חברס זון האט ער אגרוסן שער גלייה ווי ער וואלט גערונט מיט זיין איינגום זון אזו ווי מיר גפונן ביי אברקם אבינו ע"ה. דאס ער האט מנייר גווען מאנזבדן. און שרה האט קנייר גווען ווייבר. אזו האט זייא הקביה גרעכונט פאר זייערן אייגוני קונדד. אזו ווי דער פסוק זאגט ואת הנפש אשר עליו ברחן און דוא לייבר וואס זיי האבן מנייר גווען אין תרן און משה רבינו ע"ה האט גלערונט מיט זיין ברורם קונדד אלער און איתמי. הש זייא אים גאט גרעכונט פאר זיינו זון. און דער וואס לערונט תורה מיט זיין חברס קונדד. איז ער זוכה צו ווען אין דער לשיבה של מעלה. אזו וויא דער פסוק זאגט (אם תשוב ואשיבה לפני המסוד) אז דוא וועסט אגדרו אום קערן צוא מיר ועל אף דיה און אום קערן צוא שטיין פאר מיר און אז אייגר לערונט מיט איין עם הארץ איז ער מבטל דו גוירה וואס הקביה האט גזר גווען אפילו און דער נאנעז וועלט. אזו וויא דר פסוק זאגט (אם תוציא יקר מולך בפי תורה) דו גכרא זאגט אין (פענית) רב) איז גכוסן אין אשטאט אריין איז דארט גווען אגרום הונגר ווארום עס איז מיל צייט קיין רענון גיט גאנגען הט ער גזר תענית גווען. און האט גרום תפלה נטאן. איז קיין

לענן גיט גקסן • דא הט זיה גשעלמט דער חון פארן עמיד • און ה' אן גהובן צו דאווינן שמונת עלטה • אז ער הט אן גהובן (משיב הרוח) הט אן גהובן צוא ותיאן אוינגט • אז ער האט גאנגט (מוריד הלשם) הט אן גהובן צו לענגן • נאך דעם דאווינן פלעגט אים (רב) וואס זענן דייע פועלים טובים זאגט ער איך גין אפסלד אונ לערן מיט דו ארויט קונד אן גצאלק גלייך ווי מיט דעם ועלרת קונד אונ איך האב אקרוג מיט וואסר • אונ איך האלט דרוגן פולש אונ דאס וינגל ווס וויך גיט קסן אין תדד אריין תנפה איך אים אונ גב אים אפולש גדי ער זאל יוא קסן :

דער פון אזי גרונגן אז סייא דר נוס לערוגט מיט ויינו קונד סייא מיט זיין תברש קונד • אויך ער דונגט זיי ארבי פון זיין געלט הט זיין שלבר קיין שיעור גיט • (רבי פרה) זאגט פון רבי יוחנן זענען דר נוס אזי אליין אלתסוד חכם • אונ זיין זון אונ ענגל זענן אויך תלמידי חכמים אז ער פסוח דס דו תורה ועט גיט אונס גאקאט ווערן פון זיין משפחה ביו אייבוג • אזו ווי דר פסוק זאגט (לא כולשו מפה וספי וועה וספי נע וועה אסר ה' בעתה ועד עולם) • רבי יהודה זאגט פון רב וועגן (אסר ה') מיינט מען גאט זאגט איך בין ערב דרוף דס דו תורה ועט גיט אונ גאקאט ווערן פון זיינו דורות ביו אייבוג • (רבי ירמיה) זאגט פון רבי דורות אונ ווייטר בלייבט דו תורה ביו זיין נע • דען דו תורה האט איר ארברוג ביי דער משפחה אונ האקשו איטלכר אזי דאך סחייב זיינו קונד תורה צו לערנן אקר זיין תורה לערנן אזי פרוור פו זיינו קונד • רבי יהא זאגט אז זיין זון איז אוריף אין דו תורה • אזי ער כרוייב אים פרוור צו לאזן לערנן • אז דאס קונד ווערט אלט פונף יאר דעקאקט אזי צייט אים ארבי צו דונגן • אונ אים צו פירן אין בית הסודש אריין • אקר נאך פונף יאר איז שון גיט גוט דען אז ער וועט הערין אשלעקט ווארט פונם רבי וועט ער אגמלופון • אויך פו פונף יאר אזי ער נאך שומאף :

אומקרי פאטור אונ סוקר אלזן רוב האבן זייערו קונד ווי זייער הארץ אונ לייב • אקר זייא זאלן פו זיי גיט וויזון דס לנפשאפט • דען זיי וועלן קיין סודא גיט האבן פו זיי • אונ אומקרי איז כרוייב צו דר צוהן זיינו קונד זיי זאלן סודא האבן פו אים • אונ פו זייער סוקר • אונ זאל זיי גיט לאזן טאן זייער רצון • אזו ווי אבובן שטייט אין הלכות (דך ארץ) אויך איז אסור צו סאבן אצארן איך זיינו קונד • עס איז אסאך גווען איינר נוס הט שיינט גהאט זיין זון • הט ער אים גיט גוואקלט לאזן ירשטן • האבן אים דו חכמים דל סודים גווען • אויך גפונן מיר ביי געבב אטינו ווייל ער הט גסאקט זיין זון יוסף אויידן העסדל • האבן דו ברודר שאנא אונ קנאה גהאט אויך אים אונ דורך דעם זענן נקסן אויגרי עלטרה קיין סודים :

איטלדקר פאטור אונ סוקר זענן זך כרוייב צו דרוגן גיט צו ריידן קיין שלעכטו רייד • בנפם פו זייערו קונד • דען זיי וועלן זיך אפ לערנן פון זיי • אזו ווי דס שפראך ווארט גיט ווי דו אלטו זאגן ברויטן דס זונגן דו יונגן • אונ אזו ווי זיי וועלן זייערו קונד דר נאך שפראך דרוף ווערן זיי זאגן ווארום דעם איר זעלכו רייד • דרום זאגט דר פסוק (תקולשו) צורט פרוור אייך אליין • דער נאך צורט אנדרו אויך דען ווען איינר שפראכט דו ליט • אונ טט אין זיך אליין ביזו פעשלים • זאגן זיי צו אים צו ריך ביי ריין גאז • ווארום שפראכטו אויג • דרום דו פאטור אונ סוקר ווס ווייל דער צוהן זייערו קונד צו תורה אונ פעשלים טובים זאלן זיי פו זיי גיט ריידן קיין שלעכטו רייד • אונ דו סוקר איז נאך מער כרוייב צו זען מוזאל אז גיט דער סאנגן צו בייזן אייך אויך קונד • דס סתאגט ווייא דער סוקר נוס הט אזו איין שלעכטו נע גבראקט אויך דער וועלט ווי דוא ברוקסן וואס האבן אעלעכטו גיוזונן • אז ווי דר פסוק זאגט (בן בקול תגות אמו) אזון אנאר אנדר ארשע מאקט מרוי אריג זיין סוקר • (וכן חכם ישטה אב) אונ אזון אפסלד חכסוד פרייאט זיין פאטור דען דו לייט בענגשטין אים • דען ווען דר פאטור גייט אין שוג אידר אין בית הסודש אריין • בעקט ער מיט זיך זיין זון אונ ער לערוינט זיך אפ פון אים אזי דו נטיי פעשלים אונ סנהנים • אקר אזי דוא ביזו פעשלים אונ עבריות הענגט אונ דר סוקר • אז וויא דוא גסרא ברענגט אפעשה יונגן האבן אסאל גישפוקט מיט באלדן • אזי איין באלין אריין גיפאלדן אין בית הסודש אריין • דא

הלכות גידול בנים פרק תשיעי

אזי אוינג גלאפן אין בית המדרש אריין מיט גרוס צוות נאך דעם באלון . אונ האט זיך ניט
 נשייגט פון דו תבטים . האט איינר גאנגט דר כחו זיין אפטר וייל ער איז אזוי איין צוות פנים .
 זאגט דער אנדרער דער כחו זיין אבן הגדה . זאגט רבי עקיבא ער כחו איין זיך האבן דוא בירד
 זאבן . אזי ער גאנגען צוא זיין כוסר אונ האט בייא איר עס דער קלערט מיט תבטא . אונ דאס
 צוות פון אזון קיכט נאר פון דער כוסר . דען אוף אזון איז איר (מפרה) זען פרוז איינר דעם פאטרס
 (מפרה) . אז וויא די תבטים זאגן ווען איין אשה איז פרוז (מפרה) גווינט זי אבך . אונ אז דער
 מאנבול איז פרוז קוריע ווערט גיבארן איין גקבה . דרום אז אפאטאטור איז שלעכט פון שולדונג
 מען דעם פאטור אז ווי דר פסק זאגט (את אביה היא מחללת) ווא פון שוועקט איר פאטור :
 אזוי נפולן מיר אוף ביי שלמה הקלה דס זיין כוסר (בת שבע) האט אים צו גבוהן צו איין וייל .
 אונ דס אים זשלאגן . אונ דס זאגט (מח ברי וגו') ווס ווערן די לייט גבוהן דס איה האב אזוי
 אשלעכטון זון אוף דר וועלט גבראכט . דען כיוועט עס אן הענגן אין מיר . ניט אין דיין פאטר
 דוד . דען ער איז אגרוסר צדיק גווען . אזוי דס ער מודה טוען צו איר אונ זאגט מיין דוכה כוסר
 איה וועט שון קיין בייני ניט מואן . דס הייסט אקלוגר זון . אין אונעכונן איז די שטרפא אן גליינט
 אונ אזוי וויא דר פאטור אונ כוסר זענן כחוייב זיער זון צו לערנן תורה אונ מעשים טובים אונ
 דרה ארץ . אזוי איז אוף דר זון זיאי כחוייב צו פאלגן . אבך אז זיי הייסן אים איין עבירה מואן
 אפילו עס איז נאר אסר כדרכן . זאל ער זיי ניט פאלגן . אז ווי דר פסק זאגט (ולא יהיו כבאבותם
 דוד מורד וצורה) אונ זיי זאלן ניט זיין ווי זיערן עלטרן איין אפ גקערט אונ ווייך שפענגר דוד
 דר סוף פון דר זאך אנטלוקר פאטר אונ כוסר זענן כחוייב זיערן קינד אפ גוויינן פון ביזוי מעשים
 אונ כיד . אונ זיי צו גוויינן צו תורה אונ מצות . דס זיי זאלן אבונט אונ קארגן אין שול אריין
 זיין . אונ זאלן תפלה טאן בפנינה . אונ זאלן קיין דברים בטלים ניט ריידן . אונ ווען דר פאטר
 איז זיך כחעסק אין עפוס אבונה . זאט ער זיין קינד אוף גוויינן דר צו . דהיינו צו (ביקר חילום)
 אונ צו (התורה המת) . אונ דר צו ארשפה אונ סוכה אונ ארתו . אונ די אונרונן מצות . דען אז
 ער וועט אים גוויינן איין דר יאגט וועט עס ביי אים ווערן אטבע . אוף איז דר פאטור כחוייב צו
 לערנן זייט קינד אלו תבמות . אונ אז זיי זענן שאן דר וואקסן פאר ער זיי ניט שענדן . אונ
 שעקטן פון לייטן דען איז עס נאך בליז אוף איין איסור ארום צו לאזן אקללה פונם מול . אבך
 זיי דר וואקסן קינד איז נאך מול אבבא די עבירה דען זיי וועלן אים אפ ענטפון . אונ זייא
 וועלן דרוף אבן זאגן . אזוי מאכט ער זיי וונדען נאר ער זאל זיי שטרפאן מיט גופי כיד :

דרום דס שלמה הקלה גוארונג די לייט מיט זיין תבטא דס אנטלוקר זאל זיין קינד שטרפאן אין
 זיין יאגט אז וועט ער ניט דארפן שטרפאן אין זיין עלטור . אוף זאלן די פאטור אונ
 כוסר גוארונג זיין אז זיי האבן עפוס אקרוג מיט אימנצון זאלן זיאי ניט לאזן זיערן קינד אן
 צו נעמן זיך אוף זיער קרוג . כדי זיי זאלן אוף ניט צו קרוג קוסן . אפאל דס אחסיד זיך גלאכן
 מיט אנאנד סענטשון פאר ריינים . דס זיענר אן גרוהן דעם חסיד קבוצה צו זיין מיט גרוס
 ביונות . אונ דס אים זאגט ער דס זאגן בייזוי מעשים ווס מיטאר ניט מואן . אונ דר זון פונם
 חסיד איז גשטאבן דר בייא . איז ער זיער ברונן גוארון אונ האט זיך גוואקט קרוגן מיט זיענעם
 מענטשן . אז דר חסיד דס זיך דס גמארקט . זאגט ער מיין לוכר זון ווארום בוסטו ברוגן אונ
 וויקסט זיך פון מיר אן זעמן . איז אנדרום אמת ווס ער זאגט איז דאך ראוי אונטוכר זאל מיר עס
 אום ווארפן . אונ אזב ניט ווס הארט מיה זיינר כיד גליה ווי אהונט בולט . דרום מיין לוכר זון
 כאז אים זיין השוי וויאל אזו פון פארנגוש . ער וועט אים זיין שוכר בצאלן . אזוי דס דער
 זון אפ גלאכט פון דר קרוג . די מעשה זאל זיך אנטלוקר צום דארצווען עמסון . אונ זאל מואן אז וויא
 דר חסיד דס גמואן . אונ זאל זיינע קינד דר צוהן ווי דר חסיד . אונ דר מענטש ווס דר צוהט
 זיינע קינד צו תורה אונ מצות . אונ דר נערט זיך פון זיין (יגיע פרוז) אונ זיין ווייב איז איין צונעה
 אין דר היים . דר זעכונג מענטש ווערט געענטשט פון גאט . אז ווי דער פסק זאגט (אשרי כד

כא ה' החולף בדרךיו יגיע כפיה כי תאכל אשריה וטוב לה אשריה בעולם הנה וטוב לה לעולם
הבא שדום על ישראל :
מליק פרק גידול בנים :

הלכות נשואי אשה פרק עשירי

דך צעהגמור פרק רעט ווי מיואל אויביב נעמון אונ ווען מיואל אויביב נעמון :

מציא אשה מצא טוב) דר פסוק איז אזו מייטש ווער עס גפונט אפרום ווייב . דר צוהט אום איין
רצון אונ תסדר פון נאמ' . דס ער הט אים אזעלכום בשערטש . רען דס איז וידע אז נאמ ביה
בשערטש אויטלובן אויביב נאך ויינו מעשים נאך . אז ווי מיר האבן גלערונט אין דר (מסקנת מוספה)
(אין פנונין לאדם אלא לפי מעשיו) נאמ גוט ניט זיין ווינו דעם סענטישין נאר ווען לוג ויינו מעשים
אז וויא דר פסוק זאגט (לא יבחר בשעו) דר רשע זאל ניט רואן ביי דעם
גורל פון די צדיקים . אוף זאגט דר פסוק (מה אשה משללת) אקלוג אונ אפרום ווייב איז פון נאמ' .
גוא זעהט קען וואל אז אפרוכר בקומט אפרום ווייב . אונ ארשע בקומט אשלעכט ווייב . דיא
גברא פנענט דרוף פול קשיות אונ פר ענטפערט ווי . די ערשטו קשיות איז דיא גמרא זאגט דאך
פערצוג טאג איינר דס קונד ווערט בשאפן ניט אום אבת קול דר (פלוגי) זאל נעמון די (פלוגי) .
גוא וויא קאן דס זיין אז עס איז נאך ויינו מעשים נאך . ווען יוא עס איז אום גנאנגן פון נאמ ער
זאך זיין אצדיק אויך ארשע' . ווארום דען קומט אים שכר אויך עונש . נאך סער איז קשה דיא
גמרא זאגט אפענטש זאל פר קופן נאר זיין פר טעג אונ זאל נעמון אבת תלמוד הכם' אז ווי איז
גיט זיין ווס וועט אים העלפן זיין פר קופן : אוף זאגט די גמרא דר ווס נעמט אויביב זאל ער נאך
פרענגן אוף אורו ברודר . דען אופט זענן די קונדר נראמון און אורו ברודר אוף זאגט די גמרא איין
טענטש זאל ויה תמיד בהעמטון צו גוטו לייט' . אונ צו אבת תלמוד הכם' רען אז ער וועט חי
שטארבן . אויך ער וועט אנועק פארן וועלן ויינו קונדר טואן מעשים טובים פון ויה זעלבסט .
נאך סער איז קשה די גמרא זאגט קען מעג וואל איין אשה סקנדש זיין אפירו אום חול הסוער . דען
טאכור וועט זוא אנאגדרור פערדון מיט תפלה . ווען יוא אז איז אים בשערטש נאך איין זיין מוסרס
בוך ווי קען זו אנאגדרור פערדון . נאך סער איז קשה מיר זעהן דאך צדיקים ווס האבן שלעכטו
נייבור . אונ רשעים וואס האבן גוטו ווייבור . אז וויא דער רשע (גכס) האט גראט דיא צדיקת
(אביגיל) פאר אויביב :

נאר דר תירוץ איז אזו דר בת קול איז בודאי אמת . נאר סתנאי אזו דר סענטש בלייבט אזו דיא
ער איז בשאפן גווארין . אבר אזו ער ווערט איין צדיק . אונ אזו איין מרשעת אזו אוף לחיפוף
ווערט די ערשטו גיורה במט אונ נאמ נעמט זוא אנועק פון אים . אונ גוט זו אנאגדרון נאך ויינו
מעשים נאך . אוף איז אסוד פון נאמ דס אופט הט אצדיק אשלעכט ווייב אונ אפרומי צונועה הט
אשלעכטון סאן . דס איז דרום פדי דר רשע אויך די רשעת זאל אפ נעמון דר צדיקת אויך דעם
צדיקת עבירות פדי זיי זאלן קוסן ריין אוף עולם הבא . אז ווי די גמרא זאגט דריי זענן ווס קוסן
גיט אין דגנס . אונ איינס דר פון איז ווער עס הט אפיו ווייב . אוף אקאל וויל נאמ האבן פון איין
רשע זאל ארום קוסן אנומי זע . אזו גוט ער אים אפרום ווייב . אונ אזו אוף פר קערט אוף אקאל
וויל נאמ האבן פון אצדיק זאל ארום קוסן אשלעכטו זרע בשערטש ער אים איין שלעכט ווייב אונ
אזו אוף פר קערט :

נאך אפטט איז דרום גוט נאמ דעם רשע אפרום ווייב פדי אזו ער זאל ויה אפ לערנן פון אורו גוט
מעשים . אונ וועט תשובה טאן וועט ער בקוסן דרום עולם הבא סער פון אצדיק . אונ אזו
ער וועט זך גיט אפ לערנן פון אורו מעשים איז זיין עונש נאך פול מווננט מאל קער . אונ אזו
אוף פר קערט פון דעם טעם ווען האט איין רשעת אצדיק פר אמת :

מעשה איין מלכה הט אום געבן איר טאכטר פר איין בן סלף . איינר יוא הט אנועק נשוקט
זוהן דר כותנה זאגט זוא צו איר . איך ענטפער דיה אבר צו אפרעקדון אין דר הענט אכיו

הלכות נשואי אשה פרק עשירי

איה תיים נים ותאם פו איין סענעמט ער איז דרום וועל איה דיר אן זאגן צעהן זאכן וואס דו זאלסט טאן . אונ אז דו וועסט סיה פאלענן דרוף וועט דיר וואול זיין . אונ דיין מאן וועט דיה לוב האבן וויא זיה זעלבסט . אונ אוב נים וועט אלס פאר קערט זיין . דאס ערשטע מיין לוב טאקטור זאלסט איין נים דער צעהנן . אונ ווען ער וועט זיין פרייליך זאלסטו נים זיין פרווארג . אונ ווען ער וועט זיין פרווארג זאלסטו נים זיין פרייליך . אונ זאלסט מיט אים ריידן מיט נגמי רייד פרייליך . אזו וועסטו נעמולן זיין צארון . דס אנדער מיין לוב טאקטור זאלסט אקטונג געבן אוף זיין עסן . וואס ער זוקט צו עסן . אונ זאלסט תמיד זאגן מיין הער גלוקט נים צו קיין אנדער עסן נאר צו דעם וואס איה ריכט אים צו . אונ דאס עסן זאל פארטוג ווערן צו דר רעכטער צייט . דען אז ער וועט קומן אהיים אונ וועט נים געזען קיין פארטוג עסן . וועט אים דר הענגר ברענגען יונג . אונ ווען ער וועט זיין פרווארג זאלסטו אים נים גענעקן ווס ער האט געמאן אדר גרעט . אונ אז ער וועט דיר הייסן פרווארג זאלסטו פרווארג אבר נים אן שייכערן זיה דען ער וועט אוף דיר אשנאך ווארפן :

דאס דרוטו מיין לוב טאקטור זאלסט זיה הושן אים נים אוף צו וועקן פונם שלאף דען מאכר דס ער זיה נאך נים אום גלשאפן . אזו וועט ער ברזנו ווערן . דאס פערדו זאלסט קארנן אוף דיין טאנס געקט . אונ זאלסט נים געמאן אן זיין דיעה נאר אזו אזא ווס ער איז נים סקפיר דרוף . דאס פיפטו זאלסט נים גנעדן צו וויסן זיינו סודות . אוב דו וועסט יוא וויסן . אדר ער וועט זיה גארדן פו דיר מיט עפרים אזאף זאלסטו עס נים אום זאגן פו קיין שום מענטשן איין דער וועלט . דס זעקסטו וועסטו ער וועט פיינט האבן זאלסטו אוף פיינט האבן . אונ וועסטו ער וועט לוב האבן זאלסטו אוף לוב האבן . דס זעפטו זאלסט נים ווידר שפענגן קענען אים . אונ זאלסט טאן אלס ווס ער וועט דיר הייסן . אונ זיינו רייד זאלן דיר וואול געלון . דאס דו זאלסט נים זאגן צו אים דא דערקט נים רעכט מיין עצה איז געביר . דס אקטו זאלסט פון אים נים גנעדן אזו אזא ווס איז אים צו שווער . טאמער וועט ער אוף דיר איין שנאך ווארפן . דס ניינטו אלס וואס ער וועט פון דיר גנעדן זאלסטו טאן זיין רצון . אזו וועט ער זיין דיין קנעכט אונ וועט דיה דגן מיט פרייה . דס צעהנטו מיין לוב טאקטור זאלסט זייער אונ זייער גוואונגט זיין אים נים צו דער צעהנן מיט קיין שום ואף . אונ זאלסט אים קיין שום ווארט נים אקענן ריידן . אונ זאלסט זיה פלייסן מיט אלע זאכן צו טאן ווס אים איז לוב . אז דו וועסט אים האלפט פו אסקה וועט ער דיה האלפטן פו איין מקבה . אז דו וועסט דס אלס טאן וועט דיר גוואוי וואול זיין :

שלמה הסלה עיה האט זייער גלובט אפרום ווייב . אזו וויא דער פסוק זאגט (אשת חיל מי ומצא רחוק ספנינים סכרה) ער גלייכט אפרומו אשה צו פעריל אונ אבנים טובות שמייט ווייטר (בטח בה לב בעלה) אין דר פרומר אשה איז פו זיכרט דס הארץ פון איר מאן . דס ער סעג פו איר פו פרווארג אזו זאכן . אונ ער אכט נים אלדוס גוטס פון דו וועלט קענן איר לובשאפט . אונ דארט וויא עס איז לובשאפט איז אייזל סול אונ ברקה אונ העלחה אונ עושר אונ כבוד . אבר אז וויא האבן זיה פיינט איז אלס פו קערט . אזו וויא דר פסוק זאגט (חלק לבם עתה יאששו) אז זייער הארץ איז אפ גטילט פון לובשאפט וועלן זיי פו שגלוינט ווערן דאס זיי וועלן נים האבן קיין סול אונ קיין ברקה . אוף זאגט דער פסוק (אשת חיל עשרת בעהה) אפרום ווייב איז אקרון צווא איר טאן . זיינו רייד נענן ניאכט אין אירי אונג . אונ ווא דרום אפ דס זיינונג עס זאל אים קיין שארף נים נישען . אונ העקט אים מיט נאר איר קראפט אונ מאכט . אונ נים אים גוטע עצות . אונ צווינגט אים נים צווא פרונסה אונ קלייער . נאר וויפיל זיין רצון איז . אונ ווא שוטט דו אקרוט מיט ארוו הענט אפילו ווא האט קנעכט אונ דונסטן אונ דער צוהקט זעלבסט ארוו קנעד צו תורה אונ סצות . נים דיה אנדער ליט . אונ ווא פרינט איר טאן וויא איין דונסט סוד . אונ רוקט אים מיין הער . אזו וויא אונדו סוטר שרקה האט גרופן איר טאן :

דרום זאל אומלוכו אשה מקנים זיין דאס אלס אונ זאל אוף פו איר מאן נים ריידן ווס נים נוצנג און . אונ זאל ריידן מיט אים געטת אונ נים דויה . אונ מיט תן אונ שקל . אונ זא ארוו

אזנן אֶרְאֵם הַאֲלָטוֹן • כְּדִי עַד זֶלַל אוֹף אִיר קִיין שְׁלֵמָה גִּיט וואָרפֿון • מִכֹּשׁ דָּם זִיא דֶאָרְף אוֹז טוֹאָן
 פֿר אַנְדֶרוֹ לִיט • אונ זאל שְׁטִיין פֿר אִיר מאַן ווּיא אִיין דוֹנֶקֶט מוֹד • אוֹז וועט זיא בְּוֹהֶאֱי גִיהֶעֱרִילִיכֶט
 ווערן פֿון אִים פֿון נֶאָר אִיר הוּז גוֹנֶד • אונ פֿון דֶר גאַנצער וועלט • אוֹז ווּיא דֶר פֿסוק זאָגט וְאִשֶׁת מִן
 הַתְּמוּדָה (בְּבוֹד) אִיין אִשָּׁה וּסְ הַט מִן בִּי אִיר מאַן ווערֶט זיא הוֹנֶקֶט גִלְעָהֶט מִיט כְּבוֹד • עֵס אִיז אַמֶּאל
 גווען אַקלוגי אִשָּׁה אַמֶּאל הַט זיא גפֿורֶט אִיר מאַכְטֶר הוֹנֶקֶט דֶר תּוֹפֵה • זאָגט זיא צו אִיר מִיין לִבֶּע
 גוֹאֲבֶט זאָלֶקֶט שְׁטִיין פֿאַר דִיין מאַן אונ בְּדוֹנֶן אִים • אוֹז וועט ער דִיך אויף בֶּאֱדוּנֶן • אָבֶר אִז דוּא
 וועקסט זיך וועלן הוֹיך אונ קעסלֶקֶה הַאֲלָטוֹן • אונ וועקסט וועלן הַעֲרִשֶׁן אִיבֶר אִים • אוֹז וועט ער
 בְּוֹדֶאֱ זיין דִיין הַעֲרִיט גוֹוֹאֲלֶד אונ וועקסט שְׁפֶל זיין אִין זיינע אוֹנֶן אוֹז ווּיא דוּא אַרְנֶקֶטוֹ מוֹד •
 אִימְלִכִי אִשָּׁה אִיז מִחֻיִּיב רִיין צו הַאֲלָטוֹן אִיר מאַנֶס קלִיידֶר דָּס ווּי זאלֶן גִּיט זיין אִיין גִּעֶקֶט אֲוֶדֶר
 פֿלעקֶנֶדוּג אֲוֶדֶר מִיט פֿעֲרֵרִין • דָּס עַד זאל גִּיט פֿר שְׁעֶקֶט ווערן בִּי זיינע חֲבֵרִים אונ אז עֵס קִיבֶט
 צו אִיר אִיר מאַנֶס קרוב זאל ווּיא אִים שְׁיִין אַנְקֶפּאַנֶגן מִיט אַפִּיִיזוֹד פֿנים אונ גוֹטִי חִיד • גְּלִיף
 ווּי זיא וואָלט אַרְוִסִי מִצְדָּה גִּיפֶנֶן • אונ זאל קער אום געבן אוֹף צִרְכֵי בֵּית ווּי אַנְאָדֶרֶט מִאֵל • אוֹז
 אִיז עֵס אִיין כְּבוֹד צו אִיר מאַן • דָּס מַעַן וועט זאָגן ווּיא עֲרִלֶה אִיז דֶר בעל הַבַּיִת מִיט זיין נוֹיִב אונ
 קוֹנְדֶר • דִיא אִשָּׁה וואָס אִיז זיך אוֹז נוֹהֶג • אִיז וז אַקרוֹן אוֹף דָּעס קאַפֿ פֿון אִיר מאַן • אוֹף אִיר גִּיט
 דֶר פֿסוק וְאִשֶׁת חַיִל עֲשֶׂרֶת בְּעֵדֶה) • אָבֶר דִי אִשָּׁה וּסְ טוֹט אֵלֶס פֿר קערֶט אונ עֵס גִּיט זיא גִּיט אָן
 אִז ער גפֿונט אֲוֶדֶר עַר פֿר לִוֶּט • אונ קרֶקֶט זיך מִיט אִים אונ מִיט אִיר הוּז גוֹנֶד • אונ רַעֵט אִים אָן
 צו קרוֹג • אונ דָּס עַד זאָר קיין תּוֹבוֹת גִּיט בְּצֶאֱלֶן • אונ צו בֶּאָרֶגן • כְּדִי זיא זאל פֿול גִּעֶלֶט הַאֲבוֹן
 אִין אִיר הַאָנֶט • דו ועבונג אִשָּׁה אִיז אוֹסוֹן אוֹף אִיר מאַנֶס שְׁאָנֶד אונ מאַכֶט אִים פֿר פֿולן זיין לִיב
 בִּיא זיין לעבִין רִל • אונ אִז ווּיא דער וואָס זיין לִיב אִיז פֿאַר פּוֹקֶט דער הַאֵט שוֹן גֶאָר קיין שוֹם
 הַקֶּה אונ קיין הַאֲפֶנֶג גִּיט • אוֹז אִיז אוֹף צו זיין לִיב קיין תְּקֶה גִיט • דען דָּס שְׁלעכטוֹ ווייב אִיז
 דָּס פֿלייש פֿון זיין פֿלייש • אונ זיא בְּרַעֲנֶגֶט אִים אום פֿון דער וועלט פֿאַר דער צִיט • אוֹז ווּיא מִיר
 גִּבֶּן בִּי דָּעס נוֹיִב פֿון קֶרֶח • דָּס זיא הַט פֿר ווּנְדֶנֶט זיך אונ אִיר מאַן אונ אִיר הוּז גוֹנֶד אונ גִּעֶלֶט
 אונ גוֹטֶס • דָּרִם נוֹיִל זיא הַט אִים אָן גֶרַעֵט צו קרוֹגן מִיט מִשָּׁה רַבִּינוֹ עִיה • אָבֶר דִי צִדִּיקַת דָּאָס
 נוֹיִב פֿון (און בֶּן פֶּקֶת) הַט אִים אָפֿ גֶרַעֵט פֿון קרוֹג • הַט זיא אִים דֶר הַאֲלָטוֹן בִּי זיין לעבֶן • אונ
 גִּעֶלֶט אונ גוֹטֶס • וז לִוֶּקֶט שְׁלֵמָה הַקֶּה • אָבֶר דָּאָס נוֹיִב פֿון קֶרֶח שְׁעֶדֶר • אוֹז ווּיא דער פֿסוק
 זאָגט (הַכֹּחַת נָשִׁים בְּתֵהָ בֵּיתָה) דו קלוגי אונ פֿרוֹמִי ווייבֶר הַאֲבוֹן גפֿונט אִיר הוּז דָּס זיי הַאָבֶן אָפֿ
 גֶרַעֵט זייערד מאַנֶן פֿון קרוֹג • אָבֶר (אֲעֵלֶת בְּיָדָה תִּהְרַסְיָנָה) דִיא נאַרְשִׁי ווייבֶר הַאֲבוֹן צוּא פֿורֶט
 זייער הוּז מִיט זייערד הענט • דָּאָס זייא הַאֲבוֹן אָן גֶרַעֵט זייערד מאַנֶן צוּא קרוֹג • אונ הַאָבֶן זיי אום
 גֶבְרַאכֶט פֿון דָּעס לעבֶן • אונ פֿון אלוֹם • דָּס זיי זענן אִיין זוגֶקן גוֹוֶארן אִין דֶר עַרֶד :

אויף זאָגט דו גֶבְרָא ווּי אִיין גוֹטִי וואָך אִיז אִיין גוֹט נוֹיִב • אונ ווּיא אִשְׁלַעֲקֶטוּ זאָך אִיז אִשְׁלַעֲקֶט
 נוֹיִב • דען עֵס אִיז דאָך גִּיט פֿר הַאֲנֶדוֹן קיין בְּעֶסֶד זאָך אִין דֶר וועלט פֿון דער תּוֹרָה • אונ
 זיא אִיז גִּלְעֶכֶן צו אִיין גוֹט נוֹיִב • אונ עֵס אִיז דאָך גִּיט פֿר הַאֲנֶדוֹן אִיין עֲרַנְרֶס פּוֹנֶס גִּיהֶנֶס • אונ
 ער אִיז גִּלְעֶכֶן צו אִשְׁלַעֲקֶט נוֹיִב • אויף זאָגט דִי גֶבְרָא ווּי גוֹט אִיז אַנּוֹש ווייב • דען ווען אִיר מאַן
 פּוֹקֶט גפֿונט ער זיא אִין דֶר הִיט • אונ ווּיֶדֶר פֿר קערֶט אִיז אִשְׁלַעֲקֶט נוֹיִב • דֶר פֿסוק זאָגט בִּיא
 אִדֶס הַרְאִשׁוֹן (אִשָּׁה לֹד עֲזֵר בְּגִדוֹ) הַקֶּבֶה זאָגט עֵס אִיז גִּיט גוֹט (אָדֶס) זאל זיין אַזיין אָן אַנוֹיִב •
 אִיך וועל אִים בִּשְׁאָפֶן אִיין הַעֲלֶפֶר וואָס זאל אִים הַעֲלֶפֶן צוּא מאַן זיינע אַרְבוֹש • ווען אִיבֶר בְּרַעֲנֶגֶט
 אֶהִיִּים ווייץ אֲוֶדֶר קאָן אֲוֶדֶר מַעֲהֵל • קען מַעַן עֵס דאָך אִיז גִּיט עֵסִין • אוֹז דֶאָרְף זיא עֵס מֶאֱלֵן אונ
 בֶּאֱקֶן אויף דֶאָרְף וואָ דָּס פֿלייש זאָלֶצן אונ קאַכֶן אונ דָּס פֿלאַקֶס דֶאָרְף וואָ שְׁפֶנֶן אונ ווענן
 אונ נעֶדן אונ אַהֲעֶבֶד מִאֲכוֹן • דֶר נאָך קען ער עֲרִשֶׁט אָן טוֹאָן • בְּמִצָּא אִז ווען גִּיט וז וואָלט ער
 גִּיט גִּיהַאֵט קיין עֵסוֹן אונ קיין מִלְבוֹש • אויף זאָגט דִיא גֶבְרָא ווער עֵס אִיז אָן אִיין נוֹיִב אִיז
 ער אָן טוֹבָה • אונ אָן הוֹלָף • אונ אָן שְׂבִיחָה • אָן עֲלוֹם • אָן תּוֹרָה אָן בְּרָהֶה • דִיא גֶבְרָא :

הלכות נשואי אשה פרק עשירי

אמר ואגמ רפי אלקוד דר ווס הט קיין ותייב גיט • דר היקט אפילו קיין קענאט גיט • דרוס איז אומלוךר מחוייב עקלוד צו האלטן זיין ותייב • אז ווי די גמרא זאגט אין (בבא מציעא) רפי רפינא זאגט תמיד זאל אומלוךר עקלוד האלטן זיין ותייב • דען גאר פון אורס וועגן קוקט די ברכה אין זיין הוז אז וויא דר פסוק זאגט (ולאברם היטיב בעבורה) עם איז צו אברם גוט גמאנגן פון וועגן זיין ותייב שרה, ער הט גהאט פול מול אונ ברכה דוקה איר אוף זאגט די גמרא אין (קבמות) די רבנן האבן גלערונט ווער עם הט לוב זיין ותייב אונ האלט זי עקלוד מער וויא זיך זעלעקסט אונ דר ווס איז מדריה זיינו זון אונ מעכטור אין רעכט פארמינגן וועג • אונ מאכט חתינה זיינו זון צו אכצעהן יאר אונ זיינו מעכטור אוף אין זייער יוגנט • זאגט אוף אים דר פסוק ונדעה פו שלום אהלה) דו וועסט וויסן אז עם וועט זיין שלום אין דיין גזעלם אונ עם וועט קיין זונד גיט קוקן אין דיין הוז אוף זאגט די גמרא תמיד איז דר פסוקט זיך מחוייב צו קליידן וויינגער פון זיין פר טעגן • אונ זיין ותייב אונ קונדר ווערונג זיין פר טעג • דרוס איז אוף ריא אשה מחוייב איר מאן עקלוד האלטן גלייך ווי איר פאטור • אונ זאל מקיים זיין אלס ווס אובן שטייט אונ זאל זיין הונטר מענג הונטר אים • דען ווא דארף לוקט האבן צו איר מאן • אז ווי דר פסוק זאגט (ואל אישה תשקתה והיא ימשול בה) צו דיין מאן זאך זיין דיין לוקט • אונ ער זאל געעלטמקן אין דיר • דרוס אוף הט זי גאט בשאפן מיט הקמה ארץ סוף זיין לייב • דאס ער זאל זי אזו לוב האבן ווי זיין לייב • אונ זאל זיך מרתם זיין אויך איר אפילו ווען זי איז צארוניג אונ זעגן מחוייב איינעם דס אנדרדו צו פאלענן אונ עצות צו האלטן אזו וועט זיין ביי זיי אייטל מול אונ ברכה אונ אזוב גיט וועט זיין פר קערט :

אומלוךר זאל גווארונט זיין גיט צו שעלטן זיין ותייב מיט קיין שום קללה • דען עם איז גלייך ווי ער שעלט זיך זעלעקט אונ עם איז דאך איין לאו אין דר תורה זיך זעלעקט גיט צו שעלטן • אונ דר ווס שעלט זיין ותייב איז ער עובר אוף דעם לאו אונ אוף דעם לאו ווס עם איז אסור צו שעלטן זיין חבר • דרוס זאל מען דרוגן זייער נוהר זיין • אוף ווער עם איז מבנה זיין ותייב פר לייטן איז זיין עונש פול גרעסור ווי ער וואלט אנאנדרן סבייש געווען • אוה זאל איר גיט ריידן קיין בייוו רייד • דען דר סדר איז פון ריא ווייבור באקד צו וויינגן • אזו איז עם גיט גוט מביש • דס קיין שום יהודי טאר גיט שקלאנגן זיין ווייב היז דען דס איז איין ארברו עבירה וויא ער וואלט אנאנדרן יהודי גשלאנגן • אונ אוף אימלוכן שקלאס בוונדר איז ער חייב סלקות • אונ אפילו ער הייבט גאר אהף זיין האנט צו שקלאנגן דייקט ער אוף ארשע אונ איז פסול לעדות אונ סיטאר אים גיט אוף רופן צו דר ספר תורה • ביז ער טוט רעכט תשובה • אונ בשעת ער וואגט מיט איר זאל ער זיך האלטן בקדושה ובקטרה אונ זאל מיט איר גיט ריידן שום ווארט אין דר זעלבנר צייט • ער זאל זיינו זוכן מיט איר פרור אום ריידן • כדי ווא זאל אוף איר דעה אונ פוזנה האבן דרוף • דען פקעט צום סיינקסין ווענט זיך אין איר סחשקה אונ זיי זאלן זיך הונטן פון בייוו רייד אונ ביהוה סחשבות • מביש פר בייוו מעשים אין דר זעלבנר צייט • אונ ער איז ווא מחוייב צו לענגן דרוף • כדי אז פון זייער ווע זאל ארום קומן אונט פרוקט :

ער זאל זיך אפילו נעמן ווען ער וויל זייאן ווייץ אויך קארן דא זעהט ער אונ אקט אונ סראקט צו זייאן אוף אונט אונ ריין פעלד • עם זאל דרוגן גיט זיין קיין שטייגור • אונ קיין קעניג • אונ זעהט אוף די זאמן זאלן אוף ריין זיין • כדי זיין תבונה זאל וואול גראטון • דאס זיין ביא אונ ארביש זאל אן גלייגט זיין • אונ זאל גיט זיין אום זוקט • נון מביש דס ער דארף זעהן אז פון דעם זאמן ווס גייט ארום פון זיין לייב אונ מות • אז עם זאל דר פון ארום קומן אונט קונד • אונ זאל אוף זעהן אז זיין ווע זאל קומן אין איין גוטן סראקט • דס מיינט מען זיין ותייב זאל אוף גומי סחשבות האבן דרוף • אונ זיי זאלן עם מאן לשם שמים • גיט פון זייער הנאה וועגן אזו וועלן זיי זוכה זיין דס פון זייער ווע נעט ארום קומן גוטוונדר דס זיי וועלן דינן הקביה • אונ וועלן זיין גלעניגט אין הרכה אונ מצות • אונ אין דעה ארץ אמן וכו' יוד רצון אמן וואמן :

דך עלופמטר פרק רעט דס מיזאל תורה לערנען :

אשורי האיש אשר לא היה בעצת רשעים ובדרך המאים לא עמד ובמושב לצדים לא ישב • כי אם בתורת ה' חסדו ובתורתו יהיה ויחס ויגלה • והיה פעול שחול על פלגי מים אשר פרו ימן בעתו ועליו לא יבול • וכל אשר יעשה יצליח • דוד הכלף הט אן גרובן ויין ספר תהלים מיט די פסוקים ברוח הקודש דר מיט הט ער אונג גויוון וויא גרוס די ואף איז פון תורה לערנען • אונ אזוי איז די שייקש פון ווי וואול דעם פענטשען ווס איז גיט גאנגען אין דר עצה פונדי רשעים אונ אין דעם וועג פון די וונדויג איז ער גיט געשטאנען • אונ אין דעם וועג פון שפעטורס איז ער גיט געסען • גאר נאר ויין לוקט זאל ויין אין דר תורה פון גאט • אונ ער זאל אין איר עוסק ויין טאג אונ נאכט • אטייל פונם טאג • אונ אטייל פון דר נאכט • אונ אז ער ווערט ליידען פון ווייניגעקיים זאל ער ויף זעצן תורה לערנען אונ קיין פענטש זאל ויף גיט פראכטן איידר איה זאל אין זעבירה טוהן • בעסער וועל איה מיה לייגען זעלאפון • אנדר איה וועל מיה אבוכל גיין זשאצורין דרום זאנט ער דו זאקסט לערנען תורה אונ נאכט אפילו אז דו גייסט נאך ווייניגעקיים • אונ זאקסט גיט טאן קיין עבירות • אונ זאקסט מקיים ויין די מצות ווס זענען גבאטן אין דער תורה • והיה פעול שחול אז ווי אבנים ווס איז גבלאנגעט אוף בעד וואסור • דאס וייני גלעטור ווערן קיין טאג גיט פו דאקט • אונ זענען תמיד גריין • און וועט איה עיין דר תלמיד חכם ווס לערנען תמיד תורה מיט תלמידים • אונ די תלמידים מיט וייערו תלמידים • אונ קיין לאר ווארט גייט גיט ארום פון ויין טול • אונ אפילו וייני דברים בטלים אז מען פקלערט זיי זענען זיי איה אטייל תורה אונ עמקראם : אונ ער רעט גיט חזקין אום גיזלובו כיד :

דרום טאר קיין תלמיד חכם גיט ווען אנדר שטיין מיט איין עם הארץ • דען ער איז האך גיט מקבל תובחה אזו וועט ער אים אום לייגען צו אלז דס ביין • דרום זאנט די גמרא ווען איין תלמיד חכם רעט עפום גיט דייענע אנערן דר צו • אונ זיי זאלן ביי דיר ויין אזו ווי קאנט וואסור צו דעם ווס איז וייער דאקטמוג • דען אלו וייני רייד זענען אטייל תורה אונ חכמה • אונ אז דו פו שטייקט גיט עפום זואף פון וייני רייד • זאקסטו גיט אן הענגען דס ער האט חז אום רעקט גזאנט • גאר זאקסט עם אן הענגען אין דיין שפלות • אונ זאקסט ויף פיצער ויין דרוף • דען אז דוא וועקט זיינו רייד גיט פראכטן וועקסט ווען דס ווי זענען אייניד תורה אונ מצות • אונ זענען גיצוג אין געטובו אונ אין וועלטובו זאבון • וכל אשר יעשה יצליח • אונ אלס ווס ער טוט איז פקנות • דען ויין פונד איז מיט אלים לשם שמים • נאטר רבא רבא זאנט אלז צייט זאל אוסלוקר תורה לערנען אז ווי דר פסוק זאנט • ובתורתו יהיה ויחס ויגלה • איה זאנט רבא תמיד זאל אפענטש תורה לערנען אפילו ער פו שטייט גיט האטשו מיטאר דאך גיט תפלה טאן אזו מען פו שטייט גיט אבר ביי תורה איז גיט אזו • אז ווי דר פסוק זאנט • יהיה ויחס ויגלה • וייער דו זאקסט תורה לערנען אפילו דו פו שטייקט גיט • וועקסטו דאך האבן שער דר פו • אזו גאר לוב איז דיא תורה דען די תורה הט אטנולה אין ויף ויער עם לערנען זוא • איז עם אים ארפואה אוף דר וועקט • אונ אוף ויענור וועקט • ווס איז די רפואה פון דר וועלט • זאנט די גמרא אז דיין קאפ אוינד דיא אנהיי גליקר טוהן דיר ווייא • אנדר אפילו דיין גאנצור גוף איז דיא רפואה תורה צו לערנען • אז ווי דער פסוק זאנט • ולקח בשורו מרפא • די תורה איז ארפואה צו אלז וייני גלודר • אונ ויין ליב • רבי יודא בר רבי תיא זאנט עם איז גרעסר די רפואה פון דר תורה פון דר רפואה פון דאקטורים דען זאקסט גוט איין קרייטובך אנדער גמראנט צו ארפואה • דס זעלבונג איז גוט צו איין אבר • אבר צו די אונדען איז עם זעקעט • אבער די תורה איז ארפואה צום גאנצונ גוף • אזו ווי דער מדרש זאנט אוף דעם פסוק • תודיעו אורח חיים • דוד המלך הט גזאנט צו גאט מיין דובער גאט זאג מיר וועלכו תברותה האסטו דובר פון אלו • קרוגן די חכמים דל איינר זאנט חכביה הט אים גזאנט איה האב דובר די תברותה ווס לערנען תורה אונ טוהן מעשים טובים דר אנדרור זאנט ער הט אים גזאנט • איה האב דובר די תברותה פון סופרים אונ מלכדים • דיא סופרים מיינט מען

די ווס לשרייבן ספרי תורות און תפילין און מזוזות . און די ווס לשרייבן פירושנים און דר תורה און און פסוקים . און דו ווס וועגן מעתיק די תורה און אנדער לשון מיינא דו וואל פו שטייט און די מלמדים מיינט מען אנעלכו מלמדים ווס גאט דאב אבר ניש די מלמדים ווס דר זענן זיך פון דר תורה . און לערנען פון זייער הגאה וועגן זיי זאלן זיין און לערנען גאר מיט זיינו תלמידים צו אונס קבוע . דער נאך לאזט ער זיי לומן אז זיי אגאנץ ווס סתים זי און גלמאפט דר נאך לאזט מען זי לומן און דר ווס בייידן פאמלשטון בשעת זיי לערנען מיט די תלמידים . דו זעלבונג מלמדים דאס גאט מיינט דען זיי טראגן נאכט דאקט מיט ערמות און פאלשקייט :

און שטייט אין פרק די תורה זאל ניש זיין ביי ריר ווי אהאק זיך צו דר גערון פון איר . מכלש קני דער ווס לערונט ניש רעכט מיט זיינו תלמידים און טוט פאלשקייט מיט זיין לערנען אז וויא אובן שטייט און דער ניש ניש אכטונג און זיינו תלמידים . און דער אומן לערנען . און אנעלכו מלמד . זאגט דר פסוק (אורח העושה פלאכת ה' ברכיה) פו פלוקט זאל ווערן דער ווס טוט דאס מלאכה פון גאט מיט פאלשקייט . דרום זאגט די גמרא דרום איז די תורה געבן גווארן אין דר מדר . הקב"ה דאס אונד דר מיט גוויזן . אזו ווי דר מדר איז הקשר און אומלוקר דאס אומלוק אין איר און עס קאמט אים קיין זעלט ניש . אזו זאל זיך און אומלוקר מלמד הפקר און פרייא סאכן דאס אומלוקר זאל פון אים תורה לערנען אום ווסט . דען דרופר בלייבן פול זינגן במל ווייל זיי האבן ניש קיין שובר לימוד צו זאלן אזו הקב"ה דאס נאנט זיין תורה לערנען דאס משה רבינו צו ישראל אום ווסט . אזו דארף און אומלוקר זיין . ניש מער נאר דאס קהל וועגן מחוייב צו געבן די מלמדים עסן און מרגען און אלד זייער בידעפגוש . און דאס קהל ווס טראגן אזו איז וואל צו זיי און וואל צו די מלמדים ווס גערען מער ניש נאר זי ער און קובניש :

נרן סייא נאך דעם נאך ווס זאגט אז גאט האט גיענפרט צו דוד און דאס דאב דובר דו ווס לערנען תורה און טראגן מעשים טובים . און סייא נאך דעם נאך ווס זאגט ער דאס אים גיאנט און דאס דאב דובר סופרים און מלמדים . מיינט מען אלס אנעלכו וואס לערנען תורה לשם שמים . דען דאס איז דאס גרעסטו מצוה אין דר וועלט . און און וועל דא קורץ בשייידן וועלכום הייסט לשם שמים . דר ווס לערונט תורה פון דעסט וועגן דאס ער וואלט גערון גוויסט דו מצות און דינים פון דר תורה . דען ער וואלט זיי גערען רעכט גיטאן וויא גאט האט גבאטן . און לערונט און מיט תלמידים . כדי זיי זאלן און וויסן גאט צו דען . און וויסן צו לערנען מיט תלמידים . דאס איז דו גרעסטו מצוה אין דר וועלט . אזו פלעגן לערנען פאר צייטן דו תנאים און אמוראים . דו זעלבונג לייט האט הקב"ה זייער דאב . און און זייער מעשים . ווייל דאס זיי מידן זיך יוסם וקולה אין גמרא און פוסקים רעכט צו וויסן דו דינים . און צו קען אופן אמת פלשט . און דעם זעלבונג סענשט איז גוואנט גווארן זיי אס בתורת ה' תפוז וגו' (והיה קעץ שהגל וגו') דר הייסט ארעכטער תלמיד רבם :

דרום שטייט דאס ווארט (נהגה) . דאס דאס איז זיך צווייא מיישטן . (נהגה) ער טוט בייידן איז דר תורה (נהגה) ער טוט מראכטן אין דר תורה . און דער דער ווס לערונט תורה פון זיין הגאה וועגן . דאס ער וויל זעלט און קעסלונקייט פוקסן . און דער ער וואלט גערון איין רב גווארן און דר פון שובר עולם דאס וועגן איז עס ניש לשם שמים . און דאס איז עס און גאט . אזו און זאגט דאס גמרא תמיד זאל איין פוענשט תורה לערנען אפילו ניש לשם שמים דען דער נאך וועט ער דעם רעכטן סוד גוואר ווערן . און וועט שון יא לערנען לשם שמים און דר ווס געקט נאר ניש צווי וויסן דעם רעכטן סוד . זאגט און אים דאס גמרא עס וואלט בעסער געווען ער זאל ניש באשאפן ווערן . און דר שובר פון דעם ווס לערונט לשם שמים דאס גאר קיין שיעור ניש . און דאס וואל קיינר ניש לערנען פון שובר וועגן נאר ער זאל פונדא האבן אפילו און זאל נאר קיין שובר ניש האבן וויל און און גאט דונן פון זיין אהבה און גדולה וועגן (ברוך הוא וברוך שמו) . דאס גמרא זאגט דאס וועלט שטייט און דו וואס לערנען תורה לשם שמים . אזו און שטייט און פוק און דרייא זאכן שטייט דאס וועלט . (על התורה וכו') :

נרמין מיד האבון גלעדונט אין מסכת כתובות) דר ווס לערוגט תורה לשם שמים ועט עד וזכה
 זיין אוף צו שטיין תחיית המתים • אָבֶר דר וואס לערוגט תורה נאר פון זיין הנאה ועט
 מעט עד גיט אוף שטיין צו תחיית המתים • דען דר מדיא ווס קוקט פון דר תורה איז מזהה מתים •
 דר נאה זאגט ווייט דו נקרא דר ווס העלפט תלמידי חכמים צו תורה לערנן • אונג איז זיי כהנה
 פון זיין געלט אונג נוסם • אונדער ער מאכט חברותה מיט אַתלמיד חכם • אונג איז זיי כהנה
 ערלוף גלפטיזט ווערן • אונג דר ווס דרינגט אָן יונגן צו לערנן תורה פון זיין נעט • אונדער ער האלט
 תלמידי חכמים אויפן זיין מוש • אונג לאזט תורה לערנן אין זיין הוז • דס איז בעסער וויא דר ווס
 לערוגט תורה • אזו ווי דר פסוק זאגט (שמה זבולון בצאתה ויששכר באַהליה) זבולון הט נהאנדלט
 סחורה אונג הט זיך גטיילט דעם רינה מיט זיין ברודר יששכר • דרום שנייבט אים דו תורה פאר
 יששכר • דאס ער האט מער שוכר פון יששכר • אויך זאגט דו נקרא אויף דעם פסוק (אתם הרבנים
 ביה אלהיכם) איר הט זיך בהעפט אין גאט אייער גאט • פרעגט דו נקרא וויא איז עס מיגלעך זיך
 צו בהעפטן אין גאט ער איז דאך אייטל פיאָר ווס פּר ברענט אַנדער פּייאָר • נאה מיין זאגט דער
 פסוק (לאַהבה את ה' אלהיך לשמוע בקולו ולדבקה בו) זאלסט דוב האבן גאט דיין גאט צו צוא
 דערן אין זיין סוף • אונג זיך צו בהעפטן אין אים • איז אויך קשה וויא איז עס כוונלעך זיך צוא
 בהעפטן אין אים :

אַלפרט דו נקרא דס מינגט מען דו זאלסט זיך בהעפטן צו תלמידי חכמים • אונג דר ווס גוט זיין
 מאכטור צוא אַתלמיד חכם • אונדער ער איז כהנה פון זיין נעט אונדער ער מאכט חברותה
 מיט אים • איז גלייך וויא ער וואקט זיך בהעפט אין דר שכניה • עס שטייט אין פסוק לא בשמים
 היא ולא מעבד לים (דיא) משה רבינו עיה זאגט צו ישראל דו תורה איז גיט אופן הוסל אונדער אויף
 ענור זייט ים איר זאלט זאגן ווער קען קומן צו איר • נייאָרט זיא איז נאהיגט צו דיר • מיט דיין
 סוף אונג הארצן קענסטו זוא וואר לערנן • זאגט (רבא) אין דר נקרא (לא בשמים היא) מינגט מען
 דו גפונקט גיט דו תורה פיי דו לייט ווס האלטן זיך גרום אונג הוף פון אין הוסל • נאר פיי דו ווס
 האלטן זיך בענינות • אויך גפונקט מען זוא גיט פיי דו סותרים ווס וואנדן אויפן דעם ים • נאר פייא
 דו לייט ווס ווצון אין בית המדרש • דרום איז אוטלכור מחוייב צו מאכן זיין תורה דר עיקר • אונג
 זיין האנדל צוא איין ספר • אזו ועט זיין תורה זיין קיום האבן אונג ער דאך אויך גיט זארגן פאר
 פרנסה • אָבֶר דר ווס טוט פּר קערש הט זיין תורה אונג סחורה פון קיום גיט • דא וועל איך פשייך
 וועלכום עס הייסט איין עיקר • אונג וועלכום עס הייסט איין סוף :

דער ווס פאכט זיך איין קביעות צו דר תורה אלו טאג אַפּירו נאר איין שעה • אונג אז עס זאל אים
 דעקאלט אַפּירו צו קומן דר גרעסט רינה אין דר וועלט • איז ער גיט פּפּסיק פון זיין לערנן
 דס הייסט זיין תורה דר עיקר • אָבֶר דר ווס מאכט זיך גיט קיין קביעות צו דר תורה • נאר אז ער
 ווערט לידוג פון זיינע עסקים ועצט ער זיך אויפן אַספּר • אונג אז עס קוקט אים ווייך צו איין עסק
 פּר מאכט ער דעם ספר דאס הייסט גיט עיקר • דרום זאל אוטלכור מאכן איין קביעות צו דר
 תורה אלו טאג אַפּירו זיינג נאר ער זאל גיט פּפּסיק זיין אַפּירו • עס זאל אים צו קיפן דער גרעסט
 עסק • דען עס איז בעסער זיינג מיט פונגה • איינר פול אָן פונגה • דס איז דאך אויך זידע דס מען
 פרעגט אַמלונגן דרייא זאכונ אויף ענור וועלט • דס ערשטו פרעגט מען אים האסטו תורה גלעדונט
 דס אַנדער פּרעגט מען אים האסטו דיר גמאכט איין קביעות צו דר תורה • דס דרום פרעגט מען
 אים האסטו נהאנדלט פאַמונה אונג האסט קיין אונג רעכט גמאן :

נון זעהן מיד וואל • דס אַמלכור איז זיך מחוייב קובע צו זיין אַצייט צו דר תורה • אונג אז ער איז
 איין אונג צוא דער צייט זאל ער פאלד משלים זיין איך דעם טאג • אונג אז ער קען גיט זאל ער
 משלים זיין פייא נאכט אונדער דעם אַנדערן טאג • אונג דר ווס איז איין עם האַרץ זאל ער זיך קובע זיין
 אַצייט • איז זאל זיך דרינגן איין רבי ווס זאל מיט אים לערנן • אונג אז ער איז איין אַרומאן זאל ער
 לייאנגן אין מייטש חובט אונדער אין מייטש תהלים • אונדער אַנדער געטלכור ספרים אויף מייטש • אונג

הלכות תלמוד תורה פרק י"א טוב

ער זאל אלו טאג צו הערדן איין דין אורך צוויי • און זאל עם אונדן חזקין • אפר דו טיימלש פונדן
וואס ריידן ניט פון תורה און מצות דוא הייסן (דברי לצים) דרוגן איז אסור צו לייאגן • דען ווייט
ברענגן ניט צי קיין ארבה און צו קיין ירצה :

דוא גכרא זאגט אין (בכורה) דר ווס קען לערנן און לערונג ניט ברענגט און אים הקב"ה שווער
יסדים • נאך בער זאגט דוא גכרא אין (תנינה) און דרייא זאכטן וויינט הקב"ה • און דעם
ווס קען תורה לערנן און לערונג ניט • און און דעם וואס קען ניט און לערונג יוא • און און דעם
ווס הערשט אונדן דעם קהל אום וקט • דס ניי האבן פון אים קיין שום מודה ניט • און פון ווערן
פוטול תורה שטארבן ווינו קונדן יונדן הייד רל • דו גכרא זאגט דר ווס האלט אין מוסף לערנן
און איז מפיסק מיט (דברים) בשלים) גוש מען אים צו עסן גרוידיג און הייסו קולון • און ברענגט
דרוף איין פסוק • און זאגט דו משנה אין פרק דר ווס גיט אליין אין ווען • אונדן ער וואכט און פון
שלאף און בערט אפ זיין הארץ פון דער תורה • און איז ממהרה אין (דברים) בשלים) דען אין דוא
צייטן וואלט ער וואול גהענט מהרה זיין אין דער תורה • און ער איז ניט סדרה • דרום איז ער
מתהייב בנפשו) דען עם איז גלייך ווי ער ברענגט זיך ועלפסט אום פון זיין לעבן • דען אנטווער
יהודי איז מהוייב צו טראכטן און צו גלענקן אין דער תורה און מצות מאג און נאכט • אזו ווייט
דר פסוק זאגט (הפרת גם בשבתך בביתך ובלקחתך בדרך ובשבתך ובקמחך) זאלסט ריידן אין
דער תורה און מצות אין דין ווען אין דער היים • און אין דין זיין און דעם ווען • און אין
לוגן • און אין דין און שטיין :

אויך זאגט דער פסוק (לא ימוש ספר התורה הזאת מפיה) עם זאל ניט אפ גמאן ווערן דו דאוונ
ספר תורה פון דין מול • און זאגט דר פסוק ובהתרתו תגה יוסם וקילה) און אין זיין תורה
זאל ער עסק זיין יוסם וקילה • און שטייט וקנית בו יוסם וקילה) פארט אז דר מענטש גיט אליין
אונדן ער וואכט און פונם שלאף זאל ער גונדיא קיין אנדווי מהשנה ניט האבן נאר צו דר תורה •
דו גכרא זאגט אין יוסם) צום יום הרין וועלן קיבון דר עולש און דר ארוסאן • און דר לשע וואס
האט זנות גטורבן • דא ברענגט מען דעם עולש ווארום האכטא קיין תורה ניט גלערונג • וועט ער
ענפון • איך בין ויער דיין גענון און האב גהאט פול סדרה • און און פול חובות • און האב אלס
בדארפט פון זארגן • דא ברענגט מען רי אקעזר פון חרסום) ער האט גרשנות פון זיין פאטר מוזיקט
שופן אופן ים • און פול נעלט און סדרות ווס קיין שיעור גיט גהאט • און ער הט דס אלס גיט
גיכט • און איז גיט ארום גגאנגן פונם בית המדרש • און דר עוסק בתורה גינען יוסם וקילה אז
זאגט מען צו דעם עולש ביסטו דען אזו רייד גוען וויא דער (רבי אקעזר) • ווארום האכטא גיט גמאן
אזו וויא ער • און האכטא קיין תורה גיט גלערונג און ביסט נאך גינאנגן דיין נארושקייט ווס האכטא
דיד מיט גמאן און עולם הבא • דס נעלט האכטא גמזיט אונדן און דר ווס הט גהאפט צו נעמן דין ווייב • דוא
גיט דאנקן דר פון • דיין שונד אונדן ריין איידום אונדן דר ווס גיט מען אים זיין דין • דעם ארוסאן ברענגט
מען ווארום האכטא קיין תורה גיט גלערונג זאגט ער איך בין ארום גוען און האב פול קונדן גהאט
אזו האב איך גמזיט ווען זיי צו דר נען אזו ברענגט מען (הלל הגון) און מיזאגט צום ארוסאן ביסטו
דען אזו ארום גוען ווי ער • און ער האט דאך תורה גלערונג אזו מוט מען אים און זיין דין :

דער נאך ברענגט מען דעם לשע דעם נואף • און מיזאגט צו אים ווארום ביסטו נאך גגאנגן נאך
זנות • ענפוקט ער איך בין אשיינר מענטש גינען אזו האבן דיא זנות לוקט גהאט צו מיר
האבן זיי מיה אונדן גרעט • און איך האב קיין רוא גיט גהאט פון זיי און האב גיט גקענט בציוונגן
דעם יצר הרע • דא ברענגט מען יוסף הצדיק און מיזאגט צו דעם נואף ביסטו דען שענדן גינען
פון יוסף הצדיק • און זיין הארמוט איז אים אזו טאג נאך גגאנגן • און הט אים גיטאגט בציוונגן און זיין
יגונט אפר ער הט זיך גפארקטן פון השיי און הט בציוונגן דעם יצר הרע אזו מוט מען אים אויך
זיין דין (אמר) דו חכמים זל האבין גזאגט און (הלל הגון) אלו טאג הט ער געקן צו פון דרוגן איין

נראשון • איין האקבון נראשון הט ער גנעפון דעס מויער הוטר פון דעם בית המדרש • אונ מיט דעם אנדרון האקבון נראשון האט ער זיך דר נערט מיט גאר זיין בני בית • אכאל אום ערב שבת הט ער ניט גקענט פו דונן דעם נראשון אזו איז ער ארום גינגאנגן מיט גאר זיין הוז נזנד אום געסן אונ דר מויער הוטר הט אים אויף ניט גוואלט אריין לאזן אין בית המדרש אריין אזו איז ער ארויף גקראכן אויף דר וויס פונם פענצטאר פונם בית המדרש אונ הט גוואלט צו הערן (דברי אלהים היים) דו רייד פון דר הייליגן תורה וואס לשמעה ואבטליין לערנן • דער זעלבונד טאג איז גווען תקופת שבת אזו איז דר שנייא גפאלן אויף אים דרייא איינן הוץ אונ ער איז הלשט גבלובן • שבת פרוא האבן זיי ניט גקענט זעהן מחמת ער הט פו שטעלט דאס פענצטאר האבן זיי ארום גשוקט זעהן צו עס איז הלל • האבן זייא אים אראפ גנומן • האבן דו חכמים זל גואנט ער איז איין פרוקר מאן • עס איז ראוי מחלל שבת צו זיין פון זיינע וועגן • אונ האבן צו לייטן איין פייאר אונ אן גווארומט ווארעם וואך אונ האבן אים דר קוויקט איז ער דר מונקרט גווארן • נוא זעהט וויא ארום דר הלל איז גווען אונ הט ראף הורה גלערונט דרום איז ער גווארן איין ראש לשיבה אונ אב בית דין דר גאך אנשיא אונ כל ישראל האבן פון אים תורה גלערונט :

קני רבנן די רבנן האבן גלערונט דר הלל הט גהאט אכצונ קעסטלונ פלמיריס דרייסונ פון זיי זענן ראוי גווען דו שכינה זאל רואן אויף זיי אזו וויא אויף משה רבינו עיה • דו אנדרו דרייסונ זענן ראוי גווען דו זון זאל בלייבן שמיין דורך זייערז תפלות אזו וויא הויה דר תפקה פון יהושע בן נון דו איינרוג צוואנצונ זענן גווען מוטל בעסונ אונ דער בעסטור צווישן זיי איז גווען יונתן בן עוזיאל ווס ער הט גפאקט דעם פרגום ברוח הקודש דר ערנסטור צווישן זיי איז גווען רבי יוחנן בן זכאי • האבן דו חכמים זל גואנט אויף אים דאס ער האט גקענט כל התורה פקיה (משנה תלמוד הלכות אגרות דקדוקי תורה דקדוק סופרים קלים וחמורים גזירה שנה תקופות גימטריאות קשלות פוכים קשלות שועלים שירות דקלים שירות שלים שירות מלאכי שרת דבר גדול דבר קטן בעשה התפקה היות ראבי ורוא) אויף אים אונ זיינו גלייכן זייט דר פסוק (להחיל אורחי יש) צו מאכן ארבען מינו ליב האפיר דרייא הונדערט מיט צעהן זעלבנות • נון מארקט זיך ווען דער ארנסטור איז אזו גווען • ווי הט שון גקענט זיין דר בעסטור • אונ אויף דעם (יונתן בן עוזיאל) האבן די חכמים זל גואנט • איז פשעת ער הט גלערונט זענן אראפ גקומן מלאכים פונם הויפל צו צו הערן זיינו דברי תורה • אונ מיט דעם אכונ ווס איז ארום גגאנגן פון זיין מול מיט תורה האט ער פו ברענט די פוגל ווס פליהן אין דר לופטן :

גרסינן סיר האבן גלערונט דר ווס איז איין ארומאן אונ לייט גרום הוחק • אונ לערונט פארט תורה • ווערט דר הערט זיין תפלה • אונ ער וועט נוף נעטן פון דעם לומקרייט פון דער שכינה • אזו ווי דר פסוק ואנט ויהיה עיניה רואות את מוריה) דיינו אונן וועלן זעהן דייני וייזורם דס איז די שכינה • (פה היא ברכה של תורה) אזו איז דר סדר פון דר תורה • אפינדו דו האקט גאר צו עסן פרוש מיט זאלץ • אונ וואסור מיט דר סאס • אונ האקט אויף גיט אויף עפוס צוא שקלאפון • ביז דו מוזט לונן אויף דר הולץ ערד • זאלסטו דאף תורה לערנן • אונ גאר דיין לוקט זאל זיין דר צו • אונ זאלקט גיט גלוקטן צו דעם מוש פון דוא מלכי עובדי פוכים • דען אויף דיין שולש רואט די שכינה • אונ אויף זייער מוש די מלאכי תפלה • אונ דיין קרן איז בעסור פון זייער קרון • איז דו מוזט אזו וואול צו דיר אויף דר וועלט • אונ אויף זייענר וועלט אייבונ זאל אומלוקר תורה לערנן אונ ארבוטן אין איר • דען עס איז זייער גרום איר שער דס אפילו אפלקסיר חכם לשמארקט זיגיר הייד • אונ הט אפינדו גאר ווייגט תורה גלערונט • איז ער הט גאר גלערונט לשם שמים • הט ער אזו פול שער ווי דר ווס הט גלעבט הונדערט יאר דען דער ווס לשמארקט צו צוואנצונ יאר קאן ער זאגן צו הקפיה דו זאלקט סיר גווען דר לענגערן מינו יארון וואקט אף תמיר תורה גלערונט אצנד אז דו האקט סיה אונעק גנומן יונגר הייד פון דר וועלט וויקטו סיר וויינער שער גובין דרום הט ער אויף פיל שער ליקיה ווי ער וואלט לאנג גקעפט • אונ וואלט תמיד תורה גלערונט :

עם איז אפֿשול צו אפֿלך וס דונגט אר בוסרר צו ארבוטן זיין גארטן . אפאל געמט דר מלך אונעק
 איינס פון זיי פון דר ארבוט . אונ גייט זיך מיט אים שפאצירן . אז עם קומט פֿר גאנט מוז
 ער אים דאך בצאלון גלייך מיט אנו . דען ער קען זאגן דובר מלך האסטו מיה גנאלט לאון ארבוטן
 וואלט איך אום גארביט גלייך מיט אלי . אזו איז אוף דר מלך מלכי המלכים הקב"ה . די ארבוטער
 זענן די תלמידי תבטים וס ארביטן אין דר תורה . אונ דר תלמיד תבט וס שטארבט זינגר הייד
 קט גלייך שר מיט אנו . דאס איז וואול צו פאר שטיין . אוף דעם האט שלמה הקלף עיה גנאנט
 (השובע לעשיר אינו מניח לו לישן) קס נעטקייט פונס עזש'ר לאנט אים גיט שלאפן . האבן דיא
 תבטים גנאנט צו אים וס מיינסטער דר מיט ארדכה דר זאמאר שלאפט זייער וואז . אונ דר הונגער
 קאן גיט שלאפן . קט ער וינד גענפֿרט אזו מין איך דר וס איז זאט פון דר תורה . דער קאן גיט
 שלאפן אין קבר דען זיינע תלמידים זאגן גאך דברי תורה פון זיינס וועגן . אזו רדין זיך זיינע
 לעצזן אין קבר . אז זוי עם שטייט (דובב שפתי ישנים) זיי סוזן כידון די לעצזן פון דיא וס
 שלאפן אין קבר . גלייך ויא זייא וואלטן געקמט אז מיינאנט גאך פון זייערס וועגן זיין הלכה .
 אונד אנטן פֿשט . דען זיי האבן הנאה דר פון . אוף דעם זאגט דר פסוק (בגדה בן יהוידע איש
 תם אונ בגדה איז נוען אלעבדונג זון . דס מיינט מען אוף אזו ער איז נוען זיין אייפֿשטור אונד
 זי קנהדרין . אונ זיי פלעגן גאך זאגן גוטו פֿשטים פון זיינס וועגן . דרום שרייבט אוף אים דיא
 תורה ער איז גלייך ויא ער וואלט גאך געקמט . אונ דר וס זיינס גאך צו זאגן אונד פֿשט פון
 אונזונס וועגן . אונ זאגט אים גיט גאך איז ער מעכב די גאולה אבר דר וס זאגט יא גאך איז
 ער מקרב די גאולה . אז זוי עם שטייט (והאבר אסתר מלכה בשם סדרך) אסתר האט גנאנט צום
 מלך פון סדרכים וועגן . אונ דר פון איז גקומן די גאולה . (אפי' זאגט דר וס האלט זיך גרום אונ
 זאגט דעם פֿשט גלייך ויא ער נעקמט האט אים גזאגט דער טוט זיין עבירה . אונ איז אוף
 מעכב דיא גאולה :

הלכות ספר תורה

עם איז אנרופֿס מצינה אומלוכר יהודי זאל זיך שרייבן אספר תורה דרום צו לערנן טאג אונ נאכט
 אז זוי דר פסוק זאגט (כתבו לכם את התורה) שרייבט איך אוף די תורה אונ דר וס קאן גיט
 שרייבן זאל ער זיך לאזן שרייבן אונד ער זאל קומן זיין ספר תורה אונ גיט דס מיינט מען די
 מצינה צו גבין זיין ספר תורה אין שול צריין . דען דס איז ארוץ אנאגד מצינה . גאר מען מיינט
 ער זאל האבן בייא זיך אספר אין דר היים . אונ מיט ארוקש'ל איז ער גיט יוצא דען פון דר ספר
 תורה קען מען פול מין תבמות לערנן זוי פון זיין דוקש . מיטאר גיט פֿר קומן מין ספר תורה .
 גאר פון צווייא זאכן וועגן . שקר לימוד צו צאלן . אונ אנוייב צו נעמן אבר אז ער קט עצום
 אנדוקס צו פֿר קומן טאר ער די ספר תורה גיט פֿר קומן . זיין ספר תורה תפילין אונ מוזהות
 אונד אנדר היינטו ספרים וס זענן פֿר פולט גווארון זאל מען זיי צריין זייגן אין זיין ערד'נע פֿל
 אונ מיינאל זו פֿנגראפן אין דר ערד ביי אתלמיד תבט דס עם זאל גיט מקמן הונגער די פוס אבר
 מיטאר זיי גיט פֿר גענען חז' . דען עם איז אלאו אין דר תורה גיט אום צו מעקן אונד צו פֿר
 בקענן זיין (שם) חז' . אוף טאר מען מין (כתבי קודש) גיט אונעק ווארפן . אונ מען איז זיי
 מהוייב בקבור צו האלטן . עם איז אסור צו זייגן זיין (עשירים וארבע) אוף זיין חוקש . דען דר
 חוקש איז העכור דער פון אזוא אוף גיט מין (כתובים) אויף (עשירים וארבע) . אונ גיט מין
 גטרא אוף כתובים :

אויך טאר מען גיט גיין מיט זיין ספר תורה אין בית הקבא אונד אין גאר צריין . אוף גיט אונ
 בית החיים . מידון זו איז ווייט פֿר זיינן פון אקבר . אוף טאר מען גיט זאן רודן מין ספר
 תורה נאקסער הייד . אוף טאר מען גיט זען אוף זיין באנק אונד אמאל אונדער אכעט וס לונט
 דרוף אספר תורה . אוף טאר מען גיט וואונן מיטן זייב אין דעם תנך וס איז רדינן דיא אספר
 תורה . אונ די אקדרו ספרים מוז מען אוף צו דעקן . אונ זיי זאלן גיט זיין גאוונט לעבן פעט .

אזי ניש צו פסקן • קורן פון דר זאך מען איז מחוייב נהג כבוד ויין צו די הייליג ספרים • זוי עם שטייט אין פרק (כל המכפר את התורה נופל מכבוד על הבריות • וכל המחלל את התורה יופל מחוקל על הבריות) דר ווס האלט ערליך די תורה האלטן אים די לייט אזי ערליך • אונ דר ווס איז פסקא גווארן פון איין (סת) אודר ער קט (רופא קרי) גווען • אזי אזי אנדה • די אזי זעגן האל אן דרוון איין ספר תורה מיט רייני הענט • דען ווא איז גיט פקבל טומאה דר ווס זען • טראגן אספר תורה זאל ער אוף שטיין פראזי אונ זאל בלייבן שטיין ביז מען שפעטט זי אריי און איד אורט • אודר דס ער זעהט זי שוין גיט מיטן אונ :

אזי איז אגורטו מצוה מיוחדת סאכונ צו דר סיה אשיין אונ ריין אורט • מיטאר גיט ריידן קיין שום ווארט מכלש קיין אום פתרבות ווארט אונ אזי גיט שטייאן פרא דר סיה • גלייך ווי איין זול • אזי טאר מען גיט אום שפערקען דו פוס • אודר ווענדן דעם רוקן צו דעם סיה • אזי איז מען מחוייב צו שטיין פראזי אפילו אין זיין הויז מיט פארקט אונ אנקסטן • אונ גיט קיין גלות ראש צו טרייבן • אונ אזי גיט קיין גלעכטאר • דען זי איז איין עדות צו דר גאנצער וועלט ווי דער פסק זאגט אונ דו תורה זאל ויין צו אייך איין עדות • דרום איז אומזוכער מחוייב די ספר תורה כבוד צו ויין • מען איז מחוייב צו לייגן די ספרה אלו וואך צווייא סאך דעם פסק • אונ אסאך תרנום • אונ אסאל אין רשי • אונ אז ער זייאנט אסאל דעם פסק אין דר היים • אונ דס אנדרו סאל מיטען חון אין שול • איז ער אזי יוצא אפער עס איז פול בעסור ער זאל צו דערון אומלובט ווארט פונם חון • אונ זאל גיט פרא פערן אפילו אייגס פון זיי :

דר ווס לערנט תורה איז גלייך וויא ער וואלט מקנים גווען אלו תריג מצות ווס אין איד שטייאן דען אין (עשרת הדברות) פון (אנכי) ביה לרעה) זענן תריג אזהרות • קונן די תריג מצות • אונ ווייך גאט קט לוב דיא ישראל דרום קט ער ווי גנבין פול מצות : כדי ווי זאלן זוכה ויין צו עולם הבא • אז ווי דר פסק זאגט (למען צדקו יקרה תורה ויגדיר) פון ווען ויין גרעסטויש קט ער גרייכט אונ גיטארקט דיא תורה • כדי מיר זאיינן דווקא איד זוכה ויין צו עולם הבא • אונ ווא סאכט קלוג דעם מענטשן • אונ פרעגנט די נשמה אוף איד אורט אונטר דעם (פסא הכבוד) • אונ זי סאכט פריידיק דס הארץ • אונ דר לייכט די אונג • אונ פורט דעם מענטשן אין רעכטן וועג • אז ווי דר פסק זאגט (תורת ה' תמימה משיבת נפש • עדות ה' נאמנה מחיימת פתי • פקודי ה' ישרים משכתי לב • מצות ה' ברה קאירת עינים) די תורה פון גאט איז גאנץ אונ דר קוויקט דעם נפש • די עדות פון גאט איז ווארפטונג • זיא סאכט קלוג די נארן • די בפעל פון גאט זענן רעכט פארטונג • אונ דר פרייאון דס הארץ • די מצות פון גאט זענן נוסף • אונ דר לייכטן די אונג אונ די תורה איז אייגל שלום אז ווי דער פסק זאגט (שלום רב לאותהי תורתך ואין למו ממשול) פול שלום איז צו די ווס האבן לוב דיין תורה • אונ עס איז צו ווי קיין שטרקלונג גיט :

סליק פרק תלמוד תורה

הלכות מושא ומתן פרק שנים עשר

דר צוועלפטער פרק ווי מיןאל האנגן באמנה אונ קיינער טאר זיין חבר קיין אום רעכט גיט טאן • אשכרי כל ירא ה' החולק בדרךיו) וואל דעם וואס פארקט זיך פאר גאט • דאס ער גיט אין ווינו וועגן • אונ עס שטייט דאך שוין אובן ווס עס זענן די וועגן פון גאט • ווי ער איז איין (רחום ורחמן) אום ווס • אזי זאכטו אוף ויין איין (רחום ורחמן) אפילו אוף בהמות • מכלש אויף מענטשן ווי ער איז (נשאל עין נפש וחסאה) מוחל די עבירות דורך תשובה • אזי זאלסטו אוף מוחל זיין דיין חבר אז ער געט פון דיר מחיכה • וויא ער איז איין (נומל חסד) • אזי זאלסטו אוף נוסף חסד זיין (גייע פסקו כי תאכל אשכרה וטוב לה) אז די וועסט דיר ספרנס זיין פון דר מלאכה מיט רייני הענט וואל דיר אוף דר וועלט • אונ עס וועט דיר גוט זיין לעולם הבא • דען דו וועסט מיט קיינעם גיט קרוגן • אונ אלו וועלן דיר לוב האפין • אונ שלום האבן מיט דיר • דען דו וועסט קיינס גיט לייקן אודר פאלש שווערן אונ וועסט ביי קיינעם גיט פארקן :

דר פסוק זאנאט אין משלי (איש אמונת רב ברכות) דר סענטש ווס האנדלש באמונה דר בקוסט פול ברכות. דען די לייט וויקן מיט אים האנדלן אונ פרו וזכרין זיך אין אים. אונ ליאזן אונ גנרארין אים. אונ לאזן זייער נעלט ביי אים. אונ ער האט הן אונ ליבשאפט אין גאטס אזונן. אונ אין לויטונגס אזונן. אונ ער ווערט אפילו גרוסן אצדיק. אז וויא דער פסוק זאמטצדיק באמונה ויהיה דער צדיק ווס האנדלש באמונה דער נעט לעבין לעקס הא. אבר דר ווס האנדלש ניש באמונה דר האט פול פיינט. אונ פרייאט זיך ניש מיט דעם ווס גאט הט אים בושערט. אונ ער בגערט צום חברה נעלט. אונ וויל קייננס ניש גלייך מאן. זיין חוב וויל ער ניש בצאלן. אונ אפילו ער בצאלט שון ווא. מוז ווענער גרוס מיה אונ נאך לופנש האבון דרוף. אונ ער רייסט אים אפ דר פון ער מיינט ער וועט דר פון רייד ווערן אבר ארבה ער ווערט דרובר ארום. אז וויא דער פסוק זאנט ווייטור (נאץ להעשיר לא יגכה רע) דער ווס איילט רייד צו ווערן פון אום ריין געלט דר ווערט קיין סאל ניש ריין פון קיין בייז. דס עס קומין און אים בלבולים. דס געלט פון ניש. אונ די עברות דר פון בייבונ ביי אים. אז ווי דער פסוק זאנט (עושה עושר ולא במשפט בתצי וקיו ועזבנו ואחריהו יהיה נבל) דער ווס מאכט זיך עיריות מיט אום רעכט געלט. אין זיינו האלב זארן וועט ער עס אן ווערן אונ זיין סוף וועט זיין שלקאפטוקט אונ רסוף וועט ער דארפן צו די לייט אונ זיי וועלן אים פיינט האבון אבר זיין רשעות אונ וועלן אים ניש וועלן קיין צדקה גובן :

דרום איז צום בעקטון דר סענטש זאל האנדלן באמונה. אונ זאל ערלויב בצאלן זיינו חובות מיט גוטן מיה אונ מיט ניש געלט. דס ווענער זאל ניש דארפן אן ווערן דרוגן. אונ ווענער זאל אים ניש דארפן נאך לופן אז ווי דר פסוק זאנט (אל תאמר לה שוב וכחך אתן לה) זאלסט ניש זאגן מיה אונעק אצנדן קום מארגן וועל איך דיר בצאלן נייארט דו זאלסט אים תיבה ומיר בצאלן. אונ אז אימקצר איז דיר שולדונ זאקסטו אים ניש צווינגן מאמור האט ער ניש תיבה אזוא בוסטו דאך עובר און איין לאו אין דר תורה (לא תהיה לו כנושה) זאלסט צו אים ניש זיין ווי אמניר. רב לוי זאנט אז דו וועסט האנדלן באמונה וועסטו רייד ווערן. אונ אוב ניש וועסטו ארום ווערן דס איז גנדרונגן פון דר תורה עס שטייט (לא יהיה וגו') זאלסט ניש האבון קיין צווייא ארלייא גויכט אודר סאסון. האט אז דו קופסט קופסטו מיט דר גרוסר סאס. אונ פון קופפן פון קופסטו מיט דר קליינער סאס (לא יהיה לה) דרשט דו גמרא אז דו וועסט אזו סאן וועסטו ניש האבון. אונ אז רוא וועסט ניש אזו סאן יהיה לה) וועסטו פול האבין :

תנו רבנן די רבנן האבון גלערוגט זוכן ארלייא גנבים זענן פון האנדלן. דס ערשטו ווער עס נגבת גאלד אונ וולבר דס אנדרו ווער עס נגבת די דעה פון לייטן. דס ער זאנט אייננס אז ער האט אים אמורה גמאן אונ באקט איז עס לוגן. דס דרושו ווער עס בעט צו זיך איין אורח אונ זיין הארץ איז ניש דר ביי דאס פערדו ווער עס שענקט אמנה צו אזו אפענטשן ווס ער ווייסט ער וועט זי ניש זעמן. דס פופט ווער עס איז איין שענקער אונ עפונט און אפיל פאס מיט משקה אונ זאנט צו איינס איך עפון עס פון זיינע וועגן אונ באקט וואלט ער ווא בלוז געפונט אודר נאך זענדי גלייבן דר הייסט און אנגב. דס זעקסטו ווער עס הט פאלש גוויכט. אודר פאלשע סאסון. אודר פאלשו איידין. דס זוכטו ווער עס מושט עסיק אין בוקל. אונ פון קופט עס פון בוקל. דס אקט איז פאר באטון אין דר תורה. אונ דער ערקסטור פון זיז איז דר ווס נגבת די דעה פון לייטן. דען עס איז גלייך וויא ער נגבת די דעה פון הקב"ה און אנדרו געבות קאן ער אום קערן אונ דס קען ער ניש אום קערן. דר פסוק זאנט (לא תעשה עול במשפט) ביי גוויכט אודר ביי סאסון. פירענט די גמרא ווי קוכט דר צו דס ווארט פון (משפט). ענפערט די גמרא דר ווס ווענט אודר ער טעקט הייסט ער איין (דיין). אזו ווי דר דיין) מירעכט פהקען. אזו מוז מן און רעכט וועטן. אונ אזו ווי דער ווס מושפט ניש רעכט ברענגט ער בנה און און און שונאי יגדיל. איך הט ער בנה בייז זעמן עול שני משוקץ חכם תועבה. אזו איז און דר ווס ווענט ווער ער מעקט פאלש. אונ ער מאכט דס יגראט פאקן חז אין דר שווערד. אונ מאכט גלות אונ גרושים רל :

דרום וענן דם בד דרוף מחוייב השקפה צו גובין און לייט דרוף צו זעצן . און וענן מחוייב צו לשקראפן די לייט דרוף . דרום איז אומלוכר קרעמיר מחוייב זיינו וואג און גוויקט ריין צו האלטן . און איז ניי מחוייב אופט אום צוויילשן און צו פאררעכטן . זייער זאלן גירוקט זיין דר ווס פון קוקט משקאות . ווס אמשקה עם איז זאל ער גיט פון קופן מיט רעדער שום . נאר ער זאל די שום אראפ נעמן אין אפלי אריין פרי זיין כאס זאל גרעקט זיין . און זאל אויף אפיקל צו גובין . דען עם איז דאך גיט מינלוד עם זאל גיט בלייבן אפוסט אין דר כאס אויף דר ווס וועקט זאל ער אפוסט אונד ווענן . רבי יונה זאגט ווער עם נגבת ביי זיין חכר אפילו נאר ווס אשוזקנוד איז וועקט . איז גלייך ווי ער נגבת ביי אים זיין נשקה . אז וויא דר פסוק זאגט (פן אוהרת כו) איז איז דר סדר פון דעם ווס נגבת ביי זיין חכר . דס ער נעקט ביי אים אנועק זיין נשקה און דער גיב ווס קערט אום די נגיבה מוז קען אים מוחל זיין . דען אוב גיט וועט ער מיין תשובה גיט טאן . טענו רבנן) די רבנן האבן גלערונט די נגבים אודר גולנים אודר די ווס נעמין ריבית פון יהודים . אז ניי ווילן אום קערן געלט פון דר זאך טאר מען ביי זיי גיט נעמן . און דר ווס נעמט ווא האבן אים דיא הקסים פיינט . אָבר אז וויא קערן אום דיא ועלפונע זאך זעלבסט בעין כאג טען ווא ביא זייער צו נעמן :

מעשה איינר האט אפאל גוואקט תשובה טאן . און אומלוכר זיינס אום קערן . דס זיין ווייב צו אים גוואנט ווי קענקמי תשובה טאן . דעם נארטול ווס דו האקט אויף דיין לייב איז דאך אויף גיט ריין . אזו דס ער קיין תשובה גיט גטאן . דרום האבן די חכמים זל אהקנה נמאכט דס מיזאל ביי די נגבים און גולנים און (מלכה בריבית) גיט פמכר זיין . און דר ווס איז ווא מקבל איז ער עובר אויף דיא ביידי פון דיא חכמים . און מוז ענש ליידן . אזווא איז דער דין קאן ער דיא זאך ביי זייער מוציא זיין בדינים . אודר דורך אנאגד אופן . און ער האט עם נאך גיט מיזאל גווען . טאג ער וואל נעמן גצאקט דר פון . און אוב גיט ביאר ער קיין גצאקט גיט נעמן אָבר די נגיבה זעלבסט כאג ער ווא נעמן . און דר ווס וויל זיין אצדיק זאל ער אומלוכר מוחל זיין . אז ווי די צדיקים און חסידים פון פון צייטן פלעגן טאן . אלז נאכט איינר זייער האבן זיך גלייט זעלבסטן האבן זיי מוחל גווען אומלוכר אויף אלום ווס ער דס זיי גטאן . דס קיינער זאל קיין ענש גיט לידן דורך זיי . אז ווי דר פסוק זאגט עם ענש לצדיק לא טוב) עם איז גיט גיט דער צדיק זאל ברענגן איינס צו ענש . אָבר אז ער דס עפום פלארן . און זיין חכר דס עם נפון און וויל עם גיט אפ גובין . אודר ער דס גובין (ריבית קצוצה) מוז ער עם מוציא זיין בדינים אָבר אז ער קען עם גיט מוציא זיין מוז ער עם מוחל זיין :

ארת מען איינר דס גטמן ריבית פון איין יהודי . און איז געשטארבן . זענן זיינו קונטר גיט מחוייב אום צו קערן . סיידן עם איז אזו אפלי אודר איין בהמה ווס אומלוכר וויקסט אז ער דס ווא גנימן פון ריבית . טען זיי עם אום קערן פון זייער פאטורם פבד ווענן . און דר ווס נעקט בייא איהודי ריבית איז די עבירה פול גרעסיר פון גויה און נגיבה . דען ער פון לייקונט אין גאט און אל זיין תורה . און וועט אויף גיט אויף לשטיין צו תהנית המתים) . אויף דר ווס גיט ריבית צו זיין חכר אודער דיא ערות . אודער דר רב . אודר דר סופר ווס שרייבט דעם שטר חוב . דער שטר אויף אגרוסו עבירה . דרום זאל אומלוכר זייער גווארונט זיין . און זאל לערנן די דינים פון ריבית דס ער זאל וויסן ווי אזו צו לייאן בהיתר : אזו ווי די חכמים האבן אונן גלערונט און איין עצה גנובן . דר ווס וויל לייאן געלט בייא איין יהודי . אודר ער וויל מיט אים תברותה מאבין . זאל ער זיך גיט אן פרעגן ביי לוכרים . אודר ביי דעם (אב בית דין) ווי אזו ער זאל טאן בהיתר) . דס ער זאל גיט גיטברוכט ווערן איין דר גרוסר עבירה פון ריבית . און אין דעם גרוסן ענש דער פון די דינים דר פון זענן פול צו לשרייבן . נאר דס איז דיא בעסטע עצה . ווען איינס איז זיין חכר שולדיג נעקט . און די צייט איז גנובן ער זאל אים בצאלון און דס בית דין האבן גפסקת מיזאל בייא אים אפליכטן נעמן זאל ער שטיין אין דרוסן . און דער וואס איז אים שולדיג זאל אים ארום

הלכות משא ומתן פרק י"ב

זב

קראנון אמשכון • און אז ער וויל אים ניט ארום טראגן דארף דס בית דין שווקן איין שלים ביי אים אמשכון צי געסון :

אויך פועל ווס האט ביי דיר גארביט • ביסמו מחוייב אים ויין שער צו בצאלן און דעם זעלבונג טאג איידר די וון גייט הונטר און אזב ניט בוסטו עובר אוף גארט אין דרוזורה • (תנור רבנן) ריא רבנן האבן גלערנט קיין מענטש זאל ניט קופן אזו איין סחורה וואס אונטערבן הט איין און אוף איר פון איין (עון הרע) וועטן • אָבֶר דס ווס דער מענטש האנדלט בסוד איז דרוגן אייטל ברכה אוף האבן די חכמים זל גואנט פון אַרְלִיּא געלטן האבן קיין העצקה ניט • דס געלט ווס איין סופר נעמט פון ספר תורות און תפילין און מוונות שרייבן • און דס וועלט ווס אדרשן נעמט פאר דר דרשה • און דס געלט פון דעם ווס רייזט איבן ים און דער ווס האנדירט מיט יתומים געלט • פֿרענט די גמרא בשלמא דס געלט פון אדרשן ווייל ער נעמט שער לעבט • אוף דר ווס רייזט אונטער ים פון סבנה וועטן דען ער קען חיו דר טרונקן ווערן • און אום קיפן פון אלס ויין גוסט • אזו אוף דער וואס האנדירט מיט יתומים געלט • דען ווי קענטן ניט מוחל ויין ווייל ווי זענן נאך קליין • אָבֶר פון ווס הט קיין העצקה ניט דעם סופרס געלט • זאגט (רבי יהושע בן לוי) די אנלשי פנקת הגדולה) האבן גפאקט פאר און צוואנגן פֿענעתיס אז די סופרים זאלן ניט בייך ווערן • דען ווי וועלן ניט וועלן שרייבן • אוף אקליינע זאך זאל קיינער ניט מדקדק ויין מיט ויין חבר און זאל עס אים מוחל ויין • אוף זאל ער קיין פֿרעמט ניט האבן אין ויין הארצן אוף ויין חבר • ככיל דאס ער טאר זיך מיט אים ניט קרונן • תמיד זאל אונטערבן זעקן צו האנדירן פֿאַמנא • דען עס איז גלייך ווי ער וואלט אום גלערנט כל התורה כולה • און וואלט זו מקיים גווען • אז ווי דר פסוק זאגט מצדיק פֿאַמנא ויהיה דר צדיק ווס האנדירט פֿאַמנא וועט לעבן לעולם הבא • דער פון לערנן מיד און אז דר ווס האנדירט פֿאַמנא איז גלייך ווי ער וואלט מקיים גווען דיא תריג מצות • און ירושלים איז נאר דרובר הרוב גווארן • ווייל וויא האבן ניט גהאנדירט פֿאַמנא • אז וויא דער פסוק זאגט (שומעו ברוצות ירושלים דען נארא ובקשו ברחובות אם תמצאו איש עושה משפט מבקש אמונה ואקרה לה) שוועבט ארום אין די גאסן פון ירושלים • ווייטט און זעקט און זוכט אין די ברייטע גאסן אזב איר וועט גפונן א מענטש ווס טוט משפט • און פֿערט צו האנדירן פֿאַמנא • אזו ווער אוף איר מוחל ויין • אוף ווען איינר קומט צום משפט נאך ויין טוט פֿרענט מען אים צום ערשטן האקטו גהאנדירט פֿאַמנא דס אונטרו האקטו גלערנט תורה • און האקט רעכט מעיין גווען • און זיך פֿערפל גווען אין איר • האקטו דיר קיבע גווען איין צייט צוא דער תורה • האקטו קאנד גהאט קלשם לשמים • האקטו גהאקט אוף דער גאולה :

אויך גייט ניט דר רענון אין גלות • נאר פון וועגן דעם זכות פון די ווס האנדירן פֿאַמנא • אזו וויא דער פסוק זאגט (אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף) ווען דר אמת טוט שפראצן אוף דר עקר לונט אראפ דס גרעכטקייט פונם הוקל • זאגט ווייטער דר פסוק (והי יתן המזב וארצנו נתן יבולה) גאט טוט גנבין דס גוטס און אונטן לאנד טוט גנבין איר פֿרוכט • עס זענען גלייך די מצוה פון צדקה מיט דר מצוה פון צו האנדירן פֿאַמנא • דרום וואול דעם וואס הט אזו זיך די צווייא זאכן • ער הייבט ארעכטער עושר ווס איז זיך ראוי צו בארוקן מיט ויין גשירות • אוף איז (עשיר) אוהיות (עשיר) האר • דען דרייא ערלייא האר זענען פון האנדירן ביי איין מענטשן • אופן קאפ און בארד • און אונטן דר ארום • און אוף דר עקרה • דר עושר ווס האט אין זיך די צווייא זאכן • ער איז קענען די האר פונם קאפ • אזו וויא די האר פונם קאפ און דוא קארד פֿשייגן דעם מענטשן • אזו וויא די גמרא זאגט (רבי יוחנן לא היה ליה התיבת זמן) רבי יוחנן האט ניט גהאט קיין בארד דס איז דוא טונגלייט פונם פנים און אוף קאנ זיך דער זעלבונגער עושר בארוקן מיט ויין גשירות • און עס ווייזן פון אונטער און זאל אוף און שערן די האר פון זיין קאפ פֿרי ער זאל ויין צום שטעקטון • און זאל פון זי צדקה געבן • און אזו וויא די האר פון הונטר דו ארום קיפן ניט צו גיך דעם מענטשן • און עס איז אים איין זעאנד וויא צו ווייזן אזו איז אוף פאר האנדירן איין עושר וואס פון לייקנט ויין

עשירות

עשירי וח' . און בהאלט דס געלט אין ברום און זאגט איה האב גיט . און גוט קיין צדקה גיט . דעם
 ועלבונגן עושר איז גיט גוט . דר גאך זענען דו האר פון דער ערוה . אזו איז אוף פאר האנדלן אין
 עושר איין ערוה . דאס ער קריגט מיט זיין געלט און טוט משיג גבול . און גוט נאך דעם יצר הרע
 מיט זיין געלט . אָבֵר דר עושר ווס האַנדלט בַּאֲמוּנָה מיט זיין געלט און גוט צדקה . אוף אים איז
 גאנגט דער פסוק (תקד וְשָׁלוֹם) אוף זאגט דער פסוק (תקד וְאִמְתַּן נַפְשׁוֹ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נִשְׁקָה) תקד און
 אָמַת האבון זיך פֿענענט . און צדק און שלום האבון זיך בנאנדר נקושט . (וצדיק בַּאֲמוּנָתוֹ יִחְיֶה) :
 סיוק הלכות משא ומתן

הלכות משפט צדק פרק שלשה עשר

דר דרייצעטער פרק רעט וויא מיזאל רעכט משפט טאן :

עושה צדקה ומשפט נבחר ליה מבורח דר ווס טוט צדקה און משפט איז ער אזס דר ווילט בייא
 נאט מער איידר און קרבנות . דען נאט דס קיין שום זאך גיט אזו לוב וויא משפט . אזו וויא
 דר פסוק זאגט (צדק ומשפט מכון ברכה) צדקה און משפט איז אן גברייט אוף דיין (פסא הפבור) .
 און דר וואס טוט גיט רעכט משפט . דער האט פונף שלעכטן געטון ועול שגוי משוגך חכם תועבה
 (עול) איז טייטש ער טוט אים רעכט (שגוי) ער איז גפייגט אין נאקס אונטן און אין לייטונס אונטן .
 (משוגך) ער איז אום ווערדו (חכם) ער איז אין רעם חכם פון משה רבינו . (תועבה) ער איז גאר
 און גאנצן אום ווערדו . אוף ברענגט ער פונף מיני פורעניזת אוף דר וועלט אוף דו שונאי ישׂראל
 דס ערשטע ער איז מסבא דאס לאנד . דס אנדער ער איז מהלל השם . דאס דרוטו ער טוט אָפּ דוא
 שכינה פון ישׂראל . דס פערדו ער מאכט דס שונאי ישׂראל פאלן אין דר שווערד . דס פופטו ער
 ברענגט גלות און גירושים רל . אָבֵר דר ווס טוט רעכט משפט . איז ער גילובט אין נאקס אונטן .
 און אין לייטונס אונטן :

דרום זאל מען סאכן דינינים פרומו לייט און (יקרא שמנים) און זאלן זיין גבוי אין ארו דינינים . און
 זאלן איינעם גיט צו לוב האבן אדער איינעם צו פיינט האבן . און זאל לייטונס גיט פֿדאָרפֿן
 אזעלכע לייט טרייבן בוראי קיין הניפה גיט און פארקטו זיך גיט פֿר שלעכטו לייט . אָבֵר אז מען
 זעצט אזו אריין ווס טוט גיט דר צו . איז גלייך וויא עבודת פוכבים גרונט : דס פול בייז קושט אוף
 שונאי ישׂראל . עם שמיים (לא תקחו שוחד) קיין דיין זאל קיין שוחד גיט נעטון . פֿרענט דוא גמרא
 פֿשיטא טאר מען קיין שוחד גיט נעטון דען סיטאר דאך גיט אום רעכט פסקונן . עפערט דו גמרא
 סיטאר קיין שוחד גיט נעטון אפילו רעכט צוא פסקונן . (פי השוחד גענו עיני חכמים ויסלף דברי
 צדיקים) דען דר שוחד מאכט בלונד דו אונטן פון חכמים און פֿר קרוקט דו רייד פון צדיקים . בלומר
 אפילו דר סענטשט איז אום גרעכט . דאכט זיך אים ער איז גרעכט דרום איז גיט טוגלדו ער זאל
 אים רעכט משפט טאן . ון די עבירה איז זייער גרום . דרום זאגן פֿר ישׂראל דרוגן גווארונט זיין
 גיט צו סאכן אזעלכע דינינים ווס טונן גיט דר צו . אוף דר דיין ווס פסקת איינעם אום רעכט אפילו
 גאר אוף אטולגור . סוז ער עם אים אָפּ גובין מיט זיין לויב אז וויא דער פסוק זאגט (נתתי את
 קוביעיהם נפש) איה וועל גובן די דינינים ווס פסקונן אום רעכט מיט זייער לייב סוזן זיי עם בצאלן
 טן ווייל דר עקשט איז אזו גרום . דרום פֿענען זיך פֿר צייטן די צדיקים און חסידים פארקטן דר
 פֿר . און האבן גיט גוואלט זיין קיין דינינים . אז ווי די גמרא זאגט איידר רב אסי) איז גשטארבן
 זענען צו אים אריין גגאנגן די חכמים ול . דס ער אן גהובן צו זיינען . האבן זיי גזאגט צו אים
 רבי ווס וויינט איר . איר דס דאך אלו אייערו טאג תורה גלערונט . און מצות און (גמילות חסדים)
 גמאן . און אוף דס איר אוף גשטעלט פֿיר תלמידים אין דער תורה . און איר דס אוף גהאט אין
 איה די גיט סבה דס איר דס קיין קאל קיין דיין גיט גוואלט זיין . זאגט ער איה וויין דרום . דען
 זען איה וואלט איין דיין גענוען . וואלט איה בוראי קיין אום רעכט גיט גמאן . אָבֵר אזונד ווייס איה
 גיט אזו סיראט אומלונדן רעכט משפט גמאן :

אזיך טאר דר דיין קיין הניפות גיט סרייבן . ער טאר צו איינעם גיט ריידן מיט חייכו רייד . און

צום אנדרון מיט הארטי רייד • אוף מאר ער איינעם ניט אפ גופין (ברוך וזבא) אונ דעם אונדן
 ניט אונ אפילו עס קומן זיך לארן אהלקייר חכם מיט איין עם הארץ זאל ער זיך הייסן ביידו זעצן
 אונ אז דר עם הארץ ברייבט טעמין איז אוף ניט קשה • אוף מאר ער צו איינעם ניט זאגן רייד
 זשווינד היינט רייד • אונ צום אנדרון זאל ער זאגן בטרקט דר וואל • קורץ פון דער זאך ער
 סוז טאן צו ביידו גלויב • צום ערשטן אז זיי קופן פר אים • זאל ער זיי ב' דו האלטן פאר אום
 גרעכט • דר נאך אז זיי האבן סקנים גווען דעם פסק דארף ער זיי ביידו האלטן פאר גרעכט :
 דר פסק זאגט (ואתה היתה אנשי היל) דו זאלסט אום דר ווילן רייכו לייט וואס דארפן ניט צו
 לייטן • (יראי אלהים) נאכט פארקטונג (אנשי אמת) ווארפטונג לייט ווס קענן דן זיין איינעם
 גלייך מיט זיין חבר • (שונאי בצע) • ווס האבן פיינט זייער אייגן געקט • דס זיי אכטן עם ניט
 קונן נאכט פארקט • מביש דס זיי וועלן קיין שוחד ניט געטן • דיא זכרא זאגט וועלכור הייקט
 איין (רשע ערם) קלוגר רשע • דער ווס קוקט פרוור פארן דין אונ זאגט אים פגעות • אוף דער
 דין טאר ניט צו הערן איינעם אן דעם אנדערן • אז זיי דער פסק זאגט (שמוע בין אחיכם) איר
 זאלט צו הערן צווישן אייערו ברודר בנאגד • דר פסק זאגט (לא תגורו מפני איש) טייטש דיא
 זכרא דר דין זאל זיך ניט פארקטן פר קיין שום בעד דין • אפילו פר איין עזשור • אודר פאר איין
 תיקף • אודר אפילו ער זאל אים וועלן הונטר צונגן • אודר פר מסרון אוף זיין לייב אונ גוקס •
 זאל ער זיך דאך ניט פארקטן פר אים • אונ זאל אים ניט צו פסקונן • (כי השפטם לאתים הוא)
 דען הר משפט איז צו זאגט • דרום מוז דער דין זאגן זיי רעכט איז • אכר איידר ער ווייקט דעם
 פסק • טאג ער וואל זאגן אף וויל מיט אים ניט האבן צו טאגן • אוף מארן די דיינים ניט פגענה
 דין זיין • דס די בעלי דינים זאלן זיי דארפן נאך לופן נאך זייער פסק • זייארט תיקף אז זייא
 קופן זאלן זיי אום הערן זייערו מענות • דר נאך זאלן זיי דרונן גוט מעין זיין • אונ אוב עם איז
 זיי אספן זאגן זיי זיך גוט בטרקטונן • אונ מונן תיקף אום זאגן דעם דין • אונ אז די דיינים וועקן
 רעכט פסקונן וועט קופן משיח • אז זיי דר פסק זאגט (ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה) • אוף
 זאגט דר פסק (שקרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבלא וצדקתי להגלות אמן) :

סליק פרק משפט צדק

הלכות אהבת הברים וגמילות חסדים פרק ארבעה עשר

דר פערצטער פרק רעט וויא איינער זאל זיין חבר לוב האבן וויא זיך זעקסט אונ וואס אים איז
 ניט לוב זאל ער זיין חבר אוך ניט טאן • פפרט ניט צו ריידן אוף אים קיין לשון הרע • אונ זאל
 אויטלובן גמילות חסד טאן :

לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכח את עמיתך ולא תשא עליו חטא וגו' ואתה תלמד
 כמות זני ה' זאלסט ניט פיינט האבן דין חבר אין הארצון • אונ מיטן מול וועסטו מיט אים
 ריידן מיט גוטי רייד זייארט הט ער דיר עפוס דר וויידר נאמן טארקטו אוף אום קיין שגגה ניט
 טראגן • נאר שטראף דין חבר • אונ מאנטט אים פור האלטן ווארום ער הט דיר וויידר נאמן
 אכר טארקט אים ניט מבייש זיין פאר לייטן • אוף זאגט ווייטור דער פסק זאלסט זיך ניט נאכט
 זיין אין דין חבר • דס דו טארקט אים ניט קיין בייז בצאלן • אוף טארקטו ניט הונט קיין שגגה
 אין דין הארצון דס אז ער וויל ביי אים עפוס לייטן מאר ער צו אים ניט זאגן דיא האקט סור ניט
 גוואקט לייטן • אצונד וויל אף דיר אוף גיט לייטן • דס איז אלא • דר אנדרור לאו מיטאר אים
 אפילו ניט זאגן די האקט סור ניט גוואקט לייטן • אכר אף בין גיט אזו זיי דו אף וועל דיר ויא
 לייטן • דען מיטאר נאר קיין שגגה ניט טראגן אין הארצין :

דר נאך זאגט ווייטור דר פסק ואתה תלמד כמות זני ה' זאלסט לוב האבן דין חבר זיי זעקסט
 ווס דו האקט געוון מיזאל עם דיר טאן • זאלסטו עם דין חבר אוף טאן • איז אזו אוף פר
 קעקט • דרום הט אינז הקביה פר באטון דס איינר זאל דעם אנדרון גיט שטראבן פר לייטן דען
 ער איז אים מבייש דער מיט • אונ דס איז דאך ארום עבירה • אז זיי דיא זכרא ברענגט אין

גיטין מיט (קבצא בר קמצא) דס גאט הט אים גהאלפון דר צו אז זיין בית המקדש, זאל הרוב ועדן
נוייל מיהאט אים אזו מביילש געוען. דרום האט גאט פר באטון מינאל קיין שגאה ניש מראגון אין
הארצון. הען דס היימיט ווי (שגאת תנם). אונ דס איז דאך ידוע אז פון (שגאת תנם) איז חרוב
גמארען דר בית המקדש. אונ דרדבר זענען מיר אין אזו אשוערען ביטערן לאנגן גלות. אונ כל זמן
די גרוס געבירה איז נאך דא ביי אונ. אונ מיר האבן ווא גאך ניש אפ גמאן פון צווייליש אונז איז
אום סגליך דס די גאולה זאל קענען קומן. דרום זאל אומלדבר יהודי ניש ברוזען וערען פון אונארט
גענון. אונ זאל קיין שגאה ניש מראגון אופון חכר פון איין גארשקייט גענון. אונ זאל אום
שטראפון בשתיקה. מבייש דס זיי זאלן זיך ניש קריגן אונ סבבה זיין איינס דס אנדרו. בפרט אין
ישועים ווי צוויי בעלי בתים וואנען מיט אנאנד קרוגן ווי זיך איינס מיטן אנדרען. בפרט אין גרוס
שטעט בירדן זיי זולוקים איינר דס אנדרען. דס ברענגט זיי צו (שגאת תנם). אונ צום מיינסטן
גמונט מען עס ביי די נוייכר ווייל די סאנען בירדן זיי נאך דן דר צו אונ דס אקס קומט פון גאולה :

דרום זאל אומלדבר זיין איין גרא שמעס אונ איין עניו אזו וועט ער בנדאי ניש האבן אין זיך דיא
בייוו מרה פון שגאת תנם. אפר ווען איינר שטעלט זיך קעגן חכר. אונ זאגט צו אים ווארום
האקטו מיר דס גמאן. אודר ווארום האקטו דאס אונ דאס פון מיר גרעט. אז ער זאל עס אים
זאגן בשתיקה אזו וואקט ער זיך פר ענקש. אונ ווי וואלטן זיך איינס דס אנדרו מוחל גווע. אפר
פון (שגאת תנם) ווענען קומט קיין גופס ניש דען ווא ווערט אלו מאל גרעסער. אונ דר הוצט די
הערצור. דער גאך קומט עס דאך משפחות לייגען זיך אריין דרוגן אונ עס ווערט דער פון דו
אנדורס קרוג. דרום זאל מען אפ טון פון זיך די גאולה. אזו וועט מען ניש קומן צו שגאת תנם.
דען דעם עניו פר דרוקט ניש קיין שום זאך. אונ ער פר הערט אונ פר שווייגט. אפר דעם גרוגן
פר דרוקט אומלוקס ווארט. דען ער מיינט מען דעם אלס לגנא. דען די גאולה איז דר סקור אונ
יסוד צו אזו הרבי עבירות וום אין דר תורה גענון. פון גאולה קומט שגאת תנם. אונ רונן. אונ
קרוג. אונ גלעג. אונ רציחה. אונ זנות. אונ עס ברענגט אונ צו צורת פוכבים דונן אונ אוף
אפילו די גאולה וועקרט איז גולויבן צו עבדות פוכבים. אז וויא דער פסוק זאגט (תועבת ה' כל
גבה לב). עס איז אים ווערדונ צו גאט דס דוכו הארץ. אונ די צורת פוכבים הייסט אוף (תועבת ה'
פון גאולה קומט לטון הרע. סקור פון דער זאך אלס דאס בייז קומט פון גאולה. אונ אדרום גומץ
קומט פון עניות :

דא וועל אוף אויך לערנען ווי אזו איר זאגט אפ טואן פון זיך דיא בייוו מרה פון גאולה לקשיל אז
איינר טוט אים עפום וואס אים דוקט זיך עס איז אום רעכט. זאל ער גרענקען אין רעם (יום
הסיתה). אונ ווי מיוועט אים אריין לייגען אין כפר אריין. הען אזו מוזן דאך שטארבן אונ עס
סקעט קיינים ניש. אזו וועט אים בנדאי פר גיין זיין גאולה אונ דס איז דאך אוף ידוע אז דס וום
מוז זיין. אונ עס קען אנדוקלש ניש זיין. איז גלייך ווי עס איז טון געוען. אזו אוף קען דס אנדרען
ניש זיין דס אומלדבר מוז שטארבן. דרום זאל זיך אים דוקטן גלייך וויא ער איז טון געשטארבן
אונ אז מען טוט עפום אמוטן סעקשען אודר מירעט אים עפום דא קאן ער דאך ניש עקספרען אזו
וועט ער בנדאי זיין איין עניו. דרום די צדיקים ביי ויער טוט הייסן זיי לעבדיגע אז ווי דר פסוק
זאגט ובענרן די הודיע איש הוי דעם (בגיהה). פאטור איז טון לאנג טוט געוען. אונ דער פסוק
רוקט זיט לעבדור סענקשט. ווייל ער איז אצדיק געוען. אונ די רשעים הייסן ביי ויער לעבן
אויך טוט אז ווי דר פסוק זאגט (מות המת). אוף זאגט דר פסוק (ותחת חלל רשע). דער פון איז
גרונגען אז דער רשע ביי זיינוס לעבן ווערט אוף אן גרופען מאקט מענקשט. אוף בייא זיין לעבן
קרוגט ער זיך אוף אומלוקס ווארט אונ נאך ויין טוט גשוכט אים גלייך וויא ער וואלט זיך אוף
געקענט קרוגן. גלייך וויא בייא זיין לעבן. נמצא אז דרום איז זיין טוט מיט זיין לעבן גלייך
דרום הייסט ער ביי זיין לעבן זיך אמוטן סענקשט אפר דר צדיק הייסט ביי זיין טוט אוף אלעבדור
סענקשט. אונ ביי זיין לעבן דוקט זיך ער איז טוט. אונ ענקרט קיינוס ניש. נון לדבר לייט ווער עס

הלכות אהבת חברים וגח פרק יד

חיל טיף פאלגן ואל ער פון זיך אפ טראן די פדה פון גאנה . ועט ער קענען קומן צו אלו גוטו מוחת
 און די מדה פון גאנה ווערט צום סייגסטון גפונן ביי עשירים . אז ווי דער פסוק זאגט נכסף וחקב
 ירבה קה ורם לרבה ושכרת את ה' אלוקיהו אז עם ווערט דיר גסערט גארד און וולפר . ווערט
 דר הייבט דיין הארץ . און פר נעמט איז גאט דיין גאט . אויך האט גאט קיין שום זאך נישט אזוא
 סייגט וויא גאנה אז ווי דער פסוק זאגט (ואתו לא אוכל) איך קען נישט וואונען מיט דעם בעל גאנה
 אויף דער וועלט :

אויך זאגט הקב"ה דער נארתן טוט אן מיין קלייד . אז וויא דער פסוק זאגט (ה סקוה נאות לבש)
 גאט דר קונג איז אן גקלייד מיט גאנה . און גאט טוט אן דאס קלייד אז ער טוט זאקסה
 אין די רשעים די בעלי גאנה . דס ער וויל וויזון אז נייער גיאות איז נישט . אבער וויסער שטייט
 דאך אין דר תורה און נביאים און בתובים . דס גאט איז איין . עניו פירארף נישט פארך זיין דרוגן
 דעו דס גפונט קען אין וויילן (לף) . נון ווי זאל דר זונדער מענטש נישט גרענקן אין דעם טוט דאס
 ער איז קיין שעה נישט זוכר . און קאן פר גיין אין ארבע און דר מענטש ווס גרענקט דרוגן פר גייט
 אים פיראיי זיין גאנה . דר גאנה קאן ער קומן צו פול גוטו מוחת . און ווערט בהוט פאר פול הרפי
 עבירות . פפרט פון די עבירות ווס צווישן אים און זיין חבר . דהיינו (לא תקום) און (לא תמור)
 און (לא תשא את אחיה בלבבך) . אויך אנדרו עבירות . דהיינו שעסטון און קרנן דען דאס
 אלס קומט פון גאנה . אז ווי דר פסוק זאגט (הרח תובת את עמיתך ולא תשא עליו רמא) אז דיין
 חבר הט דיר עפוס דר וויך קאן זאלסטו אים שטרופן . און זאגן צו אים ווארום האקטו מיר
 דס גמאן . אויך נעמט . אזו וועט ער זיך פר ענטפערן פר דיר און איר וועט שלום ווערן :

אָבֶר עס איז צום בעסטן דס עס זאל אים נישט הארן קיין שום זאך . און קיין רייד . און זאל עס
 מוחל זיין . אז וויא דיא צדיקים און חסידים פר צייטן פקענען טראן . דיא זעלביגו צדיקים
 הייסן ביי נייער טוט לעבדונג לייט . און דס קומט אלס פון דר פדה פון ענינה . נאך סער כחשית די
 גמרא פון דעם פסוק הוכם תובת את עמיתך ולא תשא עליו תשא) וען דוא נעקסט איינעם אין
 עבירה טראן . זאלסטו אים שטרופן גשתיקה ער זאל נישט סבניש ווערן . אָבֶר אז ער וויל דיין
 שטרופן נישט מקבל זיין סאקטו אים וואול שטרופן און סבניש זיין פר לייטן . און אז ער וויל דיק
 נישט פאלגן . הייסט ער איין (בסיל) אנאר און ארשע . אזעלכען הט שלמה המקנה פר באקן סינאל
 אים נישט שטרופן . אזו ווי דער פסוק זאגט (באובי בסיל אל תרבר) אין די אנערן פון איין נאר
 זאלסטו נישט ריידן קיין שטרופן רייד . און ער ווערט פלארן פון דר וועלט און פון זייענדר וועלט .
 אָבֶר די לייט ווס געמאן אן שטרופן איז די שטרופן פר לוב אז וויא דר פסוק זאגט (אל תובת לץ פן
 ישנאה הובת לחכם וואהבה) זאלסט נישט שטרופן קיין לץ . סאסור וועט ער דיק פיידן שטרופן
 צו אהקס וועט ער דיק לובן . דען ער איז זיך משלם מיט דר שטרופן . אז ווי די גמרא זאגט רפי
 יתנן בן נורי) זאגט איך האב גימאכט דאס (רפי עקיבא עיה) איז פול גשלאגן גוארן פון ערין
 גסיליאל) . און ער הט טיף נאך דרוקר סער לוב גהאט . אוף אים און זיין גלייכין איז זאגט דר פסוק
 (הובת לחכם וכו') :

אַלץ צייט זאך אומלוצר יהודי זעהן . און אכטונג גופין זיך נישט צו קרוגן מיט זיינו חברים און זאל
 אומלוצן גוטס טאן אז ווי זיך זעקערט אז ווי דר פסוק זאגט (ואתבת לרעה במוף) זאלסט לוב
 האפן דיין חבר וויא זיך זעקערט (מה העלף סני לתברך לא תעביר) וואס עס איז אוף דיר גפיינט
 זאלסטו דיין חבר אויך נישט טאן . רפי עקיבא) זאגט עס איז אקליינ פלשה (ואתבת לרעה במוף)
 און דרוגן הענטט פל התורה כולה . און אז ער שאפט מיט דיר עפוס זאלסטו עס מאן . גלייך וויא
 עס וואלט גווען פר קערט . דס דו וואלט מיט אים גשאפט ספל זשען דס דו זאלסט לוב האפן דיין
 בשעפר . און זאלסטו טאן אלס ווס ער גביש און שאפט מיט דיר . גמרא אז פל התורה כולה הענטט
 אין די דריי ווערטור . אז ווי די גמרא זאגט איין עובר ברכבים איז גמקון צו (שקאי) און זאגט זי טיף
 מעצור און לערן טיף פל התורה כולה ווייל איך קען שטיין אויף איין פוס . האט אים (שקאי) אזעק
 זייטוס :

גשמוסין • איז ער גקוכן צו הלל • און הט צו אים אוף גנאנט די איינגי ווערטור • הט ער איך קציר גוען • דר נאך הט ער אים גערונט די דריי ווערטור (ואהבתך לרעה כמות) • דען רס איז דר פלד פון כל התורה :

דרום איז אומלוקר סחוייב צו גרענקן אין זיין חכרם טובה גלייך וויא אין זיין טובה • אונ אז זיין חכר איז עפום אין אסקנה • אונ ער קאן אים מציל זיין • אונ איז אים ניט מציל • איז גלייך וי ער וואלט אים אום גבראכט מיט זיין האנט • אז וויא דער פסוק זאגט ולא תעמיד על דם רעהי זאלקט ניט שטיין ביי דיין חכרם פלוש • דס דו זאלקט אים ניט פר לאזן אין איין צרה • גייארט דו בוקט אים סחוייב צו העלפן מיט דיין לייב אונ גוטס • אונ אזב דוא ווילסט זאגן איה קאן אים ניט העלפן • דרום שטייט דר ביי (וראת מאלהיה) זאלקט זיך פארקומן פאר דיין נאם • דען ער וויקט אזב די קענקטו אים העלפן • אונ אזב ניט • אונ אזו אוף בייא אלו זאכט וס דר מענטש קאן זיך פר ענקסרן פר לייטן שטייט דר ביי (וראת מאלהיה) דען ער וויקט דעם אקט • איין גר וס איז מקיים די מצות איז אוף אין פללווי ארעכטור יהודי :

שמונת אקט ארליי הברות זענן פו האגרון דס או מען בהעפט זיך צו זיי לערונט מען אפ פון זייא זייערו סרות • דס ערשטו ווער עס בהעפט זיך צו מלכים אונ שרים לערונט ער זיך אפ פון זיי די סכה פון נאך • דאס אנדרו ווער עס בהעפט זיך צו רשעים • לערונט ער זיך אפ פון זיי געלט איין צו זאמלין • אונ פגענוגים זיך אן צו טאן דס דרשו ווער עס בהעפט זיך מיט ווייבד לערונט ער אפ פון זיי יצר הרע • אונ ביזו דרהורים • דס פערדו ווער עס בהעפט זיך צו יונג ליט לערונט ער אפ פון זייא אייטל ביי • דרום האבן דיא חכמים גזאנט אין פרק דו וס רידון מיט קלייגו קונדר • אונ די וס ווצן ביי (עמי הארצים) דס מאכט אום צוהן דעם מענטשן פון דר וועלט דס פאפס וועד עס בהעפט זיך צו שילעכטו לייט לערונט ער אפ פון זיי עבירות • אונ פול ביי צו קאן • אונ קיין תשובה ניט צו טאן דס וועקסטו ווער עס בהעפט זיך צו ליצים לערונט ער אפ פון זיי לשון הרע אונ רכילות אונ שבועות אונ קלות • אונ לונן זאגן אונ ניאוף אונ נאך זעלבו גלייכונג דס וזכטו ווער עס בהעפט זיך צו ארובו לייט לערונט ער אפ פון זיי עניות • אונ נאם צו לובן אונ זיך לאזן פנאן מיט וואס נאם האט אים גוגבן • אונ פנערט ניט קיין אונברגס • דס אכטו ווער עס בהעפט זיך צו צדיקים לערונט ער אפ פון זיי חכמה אונ פול סדות טובות • אונ דס איז אוף אפיל פון אהבת הברים • דס מיזאל דעם חבר דן זיין (לפך זכות) • אזו אוף שטייט אין פרק ויהי דן את כל האדם לפי זכות) זאלקט דן זיין אומלוקן מענטשן • צו זכות • דער דיין איז אזו ווען דו זעהקט איינס עפום אזאף טאן • אונ עס איז דיר אסקפ אוב ער איז אפרזר טאן • אונ אזב ניט • אונ אפילו דו וויקט גוויס ער איז ארשע • נאר דו וויקט ניט טאמור הט ער תשובה גמאן • בוקסט אים סחוייב דן צו זיין לפך זכות אבר אזו דו וויקט גוויס אז ער הט נאך קיין תשובה ניט גמאן טאנקסטו אים דן זיין לפך חובה • אונ אום פינגט האבן אזו אוף זאגט דיא נקרא אפילו דו זעהקט אטלמוד חכס איין עבירה טאן • טארקטו אוף אים קיין בייז ניט גרענקן דען ער הט פונדאי תשובה גמאן :

אונ דר וס איז אים ווא רושד • אונ גרענקט אוף אים בייז • קיטן אוף אים כסורים • אז וויא דער פסוק זאגט (החושד בפשעים לוקה בגופו) דר וס איז חושד אפרזן טאן • דער ווערט גשלאגן אין זיין גוף • דען דס אלס קיטט פון שגאה דרום טראכט ער אוף אים בייז המיד • אז וויא איה חב אזובן לשדובין פון וואגן • עס געקט זיך פון גאנה קען דער בעל גאנה הט קיין יראת שמים ניט • אונ מינגט מען טוט אים תמיד דר ויחד זיין כבוד • אוף קאזט ער אנוועק פול מצות פון זיין גאנה וועלן • נאך מער ברענגט אים זיין גאנה • דס ער פאר שווייגט ניט קיין שום מענטשן אונ וויא באלד קען דעם אים אזוארט • מינגט ער מירעט אים דר ויחד זיין כבוד דרום פו דרוקט עס אים • אונ ער קרוגט זיך מיט די לייטן • נאך מער ברענגט אים זיין גאנה • דס ער איז קיינטס ניט מוחל אוף אלוס וס ער הט קונן אים גונדקט מיט רייד מיט השגת גבול אונד מיט אנגנד נאך אונ האלט דיא שגאה בייא זיך אזו ויל אוף זייעננס קיין סחילה ניט בעטן פון זיין גאנה וועגן אבר דן עס איז איין ירא שמים אונ

הלכות אהבת הבריות וגי'ת פרק י"ד מ"ב

בְּרַעְנַקְט זִיךְ אִיךְ הָאָב דַּאָךְ גַּאט אַוּפֿט דַּער ווײַדֵר גַּמָּאן . נאָ ווײַא זאָל ער עִם מיר מוּחַל ווײַן . אַז אִיךְ ווײַל יִעֲנֹבֵם גַּיט מוּחַל זײַן אַזוּ נועַט ער פֿון זײַךְ בְּתָאִי אַראָפּ וואַרפֿן דײַ גַּמָּאָה :

אוּךְ דר נאָוּתֵן לײַט אַוּטלוֹכֵן אַום צו בײַזוֹן . אָבֵר דר עֲנִיז אײַ אַוּטלוֹכֵן דֵן לִבֵּךְ זְכוּת : דרוֹף אײַז פֿר הַאָנְדֵן . דְּרײַא מַעֲשִׂוֹת אײַן מַעֲשִׂה אַכָּאָל הַט זײַךְ אײַן אַרוּכָאן פֿר דוּגְנֵן בײַ אײַן עוֹשֵׁר אײַךְ דְּרײַ יאָר . אײַז ווײַן צײַט אַום גַּנְאָנְגֵן אַום עֲרַב יום כִּיפּוּר . זאָנְט ער מײַן דוּבֵר בעל הַבַּיִת גּוֹב מײַן שֶׁכֶר . דַּעַן אִיךְ ווײַל פֿאַרן אֱהִיִּים . זאָנְט דַּער בעל הַבַּיִת אִיךְ הָאָב מײַן גַּעֲלַט גַּיט זאָנְט ער גּוֹב מיר בְּהַמּוֹת . זאָנְט ער אִיךְ הָאָב מײַן בְּהַמּוֹת אײַךְ גַּיט זאָנְט ער גּוֹב מיר פֿעֲלֵדֵר זאָנְט דר בעל הַבַּיִת אִיךְ הָאָב מײַן פֿעֲלֵדֵר אײַךְ גַּיט . זאָנְט ער גּוֹב מיר קלײַדֵר אײַךְ אײַךְ אײַךְ אײַךְ גַּעַט גוואַנְט פֿר מײַן שֶׁכֶר . זאָנְט ער אִיךְ הָאָב מײַן שׁוּם זאָךְ דִּיר גַּיט צו גַּבִּין . אַזוּ אײַז ער גַּעֲבִיךְ אֱהִיִּים גַּנְאָנְגֵן מִיט פֿרוּאַרױג גַּמִּיט . אַונ הַט גַּיט גַּבְרָאָכְט אַפִּילוּ מײַן פֿחות מִשְׁלֵחַ פֿרוּמָה . נאָךְ יום מוֹב הַט דר בעל הַבַּיִת אַן גַּלאַרױג דְּרײַ אײַזלוֹן מִיט עֲסוֹן שְׁפִיזוֹ אַונ גַּעֲקֵט אַונ קלײַדֵר אַונ הָאָט עִם גַּבְרָאָכְט דַּעַם אַרוּכָאן אַונ פֿרַעַנְט אַיִם ווײַא הָאָכְטוּ מײַךְ דֵן גוועַן זאָנְט ער אִיךְ הָאָב מיר גַּבְרָאָכְט פֿאַכּוּר הָאָכְטוּ מַסְדִּישׁ גוועַן אַלֵס וּם דוּ הָאָכְט . זאָנְט ער מִיזאַל דִּיה אײַךְ דֵן ווײַן צו זְכוּת פּוֹנֵם דוּחַל ווײַ דוּ הָאָכְט מײַךְ דֵן גוועַן :

נאָךְ אַמַּעֲשִׂה אַהֲסִיד הַט אַכָּאָל אַום גַּלײַזֵט אַכּוּד פֿון דר תַּפְסִיחָה . אײַךְ דַּער נאָכְט הַט ער זײַא גַּלײַזֵט בײַ זײַךְ צו פּוֹסֵן . אײַן דַּער פֿרוּאָ הָאָט ער זײַךְ גַּמּוּבְלֵת . אַונ פֿרַעַנְט זײַנֵי תַּמְסִידִים ווײַא הָאָט אִיר מײַךְ דֵן גוועַן . זאָנְט ווײַא מיר הָאָבן אִיךְ דֵן גוועַן לִבֵּךְ זְכוּת . זאָנְט ער גַּיט זאַל אִיךְ אײַךְ דֵן זײַן לִבֵּךְ זְכוּת . נאָךְ אײַ מַעֲשִׂה (רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן הַנְּהִיָּה) אײַז גַּנְאָנְגֵן צו אַוּנְדָה ווײַא ער אײַז נִקְוֵן פֿר אִיר הוּז . הַט ער אַום גַּמָּאָן זײַנֵי תַּפְסִילִין . אַונ גַּיט אַרײַן צו אִיר אַונ מִאָכְט צו דִּי טוּר . דַּער נאָךְ אײַז ער אַרוּם גַּנְאָנְגֵן . אַונ הַט זײַךְ גַּמּוּבְלֵת אַונ לעַרְנֵט מִיט זײַנֵי תַּלְמִידִים . הַט ער זײַ גַּפֿרַעַנְט ווײַ הַט אִיר מײַךְ דֵן גוועַן . זאָנְט זײַ מיר הָאָבן אִיךְ דֵן גוועַן צו אַלוֹם גוֹטֵן . זאָנְט ער עִם אײַז אַמְתָּה : גַּאט זאַל אִיךְ אײַךְ דֵן זײַן לִבֵּךְ זְכוּת פּוֹנֵם הוּמַל . דְּרוּם זאָל זײַךְ אַיִמְרוּכֵר אַפֿ לעַרְנֵט פֿון דִּי דְּרײַ מַעֲשִׂוֹת . דַּס ער זאַל אַוּטלוֹכֵן דֵן זײַן לִבֵּךְ זְכוּת :

אוּךְ זאָנְט דִּי גַּמָּאָל דַּער וּם בְּגִימָט זײַךְ עַרְלוֹף מִיט זײַנֵי יִבְנִים . אַונ דר וּם לײַאָט דִּיא אַרְכֵי לײַט אײַן ווײַעַדוּ גוּמָן . אַונ דַּער וּם גַּעַמֵט זײַן שְׁוועַקסוּר פֿאַכּוּר דר אַוּוײַב . אײַךְ ווײַ אײַז גַּזאָנְט דר פֿסוּק . וועַן דוּ וועַקֵט גַּאט אַן רױפֿן נועַט ער דר העַרױן דײַן תַּפְלָה . אַאָכְאָ הָאָט אִיגֵר מְבֹהָ גוועַן אַהֲסִיד הַט דַּער הַסִּיד גַּנְטֵן אַשׁוּקֵל מִיט גוּמִי פִּירוּת . אַונ הָאָט אַיִם זְשׁוּקֵט . אַונ פֿפֿעֲלֵט צו אַיִם דַּס שׁוּךְ אִיךְ דִּיר דְּרוּם ווײַל דוּ הָאָכְט מײַךְ כִּכְבֵּד גוועַן מִיט דײַן תַּלְק גַּן עַרְן . דַּאָס אִיךְ הָאָב בַּקוּמֵן ווײַל דוּ הָאָכְט מײַךְ כִּבְיִישׁ גוועַן . דְּרוּם זאַל אַיִמְלוּכֵר גוואַרְנֵט זײַן דְּרוּגֵן . אײַךְ טוּאַן מיר דְּרוּף דְּרײַ פֿאַד אײַן טאַג תַּפְלָה . דַּס מיר זאַלן שְׁטוּל שְׁווייגֵן אַונ קײַנוֹם גַּיט מְבֹהָ ווײַן אַז ווײַא מיר זאָנְט (אֶלֶּהִי גַּצוּר קִשׁוּנִי מִכֶּרַע וּשְׁלֵטִי וכו') מײַן גַּאט הוּם מײַן צוּגֵן פֿאַר בײַז . אַונ מײַנֵי לעַפְצוֹן פֿון צו רײַדֵן בײַזוּ רײַד . אַונ צו דִּי אַלוֹ וּם שְׁעַלְמֵן מײַךְ זאָל מײַן לײַב שְׁווייגֵן . אַונ מײַן לײַב זאַל ווײַן ווײַ עַרְדֵּן צו אַוּטלוֹכֵן מַעַמְטֵשׁוֹן דַּעַן זעַנֵן דִּי גוּשׁוּ מְלָאָכִים ווײַנֵי מְלִיצִים . אַונ זאָנְט צו גַּאט זַעֵה ווײַ ער הַט מוּחַל גוועַן צו דִּי לײַט וּם הָאָבן אַיִם פּוֹל בײַז גַּמָּאָן . אַזוּ גַּעַרְכְּסוּ אַיִם אײַךְ מוּחַל צו זײַן :

אַזוּ ווײַ מיר גַּמָּאָן דַּס (רַבִּי אֱלִיעֶזֶר) הָאָט תַּפְלָה גַּמָּאָן אײַךְ רַעַנֵן . אַיִז ווײַ תַּפְלָה גַּיט אַן גַּנְטֵן גוואַרױן . דר נאָךְ הַט (רַבִּי עַקְבָּא) תַּפְלָה גַּמָּאָן אַונ הַט גַּאָנְט אַבִּינֵי מִכְנֵה מְטאַנֵי לִבְיָדָה) דַּא אײַז נִקְוֵן אַרְעֵנֵן . אײַז אַראָפּ גַּנְאָנְגֵן אײַן (פֿת קוּל) פּוֹנֵם דוּכְט אִיר זאָנְט גַּיט מײַנֵן דַּער אײַז פֿריכֵר פֿון דַּעַם גַּאָר ווײַל דר אײַז אַיִמְלוֹכֵן מוּחַל דְּרוּם אײַז ווײַן תַּפְלָה דר העַרְט גוואַרױג אַונ (רַבִּי אֱלִיעֶזֶר) אײַז גַּיט מוּחַל . דְּרוּם אײַז ווײַן תַּפְלָה גַּיט דר העַרְט גוואַרױג דְּרוּם אײַךְ וועַן יִשְׂרָאֵל זעַן אַיִגֵט אַונ זעַנֵן מוּחַל אַיִגֵט דַּס אַנְדֵרוּ אַונ עִם אײַז צווישֵׁן זײַ מײַן קְרוּג גַּיט פֿאַר הַאָנְדָה זאָנְט אײַךְ ווײַא דר פֿסוּק (קַמֵּן אַחֲרַי וְרַעֲי אַרְבָּבָה גַּא שְׁכֹחֵם בְּךָ) פֿון וועַנֵן מײַנֵי בְּרוּדֵר אַונ גַּעֲלֵן וועַךְ אִיךְ בײַדֵן

ה'לום צו'ישן דור און גאט וועט אונז טאן אזוי טובות און נחמות ווס די נביאים האבן גזאגט . און ער וועט אונז שונקן משיח . און וועט אונז דער ליוון אום דעם גלות ב'מקרה ב'מנינו א'סן : מליק פרק אהבת הבריות וגמילות הסדים

ענין הכעס והחמה שלא לבעוס פרק המשה עשר

ד'ד סוד'צומר פרק רעט דר מענטש זאל גיט זיין אין בעס . דען פון קיין בעס קומט קיין גוטס גיט : שלכל אדם הארץ אפ' ותפארהו עובר על פשעו דר שלכל פונם מענטשן איז ער זאל דר לענגרן זיין צארן . און זיין שיינקייט איז ער זאל אויב פארן און דיא ווינד אז נוי מיר גפונן בייא זעהק אבינו עיה דם אבימלה המ אים אנועק גמרו'פין . דר נאה אז ער איז צו אים גקומן המ ער אים ככבד גווען און המ אים גיט גוואלט קיין בייו בצאלון אזו און יוסף הצדיק . זיינו ברנדד האבן אים פר קופט . און ער האט וי'א ג'שפייט און ערלוקה גהאלטן . עם אזו און אמאל גווען אהסר . אזו נאכט איידר ער האט זיך גלייגט שלאפן האט ער אזו גזאגט . דא בין איך מוחל אונטלוקן מענטשן ווס המ מיר דר ווידר גמאן . דס ער זאל קיין עניש גיט ליידן דורך מיר און נאכט די גמרא דרייא זענן ווס נאט המ לוב . דר ווס ווערט גיט ברונז . און דר ווס ש'פוקר'ת זיך גיט אן . און דר ווס איז מוחל אונטלוקן מענטשן (רב אדא) המ גלעבט עמכוכו הונדרט יאר האבן אים זיינו תלמידים גפרענט לובר רבי דורך ווס פר אונכות המ איר זוכה גווען אזו א'לט צו ווערן זאגט ער איך האב קיין מאל גיט גע'רענט אין מיין הוז . און בין איך גיט גמאנגן פרוור פר דעם ווס איז עלטור אונד קעקסלוקר גווען פון מיר און האב איך גיט מ'הרר גווען אין דר תורה און איין אום קיין אורט . און איך בין גיט גמאנגן פור איידן אן תורה און תפילין . און איך האב גיט ג'טקאפן אין שול און אין בית המדרש . איך הב מ'ה גיט גפרייט אין דער צורה פון מיין ס'קר און האב איך קיינעם גיט גרופן מיט קיין צו קאמן :

ד'רום זאל אונטלוקר מענטש גווארונט זיין גיט צו זיין אין בעס . דען אין דעם בעל בעל גוועלמ'קן אזו מיני גיהנם און קומן און אים פול קרענק . נוא פר ווגדזאגט ער דיא וועלט און זענו וועלט . רבי זונתן זאגט עם קומן פול קרענק און איין ר'נוון . אז וויא דר פסוק זאגט ונתן לה ה' לב ר'נו וקליו עינים וראבו נפש) נאט וועט דור ג'פין א'צערונדוג הארץ . און פאר ב'לענטו אונן און ווי'טאג צו דיין לייב . נאכא בר הנא) זאגט דר ווס איז אופט אין בעס איז אפירד דיא ש'כונה גיט נאכט אין זיינו אונן אזו ווי דר פסוק זאגט (ר'שע כגובה אפ' כל י'רוש אין אלהים כל מ'ומותיו) דר ר'שע אויב זיין הוך צארן פארק'שט ער גיט אין נאט מיט אזו מ'חשבות . (רבי ירמיהו) זאגט ער פר נעקסט און זיין תורה . און ווערט נאריש אזו ווי דר פסוק זאגט (כי בעס בלב קסילים ינורו) דען דר בעס רואט אין הארץ פון די גארן און ר'שעים :

ד'רבי נחמן זאגט ווער עם איז אבעסן זאל'סטו וויסן דס זיינו עבירות זענן פול מער פון זיינו מצות אז ווי דר פסוק זאגט ובעל תכה רב פשעו) דר צארונד'קר מענטש האט פול ווגד . נאה זאגט די גמרא תמיד זאל א'מענטש גיט צארונג זיין ווי (ש'מאי) נאר אזו ווי (הלל) המ קיין מאל גיט ג'צערונט אפעשה איז גווען איידר המ זיך גוועט צו הונדרט גולדן . דס ער וועט קענען (הלל) אין בעס אריין ברענגן . אמאל אום ערב שבת ש'פעט . המ זיך דר נ'לול ג'צוואנין קומט ער צו זיין און המ גרופן צוויי מאד (הלל) איז אין דער היים . איז הלל אין דער היים . המ ער זיך פר ברנדן זיין קאפ . איז גשו'נדד ארום גמאנגן צוא אים . און נאכט צוא אים מיין זון וואס וויל'סטו זאגט ער איך האב עפום צו פרענן . זאגט הלל פרענ' . פרטיגט ער אים פר ווס האבן דיא לייט פון בבל גלאמו קעפ . זאגט ער דו האכט גפרענט א'נרוסוואך . דס איז דרום ווייל זיי זענן גיט קלוג אין אונזינד ארום המ ער ווידר גשרונן איז (הלל) אין דער היים איז ער ווידר ארום גמאנגן המ ער ווידר גפרענט עמ'וכי מאל אזעלכז זאכו ל'סוף זאגט ער איך האב פול קשיות צו פרענען נאר איך פארק'ט מ'ה דס דו וועקסט ברונז ווערן . זאגט הלל פרענ' מיין זון וואס דיא וויל'סט . איך וועל דא ב'לייבן ש'מיין . הייבט אן דר מענטש . און זאגט דו בוקסט עם דער הלל דר ג'שוא פון יש'ראל .

הלכות כעס וחמה פרק טו

זאנאט ער נוס פֿרענקטו דען זאנאט ער איך האב פֿר שפּולט אונד דיר פֿיר הונדערט גילדן דאס איך האב דיר גוט געקענט ברויזן מאכטן . זאנאט הלל זיי ווערן גווארונט מין זון גוט צו זיין אין כעס ער איז וואול ווערט הלל . דאס דוא זאקסט פאלורין הונדערט . אונ פֿיר הונדערט גילדן . אונ הלל זאך גוט צערגן :

גאָר אַפּעשׂה איין עובר פּוכבּים איז גקופּן צו (שקאַי) אונ זאנאט צו אים וויפּול תּורזת האט איר ישראָל זאנאט ער צוויי תּורזת . תּורה שפּבּבּת . אונ תּורה שפּבּעל פּה . דס איז (משנינות) אונ (גמרא) זאנאט ער זיין מיד מנייר אין דר תּורה שפּבּבּת וייל איר גלייבן . אונ אין דר תּורה שפּבּעל פּה וייל איר גוט גלייבן אזו דס אים (שקאַי) אשטוס גנבן מיט זיין שטעקן . איז ער גקופּן צו הלל האט ער אים יוא מנייר גווען . אונ דס מיט אים אן גוהובן צו לערנן (אב גר הו) אין דער פּרא לערונט ער מיט אים פֿר קערט (והרבּא) זאנאט ער נעכטן האקסטו מיט מיר אונדורס גלערונט זאנאט הלל דו כענקסט מיר גלייבן איר קען מיט דיר לערנן . גסיצור דער גר איז גווארן איין (גר צדק) . גאָר אַפּעשׂה איין עובר פּוכבּים איז דורך גנאנגן הונטר דעס (בית המדרש) דס ער העערט דס איינער לערונט מיט זיין תּלמיד (נאָלך הפּגידים) זעלכו קליידער זאל קען מאכטן דעס פּאָן גדול אונ דער עובר פּוכבּים דס פּענקט צו זעלכו קליידער אזו איז ער גקופּן צו (שקאַי) . אונ זאנאט זיין מיד מנייר אונ מאָך מיד פּאר איין פּאָן גדול . דס ער אים אשטוס גנבין מיט זיין שטעקן דר נאָך איז ער גקופּן פֿר (הלל) דס ער אים יוא מנייר גווען . דר נאָך דס ער גיטאלט מיטאל אים מאכטן פֿר אפּאָן גדול . זאנאט (הלל) צו אים עס קען גוט זיין בוז דו כּוונט פּרור לערנן אדו דיגים פּאן איין (פּאָן גדול) . אז ער איז גקופּן צו דעס פּסיק (והרר הקרב) איין פּעקער נוס איז גוט פּאן גרע (אָהרן הכהן) אז ער געקענט צו טאן די עבודה קוסט אים מיתה . פּרענט דר גר איר וועמט גייט דער פּסיק זאנאט הלל אפּילו איר דיר (המלך) זאנאט ער מביש איר בין פּאן עוברי פּוכבּים בן איר בונדאיי גוט ראוי אריין צו גיין אין בית המדרש אריין אונדער דיא עבודה צו טאן . דער נאָך איז ער גווארן אונ צדק אקאל איז ער גנאנגן צו (שקאַי) אונ זאנאט צו אים ווארום האקסטו מיר גוט זאנאט אז איר קען גוט זיין בייין (פּאָן גדול) דין צארום דס מיד שיעור אום גבראקט פּאן דר יודושר אמונה אונ דו זענן פּאן הלל האט מיד יוא גבראקט דר צו פּיר ברכות זאלן קופּן איר זיין כאפּ :

אַמאָר זענן זיך אזו גרים צום הוף גקופּן בנאָרד אונ זאנאט איינס צום אַנדערן דר בעס פּאן שפּאיי דס אונד שיעור אום גבראקט פּאן אונדור אמונה דרום זאל אונדער גווארונט זיין גוט צו זיין אין כעס . איר זאנאט די גמרא דס דריי מאכ שטייט אין דר תּורה דס משה רבינו עיה איז ברויזן גווען . אזו דס ער זיך פּונעף בדין גווען . נוא מביש אונאָרד מענקש . דרוף זאנאט די חכמים זל דר בעסן איז גלייך ויז אמשונע . פּכּרט ווער עס מאכט עפּוס כלילה אונד ער שלאגט זיין קונד אין כעס . האט ער בונדאיי גרום עזנש דר פּאר די חכמים גלייכוֹן די נאָך צו אמשענקשן וואס פּראנט אין איין האנט אפּלי מיט גופּן אייז אונ אין דר אַנדער האנט אפּלי מיט וואסור אונ ער דאָרף גייטוג אום ליידען אהאנט אזו נוס דאך מיט דר שכל ער זאל אונעס וואָרפּן די פּלי מיט וואסור אונ דעס אייז זאל ער האלטן . אונ דר נוס מיט פּאר קערט איז ער דאך אונדורס גאר אונ איין משונע אזו איז דס איר . ער זאך איין האלטן זיין כעס וואקט ער געקנט האבן עולם הפּא . אז ער מוט אָרד פֿר קערט פּארוקט ער עולם הפּא אונ האקט ביי זיך דס ביי . דא האבן די חכמים זל איין קעמפּדוכו עצה גנבן ווי אזו סיזאל פּאן זיך אראפּ וואָרפּן דעס כעס דס מיטאל גרענקן אין מוט ווי אונד שטייט . אזו איר ווען איינער וייל תּשובה טאן איר זיינע עבירות אונ איז איר זיך מקבל תּענית אז ער זאל גאר איין טאך איין האלטן זיין צארום פּאן נאקס וועגן איז גלייך ווי ער וואלט נאפּאסט אונ וואלט זיך סינדיקט אן גמאן דען הכביה איז אים מוחל אלו זיינע עבירות דרום זאנאט דא חכמים זל איינער מיטאל ליידן שווערי יסורים בעסור זאל קען ליידן די גרונג ויסורים פּאן כעס איר האלטן איר דס איז אים גוט פּבּט פּאן זיין קערנן אונ דאוונן גוט גער ער דאך פּאר הערן אונ פֿר זעקן דורך דעס ווערן אים פֿר גנבן זיינע עבירות אונ ער פּבּקט די יסירות פּאן זיינעם וואס איז אים פּבּבּה :

און יענוו בקימט דם גיהנם :

דרום האבון די חקמים זיל גזאנט ווער עם וייל אין זיך האבן די בעקטו מרה פון אלו מרות דם
 איז די ענה • צום ערשטן מח ער פון זיך אפ טראן דעם פעם • דען איין רגזון אפילו ער
 האט שון תשובה גסאן וויפיל יאר פאר דארקט ער ווא מיט אפאל פעם • דס ווא איז פאר גישט
 גרעכונט דר (ראשית חקקה) שרייבט ווער עם וייל רעכט תשובה טאן זאל • ער אשבעה טאן ניט
 צו ניין אין פעם • און אוב ער וועט פאר נעסון דיא שבעה זאל ער זיך אקנס מאכן צו גרזן אין
 צדקה אריין • אז ער וועט זיין אין פעם • אפך אז ער ועהט איינס איין עבירה טאן אזו וואקט ער
 דאך געענט ברזנו ויערן וייל עם איז פון נאמס וועגן נאר ער מאר דאז גיט עובר זיין די שבעה •
 דרום זאל ער זיך שטעלן גלייך ווי ער איז ברזנו אזו זאל ער זיך טהג זיין עמלוכו יאר • ביז ער
 וועט בקוסן אין זיך די מרה פון ענה • אין איין תענית איז דר מענטש גרונג ברזנו צו ווערן דרום
 זאל ער זייער גווארונט זיין דען רעכטאקט איז ערנור וויא אין אנאגדר טאג • דען עם וואקט פול
 בעסור גווען ער זאל גיט פאסטן • אזו איז אוף דר דין אום שקת אום יום טוב • אזו אוף אז איינר
 קט ביי זיך אורחים רעכטאלט איז אוף פיל גרעסור דיא עבירה פון פעס איינר אנאגדרט קאל •
 דען די אורחים מיינו ער טאכט דרום איין קרוג מיט זיין גוזר • כדי ער זאל אינז פטערו • דרום
 אומלוכר מענטש וועט וייל האבן אין זיך יראת שמים • זאך ער פון זיך אפ טראן די בייוו מרה אזו
 וועט אים גאט מציל זיין פאר אלו בייוו פורעניות און יסורים און פראן מיטה משונה • און פאר
 דעם גיהנם • און ער האט שלום אוף דער וועלט • און אוף יענוו וועלט און קימט מיט שלום
 אין גן עדן אריין אז ווי דר פסוק זאגט (או יהויק בקעווי געשה שלום ק) :

מליך פרק הכעס והחמה

הלכות שלא לספר לשון הרע וניבול פה פרק ששה עשר

דר זעקצוטר פק רעט מיזאל גיט ריידן קיין לשון הרע און (ניבול פה) :

לכו בגימט שמעו לי דראת ה' אלמדכם מי האיש תהפץ חיים אזהב ימים לראות טוב גצור לשונה
 סרע וישפתיך סדרב סרסה גייט קינדר העקט מיה צו איך וועל איך לערנן די יראה פון
 גאט ווער איז דר מענטש וועט וייל לעפין בעוהזי בעוהב • און ער קט לוב צו נעוה נאמס אין
 זיינו מעג • הוט ריין צונג פון לשון הרע • און ריינו לעפזון פון צו ריידן שאלקפמוקייט • מעשה
 איין גוירן קרעמיר איז ארום גסארן פון אשטאט צו דער אנדרור און קט אזו אום גשרונג ווער
 וייל קוסן דס לעפין • ביי מיר איז דא קרייטוכצער פון אייבונג לעבון אז דו מאכטור פון (רבי גאוי)
 קט אים דר העקט אזו שרייאן איז ווא גקיסן פאר איר פאמור • איז ער גגאנגן צו דעם מענטשן
 און זאגט אים פאר קוף מיר ריינו קרייטוכצער זאגט ער צו אים די פאר קפסט זעקצוט אוף די איינגו
 קרייטוכ • פרענט אים רבי גאוי וועט איז דאס זאגט ער זאגט דען גיט דר פסוק (מי האיש תהפץ
 חיים אזהב וכו') גון זעהן מיר וואל אז דס לעפין הענגט אין דר צונג אין מול פונם מענטשן אזו
 אוף זאגט דר פסוק (מות רחיים ביד הלשון) דר טוט און דס לעפין הענגט אין דר צונג • ווען דר
 מענטש רעט גוטי זאכן קט ער דס לעפין • און פאר קערט קט ער דעם טוט • אז ווי דר פסוק זאגט
 (שומר פיו וקלטונו שומר מצרת גפשו) ווער עם הוט זיין מול און צונג • הוט ער פון צרות זיין
 מיב • דען די צונג איז גלייך ווי אהאנט דרום זאגט דער פסוק (מות רחיים ביד הלשון) אזו ווי די
 האנט קען אים ברענגן אפענטשן • אזו איז אוף דא צונג און די צונג איז נאך מול אגנדר דען
 די האנט קען גיט מייטן זיין מענטשן סיידן ווא איז גאהונט צו אים • און בקרייפט אים אפער
 די צונג קען מייטן פאר הונדרט טייל • דרום זאגט דר פסוק (תח שחוט לשונם מרסה דבר) אז וויא
 אפילו אזו טוט קולן די צונג וועט שאלקאפטמוקייט און לשון הרע קען מייטן אפענטשן אפילו
 ער איז פאר הונדרט טייל אז ווי דר פסוק זאגט (שחוט בשפתים פיהם ולשונם תהלה בארץ) זיי טראן
 אין הויסל זייער מול און זייער צונג גייט ארום אוף דר ערד פלוכר לשון הרע גייט אזו ווייט קי
 פון הויסל צו דר ערד :

נאך אפֿשט איז זיי טראָן זייער מול אין הויסל פֿלוקר זיי ריידן פֿון גרויס לייט און זייער צונג
 גייט ארום און דר ערד . פֿלוקר זיי ריידן אפֿילו פֿון שאפֿלו לייט דען דר וס גנוינט זיך צו
 ריידן לשון הרע . רעט ער פֿון אלע לייט גלייך . אויף גוט און שלעכט און גארנאנט און זייט
 און סאָנפֿלען און ווייבן . און זינגן און אַקטו . (פֿכחה) וויא זייער גרום איז דר עזנש פֿון דיא
 ווס ריידן לשון הרע . לא די זיי פֿאר וזנדנן זייער פֿענ . און עולם הבא אויף נאר זיי פֿר וזנדנן
 נאך זייער ווייב און קינד . און אז איין אַשה רעט לשון הרע . פֿאר וזנדנן זיא איר מאן און
 קינד און קיין אום פֿון זייער גוטס אפֿילו דער וואס הערט נאר צו לשון הרע מוז אויף גרום עזנש
 ליידין דרום הָט גאט בַשׂאפֿן די לעפֿקו צום אָנער דס אז איינר וועט הערן ריידן בייזו רייד זאל
 ער דער מיט פֿאר שטעקן די אָנערן . און דרום זענן די פֿונדן שפֿיצונג בדי סתּוּאל זיי קעגן אין
 אָנער אַרײַן טאן ניט צו הערן קיין בייזו רייד :

דאָש אַרְבּוּבײַט פֿון דר עבֿירה פֿון לשון הרע לערנן מיר אפֿ פֿון סתּים הנבֿיאה זי הָט גרעט אויף
 איר ברוּך משה רבינו עה . האַמשו איר פֿונגה איז דאָ געווען צו טון אים און זיין ווייב
 דאָ איז זיא פֿאַרט גשטראַפֿט גווארן מיט צרעת . נוא ווי גרום איז דר עזנש פֿון דעם וואס איז
 זיך סתּכין צו ריידן בייזו רייד . און לשון הרע . דרום גהער זיך אַטלוקר הוּסן דר פֿר דא וועל
 איה בֿשיידן וועלכום הייבט לשון הרע ווער עס רעט פֿון די לייטן אין דעם הוז לעבט מען וואוד
 אין דעם הוז קאכט מען וואול אין דעם הוז עקט מען וואל אודר מען גייט אין שיינה קליידר וויא
 געסן דס אלס די לייטן . אודר ער זאָנט יענער הָט שלעכטן גטאן אודער ער זאָנט די קענטמ
 דעם ניט . זאלקטו אים אזו קענען וויא איה וואַקטו זיך פֿאר ווינרנט . אודר רעקט גלייכוו נאך
 זעלבו רייד דס איז אייטל לשון הרע . קורץ פֿון דער זאך ווס איינר רעט פֿונם חבר אז ער הערט
 ניט הייבט לשון הרע רבילות הייבט אז איינר קוקט צו זיין חבר און זאָנט דס און דס האט זיך
 יענער גטאן . אודר גרעט אויף דיר דער פֿון קוקט רציחות ר"ל פֿרשט אז מיט זיין לשון הרע און
 רבילות איז ער מויק זיין חבר . הָט ער ביראי קיין חלק דעוקס הבא ניט די עבֿירה פֿון לשון הרע
 איז אַרבוּר פֿון אַרבעירות ווס שפֿייאן פֿר באַטן אין דער תּוּכה . אויף איז גאט גיבר מוחל דיא
 עבֿירה פֿון זנות מיט איין אַשת איש . איידר די עבֿירה פֿון לשון הרע . אז ווי מיר גפֿונן אין דער
 גמרא דוד המלך איז געסן ביי די סתּדרון און די סתּדרון האבן גלערנט אַנדרו הלכות . דא
 האבן זיך אן גרפֿן (דואג און אחיהואַל) ווער עס איז פֿונגה מיט איין אַשת איש ווס פֿר אַמיתה קוקט
 אים און זייער פֿונגה איז געווען דוד המלך סבייש צו זיין זאָנט דוד צו זיי דער ווס איז פֿונגה מיט איין
 אַשת איש קוקט אים חנק אַר ער הָט דאָ אַחלק לעולם הבא . אַר דר ווס רעט לשון הרע .
 און איז סבייש זיין חבר . דר פֿאר מרט עוהז און עוהב . און אויף אַר עבֿירות פֿון דער תּוּכה
 דר לענגרנט הקבֿיה זיין צאָרן . סאמור וועט ער תּשוכה טאן . און אויף לשון הרע שטראַפֿט ער
 אים באלד אויף דר וועלט אין זיין לייב און גוטס און אויף יענער וועלט שטראַפֿט ער זיין נשמה
 און אפֿידו די לייט ווס ווען לעבן אים און שטראַפֿט אים גיט דרוף וועלן אויף עזנש ריידן :

דרום זאל מען אים אן שרייאן דר רשע רייד ניט פֿון די לייטן . און אז ער קערט זיך גיט דר צו
 זאל מען פֿון אים אַנטלופֿן און אז עס איז אזו אַמעקש וואס סיהאט מורא פֿון אים צוא
 אַנטלופֿן זאל מען צו מאכן די אָנערן . און בערה אַנזונרנט אין אַנגוי דורות איז דאָס לשון הרע
 און רבילות זייער גתּרבה גווארן דרום האבן די חכמים איין עצה גגופֿין ווי סתּאל בהוש ווערן
 פֿון דער גרוסר עבֿירה אַטלוקער סענטש זאל זיך גוויינן וויינג צו ריידן . אזו וועט ער זיך גיט
 אום ריידן מיין שלעכטן . אויף שפֿייט אין פרק (רבי שלעטן) זאָנט אַרבייט טאג בון איה אויף
 גצונן גווארן צווישן חכמידי חכמים האב איה קיין פֿעטור סדה ניט גפֿונן אז שווייגן אויף האט
 שלמה המלך גזאנט (גם אַילי סתּריש חכם יחשב) אַנאר צידי שפֿייט איז ער אויף גרעכנט פֿאר
 אַחכם . און ווען איינר גוויינט זיך אין שווייגן ווערט ער בֿשטרקט פֿר לשון הרע און רבילות און
 עיבול פֿה און פֿאר פֿול עבֿירות און דרוף גיבול פֿה) קוקט פֿול בייזו אויף שונאי ישראֵל ר"ל . אַ

ווי דו נקרא זאגט דאס פול עבירות דר גי'און זיך ארו טאג אבך (ניבול פה) :

רב נהגו זאגט אומלוקר מענטש ווייטט וואו ווארום די חתן און פלה גי'און הונטר דר חופה נאר דער ווס רעט (ניבול פה) פאלוקט עד עוקם הבא און אפילו עם איז אוף אים נגדו גווארון פול גוטס פו וזכונג יאר ווערט עם פאר קערט צו פי'ין . (רבה בר שילד) זאגט פון וועגן רב חסדא מען סאגט אים אוף אסוף גיהנם אז ווי דר פבוק זאגט לשו'חה עטיקה פי ירו'ת ועום ה' : פול ישם אטיף גיהנם סאגט מען דעם ווס רעט פ'עמרו בייד און (ניבול פה) דר ווס דער צערוגט הקב'ה נועט אהין אריין פאלוק די נקרא זאגט אין (שבת) פון וועגן דער עבירה פון ניבול פה קוקט אוף שו'אני ישראל פול צרות און פי'יו גו'רות און דיא קונטר שטארבן ר'ל . און די יתוסים און אלקנות שרייאן און קיינער גענומפרט זיי גיט אז ווי דער פסוק זאגט על כל בהריו לא יעלמה גוי נעה דאך דיא גרוסו עבירה ווס דר מענטש טוט מיט זיין מול און צוגג :

דרום איז נאדי דער מענטש זאל זיך וואול פ'רענקן איידער ער לאזט ארום אנוארט פונם מול עד זאל פ'עסור אום גובין פול געקט אוף אים נ'צלוכי זאכון איידר ער זאל ריידן אום געצ'וכי בייד דען געקט קאן מען ווייטור גו'ינון . אבך מיין ווארט קאן מען גיט צ'רוק חאפן . סיידן דורך גרוסו תשובה דען אומדוקס ווארט וואס דער מענטש רעט ווערט איין גשרובין אין אבוק . און אוף רעט עד אגוט ווארט ווערט דרום אגוסר פלאך און פון אש'לעכט ווארט ווערט אש'לעכטו מלאך און זיי פצאלן אים ניין ש'כר און ענש'ל די חכמים זיל שרייבן דם מול איז נאר פ'שאפן גווארון גאט צוא לובן און תורה צו לערנן און מצות צו טאן . אז וויא איה וועל דא עם ב'שיירו . דם איז דאך זידע דם גאט הט זיך אום דר נייקט אין זוכנמן שבת איז דר זוכטר טאג שמיטה איז דאש זוכטו יאר . יובל איז די זוכטו שמיטה אוף דם זוכטו מוונט יאר אז ווי אובן שטייט אין הלכות שבת אזו אוף דם מול איז די זוכטו פלי עם שטייט צווישן צוויי אונגן און צווישן צוויי אוערן און צווישן צוויי נאו לעכור . און דם מול איז דם זוכטו . דרום הט עם גאט אום דר נייקט סוף אל אים דר מיט לובן . אזו אוף אין מול הט עד פ'שאפן צוויי פלים איינס גהער צו דעם גוף דאס איז דר (וי'טו) . דם אגדרו גהער צו דער נשימה . דאס איז דער (קנה) . דאס ער איז פ'שאפן גווארון נאר צו אייטול געמלוקי זאכון . צו תורה און מצות . און גאט צו לובן נוא ווען איינער איז סטמא זיין גוטו פלי מיט פי'יו חיי' . ון א גרום און הארץ איז דיא עבירה . אוף האט ש'מטה המלה עיה גואגט פ'רוב דברים לא יחדל פ'שע דורך פול בייד ווערט גיט פ'ר מיטן דיא וזק' דם עם איז גיט גמאלט עד זאל זיך גיט אום ריידן מיין לשון הרע און רכילות און (ניבול פה) . און לוגן און תיפוח . אוף האבן די חכמים זיל גזאגט וקל המרבה דברים סביא תשא ווער עם סערט בייד פ'רענגט עד וחד דען עם איז גיט גמאלט עם זאל גיט אום ריידן מיין לשון הרע . און פלוז איז דאך (דברים במלים) אוף אגרום הארבי עבירה :

דרום האבן די חכמים זיל גזאגט וירוסותה ד'בכל שתיתו'תה דער ירום פון ב'כל איז שוויגן אבך דער ווס רעט פול דארף מען אים וואול בודק זיין אוב ער איז אמידהם פ'פ'רט דר וואס איז זיך סתב'ד מיט דר שאג'ר פון זיין חבר . אודר ער ווארפט אים אום אש'ם רע . זאקטו וויסן אז ער הט די זאף אין זיך זעק'פ'רט רופט ער אים סמור איז ער ב'נואי זעק'פ'רט איין סמור רופט ער אים ר'שע איז ער זעק'פ'רט ארשע . רופט ער אים ג'גב איז ער זעק'פ'רט אג'גב . און אזו אוף אזו זאכון ז'כל הפוסל ב'טובו פוסל דר ווס פסקת ייענום מיט אמנים . איז ער ב'נואי זעק'פ'רט פסול מיט דעם טוב אוף האבן די חכמים זיל גזאגט דר רבי זאל לע'ג'ן מיט ויינע תלמידים מיט אקורץ לשון . נח איז דאך ש'ון אכ'ש און קו דם מיטאר . גיט ריידן מיין אוב'רנו בייד אפילו אין דר תורה :

די לויט האבן ג'פ'רענט אהכסם פ'ר ווס ש'וואגטו המיד האט עד זענפ'רט איה רייד גיט מער נאר אין תורה און מצות און אין דאוונן . אבער גיט אין אג'רדי זאכון . אוף זאגט דיא תורה פון פור אלקי'א זאכון וועגן זענן יש'ראל אום גליו'ט גווארון פון מצ'רים . און איינס דער פון דם מיין לשון דער איז גיט גווען צווישן זיי . (וקה רצ'חה) גאט הט גזאגט צו משה רבינו עיה זיי זאלן אנמלייאן

ב הגלות לשון הרע וניבול פה פרק טז טוב

אסענש'ט פון זיין חבר • און אשה פון איר נעען • זולכר און גאלד און אַבנים טובות און קליידר • און דס איז ביי זיין בסוד נוען אנאנץ יאר • און קיינער הט זיי נישט פאר סקרת • דרום דארפן סיר אוף זוף אפ גווינגן פון בייוו רייד • דר דורף נעמט קיפן די גאולה • ועד עם איז דרוין גווארנט ווערט ביהמ פאר צרות • און בייוו בענענש'ט אז וויא דער פסוק זאגט (שופר פוי ורשוננו שופר סערת נפשו) • און אוף האט ער לאנג לעבן און איימל גוטס טענה • אז וויא דער פסוק זאגט (מי האיש התפץ דמים וגו') אז ווי אובן שטייט :

מדיק פרק לשון הרע ורכילות וניבול פה

עניני הניפות ליצנות שקרים פרק שבעה עשר

גם הוא לי ליטענה כי לא לפניו הנף גבא • גאט ויהי דר • וועט סיר אוף זיין איז מיין דיקף דען סאר אים קוקט נישט דר בעל הניפה (רב הסדר) זאגט פון רבי ירמיהו וועגן פור ביתות קיפן נישט אין דר הניפה פון גאט • פלוסר פו דער שכינה • די בעלי הניפה און בעלי שקר און בעלי לשון הרע • און ליצנים דר סין דרוף איז (חשמל) חנפנים • שקרנים מספרי לשון הרע ליצנים) די גקרא גרעננט דרוף פסקים דריי זענען ווס גאט הט פיינט אהנפון ווס רעט מיפן מול און • דס הארץ איז נישט דר ביי און דר ווס ווייטט עזרת צו זיין חבר און זאגט נישט • און ועד עם זאגט עזרת איינער אליין דס זיין חבר הט מנה גוען • (רבי אשעזן פן יוחאי) הט גדרשת ווס מיינט דר פסוק (אשרי האיש אשר לא הלה בעצת לשעים ובדרה האמים לא עמד ובמושב לצים לא ישב) וואול דעם מענטשן ווס גייט נישט אין נעג פון די רשעים • אין נעג פון די וודינגו שטייט ער נישט • און אין דעם וודונג פון שפעטורס ווצט ער נישט נאר דר פסוק ווייזט אונ אז דר ווס גייט אום מיט דיא רשעים • וועט ער דער גאד מיט זיי שטיין און ווצן • אוף אים זאגט דר פסוק (אם חכמת חכמת קה וצדק לכה תשא) בייסטו אהקם אין דער תורה און סצות • איז דיין חכמה צו דיר זעקפרט • פלוסר עם איז קיינים נישט אזו גוט וויא דיר אז ווי די גקרא זאגט (רבא) הט גוואנט צו ויינו תלמידים זיר זאלט נישט טרייבן קיין ליצנות • אזו וועט אוף אייך קיין סורים נישט קוקן :

רב קמינא) זאגט דר ווס טרייבט ליצנות ווערט גמוקרט זיין שפייז און פרנסה • אז ווי דר פסוק זאגט (משה ידו את ליצנים) גאט צוהט אונעך די פרנסה פון דער האנט פון די שפעטורס • לסוף קוקט ער אין גיהנם אריין אז ווי דר פסוק זאגט (יום עברה היום ההוא) און (עברה) מיינט מען דעם גיהנם • (רבי יהושע) זאגט אבעד גאנה פאלט אריין אין גיהנם • (רבי תנחום) זאגט דער ווס טרייבט ליצנות • דר פאר לענט די גאנצע וועלט • אז וויא דער פסוק זאגט (ואל תלוצצו כי פלה ונתרצה) איר זאלט נישט טרייבן קיין ליצנות • דען איר פאר לענט די גאנצע וועלט (רבי אלעזר) זאגט דר ווס טרייבט הניפות פאלט אריין אין גיהנם אז ווי דער פסוק זאגט (הוי האומרים לרע טוב ולמזב רע ולבן כפאל קט לשון אש) ווייא צו די לייט ווס זאגן צום שלעכטן מאן גוטס • און צום גוטען שלעכטן פון הניפות וועגן • דרום וועגן זיין פאר גרענט ווערן וויא שפירוא אין דעם מיינער פונעם גיהנם :

רבי אלעזר זאגט ווען איינר טרייבט הניפות צו איין מענטשן לסוף פאלט ער אריין אין זיין האנט אז (תנניה) דר (נביא אשרי האש פאלש נביאות) זאגט דס ישראל מעגן באלד דר לייט ווערן פון פבל • און די קלי המקרש ווערן וינדר גבראקט ווערן קיין ירושלים • הט (ירמיהו) זאגט (אמן) עם זאל אמת זיין נאר איך האב גהערט אנאנדר גבוהה דס דיא אפרוני פלים ווס זענען נאך דא וועלן אוף גנופן ווערן און די אפרוני ישאל וועלן נאך פאר טרובון ווערן אין גלות אריין דרום קענט אייך נישט צו דעם (נביאות אשרי) און טוט תשובה • נון ווייל ער הט גוואנט (אמן) אוף זיין פאלש נביאות • דס הייבט הניפות דרום איז ער גפאלן אין זיין האנט אריין • דס ער הט אים גנופן אין תפוסה אריין • אז וויא די גקרא זאגט (כל הסתנה גרשע לסוף נפול בידו) ועד עם חכמת ארשע לסוף פאלט ער אין זיין האנט און אז איין קהל חנפון אסענש'טן איז דס ועלבונו קהל מיאם פו חקביה ווי אגדה אז ווי דר פסוק זאגט עזרת דהף גמור) :

רבי שמעון בן חלפתא) ואנט וזנט דיא בעלי הניפה זענן אוף גשטאנגן דא פסקות קען פאלשו
 דינים • און אזוי גוט מעשים זענן פון דאָרפון • און איינער קאר דעם אַנדערן ניט שטראַפֿן
 און קיינער קאר ניט זאָגן צו זיין חבר ייענער איז בעסער • און אז דיא בייזו סדרה פון הניפות איז
 צווישן (תלמידי חכמים) איז נאָך פול ערנר וויא צווישן (עמי הארצים) אזוא אוף האבון זאָגט
 די חכמים זל דר תלמיד חכם ווס איז גיט אינווייניג וויא אוסן ווייניג בלומר זיין הארץ טישען מול
 איז גיט גלייך איז ער קיין תלמיד חכם גיט (אפיי) ואנט ארויף היינט (תלעבה) • אזו אוף ואנט די
 גמרא • דר ווס פרייבט הניפות איז אַרנר פון דעם ווס דונט עבודת פוכבים • דרוף איז פון האַרן
 דדי טעמים • איינס דער ווס דונט עבודת פוכבים דונט ער נאר איין עבודת פוכבים • אָר דר
 זונף דונט פול עבודת חכמים • דס ער תנפת פול גייט • דס אַרנר די עבודת פוכבים זעקרבט
 דער צערונט גיט נאט • אָר ביי הניפות • אפילו ווער עס איז נאר מקבל הניפות דר צערונט ער
 אוף נאט דס דרוטו די לייט קענן זיך פאר דעם חונף גיט היטן • דען ער גייט אריין און שטעקט זיך
 גלייך וויא ער איז אצדיק און קען קיין צווייא גיט צייכן אָר באַקט איז זיין פונטה נאר דיא לייט
 קרטה צו זיין :

אזיך הייסט דר חונף אַנב • דען ער נגבט די דעה פון די לייט • דס קען פאר סראַרט פון זיין
 זייער סודות • און דס איז פול אַרנר ווי דער ווס נגבט נעלט • דרייא אַרלייא הנפנים זענן
 פאר האַרנרן דס ערשט ווער עס תנפת די לייט • כּר זיי זאלן אים טוב האבן • און ער זאך חן
 האבן אין זייער אונגן • אזו וויא די גמרא זאנט אז דר (מנה אַרפוס) הט גלייאנט אום דער ספר
 תורה אום סיפות אין בית המקדש • אז ווי דר דין איז דס אמאל אין זיפן יאר איז דר סלה מחייב
 צו לייאָנן די תורה פאר כל ישראל • הט ער גלייאנט אין דר ספר תורה נאט הט נבאטן ווען איר
 וועט אין ארץ ישראל אסלה מאבון אוף ישראל נאלט איר גיט מאבון אַר פאר אסלה נאר אַנעלכור
 ווס איז מידת פון זרע ישראל גיט פון זרע עובדי פוכבים • דא הט דער מנה אַרפוס אן גהובן צו
 וויינן • דען ער איז ארום גוקפן פון גרים • האבן די חכמים צו אים זאָגט די סלה ישראל זיי דיך
 גיט מצער • דו בוקט אַרנר ברודר דו מאַנט וואול זיין אסלה • נא האַמשו ער איז דאָ אַרפּר
 סלה גווען • ווייל זי האבן אים גחפּת • זענן שונאי ישראל חייב גווען פאר דאָרפון צו ווערן
 פון דר וועקט • נאט מכיש ווער עס תנפת ארשע • וויא גרום איז זיין עונש • און די תפלה פונם חונף
 ווערט גיט דער הערט • און ווערט פון שטעקט • און ער ברענגט פול צרות אוף דר וועקט :

דס אַרנר ווער עס פרייבט הניפות פון זיין הנאה ווענן • דס ער תנפת די עשירים אונד (ראשים)
 כּר ער זאל ביי זיין גנוסן • און האט זיין בטהון דרוף דר חונף איז נאָך פול ערנר •
 אוף אים זאנט דר פסוק (אָר הנגר אשר יבטח באַדום) פאר פּוקט זאל ווערן דר מענטש וואס
 פאר זוכרט זיך אין אַנענטשון • דס דרוטו ווער עס ווייזט זיך גלייך וויא ער איז פרום און גייט
 אין שול אריין • און בוקט זיך צו מודים • און זיין פונטה איז דער מיט כּר מיזאל אים מאבן פאר
 אַנבאָי אודער ראש הקהל • און זיין פונטה איז מיט זיין הניפות איין צו פון דאס קהל כּר ער זאל
 הוף בהאָלפּן זיין • און ער מאַכט זיך לאַנג קיידור און דעקט אובר זיין פנים מיטן טלית • קען
 זאל מיינן ער דאווינט בפּונטה און ער מאַכט זיך פון אצדיק און חסיד דער זעלבונר חונף איז נאָך
 פיל ערנר פון די ערשטו און ער פאלרט עולם הבא • און עס העלפט אים גיט סידור גרום השוכה
 עס שטייט דאָך שון אובן דס פון כּיהות קענן גיט קוקן פון דר לשכינה (חנפנים שיקרנים מספר
 לשון הרע ליצנים) די פון כּיהות זענן גטיילט אוף עמלוכי חקים די חנפנים זענן גטיילט אוף
 גיין חלקים • דאס ערשטו ווען איינר זעהט זיין חבר איין עבירה טוואַ אונד ער ווייסט דס ער האט
 איין עבירה גטאן און ער גוט אים גרעכט פון זעלבו הניפות קוקט פול בייז • איינס ער מאַכט דס
 יענער בנערט גיט קיין השוכה צו קאן דאס אַרנר ער איז דאָך אים מחייב צו שטראַפּן און ער
 גוט אים נאָך גרעכט • דאס דרוטו ער מאַכט דס ער וועט עס ויידר קאן • דס פּערדו עס קאן דאָך
 זיין דס מיט דר עבירה טוט ער שאַרין אַנענטשון און ער שטראַקט די עובדי עבירה מכיש אזו דיא

עבירה אין מפורטים פאר אלו לייט אונ דער חנפון מאכט גרעכט דעם רשע . און אום גרעכט דעם צדיק . דס איז צוויי אַרלייאַ עבירות דס אנדרו ווער עס לובט אַרשע . פאר לייטו דען ווען עס זשענדן אים זיינ מעשים סוז ער דאך אזו זיין ווי ער . אז וויא דער פסוק זאגט ועוזבי תורה והלכו רשע) די וואס פאר לאזן דיא תורה דיא לובן דעם רשע . דען אוב גיט וואלט ער ביין רשע גיט גלובט און וואלט דער ציילט זיינו בייוו מעשים . דס דרוטו ווער עס לובט אַרשע פּר אים צמיין און הנקפת אים און זאגט אים די און דו גומי מעשה האסט גטאן און זיינו בייוו מעשים גרענקט ער אים גיט דר מיט מאכט ער דאס ער מוט ביין תשובה גיט : און קרוגט גאך מער גאך דאס האבן די חכמים זל גזאנט אפילו די גאנצו וועלט זאגן דו בוקט מצדיק ואלקטו דאך דיה האלטן פאר אַרשע . און זאקטס פינט האבן דיא וואס לובן דיה דען זייא פּרענגן דיה צו גרוסו ליידי . און צום ניהגם :

דויד הקנה עיה האט און גשאלטן דעם חונף . אז וויא דר פסוק זאגט נכרת ה' כל שפתי חלקות לשון מדברת גרלות) גאט זאך פאר שניידן די גלאטו לעפצון און די צינג ווס רעט גרוסקייט און אמיל לייט פרייבן הניפות די רשעים ווס זענן לייך דס זייא ווען בייא זיי נעקט אורז שררה פקומן . און אים זאגן די חכמים זל דס דר פבד ווערט פון אים אפ גשיידט דוּך גרוס שאנד דאס פערדו ווער עס בהעפט יוף צו אַרשע און לובט אים גיט און שמראפט אים און גיט דס הייבט און הניפות . אז וויא דר פסוק זאגט (התחברך קרשע פרץ ה' את מעשיך) דר גביא זאגט צו יהושפט מלך יהודה) וייל דו האסט יוף בהעפט צו אַרשע . האט גאט צו גראבון דייו מעשים ברומר דוא ויעסט ביין מול גיט האבן און איז דר חונף גמאס ביי גאט אז וויא דער פסוק זאגט נבקה בעיניו נמאס) ער איז כבוה און מיאוס אין זיינו אונגן . און איז ער גמאס ביי דיא צדיקים . דיא חכמים זל זאגן און אז דר חונף סוז גלייך זיין מיטען רשע . און זאגט דר פסוק (כל עוף קמינו יטבון וכן אדם לדומה לו) אומלוקר פונר רגאט ביי זיין סין . און דר מענטש ביי דעם ווס איז גלייך צו אים : און איז אפילו איין עבירה דעם רשע אין פנים אריין צו קוקן . אז וויא דר פסוק זאגט (וליל פני יהושפט מלך יהודה) נאם אביט אליך וואם אראך) ווען גיט יהושפט מלך יהודה וואלט און אפילו גיט גוקט אין ביין פנים אריין . און זאגן די חכמים ווער עס גוקט אופט און אַרשע ווערן אים פונצטר זיינו אונגן . אז ווי זעקן אבינו וייל ער האט גוקט און (עשו) איז ער פלוגט גווארן דס פוקטו ווער עס איז חשוב ביי קהל . און ער פאר פוקט זיי און הנקפת איינס און מאכט אים פּר אראש תקהל . אדער פאר אנגאך אורז פאר איין (אב בית דין) און דער זעלבונר מענטש איז גיט ראוי דר צו . פון דעם הניפות קומט פול בייו דס עס ווערט גיט רעכט גפסקונת . דס זעקסטו ווער עס קען ששקראפן די לייט . און שמראפט זיי גיט פרי זיי זאלן אים גיט פינט האבן אזו און ווער עס איז פבה די רשעים מבער זיין און ער לאזט זיי פלייבן ביי זייער מיטוילוקייט דר הייבט און אַרעכטור חונף דס זוכטו ווען איינר זעהט די לייט אום רעכט טראן . און ער גרענקט יוף וויא קום איה זיי צו שמראפן אורז ווס וועט העלפן פון שמראף . גוא מאכט ער זייא גאך מער וינדרו דער הייבט און אַרונף דען זאמור וואלט זיא גהאלפן זיין שמראפן . דאס אכטו ווער עס הערט לייט זיידו בייוו ליידי (לשון הרע) . און גיבול פה אורז ער זעהט לייט טראן בייו . און ער זוכט לעבן זיי אפילו ער ווייסט וואול גוויס אז ער זאל זיי שמראפן וואלטו זייא אים גיט גהערט דאך וייל ער זוכט לעבן זיי איז ער און אַרונף דען זיי מיטן זייא טראן רעכט וייל ער זאגט גיט איה וייל גיט ווען מיט זעלכו רשעים :

דאס זיינמו ווער עס איז מביד אַרשע אפילו ער רעט און אים ביין גוקט גיט : הייבט ער און אַרונף דען איין זיא שמים קומט אפילו גיט און ביין רשע . אַבד דאך אז ער פארקט יוף פּר אים ער זאל אים ביין שאדן גיט טראן אין זיין גוף אורז נעקט מאן ער אים הנפנן אז וויא זעקב דס גנקפת זיין ברודר עשו . די פיקה פון שרונים זענן און גמילט און גיין חלקים . דאס ערשטו ווער עס פאר לייקונט זיין חקר נעקט אורז ווס עס איז ווערט נעקט דהיינו אין פקרון אורז זיין שחר ווס

ער הט ביי אים פר דינט • אודר ער הט עפוס גפונן זיין חכרם און לייקנט עם אים אודר ער זאגט פאלש עדות און זיין חכר • אין דעם כלל איז און ווער עם טוט אום רעכט זיין חכר אין האנדול • דרום ווערט ער אן גרופן (איש רע אלש פליעל) • ער איז איין רשע און איז פסול לעדות • ביי ער טוט השוטה • דם אנדרו ווער עם זאגט איין דוגנט פרי מיזאד אים עקלוק האלטן • אודר דם יענדר זאל מייען ער איז זיין גוסר פריינד און זאל פר אים פר מרואן אלו זיינו זאכטן און זיין פונקט איז נאר קדי ער זאל אים קענען אפשאדן טואן • און אים זאגט דר פסוק בפיו שלום ידבר את כערו ודברבו ישים ארבו) מיט זיין מול רעט ער פריינדלוק מיט זיין חכר און אין זיין הארץ איז אייטל רמאות דר נאך זאגט דר פסוק והעל אכה לא אפקר גם נאום ה' אם בגוי אשר כנה לא תתקם נפשי • און און אונעלכו ביינו שמוק זאל און ניש גרעקון אין זיי זאגט נאם • און און אין אז אפאלק זאל און סוף ניש גוקם זיין • דו צווייא ערלייא שפרנים טואן צווייא עבירות • איינס זיי טואן שאדן דו לייט • דאס אנדרו זיי זאגן לונגט :

דיאש דרוטו ווער עם זאגט פיר זיין חכר אילונגט • דם ער וויל ער זאל אן ווערן דעם ריזח וים ער וואלט נקענט גויען • אודר ער וויל ער זאל אים אפמנה גופו דם איז און גלייך וויא ער וואלט עבודת מוכבים גרונט • דם פערדו ווער עם טוט זענען קיין שאדן גוט מיט זיין לוגו זאגן נאר ער זאגט סתם אפאפליט • דם איז און אהארבו עבירה • און אים זאגט דר פסוק עפית זבובים עד שקר) דר וים זאגט לוגו דר וועט און פאלש עדות זאגן • און זענען פר האנדון אמילי לייט אז זיי הערן אפאפליט זעצן זיי זיך אנדר און מראקטון נאך אום פול לוגו דר צו אכר פון שלום זענען כאן קען אלונגט זאגן • דם פספוטו ווער עם זאגט מיט זיין מול צום חכר ער וועט אים עפוס גופו אודר לייזאן אודר שענקן אודר ער וועט אים אמובה טאן און דם הארץ איז ניש דר ביי און דעם בעטן סיר אלו טאן נאכה נצור לשוני מרע ושלפי מרבר מרטה) נאם הוט מיין צונג פון בייז און סייען קעפצן פון צו ריידן פאלשקייט :

דם זענקטו ווער עם זאגט צו זיין חכר עפוס צו לייזאן אודר צו שענקן • און ער האט זיך פר לאזט דרוף דר נאך לייקנט ער און זאגט און האב דיר ניש צוא יזאגט • אודר ער זאגט און האב דיר צוגאגט און אהנאי • דאס איז גלייך וויא ער וואלט עובר ברית גוען • און וואלט גבראכן זיין נדר • אויף דעם זאגט דער פסוק לשארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו קוב ולא ימצא קפיהם לשון הרעות) דם איבער פרייבונג פון ישראל זאלן ניש טואן קיין אום רעכט • און זאלן ניש ריידן קיין לונגט און עם זאל ניש גפונן ווערן אין זייער מול קיין פאלשו צונג • און דר זעלבטער ניש זאגט עפוס צו זיין חכר און איז ניש מקנים איז ער איין רמאי • און איין פטרופר • אז און ווער עם פרוקט זיך פר לייטן וויא ער וועט גופו אודר לייזאן זיין חכר • טאר ער עם פונדאי ניש ברעכען • דען ווייל ער הט הנאה פון דעם ברוקן זיך • איז עם גלייך ווי אנדר • און אים זאגט דר פסוק נשואים ורות והשם איז איש מתהלל במפת שקר) עם איז פר האנדון איין שטורם ווינד און איין וואלקן און קיין רעגן איז ניש דא • אזו איז און דר וים פארקט זיך צו געפון זיין חכר און גוט אים ניש • און יענר האפט דרוף • די עבירה איז נאך פול גרעקר און האקבור פון כל שקרים :

דם זופוטו ווער עם זאגט צו זיין חכר און האב דיר איין מוכה גיטאן • אויכער און האב גרעט פון דייוט וועגן און פאקט איז עם לונגט • דאס הייסט און שקרים און דר קענקטל הייסט אונג • דען מיטאר אפילו ניש גנבנין די בעה פון איין עובר פוכבים • דם אכטו ווען איינר פרוקט זיך ער הט אין זיך גרוס מעלות און גופי מדות און האט עם ניש אין זיך • און אים זאגט דר פסוק לא נאח להגיד שפת יתר אף פולגרב שפת שקר) עם איז ניש שיינן צו איין שיקלאפטונן סענקטשון אירגען רייד • און ניש דם איינר זאל זיך פאררופן ער הט איז זיך גוטו מדוח דם ער וויל זיך הון האלטו • און פאקט איז עם לונגט • און האבן דו חכמים זאגט ווען קען לופט איינעם דאס ער קען צווייא ספקות • און זיך קען מיין ניש נאר איינע זאל ער זאגן און קען פון ניש נאר איין קבוקת • סכיש דם מיינר סיר זיך ניש פרוקט מיט וים ער הט ניש איז זיך דם הט נאם פינגט • דען אפילו און איין

מקט סאר קען זיך אדף ניט ברוקן אזו וויא עס שטייט אין פרק (רבי יוחנן) זאגט אזו דו האסט פול
הנדה גלערוינט האלט דיה גיט הדף און בארום דיה גיט. דען דו ביסט דרוף פשאפון גווארן. דס
גיינטו ווער עס זאגט נאך איין פאשקט און פו ענדורט זיא אברסל. האמשו עס שאט דאך קיינום
גיט. דאך ווייל ער האט הנגה פון זיין לנגן איז עס אדף אין פלד פון שקר. אזו וויא דר פסוק זאגט
(לקרדו לשונם דבר שקר) זיי האבן געווינט זייער צוגנג צו כרידן פאלשקייט:

דוא ביטה פון ליצנים איז געוויינט אדף פונג הללים. דאס ערשטו ווער עס שענד דוא לייט. און
ווארפט זיי אום איין טום. אזו וויא דר פסוק זאגט עתשכ באחיה התדבר בקול אכה התן דפי
דו זעצקט זיך און רעדסט אדף דיין ברודר. און אדף דיין מוטערס זון גוקטו איין שאנד. דר הייבט
איין (קיין) און קיינער איז גיט גוט בייא אים אין דו אונזן דס ברענגט אים זיין גאנה. אזו וויא דער
פסוק זאגט (וד היר לשמו בעברתו ודון) דר מיטווייליגער מענטש וואס האלט זיך גנאנה איז זיין נאכאן
ער טיט דו עבירות במודי די צווייא בייזו מדות מיטוויקווייט און גנאנה זאמלן זיך איין צו אפזייון
מענטשן. דר פון קובט דאס, ער שפעט פון דו לייט. האמשו ער האט דרונגן קיין ריח גיט. דאך
סאכט ער יענעם שפך און פאשמורט אים מיט שאנד און איז אים קבייש. מביש אז יענער הערט.
דו עבירה איז הארבור פון גולה און גביה. דען דר גב מוט פון געלט וועגן אבר דר לך הט נאר
גיט דר פון. און ער מאכט גאך אנדרו לייט וזנדונן מיט זיינו ליצנות. אז ער זאל זיך אבר ברענגן
וויא שול ער איז זעלבסט וואלט ער גיט נשפעט פון אנדערדו:

דס אנדרו ווער עס שפעט פון זיין חבר ווייל דס ער פיינט ער איז גיט אזו קלוג אודר אזו רייד
אודר אזו חשוב אודר ער לערוינט גיט אזו וואול וויא ער. דס קובט אדף פון זיין גאנה ווייל עס
גייט אים וואול און יענעם גייט אברל דרום שפעט ער פון אים און סאכט אים שפך און זיך סאכט ער
היף. דען ער פיינט ער הט דס אלס פון זיין חקקה און שכל און גרענקט גיט אז אלס איז פון גאט
ער מאכט רייד און ארום ער דר הייבט און דער נודרט. ער פשאפט דעם שיינעם און דעם סיאוסן
איינעם פשאפט ער גלייך און דעם אנדרון הונקרוג. איינעם וועקנדוג דעם אנדרון ברודר. איינעם
הערונדוג דעם אנדרון טוב. דרום לאז ער זיך ברענקן אז גאט קען מאכונ אז יענער זאל אים איין
גרעקרון מום אום ווארפן. אדף אקאל קובט דאס ער שפעט פון תלמידי חכמים און צדיקים און
חסידים. דען זייער לערנון און פרוקמייט איז גיט גיאכט אין זיינו אונזן. דען געבירה נודרת עבירה
איין עבירה שפעט דו אנדרו עבירה. אדף דעם זאגט דר פסוק (בו לרעה חומא) דר ווס פר שעקט
זיין חבר דר איז איין וזנדונג. אדף זאגט דר פסוק (לעג לרש חבך עושהו) ווער עס שפעט פון איין
ארוכאן דר שענד זיין פלשפור. אדף זאגט דר פסוק (אם לציים הוא יליץ ולעניים יתן חן) צו דוא
שפעטור פר שפעט גאט. און צו דו עניים גוט ער חן אין גאטס אונזן און אין לייטונס אונזן:

אזיך זאגט דר פסוק (יושב בשמים ישחק ה' וילעג לבו) דר ווס וועט זיך הוסל מוט לאכונ פון זיי
גאט מוט שפעטון פון זיי. דס דרומו ווער עס שפעט פון דעם ווס יענער רעט אודר ער מוט
דס האקט ער פר נישט אין זיין דעה. און זיינו כייר און מעשלים גפעלן אים וויא צום בעקסטן. דאס
קובט אדף פון גאנה. אזו וויא דר פסוק זאגט (בו דברך יחבל לו) דר ווס פר שעקט אלו זאכונ מוט
ער זיך פר דאךבון דאס קובט אלס פון גאנה ווייל דס ער האלט זיך קער חכם פון דר גאנצור וועלט
אדף אים שטייט אין פרק זאלקט גיט פר שעמון קיין שום זאך און דר ווס האלט זיך זיא אזו הייף
און קלוג ברענגט עס אים צו מינות דס ער וועט שפעטון פון דו מצות ווס זיין שכל פר שטייט גיט
דהיינו (ציוות) און (תפילין) (אתרוג) און (לולב) און נאך אונעלכו מצות וואס דוא אמונה פון יהודים
הענגט דרונגן. דס איז אלס גיט גיאכט אין זיינו אונזן און ער איז איינער פון דו ליצנים ווס שלמה
הסלף עיה הט פר באטון סיואל זיי גיט שמראפון. אזו וויא דר פסוק זאגט (אל תזכר לך פן ישאנה)
זאלקט גיט שמראפון קיין שפעטור מאמור וועט ער דייך פיינט האבן. אדף זאגט דער פסוק (וסר
לך לזכר לו קיון) ווער עס שמראפט איין שפעטור זעקט ער זיך איין שאנד דען ער זאגט צו אים
וואס שמראפטו מייך שמראף דיה זעלבסט דוא ביסט דאך ענגור פון סיר. צו אזו אפענטש איז

קיים האפונג גיט • דען קיין סענטש טאר אים קיין ווארט גיט ריידן • ער מיינט זיינו רייד וענן צום בעסטן • אויף אים גייט דער פסוק (ראית חכם בעיניו תקנה רכסיל סגנו) וענן דוא ועקסט איינר האלט זיך פאר אהבם אין זיינו אונגן • איז צום נאר קער האפונג פון אים :

דאש פערדן וענן דו לייט ווס וצוץ אין דו קראמט אונ ריידן תמיד דברים בטלים אונר דר וואס גייט ארום מיט אום נוצליכע פאמטשטון דס הייבט דברים בטלים דר פון קוסמן צווייט הארבו עבירות • איינס ער פרייבט (ליצנות) מיט זיינו דברים בטלים • דס אנדרד ער איז זיך מבטל פון דר תורה ער גייט אזו וויא איינר איז פרייא פון דר תורה • דרום האט זיין עניש נאר קיין שיעור גיט • אויף איז אין דעם קלל ווער עס איז זיך מבטל פון דר תורה אונ גייט צום שפולן • אויך צו דו עובדי פוכבים אין זייער פעכט שול דס איז אלס אין קלל פון (מושב לצים) • דאס פופט ווער עס שפעט גיט אופש נאר אסאל אז ער איז פריידיק אויך פר מדונקן • פון פר מדונקן קומט דרייא ערקייא ביז • איינס ער שפעט פון דוא לייט • אזו וויא דר פסוק זאגט (לץ היין הוסה שקר) דאס שפעטן קומט פון וויין • אונ דאס ברוסן קומט פון שייבון • דאס אנדרד ער רעט שלעכטו רייד בשעת ער איז פר מדונקן • אונ דעקאלט ווערט ער דער קענט אז ער רעט אסאך איז ער אנאר • אזו וויא דר פסוק זאגט (קול קסיל ברוב דברים) דר ווס רעט פול איז אנאר אונ ארשע • דס דרוסו ער פר מדונקט זיין שלכל אונ איז מבטל זיין תורה אונ תפלה :

דרום זאלט איר וויסן אז דר ווס טוט איינס פון דו פונג זאכן וואס שטייאן דא • דער זעלבונער סענטש וויל אויף זיך גיט האבן דעם יאך פון תורה אונ מצות אונ אפילו דו שכינה איז גיט גיאכט אין זיינו אונגן • אונ טוט גלייך ווי איינר דס קיין הערן גיט איינר זיך • דרום איז זיין עוקש זייער גרום • דס ער סוז ליידן יסורים (סדה בנגד סדה) • (לשון הרע) איז גטיילט אויף אכט חלקים • דס ערשטן אימלוקר זאל זיין צונג גווייגן צו ריידן אלס דס גוטס אונ קיין ביזו גיט צו ריידן אפילו אויף איין ברהקה סמאה • אזו וויא עס איז גנוען איין סעשה • חסידים וענן בנאנד גנאנגן אין איין גאס • דא איז גלעגן איין נפיקרת אייוול • זאגט איינר וויא שטונקט דו נביכה • זאגט דער אנדרד ווער דאך ווא דס ווייסי ציין • קלוקר ווארום האקטו גיט גנאנט איר שיינקייט ווארום שענקטו זוא נון מביש דאס מיטאר קיין ביזו גיט ריידן אויף קיין שום זאך אין דר וועלט מביש אויף אסענקטשון • דאס אנדרד ווער עס גווייגט זיך לגונן צו ריידן • אונ רעט פון דו לייטן דעם איז שווער תשובה צוא סאן דען ער ווייבט גיט וועסן ער דס דר וויידר גרעט • ער זאל אים סתילה בעסן :

דאס דרוסו ווער עס רעט פון זיין חבר אפילו אסת • נאר עס קאן אים אשארן דר פון ארום קיפן דס הייבט אויף לשון הרע • דס פערדו עס איז אויף אלא אין דר תורה מיזאל גיט מבטל זיין קיין גיטן הרע • אזו וויא דר פסוק זאגט (לא תשא שמע שוא) זאלסט גיט הערן קיין פאלשו רייד • אין קלל פון דעם לאז איז אויף ווער עס הערט צו (גיבור סר) אויך (שבועות) אויך (קללות) אויך (לשון הרע) אויך (רכילות) אפילו (דברים בטלים) הייבט אלס פאלשו רייד • אונ עס איז גלייך דו עבירה פון דעם ווס הערט עס צו • צו דעם ווס רעט עס • דס פופטו איז ווער עס מרייבט רכילות דס ער גייט פון איינס צום אנדרן אונ זאגט זיין חבר דס דאס גטאן • אויך ער דס דאס פון רייד גרעט דר הייבט רכיל) פון רכילות קומט רציחות • דאס רייא סענקטשון קענן אום קיפן • דרויב דר ווס מיזאגט אויף אים אונ דר ווס זאגט • אונ דר ווס איז מבטל דען דר רכיל גוט דעם אשונערד אין דר האנט ער זאל רעגום הרגנון • אזו וויא דר פסוק זאגט (אנשי רכיל היו קה קמען שפון דס) רכילות מרייבער וענן גווען צווישן אייך כרי מיזאל פאר גוסן אום שולדוג בלוט • אין רכילות הענגט (גאון בעס שקרים שגאון לשון הרע דברים בטלים שבעת שרא רציחות) :

אונ וויא עס איז פאר האנרן לשון הרע אונ רכילות דארטן איז דו שכינה גיט דא • אזו וויא סיד גסון כיי (אחאב סלף ישאל) אין זיינו צייטן האבן דוא ישאל עבירות פוכבים גרום אונ דאבן דאך איין גנפון אדו מלחמות וויל עס איז קיין רכילות אונ לשון הרע גיט גווען צווישן וויא • אזו וויא עס שטייט דס די (סלפה איובל) האט גהייסן הרגנון אלו גביאים • איז גנאנגן דער נביא

הלכות חניפות וליצנות פרק יז

טוב

עובדיהו אינ האט בהאלטן הונדרט גביאים • און פול לייט האבן גויקסט דר פון • דר נאך הט זיך
 (אלהו הנביא) נשטעלט פו רעם מלך אונ בל ישראל • אונ הט גשרתן דאס עם איז שון פער סיון
 גביא גיט גבלובן ביי ישראל נאר ער • אונ קיינור הט גיט פאר משרת דיא הונדרט גביאים • דרום
 האבן ויי גוונטן אלו מלחמות • אבער אין שאול המלך צייטן האמטשו נויא זענון גווען איינער גרוסי
 תלמידים האבן אונ האבן תורה גלערנט • אונ מצות אונ גמילות חסדים גטאן • אונ קיין עבודת
 פולקרים האבן זיי גיט גרונט האבן זיי נאך אן גוואורן די מלחמה • דס שאול המלך איז אים גקוסן
 מיט זיינע זון • ווייל עס איז גווען לשון הרע ביי ישראל אונ דער תלמוד חכם (דואג) האט רבילות
 גאנגט דס דיר הט געטסן אין דר שטאט (נוב) אונ די שטאט איז גווען איינע פלגים אונ אבער זיי
 רבילות זענן גהרגט גווארן אכצונ קעסקלובו פלגים דרום האבן זיי אן גוואורן די מלחמה ווייל די
 שכינה איז גיט גווען צווישן זיי • דען רבילות איז עכטר פון אלו עבירות אין דר ועלט :

אויך איז אפאל גווען איין עושר • ער האט גהאט דרייא טעכטער איינע איז גווען אגבחה די אגדרו
 איז גווען אנאשרן • די דרוטו איז גווען איין רבילות טרייברן • האט ער מורא גהאט זייא
 חתונה מאכן אין אנאגדער שטאט פון זייערד חסרונות וועגן • איז גווען אהכם ונאס האט גהאט
 דרייא פיינע ברונים • איז ער גקוסן צו רעם עושר אונ האט פגעט זיינע דרייא טעכטער צו זיינע
 דרייא זון • זאגט דר עושר איך וויל מיינע טעכטער גיט אום גובין אבער זייערד חסרונות זאגט ער
 מיין לופר פריינד פארקט אייך גיט גוט זיי צו מיר איך וועל זיי אפ גוויינטן דר פון דר עושר האט
 זיך גלאנט אבער ריידן אונ האט חתונה גמאכט אלו דרייא טעכטער פאר די דריי ברונים אונ דר
 חכם פארט מיט זייא אהיים דער גבחה האט ער גובין געלט גנג • דאס ווא האט פער גיט
 גדארפט צו גנגען דער גאשורן הט ער גונבן אלוך קיאי שפיז • צו דר רבילות טרייברן פלעגט
 ער גיין צו איר אהיים • אונ הט גזאגט מיין רובו שניד ונאס גייט דיר אפ זאג מיר איך וועל דיר
 אלס גובין • אונ אלי טאג האט ער ווא גקושט אונ גהאלט פון ליבשאפט וועגן • אפאר איז דר
 עושר גקוסן גוואר ווערן צו זיי פרענט ער די ערשטו טאכטער ווי גייט עס דיר מיין רובו טאכטער
 זאגט ווא עס איז מיר זייער וואול • איך האב אלס גינג דאס איך דארף גיט גבגנן • פלעגט ער
 די אגדרו טאכטער וויא גייט עס דיר זאגט ווא אוה איך האב אלוהנג איך דארף גיט נאשון פלעגט
 ער די דרוטו טאכטער ווי גייט עס דיר מיין ליבה טאכטער זאגט ווא מיין לופר פאטער דו האסט
 מיך זייער פטרובט איך האב גביינט דו האסט מיר אטאן גובנן גיין דו האסט מיר צווייא מאנן
 גנגן • איז ער זייער דער שראקאן גווארן אונ זאגט נוס רעדסטו דו זאגט ווא שטעל זיך הונטרן
 אובן וועסטו זעהן ער הט אזו גטאן • אין רעם קוסט אריין איר שווער אונ הייבט ווא אן צו קושן
 אונ האלזן ווי זיין גוואונקמיט • אזו איז דר פאטער ארום גשפרונגן אונ האט אים גהרגות דר נאך
 איז איר פאן אהיים גקוסן אונ הט זו גהרגות מיט איר פאטער אזו זענען דרייא לייט אום גקוסן פון
 רבילות וועגן נון זעהט איר לופר לייט ווס עס קוסט פון רבילות :

דס וועקסטו איז (אבק לשון הרע) גיט קיין רעכטער לשון הרע • אז וויא די מקרא זאגט צום מיינסטן
 מואן די לייט די עבירה פון גנות • צום מיינקסטן מואן די לייט דיא עבירה פון גזילה אונ דיא
 גאנצו ועלט ווערן גשטרובקלט אין (אבק לשון הרע) • דס איינר זאגט נאך אפאמטשט פון זיין חבר
 אונ זיין פונטה איז גיט צו בייוון אים צו שענדן דס הייקט (אבק לשון הרע) קירץ פון דר נאך אלס
 נוס איינר רעט פון זיין חבר אונ זיין חבר איז גיט גערין דרגן • הייקט עס לשון הרע • אונ אוף אזו
 אזאף ווס אים אין דו אוגן רעט ער עס גיט • אונ הונטר די אוגן רעט ער עס ווא הייקט עס לשון
 הרע אוף סאר גיט ער זיין חבר רובן פו זיין שונא רען ער וועט אוף אים בייז כידון • דרום אוף
 סאר קען זיין חבר גיט רובן פאר פול לייט סאמור גפונט זיך צווישן זיי אטונא סידון זיין חבר איז
 אצדיק אונ הט אשם פו אהסידי • קאן ער אים וואול רובן • דען ער האט פנדאן קיין שונא גיט •
 אונ אפילו וועט ווא בייז ריידן אוף אים וועט קען אים גיט גלייבן • אונ די לייט וועלן אן
 שרייאן אוף אים • אונ דס איז איינס פון די גוטו מדות ווס מוואל אנוסן קענעןשון רובן אונ אשלקענן

זאל קען לאזן בלייבן : דש

דס וזבטו איז גיבול פה דען ווען אפילו עס איז גגור גוארן גוטס אוף איינע פאר זוכצוג יאר . מיט גיבול פה איז ער עס קבטל . אוף דר ווס העקט (גיבול פה) איז ער מהוייב אנטעק צו גיין אונ אז ער קען נישט אנטעק גיין זאל ער פיר שטאפן זיינע אוערן אומטוכר מענטש איז מהוייב זיין מול צו גוויינען עס זאל דר פון גיין ביזי אדער גיין אום ריין ווארט נישט ארום גיין אזו גפונן מיר אוף דיא תורה האט אן גשרובן אוקרוגעליק אונזיות (והתקפה אשר איננה סדורה) וזא האט דאך וואול גקענט שרייבן סמך . נאר ווא דט גיין אום ריין ווארט נישט גוארט שרייבן . אוף גפונן מיר אוף אז דיא חקמים זענען זייער גגור גווען דרום זאל זיך דר מענטש נישט פטראכטן אוקר ער לאזט ארום איין ווארט פונם מול דען פון אפוי ווארט ווערט בשאפן אפויזר סלאך אונ פון אונש ווארט ווערט בשאפן אוקר סלאך . דרום האפון די חקמים גאנט דס גיין פערטו מכה איז נישט פיר האנדן פון שווייגן :

דס אכטו איז איין (נגזף) דס ער ווארטשט חמיר אינ אלס ווס מירעט איז ער נישט צו פרוקן ער מיינט מען טוט אים אלס להקעים אונ אוםרעכט . אונ אלז די טובות ווס מען טוט אים איז אים צו וויינג דען ער מיינט מען דארף אים נאך מער טראן טוט אים איינר נאר זאנאך ווס גפעלט אים נישט מיינט ער ויענר דט אים פול ביזי גטאן אונ פיר קערט אז ער טוט ויענעם פול ביזי מיינט ער ער האט אים נאר וויינג גטאן אונ חמיר קרוגט ער זיך מיט זיינע חברים . אונ מיט זיין דוז גונד אונ אז איינר טוט אים אטובה אכט ער עס פאר נישט . אונ טוט אים אפ ביזי דר פיר . מכיש ווען איינר טוט אים עפונם ווס גפעלט אים נישט וויל ער זיך נוקם זיין אין אים . אוף אים זאגט דר פסוק ודברי נרנן כמתלהמים והם ירדו הדרי בשון דיא רייד פון דעם נרנן זענען אייטול קרוג אונ זיי נוקרן ביזי אין בויף אריין דס איז דר כלל פון לשון הרע :

רקילות ווערט אוף גפייקט אוף פור חקקים . דס ערשטו ווער עס זאגט דונגן אוף זיין חבר דס אנדרו ווער עס זאגט אפוסל לונן . אונ אפוסל אמת . דס דרוטו ווער עס זאגט נאר אמת נאר ער זעקט צו עמלוכו ווערטור . אדער ער מאכט מיט אנאנד גונג . דס ויענר פיר שטייט עס איז רקילות . דש פערדו ווער עס זאגט אייטל אמת נאר ער מאכט קרוג דר מיט אז וויא (דואט) האט פאר מפרת (דוד המלך) פאר (שאול) אזו זענען פול פהנים גהרג גוארן אוקר זיין רקילות . האטשע ער דט דאך נאר אמת גואנט . דרום ווער עס וויל ברוט ווערן פון רקילות אונ לשון הרע זאל ער תמיד תורה לערנן . אונ אין וועלטקכו זאכונ זאל ער וויינג ריידן . אז וויא דוד המלך עה זאגט (ישבו שרים בי גדרו עבדך ישית בהנקה) אז די שרים זעצונ זיך פנאנד ריידן זיי פון מיר . אקר אוף גין זיין גקעכט . אונ טוא ריידן אין דר תורה . אונ דר מענטש ווס דוט זיין צונג פון לונן . אונ פון הניפות אונ פאר לשון הרע אונ רקילות . אונ פון (גיבול פה) אונ פון שבעות אונ קללות . אונ פון אלז דר ביוזו רייד . דער זעקפינר מענטש איז אפן עולם הבא . אונ איז גדיף וויא ער וואלט די גאנצו וועלט גמאכט מצות טאווי דר פסוק זאגט (תורת אמת היתה בפהו ועקה לא גמאצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב פועו) דיא ווארקהסונג תורה איז גוויינקלדיך אין זיין מול . אונ גיין אום רעכט ווערט נישט גפונן אין זיינע לעפעצן מיט שלום אונ גלייקמיט איז ער גנאנגן מיט מיר אונ פול לייט האט ער ווידר גקעקט פון זונד . אונ האט נייא גמאכט מצות טאו :

סליק פירקא

סוד חבירך לא תגדה פרק שמונה עשר

דר אכצטר פרק רעט מינאל רעם חקקים סוד נישט מגלה זיין לא תצמוד על דם רעה) ואלקט נישט שטיין אוף זיין חככם גלוש דר פסוק זאגט אונז דס מיינר זאל זיין חבר צו גיין שארון נישט גרענגן . סייא מיט רייד אדער מיט מעשים . אונ דו בוקט אונ מהוייב צו העלפן אומטוכן מענטשען מיט דין לייב אונ גוטס אז עס בוקט אים צו אשארן . אונ בוקט אים אוף מהוייב צו האפן עס זאל אים גיין שארון נישט צו קופן . אז וויא דא וועט בשייך

וערן אקשל ווען די זעהסט אקענטש ווערט דר מרונקון אין וואסער אנדר גלוקים לופן נאך איין
קענטשון אים צו הרנגן אנדר צו בגלגלונג פוקטו אים מחוייב צו העלפן ווי ווייט די קענטש מביש
דאס די טארקט אים גיט מויק זיין אין ווי ליב אנדר אין זיין גוטס . מביש דס די טארקט אים
גיט פאר פארן האמטש עם שטייט נאך אקט פאר באטון אין דר תורה . איז עם אף גדרונג פון
דעם פסק (לא תעמוד וגו') דס וויא בארד די ווערקט נאר גוואר אז ביין חבך קען אשדון צו קוקן
אונ די קענטש אים העלפן פוקטו אים מחוייב צו העלפן . אונ אזב גיט פוקטו עובר אף דעם
גרוסן לאו פון (לא תעמוד וגו') אין דעם קלל איז אף ווען דיין חבך פאר מרוארט פאר דיר אסוד
טארקטו אים גיט מנלה ויין דען עם קען אים דרדך דעם אשארן קוקן . אין דעם קלל איז אף דס
מיטאר גיט עפון דעם חכרם פריב . טאמיר המ ער דרוגן גשרונג אסוד ווס קיינער טאר פון אים
גיט וויסן . דען אקאל קען נין אז עם איז אים אקבנה אין זיין לייב אנדר נעלט אז אקנצד וועט
וויסן פון דעם סוד . מביש אז ווא איז פר חממות טאר מען ווא בגודאי גיט עפנון . אף דר (מאיר

הגולה) דר רבינו גרשון) המ דרוף איין (תוס') גרונן :

דר מדרש ברענט אקעשה אמיראל איז גגאנגן אין ירושלים . איז הט עפוס גמראנן אין אשוקל
אונ אשוקל דרובר צו גדעקט . האט וו אקענטש גפרענט ווס מר אנקטו דא זאנט ווא ווען מיין
מומר זאל וועלן אז מיזאל וויסן וואס דא איז . וואלט ווא עם דאך גיט צו גרעקט גוא ווארום
געקעקט צו וויסן דעם אנדרונג סודות דרום פוקטו אשוקה . אונ האקט מיין דרדך ארץ גיט דר
פסק זאנט (הולך רכיל מנלה סוד) ווער עם גיט מיט רכילות דר איז מנלה סוד דרשות די גקרא
אז דעם פסק ווען איינר האט אקשפט מיט זיין חבך פאר דינינים אונ ער וויל ער זאל פר געסן
זיינע גושי טענות . דא גיט ער אונ סאקט אים צארונג אונ וואקט אים אום אלס ווס ער הט גטאן
אונ איז אף אים מנלה סוד אף אים גייט ער פסק (הולך רכיל וגו') אונ דס איז אזו אצדבי עבירה
ווס דרוגן הענגן פול עבירות . דס גרשמו ער איז מנלה סוד . דאס אנדרו ער איז אים מבייש
דס דרוטו ער איז עובר אף (לא תשנא אחיך) זאלקט גיט פיינט האפין דיין ברודר דס פערדו ער
איז עובר אף (לא תלך רכיל) דס פוקטו ער קעט לשון הרע . דס זעקסטו ער איז עובר אף (לא
תעמוד על דם רעה) דס זאפטו ער איז עובר אף (ואהבה לבעה בפה) זאלקט לוב האבון דיין חבך
וויא זיך זעלקסט דאס אקטו ער איז עובר אף (לא תגזו) . דען אז ער וועט גיט קענן רעקט
טעגן . דא בוקטו ער זיין נעלט צו אוב רעקט . דס גיינטו ער איז עובר אף (לא תחמוד) זאלקט

גיט גלוקטון דיין חכרם נעלט דס צעהנטו ער איז עובר אף (הולך רכיל מנלה סוד) :

אז אים זאנט דר פסק ריב את ריבה וסוד אחר אל תגדה) קרוג דיין קרוג . אונ מיין אנדרונג
סוד זאלקטו גיט מנלה ויין . נמצא אז דר רשע איז עובר אף צעהן ארבי עבירות . גלייך
וויא ער וואלט עובר גווען אף דוא (עשירת הרבות) דרום זאל אומלוך גווארנט זיין זיין חבך צו
קיין שארון גיט ברענגן מיט מיין שום זאך . בפרט ויין סוד גיט מנלה צו זיין . אפינדו ער האט דר
פון קיין שארון גיט . אז ווי דר פסק זאנט (ונאמן רוח מכסה דבר) דר בגלייבט פר הולט די זאכן
דער ווס הט איון אופן מול דר קען בייא זיך מיין סוד גיט איון האלטון . אונ ער הייסט איון רכיל .
אונ דר ווס האט איון צו גשלאסן מול דר קאן יא איון האלטון ביי זיך אסוד . אונ ער הייסט איון
(נאמן) דרום האבון די חכמים זל פאר באטון פאר קייננס קיין סוד גיט פאר מרוארון . סיידן ער
ווייסט גיט אז ער האט איון צו גשלאסן מול : אז וויא דער פסק זאנט (סודך לחבר סן האלף אל
הגולה) דיין סוד זאלקטו אמילו איינם צווישן מוונד גיט מנלה ויין . אהקט האט גוואנט דיין סוד
האלט בייא זיך תפוס קלובר אז די פוקטו מנלה אסוד דיין חבך . אזו פוקטו ביי אים תפוס דס דוא
האקט מוכא ער זאל אים פאר קייננס גיט מנלה ויין . תמיד זאל אוקלובר גווארנט זיין גיט צו פאר
מרוארון קייננס קיין סוד . סייא אף זיך מביש אף זיין חבך (כפי וסי) האט זיך בארוקט אלז מיינו
טען האב אף מיה גיט ארום גוקטו גרמיר אף האב מיין קאל מיין סוד גיט גוואנט דס אף זאל זיך
בארפן ארום קוקן קיינער זאל אים גיט הערן . עם איז גווען אפחור וואס האט אום גוואנט ווס מען

האט גרעט אין בית המדרש פאר צווייא און צוואנצוג יאר האט מען אים ארום געשופט פונם בית המדרש און סיהאט אים גרופן (מגלה סודות) קיין קאל נאלקטו נישט פאר טרארן פאר קיינס קיין סוד. אז וויא דס שפרהך יארט נישט דעם סוד וואש דו וויקסט נישט פאר טרארן פאר דיין פיינט פאר טראר און נישט פאר דיין פריינד דען ער קאן נאך נעדין דיין פיינט :

מעשה אהבם פאר טרארעט אסור פארן אנדרן חכם. האט ער צו אים גאנט האקטי מיה דעקט פאר שטאנן בלוקר לאו עם ביאי דיר בלייבן. האט אים יענוד גענפרט עש איז גלייך ביאי מיר וויא איך האב אים פאר געסן דו האסט קיין זאך נישט צו האבן דו וואס איז סגולה ניין חכמה סוד אפילו איין אמת. איז גלייך ווי ער וואלט גוונט עבודת פוכבים סביל נוער עש זאנט נאך אונגן. דו איז אום נוערונג אין נאמש אונגן. און אין לייטונש אונגן. אז עש איז קיין עקרהו קריאה פון אים נישט פאר האנהו און דו וועלט. אז ווי דו פסקו זאנט ונשבעת שקר אז תאבהו כי את כל אלה שנאתים נאום ה' :

סליק פרק הולך רכיל ומגלה סוד

ענין רישומת בחלקו פרק תשעה עשר

דער ניינצטור פרקעט ווי אוטלוך זאל זיך בנגן און זאל זיך משמח זיין מיט וואס גאט שוקט אים צו סיי נקטל סייא ביז :

צדיק אוכל לשובע נפשו ובטן רשעים תחטר) דו גביא זאנט דו צדיק עקט צו זעסן זיין לייב דס ער זאל גוונד זיין צו נאמס דוקט. און דו בוך פונם רשע איז תמיד מנוקט בלוקר דו צדיק לאזט זיך בנגן מיט ווס גאט בשערט אים. ער בנערט נישט קיין אוברגו עסון און סרונקן נאר צו דו האלטן זיין לייב. און בנערט ער נישט קיין אוברגו קליידר. נאר ווערלדו ער זאל נישט סבייל נוערן פאר לייטון און בנערט און נישט קיין שיינו הייוד. דען זיין בנהה איז אלס רשם שמים. דרום סוקט ער נישט און זולפר. און דער דער רשע בנערט נאר אוברגו עסון און סרונקן האט ער שיינו קליידר בנערט ער נאך שענודו האט ער אשיין חזו וויל ער אשענודם הט ער פול נאך און זולפר וויל ער נאך מער דס ברענגט אים אלס זיין נאנה. און דו צדיק גרעקט תמיד אלס ווס גאט נישט דס גוט ער מיט חסד און רחמים. דען ער איז דעם סענקשון נישט אחייב צו גובן. און אלס ווש ער גוט אים איז אוברגו :

דען הקב"ה האט דרוף בשאפן דעם סענקשון דאס ער זאל אים רונג און זיין תורה ערנטן און זיינו מצות טאן און זאל בעסור זיין פון אמקאף. דען דער סלאף האט קיין עולם הבא נישט. אזו גרענקט זיך דער צדיק דרום קאנט ער זיך בנגן. נאר ער זאל קענן זיין נשמה דער האקטן אין גוף. פרי ער זאל קענן גאט דונן. און אפילו עס גייט אים אוכל איז ער עם און סקבל באהבה דען ער רעכנט זיך פאר אגאט און דער נועקט. און גרענקט זיך אז איך ווער אהיים קופן וועט מיר בעסור זיין. און דו רשע איז אקס פאר קערט. ער מינט ער איז דרוף בשאפן גווארן נעקט און גוקט איין צו זאקטן. און זיך שיינו קליידר מאכן. און שיינו הייוד בואון. און זאל פרעסן און זופן אז וויא דו עוברי פוכבים טראן. ער מינט דו וועקט איז דו רעכטו וועקט. און ער גרענקט נישט דס דער מוש שמים הונטר אים. דאס ער וועט אקס מוון אובר לאזן דרום הייקט ער ארשע. וויל ער טוט נישט זיין שליחות ווס ער איז דו צו גשוקט גווארן :

עם איז אפיל אפלה שוקט ארום צווייא שלוחים. אזו איז אשליח גווען איין נאמן. און הט זיך נישט גוקט הונטר וועגן און האט געעסן אקס וואס איז אים צוגקומן אפילו סרונקן ברוט. נאר ער זאל קענן זיין לעבן דער האקטן צו טאן דאס שליחות פונם סוף. דער אנדרר שליח הט זיך שון ויא גוקט הונטר וועגן. און איז נאך גנאנגן זיין וואול קוקט מיט עסון און סרונקן און פארן קלה. דא פרייאט זיך דו סוף. און בצאלט אים זיין שוכר. און יענוד שליח ווס האט פאר געסן זיין שליחות שוקט נאך אים דער מלה. און זאנט צו אים איך האב דו גשוקט מינו זאבו

הלכות לשמה בחלקו פרק יט

טוב

צו פארוכטמן און די האקט דרוגן פאר געסן און בוקט נאך גלאנגן נאך דיין לוקט און לאזט ער אים הענגן • און איז דאס אוף • דער צדיק טוט דס שליוחות פון נאט בוקטט ער עודה • אבער דר לשע איז פאר קערט קוקט ער אין גיהנם :

דרום ווארום זאל דר מענטש אז אים נאך לופן נאך געלט • ער מוז עס דאך אלס אויבר לאזן ווארום זאל ער בעסער ניט איין זאמלן זעלבו זאכן ווס ער זעקט מיט זיך מיט אוף זייענר וועלט • דס איז הורה און מעשים טובים • אוב דר מענטש וויל זיך גרענקן איך וועל אויבר לאזן דאס געלט מיין קוגל דס איז די גרעסטו נארזשקייט אין דר וועלט דען טאמור וועט ער ארום ווערן נאך בייא זיין לעבן • אז וויא דר פסוק זאגט (בהצי קויו געזכנו ונאחריהו ויהיה גבל) אין זיינו האלבו יארן וועט ער דאס געלט פאר לאזן און זיין סוף וועט זיין שולקאפטג • און דאס זעהן מיר דאך אלו טאג דס איינר ווערט הייך • און דר אנדערר וועקט ארום • דס אנדער ווער ווייטט אוב זיינו קוגל וועדן עס פהאלטן :

דס דרוטו טאמור וועלן זיינו קוגל נאך זונדן דער מיט • דס זיי וועדן זיך פנאכה האלטן אדער זיי וועלן בעליג גבול זיין • אנדר טאמור וועלן זיי זיך קרוגן דר מיט • אויך זיי וועלן דר מיט טוזן אנדרו ארבי עבירות • און טאמור אז זיי וועלן קיין געלט ניט האבן וועלן זיין זיין צדיקים • און אפילו ער וועט זיך שון ערלוק פון מיט זיין געלט • טאמור וועלן זיינו קוגל דער מיט זונדען גוא זיך שון ערלוק פון מיט זיין געלט • טאמור וועלן זיינו קוגל זאגט ניש עושר שמור לפעלו לרעתו) עס איז פאר האנדן און איין עשירות ווס איז גרוט צו זיין בעלים צוא זיין ביין דרום זאל זיך אומלוקער מענטש פמיר משלח זיין מיט ווס נאט דאט אים פשעקט • אפילו ער איז נאך ארום זאל זיך אומלוקער מענטש פמיר משלח זיין מיט ווס נאט דאט אים בטרון האבן אוף גאט דס ער שפיטן די נאנצו וועלט וויא דער פסוק זאגט (נתון להם לכל בשר) נאט גוט ברוט צו אלו בעשענשוט אוף שמיים (פותח את ידיו ופושט בע לכל מי רצון) ער עפונט זיין האנט און סאכט זעמן אוטלוקן מענטשן נאך זיין רצון נאך דעם מענטשן גוט ער ברוט און פלייש • און דיא בהכות גוט ער שפיין • דרום איז ראוי אז דער מענטש זאל זיך (משלח בחלקו זיין • אז וויא די בהמות און חיות זענן פריילוק צו זייער שפיין :

אין (מדרש) שטייט אפשה • עס איז זייער אהסיד בשעת ער הט גוואלט עסן • האט ער זיך אז גטאן פלית און תפילין און הט צום אוף גואמלט זיינו תלמידים • און הט זיין אוף אן גטאן פלית און תפילין אוף זיין זוגל האבן אוף אן גטאן זייערדו מליתים און תפילין • און זיין אזי האבן אן גתבו צו זונגן זיינו לובן גואנג צו הקב"ה פארן עסן • האבן אים דיא לייט גפרענט ווארום טוט איר דס • הט ער גואנט ווען איך זאקט זיין אין אהפיקה און זאל ניט האבן צוגעסן • וואלט איך קוודאי געעסן דעם פון דער תפיקה • און וואלט אים פול געלט גנוג ער זאל מיר האטשו געבן אפטקל גערשטן ברוט • דאס איך זאל ניט שטארבן פר הזוגל ניו מביט וקיו הקב"ה גוט מיר עסן און איך זיך הנהגה מיין טוש און טוא מיר אן תענוג נאך מער ער גוט סיר מיין ברוט אן שירקא • ווען אפילו איך זאל בארפן אלזין אקרון און זיין און שנייירן און דרעשן • און ווינד שובלן און מאקן • און זוכן און קנעטן און פאקן • וואלט איך דאך דר מיט גרום מיא גהאט דאך וואלט איך בראקט צו לובן נוא סכ"ש אז ער גוט מיר אלס פארמוטן און צו דער צייט • דאך איך אים דאך ברויזי לובן מיט גרום שמה אוף דעם גרוסן חסד ווס ער טוט אלו טאג • נאך איינס און דאך דאך לובן הקב"ה דס ער גוט מיר מיין שפיין און גרעפנשוט פון זיין מולדו האנט • גוט און לייטמוס גאב • דען זייער גאב איז זינצוג און די שאנד איז מול דרום לוב אוף הקב"ה אוף זיין גרום חסד • דס איך זיך ביי מיין טוש • און האב נאך אוהרים בייא מיין טוש • דען דער ווס זיצט אויבר אפרעקרו טוש • און עקט מיט פנעמו לייט • דעם איז די גאנצו וועלט פאר פונצטורט • (רב חסדא) זאגט זיין לעבן איז קיין לעבן גיט • דרום האב איך הקב"ה צו דאנקן :

תנו רבנן דו רבנן האבן גלעדקט • דרייא וענן וואס וייער לעבון איז קיין לעבון גיט • דער וואס האפט צו זיין חברם טוש דר עקט גיט צו דר צייט און אוף גיט דו שפייז וואס אים לוב איז • דס אנדרד ווער עם לאמך דס ווייב גועלמאנן איבר זיך • דס דרוטי ווער עם הט יסורים אין ויין לייב אמיל זאגן אויך דר ווס הט מיינ גיט נאר איין העקד אן צו טאן • דאך אפילו ער עקט אפילו בייא אפרעמדן טוש זאל ער דאך גאט לובן און זאל זיך לאזן • בנען גיליה וויא ער וואלט רייך גוען און וואלט געסן ביי זיין טוש • אימלוכר יהודי איז מהוייב גאט צו לובן אפילו עם גייט אים איבל אונד ער איז ארום • אונד ער איז קראנק • אונד אפילו ער איז אין דר תפיסה • אזו וויא דוד המלך זאגט (צדה ויגון אקצא וקשם ה' אקרא) צדה און קלאג האב איך גפונן און אין דעם נאכט פון גאט האב איך דאך גרופן • אויך זאגט דר פוסק (צדק ומשפט אשידה לה אומרה) גיט אזו וויא דו ערבדי פוכבים טאן ווען עם גייט זיי וואול לובן זייא זייערו צרות פוכבים • און ווען עם גייט זיי איבל פלובן זייא זייערו צרות פוכבים • וויא דר פוסק זאגט (בי ירעב והתקצף במלכו ובאלהיה) אז ער איז הונגריג צעריגט ער אויף זיין מלך און גאט • אבר מיר קנדד ישראל וענן מהוייב גאט צו לובן אפילו עם גייט אונז איבל • דען אפילו ער שוקט יסורים אויף אפענטשון איז עם אלס למובה :

עם איז אפישל איינר איז תיב מיתה גווארן ביי דעם מלך • אזו לשמאקט ער זיך בכל הוכחת אה טיט כל התהוללות דס מיטאל אים נאר איין האגט אפ שניידן • און אז ער פולט דעם הקסד דאס ער ווערט דער לייזט פונם שווערען טוט דאנקט ער דאך און לובט דעם מלך • אזו אויך אז עם קנאן יסורים אונד קרעק אונד ארוקקייט אופן מענטשען איז דאס דאך איין פפרה און זיינו וונד וואס ער וואלט אויף זייא גמוזט גרום עזנש ליידין אין גיהנם • און ער קומט דאך אפ טיט אקלייני הייכו יסורים אויף דר וועלט • אזו נארך ער דאך דאנקן גאט דרוף • אזו גפונן מיר אויך דס (איוב) איז אום נקמן פון זיין נוסם און פון זיינו בהמות • און שיינו בייזור • און קעסמלוכי קונדד • האט ער דאך גלובט גאט • און האט גזאגט גאט עם מיר גנעבן אן משפט און גאט עם ביי מיר ויידר גנבן טיט משפט • דען ער הט דאך גזעצט זיין בית דין של מעלה טיט מלכאים און זיי האבן גמשפט אוב ער זאל עם ביי מיר ויידר געסן אזו האבן זייא דאך בנדאי גמשפט פון מיין מוכה ווענן • אזו אויך דארף אימלוכר מענטש טאן :

און דר מענטש ווס איז פועט אין יסורים און איז זיי אויף זיך גיט מקבל באהבה און איז זיך חזי מצער דרוף טוש ער אנרטי עבירה • דאס ערשטו ער נעכט גיט אן פר רוב דו שמתאף פון גאט • דס אנדרד אז ער זאל ווא יוא אן געסן פר רוב וואלט זיי דאך גוען איין פפרה און זיינו וונד • ווי עם שמיים (את אשר נאהב ה' יוכיח) וועסן גאט האט לוב שמתאפט ער • כדי עם זאל זיין איין פפרה אויף זיינו וונד • און אז ער נעכט זייא גיט אן פר רוב וענן זייא קיין פפרה גיט • (קעשה אפלה הט ביי זיך גהאט אראקטור איין יהודי • לסוף איז דר מלך ברזנו גווארן אויף אים • און הט אים גנמן אין תפיסה אריין און הט אים אן גטאן אייזערני קייטון אויף זיינו העכט און פונם און אויפן האלו • און הט אים געבון אלו טאג נאר אשטונקד גערשטון ברזש און אקרונדל וואסר און הט אים אן גטאן גראבן קליידר דס ער הט אים גוואלט פינגן • דר מלך הט גויסט דאס דער דאקטור איז אנרוסר תכם • הט ער אלס נאך גפרענט וואס ער לעט • אבר דר דאקטור האט וואול גויסט דס דר מלך וואלט גערזן גהערט ווס ער רעט • אזו הט ער גיט גרעט קיין שום ווארט דוא נאנצו צייט אפילו טיט דו שוקרים • און הט אפילו גיט גזאגט איך בין הונגריג :

אמאל הט דר מלך גשוקט נאך זיין ווייב און קנדד און זאגט צו זיי • זיי זאלן צו אים קוקן אין תפיסה אריין און זאלן טיט אים היידן • וענן זיי גנאנגן צו אים • און דר מלך הט זיך צו גהערט ווס זיי וועלן היידן • האבן זייא גזאגט צו אים דו ביסט דאך אין גרוסי ליד • און לייקט גרום הונגריג און דארשט • און דו ביסט דאך שוין און רום אויפן פנים און ביסט פעט • זאגט ער טיינו לובו פריינד אין אלו מיין עסן און מרוינקן טוא איך אריין וזבן ער לייא קרייטונק דרום גלייבט זיין מיין פנים זאגן זיי צו אים זאג אונז טאמור וועט אונז אויך אפאל אזעלכע יסורים צו קוקן וועלן

הלכות לשמה בהלקו פרק י"ט

מיר ויזקן ווס צו טאן . זאגט ער איך וועל אייך זאגן וואס דו זענען ערלייא קרייטבוך זענען . דאס
 ערשטע איז בפתח דם איך האב מיין בפתח צו השיי דם ער וועט מיר סציר זיין פון אלו צרות .
 און וועט פאר קערן דעם סלק זיין הארץ ער זאל זיך פריהם זיין אויב מיר . און ער וועט מיר
 בונדאי העלפן . אזו וויא דער פסוק זאגט ברוך העבר אשר יבטח בה' ויהי ה' מקטרוהו דען ווער
 עס פרי זיכרם זיך אין גאט זיין פרי זיכרונג . דס אנדר איז (תקנה) איטלוקר בארף האפן
 צו גאט דס ער וועט גיט פרי פאלן ווערן אין זיינע צרות :

ד'ס דרוטו איז (סיבה) עס קומן גיט קיין יסורים אויפן מענטשן שידן אויב אסיבה . דס ער דס
 דאס זיך פאר וונדונט . דאס פערדו איז (מה אעשה) ווס קען איך טאן . וויא זאל איך ווענדן דאס
 דאס פונם סלק . שידן מיט האפונג צו גאט . דס פופטו איז (שלאם פיסורים) איך פרייא מיר מיט
 היינו יסורים דאס גאט שטרעפט מיר אויך דר וועלט גרי איד זאל זיין קיפן לעולם הבא . אזו ווי דר
 פסוק זאגט (אשרי הנבר אשר העסקנוהו) וואול דעם מענטשן ווס גאט שטרעפט אים אויך דער
 וועלט . דס ער ווערט גלייטורט לעולם הבא . אזו וויא דר גטרא זאגט (רבי יהושע בן לוי) זאגט ווער
 עס פרייאט זיך מיט זיינע יסורים אויך דר וועלט ברענגט ער דו גאולה . וויא דער פסוק זאגט (קהל
 עולם גושע) מיט די יסורים ווערט דו גאנצו וועלט גהאלפן . דאס זעקסטו איז (שמה בהלקו) איך
 פרייא מיר מיט מיין חלק ווס גאט מיט געבן און לאז מיר פונען דר מיט . און דער גיט נאך
 וואול טען . און גרענקעס איז נאך פרי האנדן זעענדי ווס לידן נאך ענדן יסורים פון מיר . דאס
 זעבטו איז (לשעות ה') איך ווייס דס השיי קאן מיר העלפן אין איין אונג בלוק דען ער איז איין
 ירוהם (הנחן) ער דר באריקט זיך אויב דעם מענטשן און טוט אים פול חסד . ער וועט דס ביזו פון
 מיר אפ טאן . און וועט ביצאלן מיין פינד ווס האבן מיר פרי סקרת ביי דעם סלק :

ג'ו מיין לובו פריינד איטלוקר זאל זיך דו זענען ערלייא קרייטבוך אין מוח אריין נעמען . וועט אים
 השיי בונדאי גיט פרי לאזן . אזו ווי דר פסוק זאגט (ובטח על ה' ירושן) ווער עס פרי זיכערט
 זיך אין גאט ווערט פעט . דען ער הט ממיר זאגט לעבן און איז פרייליך אזו ווי (רבי אלעזר) זאגט
 ווען איינר הט היינט צו טען און פריענט ווי וועל איך מארגן נעמען . דר איז (מקטני אטנה) . ער
 גלייבט גיט דאס השיי גוט איטלוקו מענטשן זיין שפיו :

מיר קענן דאך אפ לערנן פון שלמה המלך . ער איז דאך דר רייכסטו סלק גווען אויך דר ערד .
 אזו וויא דר חכמים שרייבן . אויך איז (מלכים) שמיט אויך פול פון זיין עושר . אזו וויא דער
 פסוק זאגט (אין כסף נחשב בימי שלמה למאוקה) קיין זולר איז גיט גיאכט גווען אין דיא צייטן
 פון שלמה . עס איז געגען אויך דר גאט אזו וויא אצונד רונן דו שמינדר אזו שלמה המלך הט גועהן
 דס ביזו וואס עס קומט פון עשירות . דען דר עושר האקט זיך בגאון . און טוט אפ פון זיך עקאת
 לשמים) . און דורך דעם פרי וונדונט ער עולם הבא אזו הט ער געטען צו הקביה (רש וועשר אל
 תתן לי הקרפני דחם הנקי) קיין ארוקמיט און קיין עשירות זאלסטו מיר גיט געבן נאר גוב מיר
 מין שפיו אלו טאן . דען דס עשירות וועט מיר ברענגן פון עולם הבא . און אויך דס ארוקמיט
 וועט מיר ברענגן צו גניבה און חילול השם :

ג'ז ווערט וויא גרוס איז דו סצוה פון דעם וואס איז זיך (משלאם בהלקו) און לאזט זיך פונען מיט
 ווס גאט הט אים געגעבן . דען ער ווערט ברוט פון פול גרוסו עבירות . פון גניבה און גנילה .
 און קנאה און שלגאה און (השגת גבול) און גלוסט גיט צו זיין חכרם זאכטן . דען דר ווס איז עובר
 אויך (לא חסוד) איז ער במעט עובר אויך קל התורה כולה . דען דאס אזו עבירות הענגן דרוגן .
 גניבה און גנילה און רציחה און עבודת פזקבים . דען ווען איינר גלוסט צו זיין חכרם געלט דא
 איז ער אים קנא דר פון קומט שלגאת חנם איין עבירה ברענגט דו אנדרו עבירה און דר בעל מקנא
 הט מין סאל קיין סנותה גיט :

אייין חכם הט גזאגט וויא הארף איז דר ענש פונם בעל מקנא . דען ענדר ווס ער איז אים קנא
 דר ווערט אין אים ניוו נקסה . דען דר בעל מקנא איז זיך אלו טאד מער סצער פאר וואס עס

כייש ייענום וואול • און זיין לעבן איז אין אייטל צרות און ווייא טאג • אזו וערשט ער צארונג איבך
 הש"י • דס עם נפעלט אים ניש וויא ער טוט • דרום וערשט דו קנאה ביי אים גשטארקט • אזו
 קופן אוף אים פוג חוקאים רעים • ער מוז גשטארבן אין האלץ יארן • אזו אוף גשטייט אין פרק רבי
 גאלענר הקפר זאגט דו קנאה און דו פארה און דר קבוד צוהן אום דעם מענטשן פון דר ועלט
 דרום זאל אימלוכר גווארונג זיין אפ צו טראן פון זיך דוא בייזו מכה פון קנאה • און זאל זיך בנגן
 לאזן און זיך משמח זיין מיט ווס גאט קט אים בשערש • עושר • אונד דלות • גונד אונד קרענק
 וואול טאג • אונד יסורים • און זאל קיין פעסורש גיט פנעדן • אזו טראן דו רעכטו צדיקים ווס
 האבן זייער גטחון אין הש"י :

און דר ווס גרוקט צו אלום דר לאזט זיך אוף גיט בנגן • אוף דר וואס פנערשט קבוד דר איז זיך
 אוף גיט משמח מיט דעם זיינגן ווס גאט קט אים צו גטילט • און קט קיין גטחון ניש אין
 גאט • דס ער קען אים געבן קבוד אונד עושר • דא ועל איך אייך נגבין פר גשטיין וויא מוזאל דער
 קענען איין מענטשן אויב ער איז איין בעל קנאא פפרט אין איין עושר • דס גשירות איז גטילט אוף
 צווייא חלקים איינער איז איין עושר פון זיין מך וענגן • דער אנדערער איז איין עושר פון זיין זכות
 וענגן • דר ווס איז איין עושר פון מל דר קט מיין גטחון גיט אין גאט (דוא ראיה) ער איז בארג און
 וויל קיין צדקה גיט גובן • דר עשן ווצט אוף זיין געלט ער זאליוועט זיך זעלבסט אוס צו געבן אזו
 זייא אויך גשטייט פול דר פון אין הלכות (משא ומתן) • אפך דר עושר פון גאט ער גוט צדקה און קט
 זיין גטחון אין גאט • אזו וויא דר פסקו זאגט (פרכת ה' בעשור) דו פרקה פון גאט מאכט ריך אפך
 דר עושר ווס קט גיט זיין גטחון אין גאט • זאגט אוף אים דר פסקו (ואבך העושר הדוא) דר זעלבונד
 עושר וועט פלארן וערן :

דרום זאל אימלוכר אוף זיך נעמן דוא מכה פון גטחון • און זאל זיך (משמח בקרקע) זיין • און זאל
 מורה זיין דאס דו השנחה פון גאט איז אוף אימלוכן מענטשן • דס ער גוט אימלוכן זיין
 גשפייט אלז טאג • צו דר רעכטור צייט • אפך דר וואס פר לאזט זיך אוף זיין חכמה נעמט ביי אים גאט
 אנועק זיין חכמה • וויא דער פסקו זאגט (לובד חכמים בערמה) ער צוויינגט דו חכמים מיט זייער
 ערמות • און דר ווס פר לאזט זיך אוף זיין עושר נעמט ביי אים גאט אנועק זיין עושר • וויא דער
 פסקו זאגט (והבומהים על חילם) דו ווס פר זיכרן ווף אוף זייער געלט • וערשט עם פלארן וויא איין
 אדער פלהט אנועק • אוף זאגט דר פסקו (בתצי מיו ועובנו) אין זיינו האלבו יארן וועט ער דס
 גשירות פר לאזן • (ואריריתו יתיה נבל) און זיין סוף וועט זיין שולקאפטוג • נאך קער טוט גאט
 דעם ווס פר זוכרט זיך אין זיין גשירות און האלט זיך גרום דר מיט • דס ער קען דר פון קיין גנאה
 גיט האבן • אזו ווי דער פסקו זאגט (ולא ישליטנו האלתיים לאכול מסנו) גאט קט אים ניש גמאכט
 זינעלמונג צו עסן דר פון :

גאף מער דר ווס נעמט זיך אונד מיט זיין נעקט דר פר לייקונט אין גאט הי • ווי דר פסקו זאגט
 (כפירים רשו וועבו הוילשי ה' לא יחסרו כל טוב) דו ווס פר לייקונג אין גאט ווערן אים און
 הונגרוג • אפך דו ווס פארשטמן גאט זענן גיט גמנרט אלרום גוט • און דר וואס פאר זוכרט זיך
 אין זיינו קרובים ווערן זיי אים פר לאזן • ווי דר פסקו זאגט (אח לא סדה יפרה איש) איין פרודר
 וועט גיט אוס לייזן דעם אנדערן אין זיינו נטון • אזו זאגט גאט ער זאל זיך גיט פרומן דר גבור
 מיט זיין גבורה • און דר עושר מיט זיין גשירות • (השפך וירע אורתי) ער זאל קלונג אין דר תורה
 און זאל וויסן זיינו וענגן • אזו וויא איך בין איין (ברחם ורחמי) אזו זאל ער אוף זיין :

ווען איינער איז אפילו איין ארוכאן זאל ער זיך דאך משמח זיין מיט זיין דלות • גלייך וויא גאט
 וואלט אים געגעלט מיט ארויכו כציאה • און ער זאל פריד אזו זאגן מיין דוכר גאט דוא
 האקט מיד בשאפן פון גישט און האקט מיד גשפייזט און מיין מומערס בוך • און דוא האקט מיד
 גשפייזט מוט מיין מומערס ברוקט • און אוף פון מיין יונענט ביו אצינד • גיט פון וענגן מיינו גוטע
 מעשים • דען איך בין איין וזרונד מענטש • און בין גיט ראוי דס גוטס ווס איך האב גהאט פון
 דיר

הלכות לשמה בחלקו פרק יט

דיר נאט מיין נאט • גאר פון דיין גרוס גנאד און פארום הרצוקייט וועגן • דס דיין חכמה ווייזט אזוי אוס • נון אצונד ראטשו מיין לשפיו וועגן אבוטל פאר גנדרט בין איך מיה משלח מיט דיין לשפראף און בין עם מקבל פארהיב דען איך ווייס וואויל דס דוא טוקט מיר אלס למובה דר נאט ווס האט מיה גשפויזט פון מיין וינגט ביי אהער • אים דוב איך און בין אים פתויב צו לזבון אוף דעם ארום ווס ער הט מיר גמאן • און אוף דעם ווס ער טוט מיר און אוף דעם וואס ער וועט מיר טוין נון ווי ניין הייליגער נאמן ווייל און גביט אוף מיר בין איך אוף מיר אלס מקבל פארהיב און וועל מיה פרייאן דער מיט • גלייך ווי מיט גנרוסו מצואה :

מעשה אסלה הט ארום גוקט פונם פענצטור פון זיין שלאס • און דר שלאס איז גשטאנן קעגן מיה • האט ער געווען וויא עם איז גוקטן איין אקטור מאן • און הט זיך געזעט אויפן זאקט בייא דעם וואסור • און האט ארום גנוטן אראר שטוקל פרוט און הט עם צו ווייקט אין וואסור ביי עם איז צו ווייקט גווארן • דר נאך הט ער עם געסען • און האט גשוונקן וואסור פונם מיה דר נאך הט ער זיך גלייט שטאפן אויפן זאקט • אזוי הט אים דער מלך גשוקט רופן און הט אים גפרענט דו בוקט דא געסען אויפן זאקט • זאנט ער יוא מיין לופר קונג זאנט ער איך פל ווינדן מיה דו אקטור מאן • וויא דו קאנט זיך פונגן און האקט אזוי אפייז לעבון • זאנט ער מיין לופר קונג איך בין מיה משלח דר מיט גלייך וויא איך וואלט געסען (בעדע מקמים) זאנט דר מלך איך פאר ווינדן מיה ווי דו בוקט זיך משלח מיט אזוי אפייז לעבון • זאנט ער מיין לופר קונג איך וועל איך זאגן ווער עם הט אים ארגר לעבון פון מיר • זאנט דר מלך זאג • זאנט ער ווער עם לופט נאך נאך געלט און גוטס • און וואלט געערן בייך גווארן • דר האט איין ארגר לעבון פון מיר דען ער האט קיין מאל קיין רוא גיט אוף זיין הארצון ביי טאג לופט ער אהין און אהער וויא אקטור גנדר און בייא נאכט שטאפן ער גיט • און מראקט וויא אז ער זאל געלט גווינגן און ער פארט אויב ימים און סתבריות אוף יארדיים און טאג און נאכט האט ער מורא און זארגט פאר גוללים • און אז ער קוקט זען אהיים • דא זארגט ער ווינדן • און רעכנט חשבונות מיט זארג און אנקסט און עם איז אים קיין מאל גיט גנוג ער רוקט זיך פמיר ווינדן צו פארן • און וויא מיין ער גווינט • וויל ער נאך מער האבן • ואוהב קפח לא ישבע קפח) ווער עם הט דוב געלט דר ווערט גיט זאט מיט געלט אזוי קאן ער קיין מאל גיט שטאפן ווי דר פסוק זאגט (השולבע לעשיר אינו מניח לו לישון) איין עשיר ווס לאנט זיך גיט פונגן דר קאן קיין מאל גיט שטאפן און זיין סוף איז ער פל לוקט בייידו עוקמות דס ער ווערט אן זיין געלט און ווערט אן עוקס הפא אוף :

אז דר מלך האט דס דער הערט פונם אלטון טאג האט ער אים מודה גווען און הט אים ווייער גלובט • און האט אים גנובן גרוסו פתנות • דרום זאל זיך אויפלוכר די מעשה אין סות אריין געמין • און זאל זיך (משלח בחלקו) זיין • און זאל זיין פסחון האבן צו הקב"ה און עם איז בעסור ער זאל זיך בהעלפון וויא ווייט ער קאן • און זאל אום שבת עסן גלייך וויא אום דר וואכן • און זאל צו קיין לייטן גיט פראפן וואויל דעם סענמטשון ווס דר נערט זיך פון זיין געגע פפיו וויא דער פסוק זאנט (נגיע בפיה) ביי תאלל אשפיה (וטוב לה) אז דו וועסט עסן פון דעם ווס דו ארבוטט מיט דיין האנט • וועט דיר וואויל זיין בעדה ובעדהב גמצא אז דער ווס איז קיינא גיט פקנא און איז זיך (משלח בחלקו) דר האט אנט לעבון און לעבט מיט שרום און פרייד • אז וויא דר מלך עיה האט גזאנט (נתת שמהו בקבי מעת דגנס ותירושם רבו) עם גוט מיר אשפחה אין הארצון ווען דס קארן און וויין פון דיא רשעים טוט זיך מערן • פלופר איך בין מיה מיין משלח מיט מיין בוקל • וויא דו רשעים זענן זיך משלח מיט זייער פיל קארן און וויין • דען וויא זענן זיך גיט משלח • און גלוקטן פמיר צו מער • אפר איך לא מיה פונגן מיט מיין בוקל • איך לייג מיה מיט שרום און שפרייא אוף מיט שרום און שטאף פמנחה • און שטייא אוף פמנחה • וויא דר פסוק זאנט (בשלוש ידיו אשפכה ואישו כי אמה'ה לך דר לבמת תושיבני אמן) :

מליך פרק לשמה בחלקו

דער צוואנגסמאד פֿרַק וויא מיואָד די מצות מאָן :

אָם בחוקותי תלכו ואת מצותי תשקרו וגו' דאָס איז דאָך ידוע אז דיא מצות פון דער תורה זענן גטילט און דריי תלקים אמיל דייוסן חקקים אפילו דייוסן (משפטים) (חוקים) זענן די מצות וואס מיר ווייסן און וויא מירן מעס ניש דהיינו (צדיות) (שעמנו הויר) • ועלכו מצות ווס דער יצר הרע איז די עזבדי פוכבים שפעטן דר פון די הייסן חוקים • (מצות) זענן אנעלכו מצות ווס מיר ווייסן זיא דעס מעס דער פון • דהיינו (שבת) און ווס טוב (סוכה) (משפטים) דאס זענן די דינים • ווען איינור דעס אנדרון איז שולדיג זעלט • און דער תורה (אם בחוקותי תלכו) אוב איר וועט גיין אין מינו (עזיקה) • דס הייקט (משפטים) דס זאנט די תורה (אם בחוקותי תלכו) וועט איר הוטן פלוקר אז וויא חוקים • תאמסו איר ווייקט ניש דעס מעס דר פון • און מינו מצות וועט איר הוטן פלוקר אז וויא איינור ווס הוט און ווארט עס זאך אים צו קוכן אפציה • דס ער וויל ווא טאן אום גוזמט :

דיא נקרא זאנט אין (עבודת פוכבים) (אם בחוקותי תלכו) דאס מיינט מען איר זאקט זיך מירן אין דער תורה • און אלו אייערע עסקים זאלן זיין אין איר (ואת מצותי תשקרו) דס מיינט מען איר זאקט דיא מצות מאָן • דען ווען איינור לערנט תורה • און טוט מין מצות ניש אזוי ווי תורה פאר נישט גרעכנט • און אז ער טוט מצות און לערנט מין תורה ניש זענן זיינו מצות פון נישט גרעכנט דען ער ווייקט דאך ניש וויא אזוי די מצוה צו מאָן אז וויא איר וועל דא בעסר בשידון • וויא דר פסוק זאנט וואס לא תשקעו לי ולא תעשו) אוב איר וועט מיר ניש צו עררן צו לערנן תורה וועט איר ניש קענן די מצות מאָן • די נקרא זאנט ווייטער און דעס פסוק דר ווס לערנט ניש מין תורה • דער טוט פול עבירות דס ערשטער לערנט מין תורה ניש דאס אנדרו ער טוט די מצות ניש דס דרוטו ער קט מיינט דיא ווס לערנן תורה • דס פערדו דיא תורה און מצות זענן אים מיאוס • דאס פופטו ער וויל ניש זיידן אנאנדרו זאל תורה קערנן • דאס וועט ער איז (בפר' זעקסטו ער ווערט אנדרו תורה צו לערנן • און דר דיא מצות צוא טאן • דאס וועט ער איז (בפר' בעיקר) • אפר דר ווס לערנט זיא תורה אנדר ער העלפט צו תורה לערנן • און ער לערנט זיא דרום פרי ער זאל וויסן וויא אזוי די מצות צו טאן און ער לערנט און מיש תלמידים און מאכט די לייט תורה קערנן און מצות מאָן • דער פוקמט לאנג לעפן און דער וועלט • און איז און זוכה להני עולם הבא • און דר ווס הייקט אן אפציה צו טאן זאל ער זע נומר זיין און אוב ער איז ווא ניש נוסר איז זיין עזש דאס ער פנאכט זיין ווייב און קינד דס לערנן מיר אפ פון (הורה) ער קאט אן גרובן אפציה צו טאן • דס ער קט זיין פריד (יוסף) מצייל ווען פונם טוט נאר וויל ער קאט זיא ניש נוסר ווען • דס ער קאט אים ניש אהיים גבראכט צים פאטור : דרוקר קט ער פו זונדנט זיין ווייב (בת שבע) און זיינו צווייא זון (ער וואנד) ארו ציים זאל אפענטש לאך קלערן וויא עס איז ערגניג דא אפציה צו טאן זאך ער ווא טאן אום גוזמט און מיט שמחה גלייה וי ער וואלט אפציה גפון עס איז אקישל אפלה זאנט צו איינס גייא און פנענג מיר ארו דס איר זאך פון איר הנאה האבן דא וועל איר דיר לייף מאכט • און וועקט פיי מיר נושא תן זיין • דר קאט איז קלוג דר גייט מיט עפיקה און ווקט אום די שיעקסטו רוז און ליינט ווא אריין אין צוויידן טוכל און פנענגט זיא פארן מלך מיט שמחה • אזוי ניש אים דער מלך נאך מער וויא ער קט אים צו גזאנט • אפר דר ווס איז ניש קלוג • מראכט ער זיך ווס וועט מיר דר מלך גויגן • ער קאט וואו אנדרו רוזן אין זיין נאכטון ווס פראך ער מין רוז • און גייט און פאר לאזט דעס מלך גבאט דער ווייך גייט ער און גפונט און פאר שפירטו רוז • זעקט ער און פנענגט זיא פארן מלך אזיא ווארפט ער אים ווא דאך אין פנים אריין און דייסט אים ארום ווארפן :

אָד זענן די מצות ווער עס ווקט נאך • נאך זי און טוט זיי מיט שמחה און האלט די גבאט פון הקב"ה אזוי קאט ער גרום שר אפר דר נאר דר לשע נייט נאך נאך וואו וואו טאן און מראכט ניש און די מצות און אזוי די מצוה קוקט צו אים בשונג טוט ער ווא אן פונגה און אפאל דס ער אף בשעת מעשה אין זונגן און איין עבירה דר איז מננה זיין מצוה דרום ווערט ער ארום נשטוקי

הלכות לקיים המצות פרק ב

טוב

מיט איד דרום זאל אויפלובר דיא מצוה טאן מיט שלמה אונ מיט כבוד אזו וויא אזו איינער קולום איין עוף טאר ער זיך דאך דס בלוט גיט צו דעקן מיט דס פוס אודר מיט אשטעקן נאר מיט דר האנט אויכער מיטן תירף אזווא זאכונ זיין אלו מצות עם זימיים אין פרק הניו זהיר במצוה קלה קבוצה (זי) זייא גווארונט אין אנרונגר מצוה גלייך וויא אין אהרבור מצוה דען די ווייטט גיט דעם שער פון קיין שום מצוה אוקט אזו דר שער פון אנרונגר מצוה אונ פון אהרבור גלייך ויהא רצונה ביי פיבור אב שטייט (לעמן יארכיו ימיה) דס איז דאך די ארבעטו מצוה אין דר וועלט וויא אזו קען דאך זיך מיט אום נוהג זיין וויא עם שטייט איז הלכות פיבור אב וואס דא שטייט דר שער דר בייא דס לאנגו לעבון אונ ביי דר גרונגר מצוה פון (שלוה תקן) אז ער נפונט אן פונקט אנעסט מיט פונגל זאל ער די בוטער אפ לאזן אונ די קונטר זאל ער נעמן דס גווערט דאך נאר איין געע שטייט אויך דר שער דר בייא ויהארכות ימים) דס לאנגו לעבון :

דרום האבון די תבמים זל גואנט • (אין מעבירין על המצות) מיזאל גיט איבר פארן אזו דיא מצות דס איינר וועט וועלן זאגן איך וועל בעסור טאן יענו מצוה אונ דיא וועל איך לאזן זיין • (העוסק במצוה פטור במצוה) ווען איינר איז עוסק אין אמצוה אזו ער פטור פון דר אנדער מצוה אזו אויך וועלכו מצוה עם קומט אום פונער די איז ער מחוייב צו טאן אונ זאל גיט זאגן איך וועל די מצוה לאזן אונ וועל ווארטן אויך יענער מצוה וום אזו נרעסור פון דר זיין ער זאל די ערשטו מצוה טאן אום גוזמט אונ אפילו ער פר וזקמט יענו מצוה אובר דר אזו אים גרעכונט גלייך ווי ער נאלט בייך גטאן אבר אזו ער קען טאן בייך מצות אונ טוט נאר איינר איז אים יענו גיט גרעכונט איד זאלט גיט ביינן דאס עם איז פאר האנדלן גרונגו אודר קליינע מצות זיין אלו מצות זענן הארב אונ גרום אונ קעקסמך אונ עם איז גרום שער אויך וויא נאר וואס דען מיינין דיא תבמים זאלקסט גווארונט זיין אין אנרונגר מצוה דס מיינט מען אזו אמצוה וום קאסט וויינג עקט דיינו ציצית אונ סיכה • אודר אנרוג מצות וואס קאסטן וויינג אבר דר תכלית המצוה איז גיט גרונג :

דיא מצות פון דר תורה זענן גמיינט אויך צווייא תלקים • איין תלק הייסט מצות עשה דר אנדער תלק הייסט מצות לא תעשה אזעלכו מצות וואס הקב"ה קט גאטאן צו טאן דיינו ציצית אונ תפילין אונ סוזה • דס הייסט מצות עשה אונ אזעלכו מצות וום הקב"ה קט גאטאן גיט צו טאן דיינו חזיר טריפות שעטנו דס הייסט מצות לא תעשה • ווען איינר איז עובר אויך איין לא תעשה שטייט זיין עונש אין דר תורה מלקות אודר מיתה • למשל ווען איינר איז מחלל שבת קומט אום מלקות אונ ווען איינר איז מצוה מיט איין אשת איש קומט אום חנם • אז ער עקט חזיר אודר ער טוט אן שעטנו קומט אום מלקות • אבר אויך דיא מצות עשה שטייט מיינו עונש גיט נאר אויך צווייא שטייט זיא איין עונש דר וום איז זיך גיט מל • אונ דר וום גרענגט גיט קיין גרנג פסח איז זיין עונש פרת וייטור שטייט קיין שום עונש גיט אויך די מצות עשה נון זאל זיך קיין פענמש גיט גרענקן אז איך וועל די מצוה טאן וועל איך שער האבן אונ אז איך וועל זיא גיט טאן וועל איך קיין עונש גיט האבן • אזו וויא אטייל לייט זענן זיך מנעה אונ מיינו עם איז קיין עונש גיט פר האנדלן אויך די מצות עשה • דרום די מצוה וום קאסט זייא קיין נעלם גיט אונ זייא האבן מין מידקה גיט טוואן זייא • אונ די אוברנו מצות טוואן זייא גיט דרום נאקט איר וויסן אז דר וום נעקט זיך אין סוזה אריין אזו אפיוו מחשבה דס דיא מצות זענן גיט גאקט אין זיינו אוגן אזו זיין עונש פיר נרעסור פון דעם וום איז עובר אויך איין לא תעשה :

דען ווען איינר איז עובר אויך איין • (לא תעשה) דא בצווינגט אים דר יצר הרע דר צו דס ער זאל דיא עבירה טון דרום אז ער טוט תשובה אונ תרטה אונ נעקט אויך זיך שון גיט צו טאן קיין עבירות איז אום הקב"ה מוחל • אבר דר וום איז מבטל איין מצות עשה דיינו ער ליינט קיין תפילין גיט אטאן אודר בענקשט קיין אחרונ אונ קיין ללב גיט דא רייצט אום דר יצר הרע גיט אן דר צו נאר זיין בוטער הארץ איז אזו דס די מצוה איז בייא אום גיט גאקט • אונ אז ער פאר וזקט אמצוה בעג ער וו גיט צו רוק חאפן עם איז אמשל אקלה זאגט צו זיינו קנעכט ווער עם וועט היינט טאן קיין

ארבוס אין מיין נארטון ועל איה אים געבן דיגערט נגדרן • אפילו קנעכט ארבוטן ערויגט און אפילו קערן זיך ניש דר צו • און ארבוטן אונגערן און פו דונן אהאקאבן גולדן • נוא זאל דר סוף ניש ברונן זיין דרוף דאס זיי פו שעסון זיין ארבוט מיט די דיגערט גולדן און ארבוטן פו אה לבן גולדן • אזו איז דס אוף ער פו זויקט די מצוה • און גייט נאך זיינע עסקים ווס מעפעט גיט אן מיין טווינט תקן פון דעם שָׁכר פון דר מצוה • גמציא אז דר ווס איז סבטל איין מצוה עשה • איז הרבוב זיי דר ווס איז עובר אוף איין לא תעשה • (בעזקס הנה) אוף דער וועלט איז צייט דר סע טש זאל ארבוטן אין תורה און מצוה • און (קעזקס הנה) בקיטט ער זיין שָׁכר פו דר ארבוט • אָפּר דר ווס קיט מיין מצוה ניש גיטן פו ווס זאל ער שָׁכר נעסון • דר וואס נעכט זיך ניש מיט קיין צערוונג אוף דעם וועג פון וואס וויל ער זיך צעקן • די וועלט איז גלייך וויא די וואף • און זיענו וועלט איז נגייך ווי שָׁבֵת אזו ווי דר ווס נכייט זיך ניש אן פו שָׁבֵת דר קיט ניש צו עסן אום שָׁבֵת • אזו אוף דער עס טוט קיין מצוה ניש אוף דר וועלט דר קיין שָׁכר ניש אוף יענור וועלט • אָפּר דר ווס טוט ויא מצוה אוף דר וועלט • דר קיט ויא שָׁכר אוף יענור וועלט • אזו ווי דר פסקי זאגט (כל אשר תמצא ידה לעשות כבודך עשה כי אין מעשה ותשובו תבט ותחמה בשאול אשר אתה הולך לשמה) דאס סיגט מען אלץ ווס די קענט גרייכוו מצוה צו מאן אוף דר וועלט זאקטו טאן אין קבר וועסטו קיין מצוה ניש קענען טאן • און אוף קיין תורה ניש לערנן • דרוף זאגט דר פסוק ותחרון לא יובר להקנות) ווען איינער איז און איין הכרחה ווס טאן מצוה און אמאל פו זויקט ער איין מצוה וועקט ער גמירט פון איר • דס ער ווערט ניש גצייילט מיט זיין תברחה צו נעמן שָׁכר אוף איר :

דרום זאל קיינער ניש פו זויכוו קיין מצוה • און זאל ניש זאנען יענו מצוה איז גרעסר דען דס איז דאך זינדט דס מיר קענען ניש וויסן פון וועלכער מצוה עס איז גרויס דר שָׁכר און פון וועלכר עס איז מליין • דער פסקי זאגט (ושמרתם את המצות) איר זאלט הוסיף די מצוה • דרשנות די גמרא אזו וויא מען דארף מאכען די מצוה אום גוומט • איז זאלט איר אוף טאן די מצוה אום גוומט מייקף דימיר • אז עס קומט איינעם צו איין מצוה זאל ער ויא טאן אום גוומט און זאל ויא ניש אפ דיגון • דס ער זאל ניש זאנען איה ועל ויא נאך צייט האבון צו טאן • און זאל זיך גרענקן אז אסקף בשל דס זאל אים הייסן עפוס טאן וואלט ער עס דאך בודראי באלד טאן • האמשו ער ניש עס דאך פון זיין טובה ווענן • ניש פונם מענטשליכע טובה ווענן • מביש וקז דר סוף מלכי המלכים הקב"ה גבוט אים דארף ער דאך עס בודראי טאן גשוויגד און גפושט און מיט פרייליך נמוט דען ער גבוט דאך עס פונם מענטשליכע טובה ווענן • דס ער זאל זוכה זיין להני עולם הבה • וויא דר פסקי זאגט זיי תפי מענן צדקו גידול תורה ויאדיר) און כדי דר מענטש זאל אן גכרייט זיין צו עולם הבה • דרום קיט ער די תורה גרויס גמאכט און קיט פול מצוה גמאכט דס אומלוכר זאל קענען מצוה טאן :

אונד ווען איינער טוט איין מצוה זאל ער ויא ועלדקסט טאן מיט זיין האנט • און זאל ויא ניש הייסן טאן זיין זון אודר זיין קנעכט • כדי ויא מצוה זאלו גלובט זיין אין זיינע אונן • דהיינו בייא חנוכה לרבקה זאל מען קיין נעקט ניש ציילן • און אוף קיין אנדער זאך ניש נוצן דר ביי דעקט גלייכוו דוא ליבט פונם שול דארף מען אוף ערויף האלטן אודר דעקט גלייכוו אנדרו מצוה • אזו וויא די גמרא ברענגט דרוף איין מעשה (יששכר כהן גדול) פון דעם דארף (ברקאי) ער האט דוא מצוה שוואה גהאלטן • גישעת ער קיט גכראכט קרבות קיט ער זיינו הענט איין גייוקט אין איין זיידן טובול • כדי ער זאל זיי ניש איין שמוכן • אקאד האבון זיך דר סוף מיט דר סוף גייעט דר סוף קיט וואנט איינע צוקלו איז גוט צו עסן • און די סוף קיט גאנט איינע שעפלו איז בעסר צו עסן • האבן זיי גאנט וויא וועלן מיר עס וויסן • לאמור שוקן נאך דעם כהן גדול האבון זייא אים גכרענט ווערכום איז בעסר • איינע צוקעלו • אודר איינע שעפלו • קיט ער גשאקולט מיט זיין האנט און קיט גאנט אשעפלו • דען אוב ניש ווארום קיט מען גהייסן מקריב זיין אשעפלו פו איין סוף המיד • און ניש קיין צוקעלו • דא איז דר סוף זייער ברונן גווארן דס ער קיט איז גשאקולט מיט דר האנט • און קיט גהייסן סיזאל אים אפ האקן די רעכטו האנט • קיט ער שוחר געגען קיט מען

סען אים אפ גיהאקט דו זונקו האנט . איז דר מלך גוואר גווארן האט , ער אים גהייסן דו אנדרד אוה אפ האקן . זאנט רב יוסף גלובט איז גאט ווס ער הט דעם ישלשך זיין שוכר אפ געעפן אוף דר וועלט דס ער וועט קומן ביין לעולם הבא . נוא ווס זעקט סען אזו דר ווס האלט גרונג דו מצות סוז ער ענגט ליידן אוף דר וועלט אוך אוף גענדר וועלט . אוף איז אימקור סחויב אזו מצות חשוב צו האלטן ניט פר גרונג אונ קיינדר זאל ניט קלונגן צו זאגן ווס הארט עס הקב"ה אז איף וועל גיין אין זעעטנו . אוך איף וועל קיין שופר גיט הערן בלאזן . אוך איף וועל אין סוכה גיט עסן אוך איף וועל עסן אום גוואשן . אוך איף וועל קיין ברכה גיט מאכן . קיינדר פאר זיך אזוא גיט געענקן . אונ זאל געענקן ווער עס הט דס גבאטן . אונ אפילו ער וויקט גיט דעם פעם אונ דו בונה פון דר מצוה זאל ער זוא דאך טראן . דען דר וואס האט גבאטן דו מצוה ער איז אימל הקכה . אונ עס איז גיט פאר האנדן קיין שום מצוה אין דר תורה עס זאל אין איר גיט זיין קיין גרום הקכה . וויא דר פסוק זאנט (פי לא דבר רק היא מבס) משה רבינו ע"ה זאנט צו דו ישלאל לערונט דו תורה אונ טוט דו מצות . דען עס איז קיין לער ווארט גיט דא אין איר אונ עס איז גרום הקכה אונ גרום סודות אונ אימלוכי מצוה ברענגט דעם מענטשן צום אייבונגן לעבן :

דרוף זאנט דר פסוק (אמרת אלהי צרופה בנן הוא לכל החושים ב) דו זאג פון גאט זענן גלייךט אונ קייטרון אוף דעם מענטשן צו עולם הבא . אונ עס איז איין בשוונג צו דא אזו וואס בשוונג זיך אין הקב"ה אונ איין נאר אונ ארשע וואס זאנט וואס נוצט דו מצוה אונ שפעט פון איר זאל ער פר פוקט ווערן . דער פסוק זאנט (ואבריל אתכם מן העמים להיות לי) איף האב אייך אפ גשיידט פון דוא פעלקור איר זאקט זיין צו מיר . ברשות דו גמרא אוף דעם פסוק . בנין פון וואנט איז גרונגן דאס קיינר זאל גיט זאגן הייר איז מיאום איף קאן עס גיט עסן . אוך מיר איז מיאום זעעטנו צו טראגן . נאר איר זאלט זאגן איף ווארט גערן תויר געסן אוך זעעטנו גמראגן נאר איף וויל זיין גאטס קנעכט . אונ וויל האלטן אלס וואס ער הט גבאטן אין זיין תורה ווי דר פסוק זאנט (להיות לי) איר זאלט פון קיינמט וועגן מצות טאן . אונ גיט פון אייערט וועגן :

אזוה ברשות דר פון דו גמרא ווען איר טוט דו מצות דא זענט איר מיין פאלק . נמצא איז דר פון גרונגן ווען איינר טוט קיין עבירה גיט אזו ווא אים גרעכונט פראמקוה . למשל ווען איינדר איז הונגריג אונ וויל עסן . זאנט מען אים עס דס גיט עס אזו טריפה . אונ ער עקט עס גיט . איז עס אים גרעכונט פראמקוה . אוך דעקט גלייכו איינר וויל אמלבוש אן מאן אונ מען זאנט אים עס איז זעעטנו אונ ער טוט עס גיט אן . אזו איז עס אים גרעכונט פאר אמקוה . דער פסוק זאנט וקמען צדקו יגדיל תורה ויבאדיר) פון וועגן זיין גרום צדקות פון הקב"ה הט ער גרום גמאכט זיין תורה אונ הט פול מצות גבאטן כדי כל ישראל זאלן זאלן קעגן וזכה זיין לעולם הבא . אונ וועגן זיין לובשאפט צו אונז האט ער אונז בלובט מיט זיינו מצות . ציצית אין אונזר קליידר תפילין אוף אונזר עפע . אונ אוף אונזר ארום . מילה אונ אונזר לייב . מוזה אונ אונזר הייזר . אוף דעם זאנט דר פסוק (שבע ביום הללתיך על משפטי צדקה) פון וועגן זוכן מצות ווס דו האקט אונז געעבן דס מיר טראן ווי אלו טאן דרום האבן מיר דיה צו לובן . דס זענן דו זוכן מצות . תפילין אונ ציצית . אונ מילה . אונ מוזה . עס זענן דרוף פול מעשים ווארום דס הייקט זוכן מצות איין פעם איז דו פאר פרשיות פון תפילין זענן ווי פיר מצות . אונ ציצית אונ מוזה אונ מילה איז זוכן . אכמיל לייט זאגן תפילין זענן אכט מצות . דען צוויי תפילין זענן אכט פרשיות . אונ ציצית זענן פיר מצות . דען פיר מצות . דען פיר ציצית הענגן אין אימאכען סלית . אמיל לייט זאגן פיר ציצית זענן אכט אונ דרייסג פארום . אזו זענן זיין אכט אונ דרייסג מצות . אמיל לייט זאגן ציצית זענן צוויי אונ סופציג . דען דוא צוואנצג קנפן זענן אוף צוואנצג מצות . נאך איין פשט איז אוף דעם פסוק (שבע ביום הללתיך) ליען עס שובע זאט . סען איז סחויב צו דען הקב"ה קיין סען ווערט זאט פון זיין לוב . אוף דו מצות ווס ער הט אונז געעפן . זי וויין אונז דעם רעקטן וועג צו עולם הבא . וויא דו גמרא ברענגט אין מדרש . אמיל איז דר הלכה ע"ה

נעסן אין באד . איז ער באזארגט גווען ווייל ער איז גווען אן מצות . און תפילין . און ציצית . אז ער הט גראכט אין דר מילה הט ער זיך משלטה גווען דאס ער גייט נישט אפילו איין רגע און איין סעודה . אז ער איז ארום גאנגען פונם באד האט ער גלובט הקב"ה אונד הט גאנגט דעם סוכות .

לכונצם על השמינית) פון וועגן דר מילה וואס ווא איז גבאטן גווארן צום אכטן טאג :
דער סדרש זאגט אוף דעם פסוק (לנית חן הם רלאשף) איין בהעפוטונג פון חן זענען דו מצות צו דיין קאפ . רחשות דער סדרש (קנות) מיינט מען דו מצות זענען מלנה דעם מענטשן וויא אזוי ער גייט . עס זאל אים גיין שארן נישט גלשען . אונד אוף בלייטן אים דו מצות פון זיין גבארן ביז זיין נשמה גייט אוס . צום אכטן טאג איז מען אים טל . דר גאז שוט ער און אקלייד איז דר ביי דו מצוה פון ציצית אונד שעטנו . שערט ער זיך טאר ער די פראוה גיט אפ שערן . עקט ער טאר ער נישט עסן מין מריפות . אודער וואס אסור איז . אקערט ער זיין פעלד טאר ער עס נישט אקערן מיט פלאים . דס מיינט מען איין אוקס מיט איין פערד . דר גאז וויאט ער זיינו פעלד טאר ער זיי נישט וויאזן מין פלאים צווייא מינים בנאגד . שנייד ער תבואה אודר בייטר טאר ער נישט אפ שניידן אין נאנצן . ער טוז לאזן (לקט שפחה פיאה) צו אענינים . גייט ער אין וועג אונד בענגונט אנעקט מיט פינגל טאר ער נישט נעמן דו סוכר מיט דו קנדר . אין דר פריא דארף ער דאווינן מיט טלית אונד תפילין . פר נאכט דארף ער דאווינן סנחה אונד מעניב . פאר דעם שלאף דארף ער לייאנן קריאת שמע . אונד שבת דארף ער טאן דו מצות וואס גווערן צום שבת . אים יום טוב דו מצות ווס גווערן צו יום טוב (ראש השנה) דארף ער זאשר בלאזן (יום כפור) דארף ער פאסטן .

(סוכות) דארף ער בענגטשן (ארתוב) אונד (לוב) :

קורץ פון דער זאך פון זיין גבארן ביז זיין שוט איז ער בלייט מיט מצות . בפרכס תורה לערנן איז ער מחוייב כל זמן עם רוקט זיך נאר איין אבר אין אים . דס בטייט דס ווארט (לנית חן) דו מצות בלייטן דעם מענטשן מיט אייטל חן אונד חסד אונד רחמים . עס איז אמשל אכלך האט פול קנעכט אונד אפילו חן וויא האט ער זייער לוב וויא זיין הארץ . זאגט ער צו זיי מיינו לזבו קנעכט זייט מיינו נקרייא ברויער וועל איך אייך גובן מין שולט אונד מין פאנצור אונד מין חותם וואס איך האב מיה גחתמות צו מין חתונה . אונד דו איברוני קנעכט וועל איך עס נישט גיבן . דען זיי וועלן עס נישט אכטן . אונד וועלן עס פר איין גלשעט האלטן . אזו אוף הקב"ה איז דער (סלך) שלבי הקלבים) אונד דו גאנצו וועלט זענען זיינו קנעכט . אונד דו ישראל זענען זיינו לזבו קנעכט הרום נישט ער זיי זיינו מצות אונד זיין חותם דס איז דו תפילין . אונד דעם אקט . נוא זעקן מיר אז דס אאלס אין איין סתנה פון לובשאפט ווענן :

דיא נקרא זאגט אין (קידושין) דר ווס שוט אכטוה מיט דר גאנצור פוננה ווערט אים נטאן פול גוסס אונד מען דר לענגערט אים זיינו יאר אונד טעג . אונד ער וועט זוכה זיין צו ארבען דס לאנד ארץ ישראל . אבר אז ער שוט ווא אן פוננה ווערט אים קיין גוסס נישט נטאן אונד זיין יאר אונד טעג ווערן דר קורצט . אונד ער וועט נישט ארבען דס לאנד . אונד דר ווס קען נישט לערנן קיין (סבארא) אונד קיין (משנה) אונד הט אין זיך אוף נישט קיין דנה ארץ . איז ער נישט ראוי סונאל מיט אים וואונן איז איין שטאט . אבר דר וואס הט יוא אין זיך דו אלו דרייא . דעם קיסט קיין ביז נישט צו . אוף זאגן דוא בקבים ווער עס שוט אכטוה אשעה פר זיין שוט איז גלייך וויא ער וואלט קניסן גווען כל התורה כולה . אונד פר קערט אז ער שוט איין עבירה איין שעה פר דעם שוט איז גלייך וויא ער וואלט מבטל גווען כל התורה כולה :

רבי זיבתן זאגט דר ווס שוט אכטוה רעכט אוף דר וועלט דא גייט ווא פר אים . אונד בלייט אים צו עולם הבא אין גן עדן ארצין . אונד ווער עס שוט איין עבירה אוף דר וועלט אונד שוט דרוך נישט תשובה פארוה שוט . דא בנדרפט ווא אין אים אונד קאזט אים נישט אפ אונד שלעפט אים מיט זיך אין זיהנס ארצין . דו מצות גווערן צום גן עדן אונד דו עבירות צום זיהנס . וויא דער פסוק זאגט (אשרי האיש ירא את ה' במזותיו תפץ באור) וואז דעם מענטשן וואס פארקט זיך פר גאט . אונד גרוקט זיינר

הזכות לקיים המצות פרק ב

זייער צו זיינו מצות • און דר מענקשט ווס בצווינגט דעם יעד דער קומט אים קיין עבירה גיט צו האנדלן און אז ער טוט ווא איון עבירה טוט ער אוף איר היבף השוכה אין זיין יונגט דער היקט ארעקטור זרא שמים (רבי אליעזר) זאגט (במצותיו הפץ כאור) אין זיינו מצות בנערט ער זייער אבר גיט אין דעם שוכר פון זיי בלזקר ער טוט זיי פון ליבשאפט וועגן אפילו עס זאל אוף זיין קיין שוכר גיט זיין דר היקט ארעקטור זרא שמים • און אפרוקר מאן ער דנט הקב"ה פון ליבשאפט וועגן זיי אזון זיין פאטור ווייקט האף וואול אלו זאכטן פון זיין פאטור און טוט ווס אים וואול נפעלט אזו זאל אדף אויסלוקר אנועק לאזן זיינו עסקים רעו הקב"ה וועט זיי אים פארזוכטן און זאל נאט דונן :

און זאגט די גמרא אשייך שוכר פון דר מצוה גיט מען אוף דר וועלט דהיינו אז איינר מאכט אשיין הנגה רוב • און אזו זייער נזהר אין דר מצוה דס דיא חקמים האבון גבאטן אזו קאט ער אוף קנדר תמטידי חקמים • און ווער עס איז נזהר אין מצות (מנוה) בקומט ער אשיינו דירה ווער עס איז נזהר אין מצות (ציצית) בקומט ער אשיין קלייר ווער עס איז נזהר צו האבון וויין אוף מידש איז ער זוכה צו רייקקייט און צוא פול וויין ווער עס איז מכבד אקטו לייט איז ער זוכה אלט צו ווערן ווער עס איז מכבד פאטור און סוטר דר לעבט לאנג אזו זענן אלו די מצות פון כל התורה ביקה חזץ דעם גרוסן שוכר ווס ער הט לעולם הבא אוף דר וועלט עקט ער דיא פירות • און וף זיענר וועלט בקומט ער דס כון און דר ווס טוט דיא מצוה בזהרה גיט פון שוכר וועגן דר בקומט פול מזונט קאל מער שוכר פון דעם וואס טוט ווא פון שוכר וועגן • וויא דר פסוק זאגט (לרצי ה' ורחשבי שמו) הקב"ה גיט שוכר צו די ווס פארקומט זיך פאר אים און גרענקן זיין גאטן דרשית די גמרא דאס מיינט מען ווער עס גרענקט אמצוה צו טאן און ער קען ווא גיט טאן אבר איין אונס רעכונט אים הקב"ה גלייך ווי ער וואלט ווא יוא גמאן :

רבי הניא בר אבין) זאגט ווער עס טוט איין מצוה מיט דר רעקטור פונגה וויא ער איז גבאטן גיארן קומט אים קיין ביז גיט צו • וויא דר פסוק זאגט לשומר מצוה לא ידע דבר רע) ווער עס טוט אמצוה וועט גיט וויסן פון קיין ביזו זאף • (רב אבי) און אמיל לייט זאגן: (רב הניא בר פפי) דרשית אוף פון דעם פסוק ווער עס טוט אמצוה מיט דר גאנצור כונה אפילו עס איז אוף אים גינר גיארן איין ביזו גיכה חיו איז ער ווא כמיל • (רבי יהושע בן לוי) זאגט ווס מיינט דר פסוק (אשר אנכי מצוה אתכם היום לעשותם) הקב"ה זאגט איך גיט אייך היינט די מצוה צו טאן איז מען דען טארגן פטור פון די מצות נאר אזו מיינט מען איר זאגט היינט די מצות טאן אויף דער וועלט און מארגן צו עולם הבא וועט איר זייער שוכר בקומט דען דארטן קען מען קיין מצות גיט טאן • נאך מער זאגט (רבי יהושע בן לוי) אלו די מצות ווס ישאל טאן אוף דער וועלט צו עולם הבא קומן די מצות ועלפרט און אונן עדות פאר הקב"ה די מצוה האט דר (פלוני) גמאן און דיא מצוה הט יענור (פלוני) גמאן וויא דר פסוק זאגט (יתנו עדיהם ויצדקו) דאס מיינט מען די מצות ועלפרט זאגן עדות ווער עס גיט זיין גמאן • דר נאך זאגט ווייטור דר פסוק (ישמעו ויאמרו אמת) י לעולם הבא וועגן דיא עוברי בוכבים הערון • און וועגן אוף סזן עדות זאגן דאס ישאל האבן קמינס וועגן די מצות • און האבן זיך גלאזט ממית זיין אוף קידוש השם מיר האבן גלערונט אין דר (מכילתא) דרשית ער דעם פסוק (ועושה חסד לאלפים לאוהבי גלושוכי מצותיו) הקב"ה טוט חסד צו צווייא טוזנט דורות צו די וואס טאן די מצות פון ליבשאפט וועגן גיט פון שוכר וועגן און צו די ועלפונג וואס ווארטן די מצות זאלן זיי צו קומן און טאן זיין (תפוך סוד) מיט דר רעקטור פונגה • און ווער זענן די ועלפונג לייט • דס זענן די צריקים און חסידים ווס וואונן אין ארץ ישראל און זענן זיך מסר נפש פון די מצות וועגן אז וויא עס איז געווען אין דער צייט אז די עוברי בוכבים האבן גינר גיירות געווען • אז מען הט אום גפורט איינום צו הענגן הט מען אום גרופן דער גיט אום צו הענגן ווייל ער האט זיין קינד פל געווען • פר דעם אגרון האט מען אום גרופן דעם פורט מען אום צו הענגן ווייל ער האט מצות גנעסן דעם האט מען גטוסכן מיט ארוט ווייל ער הט (לולב) געענטשט דס אלס איז גקומן פון וועגן זייער ליבשאפט וואס וויא האבן גהאט הקב"ה האבן וויא

מקדש השם נוען • ואלו דעם זעלבונג און וואל זיינו קנדר ביז אייבונג :

קיינ מענטש זאל ניש גרענקן ווס זאל איה מצות מאן • איה בון דאך ארוםא און האב פול עבירות
גמא וס וועלן מיר דיא מצות העלפון • אוף דעם זאגט זיא נקרא האסט גמאן פול עבירות
טוא דער קנן פול מצות • מיט די איינגו איברים וואס דו האסט די עבירות גמאן האסט איין עבירה
גמאן מיט דיא אונגן • דא לייג תפילין צווישן זיינו אונגן האסטו איין עבירה גמאן מיט לוגן זאגן •
זאלסטו תורה רידון מיט דיין מול האבן זיינו הענט פאר גאסון אום ריין בלוט דאס סיינט מען דו
האסט איינעם סבייש נוען אזו האסטו אים זיין בלוט פו גאסון דו קונן סוף שלום צווישן מאן און
זוייב און צווישן איינעם און זיין חבר • און טוא תשובה און תפקה און צדקה • האסטו גונדונט
מיט זיינו הענט לייג תפילין אוף זיינו הענט און גוב צדקה האסטו גהאט ביזו תשובות זאלסטו
האבן גוטס תשובות און אזו אוף מיט די אייברגו אברים • אזו אז דו וועסט קופן צום יום הדין וועלן
די מצות אפ גרעכנט זיין קוגי די עבירות • און אזב די מצות וועלן מער זיין וועט דיר גוט זיין און
אזב די עבירות זענן מער איז דו שלעכט :

דייא מצות פון דר תורה זענן תריג זעקס הונדרט מיט דרייצן דרייא הונדרט מיט פונף זעקצט
(לארס) קונן די מענ פונם יאר און אויטוויכר קאג זאגט צום סענטשון טוא אין מיר קיין עבירה
ניט • און וויכר זענן צווייא הונדרט מיט אכט און פערצונ (מצות עשה) קונן דיא אברים פונם
סענטשון און אויטוויכער אבר זאגט צום סענטשון טוא מיט מיר אמצוה ניש קיין עבירה אוף
שמיים אין פרק נאל תהי רשע בקנע עצקה) דס דו זאלסט קיין עבירות ניש מאן בשתקה און פו
לייטן וועסטו פרום זיין :

דר פסוק זאגט (כי ישרים הרכי ה צדיקים ילכו גם ופושעים יגשרו גם) דען עס זענן רעכט
פארטונ די וועגן פון גאט די צדיקים גראון אין זיי • און די רשעים ווערן געטורכונט אין
זיי די נקרא שרייבט דרוף אמשל ווען עס איז אסענדת מצוה דא עסט דר צדיק פון מצוה וועגן
אבר דר רשע עסט נאר זיין בוך אן צו פולן דאס מיינט דר פסוק (צדיקים ילכו וגו) דרום ואל
קיינר ניש עסן פון זיין הנאה וועגן • נאר פון מצוה וועגן דס גאט אזו גבאטון אפילו ער ואל
הנאה פון דר מצוה הארט מיה ניש • אז וויא מיר עסן שלש סעודות אום עקת האמשו אקאל
הט ער דאך דר פון קיין הנאה ניש דס ער איז זאט • דאך טוט ער עס פון מצוה וועגן אזו זאלן
און אלו מצות זיין • און זאלסט זיי מאן פון דעם שענטשון אין בעסטון גוסטו איין ארוסאן גוב
אים פון דעם בעסטון פוססטו איין אחרונ און אלוך • קויף פון דעם בעסטון און שענטשן זאלסט
און קופן אשוינעם טלית און תפילין און אשוינע סוכה :

און ווען איינר האט גקופט איין אחרונ דר נאך טרעפט זיך אים אטייערער צו קופן • איז ער
סחוייב קופן אפיו ער טרעפט אן טייערער מיט אשליש פונם ערשטון למשל אז דר ערשטער
קאסט זעקס גולדן • זאל ער נאך דר ליינען צווייא גולדן • דס הייסט אשליש סלנו • אמיל לייט
זאגן ער איז סחוייב מסיף צו זיין ביו איין (שליש מלבר) דס הייסט דרייא גולדן חוץ יענע זעקס
אזו זענן אוף אזו די מצות • אוף איז אויטוויכר סחוייב די מצוה צו מאן (לשם שמים) ניש פון
גאנה וועגן זיך צו ברופן פאר לייטן דען דער מיט נעכט ער אפ זיין שכר אוף דר וועלט און אז
ווערט אים נאך צו איין עבירה • אבר אז זיין פונגה איז לשם שמים אפילו לייטן ווייסן דר פון
איז אוף נעכט קשה • דען זיין פונגה איז דאך ניש פון לייטן וועגן • נאר פון נאסט וועגן אז וויא
דר פסוק זאגט (ואתבת את ה אלתיך בקל לבקרה ובקר נפשך) ווארום שמיים ניש (לבה) דיין
איין הארץ נאר (לבקרה) מיינט מען מיט זיינו בידו הערצער מיט דעם נצר טוב און מיט דעם נצר
הרע זאלסטו דינגן הקב"ה • און זאלסט מאן אזו די מצות לשם שמים :

דאךס דר סענטש איז ניש בשאפן גווארן נאר אוף תורה לערנן און אורו מצות צו מאן און
ער איז נאר ווי אשלות וס איינר שאקט אים זיינו זאכן אום צו רוקסון אז ער טוט זיין
שליחות • באמנה רא בקומט ער זיין שכר • און אזב ער פאר געסט, דרזונן • און גייט נאך נאך

וואל מעג מיט פֿרעסן און זופן • און איז דאך וויי צו דעם שלים • און איז אויך דר מענטש נשקט
 פון גאט צו פארקומען זיינע זאכן און אז ער טוט זיין שליוחות באַמנה דם ער לערנט הורה און
 טוט מצות לשם שמים • אזוא פֿוקט ער פֿל שִׁכַר לעולם הבא • און עקט אויך דיא פירות פון
 די מצות אויך דר וועלט • אָבֵר או ער גייט גאָר גאָר וואל טעג • און פֿר געקט זיין שליוחות איז
 דאך ווייא צו אים דם ער פאר שעקט די מצות ווס הקב"ה קט גנובֿן צו משה רבינו עיה און משה
 רבינו קאט זייא אויבֿר געפֿרט צו יהושע • און יהושע צו די זקנים • און די זקנים צו די נביאים
 און די נביאים צו די אנשי כנסת הגדולה • און דר גאָר איין דור גאָר דעם אנדרון פֿון דיא תקפי
 זמלשנה • דער גאָר די חכמי הפלמוד • דר גאָר די פוסקים • דאס זענען דיא רעכטו מצות וואס
 דער מענטש איז בשאפֿן גווארן זייא צו טאן ניט קיין אנדר מלאכה • אָבֵר דר מענטש מוז אויך
 דאָפֿן אקלאכה צו זיין פֿרנסה און קליידר און וואונג דען אז ער וועט קיין פֿרנסה ניט האָבֿן וועט
 אָדֿ גיט קענען גאט דוכן אָבֵר זיין עיקר הענדל זאל זיין צו הורה און מצות און זיין עסן און טרינקן
 איל זיין כדי ער זאל קענען גאט דוכן מיט הורה און מצות • ווי דר פסוק זאגט (ורפרת בם) זאלקט
 כִּירון אִין הורה און מצות :

תם ונשלם ישבח לאל בורא עולם

